

รายงานฉบับสมบูรณ์

โครงการจ้างเหมาบริการเพื่อจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย
รอบปีการประเมิน พ.ศ. 2568

เสนอ

สำนักงานกิจการยุติธรรม

โดย

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

กันยายน 2568

คณะผู้วิจัย

ผู้รับผิดชอบโครงการ

พ.ต.ต.ดร.ชวนีสต์ เจนการ

ผู้ดำเนินงานโครงการ

สถาบันวิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

คณะวิจัย ประกอบไปด้วย

- รศ.พ.ต.ต.ดร.ชวนีสต์ เจนการ	หัวหน้าโครงการ
- ผศ.ดร.ธัญพร สุนทรธรรม	นักวิจัย
- ดร.ทวีวัฒน์ เหลืองวิริยะ	นักวิจัย
- นายอรรถสิทธิ์ เรืองศิลป์	นักวิจัย
- นายไท วัฒนา	นักวิจัย
- นางสาวธนพร ช่วยเจริญ	นักวิจัย
- นางสาวมยุรินทร์ บุญประเสริฐ	นักวิจัย

สารบัญ

บทคัดย่อ.....	i
Abstract.....	ii
บทสรุปผู้บริหาร	iii
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมา	1
1.2 วัตถุประสงค์.....	2
1.3 ขอบเขตการดำเนินงาน	3
1.4 ผลที่คาดว่าจะได้รับ	5
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรมและกรอบแนวคิด.....	7
2.1 พัฒนาการตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย.....	7
2.1.1 การจัดเก็บตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทยในระยะแรก	7
2.1.2 การจัดเก็บตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทยในระยะที่สอง.....	9
2.1.3 การจัดเก็บตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทยในระยะที่สาม	10
2.1.4 การจัดเก็บตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทยในระยะที่สี่.....	11
2.2 แนวคิดสำคัญในการพัฒนาตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทยและสากล.....	14
2.2.1 แผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2566 - 2569)	14
2.2.2 ตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)	20
2.2.3 ดัชนีวัดหลักนิติธรรม (Rule of Law Index: RoLI) ของโครงการยุติธรรมโลก (The World Justice Project: WJP).....	34
2.3 ผลการศึกษาตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567	39
2.3.1 ผลการศึกษาและทบทวนตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย	39
2.3.2 ข้อค้นพบสำคัญในการพัฒนาตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรม	46
บทที่ 3 แผนการดำเนินงาน	47

3.1 กิจกรรมการดำเนินงาน	47
3.2 ระยะเวลาการดำเนินงาน.....	50
3.3 แผนการบริหารความเสี่ยงในการดำเนินงาน	52
3.4 ผลการทบทวนเครื่องมือ แบบสอบถาม และการจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย.....	57
3.5 วิธีการศึกษาและการวิเคราะห์ข้อมูล	60
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลดัชนีชี้วัดในภาพรวม	83
บทที่ 4 ผลการจัดเก็บ วิเคราะห์ และประเมินผลตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย.....	104
4.1 ตัวชี้วัดด้านที่ 1 ระดับการรับรู้กฎหมาย สิทธิพื้นฐาน และความรู้พื้นฐานในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้โดยสะดวก	104
4.2 ตัวชี้วัดด้านที่ 2 ความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัย	108
4.3 ตัวชี้วัดด้านที่ 3 การมีกฎหมายที่ดี ประชาชนเคารพกฎหมาย	117
4.4 ตัวชี้วัดด้านที่ 4 การบังคับใช้กฎหมายถูกต้อง เทียบธรรม	122
4.5 ตัวชี้วัดด้านที่ 5 กระบวนการยุติธรรมบนพื้นฐานการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี.....	127
4.6 ตัวชี้วัดด้านที่ 6 การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ	137
4.7 ตัวชี้วัดด้านที่ 7 การปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดในกระบวนการยุติธรรม	146
4.8 ตัวชี้วัดด้านที่ 8 การพัฒนากระบวนการยุติธรรมตามมาตรฐานสากล	149
4.9 ตัวชี้วัดด้านที่ 9 ความสำเร็จการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในกระบวนการยุติธรรม.....	156
4.10 ตัวชี้วัดด้านที่ 10 ประชาชนให้ความเชื่อมั่น เชื่อถือ ศรัทธาในกระบวนการยุติธรรม.....	160
บทที่ 5 การวิเคราะห์สถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมของประเทศไทย	164
5.1 ระดับการรับรู้กฎหมาย สิทธิพื้นฐาน และความรู้พื้นฐานในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้โดยสะดวก.....	164
5.2 ความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัย.....	168

5.3 การมีกฎหมายที่ดี ประชาชนเคารพกฎหมาย	177
5.4 การบังคับใช้กฎหมายถูกต้อง เพียงธรรม	179
5.5 กระบวนการยุติธรรมบนพื้นฐานการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี	181
5.6 การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ.....	184
5.7 การปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดในกระบวนการยุติธรรม.....	188
5.8 การพัฒนากระบวนการยุติธรรมตามมาตรฐานสากล	191
5.9 ความสำเร็จการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในกระบวนการยุติธรรม	196
5.10 ประชาชนให้ความเชื่อมั่น เชื่อถือ ศรัทธาในกระบวนการยุติธรรม	198
บทที่ 6 สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ.....	202
6.1 ระเบียบวิธีวิจัย	202
6.2 ผลการจัดเก็บตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย.....	203
6.3 ผลการวิเคราะห์สถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมของประเทศไทย	204
6.4 ข้อค้นพบในการพัฒนาตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานหลัก วิชาการ และสามารถสะท้อนประสิทธิภาพของกระบวนการยุติธรรมทางอาญาได้สอดคล้องต่อสถานการณ์และ บริบทการเปลี่ยนแปลง	207
6.5 ข้อค้นพบสำคัญในการพัฒนากระบวนการยุติธรรมประเทศไทย พร้อมทั้งข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ ผ่านตัวชี้วัดที่เป็นรูปธรรม	207
6.6 ข้อค้นพบสำคัญในการพัฒนากระบวนการยุติธรรมประเทศไทย พร้อมทั้งข้อเสนอแนะเชิงนโยบายที่ มีการวิเคราะห์เปรียบเทียบกับมาตรฐานสากล	211
ภาคผนวก	213
ภาคผนวก ก การคัดเลือกจังหวัดตัวอย่าง	214
ภาคผนวก ข ผลการสำรวจข้อมูลภาคประชาชน (Public Survey: PS).....	219
ผนวก ข-1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	220
ผนวก ข-2 ผลการสำรวจความรู้และความเข้าใจสิทธิพื้นฐาน	228

ผนวก ข-3 ผลการสำรวจความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับช่องทางและการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม	230
ผนวก ข-4 ผลการสำรวจระดับการรับรู้และความเข้าใจกฎหมาย.....	234
ผนวก ข-5 ผลการสำรวจระดับการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมของประชาชนอย่างรวดเร็วและเท่าเทียม.....	235
ผนวก ข-6 ผลการสำรวจระดับการเคารพกฎหมายของประชาชน.....	237
ผนวก ข-7 ผลการสำรวจความพึงพอใจในการแจ้งผลความคืบหน้าคดีของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมจากผู้ประสบเหตุอาชญากรรม	239
ผนวก ข-8 ผลการสำรวจระดับการรับรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมทางเลือก .	240
ผนวก ข-9 ผลการสำรวจระดับการแก้ไขปัญหาข้อพิพาท.....	242
ผนวก ข-10 ผลการสำรวจความพึงพอใจต่อกระบวนการระงับข้อพิพาท.....	243
ผนวก ข-11 ผลการสำรวจระดับความเชื่อมั่นต่อกระบวนการยุติธรรม	244
ผนวก ข-12 ผลการสำรวจระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมในภาพรวม.....	246
ภาคผนวก ค ผลการจัดเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง (Self-Assessment and Observation: SA+OB).....	247
ผนวก ค-1 ระดับความสำเร็จของการประเมินผลสัมฤทธิ์กฎหมาย	248
ผนวก ค-2 ตัวอย่าง	
ความสำเร็จของการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม	250
ผนวก ค-3 ระดับความสำเร็จของการมีแนวปฏิบัติที่ชัดเจนและชอบด้วยกฎหมายในการบังคับใช้กฎหมาย	254
ผนวก ค-4 ระดับความสำเร็จของการประเมินโอกาสและความเป็นไปได้ที่จะมีการละเมิดหลักการปฏิบัติในการบังคับใช้กฎหมายโดยชอบด้วยกฎหมายและเป็นไปตามกระบวนการอันควร (Due Process of Law).....	258
ผนวก ค-5 ระดับความสำเร็จของการป้องกันความผิดพลาดในการตั้งข้อกล่าวหาหรือมีการคุมขังผู้บริสุทธิ์ที่ไม่ได้กระทำผิด.....	259
ผนวก ค-6 ระดับความสำเร็จของหน่วยงานในการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดหรือผู้ถูกกล่าวหาที่สอดคล้องตามกรอบมาตรฐานสากล	260
ผนวก ค-7 ระดับความสำเร็จของการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนตามหลักสากล.....	268
ผนวก ค-8 ระดับความสำเร็จของการพัฒนากระบวนการยุติธรรมตามมาตรฐานสากล	270

ผนวก ค-9 ระดับความสำเร็จของการประเมินกระบวนการยุติธรรมที่เที่ยงตรงยุติธรรม	273
ผนวก ค-10 ระดับความสำเร็จของการทำงานเชิงเครือข่ายระหว่างหน่วยงานในกระบวนการ ยุติธรรม	275
ผนวก ค-11 ระดับความสำเร็จของการทำงานกับเครือข่ายทางสังคม	277
ผนวก ค-12 ระดับความสำเร็จตามกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศ.....	280
ผนวก ค-13 ระดับความสำเร็จของการเชื่อมโยงและใช้ประโยชน์จากข้อมูลร่วมกันระหว่าง หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม.....	281
ผนวก ค-14 ระดับความสำเร็จของการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินงานของกระบวนการ ยุติธรรม	283
ผนวก ค-15 ระดับความสำเร็จของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการกำหนดระยะเวลามาตรฐานตามที่ กำหนดไว้ในกฎหมาย และเร่งรัดให้กระบวนการยุติธรรมเป็นไปด้วยความรวดเร็ว	285
ผนวก ค-16 ระดับความสำเร็จของกระบวนการยุติธรรมที่เปิดเผยและโปร่งใส (Transparency).....	287
ผนวก ค-17 ระดับความสำเร็จของความเหมาะสมของทรัพยากรทั้งเครื่องมือ งบประมาณ และ ทรัพยากรมนุษย์กับภาระงาน.....	288
ผนวก ค-18 ระดับความสำเร็จของการบริหารทรัพยากรมนุษย์และการพัฒนาบุคลากรใน กระบวนการยุติธรรม	290
ผนวก ค-19 ระดับความสำเร็จของการวิเคราะห์ประเมินค่าต้นทุนของกิจกรรมการเข้าถึงความ ยุติธรรม	291
ภาคผนวก ง ผลการจัดเก็บข้อมูลสถิติที่เป็นทางการของหน่วยงาน (Administrative Data: AD)...	292
ผนวก ง-1 จำนวนเหยื่อฆาตกรรมต่อประชากร 100,000 คน จำแนกตามเพศและอายุ	293
ผนวก ง-2 สถิติคดีความรุนแรงทางร่างกาย จิตใจ หรือทางเพศในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา (คดี ประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายและเพศ) ซึ่งได้แจ้งการกระทำอันรุนแรงนั้นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจ หน้าที่ หรือกลไกทางการในการยุติข้อขัดแย้ง (สัดส่วนการแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ในคดีชีวิตร่างกายและเพศ)	295
ผนวก ง-3 สถิติคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สินต่อประชากร 100,000 คน	297
ผนวก ง-4 การเสียชีวิตที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้งต่อประชากร 100,000 คน จำแนกตาม อายุ เพศ และสาเหตุ.....	300
ผนวก ง-5 จำนวนเหยื่อการค้ามนุษย์ต่อประชากร 100,000 คน จำแนกตามเพศ อายุ และรูปแบบ การแสวงหาประโยชน์.....	303

ผนวก ง-6 มูลค่ารวมทั้งหมดของกระแสเข้าออกของเงินที่ผิดกฎหมาย (หน่วยเป็น ดอลลาร์สหรัฐ)	304
ผนวก ง-7 สัดส่วนของอาชญาชนาเล็ก และอาชญาเบาที่มีการตรวจยึด ติดตาม จับกุมหรือส่งมอบต่อเจ้าหน้าที่ตามทีระบุไว้ในมาตรฐานและเครื่องมือทางกฎหมายระหว่างประเทศ (ต่อประชากร 100,000 คน)	306
ผนวก ง-8 สถิติคดีอุบัติเหตุ.....	307
ผนวก ง-9 สถิติคดีความผิดเกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์.....	308
ผนวก ง-10 สถิติคดีเรียกเก็บดอกเบียเกินอัตรา	309
ผนวก ง-11 สถิติคดีเรียกรับสินบน.....	310
ผนวก ง-12 สถิติคดีอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์.....	311
ผนวก ง-13 คดีทีได้รับอันตรายจากการปล่อยมลภาวะ	312
ผนวก ง-14 ผลการประเมินคดีกลุ่มอื่น ๆ ตามมาตรฐานสากล.....	313
ผนวก ง-15 จำนวนคดีอาญาที่รับแจ้งทั้งหมดในภาพรวมของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ แยกคดีตามประมวลกฎหมายอาญาคดีจราจร และคดีตาม พ.ร.บ. ที่มีโทษทางอาญา.....	315
ผนวก ง-16 จำนวนคดีทั้งหมดที่ขึ้นสู่การพิจารณาของศาลยุติธรรม	316
ผนวก ง-17 สถิติเรื่องร้องเรียนและผลการดำเนินการเกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติ.....	318
ผนวก ง-18 สถิติเรื่องร้องเรียนและผลการดำเนินการต่อเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการทุจริตและการประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่ในสังกัด	320
ผนวก ง-19 สถิติการรับเรื่องร้องเรียนกรณีเจ้าหน้าที่ทุจริตหรือประพฤติมิชอบและผลการดำเนินการต่อเจ้าหน้าที่หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม	322
ผนวก ง-20 สถิติการดำเนินคดีหรือข้อมูลความผิดกรณีเจ้าหน้าที่ทุจริตหรือประพฤติมิชอบและผลการดำเนินการต่อเจ้าหน้าที่หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม.....	323
ผนวก ง-21 สถิติเรื่องร้องเรียนและผลการดำเนินการเกี่ยวกับการแทรกแซงกระบวนการยุติธรรม	324
ผนวก ง-22 สถิติการร้องเรียนเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิในกระบวนการยุติธรรม	326
ผนวก ง-23 การร้องเรียนหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมจากหน่วยงานรับเรื่องร้องเรียนหลัก	327
ผนวก ง-24 คะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม (ITA)	329
ผนวก ง-25 สถิติเรื่องร้องเรียนและผลการดำเนินการเกี่ยวกับการดำเนินคดีล่าช้าเกินควร	330
ผนวก ง-26 การให้ความช่วยเหลือผู้บริสุทธิ์ที่ถูกจับกุมดำเนินคดีโดยไม่ได้กระทำผิด	332

ผนวก ง-27 ร้อยละผู้ถูกจับกุม/ผู้ถูกคุมขังที่ได้รับการชดเชยเยียวยาภายหลังได้รับการพิสูจน์แล้วว่าไม่ได้กระทำผิด.....	334
ผนวก ง-28 สัดส่วนผู้ได้รับการช่วยเหลือชดเชยเยียวยาเมื่อเทียบกับจำนวนคดีที่มีการรับแจ้งที่ผู้เสียหายคดีอาญาอยู่ในข่ายจะสามารถขอรับเงินชดเชยเยียวยาตาม พ.ร.บ.ค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทนค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544	337
ผนวก ง-29 สถิติเรื่องร้องเรียนและผลการดำเนินการเกี่ยวกับความรุนแรงหรือการใช้อำนาจเกินขอบเขต (Abuse of Power).....	340
ผนวก ง-30 สถิติเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการซ้อมทรมาน หรือกระทำให้บุคคลสูญหาย หรือการไม่ปฏิบัติตามมาตรการป้องกันการซ้อมทรมาน หรือการกระทำให้บุคคลสูญหายตามกฎหมาย	342
ผนวก ง-31 สถิติเรื่องร้องเรียนและผลการดำเนินการต่อเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการทรมานและการกระทำให้ บุคคลสูญหายซึ่งกระทำโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ (พ.ร.บ ป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ.2565).....	344
ผนวก ง-32 สถิติเรื่องร้องเรียนในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการละเมิดสิทธิมนุษยชน	345
ผนวก ง-33 จำนวนคดีที่พิสูจน์แล้วว่าเป็นความจริงเกี่ยวกับการฆาตกรรม (killing) การลักพาตัว (kidnapping) การอุ้มหาย (Enforced disappearance) การควบคุมตัวโดยพลการ (Arbitrary detention) การทรมาน (torture) ที่กระทำต่อผู้สื่อข่าว บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับสื่อ สหภาพทางการค้า และผู้พิทักษ์สิทธิมนุษยชน ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา	346
ผนวก ง-34 สัดส่วนผู้ถูกจับกุมที่เคยมีประวัติอาชญากรเปรียบเทียบกับผู้ถูกจับกุมทั้งหมด	347
ผนวก ง-35 อัตราการกระทำผิดซ้ำ (ร้อยละ) ของหน่วยงานพัฒนาพฤติกรรม	348
ผนวก ง-36 อัตราการกระทำผิดซ้ำ (ร้อยละ) จากการบูรณาการข้อมูล	350
ผนวก ง-37 จำนวนผู้กระทำผิดที่สามารถติดตามตัวได้และจำนวนผู้ที่สามารถกลับไปใช้ชีวิตในสังคมได้โดยปกติสุข	352
ผนวก ง-38 สถิติผู้ต้องขังระหว่างการพิจารณาและสัดส่วนผู้ต้องขังระหว่างการพิจารณาเปรียบเทียบกับจำนวนผู้ต้องขังทั้งหมด	354
ผนวก ง-39 ร้อยละความสำเร็จของข้อพิพาทและคดีความที่ใช้มาตรการทางเลือกในการยุติข้อพิพาทของหน่วยงานต่าง ๆ	355
ผนวก ง-40 ร้อยละของการเข้าร่วมในกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศ	361
ผนวก ง-41 จำนวนคดีที่มีความร่วมมือระหว่างประเทศฯ เข้าที่ประเทศไทยให้ความร่วมมือในการดำเนินคดีหรือบังคับคดีหรือการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดในทางคดีหรือการส่งผู้ร้ายข้ามแดน แยกตามประเทศที่ให้ความร่วมมือตามขอบเขตภารกิจความรับผิดชอบของหน่วยงาน	372

ผนวก จ-42 จำนวนคดีที่มีความร่วมมือระหว่างประเทศขาออก ที่ประเทศไทยให้ความร่วมมือในการดำเนินคดีหรือบังคับคดีหรือการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดในทางคดีหรือการส่งผู้ร้ายข้ามแดน แยกตามประเทศที่ให้ความร่วมมือตามขอบเขตภารกิจความรับผิดชอบของหน่วยงาน	373
ภาคผนวก จ ผลการสำรวจข้อมูลผู้รับบริการ (User Survey)	374
ผนวก จ-1 ระดับความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการบังคับใช้กฎหมาย	375
ผนวก จ-2 ระดับความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการบังคับใช้กฎหมายรายหน่วยงาน	386
ผนวก จ-3 ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมในภาพรวม	391
ผนวก จ-4 ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมรายหน่วยงาน	392
ผนวก จ-5 ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อระบบการติดตามความคืบหน้าการดำเนินคดีของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม.....	393
ภาคผนวก ฉ ผลการสำรวจสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Survey: CVS) ของตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDGs)	394
ผนวก ฉ-1 ระดับความหวาดกลัวภัยอาชญากรรม	395
ผนวก ฉ-3 สัดส่วนของเด็กอายุ 1–17 ปี ที่เคยถูกทำร้ายทางร่างกาย และ/หรือข่มเหงทางจิตใจโดยผู้ดูแลในเดือนที่ผ่านมา.....	397
ผนวก ฉ-4 สัดส่วนของผู้หญิงและผู้ชายวัยรุ่นอายุ 18 - 29 ปี ที่เคยถูกกระทำความรุนแรงทางเพศก่อนอายุ 18 ปี.....	398
ผนวก ฉ-5 สัดส่วนของประชากรที่รายงานว่ารู้สึกถูกเลือกปฏิบัติหรือถูกข่มขู่/คุกคามใน 12 เดือนที่ผ่านมาตามข้อบัญญัติพื้นฐานของการห้ามเลือกปฏิบัติในการแบ่งแยกเชื้อชาติภายใต้กฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ.....	399
ผนวก ฉ-6 สัดส่วนของบุคคลที่เคยติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างน้อย 1 ครั้ง ที่มีการให้สินบนหรือถูกเรียกสินบน โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐในช่วงระยะเวลา 12 เดือนที่ผ่านมา	400
ผนวก ฉ-7 สัดส่วนขององค์กรธุรกิจที่เคยติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างน้อย 1 ครั้ง และมีการให้สินบน หรือถูกเรียกสินบนโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐในช่วงระยะเวลา 12 เดือนที่ผ่านมา.....	401
ผนวก ฉ-8 อัตราการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมคดีชีวิตร่างกายและเพศจากการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน (ต่อประชากร 100,000 คน)	402

ผนวก ฉ-9 อัตราการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจากการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนในคดี ประทุษร้ายต่อทรัพย์.....	403
ผนวก ฉ-10 คดีการค้ำมนุษย์เพื่อบังคับใช้แรงงาน.....	404
ผนวก ฉ-11 อัตราการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในคดีที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตร่างกายหรือทรัพย์สิน อื่นจากการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน	405
ภาคผนวก ข สรุปผลการประชุมวิพากษ์ผลการจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรม ประเทศไทย	407
ภาคผนวก ข แผนภาพหรืออินโฟกราฟิกนำเสนอผลการจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลตัวชี้วัดที่แสดงให้เห็น แนวโน้ม ข้อค้นพบและข้อเสนอแนะที่สำคัญ	428

สารบัญตาราง

ตารางที่ 2.1 ผลการประเมินแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2566 - 2569) เปรียบเทียบกับตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย.....	15
ตารางที่ 2.2 ตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน	22
ตารางที่ 2.3 กรอบแนวคิดของดัชนีวัดหลักนิติธรรม	35
ตารางที่ 2.4 ผลการจัดเก็บตัวชี้วัดประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย	40
ตารางที่ 3.1 กิจกรรมและระยะเวลาการดำเนินงาน.....	50
ตารางที่ 3.2 แผนการบริหารความเสี่ยงในการดำเนินงาน	52
ตารางที่ 3.3 กรณีที่ต้องการให้ผลการดำเนินการสูงกว่าค่าเป้าหมาย	75
ตารางที่ 3.4 กรณีที่ต้องการให้ผลการดำเนินการต่ำกว่าค่าเป้าหมาย	75
ตารางที่ 3.5 เกณฑ์การวิเคราะห์และประเมินคุณภาพของข้อมูล	76
ตารางที่ 3.6 เกณฑ์การให้คะแนนค่าดัชนีตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมในส่วนของอาชญากรรมที่ได้จากการสำรวจ ข้อมูลภาคประชาชน	81
ตารางที่ 3.7 กรอบการจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย (THAILAND JUSTICE INDICATOR)	84
ตารางที่ 4.1 ผลการประเมินตัวชี้วัดด้านที่ 1 ระดับการรับรู้กฎหมาย สิทธิพื้นฐาน และความรู้พื้นฐานในการเข้าถึง กระบวนการยุติธรรมได้โดยสะดวก	105
ตารางที่ 4.2 ผลการประเมินตัวชี้วัดด้านที่ 2 ความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัย.....	109
ตารางที่ 4.3 ผลการประเมินตัวชี้วัดที่ 2.8 สถิติคดีที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตร่างกายหรือทรัพย์สินอื่นตาม มาตรฐานสากล	115
ตารางที่ 4.4 ผลการประเมินตัวชี้วัดด้านที่ 3 การมีกฎหมายที่ดี ประชาชนเคารพกฎหมาย.....	117
ตารางที่ 4.5 ผลการประเมินตัวชี้วัดด้านที่ 4 การบังคับใช้กฎหมายถูกต้อง เทียบธรรม	122
ตารางที่ 4.6 ผลการประเมินตัวชี้วัดด้านที่ 4.5.2 การร้องเรียนหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมจากหน่วยงานรับ เรื่องร้องเรียนหลัก	127
ตารางที่ 4.7 ผลการประเมินตัวชี้วัดด้านที่ 5 กระบวนการยุติธรรมบนพื้นฐานการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี	128
ตารางที่ 4.8 ผลการประเมินตัวชี้วัดด้านที่ 6 การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ.....	138
ตารางที่ 4.9 ผลการประเมินตัวชี้วัดด้านที่ 7 การปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดในกระบวนการยุติธรรม.....	147

ตารางที่ 4.10 ผลการประเมินตัวชี้วัดที่ 7.1 ร้อยละการกระทำผิดซ้ำ	148
ตารางที่ 4.11 ผลการประเมินตัวชี้วัดด้านที่ 8 การพัฒนากระบวนการยุติธรรมตามมาตรฐานสากล	149
ตารางที่ 4.12 ผลการประเมินตัวชี้วัดด้านที่ 9 ความสำเร็จการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในกระบวนการยุติธรรม	157
ตารางที่ 4.13 ผลการประเมินตัวชี้วัดด้านที่ 10 ประชาชนให้ความเชื่อมั่น เชื่อถือ ศรัทธาในกระบวนการยุติธรรม	161
ตารางที่ 5.1 ผลการจัดเก็บตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568	203

สารบัญรูปภาพ

รูปที่ 2.1 ตัวชี้วัดประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมทางอาญาทั้ง 7 ชุด 21 ตัวชี้วัด.....	9
รูปที่ 2.2 ผลการจัดเก็บตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย ประจำปี พ.ศ. 2567	13
รูปที่ 2.3 ความเชื่อมโยงตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทยปี พ.ศ. 2567 กับนโยบายสำคัญ	38

คำอธิบายตัวย่อ

ตัวย่อ	คำอธิบาย
1111	ศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์ของรัฐบาล
AD	Administrative Data หรือข้อมูลสถิติที่เป็นทางการของหน่วยงานราชการ
CPI	Corruption Perceptions Index หรือดัชนีการรับรู้การทุจริต
DSI	กรมสอบสวนคดีพิเศษ
IN	International indicator
ITA	Integrity and Transparency Assessment หรือการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ
PS	Public Survey หรือการสำรวจข้อมูลภาคประชาชน
US	User Survey หรือการสำรวจข้อมูลผู้รับบริการ
SA+OB	Self-Assessment and Observation หรือการสังเกตและการประเมินตนเอง
SDGs	Sustainable Development Goals หรือเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน
TI	Transparency International หน่วยงานผู้จัดทำ Corruption Perception Index (CPI)
WJP	World Justice Project หรือโครงการยุติธรรมโลก
กกต.	สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง
กคส.	กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ
กพน.	กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
กสม.	สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
กท.	กระทรวงกลาโหม
คป.	กรมคุมประพฤติ
ทว.	กองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
บค.	กรมบังคับคดี
ป.ป.ช.	สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
ป.ป.ท.	สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ
ป.ป.ส.	สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
ปค.	กรมการปกครอง
ปปง.	สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

ตัวย่อ	คำอธิบาย
พ.ร.บ.	พ.ร.บ.
รท.	กรมราชทัณฑ์
ศป.	สำนักงานศาลปกครอง
ศย.	สำนักงานศาลยุติธรรม
ศอ.บต.	ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้
สภธ.	สำนักงานกิจการยุติธรรม
สคก.	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สตช.	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
สนร.	สำนักนายกรัฐมนตรี
สนว.	สถาบันนิติวิทยาศาสตร์
สป.มท.	สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย
สป.ยธ.	สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม
สผผ.	สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน
สว.	สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
สส.	สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
อนญาโตฯ	สถาบันอนุญาโตตุลาการ
อส.	สำนักงานอัยการสูงสุด

บทคัดย่อ

โครงการจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดและวิเคราะห์สถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมของประเทศไทย (Thailand Justice Indicator) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 เป็นการดำเนินการตามวาระการปฏิรูปประเทศ ด้านกระบวนการยุติธรรมที่สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ (สปท.) โดยตั้งแต่ปี พ.ศ.2567 ได้มีการบูรณาการ ตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นดัชนีวัดหลักนิติธรรม (Rule of Law Index: RoLI) ของโครงการยุติธรรมโลก (The World Justice Project: WJP) และตัวชี้วัดตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) และตัวชี้วัดแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2566-2569) รวมเป็นตัวชี้วัดชุดเดียว ปัจจุบันตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมของประเทศไทยประกอบด้วย 10 ด้าน 55 ตัวชี้วัด และกำหนดวิธีการจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดออกเป็น 4 รูปแบบ ได้แก่ 1) การสำรวจข้อมูลภาคประชาชน (Public Survey: PS) ซึ่งรวมถึงการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมสำคัญผ่านการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Survey) 2) การสำรวจข้อมูลผู้รับบริการ (US: User Survey) 3) การจัดเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง (Self-Assessment and Observation: SA+OB และ 4) การจัดเก็บข้อมูลสถิติที่เป็นทางการของหน่วยงาน (Administrative Data: AD) ผลการจัดเก็บตัวชี้วัดในปีงบประมาณ 2568 มีค่าคะแนนรวม 0.610 จากคะแนนเต็ม 1.000 ซึ่งถือว่าในภาพรวมมีคะแนนค่อนข้างดี โดยด้านที่ได้คะแนนน้อยที่สุดคือด้านความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยซึ่งส่วนใหญ่แล้วจะเป็นปัญหาระบบข้อมูลสถิติยังไม่เป็นไปตามมาตรฐานและด้านการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพซึ่งยังขาดกลไกในการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพในเรื่องสำคัญ อาทิ การช่วยเหลือผู้บริสุทธิ์ที่ถูกจับกุมคุมขัง

คำสำคัญ กระบวนการยุติธรรม ตัวชี้วัด ตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรม การปฏิรูปประเทศ แผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ตัวชี้วัดตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ดัชนีวัดหลักนิติธรรม

Abstract

The Thailand Justice Indicator Project for Fiscal Year 2025 aims to implement the national justice system reform agenda initiated by the National Reform Steering Assembly. Since 2024, Thailand Justice Indicators have not only reflected the Reform Steering Assembly's priorities but have also been consolidated into a unified framework that integrates key justice-related indicator sets. These include the Rule of Law Index (RoLI) of the World Justice Project (WJP), indicators under the Sustainable Development Goals (SDGs), and the National Justice Administration Master Plan. Currently, Thailand Justice Indicators provide data on 10 factors disaggregated into 56 indicators. Data collection is carried out through four primary methodologies as: (1) PS: Public Surveys which collect data on public perception towards Thai justice and crime victimization surveys on key property and violent crimes; (2) US: User Surveys of justice service recipients; (3) SA+OB: Self-Assessment and Observation; and (4) AD: Administrative Data (AD) from official government statistics. In Fiscal Year 2025, the overall indicator score was 0.610 out of a total of 1.000, suggesting generally positive performance. However, the lowest-scoring factor was Public Order and Safety, primarily due to gaps in standardized statistical data systems. Another low scoring factor was the Protection of Rights and Liberties, which still lacks sufficient mechanisms to safeguard fundamental rights such as miscarriage of justice.

Keywords: Justice System, Indicators, Thailand Justice Indicator, National Reform, National Justice Administration Master Plan, Sustainable Development Goals (SDGs), Rule of Law Index (RoLI)

บทสรุปผู้บริหาร

โครงการจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดและวิเคราะห์สถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมของประเทศไทย (Thailand Justice Indicator) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 เป็นการดำเนินการตามวาระการปฏิรูปประเทศ ด้านกระบวนการยุติธรรมที่สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ (สปท.) ที่ได้มอบหมายให้กระทรวงยุติธรรม โดยสำนักงานกิจการยุติธรรมดำเนินการผลักดันการปฏิรูปตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ผ่านกลไก คณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ (กพยช.) โดยคณะอนุกรรมการปฏิรูปตัวชี้วัดประสิทธิภาพ กระบวนการยุติธรรมทางอาญา

สำนักงานกิจการยุติธรรมได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตัวชี้วัดดังกล่าวมาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 เพื่อวิเคราะห์ ประมวลผล และกำหนดค่ามาตรฐานเปรียบเทียบ โดยมุ่งหวังให้มีตัวชี้วัด ที่มีประสิทธิภาพเทียบเคียงได้กับมาตรฐานสากล รวมถึงสามารถประเมินผลและวิเคราะห์สถานการณ์กระบวนการยุติธรรมทางอาญาของประเทศไทยได้ทั้งระบบ รวมทั้งนำเสนอข้อค้นพบสำคัญในการพัฒนาประสิทธิภาพ กระบวนการยุติธรรมทางอาญา และจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายผ่านตัวชี้วัดดังกล่าว เพื่อประโยชน์ในการพัฒนา กระบวนการยุติธรรมในภาพรวมและงานเชิงวิชาการต่อไป

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 สำนักงานกิจการยุติธรรมได้เห็นชอบให้มีการนำตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรม ประเทศไทยมาบูรณาการเข้ากับตัวชี้วัดแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ รวมถึงให้พิจารณากรอบ การจัดเก็บตัวชี้วัดสากลตามเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) และ ตัวชี้วัดหลักนิติธรรม (Rule of Law Index) ของโครงการความยุติธรรมโลก (WJP: World Justice Project) มารวมเป็นตัวชี้วัดชุดเดียวไม่ซ้ำซ้อน ในการพัฒนาตัวชี้วัดดังกล่าวได้มีการจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัด 10 ด้าน จำนวน 55 ตัวชี้วัด ผลการจัดเก็บตัวชี้วัดในครั้งนี้ปรากฏดังนี้

ระเบียบวิธีวิจัย

สำนักงานกิจการยุติธรรมให้ความสำคัญกับการจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลตัวชี้วัดประสิทธิภาพ กระบวนการยุติธรรมทางอาญาอย่างต่อเนื่อง ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 จึงได้มอบหมายให้สถาบันวิจัยและให้ คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ดำเนินโครงการจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดดังกล่าว ซึ่งมีเป้าหมายในการพัฒนา ตัวชี้วัด วิธีการจัดเก็บ วิเคราะห์ และประเมินผลให้เป็นไปตามมาตรฐานหลักวิชาการ สามารถสะท้อนประสิทธิภาพ ของกระบวนการยุติธรรมได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง รวมถึงเทียบเคียงกับมาตรฐานสากล ดังนั้น โครงการนี้จึงมีการปรับปรุงและพัฒนาตัวชี้วัดประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมทางอาญา 7 ชุด 21

ตัวชี้วัด (REGRADE) ให้สอดคล้องกับแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2566-2569) ซึ่งใช้เป็นกลไกขับเคลื่อนการพัฒนากระบวนการยุติธรรม รวมถึงบูรณาการให้สอดคล้องกับตัวชี้วัดสากล เช่น ดัชนีวัดหลักนิติธรรม (Rule of Law Index: RoLI) ของโครงการยุติธรรมโลก (The World Justice Project: WJP) และตัวชี้วัดตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) เพื่อให้กระบวนการยุติธรรมของไทยมีมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ ซึ่งกำหนดเป็นตัวชี้วัดชุดใหม่ชื่อว่า “ตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย (Thailand Justice Indicator)” ประกอบด้วย 10 ด้าน 55 ตัวชี้วัด และกำหนดวิธีการจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดออกเป็น 3 รูปแบบ ได้แก่ 1) การสำรวจข้อมูลภาคประชาชน (Public Survey: PS) 2) การจัดเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง (Self-Assessment and Observation: SA+OB และ 3) การจัดเก็บข้อมูลสถิติที่เป็นทางการของหน่วยงาน (Administrative Data: AD) ซึ่งการจัดเก็บตัวชี้วัดในครั้งนี้มีการพิจารณาใช้ระเบียบวิธีวิจัยให้เหมาะสมกับตัวชี้วัดแต่ละตัว โดยใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละ ตลอดจนการวิเคราะห์เชิงคุณภาพผ่านแบบรายงานตนเองและการประชุมกลุ่มย่อยกับผู้ทรงคุณวุฒิ ข้อมูลถูกวิเคราะห์ตามประเภทการจัดเก็บ และแปลงเป็นค่าดัชนีมาตรฐาน (คะแนนเต็ม 1.000) จากนั้นจึงคำนวณคะแนนเฉลี่ยรายด้าน และสรุปเป็นคะแนนภาพรวม

ผลการจัดเก็บวิเคราะห์และประเมินผลตัวชี้วัด

รายงานผลการจัดเก็บ วิเคราะห์ และประเมินผลตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย (Thailand Justice Indicators) ในบทนี้ นำเสนอผลการจัดเก็บตัวชี้วัดทั้ง 10 ด้าน โดยในรอบปีการประเมินปี พ.ศ. 2568 ได้เพิ่มจำนวนตัวชี้วัดจาก 44 ตัวชี้วัด ในปี พ.ศ. 2567 เป็น 55 ตัวชี้วัด เพื่อให้ครอบคลุมตัวชี้วัดแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2566–2569) และตัวชี้วัดสากล ได้แก่ ตัวชี้วัดหลักนิติธรรมของ World Justice Project (WJP) และตัวชี้วัดตามเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมทุกด้าน นอกจากนี้ ยังมีการรายงานผลสำรวจจากผู้ให้บริการกระบวนการยุติธรรมโดยตรง รวมถึงข้อค้นพบสำคัญที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนากระบวนการยุติธรรมประเทศไทย โดยนำเสนอผลการประเมินค่าคะแนนตัวชี้วัดในแต่ละด้านตามลำดับ ดังนี้

ผลการจัดเก็บตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทยทั้ง 10 ด้าน จำนวน 55 ตัวชี้วัดในภาพรวมปรากฏค่าคะแนนรวม 0.610 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างดี โดยผลการประเมินปรากฏดังนี้

ผลการจัดเก็บตัวชี้วัดประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย

ลำดับ	ตัวชี้วัดรายด้าน	คะแนนรวม
1	ระดับการรับรู้กฎหมาย สิทธิพื้นฐาน และความรู้พื้นฐานในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้โดยสะดวก	0.686
2	ความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัย	0.342
3	การมีกฎหมายที่ดี ประชาชนเคารพกฎหมาย	0.640
4	การบังคับใช้กฎหมายถูกต้อง เทียบธรรม	0.597
5	กระบวนการยุติธรรมบนพื้นฐานการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี	0.582
6	การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ	0.510
7	การปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดในกระบวนการยุติธรรม	0.618
8	การพัฒนากระบวนการยุติธรรมตามมาตรฐานสากล	0.644
9	ความสำเร็จการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในกระบวนการยุติธรรม	0.657
10	ประชาชนให้ความเชื่อมั่น เชื่อถือ ศรัทธาในกระบวนการยุติธรรม	0.824
ค่าคะแนน Justice Index		0.610

ผลการวิเคราะห์สถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมของประเทศไทย

จากการวิเคราะห์สถานการณ์ด้านกระบวนการยุติธรรม ปรากฏข้อค้นพบสำคัญที่สะท้อนภาพรวมสถานการณ์อาชญากรรม ตลอดจนจุดแข็งและจุดอ่อนของกระบวนการยุติธรรมไทย ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

1) การรับรู้กฎหมายและสิทธิพื้นฐานของประชาชน

เมื่อเปรียบเทียบกับปีก่อนหน้า พบว่ามีแนวโน้มที่ดีขึ้น โดยประชาชนมีค่าคะแนนการรับรู้กฎหมายและสิทธิพื้นฐานสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ อย่างไรก็ตาม ยังมีความจำเป็นต้องเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในกฎหมายใหม่ โดยเฉพาะพ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้นุเคราะห์ พ.ศ. 2565 ตลอดจนการประชาสัมพันธ์ช่องทางการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม ซึ่งแม้จะมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แต่ประชาชนจำนวนมากยังไม่รับทราบหรือเข้าถึงช่องทางเหล่านี้ การสำรวจพบว่า การรับรู้เกี่ยวกับช่องทางการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมเป็นประเด็นที่ได้คะแนนต่ำที่สุด (0.641) ขณะที่คะแนนภาพรวมอยู่ที่ 0.686 ช่องทางที่ควรส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ ได้แก่ สายด่วนยุติธรรม การดูแลผู้กระทำความผิดหลังปล่อย การขอรับเงินช่วยเหลือต่อผู้คดี

การร้องเรียนความล่าช้าของคดี การจัดหาทนายความ การติดตามยึดอายัดทรัพย์สิน การช่วยเหลือด้านสภาพความเป็นอยู่ในเรือนจำ และการประสานงานกับองค์กรพัฒนาเอกชน

2) สถานการณ์อาชญากรรม

คดีที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างชัดเจน ได้แก่ เหตุการณ์ความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ในปี พ.ศ. 2567 ซึ่งมีสถิติสูงกว่าปีก่อน ๆ อย่างมาก และคดีหลอกหลวงฉ้อโกงที่ยังคงเป็นปัญหาสำคัญ

3) คุณภาพข้อมูลสถิติอาชญากรรม

การเปรียบเทียบข้อมูลจากการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนกับสถิติอาญาของทางราชการ พบปัญหาความไม่สอดคล้อง โดยสถิติทางราชการชี้ว่าคดีอาญามีแนวโน้มลดลงและมีอัตราการจับกุมสูงกว่าร้อยละ 90 แต่ผลการสำรวจกลับสะท้อนว่าความผิดต่อชีวิต ร่างกาย เพศ และคดีฉ้อโกงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังมีบางคดีที่ไม่ปรากฏในสถิติหรือมีจำนวนน้อย แต่สามารถตรวจพบจากการสำรวจภาคประชาชนในสัดส่วนสูง เช่น การเลือกปฏิบัติ การละเมิดความเป็นส่วนตัว การเรียกรับสินบน และการใช้อำนาจโดยมิชอบของเจ้าหน้าที่รัฐ ซึ่งสะท้อนปัญหาการไม่รับแจ้งความและการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมของเหยื่ออาชญากรรม

4) ระบบการรับแจ้งความออนไลน์

แม้การพัฒนาการรับแจ้งความออนไลน์ในคดีฉ้อโกงและคดีอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์จะช่วยให้การรับแจ้งใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากขึ้น แต่การประเมินปี พ.ศ. 2567 ยังพบปัญหาการไม่รับแจ้งความ โดยเฉพาะคดีฉ้อโกงซึ่งมีจำนวนการแจ้งความลดลงจากปีก่อนหน้า ทั้งที่ผลการสำรวจภาคประชาชนชี้ว่าเหยื่อเพิ่มสูงขึ้น

5) การประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

การรับฟังความคิดเห็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียก่อนการออกหรือแก้ไขกฎหมายได้รับการประเมินว่ามีการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม แต่การติดตามและทบทวนผลสัมฤทธิ์ภายหลังการบังคับใช้กฎหมายยังไม่เข้มข้น หน่วยงานที่ดำเนินการทบทวนและนำไปสู่การแก้ไขกฎหมายมีเพียงส่วนน้อย

6) ความถูกต้องและความเป็นธรรมของกระบวนการยุติธรรม

แม้จะมีกลไกและแนวปฏิบัติที่ชัดเจนในการควบคุมการใช้ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่ แต่ยังคงพบปัญหาการเลือกปฏิบัติ การทุจริต และการแทรกแซงในกระบวนการยุติธรรม การร้องเรียนจากหน่วยงานกลาง เช่น กสม. ป.ป.ช. และ ป.ป.ท. มีจำนวนมาก แต่เมื่อเปรียบเทียบกับ การตรวจสอบภายในของหน่วยงานเองกลับมีจำนวนน้อย สะท้อนถึงช่องโหว่ของระบบกำกับดูแล

7) กระบวนการยุติธรรมกับหลักธรรมาภิบาล

การประเมินพบว่ามีพัฒนาเรื่องความโปร่งใสและการบริหารที่ดี แต่ยังคงมีปัญหาเรื้อรัง เช่น การลดขั้นตอนบริการ ความตระหนักถึงภาระค่าใช้จ่ายของประชาชน และการบูรณาการข้อมูล ซึ่งยังขาดแผนปฏิบัติการที่เป็นรูปธรรม

8) การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ

แม้มีกฎหมายและมาตรฐานที่ชัดเจน แต่ยังมีความเสี่ยงต่อการละเมิดสิทธิ เช่น การจับกุมหรือคุมขังผู้บริสุทธิ์ การใช้อำนาจเกินควร และการซ้อมทรมาน ข้อมูลการร้องเรียนที่เกี่ยวข้องยังมีน้อยมากเมื่อเทียบกับปัญหาที่สะท้อนจากการสำรวจภาคประชาชน ดัชนีชี้วัดสากลจาก World Justice Project จัดให้ประเด็นนี้มีคะแนนต่ำที่สุด

9) การกระทำผิดซ้ำ

อัตราการกระทำผิดซ้ำของผู้พ้นโทษและผู้พ้นคุมประพฤติเพิ่มสูงขึ้น แม้จะมีมาตรการติดตามเพื่อการคืนสู่สังคม แต่ยังขาดหน่วยงานและกลไกที่ชัดเจนในการดูแลผู้กระทำผิดหลังปล่อย

10) ผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาคดี

สัดส่วนผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาคดีมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น เป็นประเด็นที่ต้องเฝ้าระวัง

11) มาตรฐานสากลด้านกระบวนการยุติธรรม

ประเทศไทยมีความก้าวหน้าในด้านการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน การปราบปรามการค้ามนุษย์ และการต่อต้านการฟอกเงิน แต่ยังคงมีปัญหาเรื่องการทุจริตคอร์รัปชันและค่าดัชนีหลักนิติธรรม (Rule of Law Index) ที่ยังอยู่ในระดับต่ำ

12) การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ

มีพัฒนาการที่ชัดเจนในด้านความร่วมมือกับภาคประชาชน ภาคประชาสังคม และความร่วมมือระหว่างประเทศ แต่การประสานงานระหว่างหน่วยงานภายในกระบวนการยุติธรรมยังได้คะแนนต่ำที่สุด

13) ความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

ระดับความเชื่อมั่นของประชาชนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากร้อยละ 63.80 ในปี พ.ศ. 2567 เป็นร้อยละ 70.00 ในปี พ.ศ. 2568

ข้อค้นพบสำคัญในการพัฒนาตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย

จากการจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย (Thailand Justice Indicator) และการทบทวนเครื่องมือในการจัดเก็บตัวชี้วัดในแต่ละตัว มีข้อค้นพบสำคัญที่ควรนำมาพิจารณาปรับปรุงพัฒนาตัวชี้วัดในระยะต่อไปดังนี้

1) ในการประเมินตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมจากข้อมูลข้อหน่วยงานพบว่า ข้อมูลในปีนี้ยังคงมีข้อบกพร่องจำนวนมาก ทั้งในด้านของข้อมูลที่ขาดความสอดคล้องกับข้อมูลที่รายงานในปีก่อนหน้า ข้อมูลที่ขาดความเป็นปัจจุบัน และลักษณะข้อมูลที่ไม่สอดคล้องกับนิยามข้อมูลและตัวชี้วัดในมาตรฐานสากล เช่น หน่วยงานรัฐไทยเน้นเก็บข้อมูลเป็นจำนวนคดีหรือจำนวนเรื่อง แต่ตัวชี้วัดตามมาตรฐานสากลต้องการข้อมูลเป็นระดับจำนวนคนหรือจำนวนผู้เสียหาย เป็นต้น ทำให้มีความยากลำบากในการประเมิน ทั้งนี้ สำหรับหน่วยงานที่มีการรายงานข้อมูลอย่างต่อเนื่องก็พบว่าข้อมูลมีคุณภาพสูงขึ้นและสามารถใช้ประโยชน์ได้มากขึ้น

2) ในการประเมินตัวชี้วัดบางตัวที่มีการประเมินองค์ที่ไมใช่องค์กรภาครัฐ เช่น สำนักงานอนุญาโตตุลาการ และ เนติบัณฑิตยสภา ซึ่งหน่วยงานเหล่านี้ไม่ได้เกี่ยวข้องกับตัวชี้วัดเหล่านั้นโดยตรง ตัวอย่างเช่น ในการประเมินตัวชี้วัดเรื่องผลสัมฤทธิ์ของการบังคับใช้กฎหมายนั้น หน่วยงานทั้ง 2 ข้างต้น ไม่ได้เป็นหน่วยงานที่เป็นผู้บังคับใช้กฎหมายได้เลย จึงสมควรนำทั้ง 2 หน่วยงานนี้ออกจากการเป็นหน่วยงานที่ต้องประเมินตัวชี้วัดดังกล่าว

3) ในส่วนของการประเมินต้นทุนของกิจกรรมในการเข้าถึงความยุติธรรมนั้น ปัจจุบันใช้รูปแบบการประเมินการสังเกตและการประเมินตนเอง (Self-Assessment and Observation: SA+OB) โดยอาศัยผู้เชี่ยวชาญด้านกระบวนการยุติธรรมเป็นผู้สังเกตการณ์และประเมิน อย่างไรก็ตาม การประเมินตัวชี้วัดนี้สามารถปรับให้เป็นการประเมินในรูปแบบของการสำรวจผู้ใช้บริการได้ (User Survey) โดยการถามผู้ใช้บริการกระบวนการยุติธรรมว่ามีค่าใช้จ่ายในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมว่ามีต้นทุนในแต่ละด้านเท่าใด เช่น ค่าทนายความ ค่าเดินทาง ค่าเอกสาร หลักทรัพย์ประกันตัว เป็นต้น โดยวิธีการนี้ นอกจากจะสามารถประเมินต้นทุนออกมาเป็นเชิงปริมาณได้แล้ว ยังสามารถนำข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์แนวโน้มสำหรับนำไปประมวลผลและการตัดสินใจเชิงนโยบายได้อีกด้วยเช่นเดียวกัน

ข้อค้นพบสำคัญสำหรับการพัฒนากระบวนการยุติธรรม

จากการศึกษาวิเคราะห์สถานการณ์ด้านกระบวนการยุติธรรมของประเทศไทย พบประเด็นสำคัญหลายด้านที่สะท้อนทั้งพัฒนาการเชิงบวกและข้อจำกัดเชิงโครงสร้างที่ยังคงดำรงอยู่ดังนี้

1. การรับรู้กฎหมายและสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชน มีแนวโน้มดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ แต่การเข้าถึงช่องทางยุติธรรมยังอยู่ในระดับต่ำ โดยเฉพาะการรับรู้ช่องทางร้องเรียนและการขอรับความช่วยเหลือทางกฎหมาย ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยเพียง 0.641 ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยภาพรวมที่ 0.686 สะท้อนว่าประชาชนจำนวนมากยังไม่สามารถเข้าถึงสิทธิในทางปฏิบัติได้จริง ทั้งนี้ ประเด็นดังกล่าวชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการศึกษาต่อยอดเชิงวิชาการเกี่ยวกับ “ดัชนีการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม” เพื่อพัฒนาแบบจำลองการวัด (Measurement Model) ที่สามารถประเมินระดับการเข้าถึงได้อย่างละเอียดทั้งเชิงพื้นที่ กลุ่มประชากร และช่องทางการใช้บริการ

2. ด้านสถานการณ์อาชญากรรม การเปรียบเทียบข้อมูลจากหน่วยงานราชการกับการสำรวจภาคประชาชนพบความไม่สอดคล้องในหลายมิติ โดยข้อมูลสถิติทางการสะท้อนแนวโน้มคดีลดลงและอัตราการจับกุมสูง ขณะที่ผลสำรวจกลับชี้ว่าความผิดบางประเภทเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง และยังมีคดีจำนวนมากที่ไม่ถูกรับแจ้งความ ข้อค้นพบนี้เปิดโอกาสให้เกิดการศึกษาต่อยอดเชิงวิชาการในด้าน “ความคลาดเคลื่อนของข้อมูลอาชญากรรม (Crime Data Discrepancy)” เพื่อสร้างกรอบวิเคราะห์และแบบจำลองการตรวจจับข้อมูลสูญหาย (Missing Crime Reporting Model) อันจะช่วยพัฒนาเครื่องมือเชิงสถิติที่สามารถตรวจสอบความน่าเชื่อถือของฐานข้อมูลยุติธรรมไทยได้อย่างเป็นระบบ ตัวอย่างเช่น พื้นที่ตำรวจใดที่รับแจ้งเหตุต่ำกว่าปกติ เพื่อนำข้อมูลไปพัฒนาเชิงนโยบายให้เกิดการจดแจ้งคดีที่เข้าถึงประชาชนได้มากขึ้น

3. การติดตามและประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย ภายหลังการบังคับใช้ยังไม่เข้มข้น แม้มีการรับฟังความคิดเห็นก่อนออกกฎหมาย แต่ยังขาดกลไกการประเมินผลในเชิงประจักษ์ ซึ่งเป็นช่องว่างสำคัญที่ควรได้รับการศึกษาต่อยอดในเชิงวิชาการ โดยเฉพาะการพัฒนา “กรอบประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายแบบผสมผสานเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ (Mixed-method Legal Evaluation Framework)” ที่สามารถวัดทั้งประสิทธิภาพ ผลลัพธ์ และผลกระทบทางสังคมได้อย่างรอบด้าน รวมถึงการสร้างดัชนี “Legal Effectiveness Index” สำหรับประเทศไทย

4. ด้านสิทธิเสรีภาพของประชาชน แม้มีกฎหมายรองรับ แต่คะแนนการประเมินจาก World Justice Project มีค่าคะแนน 0.460 ซึ่งถือว่าต่ำกว่ามาตรฐานสากลอย่างมีนัยสำคัญ การศึกษาต่อยอดในประเด็นนี้ควรมุ่งเน้นการพัฒนา “ดัชนีสิทธิเสรีภาพเชิงประจักษ์ (Empirical Rights Index)” ที่อิงข้อมูลจริงจากการร้องเรียนและประสบการณ์ของผู้ถูกละเมิด โดยอย่างง่ายที่สุดคือนำระเบียบวิธีของดัชนีสากลมาปรับใช้กับประเทศไทย เพื่อสร้างฐานข้อมูลขนาดใหญ่ (Rights Violation Database) ที่สามารถใช้ติดตามสถานะสิทธิมนุษยชนในระยะยาว

5. การจัดทำตัวชี้วัดควรลดการใช้การประเมินด้วยวิธีการสังเกตและการประเมินตนเองให้น้อยที่สุด เนื่องจากเป็นระเบียบวิธีที่ขาดความเป็นวัตถุวิสัย (Objectivity) ทำให้ขาดความน่าเชื่อถือ โดยตัวอย่างการปรับระเบียบวิธีการเก็บจากปัจจุบันให้มีความเป็นวัตถุวิสัยมากขึ้นนั้น มีประเด็นดังนี้

(1) ระดับความสำเร็จของการมีแนวปฏิบัติที่ชัดเจนและชอบด้วยกฎหมายในการบังคับใช้กฎหมาย

- สัดส่วนการบังคับใช้กฎหมายที่เจ้าหน้าที่มีการใช้ดุลยพินิจต่อการบังคับใช้กฎหมายทั้งหมด
- สัดส่วนการบังคับใช้กฎหมายที่ถูกร้องเรียนต่อการบังคับใช้กฎหมายทั้งหมด
- สัดส่วนการบังคับใช้กฎหมายที่ขึ้นสู่ศาลปกครองต่อการบังคับใช้กฎหมายทั้งหมด

(2) ระดับความสำเร็จของการประเมินโอกาสและความเป็นไปได้ที่จะมีการละเมิดหลักการปฏิบัติในการบังคับใช้กฎหมายโดยชอบด้วยกฎหมายและเป็นไปตามกระบวนการอันควร (Due Process of Law)

- สัดส่วนคดีที่ศาลกลับคำพิพากษาเพราะละเมิดกระบวนการที่ชอบด้วยกฎหมายต่อคดีที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมายหรือคดีปกครองทั้งหมด

(3) ระดับความสำเร็จของการป้องกันการตั้งข้อกล่าวหาผิดหรือคุมขังผู้บริสุทธิ์

- เป็นตัวชี้วัดที่มีความซ้ำซ้อน สามารถใช้ข้อมูลจำนวนผู้ต้องขังที่ไม่ได้กระทำความผิดได้ ไม่มีความจำเป็นต้องประเมินด้วยวิธีการสังเกตและการประเมินตนเองอีก

(4) ระดับความสำเร็จของหน่วยงานในการปฏิบัติต่อผู้ต้องหา/ผู้กระทำผิดตามมาตรฐานสากล

- ดัชนี “Inmate Human Rights Compliance Score” จากการประเมินสิ่งอำนวยความสะดวก, สัดส่วนผู้ต้องขังต่อเจ้าหน้าที่, สัดส่วนผู้ต้องขังต่อพื้นที่คุมขัง, การเข้าถึงบริการสุขภาพ, การฝึกอาชีพ, อัตราการเสียชีวิตในเรือนจำ

(5) ระดับความสำเร็จของการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนตามหลักสากล

- สัดส่วนเรื่องร้องเรียนด้านสิทธิมนุษยชนที่ได้รับการแก้ไขต่อ จำนวนเรื่องร้องเรียนทั้งหมด

(6) ระดับความสำเร็จของการพัฒนากระบวนการยุติธรรมตามมาตรฐานสากล

- Gap analysis เปรียบเทียบตัวชี้วัดย่อย (เช่น ความรวดเร็ว, ความโปร่งใส, ความเท่าเทียม) กับ World Justice Project (WJP)

(7) ระดับความสำเร็จของการประเมินความเที่ยงตรงของกระบวนการยุติธรรม

- Outcome Consistency Score จากการวิเคราะห์สัดส่วนความขัดแย้งกันของผลลัพธ์ในกระบวนการยุติธรรมในคดีที่มีความใกล้เคียงกัน เช่น สัดส่วนคำพิพากษาที่มีความขัดแย้งกันต่อจำนวนคำพิพากษาทั้งหมด เป็นต้น

(8) การเชื่อมโยงและใช้ประโยชน์ข้อมูลร่วมกัน

- สัดส่วนระหว่าง Data in transit (ที่ส่งให้กับเอกชนหรือหน่วยงานรัฐ) ต่อ Data at rest
- สัดส่วนระหว่าง Data in use ต่อ Data at rest
- โดยหน่วยงานจะต้องมีการเก็บ Log ของการใช้และการส่งข้อมูลจริงที่สามารถตรวจสอบได้ พร้อมทั้งต้องระบุเป้าประสงค์ของกิจกรรมนั้นได้ ไม่ว่าจะเป็นในส่วนของการเชื่อมโยงข้อมูลที่เป็น Data in transit ว่าส่งหรือรับข้อมูลเพิ่มภารกิจด้านใด และส่วนของการใช้ข้อมูลที่เป็น Data in use ว่านำข้อมูลไปประมวลผลเพื่อตอบโจทย์ภารกิจใด นอกจากการใช้เพื่อรายงาน

(9) การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารยุทธธรรม

- การนำเทคโนโลยีเป็นวิธีการหนึ่งในการยกระดับประสิทธิภาพในการบริหารยุทธธรรม ควรเป็นวิธีการไม่ควรเป็นเป้าหมายและตัวชี้วัด
- เสนอให้ปรับตัวชี้วัดเป็นเรื่องการยกระดับประสิทธิภาพการบริหารยุทธธรรม เช่น ศาลจะต้องสามารถรับคดีได้มากขึ้นเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า เป็นอัตราเพิ่มที่สูงกว่าอัตราเงินเฟ้อปกติ ภายหลังจากการปรับฐานงบประมาณให้เท่ากับปีก่อนหน้า (ในสภาวะปกติ ภาคเอกชนจะใช้เทคโนโลยีมาเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ทำให้สามารถผลิตสินค้าได้มากขึ้นด้วยปัจจัยการผลิตเท่าเดิม ทำให้มีกำไรสูงขึ้น นำไปสู่ภาวะเงินเฟ้อปกติ ดังนั้นหน่วยงานภาครัฐเองก็สมควรที่จะต้องสามารถให้บริการได้มากขึ้น ด้วยงบประมาณเท่าเดิม ด้วยการปรับใช้เทคโนโลยี ซึ่งอัตราการเพิ่มขึ้นควรเท่ากับหรือมากกว่าอัตราเงินเฟ้อ)

(10) ระดับความสำเร็จของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการกำหนดระยะเวลามาตรฐานตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย และเร่งรัดให้การบริหารยุทธธรรมเป็นไปด้วยความรวดเร็ว

- สัดส่วนคดีที่แล้วเสร็จภายในเวลามาตรฐานที่กฎหมายกำหนด
- ช่วงความเชื่อมั่นส่วนบนที่ความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (95% upper confident bound) ของเวลาเฉลี่ยที่การบริหารยุทธธรรมแล้วเสร็จ ควรจะต้องต่ำกว่าเวลาที่กฎหมายกำหนด และควรมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง

(11) ระดับความสำเร็จของกระบวนการยุทธธรรมที่เปิดเผยและโปร่งใส (Transparency)

- สัดส่วนข้อมูลเปิด (Open Data Ratio) โดยอาจวัดเป็นสัดส่วนจำนวน Byte ที่เปิดสู่สาธารณะต่อข้อมูลทั้งหมด
- ผลการประเมินความพึงพอใจต่อข้อมูลขององค์กรตรวจสอบรัฐบาล เช่น NGO ภาคประชาชน สำนักวิจัย ทั้งในไทยและต่างประเทศ

(13) ระดับความสำเร็จของความเหมาะสมของทรัพยากรทั้งเครื่องมือ งบประมาณ และทรัพยากรมนุษย์กับภาระงาน

- Productivity Index เช่น คดีที่เสร็จสิ้น ต่อ จำนวนเจ้าหน้าที่ต่อปี หรือการประเมินความคุ้มค่าของเจ้าหน้าที่รัฐรายคน (Social and Economic return เทียบกับเงินเดือนและสวัสดิการ)

- Budget Efficiency Ratio เช่น คดีที่แล้วเสร็จ ต่อ งบประมาณที่ใช้

- Productivity growth (คำนวณจากอัตราการเปลี่ยนแปลงของ Productivity Index เมื่อเทียบกับปีฐาน) ของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งทุกคนต้องมีอัตราเติบโตในที่สูงกว่าอัตราเงินเฟ้อปกติ

(14) ระดับความสำเร็จของการวิเคราะห์ประเมินค่าต้นทุนของกิจกรรมการเข้าถึงความยุติธรรม

- ปรับเป็นการสำรวจจากผู้ใช้งานกระบวนการยุติธรรม (User Survey) ว่าในแต่ละขั้นตอนมีต้นทุนในการเข้าถึงเท่าไร ทั้งในรูปแบบที่เป็นตัวเงิน และไม่เป็นตัวเงิน

ทั้งนี้ ตัวอย่างข้อเสนอแนะเหล่านี้เป็นเพียงแนวคิดเบื้องต้น ควรมีการศึกษาเพื่อพัฒนาตัวชี้วัดที่มีความน่าเชื่อถือสูงต่อไป

ข้อค้นพบสำคัญในการพัฒนากระบวนการยุติธรรมประเทศไทยที่มีการวิเคราะห์เปรียบเทียบกับมาตรฐานสากล

การศึกษาวิเคราะห์สถานการณ์กระบวนการยุติธรรมไทยในช่วงปี พ.ศ. 2567 ชี้ให้เห็นถึงทั้งพัฒนาการและข้อจำกัดที่ยังคงดำรงอยู่ในหลายมิติ เมื่อเปรียบเทียบกับมาตรฐานสากล เช่น ดัชนีหลักนิติธรรม (Rule of Law Index) ของ World Justice Project หรือมาตรฐานสิทธิมนุษยชนขององค์การสหประชาชาติ พบว่าประเทศไทยยังคงมีระยะห่างในหลายด้านที่ต้องได้รับการปรับปรุงอย่างเร่งด่วน

ประการแรก การรับรู้กฎหมายและสิทธิของประชาชน แม้จะมีแนวโน้มที่ดีขึ้น แต่คะแนนด้านการรับรู้ช่องทางการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมยังอยู่ในระดับต่ำเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ย โดยได้เพียง 0.641 ซึ่งต่ำกว่าค่ามาตรฐานที่ควรอยู่ในระดับมากกว่า 0.750 ตามเกณฑ์การเข้าถึงความยุติธรรมของ UNDP และ SDG 16 ที่กำหนดว่าทุกคนควรเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้อย่างเท่าเทียม สิ่งนี้สะท้อนถึงความจำเป็นในการยกระดับการประชาสัมพันธ์ช่องทางต่าง ๆ เช่น สายด่วนยุติธรรม การให้ความช่วยเหลือผู้เสียหาย และการให้คำปรึกษาทางกฎหมาย เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานสิทธิมนุษยชนสากลด้าน “Access to Justice”

ในด้านสถานการณ์อาชญากรรม พบว่าข้อมูลจากหน่วยงานราชการกับการสำรวจภาคประชาชนยังไม่สอดคล้องกัน โดยสถิติทางราชการแสดงให้เห็นว่าคดีอาญาลดลง ในขณะที่การสำรวจสะท้อนว่าคดีร้ายแรง เช่น ความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย เพศ และการฉ้อโกงยังคงเพิ่มขึ้น อีกทั้งยังมีคดีที่ไม่ปรากฏในสถิติทางการหรือมีค่า

นิยามที่ไม่ตรงกับมาตรฐานสากล เช่น การเลือกปฏิบัติ การละเมิดสิทธิส่วนบุคคล หรือการใช้อำนาจโดยมิชอบ ซึ่งแม้ว่าประเทศไทยอาจไม่มีคดีเหล่านี้ แต่ต้องมีการจัดทำสถิติรายงานตามมาตรฐานสากล

ประการต่อมา การประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย แม้ประเทศไทยมีการรับฟังความคิดเห็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียก่อนการออกกฎหมาย แต่การติดตามประเมินผลหลังการบังคับใช้ยังขาดความเป็นระบบ แตกต่างจากแนวปฏิบัติของสหภาพยุโรป ที่กำหนดให้การประเมินผลสัมฤทธิ์เป็นกลไกบังคับทุกครั้ง เพื่อป้องกันกฎหมายที่ไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมและเศรษฐกิจในปัจจุบัน รวมถึงประเทศไทยเองยังจัดว่าเป็นประเทศที่มีกฎหมายจำนวนมาก สร้างภาระให้กับประชาชนเกินความจำเป็น

ในประเด็นสิทธิเสรีภาพ แม้มีกฎหมายและมาตรฐานภายในประเทศที่กำหนดไว้ชัดเจน แต่ยังพบความเสี่ยงในการละเมิดสิทธิ เช่น การควบคุมตัวโดยมิชอบ การใช้อำนาจเกินสมควร และกรณีการซ้อมทรมาน โดยคะแนนการประเมินจาก World Justice Project อยู่เพียง 0.460 ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของภูมิภาคเอเชียตะวันออกและแปซิฟิกที่อยู่ 0.550 และต่ำกว่าประเทศพัฒนาแล้วอย่างชัดเจน นอกจากนี้ แนวโน้มอัตราการกระทำผิดซ้ำของผู้พ้นโทษและการเพิ่มขึ้นของผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาคดียังสะท้อนว่าประเทศไทยยังไม่สามารถสร้างสมดุลระหว่าง “การคุ้มครองสิทธิของผู้ต้องหา” กับ “การบังคับใช้กฎหมาย” ได้ตามมาตรฐาน ICCPR (International Covenant on Civil and Political Rights)

ในด้านความโปร่งใสและธรรมาภิบาล กระบวนการยุติธรรมของไทยแม้มีการพัฒนา แต่ยังมีปัญหาการเลือกปฏิบัติ การทุจริต และการแทรกแซง ขัดกับหลักการของ UNCAC (United Nations Convention against Corruption) ที่เน้นการป้องกันเชิงระบบและการมีส่วนร่วมของสังคม โดยข้อมูลการร้องเรียนจากหน่วยงานกลาง มีจำนวนมากแต่ไม่สอดคล้องกับการตรวจสอบภายในของหน่วยงานยุติธรรมเอง ซึ่งบ่งชี้ถึงข้อบกพร่องด้านกลไกตรวจสอบ

เมื่อเปรียบเทียบกับมาตรฐานสากล ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเพื่อพัฒนากระบวนการยุติธรรมไทยควรประกอบด้วย 4 มิติสำคัญ ได้แก่ (1) การยกระดับการเข้าถึงยุติธรรมของประชาชน โดยกำหนดเป้าหมายให้ดัชนีการเข้าถึงเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า 0.750 ภายใน 3 ปี และสร้างช่องทางดิจิทัลแบบบูรณาการตามแบบอย่าง “Justice 2030 Agenda” ของสหประชาชาติ (2) การพัฒนาคุณภาพข้อมูลอาชญากรรมและความโปร่งใส โดยบูรณาการข้อมูลระหว่างหน่วยงานและภาคประชาชน และกำหนดตัวชี้วัดให้ความคลาดเคลื่อนระหว่างข้อมูลราชการกับการสำรวจประชาชนลดลงไม่เกิน 10% ภายใน 5 ปี (3) การยกระดับการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน โดยบังคับใช้มาตรการที่สอดคล้องกับ ICCPR และ CAT (Convention against Torture) พร้อมกำหนดให้คะแนนดัชนี Rule of Law เพิ่มขึ้นเกิน 0.600 ในระยะ 5 ปี (4) การสร้างระบบฟื้นฟูผู้กระทำผิดเพื่อลดอัตราการกระทำผิดซ้ำ

โดยยึดแนวปฏิบัติของ “UN Standard Minimum Rules for the Treatment of Prisoners (Nelson Mandela Rules)” และตั้งเป้าลดอัตราการกระทำผิดซ้ำลงไม่น้อยกว่าร้อยละ 15 ภายใน 5 ปี

Executive Summary

The Thailand Justice Indicator Project for Fiscal Year 2025 (B.E. 2568) collects data on indicators and analyzes the situation of crime and the justice process in Thailand. This project is part of the national justice reform agenda assigned to the Ministry of Justice by the National Reform Steering Assembly. The Office of Justice Affairs (OJA) is responsible for driving the reform of criminal justice process indicators through the mechanisms of the National Justice Administration Development Committee and its subcommittee on criminal justice efficiency indicators.

The OJA has continuously collected such indicator data since Fiscal Year 2018 to analyze, process, and establish benchmark standards, aiming for indicators that are efficient and comparable to international standards. These indicators also allow assessment and analysis of Thailand's entire criminal justice process and present key findings to improve its efficiency, as well as policy recommendations based on the indicators for overall justice system development and academic purposes.

In Fiscal Year 2024, the OJA approved the integration of Thailand's justice process indicators into the National Justice Administration Master Plan indicators. It also considered incorporating global indicators under the Sustainable Development Goals (SDGs) and the World Justice Project's Rule of Law Index into a single non-duplicative set. In developing these indicators, data were collected across 10 areas totaling 55 indicators. The results of this data collection are as follows.

Research Methodology

The OJA prioritizes continuous collection and analysis of criminal justice efficiency indicators. In Fiscal Year 2024, Thammasat University's Research and Consulting Institute was assigned to conduct the data collection project. Its goal was to develop the indicators, data collection methods, analysis, and evaluation according to academic standards to appropriately reflect justice system efficiency amid changing circumstances and align with international

standards. Therefore, the project revised and developed 7 sets of 21 criminal justice efficiency indicators (REGRADE) to be consistent with the 4th National Justice Administration Master Plan (2023–2026) as the driving mechanism for justice process development, while also integrating with global indicators such as the World Justice Project’s Rule of Law Index (RoLI) and the Sustainable Development Goals (SDGs). This established a new set of indicators named “Thailand Justice Indicator,” comprising 10 areas and 55 indicators, with three data collection methods: (1) Public Surveys (PS), (2) Self-Assessment and Observation (SA+OB), and (3) Administrative Data (AD) from official agencies. Appropriate research methodologies were applied to each indicator using descriptive analysis (means and percentages) and qualitative analysis through self-reports and expert focus groups. Data were then standardized into index scores (maximum 1.000), averaged per area, and summarized into an overall score.

Results of Indicator Collection, Analysis, and Evaluation

This report presents the results for all 10 areas of Thailand Justice Indicators. For the 2025 assessment round, the number of indicators increased from 44 in 2024 to 55 to cover the 4th National Justice Administration Master Plan (2023–2026) and international indicators, including the World Justice Project’s Rule of Law Index and SDG-related justice indicators. It also includes survey results from direct justice service users and key findings beneficial to Thailand’s justice process development. The evaluation scores per area are presented below.

Overall, the 56 indicators across 10 areas yielded a total score of 0.610, considered fairly good. The evaluation results are as follows:

Thailand Justice Process Efficiency Indicators

Orders	Indicator	Total score
1	Rights and Legal Knowledge	0.686
2	Crime Control and Safety	0.342
3	Culture of Lawfulness	0.640
4	Fairness and Accuracy	0.597

Orders	Indicator	Total score
5	Good Governance of Justice	0.582
6	Rights and Liberties Protection	0.510
7	Rehabilitation	0.618
8	International Standards	0.644
9	Network and Collaboration	0.657
10	Trust and Confidence in Justice	0.824
Thailand Justice Indicator Score		0.610

Analysis of the Crime and Justice Situation in Thailand

An analysis of Thailand's justice system reveals key findings that reflect the overall crime situation, as well as the strengths and weaknesses of the country's justice process. The main findings are summarized as follows:

1. Public Awareness of Laws and Basic Rights

Compared with the previous year, public awareness of laws and basic rights has improved significantly. However, there remains a need to strengthen understanding of newly enacted laws, particularly the *Prevention and Suppression of Torture and Enforced Disappearance Act, B.E. 2565 (2022)*, and to enhance public communication on justice access channels. Although various mechanisms have been developed, many citizens remain unaware of these channels. The survey found that awareness of justice access scored the lowest (0.641), below the overall average score of 0.686. Areas needing stronger public outreach include the Justice Hotline, post-release offender support, legal aid and compensation, complaint procedures for delayed cases, access to defense lawyers, asset seizure tracking, prison living condition support, and coordination with non-governmental organizations (NGOs).

2. Crime Situation

Crimes that showed a significant increase include unrest incidents in Thailand's southern border provinces during 2024, which rose sharply compared with previous years, as well as fraud and deception cases, which remain a major concern.

3. **Quality of Crime Statistics**

A comparison between public crime victim surveys and official crime statistics revealed inconsistencies. While official statistics indicate a decline in criminal cases and an arrest rate above 90%, survey results show that crimes involving life, body, sexual offenses, and fraud continue to rise. Some offenses—such as discrimination, privacy violations, bribery, and abuse of power by officials—were rarely reported in official records but appeared at a high rate in public surveys. This suggests issues of underreporting and barriers to justice access among victims.

4. **Online Crime Reporting System**

Although the development of online reporting systems for fraud and cybercrime has improved reporting accuracy, underreporting remains a concern. Fraud cases, in particular, saw a decrease in reported cases despite survey data indicating an increase in victims.

5. **Evaluation of Legal Effectiveness**

Stakeholder consultations prior to law enactment or amendment were found to be effectively implemented. However, post-enactment monitoring and review of legal outcomes remain weak, with only a few agencies actively conducting such evaluations leading to legal revisions.

6. **Fairness and Integrity in the Justice Process**

Despite clear mechanisms to control the discretionary power of officials, issues such as discrimination, corruption, and interference in justice procedures persist. Complaints filed with central agencies such as the *National Human Rights Commission (NHRCT)*, *National Anti-Corruption Commission (NACC)*, and *Public Sector Anti-Corruption Commission (PACC)* remain high, while internal agency investigations are relatively few—indicating oversight gaps.

7. **Good Governance in the Justice System**

While improvements have been made in transparency and good governance, persistent issues remain, including the need to streamline administrative procedures, reduce the public's financial burden, and enhance data integration. Concrete implementation plans are still lacking.

8. Protection of Rights and Freedoms

Although legal frameworks and standards are well established, risks of rights violations persist—such as wrongful arrest or detention, abuse of power, and torture. The number of related complaints remains low compared with the scale of problems revealed through public surveys. According to the *World Justice Project*, this issue receives the lowest score in Thailand’s justice assessment.

9. Recidivism

The rate of reoffending among released prisoners and probationers continues to rise. Despite reintegration measures, there is still a lack of clear agencies and mechanisms to provide post-release supervision and support.

10. Pretrial Detention

The proportion of pretrial detainees continues to increase, marking a key issue that requires close monitoring.

11. Compliance with International Justice Standards

Thailand has made progress in achieving Sustainable Development Goals (SDGs), combating human trafficking, and preventing money laundering. However, corruption remains a serious problem, and the *Rule of Law Index* score remains relatively low.

12. Network and Partnership Building

There have been clear advancements in collaboration with the public sector, civil society, and international partners. However, inter-agency coordination within the justice system continues to receive the lowest evaluation scores.

13. Public Confidence in the Justice System

Public confidence in the justice system showed a slight improvement—from **63.80% in 2024** to **70.00% in 2025**—indicating gradual progress in public trust.

Key Findings for the Development of the Justice System

The study and analysis of Thailand’s justice system revealed several critical issues that reflect both positive developments and enduring structural constraints, as follows:

1. Public Awareness of Laws and Fundamental Rights

Public understanding of laws and basic rights has significantly improved; however, access to justice remains relatively low. In particular, awareness of complaint mechanisms and legal

aid services scored an average of only **0.641**, lower than the overall average of **0.686**, indicating that many citizens still cannot fully exercise their legal rights in practice. This finding highlights the need for further academic research on a “**Justice Accessibility Index**” to develop a **Measurement Model** capable of assessing accessibility levels in detail by area, population group, and service channel.

2. Crime Situation

A comparison between government crime statistics and citizen-based surveys revealed notable discrepancies. Official data shows declining crime rates and high arrest ratios, while public surveys indicate that certain types of crimes are continuously increasing and that many cases remain unreported. This finding presents an opportunity for academic research on “**Crime Data Discrepancy**”, aiming to develop a **Missing Crime Reporting Model** that can statistically detect underreported or missing cases. Such a model could strengthen the credibility of Thailand’s justice database and guide policy improvements—for example, identifying police jurisdictions with unusually low reporting rates to encourage more accessible case registration.

3. Monitoring and Evaluation of Legal Effectiveness

The post-enactment evaluation of laws remains weak. Although public consultations are often held before enacting legislation, there is still a lack of empirical evaluation mechanisms. This represents a major gap that warrants further study, particularly in developing a **Mixed-method Legal Evaluation Framework** that combines qualitative and quantitative approaches to measure the efficiency, outcomes, and social impacts of laws comprehensively. Additionally, the creation of a **Legal Effectiveness Index** for Thailand is recommended.

4. Civil Rights and Liberties

Although civil rights are supported by law, Thailand’s score in the **World Justice Project (WJP)** stands at **0.460**, significantly below international standards. Further academic work should focus on developing an **Empirical Rights Index**, based on real-world data from complaints and experiences of rights violations. The methodology used in global indices can be adapted to the Thai context to build a **Rights Violation Database** capable of tracking the status of human rights over time.

5. Improving Indicator Objectivity

Justice performance indicators should minimize reliance on observation and self-assessment methods, as these lack objectivity and credibility. Examples of methodological adjustments to improve objectivity include:

(1) Clarity and Legality of Law Enforcement Practices

- Ratio of law enforcement cases involving discretion to total law enforcement cases.
- Ratio of law enforcement cases with complaints to total law enforcement cases.
- Ratio of cases filed in the Administrative Court to total law enforcement cases.

(2) Due Process Compliance

- Ratio of cases overturned due to due process violations to total cases involving law enforcement or administrative actions.

(3) Prevention of False Accusations or Wrongful Imprisonment

- Use the number of exonerated prisoners as a direct indicator; self-assessment is unnecessary.

(4) Treatment of Detainees and Offenders in Accordance with International Standards

- Develop an **Inmate Human Rights Compliance Score**, based on facility conditions, inmate-to-staff ratio, inmate-to-space ratio, access to healthcare, vocational training, and prison mortality rate.

(5) Human Rights Protection

- Ratio of human rights complaints resolved to total complaints received.

(6) Alignment with International Justice Standards

- Conduct a **Gap Analysis** comparing sub-indicators (e.g., speed, transparency, equality) with the **World Justice Project (WJP)** benchmarks.

(7) Consistency of Judicial Outcomes

- Develop an **Outcome Consistency Score** by analyzing the proportion of conflicting rulings among similar cases.

(8) Data Integration and Utilization

- Ratio of **Data in Transit** (shared with other agencies or private entities) to **Data at Rest**.
- Ratio of **Data in Use** to **Data at Rest**.
- Agencies must maintain verifiable logs for data transmission and usage, clearly identifying the purpose of each activity (e.g., operational support, reporting, analysis).

(9) Use of Technology in the Justice System

- Technology adoption should be viewed as a **means to enhance efficiency**, not as an end goal or performance indicator.
- Indicators should instead measure efficiency gains, such as an increased number of cases handled per year relative to inflation-adjusted budgets.

(10) Timeliness in Legal Proceedings

- Ratio of cases completed within legally prescribed time limits.
- The **95% upper confidence bound** of average case completion time should fall below the legal limit and show a continuous downward trend.

(11) Transparency of the Justice Process

- **Open Data Ratio**, measured by the proportion of publicly available data (in bytes) to total data.
- **Satisfaction assessments** by oversight organizations such as NGOs, civic groups, and research institutes, both domestic and international.

(12) Adequacy of Resources

- **Productivity Index** (e.g., number of completed cases per staff member per year).
- **Budget Efficiency Ratio** (e.g., completed cases per unit of budget).
- **Productivity Growth**, comparing changes in productivity to inflation, ensuring that justice personnel performance grows faster than normal inflation rates.

(13) Cost Analysis of Justice Accessibility

- Conduct **User Surveys** to assess both monetary and non-monetary costs incurred at each stage of accessing the justice system.

Key Findings in the Development of Thailand’s Justice System Compared to International Standards

An analytical study of Thailand’s justice system in 2024 reveals both progress and persistent limitations across multiple dimensions. When compared to international standards—such as the Rule of Law Index by the World Justice Project and human rights benchmarks set by the United Nations—Thailand still shows significant gaps that require urgent improvement.

1. Public Awareness of Law and Rights Although public awareness has shown positive trends, the score for understanding access to justice remains low at 0.641, below the benchmark of 0.750 as defined by UNDP and SDG 16, which emphasize equal access to justice for all. This highlights the need to enhance public outreach through mechanisms such as justice hotlines, victim support services, and legal consultation platforms to align with international human rights standards on “Access to Justice.”

2. Crime Statistics and Data Integrity There is a discrepancy between official government statistics and public surveys. While official data suggest a decline in criminal cases, surveys indicate a rise in serious crimes such as offenses against life, physical integrity, sexual crimes, and fraud. Moreover, certain violations—like discrimination, privacy breaches, and abuse of authority—are either absent from official records or not defined in line with global standards. Even if such cases are rare in Thailand, standardized reporting is essential.

3. Evaluation of Legal Effectiveness Thailand does engage stakeholders prior to enacting laws, but post-implementation evaluations lack systematic rigor. This contrasts with the European Union’s practice of mandatory impact assessments to ensure laws remain relevant to current social and economic conditions. Additionally, Thailand’s large volume of legislation imposes unnecessary burdens on citizens.

4. Civil Liberties and Human Rights Despite having clear domestic laws and standards, risks of rights violations persist—such as unlawful detention, excessive use of force, and torture. Thailand’s score from the World Justice Project stands at 0.460, below the East Asia and Pacific average of 0.550 and significantly lower than developed nations. The rising rate of recidivism and the increase in pre-trial detainees further indicate Thailand’s struggle to balance “protection of suspects’ rights” with “law enforcement,” as outlined in the ICCPR (International Covenant on Civil and Political Rights).

5. Transparency and Governance While Thailand’s justice system has seen improvements, issues like discrimination, corruption, and political interference remain. These contradict the principles of UNCAC (United Nations Convention against Corruption), which emphasize systemic prevention and public participation. A high volume of complaints to central agencies contrasts with limited internal audits within justice institutions, revealing flaws in oversight mechanisms.

Policy Recommendations Based on International Standards To enhance Thailand’s justice system, four key policy dimensions are proposed:

1. Improving Access to Justice

- Target a minimum index score of 0.75 within 3 years.
- Develop integrated digital platforms modeled after the UN’s “Justice 2030 Agenda.”

2. Enhancing Crime Data Quality and Transparency

- Integrate data between government agencies and civil society.
- Reduce discrepancies between official statistics and public surveys to below 10% within 5 years.

3. Strengthening Human Rights Protections

- Enforce measures aligned with ICCPR and CAT (Convention against Torture).
- Aim to raise the Rule of Law Index score above 0.60 within 5 years.

4. Establishing Offender Rehabilitation Systems

- Follow the “UN Standard Minimum Rules for the Treatment of Prisoners (Nelson Mandela Rules).”
- Set a goal to reduce recidivism by at least 15% within 5 years.

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมา

สำนักงานกิจการยุติธรรมมีบทบาทและภารกิจสำคัญเกี่ยวกับนโยบายและการพัฒนากระบวนการยุติธรรม เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีทิศทางการดำเนินการที่สามารถอำนวยความสะดวกยุติธรรม ให้แก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งยังเป็นหน่วยงานหลักในการขับเคลื่อน ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติผ่านตัวชี้วัด ประกอบกับสำนักงานกิจการยุติธรรมได้รับมอบหมายจากสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ (สปท.) ให้ดำเนินการผลักดันการปฏิรูปตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ผ่านกลไกคณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ (กพยช.) โดยคณะอนุกรรมการปฏิรูปตัวชี้วัดประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ซึ่งเป็นคณะอนุกรรมการภายใต้ กพยช. ได้เห็นชอบการกำหนดชุดตัวชี้วัดประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมทางอาญาขึ้น ประกอบด้วย 7 ชุด 21 ตัวชี้วัด สำนักงานกิจการยุติธรรมในฐานะฝ่ายเลขานุการ จึงได้ดำเนินการจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดดังกล่าวมาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 เพื่อวิเคราะห์ ประมวลผลและกำหนดค่ามาตรฐานเปรียบเทียบ โดยมุ่งหวังให้มีตัวชี้วัดที่มีประสิทธิภาพเทียบเคียงได้มากกว่าสากล รวมถึงสามารถประเมินผลและวิเคราะห์สถานการณ์กระบวนการยุติธรรมทางอาญาของประเทศไทยได้ทั้งระบบ เพื่อนำไปสู่ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงตัวชี้วัดประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมทางอาญาและข้อเสนอเพื่อการพัฒนากระบวนการยุติธรรมทั้งองค์กร

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ได้มีการพัฒนาตัวชี้วัดชุดใหม่ที่มีความสอดคล้องกับแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2566-2569) ดัชนีชี้วัดหลักนิติธรรม (Rule of Law Index: RoLI) ของโครงการยุติธรรมโลก (World Justice Project: WJP) และตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ซึ่งตัวชี้วัดชุดใหม่มีชื่อเรียกว่า “ตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย (Thailand Justice Indicator)” ประกอบด้วย 10 ด้าน 44 ตัวชี้วัด วิธีการจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดมี 3 รูปแบบ ได้แก่ 1) การสำรวจข้อมูลภาคประชาชน (Public Survey: PS) 2) การจัดเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง (Self-Assessment and Observation: SA+OB) โดยจัดเก็บข้อมูลจากการประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิด้วยการสังเกต (Observation: OB) ผ่านการประเมินตนเองและสัมภาษณ์ข้อมูลเพิ่มเติมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และ 3) การจัดเก็บข้อมูลสถิติที่เป็นทางการของหน่วยงาน (Administrative Data: AD) โดยจัดเก็บข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งผลการปฏิบัติงานและประเมินผลคะแนนคุณภาพของข้อมูลจากหัวหน้าโครงการและทีมวิจัย แล้วนำข้อมูลที่ได้รับทั้งหมดมาประมวลผลตามหลักวิชาการและนำเสนอผลการวิเคราะห์เป็นค่าคะแนนดัชนีชี้

วัด (Index) ผลการดำเนินงานในระยะที่ผ่านมา สะท้อนให้เห็นว่าโครงการจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดฯ สามารถจัดเก็บข้อมูลตัวเลขที่เป็นตัวแทนในระดับประเทศ ซึ่งแสดงให้เห็นแนวโน้มและสถานการณ์ที่สำคัญด้านกระบวนการยุติธรรมและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง โดยสำนักงานกิจการยุติธรรมได้นำผลการจัดเก็บข้อมูลและผลการวิเคราะห์ดังกล่าว ไปประกอบการประเมินผลสัมฤทธิ์แผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2566 - 2569) นอกจากนี้ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้นำข้อมูลในประเด็นการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมของประชาชน ไปประกอบการประเมินสถานะการบรรลุเป้าหมายของแผนแม่บทย่อยด้านการพัฒนากระบวนการยุติธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรมได้นำข้อมูลในประเด็น ความเชื่อมั่นของประชาชนที่มีต่อกระบวนการยุติธรรมและความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมมาประกอบการจัดทำข้อมูลตัวชี้วัดดัชนีสิทธิมนุษยชนและหลักนิติธรรม เพื่อประเมินสถานะการบรรลุเป้าหมายของแผนแม่บทย่อยการรักษาความสงบภายในประเทศ

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 สำนักงานกิจการยุติธรรมเล็งเห็นความสำคัญของการจัดทำโครงการดังกล่าว ที่ควรมีการดำเนินงานต่อเนื่อง จึงกำหนดให้มีการจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดฯ ใน 3 รูปแบบดังกล่าวไว้ในข้างต้น และเพิ่มเติมวิธีการจัดเก็บข้อมูลผู้บริการ (User Survey) ในหน่วยงานกระบวนการยุติธรรมโดยตรง ซึ่งจะทำให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องแม่นยำมากกว่าการสำรวจข้อมูลจากประชาชนทั่วไป โดยนำข้อค้นพบสำคัญในปีที่ผ่านมา มาพัฒนาเป็นตัวชี้วัดและวิธีการจัดเก็บที่สอดคล้องต่อสถานการณ์และบริบทการเปลี่ยนแปลงได้มากยิ่งขึ้น สามารถชี้ให้เห็นถึงจุดอ่อน - จุดแข็งของกระบวนการยุติธรรมไทย เพื่อนำไปสู่การพัฒนาและยกระดับมาตรฐานการดำเนินงานในกระบวนการยุติธรรมทั้งองค์กรรวม ตลอดจนสามารถนำข้อมูลไปกำหนดเป็นค่ามาตรฐานเปรียบเทียบที่มีความน่าเชื่อถือ ถูกต้องตามหลักวิชาการ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการสนับสนุนการขับเคลื่อนการปฏิรูปประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมด้วยตัวชี้วัด สามารถนำไปประกอบการประเมินผลสัมฤทธิ์ของแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2566 - 2569) และนโยบายด้านกระบวนการยุติธรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 เพื่อศึกษา ทบทวน และปรับปรุงเครื่องมือและแบบสอบถาม ที่ใช้ในการจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย ให้สอดคล้องกับสถานการณ์และการนำไปใช้ประโยชน์ในปัจจุบัน

1.2.2 เพื่อพัฒนาตัวชี้วัดประสิทธิภาพของกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย วิธีการจัดเก็บ การวิเคราะห์ และการประเมินผล ให้เทียบเท่าตัวชี้วัดในระดับสากลและถูกต้องตามมาตรฐานหลักวิชาการ

1.2.3 เพื่อวิเคราะห์และประมวลผลการจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมไทย อันจะนำไปสู่ข้อค้นพบสำคัญในการพัฒนากระบวนการยุติธรรมไทยให้เท่าเทียมกับตัวชี้วัดด้านกระบวนการยุติธรรมในระดับสากล

1.3 ขอบเขตการดำเนินงาน

1.3.1 ทบทวนวรรณกรรม หลักการ แนวคิด ของการพัฒนาตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทยและสากล

1.3.2 พิจารณาทบทวน ปรับปรุง เครื่องมือ แบบสอบถาม วิธีการจัดเก็บ วิเคราะห์ และประเมินผลข้อมูลตัวชี้วัด ทั้ง 3 รูปแบบ ประกอบด้วย

1) การสำรวจข้อมูลภาคประชาชน (Public Survey: PS)

2) การจัดเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง (Self-Assessment and Observation: SA+OB)

3) การจัดเก็บข้อมูลสถิติที่เป็นทางการของหน่วยงาน (Administrative Data: AD)

จากรายงานฉบับสมบูรณ์โครงการจ้างเหมาบริการเพื่อจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลตัวชี้วัดประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 และเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เครื่องมือแบบสอบถาม วิธีการจัดเก็บ วิเคราะห์ และประเมินผล มีความเหมาะสม สอดคล้องกับสถานการณ์และการนำไปใช้ประโยชน์ในปัจจุบัน

1.3.3 กำหนดค่านิยามรายด้านและรายตัวชี้วัด

1.3.4 จัดประชุมชี้แจงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามตัวชี้วัด เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับที่มา ความสำคัญ วัตถุประสงค์ของโครงการ วิธีการจัดเก็บข้อมูล เครื่องมือ และแบบสอบถามของตัวชี้วัด เพื่อให้หน่วยงานดังกล่าวสามารถให้ข้อมูลได้อย่างถูกต้อง

1.3.5 จัดอบรมสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับเจ้าหน้าที่จัดเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสำรวจภาคประชาชน เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจ สามารถบันทึกข้อมูลได้ถูกต้อง และเป็นไปตามแผนการดำเนินงานที่กำหนด

1.3.6 ดำเนินการจัดเก็บ/สำรวจข้อมูลตัวชี้วัด ทั้ง 3 รูปแบบ ดังนี้

1.3.6.1 ตัวชี้วัดที่จัดเก็บข้อมูลจากการสำรวจข้อมูลภาคประชาชน (Public Survey: PS) จะดำเนินการตามมาตรฐานทางสถิติ ดังนี้

1) จำนวนกลุ่มตัวอย่าง ไม่น้อยกว่า 2,800 ตัวอย่าง ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ประกอบด้วย (1) กลุ่มตัวอย่างที่เคยติดต่อ/รับบริการในหน่วยงานของกระบวนการยุติธรรม จำนวน 1,400 คน และ (2) กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยติดต่อ/รับบริการในหน่วยงานของกระบวนการยุติธรรม จำนวน 1,400 คน

2) พื้นที่สำรวจ แบ่งตามประกาศคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ เรื่อง การจัดตั้งกลุ่มจังหวัดและกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด ฉบับที่ 3 จำนวน 6 ภูมิภาคทั่วประเทศ และ 1 จังหวัด ได้แก่ ภาคกลาง ภาคใต้ ภาคใต้ชายแดน ภาคตะวันออก ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และกรุงเทพฯ ภูมิภาคละ 400 คน (แบ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่เคยติดต่อ/รับบริการ 200 คน และไม่เคยติดต่อ/รับบริการ 200 คน)

3) พื้นที่สำรวจในแต่ละภูมิภาค คัดเลือกจังหวัดในแต่ละภูมิภาคที่มีสถิติคดีอาชญากรรมสูงปานกลางและต่ำ อย่างน้อยจังหวัดละ 50 คน โดยอ้างอิงข้อมูลสถิติการรับแจ้งความคดีอาญา 4 กลุ่ม ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และคำนึงถึงสัดส่วนของจำนวนประชากรในแต่ละพื้นที่ สำหรับในพื้นที่กรุงเทพฯ ให้พิจารณาจากสถิติคดีอาชญากรรมของสถานีตำรวจที่ดูแลในแต่ละเขต

4) กลุ่มตัวอย่างที่เคยติดต่อ/รับบริการในหน่วยงานของกระบวนการยุติธรรม พิจารณาคัดเลือกจาก “ระยะเวลาที่เคยติดต่อ/รับบริการ โดยต้องเป็นผู้มาติดต่อ/รับบริการโดยตรง (ผู้เสียหาย ผู้กระทำผิด) และผู้มาติดต่อ/รับบริการโดยอ้อม (ญาติ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับผู้เสียหาย)”

1.3.6.2 ตัวชี้วัดที่ไม่ได้จัดเก็บข้อมูลจากการสำรวจประชาชน 2 รูปแบบ ประกอบด้วยการจัดเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง (Self-Assessment and Observation: SA+OB) และการจัดเก็บข้อมูลสถิติที่เป็นทางการของหน่วยงาน (Administrative Data: AD) สำนักงานกิจการยุติธรรมจะดำเนินการประสานรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม ดังนี้

1) หน่วยงานสังกัดกระทรวงยุติธรรม

2) หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม และที่เกี่ยวข้อง

1.3.7 จัดประชุมกลุ่มย่อยเพื่อสังเกต (Observation: OB) และสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมผู้ให้ข้อมูลแต่ละหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่ให้ข้อมูลในตามแบบจัดเก็บข้อมูลการประเมินตนเอง (Self-Assessment) โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้อง และหน่วยงานที่ให้ข้อมูลในแต่ละตัวชี้วัดเข้าร่วมประชุม อย่างน้อย 2 ครั้ง โดยให้มีความเหมาะสมกับการจัดกลุ่มหน่วยงานหรือกลุ่มตัวชี้วัด

1.3.8 วิเคราะห์และประเมินผลการจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย ตามข้อ 1.3.6.1 และ 1.3.6.2 โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์และประเมินผลในรูปแบบรายตัวชี้วัด รายด้าน และในภาพรวม พร้อมทั้งวิเคราะห์สถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมของประเทศไทย

1.3.9 วิเคราะห์และสรุปผลข้อค้นพบสำคัญ อย่างน้อยประกอบด้วยประเด็นดังต่อไปนี้

1.3.9.1 ข้อค้นพบในการพัฒนาตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานหลักวิชาการ และสามารถสะท้อนประสิทธิภาพของกระบวนการยุติธรรมได้สอดคล้องต่อสถานการณ์และบริบทการเปลี่ยนแปลง

1.3.9.2 ข้อค้นพบสำคัญในการพัฒนากระบวนการยุติธรรมประเทศไทย พร้อมทั้งข้อเสนอแนะเชิงวิชาการผ่านตัวชี้วัดที่เป็นรูปธรรม

1.3.9.3 ข้อค้นพบสำคัญในการพัฒนากระบวนการยุติธรรมประเทศไทย พร้อมทั้งข้อเสนอแนะเชิงนโยบายที่มีการวิเคราะห์เปรียบเทียบกับมาตรฐานสากล

1.3.10 จัดประชุมวิพากษ์ผลการจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย เพื่อรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะสำหรับนำไปพัฒนารายงานฉบับสมบูรณ์ในรูปแบบพบปะ (on-site) หรือแบบผสมผสาน โดยมีกลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมประชุมครอบคลุมกลุ่มหน่วยงานตามตัวชี้วัด และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง

1.3.11 จัดทำรายงานผลการจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทยฉบับสมบูรณ์อย่างน้อยประกอบด้วย บทสรุปผู้บริหารทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ และผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามข้อ 1.3.8 และ 1.3.9 พร้อมทั้งจัดทำแผนภาพหรืออินโฟกราฟิกนำเสนอผลการจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลตัวชี้วัดที่แสดงให้เห็นแนวโน้มที่สำคัญ และข้อค้นพบหรือข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.3.12 จัดทำคู่มือการจัดเก็บ วิเคราะห์ ประเมินผลตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย (Thailand Justice Indicator) อย่างน้อยต้องประกอบไปด้วย คำอธิบายของหลักการ ที่มา แนวคิดในการพัฒนาตัวชี้วัดฯ คำนิยามตัวชี้วัดฯ ความสอดคล้องกับตัวชี้วัดด้านกระบวนการยุติธรรมอื่น ๆ เครื่องมือ/แบบสอบถามที่ใช้ในจัดเก็บ วิเคราะห์และประเมินผล การกำหนดหน่วยงานกลุ่มเป้าหมายและประชาชนกลุ่มตัวอย่าง การเตรียมการสำหรับเจ้าหน้าที่ก่อนจัดเก็บข้อมูลและลงพื้นที่เข้าสัมภาษณ์ วิธีการจัดเก็บ วิเคราะห์ และประเมินผลรายตัวชี้วัดและภาพรวม วิธีการบันทึกและจัดเก็บข้อมูลของเครื่องมือ/แบบสอบถาม

1.4 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1.4.1 ผลผลิต ให้มีผลผลิตของโครงการ ได้แก่ รายงานฉบับสมบูรณ์การจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย ซึ่งประกอบด้วย

- 1) บทสรุปผู้บริหารภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
- 2) ผลการทบทวนเครื่องมือแบบสอบถาม วิธีการจัดเก็บ วิธีการวิเคราะห์ และประเมินผลตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย

- 3) ผลการจัดเก็บ วิเคราะห์ และประเมินผลตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย นำเสนอทั้งในรูปแบบรายตัวชี้วัด ตัวชี้วัดรายด้าน และภาพรวม
- 4) ผลการวิเคราะห์สถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมของประเทศไทย
- 5) ผลการวิเคราะห์ข้อค้นพบสำคัญ ซึ่งประกอบด้วยข้อค้นพบในการพัฒนาตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทยและข้อค้นพบสำคัญในการพัฒนาประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมของประเทศไทย พร้อมทั้งข้อเสนอแนะเชิงวิชาการและเชิงนโยบายผ่านตัวชี้วัดที่เป็นรูปธรรม
- 6) สรุปผลการวิเคราะห์และประเมินผลการจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย สอดคล้องกับนโยบายสำคัญ
- 7) สรุปผลการประชุมวิพากษ์ผลการจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย
- 8) แผนภาพหรืออินโฟกราฟิก นำเสนอผลการจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลตัวชี้วัดที่แสดงให้เห็นแนวโน้มข้อค้นพบ และข้อเสนอแนะที่สำคัญ

1.4.2 ผลลัพธ์ สำนักงานกิจการยุติธรรม มีเครื่องมือและกระบวนการจัดเก็บ วิเคราะห์ และประเมินผลตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทยที่มีความน่าเชื่อถือ เทียบเคียงได้กับตัวชี้วัดมาตรฐานสากล รวมทั้งมีผล การจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดและวิเคราะห์สถานการณ์กระบวนการยุติธรรมของประเทศไทยที่มีคุณภาพ แม่นยำ ทันสมัย ตรงกับความต้องการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งยังมีความน่าเชื่อถือ ไม่ซ้ำซ้อนกับการดำเนินการของหน่วยงานอื่น สามารถนำไปใช้สำหรับการพัฒนากระบวนการยุติธรรมในภาพรวมและสามารถนำไปปรับใช้ในงานศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องต่อไป

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรมและกรอบแนวคิด

ในการดำเนินงานตามโครงการจ้างเหมาบริการจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทยให้มีความต่อเนื่อง คณะผู้วิจัยได้ศึกษากรอบแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ เพื่อทบทวนตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ซึ่งเป็นที่ผ่านมา และพัฒนาตัวชี้วัดดังกล่าวให้มีความสอดคล้องกับสถานการณ์และค่ามาตรฐานเปรียบเทียบทั้งของประเทศไทยและตัวชี้วัดในระดับสากล โดยเฉพาะให้สอดคล้องกับแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2566 - 2569) ของประเทศไทย ดัชนีวัดหลักนิติธรรม (Rule of Law Index: RoLI) ของโครงการยุติธรรมโลก (The World Justice Project: WJP) และตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ของสหประชาชาติ (United Nations: UN) ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทยที่มีความน่าเชื่อถือ ถูกต้องตามหลักวิชาการ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในงานด้านกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้องต่อไป โดยในการศึกษาทบทวนวรรณกรรม หลักการ แนวคิด ของการพัฒนาตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย สามารถสรุปสาระสำคัญและนำเสนอในหัวข้อตามลำดับได้ ดังนี้

2.1 พัฒนาการตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย

ก่อนหน้าที่จะมีการพัฒนาตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย (Thailand Justice Indicator) ซึ่งเป็นตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมในปัจจุบัน สำนักงานกิจการยุติธรรมได้มีการจัดเก็บตัวชี้วัดประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมทางอาญา (Criminal Justice Performance Indicators) ประกอบด้วย 7 ชุด 21 ตัวชี้วัด (REGRADE) มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2561 ถึง พ.ศ. 2566 และได้มีการพัฒนาตัวชี้วัด วิธีการจัดเก็บ การวิเคราะห์ และการประเมินผล มาอย่างต่อเนื่อง โดยสามารถจำแนกพัฒนาการตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทยออกเป็น 4 ระยะ ดังนี้

2.1.1 การจัดเก็บตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทยในระยะแรก

จุดเริ่มต้นของตัวชี้วัดประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของประเทศไทยมาจากข้อเสนอของสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ (สปท.) ต่อรัฐบาล ตามรายงานของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม เรื่อง “การปฏิรูปประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมทางอาญาโดยใช้การประเมินเป็นตัวชี้วัด” ลงวันที่ 1 สิงหาคม พ.ศ. 2559 รายงานฉบับนี้เสนอให้ปรับปรุงตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมในภาพรวม ไม่ใช่การกำหนดตัวชี้วัดแยกตามหน่วยงาน ซึ่งอาจขาดทิศทางและเป้าหมายที่สอดคล้องกันเพื่อกำหนดมาตรฐานในการอำนวยความสะดวกยุติธรรม และระบุจุดแข็ง-จุดอ่อนของระบบยุติธรรมเพื่อการแก้ไขปัญหาที่

ตรงจุด สะท้อนแก่นแท้ของกระบวนการยุติธรรม¹ โดยเฉพาะการปฏิรูปตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรม การปรับปรุงการจัดเก็บและบริหารจัดการข้อมูลสถิติด้านกระบวนการยุติธรรมทางอาญาผ่านศูนย์แลกเปลี่ยนข้อมูล (Data Exchange Center: DXC) ให้เป็นศูนย์กลางสำหรับการวิเคราะห์ตามตัวชี้วัดใหม่ และพัฒนาการใช้ประโยชน์จากตัวชี้วัดเพื่อแก้ไขปัญหาในกระบวนการยุติธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ²

ทั้งนี้ สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ (สปท.) มอบหมายให้กระทรวงยุติธรรม โดยสำนักงานกิจการยุติธรรม ผลักดันการปฏิรูปตัวชี้วัดประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ผ่านคณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ (กพยช.) โดยมีการจัดตั้งคณะอนุกรรมการฯ ภายใต้ กพยช. เพื่อปรับปรุงวิธีการกำหนดตัวชี้วัดให้สอดคล้องกันในทุกระดับของกระบวนการยุติธรรม³ ซึ่งคณะอนุกรรมการฯ ได้เห็นชอบกำหนด “ชุดตัวชี้วัดประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมทางอาญา (Criminal Justice Performance Indicators)” ซึ่งประกอบด้วย 7 ชุด 21 ตัวชี้วัด (REGRADE)⁴ จากนั้นตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 ถึง พ.ศ. 2563 สำนักงานกิจการยุติธรรมได้เริ่มจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมทางอาญาดำเนินการโดย อีระ สินเดชารักษ์ และคณะในปี พ.ศ.2561⁵ และปี พ.ศ.2563⁶ โดยได้ออกแบบให้มีการจัดเก็บข้อมูลการจัดเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสำรวจประชาชน (Public Survey: PS) การจัดเก็บข้อมูลผ่านข้อมูลสถิติทางทะเบียน (Administrative Data: AD) และการจัดเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง (Self-Assessment and Observation: SA+OB นอกจากนี้ อีระ สินเดชารักษ์ และคณะยังได้มีสำรวจความคิดเห็นของผู้รับบริการ (User survey) มาประกอบด้วยแต่กลุ่มตัวอย่างยังมีจำนวนน้อยอยู่⁷

¹ อีระ สินเดชารักษ์ และคณะ, รายงานฉบับสมบูรณ์ (Final Report) โครงการจ้างเหมาบริการประเมินผลการดำเนินการจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลตัวชี้วัดประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมทางอาญา, (รายงานวิจัย: สำนักงานกิจการยุติธรรม, 2563)

² เกียรติอนันต์ ล้วนแก้ว และคณะ, รายงานฉบับสมบูรณ์โครงการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อจัดทำตัวชี้วัดประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมทางอาญา, (รายงานวิจัย : สำนักงานกิจการยุติธรรม, 2560)

³ ชวนส์ถ์ เจนการ และคณะ, โครงการจ้างเหมาบริการเพื่อจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดและวิเคราะห์สถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมของประเทศไทย, (รายงานวิจัย: สำนักงานกิจการยุติธรรม, 2566)

⁴ สำนักงานกิจการยุติธรรม (ม.ป.ป.). ตัวชี้วัดประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมทางอาญา. [Online]. แหล่งที่มา: <https://www.oja.go.th/jpi2/>

⁵ อีระ สินเดชารักษ์ และคณะ, โครงการวิจัยการจ้างเหมาบริการวิเคราะห์ข้อมูลตัวชี้วัด วิธีการจัดเก็บข้อมูลและกิจกรรมการใช้ประโยชน์จากตัวชี้วัด, (รายงานวิจัย: สำนักงานกิจการยุติธรรม, 2561)

⁶ อ้างถึงแล้วใน 1

⁷ ชวนส์ถ์ เจนการ และคณะ, โครงการจ้างเหมาบริการเพื่อจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย, (รายงานวิจัย: สำนักงานกิจการยุติธรรม, 2567)

ต่อมา คณะอนุกรรมการปฏิรูปตัวชี้วัดประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมทางอาญามีมติในการประชุมครั้งที่ 1/2563 เมื่อวันที่ 15 ตุลาคม 2563 ให้ปรับปรุงกระบวนการจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัด โดยปรับรายละเอียดด้านชื่อตัวชี้วัด คำนิยาม วิธีสำรวจ วิธีคำนวณ แหล่งข้อมูล/หน่วยงานที่รับผิดชอบ และค่าเปรียบเทียบ เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการจัดเก็บข้อมูล⁸ โดยมีองค์ประกอบตัวชี้วัดประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมทางอาญาทั้ง

7 ชุด 21 ตัวชี้วัด (REGRADE) และวิธีการจัดเก็บข้อมูลตามมติที่ประชุมคณะอนุกรรมการฯ ดังนี้

รูปที่ 2.1 ตัวชี้วัดประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมทางอาญาทั้ง 7 ชุด 21 ตัวชี้วัด

ที่มา: เว็บไซต์สำนักงานกิจการยุติธรรม <https://www.oja.go.th/jpi2/>

2.1.2 การจัดเก็บตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทยในระยะที่สอง

การจัดเก็บตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทยในระยะที่สอง สำนักงานกิจการยุติธรรมมอบหมายให้มหาวิทยาลัยสวนดุสิตดำเนินโครงการจ้างเหมาบริการเพื่อจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลตัวชี้วัดประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 โดยมีการปรับคำนิยามตัวชี้วัดบางตัวและดำเนินการจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดรวม 6 ตัวชี้วัด จากการสำรวจภาคประชาชน (PS) และการสังเกตและประเมิน

⁸ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต, โครงการจ้างเหมาบริการจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลตัวชี้วัด ประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ประจำปีงบประมาณ 2564, (รายงานวิจัย : สำนักงานกิจการยุติธรรม, 2564)

ตนเอง (SA+OB) ผ่านการประเมินตนเองของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องว่ามีการดำเนินการหรือไม่มีการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับตัวชี้วัดนั้น ๆ โครงการนี้มุ่งนำเสนอผลการจัดเก็บข้อมูล วิเคราะห์ภาพรวม และให้ข้อเสนอแนะเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความสอดคล้องของการจัดเก็บข้อมูลกับเป้าหมายของตัวชี้วัด ทั้งนี้ สำหรับตัวชี้วัดที่ใช้ข้อมูลสถิติทางการของหน่วยงานราชการ (AD) สำนักงานกิจการยุติธรรมจะเป็นผู้ดำเนินการจัดเก็บเอง⁹ ต่อมา ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 สำนักงานกิจการยุติธรรมได้มอบหมายให้มหาวิทยาลัยสวนดุสิตดำเนินโครงการจ้างเหมาบริการจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดและวิเคราะห์สถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมของประเทศไทย เพื่อให้การจัดเก็บตัวชี้วัดประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมทางอาญาผ่านการสำรวจข้อมูลภาคประชาชน (PS) และการสังเกตและประเมินตนเอง (SA+OB) ทั้ง 6 ตัวชี้วัดมีความต่อเนื่อง นอกจากนี้ โครงการยังมีเป้าหมายเพื่อสำรวจความคิดเห็นของผู้รับบริการกระบวนการไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางอาญา แพ่ง พาณิชย์ และปกครองร่วมด้วย อย่างไรก็ตาม ยังไม่สามารถจัดเก็บตัวชี้วัดบางตัวได้¹⁰

2.1.3 การจัดเก็บตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทยในระยะที่สาม

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 สำนักงานกิจการยุติธรรมได้มอบหมายให้สถาบันวิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ดำเนินโครงการจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดและวิเคราะห์สถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมของประเทศไทย โดยมีเป้าหมายเพื่อปรับปรุงวิธีการจัดเก็บ วิเคราะห์ และประเมินผลตัวชี้วัดประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมทางอาญาทั้ง 7 ชุด รวม 21 ตัวชี้วัด (REGRADE) โดยมีความพยายามให้มีการจัดเก็บข้อมูลให้ครบถ้วนทุกตัวชี้วัด จากการทบทวนการดำเนินการที่ผ่านมาพบว่าในตัวชี้วัดที่หน่วยงานไม่ได้มีการจัดทำค่าสถิติทางการไว้ (Administrative Data) จะไม่สามารถประเมินตัวชี้วัดได้ ในการจัดเก็บตัวชี้วัดในปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 จึงได้มีการแยกประเมินคะแนนผลการปฏิบัติงานโดยดูจากสถิติกระบวนการยุติธรรมที่เพิ่มขึ้นหรือลดลงแยกเป็นคนละส่วนกับคะแนนคุณภาพข้อมูลซึ่งเป็นการให้คะแนนความน่าเชื่อถือและความครบถ้วนของสถิติทางการ ในกรณีที่ไม่มีรายงานสถิติทางการเลยก็จะมีประเมินคะแนนคุณภาพข้อมูลมาประกอบด้วยทำให้สามารถจัดทำค่าคะแนนได้แม้จะเป็นด้านที่ไม่เคยมีการรายงานสถิติทางการเลยก็ตามเนื่องจากอย่างน้อยก็จะมีประเมินด้านคุณภาพข้อมูลไว้ ประการที่สองในส่วนของการประเมินตัวชี้วัดที่ใช้การจัดเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง (Self-Assessment and Observation: SA+OB) จากการทบทวนไม่มีการกำหนดแนวทางในการประเมินการให้คะแนนที่ชัดเจน ในการจัดทำตัวชี้วัดในปีงบประมาณ 2566 จึงได้พัฒนาให้มีการ

⁹ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต, โครงการจ้างเหมาบริการจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลตัวชี้วัด ประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ประจำปีงบประมาณ 2564, (รายงานวิจัย: สำนักงานกิจการยุติธรรม, 2564)

¹⁰ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต, โครงการจ้างเหมาบริการจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดและวิเคราะห์สถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมของประเทศไทย ประจำปีงบประมาณ 2565, (รายงานวิจัย: สำนักงานกิจการยุติธรรม, 2565)

กำหนดแบบรายงานและเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละตัวชี้วัด แล้วให้ผู้ทรงคุณวุฒิทำการประเมินคะแนนเป็นค่าระดับคะแนนแบบ Likert Scale แล้วนำค่าคะแนนมาเฉลี่ยกัน

เมื่อสามารถเก็บข้อมูลทั้งในส่วนของการสำรวจข้อมูลภาคประชาชน (Public Survey: PS) การจัดเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง (Self-Assessment and Observation: SA+OB) และการจัดเก็บข้อมูลสถิติที่เป็นทางการของหน่วยงานราชการ (Administrative Data: AD) ได้ครบทุกตัวชี้วัดก็พัฒนาวิธีการแปลงข้อมูลในทุกตัวชี้วัดให้อยู่ในรูปค่าคะแนนในช่วง 0.000 – 1.000 ให้เป็นมาตรฐานเดียวกันและสามารถนำมาประเมินผลในภาพรวมเป็นค่าดัชนีในคะแนนเต็ม 1.000 ได้¹¹

2.1.4 การจัดเก็บตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทยในระยะที่สี่

สำนักงานกิจการยุติธรรมให้ความสำคัญกับการจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลตัวชี้วัดประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมทางอาญาอย่างต่อเนื่อง ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 จึงได้มอบหมายให้สถาบันวิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ดำเนินโครงการจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดดังกล่าว ซึ่งมีเป้าหมายในการพัฒนาตัวชี้วัด วิธีการจัดเก็บ วิเคราะห์ และประเมินผลให้เป็นไปตามมาตรฐานหลักวิชาการ สามารถสะท้อนประสิทธิภาพของกระบวนการยุติธรรมได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง รวมถึงเทียบเคียงกับมาตรฐานสากล ดังนั้น โครงการนี้จึงมีการปรับปรุงและพัฒนาตัวชี้วัดประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมทางอาญา 7 ชุด 21 ตัวชี้วัด (REGRADE) ให้สอดคล้องกับแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2566-2569) ซึ่งใช้เป็นกลไกขับเคลื่อนการพัฒนากระบวนการยุติธรรม รวมถึงบูรณาการให้สอดคล้องกับตัวชี้วัดสากล เช่น ดัชนีวัดหลักนิติธรรม (Rule of Law Index: RoLI) ของโครงการยุติธรรมโลก (The World Justice Project: WJP) และตัวชี้วัดตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) เพื่อให้กระบวนการยุติธรรมของไทยมีมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ ซึ่งกำหนดเป็นตัวชี้วัดชุดใหม่ชื่อว่า “ตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย (Thailand Justice Indicator)” ประกอบด้วย 10 ด้าน 44 ตัวชี้วัด และกำหนดวิธีการจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดออกเป็น 3 รูปแบบ ได้แก่ 1) การสำรวจข้อมูลภาคประชาชน (Public Survey: PS) 2) การจัดเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง (Self-Assessment and Observation: SA+OB และ 3) การจัดเก็บข้อมูลสถิติที่เป็นทางการของหน่วยงาน (Administrative Data: AD) ซึ่งการจัดเก็บตัวชี้วัดในครั้งนี้มีการพิจารณาใช้ระเบียบวิธีวิจัยให้เหมาะสมกับตัวชี้วัดแต่ละตัว โดยใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละ ตลอดจนการวิเคราะห์เชิงคุณภาพผ่านแบบรายงานตนเองและการประชุมกลุ่มย่อยกับผู้ทรงคุณวุฒิ ข้อมูล

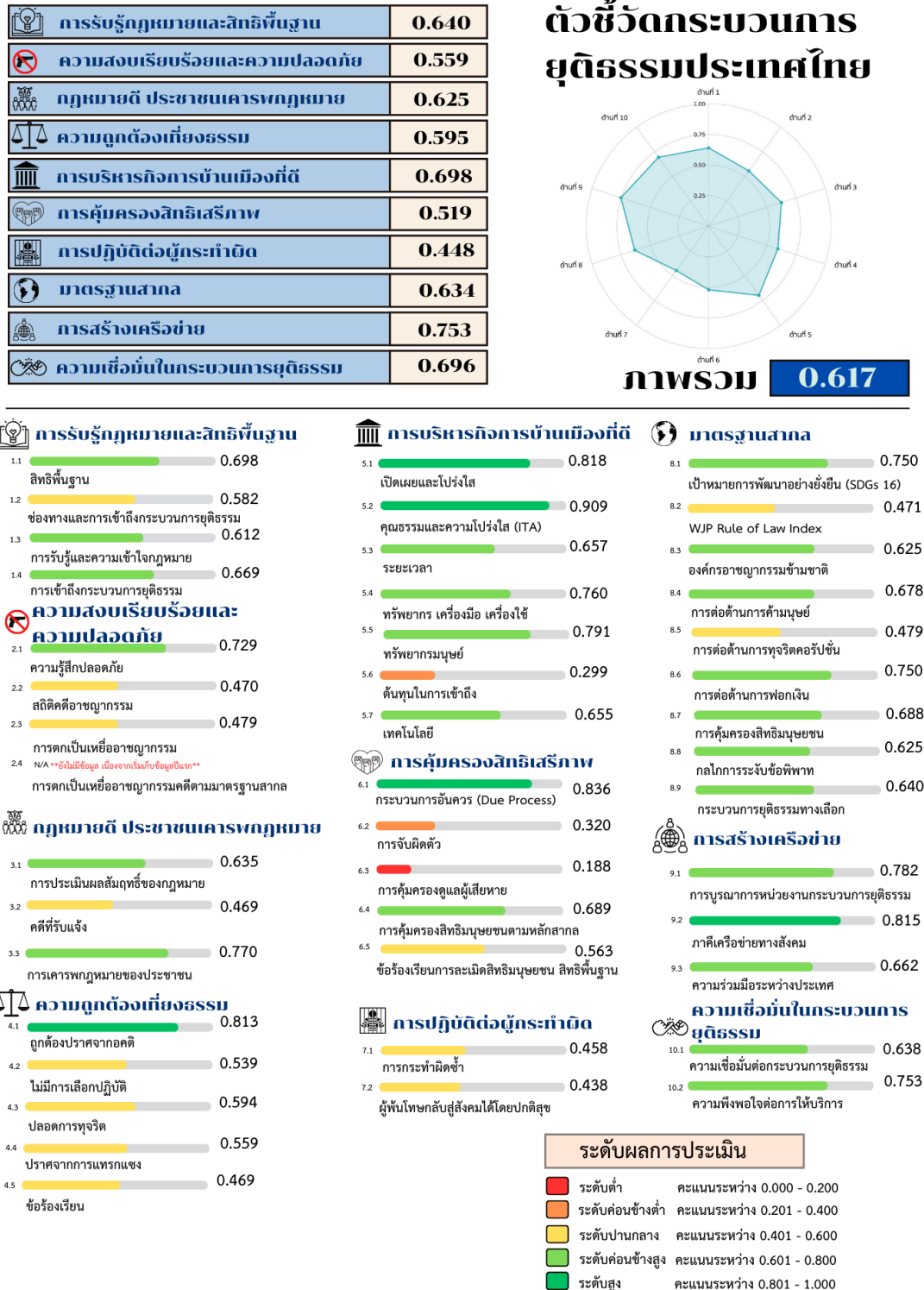
¹¹ ชวนันต์ เจนการ และคณะ, *โครงการจ้างเหมาบริการเพื่อจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดและวิเคราะห์สถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมของประเทศไทย*, (รายงานวิจัย : สำนักงานกิจการยุติธรรม, 2566)

ถูกวิเคราะห์ตามประเภทการจัดเก็บ และแปลงเป็นค่าดัชนีมาตรฐาน (คะแนนเต็ม 1.000) จากนั้นจึงคำนวณคะแนนเฉลี่ยรายด้าน และสรุปเป็นคะแนนภาพรวม¹²

สาระสำคัญในการจัดทำตัวชี้วัดในภาพรวมของกระบวนการยุติธรรมเพื่อบูรณาการตัวชี้วัดในภาพรวมที่เป็นภาระที่หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมต้องจัดเก็บและรายงานมาร่วมอยู่ในที่เดียวกัน แล้วสามารถแยกรายงานต่าง ๆ ได้โดยหน่วยงานกระบวนการยุติธรรมไม่ต้องรายงานซ้ำซ้อน ในการพัฒนาตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมในปีงบประมาณ 2568 จะได้มีการนำข้อมูลตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development Goals) ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมที่ยังมีปัญหการจัดเก็บและรายงานข้อมูลมารวมไว้ในตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมในที่เดียวกัน รวมถึงบูรณาการตัวชี้วัดแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมตัวที่เป็นปัญหาเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ในการรายงานต่อไป

¹² ชวนันต์ เจนการ และคณะ, *โครงการจ้างเหมาบริการเพื่อจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย*, (รายงานวิจัย: สำนักงานกิจการยุติธรรม, 2567)

รูปที่ 2.2 ผลการจัดเก็บตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย ประจำปี พ.ศ. 2567

2.2 แนวคิดสำคัญในการพัฒนาตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทยและสากล

แนวคิดสำคัญในการพัฒนาตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทยนั้นเกี่ยวข้องกับตัวชี้วัดและนโยบายด้านกระบวนการยุติธรรมทั้งของประเทศไทยและระดับสากล ได้แก่ แผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2566 - 2569) ดัชนีชี้วัดหลักนิติธรรม (Rule of Law Index: RoLI) ของโครงการยุติธรรมโลก (World Justice Project: WJP) และตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) โดยคณะผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลจากเอกสารวิชาการและงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ เพื่อทบทวนและพัฒนาตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทยให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันและมาตรฐานทั้งในประเทศและระดับสากล รายละเอียดปรากฏ ดังนี้

2.2.1 แผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2566 - 2569)

พ.ร.บ.การบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ พ.ศ. 2549 มาตรา 18 กำหนดให้คณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติจัดทำแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ เพื่อเป็นแนวทางประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานรัฐและองค์กรที่เกี่ยวข้อง อำนวยความยุติธรรมแก่ประชาชนอย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของสังคม ทั้งนี้ สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม ในฐานะฝ่ายเลขานุการ ได้ดำเนินการจัดทำแผนแม่บทฯ มาแล้ว 4 ฉบับ โดยปัจจุบันใช้แผนแม่บทฯ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2566 - 2569) ซึ่งเป็นแผนระดับ 3 ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม พ.ศ. 2560 อยู่ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580) ซึ่งเป็นแผนระดับ 1 และแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนปฏิรูปประเทศ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งเป็นแผนระดับ 2 ทั้งนี้ กระบวนการจัดทำแผนแม่บทฯ ฉบับที่ 4 เริ่มจากการทบทวนแผนแม่บทฯ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2562 - 2565) วิเคราะห์กฎหมาย แผน และยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อนำมาสังเคราะห์ประเด็นท้าทายและกำหนดแนวทางดำเนินงานที่เหมาะสม โดยแผนแม่บทฯ ฉบับที่ 4 ได้พิจารณาถึงกรอบแนวคิดสากล อาทิ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) และดัชนีวัดหลักนิติธรรม (Rule of Law Index) ร่วมด้วย

ตัวชี้วัดของแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 มีทั้งหมด 21 ตัวชี้วัด ประกอบด้วย ตัวชี้วัดภาพรวม 2 ตัวชี้วัด และตัวชี้วัดเป้าหมาย 19 ตัวชี้วัด ครอบคลุม 3 มิติ และ 9 เป้าหมายหลัก ภายใต้แนวคิดการบริหารงานยุติธรรมที่รวดเร็ว ทัวถึง และเท่าเทียม เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุตามเป้าหมายรวม 21 รายการ จำแนกเป็นตัวชี้วัดภาพรวมและตัวชี้วัดเป้าหมาย¹³ ในการประเมินตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมของประเทศไทยได้นำตัวชี้วัดของแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2566 - 2569) จำนวน

¹³ แผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2566 - 2569)

20 ตัวชี้วัด มาเป็นกรอบในการประเมิน ยกเว้นแต่ตัวชี้วัดภาพรวมที่ 2 ระดับความสำเร็จของความสอดคล้องในเป้าหมายและการดำเนินงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมซึ่งเป็นการติดตามความคืบหน้าการดำเนินการโครงการตามแผนแม่บท โดยมีรายละเอียดผลการศึกษาเปรียบเทียบวิธีการจัดเก็บและค่าคะแนนตัวชี้วัดรายด้านเทียบกับตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทยปรากฏดังนี้¹⁴

ตารางที่ 2.1 ผลการประเมินแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2566 - 2569) เปรียบเทียบกับตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย

ตัวชี้วัด	วิธีการจัดเก็บแผนแม่บท การบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 4	วิธีการจัดเก็บตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย	คะแนนดัชนีรายด้าน
ตัวชี้วัดภาพรวมที่ 1 ระดับความเชื่อมั่นของประชาชนต่อกระบวนการยุติธรรม	PS	PS (ตัวชี้วัดที่ 10.1)	0.638
ตัวชี้วัดภาพรวมที่ 2 ระดับความสำเร็จของความสอดคล้องในเป้าหมายและการดำเนินงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม	SA+OB		
มิติที่ 1 การสร้างความเป็นธรรมตามกฎหมาย			
เป้าหมายที่ 1 การมีกฎหมายดี (จำเป็น ทันสมัย สอดคล้องกับบริบทของสังคม)			
ตัวชี้วัดที่ 1.1 ระดับความสำเร็จของการประเมินผลกระทบของกฎหมายและการทบทวนความเหมาะสมของกฎหมายเพื่อให้ตอบสนองต่อบริบทของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปและสอดคล้องกับหลักการหรือมาตรฐานสากล	SA+OB	SA+OB (ตัวชี้วัดที่ 3.1)	0.635

¹⁴ ขวณส์ เจนการ และคณะ, โครงการจ้างเหมาบริการเพื่อจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย, (รายงานวิจัย: สำนักงานกิจการยุติธรรม, 2567)

ตัวชี้วัด	วิธีการจัดเก็บแผนแม่บท การบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 4	วิธีการจัดเก็บตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย	คะแนนดัชนีรายด้าน
เป้าหมายที่ 2 การบังคับใช้กฎหมายตามเจตนารมณ์			
ตัวชี้วัดที่ 2.1 ระดับความสำเร็จของการมีแนวปฏิบัติที่ชัดเจนและชอบด้วยกฎหมายในการบังคับใช้กฎหมาย (Due process) และรับรู้ร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่และประชาชน	SA+OB	SA+OB (ข้อคำถามที่ 6.1.1)	0.951
ตัวชี้วัดที่ 2.2 ระดับความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการบังคับใช้กฎหมายของเจ้าหน้าที่และหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม	PS	ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูลของปีงบประมาณ พ.ศ. 2566	
เป้าหมายที่ 3 การสร้างวัฒนธรรมเคารพกฎหมาย			
ตัวชี้วัดที่ 3.1 สัดส่วนคดีความในกระบวนการยุติธรรม	AD	AD (ตัวชี้วัดที่ 3.2)	0.469
ตัวชี้วัดที่ 3.2 ระดับการเคารพกฎหมายของประชาชน	PS	PS (ตัวชี้วัดที่ 3.3)	0.770
		PS (ตัวชี้วัดที่ 1.3)	0.612
คะแนนดัชนีมิติที่ 1 เป้าหมายที่ 3			0.617
มิติที่ 2 การพัฒนากระบวนการยุติธรรมตามมาตรฐานสากล			
เป้าหมายที่ 1 การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างรวดเร็ว ทัวถึงและเท่าเทียม (Inclusive justice)			
	PS	PS	0.698

ตัวชี้วัด	วิธีการจัดเก็บแผนแม่บท การบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 4	วิธีการจัดเก็บตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย	คะแนนดัชนีรายด้าน
ตัวชี้วัดที่ 1.1 ระดับการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมของประชาชนอย่างรวดเร็ว ทัวถึงและเท่าเทียม		(ตัวชี้วัดที่ 1.1)	
		PS (ตัวชี้วัดที่ 1.2)	0.582
		PS (ตัวชี้วัดที่ 1.4)	0.669
คะแนนดัชนีมิติที่ 2 เป้าหมายที่ 1			0.650
เป้าหมายที่ 2 การใช้มาตรฐานที่หลากหลายในการยุติข้อพิพาท			
ตัวชี้วัดที่ 2.1 ระดับการรับรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมทางเลือกของบุคลากรในกระบวนการยุติธรรมและประชาชนทั่วไป	PS	PS (ข้อคำถามที่ 8.9.1)	0.587
ตัวชี้วัดที่ 2.2 ร้อยละความสำเร็จของข้อพิพาทและคดีความที่ใช้มาตรการทางเลือกในการยุติข้อพิพาท	AD	AD (ข้อคำถามที่ 8.9.4)	0.504
คะแนนดัชนีมิติที่ 2 เป้าหมายที่ 2			0.546
เป้าหมายที่ 3 การปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดบนหลักสิทธิมนุษยชน			
ตัวชี้วัดที่ 3.1 ระดับความสำเร็จของหน่วยงานในการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดที่สอดคล้องตามกรอบมาตรฐานสากล	SA+OB	SA+OB (ข้อคำถามที่ 6.4.1)	0.811
		SA+OB (ข้อคำถามที่ 6.4.2)	0.777
		SA+OB (ข้อคำถามที่ 6.4.3)	0.829
		SA+OB (ข้อคำถามที่ 6.4.4)	0.833

ตัวชี้วัด	วิธีการจัดเก็บแผนแม่บท การบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 4	วิธีการจัดเก็บตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย	คะแนนดัชนีรายด้าน
		SA+OB (ข้อคำถามที่ 6.4.5)	0.833
คะแนนดัชนีมิติที่ 2 เป้าหมายที่ 3 ตัวชี้วัดที่ 3.1			0.817
ตัวชี้วัดที่ 3.2 ร้อยละผู้ถูกจับกุม/ ผู้ถูกคุมขัง ที่ได้รับการชดเชยเยียวยาภายหลังได้รับการพิสูจน์แล้วว่าไม่ได้กระทำความผิด	AD	AD (ข้อคำถามที่ 6.2.6)	0.875
ตัวชี้วัดที่ 3.3 ร้อยละการกระทำผิดซ้ำ	AD	AD (ข้อคำถามที่ 7.1.2)	0.500
คะแนนดัชนีมิติที่ 2 เป้าหมายที่ 3			0.731
มิติที่ 3 การสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการบริหารงานยุติธรรม			
เป้าหมายที่ 1 การยกระดับกลไกการทำงานเชิงเครือข่าย			
ตัวชี้วัดที่ 1.1 ระดับความสำเร็จของการทำงานเชิงเครือข่ายระหว่างหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม	SA+OB	SA+OB (ตัวชี้วัดที่ 9.1)	0.782
ตัวชี้วัดที่ 1.2 ระดับความสำเร็จของการทำงานกับเครือข่ายภาคสังคม	SA+OB	SA+OB (ตัวชี้วัดที่ 9.2)	0.815
ตัวชี้วัดที่ 1.3 ร้อยละของจำนวนการเข้าร่วมในกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศ	AD	SA+OB (ตัวชี้วัดที่ 8.1)	0.750
		SA+OB, IN (ตัวชี้วัดที่ 8.2)	0.471
		SA+OB (ตัวชี้วัดที่ 8.3)	0.625
		SA+OB, IN (ตัวชี้วัดที่ 8.4)	0.678

ตัวชี้วัด	วิธีการจัดเก็บแผนแม่บท การบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 4	วิธีการจัดเก็บตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย	คะแนนดัชนีรายด้าน
		SA+OB, IN (ตัวชี้วัดที่ 8.5)	0.479
		SA+OB (ตัวชี้วัดที่ 8.6)	0.750
		SA+OB (ตัวชี้วัดที่ 8.7)	0.688
		SA+OB (ตัวชี้วัดที่ 8.8)	0.625
		SA+OB (ตัวชี้วัดที่ 9.3)	0.662
คะแนนดัชนีมิติที่ 3 เป้าหมายที่ 1 ตัวชี้วัดที่ 1.3			0.636
คะแนนดัชนีมิติที่ 3 เป้าหมายที่ 1			0.744
เป้าหมายที่ 2 การบริหารงานยุติธรรมตามหลักธรรมาภิบาล			
ตัวชี้วัดที่ 2.1 คะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม (ITA)	AD	AD (ตัวชี้วัดที่ 5.2)	0.909
ตัวชี้วัดที่ 2.2 ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม	PS	PS (ตัวชี้วัดที่ 10.2)	0.753
คะแนนดัชนีมิติที่ 3 เป้าหมายที่ 2			0.831
เป้าหมายที่ 3 การเชื่อมโยงและใช้ประโยชน์จากข้อมูลและเทคโนโลยี			
ตัวชี้วัดที่ 3.1 ระดับความสำเร็จของการเชื่อมโยงและใช้ประโยชน์จากข้อมูล	SA+OB	SA+OB (ข้อคำถามที่ 5.7.1)	0.571

ตัวชี้วัด	วิธีการจัดเก็บแผนแม่บท การบริหารงาน ยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 4	วิธีการจัดเก็บ ตัวชี้วัดกระบวนการ ยุติธรรมประเทศ ไทย	คะแนนดัชนีราย ด้าน
ร่วมกันระหว่างหน่วยงานใน กระบวนการยุติธรรม			
ตัวชี้วัดที่ 3.2 ระดับความพึงพอใจของ ประชาชนต่อระบบการติดตามความ คืบหน้าการดำเนินคดีของหน่วยงานใน กระบวนการยุติธรรม	AD	AD (ข้อคำถามที่ 5.3.6)	0.764
ตัวชี้วัดที่ 3.3 ระดับความสำเร็จของการ นำเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินงานของ กระบวนการยุติธรรม	SA+OB	SA+OB (ข้อคำถามที่ 5.7.2)	0.738
คะแนนดัชนีมิติที่ 3 เป้าหมายที่ 3			0.691

2.2.2 ตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)

ประเทศไทยและประเทศสมาชิกสหประชาชาติรวม 193 ประเทศ ได้รับรองวาระการพัฒนายั่งยืน ค.ศ. 2030 (2030 Agenda for Sustainable Development) ในการประชุมสมัชชาสหประชาชาติ ครั้งที่ 70 เมื่อวันที่ 25 กันยายน พ.ศ. 2558 วาระดังกล่าวประกอบด้วยเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) จำนวน 17 เป้าหมาย เป็นกรอบแนวทางสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนในด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การเมือง และสิ่งแวดล้อม ภายในระยะเวลา 15 ปี (กันยายน พ.ศ. 2558 - สิงหาคม พ.ศ. 2573) ประเด็นสำคัญคือเป้าหมายที่ 16 (SDG 16) ซึ่งมุ่งส่งเสริมสังคมที่สงบสุข ครอบคลุม และยั่งยืน เปิดโอกาสให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และพัฒนาสถาบันที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และครอบคลุมในทุกระดับ โดยเป้าหมายที่ 16 มีหลักสำคัญ 3 ประการ ได้แก่ สันติภาพ (Peace) ความยุติธรรม (Justice) และ สถาบันที่เข้มแข็ง (Strong Institutions) ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญของการ

พัฒนาที่ยั่งยืน¹⁵ ทั้งนี้ เป้าหมายที่ 16 ประกอบด้วย 12 เป้าหมายย่อย (Targets) รวมเป็นจำนวน 24 ตัวชี้วัด (Indicators) รายละเอียดดังตารางต่อไปนี้¹⁶

¹⁵ สำนักงานกิจการยุติธรรม, รายงานผลการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนเป้าหมายที่ 16 ประจำปี 2566, (กรุงเทพฯ: สำนักงานกิจการยุติธรรม, 2566)

¹⁶ ชวนส์ถ์ เจนการ และคณะ, โครงการจ้างเหมาบริการเพื่อจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย, (รายงานวิจัย: สำนักงานกิจการยุติธรรม, 2567)

ตารางที่ 2.2 ตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน

เป้าหมายย่อย	ตัวชี้วัด	ข้อมูล	แหล่งข้อมูลตัวชี้วัด
16.1 ลดความรุนแรงทุกรูปแบบและอัตราการตายที่เกี่ยวข้องในทุกแห่งให้ลดลงอย่างมีนัยสำคัญ	16.1.1 จำนวนเหยื่อของการฆาตกรรมโดยเจตนาต่อจำนวนประชากร 100,000 คน จำแนกตามเพศและอายุ	จำนวนเหยื่อฆาตกรรมต่อประชากร 100,000 คน จำแนกตามเพศและอายุ	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
	16.1.2 การเสียชีวิตที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้งต่อประชากร 100,000 คน จำนวนตามอายุ เพศ และสาเหตุ	1. จำนวนเหตุการณ์ไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ 2. จำนวนผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้	ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ศอ.บต.)
	16.1.3 สัดส่วนของประชากรที่ได้รับ ความรุนแรงทางร่างกาย จิตใจ หรือทางเพศในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา	1.จำนวนผู้ถูกระทำ ความรุนแรง ในคดี พ.ร.บ.คุ้มครองผู้ถูกระทำ ด้วย ความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 จำแนกตามเพศ อายุ และประเภท ความรุนแรง 2. จำนวนผู้เสียหายจากคดีเกี่ยวกับ เด็ก เยาวชน สตรี และครอบครัว จำแนกตามเพศ อายุ และประเภทคดี	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (แบบรายงาน พดส.ตร. 05)
		1. รู้สึกปลอดภัยเมื่อเดินบริเวณพื้นที่ที่อาศัยเพียงลำพังในเวลากลางคืน	สำนักงานกิจการยุติธรรม

เป้าหมายย่อย	ตัวชี้วัด	ข้อมูล	แหล่งข้อมูลตัวชี้วัด
	16.1.4 สัดส่วนของประชากรที่รู้สึกปลอดภัยเมื่อเดินบริเวณพื้นที่ที่อาศัยเพียงลำพังในเวลากลางคืน	2. ร้อยละของผู้หญิงและผู้ชายอายุ 15-49 ปี ที่รู้สึกปลอดภัยในการเดินลำพังในชุมชนตอนกลางคืน	สำนักงานสถิติแห่งชาติ (การสำรวจสถานการณ์เด็กและสตรี ในประเทศไทย (MICS)) (เก็บข้อมูลทุก 3 ปี)
16.2 ยุติการข่มเหง การแสวงหาประโยชน์อย่างไม่ถูกต้องการค้ามนุษย์ และความรุนแรง และการทรมานทุกรูปแบบที่มีต่อเด็ก	16.2.1 สัดส่วนของเด็กอายุ 1 – 17 ปี เคยถูกทำร้ายทางร่างกาย และ/หรือ ข่มเหงทางจิตใจโดยผู้ดูแลในเดือนที่ผ่านมา	1. ร้อยละของเด็กอายุ 1-14 ปี ที่ถูกลงโทษทางร่างกาย และ/หรือ ใช้ความรุนแรงทางจิตใจโดยผู้ดูแล ในช่วง 1 เดือนที่ผ่านมา	สำนักงานสถิติแห่งชาติ (การสำรวจสถานการณ์เด็กและสตรีในประเทศไทย (MICS)) (เก็บข้อมูลทุก 3 ปี)
		2. จำนวนผู้เสียหายกลุ่มอายุ 0-18 ปี จากคดีเกี่ยวกับเด็ก เยาวชน สตรี และครอบครัว จำแนกตามเพศ อายุ และประเภทคดี	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
	16.2.2 จำนวนเหยื่อการค้ามนุษย์ต่อประชากร 100,000 คน จำแนกตามเพศ อายุ และรูปแบบการแสวงหาประโยชน์	จำนวนเหยื่อ/ผู้เสียหายจากคดีค้ามนุษย์	สำนักงานปลัดกระทรวง การพัฒนาสังคมและความมั่นคง ของมนุษย์ (ระบบฐานข้อมูล ของประเทศไทยด้านการ ดำเนินคดีและการช่วยเหลือ ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ www.e-aht.com)

เป้าหมายย่อย	ตัวชี้วัด	ข้อมูล	แหล่งข้อมูลตัวชี้วัด
	16.2.3 สัดส่วนของวัยรุ่นผู้หญิงและผู้ชาย อายุ 18 - 29 ปี ที่เคยถูกระทำความรุนแรงทางเพศก่อนอายุ 18 ปี	จำนวนผู้เสียหายจากคดีเกี่ยวกับเด็ก เยาวชน สตรี และครอบครัวที่อายุ 18 ปีขึ้นไป จำแนกตามเพศ และรูปแบบคดีเกี่ยวกับเพศ	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
16.3 ส่งเสริมหลักนิติธรรมทั้งในระดับชาติและระหว่างประเทศ และสร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงความยุติธรรมอย่างเท่าเทียมแก่ทุกคน	16.3.1 สัดส่วนของเหยื่อความรุนแรงใน 12 เดือน ที่ผ่านมา ซึ่งได้แจ้งเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจหรือกลไกในการยุติข้อขัดแย้ง	จำนวนคดีความรุนแรงที่รับแจ้งจากคดี 2 กลุ่มหลักคือ 1) ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ 2) ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ฐานข้อมูลในระบบสารสนเทศ สถานีตำรวจ CRIMES)
	16.3.2 สัดส่วนของจำนวนผู้ต้องขังที่ศาลยังไม่พิพากษาต่อจำนวนผู้ต้องขังทั้งหมด	จำนวนผู้ต้องขังระหว่างที่ศาลยังไม่พิพากษา	กรมราชทัณฑ์
	16.3.3 สัดส่วนประชากรที่มีปัญหาความขัดแย้งในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา และผู้ที่เข้าถึงกลไกการแก้ไขปัญห ความขัดแย้งทั้งที่เป็นทางการ และไม่เป็นทางการ จำแนกตามประเภทของกลไก	1. จำนวนข้อพิพาทและคดีความที่เข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ยระงับข้อพิพาททั้งหมดทางอาญา ทางแพ่ง และพาณิชย์และทางปกครอง 2. ร้อยละของผู้มีประสบการณ์ไกล่เกลี่ยในลักษณะไม่เป็นทางการ	สำนักงานกิจการยุติธรรม

เป้าหมายย่อย	ตัวชี้วัด	ข้อมูล	แหล่งข้อมูลตัวชี้วัด
16.4 ลดการลักลอบเคลื่อนย้ายอาวุธและเงินเสริมความแข็งแกร่งของกระบวนการติดตามและการส่งคืนสินทรัพย์ที่ถูกขโมยไปและต่อสู้กับอาชญากรรมที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรทุกรูปแบบภายในปี พ.ศ. 2573	16.4.1. มูลค่ารวมทั้งหมดของกระแสเข้าออก ของเงินที่ผิดกฎหมาย (หน่วยเป็นดอลลาร์สหรัฐ)	จำนวนธุรกรรมทางการเงินระหว่างประเทศที่อาจเชื่อมโยงหรือเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดตามกฎหมายอื่น	สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ระบบรายงานธุรกรรม ERS)
	16.4.2 สัดส่วนของอาวุธเล็ก และอาวุธเบาที่ถูกยึดได้ ซึ่งมีการบันทึกและติดตามเจ้าหน้าที่ตามที่ระบุไว้ในตราสารระหว่างประเทศ	1. จำนวนคดีที่เกี่ยวข้องกับการจับกุมอาวุธปืนและวัตถุระเบิด	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ฐานข้อมูลในระบบสารสนเทศสถานีตำรวจ CRIMES)
		2. จำนวนอาวุธปืนที่ขอใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน (ป.4)	กรมการปกครอง
16.5 ลดการทุจริตและการรับสินบนทุกรูปแบบอย่างมีนัยสำคัญ	16.5.1 สัดส่วนของบุคคลที่เคยติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างน้อย 1 ครั้ง และจ่ายสินบนให้เจ้าหน้าที่หรือถูกเรียกสินบนโดยเจ้าหน้าที่ในช่วงระยะเวลา 12 เดือนที่ผ่านมา	ผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) ในประเด็นที่สะท้อนให้เห็นการให้สินบนหรือถูกเรียกสินบนโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ	สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
	16.5.2 สัดส่วนขององค์กรธุรกิจที่เคยติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างน้อย 1 ครั้ง และจ่ายสินบนให้เจ้าหน้าที่	ความคิดเห็นของนักธุรกิจต่อการรับรู้การทุจริตขอประเทศไทย (จากดัชนีวัดภาพลักษณ์คอร์รัปชัน CPI ของไทย)	สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

เป้าหมายย่อย	ตัวชี้วัด	ข้อมูล	แหล่งข้อมูลตัวชี้วัด
	หรือถูกเรียกสินบนโดยเจ้าหน้าที่ในช่วงระยะเวลา 12 เดือนที่ผ่านมา		
16.6 พัฒนาสถาบันที่มีประสิทธิผลมีความรับผิดชอบ และโปร่งใสในระดับ	16.6.1 ค่าใช้จ่ายภาครัฐขั้นพื้นฐานคิดเป็นสัดส่วนของงบประมาณที่ได้รับการอนุมัติแล้ว จำแนกตามหมวด (หรือตามรหัสงบประมาณหรือที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน)	สัดส่วนของการเบิกจ่ายต่องบประมาณที่ได้รับการอนุมัติ	กรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง
	16.6.2 สัดส่วนของประชากรที่พึงพอใจกับบริการสาธารณะครั้งล่าสุดที่ตนได้ใช้บริการ	ผลการสำรวจความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการภาครัฐ 1. ความพึงพอใจต่อการให้บริการของภาครัฐ 2. ความพึงพอใจด้านเจ้าหน้าที่ให้บริการ	สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ผลสำรวจความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของหน่วยงานของภาครัฐ)

เป้าหมายย่อย	ตัวชี้วัด	ข้อมูล	แหล่งข้อมูลตัวชี้วัด
16.7 สร้างหลักประกันว่าจะมีกระบวนการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ ครอบคลุม มีส่วนร่วมและมีความเป็นตัวแทนที่ดีในทุกระดับการตัดสินใจ	16.7.1 สัดส่วนตำแหน่งในสถาบันของรัฐระดับประเทศและระดับท้องถิ่น ซึ่งรวมถึง (ก) สถาบันนิติบัญญัติ (ข) บริการสาธารณะ และ (ค) คณะตุลาการ เปรียบเทียบกับการกระจายตัวในระดับชาติ โดยจำแนกตามเพศ อายุ ผู้พิการ และกลุ่มประชากร	1. สัดส่วนของข้าราชการในฝ่ายพลเรือน จำแนกตามเพศ 2. สัดส่วนของข้าราชการในฝ่ายพลเรือน (ตุลาการ) จำแนกตามเพศ 3. สัดส่วนของข้าราชการในฝ่ายพลเรือนที่ดำรงตำแหน่งระดับสูง จำแนกเพศ	สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน
		4. สัดส่วนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองระดับชาติ จำแนกตามเพศ (1) สมาชิกวุฒิสภา (2) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา และสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
		5. สัดส่วนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองระดับท้องถิ่น (1) นายก (2) สมาชิกสภา	กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

เป้าหมายย่อย	ตัวชี้วัด	ข้อมูล	แหล่งข้อมูลตัวชี้วัด
	16.7.2 สัดส่วนของประชากรที่เชื่อการตัดสินใจนั้นที่มีความครอบคลุมและตอบสนองจำแนกตาม เพศ อายุ ความบกพร่อง และกลุ่มประชากร	1. ข้อมูลการปฏิบัติตาม พ.ร.บ. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2556 ของสถานประกอบการภาคเอกชน จำนวนคนพิการที่ต้องจ้างตามกฎหมาย 2. ข้อมูลการปฏิบัติตาม พ.ร.บ. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2556 ของหน่วยงานของรัฐ จำนวนคนพิการที่ต้องจ้างตามกฎหมาย	กองทุนและส่งเสริมความเสมอภาคคนพิการ กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ
16.8 ขยายและส่งเสริมความแข็งแกร่งของการมีส่วนร่วมของประเทศกำลังพัฒนาในสถาบันโลกาภิบาล	16.8.1 สัดส่วนของสมาชิกและสิทธิการออกเสียงของประเทศกำลังพัฒนาในองค์กรระหว่างประเทศ	ข้อมูลองค์กรระหว่างประเทศที่ไทยเป็นสมาชิกและมีสิทธิออกเสียงในองค์กรระหว่างประเทศ	กระทรวงการต่างประเทศ

เป้าหมายย่อย	ตัวชี้วัด	ข้อมูล	แหล่งข้อมูลตัวชี้วัด
16.9 กำหนดสถานะทางกฎหมายสำหรับทุกคน โดยรวมถึงการให้มีสูติบัตรภายในปี พ.ศ. 2573	16.9.1 สัดส่วนของเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี ที่มีการแจ้งเกิดกับเจ้าหน้าที่พนักงานของรัฐ จำแนกตามอายุ	1. ร้อยละของเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี ที่ได้จดทะเบียนเกิดกับหน่วยงานของรัฐ	สำนักงานสถิติแห่งชาติ (รายงานการสำรวจสถานการณ์เด็กและสตรีในประเทศไทย พ.ศ. 2565) (เก็บข้อมูลทุก 3 ปี)
		2. จำนวนการจดทะเบียนเกิดของเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี จำแนกตามอายุ (1) ขณะอายุ 0 ปี (2) ขณะอายุ 1 ปี (3) ขณะอายุ 2 ปี (4) ขณะอายุ 3 ปี (5) ขณะอายุ 4 ปี	กรมการปกครอง (https://www.bora.dopa.go.th/)
16.10 สร้างหลักประกันว่าสาธารณะสามารถเข้าถึงข้อมูลและมีการปกป้องเสรีภาพขั้นพื้นฐานโดยเป็นไปตามกฎหมายภายในประเทศและความตกลงระหว่างประเทศ	16.10.1 จำนวนคดีที่พิสูจน์แล้วว่า เป็นความจริงเกี่ยวกับฆาตกรรมลักพาตัว การบังคับบุคคลให้สูญหาย การกักขังหน่วงเหนี่ยวและการทรมาน ผู้สื่อข่าว บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับสื่อสมาชิกของสภาพแรงงาน และนักพิทักษ์	1. รายงานผลการประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนของประเทศไทย (1) การตรวจสอบสถานะคดีบังคับบุคคลให้สูญหายที่อยู่ในความสนใจขององค์การสหประชาชาติ	คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (รายงานผลการประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนของประเทศไทย (สำนักเฝ้าระวังและประเมินสถานการณ์สิทธิมนุษยชน/สำนักงาน กสม.))

เป้าหมายย่อย	ตัวชี้วัด	ข้อมูล	แหล่งข้อมูลตัวชี้วัด
	สิทธิมนุษยชน ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา		*ประเทศไทยยังไม่มีคดีที่พิสูจน์แล้วว่า เป็นความจริง
		(2) คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้รับเรื่องร้องเรียนที่เกี่ยวข้องกับการกระทำทรมาน	ข้อมูลตามปี
		2. จำนวนคดีฆาตกรรม คดีลักพาตัว หรือมีการกระทำผิดในลักษณะของการอุ้มหาย การควบคุมตัวโดยพลการ และการทรมานที่กระทำต่อผู้สื่อข่าว บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับสื่อ สหภาพทางการค้าและผู้พิทักษ์สิทธิมนุษยชน	ข้อมูลตามปีงบประมาณ
	16.10.2 จำนวนประเทศที่ใช้และดำเนินการตามรัฐธรรมนูญ กฎหมายลำดับรอง และ/หรือนโยบาย ที่รับประกันว่าสาธารณชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้	1. ผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) ในประเด็นที่สะท้อนให้เห็นสถานการณ์เข้าถึงข้อมูลของประชาชน (1) เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่ท่านติดต่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับ	สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA))

เป้าหมายย่อย	ตัวชี้วัด	ข้อมูล	แหล่งข้อมูลตัวชี้วัด
		การดำเนินการ/ให้บริการแก่ท่าน อย่างตรงไปตรงมา ไม่ปิดบังหรือ บิดเบือนข้อมูลมากนักน้อยเพียงใด (2) การเผยแพร่ข้อมูล ของหน่วยงานที่ท่านติดต่อมีลักษณะ ดังต่อไปนี้มากนักน้อยเพียงใด (2.1) เข้าถึงง่ายไม่ซับซ้อน (2.2) มีช่องทางหลากหลาย (3) หน่วยงานที่ท่านติดต่อ มีการเผยแพร่ผลงานหรือข้อมูล ที่สาธารณะชนควรรับทราบ อย่างชัดเจนมากนักน้อยเพียงใด (4) หน่วยงานที่ท่านติดต่อ มีการชี้แจงและตอบคำถาม เมื่อมีข้อกังวลสงสัยเกี่ยวกับ การดำเนินงานได้อย่างชัดเจน มากน้อยเพียงใด	
		2. จำนวนหน่วยงานของรัฐที่ ดำเนินการตาม พ.ร.บ.ข้อมูลข่าวสาร ของราชการ พ.ศ. 2540	สำนักงานคณะกรรมการ ข้อมูลข่าวสารของราชการ (รายงานประจำปีสำนักงาน

เป้าหมายย่อย	ตัวชี้วัด	ข้อมูล	แหล่งข้อมูลตัวชี้วัด
			คณะกรรมการข้อมูลข่าวสาร ของราชการ) *ปี 2564 -2565 ได้มีการ ปรับเปลี่ยนแนวทางการ รายงานผลโดยเป็นการ รายงานผลเฉพาะส่วนกลาง
16.a เสริมความแข็งแกร่งของ สถาบันระดับชาติที่เกี่ยวข้อง โดยรวมถึงการกระทำทาง ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อ สร้างขีดความสามารถในทุกกระดับ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา เพื่อจะป้องกันความรุนแรงและ ต่อสู้กับการก่อการร้ายและ อาชญากรรม	16.a.1 การเมืองการอิสระด้าน สิทธิมนุษยชนที่สอดคล้องกับหลักการ ปารีส (Paris Principles)	การเมืองการอิสระตามรัฐธรรมนูญ และสถาบันที่จัดตั้งขึ้นเป็นพิเศษ (Specialized Institutions) เพื่อ ดำเนินงานด้านสิทธิมนุษยชน	สำนักคณะกรรมการสิทธิ มนุษยชนแห่งชาติ
16.b ส่งเสริมและบังคับใช้ กฎหมายและนโยบายที่ไม่เลือก ปฏิบัติเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน	16.b.1 สัดส่วนของประชากรที่รายงาน ว่ารู้สึกถูกเลือกปฏิบัติหรือถูกข่มขู่/ คุกคามใน 12 เดือนที่ผ่านมา ตามข้อบัญญัติพื้นฐานของการห้าม เลือกปฏิบัติในการแบ่งแยกเชื้อชาติ	1.ร้อยละของผู้หญิงและผู้ชายอายุ 15-49 ปี ที่มีความรู้สึกว่าถูกเลือก ปฏิบัติหรือถูกคุกคามในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา ตามข้อบัญญัติ พื้นฐานของการห้ามเลือกปฏิบัติ	สำนักงานสถิติแห่งชาติ (การสำรวจสถานการณ์เด็ก และสตรีในประเทศไทย MICS)) (เก็บข้อมูลทุก 3 ปี)

เป้าหมายย่อย	ตัวชี้วัด	ข้อมูล	แหล่งข้อมูลตัวชี้วัด
	ภายใต้กฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ	ภายใต้กฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ	
		2. จำนวนเรื่องร้องเรียนกรณีกล่าวอ้างว่ามีการกระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน จำแนกประเภทสิทธิ (ในปี 2560 ใช้ชื่อจำนวนเรื่องร้องเรียนว่าถูกละเมิดสิทธิมนุษยชน หรือมีการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม หรือเรื่องที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเห็นสมควรให้มีการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน จำแนกตามประเภทของสิทธิ)	สำนักคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

การจัดเก็บตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ได้นำเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน เป้าหมายที่ 16 มาใช้ประเมินในการประเมินตัวชี้วัดด้านที่ 6 “การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ” โดยเฉพาะในตัวชี้วัดที่ 6.4 การคุ้มครองสิทธิมนุษยชนตามหลักสากล ซึ่งเกี่ยวข้องกับสถิติผู้ต้องขังระหว่างการพิจารณาและสัดส่วนผู้ต้องขังระหว่างการพิจารณาเปรียบเทียบกับจำนวนผู้ต้องขังทั้งหมด (SDG 16.3.2) และนำมาใช้ประเมินในตัวชี้วัดด้านที่ 8 “การพัฒนากระบวนการยุติธรรมตามมาตรฐานสากล” โดยเฉพาะในตัวชี้วัดที่ 8.1 การขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ในเป้าหมายที่ 16 และประเด็นที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรม ซึ่งเป็นตัวชี้วัดที่พัฒนามาจากแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติฉบับ 4 (พ.ศ. 2566 - 2569) เพื่อใช้ประเมินข้อมูลในส่วนเป้าหมายที่ 16 และประเด็นที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรม และนำมาใช้ประเมินตัวชี้วัดที่ 8.9 กระบวนการยุติธรรมทางเลือก ซึ่งเกี่ยวข้องกับระดับการแก้ไขปัญหาข้อพิพาทและความพึงพอใจต่อกระบวนการระงับข้อพิพาท (SDG 16.3.3) นอกจากนี้ ยังนำมาใช้ประเมินตัวชี้วัดที่ 10.2 ความพึงพอใจต่อการให้บริการของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม (SDG 16.6.2)

2.2.3 ดัชนีวัดหลักนิติธรรม (Rule of Law Index: RoLI) ของโครงการยุติธรรมโลก (The World Justice Project: WJP)

ดัชนีวัดหลักนิติธรรม (Rule of Law Index: RoLI) จัดทำโดยโครงการยุติธรรมโลก (The World Justice Project: WJP) เพื่อประเมินระดับความยุติธรรมของประเทศต่าง ๆ และส่งเสริมหลักนิติธรรมทั่วโลก ดัชนีนี้มีคะแนนตั้งแต่ 0 ถึง 1 โดย 1 หมายถึงระดับหลักนิติธรรมสูงสุด จากการสำรวจในปี ค.ศ. 2023 ครอบคลุม 142 ประเทศ ได้รวบรวมความคิดเห็นจากประชาชน 149,000 คน และผู้เชี่ยวชาญ 3,400 คน ผ่านตัวบ่งชี้ 8 หมวด เพื่อวัดการดำรงอยู่ของหลักนิติธรรมในแต่ละประเทศ ดัชนีดังกล่าวสะท้อนความโปร่งใสของอำนาจรัฐและความยุติธรรมในสังคม โดยพิจารณาจากปัจจัยสำคัญ เช่น การใช้อำนาจโดยไม่เป็นธรรม การทุจริต ความโปร่งใส การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ ความปลอดภัย กฎระเบียบภาครัฐ และกระบวนการยุติธรรม ซึ่งเป็นมาตรฐานสากลที่ส่งผลต่อความเชื่อมั่นระหว่างประเทศ ทั้งในด้านความร่วมมือ การค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว ดังนั้น ดัชนีวัดหลักนิติธรรมจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการพัฒนาประเทศในระดับสากลสำหรับดัชนีวัดหลักนิติธรรม ซึ่งเป็นมาตรวัดระดับหลักนิติธรรมของแต่ละประเทศ โครงการยุติธรรมโลกได้จำแนกตัวบ่งชี้ออกเป็น 8 ปัจจัยหลัก (Factors) และ 44 ปัจจัยย่อย (Sub-Factors)¹⁷

¹⁷ The World Justice Project, *The World Justice Project Rule of Law Index 2023*, (Washington, D.C. : The World Justice Project, 2023)

ตารางที่ 2.3 กรอบแนวคิดของดัชนีวัดหลักนิติธรรม

ปัจจัยหลัก (Factors)	ปัจจัยย่อย (Sub-Factors)
1. การจำกัดอำนาจของรัฐบาล (Constraints on Government Powers)	1.1 การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐโดยฝ่ายนิติบัญญัติ 1.2 การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐโดยฝ่ายตุลาการ 1.3 การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐโดยองค์กรอิสระ 1.4 การตรวจสอบการใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่ของรัฐ 1.5 การใช้อำนาจของรัฐบาลถูกตรวจสอบโดยกลไกอื่นที่ไม่ใช่ภาครัฐ 1.6 การเข้ามาสู่อำนาจโดยถูกต้องชอบธรรม
2. ปราศจากการทุจริต (Absence of Corruption)	2.1 การทุจริตของเจ้าหน้าที่รัฐในฝ่ายบริหาร 2.2 การทุจริตหรือการแทรกแซงฝ่ายตุลาการ 2.3 การทุจริตโดยเจ้าหน้าที่รัฐในองค์กรตำรวจและทหาร 2.4 การทุจริตโดยสมาชิกสภานิติบัญญัติ
3. รัฐบาลที่เปิดเผยโปร่งใส (Open Government)	3.1 การเผยแพร่กฎหมายและข้อมูลของภาครัฐ 3.2 สิทธิในการเข้าถึงข้อมูล 3.3 การมีส่วนร่วมของพลเมือง 3.4 การมีกลไกรับข้อร้องเรียน
4. สิทธิขั้นพื้นฐาน (Fundamental Rights)	4.1 การปฏิบัติอย่างเท่าเทียมและไม่เลือกปฏิบัติ 4.2 การประกันสิทธิในชีวิตและความมั่นคงปลอดภัยของบุคคล 4.3 หลักกระบวนการอันควรและสิทธิของผู้ถูกกล่าวหา 4.4 การประกันเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น 4.5 การประกันเสรีภาพในความเชื่อและศาสนา 4.6 การประกันเสรีภาพจากการถูกแทรกแซงความเป็นส่วนตัว โดยผลการ 4.7 การประกันเสรีภาพในการชุมนุมและการรวมกลุ่มสมาคม 4.8 การประกันสิทธิแรงงานขั้นพื้นฐาน
5. ความสงบเรียบร้อยและความ ปลอดภัย(Order and Security)	5.1 การควบคุมอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ 5.2 การจำกัดความขัดแย้งพลเมือง 5.3 ประชาชนไม่ใช้ความรุนแรงเพื่อแก้ไขปัญหาคับแค้นส่วนตัว

ปัจจัยหลัก (Factors)	ปัจจัยย่อย (Sub-Factors)
6. การกำกับดูแลและเบียดเบียนภาครัฐและการใช้อำนาจปกครอง (Regulatory Enforcement)	6.1 การบังคับให้เป็นไปตามกฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ 6.2 การใช้กฎหมายและการบังคับให้เป็นไปตามกฎหมายปราศจากอิทธิพลอันมิชอบ 6.3 กระบวนการของฝ่ายบริหารไม่ล่าช้าเกินสมควร 6.4 การใช้ดุลยพินิจหรืออำนาจปกครองยึดหลักเคารพสิทธิของประชาชนโดยการใช้อำนาจต้องมีกฎหมายรองรับและปฏิบัติตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด 6.5 รัฐบาลไม่ดำเนินการเวนคืนโดยปราศจากกระบวนการอันชอบด้วยกฎหมายและการจ่ายค่าทดแทนที่เพียงพอ
7. กระบวนการยุติธรรมทางแพ่ง (Civil Justice)	7.1 การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมทางแพ่งในราคาที่สามารถจ่ายได้ 7.2 กระบวนการยุติธรรมทางแพ่งที่ปลอดจากการเลือกปฏิบัติ 7.3 กระบวนการยุติธรรมทางแพ่งที่ปลอดจากการทุจริตคอร์รัปชัน 7.4 กระบวนการยุติธรรมทางแพ่งที่ปลอดจากอิทธิพลที่ไม่เหมาะสมของรัฐบาล 7.5 กระบวนการทางแพ่งไม่เป็นไปด้วยความล่าช้าที่เกิดจากเหตุผลอันไม่สมควร 7.6 การบังคับคดีในกระบวนการยุติธรรมทางแพ่งมีประสิทธิภาพ 7.7 การมีกระบวนการแก้ปัญหาข้อพิพาทแบบทางเลือกที่สามารถเข้าถึงได้ มีประสิทธิภาพและเป็นกลาง
8. กระบวนการยุติธรรมทางอาญา (Criminal Justice)	8.1 ระบบการสืบสวนสอบสวนคดีอาญาที่มีประสิทธิภาพ 8.2 การพิจารณาคดีทางอาญาที่ทันเวลาที่และมีประสิทธิภาพ 8.3 การพัฒนาพยานี้อย่างยุติธรรม 8.4 กระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่เป็นกลางปราศจากการเลือกปฏิบัติ 8.5 กระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่ปลอดทุจริตคอร์รัปชัน 8.6 กระบวนการยุติธรรมทางอาญาเป็นอิสระจากอิทธิพลที่ไม่สมควร 8.7 หลักกระบวนการอันควรและสิทธิของผู้ถูกกล่าวหา

จากการทบทวนตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 พบว่า ตัวชี้วัดด้านที่ 2 “ความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัย” มีความสอดคล้องกับค่าดัชนีวัดหลักนิติธรรม (Rule of Law Index: RoLI) ในด้านที่ 5 ความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัย (Order and Security) โดยตรง ซึ่งได้มีการประเมินตัวชี้วัดดังกล่าวโดยการรวบรวมข้อมูลจากข้อมูลการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Survey) ปี พ.ศ. 2566 ที่ได้มีการเพิ่มเติมเนื้อหาการประเมินให้ครอบคลุมสถิติตามกรอบการประเมินตัวชี้วัดหลักนิติธรรม เช่น ความผิดเกี่ยวกับเรื่องการก่อความไม่สงบและการก่อการร้ายและคดีความรุนแรงที่เกิดจากการล้างแค้นกันเองโดยไม่พึ่งกระบวนการยุติธรรม (Violent Redress)

นอกจากนี้ มีการนำข้อมูลจากการประเมินดัชนีหลักนิติธรรม (Rule of Law Index) ของ World Justice Project ในปี ค.ศ. 2023¹⁸ มาใช้ประเมินตัวชี้วัดด้านที่ 8 “การพัฒนากระบวนการยุติธรรมตามมาตรฐานสากล” ซึ่งพัฒนาขึ้นจากแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2566 - 2569) ในมิติที่ 2 การพัฒนากระบวนการยุติธรรมตามมาตรฐานสากล ที่เน้นในเรื่องมาตรการอันหลากหลายในการยุติข้อพิพาทและยุติธรรมทางเลือกในการยุติข้อพิพาท ในการประเมินตัวชี้วัดที่ 8.2 “การยกระดับดัชนีหลักนิติธรรม (Rule of Law Index) ของ World Justice Project” ที่มีสามตัวชี้วัดย่อย ในตัวชี้วัดที่ 8.2.1 “การขับเคลื่อนการยกระดับดัชนีหลักนิติธรรม (Rule of Law Index) ของ World Justice Project” ใช้วิธีการจัดเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง (Self-Assessment and Observation: SA+OB) ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ขณะที่ตัวชี้วัดย่อยอื่นๆ จะใช้การประเมินคะแนนจากหน่วยงานกระบวนการยุติธรรมร่วมกับการถ่วงน้ำหนักจากการประเมินค่าคะแนนดัชนีวัดหลักนิติธรรมการจัดอันดับประเทศไทย ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ 8.2.2 “ค่าคะแนนตัวชี้วัดดัชนีหลักนิติธรรม (Rule of Law Index) ล่าสุดของประเทศไทย” จากการประเมินของ World Justice Project ประเทศไทยได้รับคะแนน 0.490 จากคะแนนเต็ม 1.000 เทียบระดับคะแนนดัชนีเท่ากับ 0.490 และตัวชี้วัดที่ 8.2.3 “อันดับดัชนีหลักนิติธรรม (Rule of Law Index) ล่าสุดของประเทศไทย” จากการจัดอันดับดัชนีหลักนิติธรรม ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 82 จาก 142 ประเทศ โดยคิดเป็นค่าคะแนนร้อยละ 42.30 เทียบระดับคะแนนดัชนีเท่ากับ 0.423¹⁹

¹⁸ The World Justice Project, *The World Justice Project Rule of Law Index 2023*. (Washington: WJP, 2023)

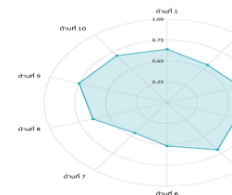
¹⁹ ชวนส์ถ์ เจนการ และคณะ, *โครงการจ้างเหมาบริการเพื่อจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย*, (รายงานวิจัย: สำนักงานกิจการยุติธรรม, 2567)

สำหรับการประเมินความสอดคล้องของตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 ได้นำข้อมูลจากการประเมินดัชนีหลักนิติธรรมของ World Justice Project ในปี ค.ศ. 2024²⁰ มาใช้ ประเมินในข้อคำถามที่ 8.2.2 ค่าคะแนนตัวชี้วัดดัชนีหลักนิติธรรมล่าสุดของประเทศไทย

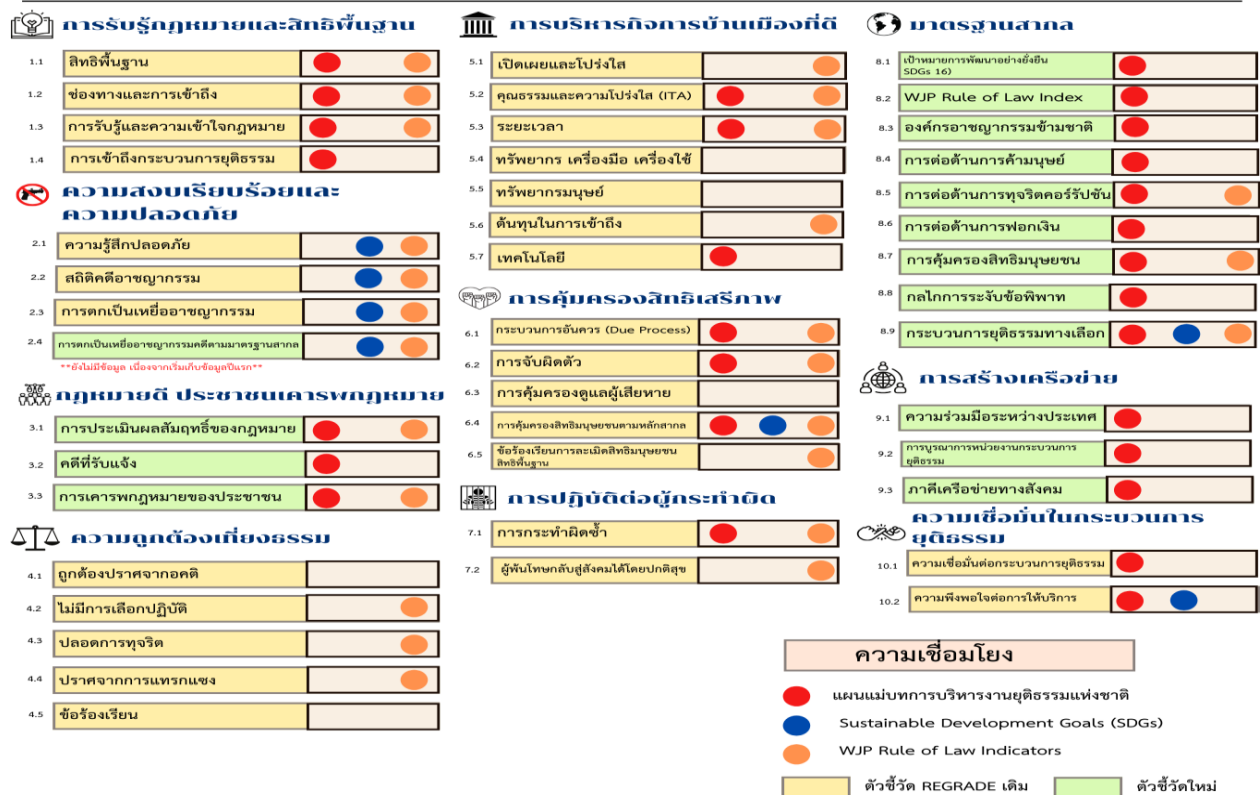
รูปที่ 2.3 ความเชื่อมโยงตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทยปี พ.ศ. 2567 กับนโยบายสำคัญ

	การรับรู้กฎหมายและสิทธิพื้นฐาน	0.640
	ความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัย	0.559
	กฎหมายดี ประชาชนเคารพกฎหมาย	0.625
	ความถูกต้องเที่ยงธรรม	0.595
	การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี	0.698
	การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ	0.519
	การปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด	0.448
	มาตรฐานสากล	0.634
	การสร้างเครือข่าย	0.753
	ความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม	0.696

ความเชื่อมโยง ตัวชี้วัดกระบวนการ ยุติธรรมประเทศไทย

ภาพรวม **0.617**

²⁰ The World Justice Project, *The World Justice Project Rule of Law Index 2024*. (Washington: WJP, 2024)

2.3 ผลการศึกษาตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567

โครงการจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดและวิเคราะห์สถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมของประเทศไทย (Thailand Justice Indicator) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ดำเนินการตามวาระการปฏิรูปประเทศด้านกระบวนการยุติธรรม โดยสำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม ได้ดำเนินการเก็บข้อมูลตัวชี้วัดดังกล่าวตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 เพื่อวิเคราะห์ ประมวลผล และกำหนดค่ามาตรฐานเปรียบเทียบ โดยมุ่งหวังให้มีตัวชี้วัดมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับมาตรฐานสากล สามารถประเมินสถานการณ์กระบวนการยุติธรรมทางอาญาของประเทศ และนำเสนอข้อค้นพบสำคัญสำหรับพัฒนาประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรม รวมถึงจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อการพัฒนาทางวิชาการและการบริหารงานยุติธรรมโดยรวม ทั้งนี้ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 สำนักงานกิจการยุติธรรมได้บูรณาการตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมของประเทศไทยเข้ากับตัวชี้วัดแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ พร้อมพิจารณากรอบการจัดเก็บตัวชี้วัดสากล เช่น เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) และดัชนีหลักนิติธรรม (Rule of Law Index) ของโครงการความยุติธรรมโลก (World Justice Project: WJP) เพื่อลดความซ้ำซ้อน โดยการจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดครั้งนี้ครอบคลุมตัวชี้วัด 10 ด้าน รวม 44 ตัวชี้วัด ปรากฏผลการจัดเก็บตัวชี้วัดดังต่อไปนี้²¹

2.3.1 ผลการศึกษาและทบทวนตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย

การศึกษาตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย (Thailand Justice Indicator) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ได้นำข้อเสนอแนะจากตัวชี้วัดประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมทางอาญา (REGRADE) มาปรับปรุง พร้อมบูรณาการตัวชี้วัดจากแผนแม่บทการพัฒนาบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2566-2569) มารวมเข้าเป็นตัวชี้วัดชุดเดียว และปรับให้มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดสากลตามกรอบการประเมินตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) และตัวชี้วัดหลักนิติธรรม (Rule of Law Index) ของโครงการความยุติธรรมโลก (WJP) โดยการจัดเก็บข้อมูลครั้งนี้ได้รวมตัวชี้วัดที่มีวัตถุประสงค์สอดคล้องกันเพื่อลดความซ้ำซ้อน ผ่านวิธีการจัดเก็บข้อมูล 3 รูปแบบ ได้แก่ การสำรวจข้อมูลภาคประชาชน (Public Survey: PS) การสังเกตและการประเมินตนเอง (Self-Assessment and Observation: SA+OB) และการจัดเก็บข้อมูลสถิติที่เป็นทางการของหน่วยงาน (Administrative Data: AD) ทั้งนี้ ผลการประเมินตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทยทั้ง 10 ด้าน รวม 44 ตัวชี้วัด มีค่าคะแนนรวม 0.617 ซึ่งอยู่ในระดับค่อนข้างดี โดยมีรายละเอียดผลการประเมิน ดังนี้²²

²¹ ขวัญสกล เจนการ และคณะ, *โครงการจ้างเหมาบริการเพื่อจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย*, (รายงานวิจัย: สำนักงานกิจการยุติธรรม, 2567)

²² เรื่องเดียวกัน

ตารางที่ 2.4 ผลการจัดเก็บตัวชี้วัดประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมประเทศไทยประจำปี พ.ศ. 2567

ลำดับ	ตัวชี้วัดรายด้าน	คะแนนรวม
1	ระดับการรับรู้กฎหมาย สิทธิพื้นฐาน และความรู้พื้นฐานในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้โดยสะดวก	0.640
2	ความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัย	0.559
3	การมีกฎหมายที่ดี ประชาชนเคารพกฎหมาย	0.625
4	การบังคับใช้กฎหมายถูกต้อง เทียบธรรม	0.595
5	กระบวนการยุติธรรมบนพื้นฐานการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี	0.698
6	การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ	0.519
7	การปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดในกระบวนการยุติธรรม	0.448
8	การพัฒนากระบวนการยุติธรรมตามมาตรฐานสากล	0.634
9	ความสำเร็จการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในกระบวนการยุติธรรม	0.753
10	ประชาชนให้ความเชื่อมั่น เชื่อถือ ศรัทธาในกระบวนการยุติธรรม	0.696
ค่าคะแนน Justice Index		0.617

ตัวชี้วัดด้านที่ 1 ระดับการรับรู้กฎหมาย สิทธิพื้นฐาน และความรู้พื้นฐานในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้โดยสะดวก

ตัวชี้วัดด้านนี้ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัดย่อย โดยใช้การเก็บข้อมูลจากการสำรวจประชาชน (Public Survey) เพื่อประเมินระดับความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมาย สิทธิพื้นฐาน และกระบวนการยุติธรรม ทั้งในแง่ของการรับรู้ข้อมูลและความสามารถในการเข้าถึงบริการของรัฐ เดิมตัวชี้วัดนี้เป็นส่วนหนึ่งของตัวชี้วัดประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมทางอาญา (REGRADE) ซึ่งเน้นเฉพาะความรู้เกี่ยวกับช่องทางเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมและสิทธิพื้นฐานของประชาชน ต่อมาได้ขยายขอบเขตให้สอดคล้องกับแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2566 - 2569) โดยครอบคลุมทั้งระดับความเข้าใจสิทธิพื้นฐาน ความรู้เกี่ยวกับช่องทางและการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม ระดับการรับรู้และเข้าใจกฎหมาย รวมถึงระดับการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม นอกจากนี้ ตัวชี้วัดดังกล่าวยังสอดคล้องกับตัวชี้วัดหลักนิติธรรมของ World Justice Project ในด้านรัฐบาลเปิดเผยและโปร่งใส (Open Government) ซึ่งประเมินความโปร่งใสของรัฐบาลผ่านการเผยแพร่ข้อมูลทางกฎหมายและสิทธิ

พื้นฐานแก่ประชาชน โดยการสำรวจในปีนี้ได้ปรับปรุงข้อคำถามให้เป็นการวัดระดับความรู้โดยตรง แทนการประเมินความคิดเห็นแบบ Likert Scale ที่ใช้ในปีก่อนหน้า

การประเมินแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่ 1) ระดับความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิพื้นฐาน (ค่าคะแนน 0.698) 2) ระดับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับช่องทางและการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม (ค่าคะแนน 0.582) 3) ระดับการรับรู้และความเข้าใจกฎหมาย (ค่าคะแนน 0.612) 4) ระดับการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม (ค่าคะแนน 0.669) ผลการประเมินตัวชี้วัดด้านนี้ได้คะแนนรวมอยู่ที่ 0.640 ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับค่อนข้างสูง และเพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่มีค่าคะแนน 0.485 อย่างมีนัยสำคัญ สะท้อนถึงพัฒนาการในการเผยแพร่ความรู้ทางกฎหมายและการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมของประชาชนอย่างเป็นรูปธรรม อย่างไรก็ตาม ยังมีบางประเด็นที่ต้องพัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความเข้าใจของประชาชน เช่น การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับ พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามการทรมานและการทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. 2565 ซึ่งเป็นกฎหมายใหม่ รวมถึงการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม ซึ่งประชาชนยังมีความเข้าใจน้อยกว่าประเด็นอื่นอย่างชัดเจน ทั้งนี้ เมื่อเทียบกับเป้าหมายตามแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 ซึ่งกำหนดไว้ที่ 3.00 เต็ม 5.00 (ค่าคะแนน 0.500) แสดงให้เห็นว่าตัวชี้วัดนี้อยู่ในระดับที่สูงกว่าเป้าหมายเดิมอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งนี้ เป้าหมายสำหรับปี พ.ศ. 2568 กำหนดไว้ที่ 3.50 เต็ม 5.00 (ค่าคะแนน 0.625) จึงควรมุ่งเน้นการพัฒนาตัวชี้วัดที่ยังไม่บรรลุเป้าหมายเพื่อให้สอดคล้องกับทิศทางในระยะต่อไป

ตัวชี้วัดด้านที่ 2 ความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัย

ตัวชี้วัดด้านนี้ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัดย่อย โดยใช้การเก็บข้อมูลจากการสำรวจภาคประชาชน (Public Survey: PS) และสถิติทางการของหน่วยงาน (Administrative Data: AD) ที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมสำคัญ ตัวชี้วัดนี้พัฒนามาจากตัวชี้วัดประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมทางอาญา (REGRADE) โดยขยายขอบเขตให้ครอบคลุมอาชญากรรมตามกรอบสากลของเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) และสอดคล้องกับตัวชี้วัดหลักนิติธรรม (WJP Rule of Law Index) เช่น อาชญากรรมเกี่ยวกับการก่อความไม่สงบ การก่อการร้าย และความรุนแรงจากการล้างแค้น (Violent Redress) นอกจากนี้ ตัวชี้วัดนี้ยังอ้างอิงจากผลสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Survey) ปี พ.ศ. 2566 ซึ่งจัดทำโดยสำนักงานกิจการยุติธรรมอย่างต่อเนื่อง ตัวชี้วัดนี้สอดคล้องกับเป้าหมาย SDGs โดยรวบรวมข้อมูลทั้งจากข้อมูลสถิติที่เป็นทางการ (AD) และการสำรวจภาคประชาชน (Crime Victimization Survey) รวมถึงเชื่อมโยงโดยตรงกับตัวชี้วัดด้านความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัย (Order and Security) ตามหลักนิติธรรม (WJP Rule of Law Index)

การประเมินแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่ 1) ระดับความรู้สึกลดท้อ (ค่าคะแนน 0.729) 2) สถิติคดีอาชญากรรม (ค่าคะแนน 0.470) 3) อัตราการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจากการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน (ค่าคะแนน 0.479) และ 4) อัตราการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมกลุ่มอื่น ๆ ตามมาตรฐานสากลจากการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล (N/A) โดยผลการประเมินตัวชี้วัดด้านนี้ได้คะแนนรวม 0.559 สะท้อนถึงระดับความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยโดยรวมในระดับปานกลาง เนื่องจากการเพิ่มขึ้นของสถิติคดีอาชญากรรมบางประเภทและความไม่สมบูรณ์ของระบบฐานข้อมูล ซึ่งยังขาดการจัดทำสถิติที่สำคัญในหลายประเภทอาชญากรรม

ตัวชี้วัดด้านที่ 3 การมีกฎหมายที่ดี ประชาชนเคารพกฎหมาย

ตัวชี้วัดด้านนี้ประกอบด้วย 3 ตัวชี้วัดย่อย จัดทำขึ้นตามกรอบการประเมินของแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2566 - 2569) โดยยึดหลักว่ากระบวนการยุติธรรมที่ดีต้องเริ่มจากกฎหมายที่มีคุณภาพ ทันสมัย และปรับปรุงให้สอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ไม่เป็นภาระต่อประชาชน และประชาชนสามารถปฏิบัติตามและเคารพกฎหมายได้ การประเมินแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ 1) การประเมินระดับความสำเร็จของการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย (ค่าคะแนน 0.635) การประเมินคดีอาญาที่รับแจ้งทั้งหมด (ค่าคะแนน 0.469) และ 3) การประเมินระดับการเคารพกฎหมายของประชาชน (ค่าคะแนน 0.770) ผลการประเมินตัวชี้วัดนี้มีค่าคะแนนรวมอยู่ที่ 0.625 สะท้อนถึงระดับการมีกฎหมายที่ดีและการเคารพกฎหมายของประชาชนในระดับค่อนข้างดี

ตัวชี้วัดด้านที่ 4 การบังคับใช้กฎหมายถูกต้อง เที่ยงธรรม

ตัวชี้วัดด้านนี้ประกอบด้วย 5 ตัวชี้วัดย่อย เป็นตัวชี้วัดภายใต้กรอบการประเมินประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมทางอาญาเดิม (REGRADE) อย่างไรก็ตาม ตัวชี้วัดเดิมมีการวัดหลายมิติเกินไป ซึ่งส่งผลให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังไม่เข้าใจนิยามของความถูกต้องและความเที่ยงธรรมอย่างชัดเจน จึงได้มีการปรับกรอบการประเมินออกเป็นกระบวนการยุติธรรมที่ถูกต้องปราศจากอคติ (Accuracy and Impartial) (ค่าคะแนน 0.813) ไม่มีการเลือกปฏิบัติ (Discrimination) ในกระบวนการยุติธรรม (ค่าคะแนน 0.539) กระบวนการยุติธรรมที่ปลอดการทุจริต (ค่าคะแนน 0.594) ปราศจากการแทรกแซงกระบวนการยุติธรรม (ค่าคะแนน 0.559) สถิติเรื่องร้องเรียนหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม (ค่าคะแนน 0.469) โดยผลการประเมินตัวชี้วัดด้านนี้ พบว่ามีคะแนนรวม 0.595 สะท้อนถึงระดับการบังคับใช้กฎหมายที่ค่อนข้างดี แต่อยู่ในระดับต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับตัวชี้วัดอื่น ๆ ยังมีหลายประเด็นที่ต้องปรับปรุง เพื่อให้เกิดความถูกต้องและความเที่ยงธรรมในกระบวนการยุติธรรม

ตัวชี้วัดด้านที่ 5 กระบวนการยุติธรรมบนพื้นฐานการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

ตัวชี้วัดด้านนี้ประกอบด้วย 7 ตัวชี้วัดย่อย เป็นตัวชี้วัดภายใต้กรอบการประเมินประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมทางอาญาเดิม (REGRADE) โดยมีความสอดคล้องกับแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2566 - 2569) ในด้านการบริหารงานยุติธรรมตามหลักธรรมาภิบาล โดยมีการประเมินตัวชี้วัดนี้พิจารณาจากคะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม (ITA) ซึ่งจัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ อย่างไรก็ตาม การประเมินความพึงพอใจของประชาชนผู้รับบริการถูกแยกเป็นตัวชี้วัดด้านที่ 10 ซึ่งเน้นการเสริมสร้างความเชื่อมั่นและศรัทธาต่อกระบวนการยุติธรรม นอกจากนี้ ตัวชี้วัดนี้ยังมุ่งเน้นการประเมินความโปร่งใสของกระบวนการยุติธรรม ซึ่งสอดคล้องกับตัวชี้วัดหลักนิติธรรม (WJP Rule of Law Index) ในด้านรัฐบาลเปิดเผยและโปร่งใส (Open Government) และสถาบันที่เข้มแข็ง (Strong Institution) ตามเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDG) เป้าหมายที่ 16

อย่างไรก็ตาม การใช้คะแนน ITA เพียงอย่างเดียวอาจไม่ครอบคลุมทุกมิติของความโปร่งใสในกระบวนการยุติธรรม โดยเฉพาะการใช้ดุลยพินิจและอำนาจของเจ้าหน้าที่ ซึ่งไม่อยู่ในขอบเขตของการประเมิน ITA ที่เน้นด้านการเปิดเผยข้อมูลภาครัฐ การจัดซื้อจัดจ้าง และคุณธรรมจริยธรรมของเจ้าหน้าที่รัฐ ดังนั้น การประเมินตามกรอบตัวชี้วัดนี้จึงครอบคลุมทั้งกระบวนการยุติธรรมที่เปิดเผยและโปร่งใส (ค่าคะแนน 0.818) คะแนนประเมิน ITA (ค่าคะแนน 0.909) รวมถึงประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี อาทิ การลดขั้นตอนและระยะเวลาการให้บริการ (ค่าคะแนน 0.657) การบริหารทรัพยากรบุคคลากรและงบประมาณ (ค่าคะแนน 0.760) การบริหารทรัพยากรมนุษย์และการพัฒนาบุคลากร (ค่าคะแนน 0.791) ต้นทุนการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม (ค่าคะแนน 0.299) และการเชื่อมโยงและใช้ประโยชน์จากข้อมูลและเทคโนโลยี (ค่าคะแนน 0.655) ผลการประเมินตัวชี้วัดด้านนี้พบว่าคะแนนรวมอยู่ในระดับค่อนข้างดีที่ 0.698 สะท้อนถึงกระบวนการยุติธรรมที่โปร่งใส เปิดเผย ตรวจสอบได้ และมีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ตัวชี้วัดด้านที่ 6 การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ

ตัวชี้วัดด้านนี้ประกอบด้วย 5 ตัวชี้วัดย่อย เป็นตัวชี้วัดภายใต้กรอบแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 โดยมุ่งเน้นการปฏิบัติต่อผู้ถูกกล่าวหาหรือถูกจับกุมบนหลักสิทธิมนุษยชน และการกำหนดแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนและถูกต้องตามกฎหมาย ตามหลักกระบวนการอันควร (Due Process) นอกจากนี้ ยังคำนึงถึงกรอบการประเมินตัวชี้วัดประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมทางอาญา (REGRADE) และตัวชี้วัดหลักนิติธรรม (Rule of Law Index) ของ WJP ซึ่งครอบคลุมประเด็นเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐาน ได้แก่

การปฏิบัติในการบังคับใช้กฎหมายโดยชอบด้วยกฎหมาย และเป็นไปตามกระบวนการอันควร (Due Process) (ค่าคะแนน 0.836) การป้องกันความผิดพลาดในการตั้งข้อกล่าวหาหรือมีการคุมขังผู้บริสุทธิ์ที่ไม่ได้กระทำความผิด (ค่าคะแนน 0.320) ผู้เสียหายและผู้ถูกกล่าวหาได้รับการคุ้มครองอย่างเหมาะสม (ค่าคะแนน 0.188) การคุ้มครองสิทธิมนุษยชนตามหลักสากล (ค่าคะแนน 0.689) และสถิติเรื่องร้องเรียนในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการละเมิดสิทธิมนุษยชนและการละเมิดสิทธิพื้นฐานในกระบวนการยุติธรรม (ค่าคะแนน 0.563) ผลการประเมินตัวชี้วัดด้านนี้พบว่าคะแนนรวมอยู่ที่ 0.519 สะท้อนถึงระดับการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพในกระบวนการยุติธรรมที่อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ ตัวชี้วัดดังกล่าวยังอยู่ในกลุ่มที่มีผลการประเมินต่ำที่สุด รองจากตัวชี้วัดด้านการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดในกระบวนการยุติธรรม

ตัวชี้วัดด้านที่ 7 การปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดในกระบวนการยุติธรรม

ตัวชี้วัดด้านนี้ประกอบด้วย 2 ตัวชี้วัดย่อย เป็นตัวชี้วัดเดิมตามกรอบการประเมินประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมทางอาญา (REGRADE) ซึ่งพิจารณาจากสถิติการกระทำผิดซ้ำและสัดส่วนของผู้พ้นโทษที่สามารถกลับคืนสู่สังคมได้อย่างปกติสุข ทั้งนี้ ตัวชี้วัดดังกล่าวสอดคล้องกับแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2566 – 2569) ซึ่งใช้เกณฑ์การประเมินอัตราการกระทำผิดซ้ำ และเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดหลักนิติธรรม (Rule of Law Index) ของ WJP ที่ประเมินประสิทธิภาพการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา (ค่าคะแนน 0.458) โดยการประเมินตัวชี้วัดดังกล่าวได้มีการรวบรวมข้อมูลการกระทำผิดซ้ำจากหลายหน่วยงาน ได้แก่ กองทะเบียนประวัติอาชญากร สถิติการกระทำผิดซ้ำจากหน่วยงานพัฒนาพฤตินิสัย และข้อมูลจากระบบฐานข้อมูลกลางด้านกระบวนการยุติธรรม นอกจากนี้ การประเมินสัดส่วนผู้พ้นโทษที่สามารถกลับคืนสู่สังคมอย่างปกติสุข (ค่าคะแนน 0.438) เดิมอ้างอิงจากข้อมูลผู้ที่สามารถติดตามตัวได้ ซึ่งมีจำนวนจำกัดเมื่อเทียบกับผู้พ้นโทษทั้งหมด จึงได้ขยายกรอบการประเมินโดยรวบรวมข้อมูลของผู้พ้นโทษทั้งหมดเพื่อวิเคราะห์ระดับการให้ความช่วยเหลือ และเปรียบเทียบจำนวนผู้พ้นโทษที่สามารถกลับคืนสู่สังคมได้กับฐานข้อมูลทั้งหมด ซึ่งมีค่าคะแนน 0.438 ผลการประเมินคะแนนรวมของตัวชี้วัดด้านนี้ พบว่าคะแนนรวมอยู่ที่ 0.448 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง แต่ก็ถือว่าค่อนข้างต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับตัวชี้วัดด้านอื่น

ตัวชี้วัดด้านที่ 8 การพัฒนากระบวนการยุติธรรมตามมาตรฐานสากล

ตัวชี้วัดด้านนี้ประกอบด้วย 9 ตัวชี้วัดย่อย เป็นตัวชี้วัดที่ได้รับการพัฒนาตามกรอบยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2566–2569) ในมิติที่ 2 ซึ่งมุ่งเน้นการพัฒนากระบวนการยุติธรรมตามมาตรฐานสากล โดยให้ความสำคัญกับมาตรการยุติข้อพิพาทที่หลากหลาย รวมถึงกระบวนการยุติธรรมทางเลือก นอกจากนี้ การประเมินตัวชี้วัดดังกล่าวยังคำนึงถึงกรอบกระบวนการยุติธรรมตาม

มาตรฐานสากล ได้แก่ เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDG) เป้าหมายที่ 16 (ค่าคะแนน 0.750) การยกระดับดัชนีหลักนิติธรรม (Rule of Law Index) ของ World Justice Project (ค่าคะแนน 0.471) และครอบคลุมประเด็นการต่อต้านองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ (ค่าคะแนน 0.625) การค้ามนุษย์ (ค่าคะแนน 0.678) การทุจริตคอร์รัปชัน (ค่าคะแนน 0.479) การฟอกเงิน (ค่าคะแนน 0.750) การคุ้มครองสิทธิมนุษยชน (ค่าคะแนน 0.688) กลไกการระงับข้อพิพาทหรือกลไกป้องกันการเกิดข้อพิพาทตามมาตรฐานสากล (ค่าคะแนน 0.625) และกระบวนการยุติธรรมทางเลือก (ค่าคะแนน 0.640) ผลการประเมินคะแนนรวมของตัวชี้วัดด้านนี้ พบว่าคะแนนรวมอยู่ที่ 0.634 สะท้อนถึงความก้าวหน้าในการพัฒนากระบวนการยุติธรรมตามมาตรฐานสากลในระดับค่อนข้างดี

ตัวชี้วัดด้านที่ 9 ความสำเร็จการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในกระบวนการยุติธรรม

ตัวชี้วัดด้านนี้ประกอบด้วย 3 ตัวชี้วัดย่อย เป็นตัวชี้วัดที่ออกแบบตามกรอบยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนแผนแม่บทการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2566 – 2569) ในมิติที่ 3 ซึ่งเน้นการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ การประเมินแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ 1) การสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม เพื่อให้เกิดกลไกการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ (ค่าคะแนน 0.782) 2) การสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมกับภาคีเครือข่ายทางสังคม เช่น ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และประชาชน ซึ่งได้รับคะแนนสูงสุด (0.815) และ 3) การสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมตามมาตรฐานสากล ซึ่งได้คะแนนต่ำสุด (0.662) โดยเฉพาะในด้านความร่วมมือในการบังคับคดีแพ่งและคดีปกครองระหว่างประเทศ ซึ่งมีคะแนนเพียง 0.549 ผลการประเมินคะแนนรวมของตัวชี้วัดด้านนี้ พบว่าคะแนนรวมอยู่ที่ 0.753 สะท้อนให้เห็นว่าการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือในกระบวนการยุติธรรมมีความก้าวหน้าที่ดี โดยเฉพาะการทำงานร่วมกับภาคีเครือข่ายทางสังคมที่มีผลการประเมินดีที่สุด

ตัวชี้วัดด้านที่ 10 ประชาชนให้ความเชื่อมั่น เชื่อถือ ศรัทธาในกระบวนการยุติธรรม

ตัวชี้วัดด้านนี้ประกอบด้วย 2 ตัวชี้วัดย่อย เป็นตัวชี้วัดเดิมในดัชนีประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมทางอาญา (REGRADE) ซึ่งสอดคล้องกับตัวชี้วัดของแผนแม่บทการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2566 – 2569) ที่กำหนดให้มีการสำรวจระดับความเชื่อมั่นของประชาชนต่อกระบวนการยุติธรรมและความพึงพอใจต่อการให้บริการตามหลักธรรมาภิบาล การประเมินแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ 1) ความเชื่อมั่นต่อกระบวนการยุติธรรมในภาพรวม (ค่าคะแนน 0.638) และ 2) ความพึงพอใจต่อการให้บริการของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม (ค่าคะแนน 0.753) ผลการประเมินคะแนนรวมของตัวชี้วัดด้านนี้ พบว่าคะแนนรวมอยู่ที่ 0.696 สะท้อนว่าประชาชนมีความเชื่อถือและศรัทธาต่อกระบวนการยุติธรรมในระดับค่อนข้างดี

2.3.2 ข้อค้นพบสำคัญในการพัฒนาตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรม

จากการจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 และการทบทวนเครื่องมือจัดเก็บตัวชี้วัด ปรากฏข้อค้นพบสำคัญที่ควรปรับปรุงพัฒนาในระยะต่อไป ดังนี้

1) ความครอบคลุมของกลุ่มตัวอย่างในการสำรวจภาคประชาชน

แม้ว่าการประเมินตัวชี้วัดจะพยายามกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่หลากหลาย ทั้งประชาชนที่เคยและไม่เคยใช้บริการหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม แต่พบว่าบางหน่วยงานแทบไม่มีประชาชนเข้ารับบริการ ส่งผลให้ผลการประเมินอาจไม่ครอบคลุมทุกหน่วยงาน เนื่องจากข้อจำกัดด้านงบประมาณที่ไม่สามารถขยายกลุ่มตัวอย่างได้มากขึ้น จึงควรพิจารณาประเมินจากผู้รับบริการโดยตรงในแต่ละหน่วยงานเพื่อให้ครอบคลุมมากขึ้น

2) การจัดเก็บข้อมูลสถิติที่เป็นทางการของหน่วยงาน

ตัวชี้วัดบางรายการใช้การจัดเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง (Self-Assessment and Observation: SA+OB) เนื่องจากยังไม่มีข้อมูลสถิติที่เป็นทางการของหน่วยงาน เช่น ระยะเวลาการให้บริการ จำนวนคดีที่ไม่เสร็จสิ้นตามกำหนด ต้นทุนต่อหน่วย และต้นทุนการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม แม้ว่าขณะนี้จะมีการแยกประเมินผลการปฏิบัติงานและคุณภาพข้อมูลแล้ว แต่เพื่อให้เกิดการพัฒนาข้อมูลที่เป็นรูปธรรม ในระยะต่อไปควรปรับเปลี่ยนตัวชี้วัดให้เป็นการจัดเก็บข้อมูลสถิติที่เป็นทางการของหน่วยงาน (Administrative Data: AD)

3) การกำหนดกลุ่มหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับตัวชี้วัด

พบว่าหน่วยงานบางแห่งไม่สามารถรายงานข้อมูลตัวชี้วัดได้ เนื่องจากไม่เกี่ยวข้องกับภารกิจของตนเอง ดังนั้น ควรจัดกลุ่มหน่วยงานผู้รายงานให้ตรงกับตัวชี้วัด เช่น กลุ่มหน่วยงานจับกุมคุมขัง กลุ่มหน่วยงานใช้ดุลยพินิจ กลุ่มหน่วยงานพัฒนาพฤตินิสัย และกลุ่มหน่วยงานให้ความช่วยเหลือ

4) การประเมินผลสำเร็จของกระบวนการยุติธรรมทางเลือก

การประเมินผลสำเร็จของกระบวนการยุติธรรมทางเลือกอ้างอิงจากสัดส่วนคดีที่เข้าสู่การไกล่เกลี่ย ซึ่งหลายหน่วยงานรายงานอัตราความสำเร็จสูง แต่ไม่ได้สะท้อนประสิทธิภาพของการเบี่ยงเบนคดีออกจากกระบวนการยุติธรรมกระแสหลัก จึงควรปรับเปลี่ยนวิธีประเมินโดยใช้สัดส่วนคดีที่เข้าสู่กระบวนการยุติธรรมทั้งหมดเป็นฐาน และวิเคราะห์ว่ากระบวนการยุติธรรมทางเลือกสามารถลดจำนวนคดีในกระบวนการหลักได้มากน้อยเพียงใด

บทที่ 3

แผนการดำเนินงาน

การดำเนินการจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 จำแนกวิธีการจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดเป็น 4 รูปแบบ ได้แก่ 1) การสำรวจข้อมูลภาคประชาชน (Public Survey: PS) 2) ข้อมูลการสำรวจผู้รับบริการ (User Survey: US) 3) การจัดเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง (Self-Assessment and Observation: SA+OB) และ 4) การจัดเก็บข้อมูลสถิติที่เป็นทางการของหน่วยงาน (Administrative Data: AD) โดยกำหนดรายละเอียดแผนการดำเนินงาน ดังนี้

3.1 กิจกรรมการดำเนินงาน

3.1 ทบทวนวรรณกรรม หลักการ แนวคิด ของการพัฒนาตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทยและสากล

3.2 ทบทวน ปรับปรุง เครื่องมือ แบบสอบถาม วิธีการจัดเก็บ วิเคราะห์ และประเมินผลข้อมูลตัวชี้วัดทั้ง 3 รูปแบบ ประกอบด้วย

1) การสำรวจข้อมูลภาคประชาชน (Public Survey: PS)

2) การจัดเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง (Self-Assessment and Observation: SA+OB)

3) การจัดเก็บข้อมูลสถิติที่เป็นทางการของหน่วยงาน (Administrative Data: AD)

จากรายงานฉบับสมบูรณ์โครงการจ้างเหมาบริการเพื่อจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลตัวชี้วัดประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 และเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เครื่องมือแบบสอบถาม วิธีการจัดเก็บ วิเคราะห์ และประเมินผล มีความเหมาะสม สอดคล้องกับสถานการณ์และการนำไปใช้ประโยชน์ในปัจจุบัน

3.3 กำหนดนิยามรายด้านและรายตัวชี้วัด

3.4 ส่งงานงวดที่ 1 โดยจัดทำโครงร่างรายงานฉบับสมบูรณ์ ผลการทบทวนเครื่องมือการสำรวจข้อมูลตัวชี้วัดประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ผลการทบทวนวรรณกรรม คำนิยามตัวชี้วัด แผนการดำเนินงาน และแผนบริหารความเสี่ยง โดยเสนอผู้ว่าจ้างภายใน 45 วัน นับถัดจากวันที่ลงนามในสัญญา

3.5 ออกแบบและจัดทำระบบอิเล็กทรอนิกส์สำหรับเก็บข้อมูลสถิติที่เป็นทางการของหน่วยงาน (Administrative Data: AD) และออกแบบและจัดทำระบบอิเล็กทรอนิกส์สำหรับเก็บข้อมูลการรายงานตนเอง

(Self-Assessment) ของหน่วยงานเพื่อให้สามารถแสดงข้อมูลที่ได้ดำเนินการไปแล้วก่อนหน้านี้ให้ผู้รายงาน และอำนวยความสะดวกผู้รายงานให้สามารถแก้ไขปรับปรุงข้อมูลปัจจุบันได้รวดเร็วขึ้น

3.6 จัดเตรียมทีมเก็บข้อมูลการสำรวจข้อมูลภาคประชาชน (Public Survey: PS) โดยจัดอบรมก่อนลงพื้นที่จริง และร่วมกับสำนักงานกิจการยุติธรรมในการกำหนดประเด็นตัวชี้วัดและการประเมินผลตัวชี้วัดที่ไม่ได้จัดเก็บข้อมูลจากการสำรวจข้อมูลภาคประชาชน 2 รูปแบบ ประกอบด้วย การจัดเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง (Self-Assessment and Observation: SA+OB) และการจัดเก็บข้อมูลสถิติที่เป็นทางการของหน่วยงาน (Administrative Data: AD)

3.7 จัดประชุมชี้แจงและอบรมแนวทางการจัดเก็บและรายงานข้อมูลตัวชี้วัด ประกอบด้วย

1) จัดประชุมชี้แจงหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเน้นสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับที่มาความสำคัญและวัตถุประสงค์ของโครงการ รวมทั้งวิธีการจัดเก็บข้อมูล เครื่องมือและแบบสอบถามของตัวชี้วัดเพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถให้ข้อมูลได้อย่างถูกต้อง สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ คำนียามและข้อคำถาม ทั้งในส่วนของกรรายงานข้อมูลด้วยวิธีการประเมินตนเอง (Self-Assessment: SA) จาก 31 หน่วยงาน และข้อมูลสถิติที่เป็นทางการของหน่วยงาน (Administrative Data: AD) จาก 28 หน่วยงาน โดยใช้การติดต่อประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องผ่านทางกลุ่มห้องแชทบนแอปพลิเคชันไลน์ (Line Application) เพื่อใช้สำหรับติดต่อสื่อสาร รวมถึงกำหนดการจัดประชุมในรูปแบบผสมผสานทั้งการประชุม ณ สำนักงานกิจการยุติธรรม และการประชุมทางไกล (Video Conference)

2) จัดอบรมสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับเจ้าหน้าที่จัดเก็บข้อมูลจากการสำรวจข้อมูลภาคประชาชน (Public Survey: PS) เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในวัตถุประสงค์ กระบวนการและวิธีการสำรวจ/จัดเก็บข้อมูล รายละเอียดเครื่องมือและแบบสอบถาม และวิธีการบันทึกข้อมูล

3.8 ดำเนินการสำรวจข้อมูลภาคประชาชน (Public Survey: PS) ด้วยวิธีการลงพื้นที่สัมภาษณ์โดยใช้แบบสอบถามและจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดอื่น ๆ ด้วยวิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง (Self-Assessment and Observation: SA+OB) และการจัดเก็บข้อมูลสถิติที่เป็นทางการของหน่วยงาน (Administrative Data: AD) ซึ่งเป็นไปตามมาตรฐานที่สำนักงานกิจการยุติธรรมกำหนด

3.9 จัดประชุมกลุ่มย่อยเพื่อสังเกต (Observation: OB) และสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมจากผู้ให้ข้อมูลแต่ละหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพื่อให้รายละเอียดเพิ่มเติมในการรายงานข้อมูลการประเมินตนเอง (Self-Assessment: SA) โดยมีหน่วยงานที่ให้ข้อมูลในแต่ละตัวชี้วัดเข้าร่วมประชุม จำนวน 31 หน่วยงาน จำแนกตามกลุ่มตัวชี้วัด 10 ด้าน และมีผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วมประเมินค่าคะแนนดัชนีตัวชี้วัด โดยใช้

การติดต่อประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องผ่านทางกลุ่มห้องแชทบนแอปพลิเคชันไลน์ (Line Application) เพื่อใช้สำหรับติดต่อสื่อสาร รวมถึงกำหนดการจัดประชุมในรูปแบบผสมผสานทั้งการประชุม ณ สำนักงานกิจการ ยุติธรรม และการประชุมทางไกล (Video Conference) จำนวน 4 ครั้ง แยกตามกลุ่มหน่วยงานอันได้แก่ หน่วยงานบังคับใช้กฎหมายที่มีอำนาจจับกุม หน่วยงานด้านการสังคมและพิพาทคดี หน่วยงานด้านพัฒนาพฤตินิสัย และหน่วยงานสนับสนุนและมีการกิจอื่น

3.10 นำข้อมูลจากการสำรวจมาสรุปผลการเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อค้นพบและสถานการณ์ด้าน กระบวนการยุติธรรมที่สำคัญ ซึ่งได้จากการจัดเก็บข้อมูลในภาพรวมที่สะท้อนให้เห็นถึงสถานการณ์อาชญากรรม และกระบวนการยุติธรรมของประเทศไทยในปัจจุบัน รวมทั้งวิเคราะห์แนวทางการจัดเก็บรวบรวมสถิติข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย

3.11 ส่งงานงวดที่ 2 ซึ่งประกอบด้วย ผลการจัดเก็บ วิเคราะห์ และประเมินผลตัวชี้วัดกระบวนการ ยุติธรรมประเทศไทย และผลการวิเคราะห์ข้อค้นพบสำคัญ ภายใน 165 วัน นับถัดจากวันที่ลงนามในสัญญา

3.12 จัดทำข้อเสนอแนวทางการจัดเก็บรวบรวมสถิติข้อมูลต่าง ๆ เพื่อพัฒนาตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรม ประเทศไทย รวมถึงข้อค้นพบสำคัญในการพัฒนาประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมของประเทศไทย และ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย สำหรับนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนากระบวนการยุติธรรมในภาพรวม และการพัฒนา งานเชิงวิชาการต่อไป

3.13 จัดประชุมวิพากษ์ผลการจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย เพื่อรับ ฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะสำหรับนำไปพัฒนารายงานฉบับสมบูรณ์

3.14 จัดทำคู่มือการจัดเก็บ วิเคราะห์ ประเมินผลตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมไทย

3.15 ส่งงานงวดที่ 3 โดยจัดทำรายงานฉบับสมบูรณ์การจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลตัวชี้วัดกระบวนการ ยุติธรรมประเทศไทย ซึ่งประกอบด้วย บทสรุปผู้บริหารทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เครื่องมือแบบสอบถาม วิธีการจัดเก็บ วิธีการวิเคราะห์และประเมินผลตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตาม รายงานงวดที่ 2 สรุปผลการจัดประชุมวิพากษ์ผลการจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรม ประเทศไทย แผนภาพหรืออินโฟกราฟิกนำเสนอผลการจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลตัวชี้วัดที่แสดงให้เห็นแนวโน้ม ข้อค้นพบและข้อเสนอแนะที่สำคัญ และคู่มือการจัดเก็บ วิเคราะห์ ประเมินผลตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรม ประเทศไทย ภายใน 210 วัน นับถัดจากวันที่ลงนามในสัญญา

3.2 ระยะเวลาการดำเนินงาน

การดำเนินการใช้ระยะเวลาทั้งสิ้น 210 วัน ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ 2568 ถึงเดือนกันยายน 2568 โดยกำหนดกิจกรรมและระยะเวลาการดำเนินงาน ดังนี้

ตารางที่ 3.1 กิจกรรมและระยะเวลาการดำเนินงาน

กิจกรรม/ระยะเวลา (เดือน)	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.
1. ทบทวนวรรณกรรม หลักการ แนวคิด ของการพัฒนาตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทยและสากล								
2. ทบทวน ปรับปรุง เครื่องมือ แบบสอบถาม วิธีการจัดเก็บ วิเคราะห์ และประเมินผลข้อมูลตัวชี้วัดทั้ง 3 รูปแบบ จากรายงานปีก่อนหน้าและเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง								
3. กำหนดนิยามรายด้านและรายตัวชี้วัด								
4. ส่งงานงวดที่ 1 ภายใน 45 วันนับถัดจากวันที่ลงนามในสัญญา								
5. ออกแบบและจัดทำระบบอิเล็กทรอนิกส์สำหรับเก็บข้อมูลสถิติที่เป็นทางการของหน่วยงาน (Administrative Data: AD) และข้อมูลการรายงานตนเอง (Self-assessment)								
6. จัดเตรียมทีมเก็บข้อมูลการสำรวจข้อมูลภาคประชาชน จัดอบรมก่อนลงพื้นที่จริง และกำหนดประเด็นตัวชี้วัดที่ไม่ได้จัดเก็บข้อมูลจากการสำรวจข้อมูลภาคประชาชนร่วมกับสำนักงานกิจการยุติธรรม								
7. จัดอบรมแนะนำแนวทางการรายงานข้อมูลตัวชี้วัด								

กิจกรรม/ระยะเวลา (เดือน)	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.
8. ดำเนินการจัดเก็บ/สำรวจข้อมูลภาคประชาชนและจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดอื่น ๆ ทั้ง 55 ตัวชี้วัด								
9. จัดประชุมกลุ่มย่อยเพื่อสังเกต (Observation: OB) และสรุปผลการเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อค้นพบหรือสถานการณ์ด้านกระบวนการยุติธรรมที่สำคัญ								
10. นำข้อมูลมาวิเคราะห์และสรุปผลการจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมไทย และสถานการณ์สำคัญ								
11. ส่งงานงวดที่ 2 ภายใน 165 วันนับถัดจากวันที่ลงนามในสัญญา								
12. จัดทำข้อเสนอแนวทางการจัดเก็บรวบรวมสถิติข้อมูลต่าง ๆ เพื่อพัฒนาตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย รวมถึงข้อค้นพบสำคัญในการพัฒนาประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมของประเทศไทย								
13. จัดประชุมวิพากษ์ผลการจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย								
14. จัดทำคู่มือการจัดเก็บ วิเคราะห์ ประเมินผลตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมไทย								
15. ส่งงานงวดที่ 3 ภายใน 210 วันนับถัดจากวันที่ลงนามในสัญญา โดยจัดส่งรายงานฉบับสมบูรณ์และคู่มือการจัดเก็บ วิเคราะห์ ประเมินผลตัวชี้วัดฯ								

3.3 แผนการบริหารความเสี่ยงในการดำเนินงาน

การดำเนินงานในการจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 กำหนดแผนการบริหารความเสี่ยงในการดำเนินงาน รายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 3.2 แผนการบริหารความเสี่ยงในการดำเนินงาน

ขั้นตอนการดำเนินงาน	การบริหารปัจจัยและแผนการควบคุมกิจกรรม	ความเสี่ยงที่เกี่ยวกับโครงการ	วิธีการบริหารความเสี่ยง
ทบทวนเครื่องมือการสำรวจข้อมูลตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย	- ตรวจสอบการทบทวนเครื่องมือกับแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 และ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDG) กับผู้รับผิดชอบและผู้เชี่ยวชาญของ สกธ.	- เครื่องมือหาย ไม่ครบ (<u>เครื่องมือไม่สามารถจัดใช้ในการจัดเก็บข้อมูลได้ตามขอบเขตการดำเนินงานที่กำหนด</u>) - จัดทำเครื่องมือไม่ทันตามระยะเวลาที่กำหนด	- ประสานงานกับผู้รับผิดชอบโครงการเป็นระยะ - จัดทำแผนดำเนินงานย่อยเพื่อกำกับติดตามงาน - ขอเก็บข้อมูลเพิ่มเติม - กำหนดเจ้าหน้าที่ในการสอบทานตรวจสอบเครื่องมือให้ถูกต้องครบถ้วน
จัดอบรมแนะนำแนวทางการสำรวจข้อมูลภาคประชาชนให้กับผู้จัดเก็บข้อมูล และแนวทางการรายงานข้อมูลตัวชี้วัดให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	- จัดอบรมทีมผู้จัดเก็บข้อมูลเพื่ออธิบายเกี่ยวกับรายละเอียดของเครื่องมือการสำรวจ วิธีการสำรวจ วิธีการบันทึกผล และหลักจริยธรรมในการวิจัยในมนุษย์	- ทีมผู้จัดเก็บข้อมูลมีความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนในกระบวนการเก็บข้อมูล - การสัมภาษณ์ไม่เป็นไปตามหลักจริยธรรมในการวิจัยในมนุษย์	- หัวหน้าทีมจัดเก็บข้อมูลติดตามการลงพื้นที่ของทีมจัดเก็บข้อมูลอย่างใกล้ชิดและทบทวนผลการจัดเก็บข้อมูล เพื่อตรวจสอบความคลาดเคลื่อนของข้อมูลตลอดการลงพื้นที่ - เน้นย้ำหลักจริยธรรมในการวิจัยในมนุษย์กับทีมเก็บข้อมูล
	- ชี้แจงหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับที่มาความสำคัญและวัตถุประสงค์ของโครงการ รวมทั้ง	- หน่วยงานไม่สามารถจัดเตรียมข้อมูลได้ทัน	- ดำเนินการประสานขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดเตรียมข้อมูลก่อนการประชุม

ขั้นตอนการดำเนินงาน	การบริหารปัจจัยและ แผนการควบคุมกิจกรรม	ความเสี่ยงที่เกี่ยวกับโครงการ	วิธีการบริหารความเสี่ยง
	วิธีการจัดเก็บข้อมูล เครื่องมือและ แบบสอบถามของตัวชี้วัด รวมถึงจัดอบรม แนวทางการรายงานข้อมูลสถิติที่เป็น ทางการของหน่วยงาน		- ส่งเอกสารทางออนไลน์เพื่อลดขั้นตอนการ ดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับเอกสาร
ดำเนินการสำรวจข้อมูลภาค ประชาชนและจัดเก็บข้อมูล ตัวชี้วัด	- กำหนดแผนการจัดเก็บข้อมูลและ ประสานงานเจ้าหน้าที่จัดเก็บข้อมูล - จัดเตรียมอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์สำหรับ เก็บข้อมูล - ชี้แจงข้อควรระวังในการจัดเก็บข้อมูล โดยเฉพาะหลักการสัมภาษณ์และหลัก จริยธรรมการวิจัยในมนุษย์	- เจ้าหน้าที่จัดเก็บข้อมูลไม่สามารถจัดเก็บ ข้อมูลได้ตามแผนงาน	- มีการติดตามความคืบหน้าในการจัดเก็บข้อมูล เป็นระยะ - จัดเตรียมเจ้าหน้าที่สำรวจข้อมูลส่วนกลางและ ให้ดำเนินการลงพื้นที่ทันทีเมื่อพบว่าการจัดเก็บ ข้อมูลไม่เป็นไปตามแผนงาน
		- ไม่สามารถเก็บข้อมูลในพื้นที่ ที่คัดเลือก	- พิจารณาจังหวัดสำรองโดยเลือกจังหวัดใน ภูมิภาคเดียวกันที่มีระดับอาชญากรรมใกล้เคียง กับจังหวัดที่ได้รับการคัดเลือก
		- ข้อมูลสูญหายหรือถูกโจรกรรม	- เตรียมการสำรองข้อมูลในระบบอื่นควบคู่กับ ระบบจัดเก็บข้อมูลหลัก - กำหนดให้การบันทึกข้อมูลเป็นการเข้ารหัส ทั้งหมดโดยข้อมูลส่วนบุคคลจะได้รับการจัดเก็บ แยกจากข้อมูลอื่น ๆ โดยในระบบจะมีรหัส เชื่อมโยงแบบสอบถามแต่ละชุดเพื่อเป็นการ รักษาความปลอดภัยของข้อมูลอีกชั้นหนึ่ง - ระบบมีการรักษาความปลอดภัยสำหรับ ป้องกันการลักลอบเข้าถึงข้อมูล (Firewall) ที่มี

ขั้นตอนการดำเนินงาน	การบริหารปัจจัยและ แผนการควบคุมกิจกรรม	ความเสี่ยงที่เกี่ยวกับโครงการ	วิธีการบริหารความเสี่ยง
			มาตรฐานระดับสากล รวมทั้งมีการกำหนดสิทธิ์ในการเข้าถึงข้อมูลและกำหนดรหัสเพื่อป้องกันบุคคลที่ไม่ได้รับอนุญาตไม่ให้เข้าถึงข้อมูลได้
		ข้อมูลมีปริมาณมาก การเก็บข้อมูลไม่ได้ตามแผนที่วางไว้	- แบ่งทีมย่อย พิจารณาตามเรื่องหรือหน่วยงานเพื่อให้จัดเก็บข้อมูลแล้วเสร็จตามระยะเวลาที่กำหนด
		- จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เคยติดต่อ/รับบริการในหน่วยงานของกระบวนการยุติธรรมไม่เป็นไปตามจำนวนที่กำหนด	- จัดแผนการลงพื้นที่เก็บข้อมูลให้ครอบคลุมทั้งวันทำงานและวันหยุดสุดสัปดาห์ เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น รวมทั้งประสานหน่วยงานที่มีการให้บริการประชาชนเพื่อขอเข้าสัมภาษณ์ประชาชนผู้เข้ารับบริการที่ Front Office ของหน่วยงานเป้าหมาย - หัวหน้าทีมจัดเก็บข้อมูลลงตรวจสอบการจัดเก็บข้อมูลเป็นพิเศษในพื้นที่ที่มีปัญหา - มีการเก็บข้อมูลสำรองเกินกว่าจำนวนที่กำหนดในขอบเขตการจ้างงาน เพื่อให้มีข้อมูลชดเชยในกรณีพบข้อมูลขาดความครบถ้วน หรือช่วงแรกที่ยังไม่เป็นไปตามมาตรฐาน
จัดประชุมกลุ่มย่อยเพื่อสังเกต (Observation: OB)	- ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องล่วงหน้าเพื่อให้หน่วยงานสามารถจัดเตรียมข้อมูลได้ตรงตามความต้องการใช้ข้อมูล	- หน่วยงานไม่ได้ดำเนินการจัดเก็บข้อมูลหรือข้อมูลไม่ได้จัดเก็บตามมาตรฐานตามที่เครื่องมือกำหนด	- ทำความเข้าใจกับหน่วยงานว่าการรายงานข้อมูลและการประชุมกลุ่มย่อยครั้งนี้ดำเนินการเพื่อพัฒนากระบวนการยุติธรรม และขอให้

ขั้นตอนการดำเนินงาน	การบริหารปัจจัยและ แผนการควบคุมกิจกรรม	ความเสี่ยงที่เกี่ยวกับโครงการ	วิธีการบริหารความเสี่ยง
		- หน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ผู้รายงานข้อมูล ไม่สามารถรายงานข้อมูลได้ตรงตาม วัตถุประสงค์	หน่วยงานจัดเตรียมข้อมูล/พัฒนาการจัดเก็บ ข้อมูลเพื่อให้สามารถรายงานข้อมูลตาม วัตถุประสงค์ได้ในงบประมาณถัดไป - กำหนดช่วงเวลาสำหรับการประชุมกลุ่มย่อย เพิ่มเติมสำหรับหน่วยงานที่ต้องการรายงาน ข้อมูลเพิ่มเติม
	- ประสานงานผู้ทรงคุณวุฒิกระบวนการ ยุติธรรมเพื่อชี้แจงรายละเอียดการตรวจ ประเมินก่อนมีหนังสือเรียนเชิญ	- ผู้ทรงคุณวุฒิไม่สามารถเข้าร่วมเป็น คณะกรรมการตรวจประเมินตัวชี้วัด กระบวนการยุติธรรม	- จัดเตรียมรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิสำรองซึ่งสามารถ ปฏิบัติหน้าที่แทนคณะกรรมการตรวจประเมิน ตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมในกรณีฉุกเฉิน เร่งด่วน
วิเคราะห์และสรุปผล รวมทั้ง จัดทำข้อเสนอแนะทางการ จัดเก็บรวบรวมสถิติข้อมูลต่างๆ เพื่อพัฒนาตัวชี้วัดกระบวนการ ยุติธรรมประเทศไทย รวมถึงข้อ ค้นพบสำคัญในการพัฒนา ประสิทธิภาพกระบวนการ ยุติธรรมทางอาญา	- กำหนดกรอบในการวิเคราะห์และสรุปผล การจัดเก็บ	- พบข้อมูลที่มีความคลาดเคลื่อนสูงหรือมี ค่าผิดปกติ - การวิเคราะห์ข้อมูลไม่สามารถดำเนินการ ได้ตามกรอบการดำเนินงานที่กำหนด - การดำเนินงานไม่สามารถดำเนินการได้ ตามระยะเวลาที่กำหนด	- รายงานเกี่ยวกับข้อมูลที่มีความคลาดเคลื่อน หรือค่าผิดปกติต่อสำนักงานกิจการยุติธรรม และกำหนดแนวทางในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังกล่าว - กำหนดแผนการดำเนินงานย่อยเพื่อกำกับ ดำเนินการวิเคราะห์และสรุปผล รวมทั้งจัดทำ ข้อเสนอแนะทางฯ - ผู้รับจ้างกำหนดทีมเจ้าหน้าที่ดำเนินการ วิเคราะห์ข้อมูลตามแผนการดำเนินงานที่ กำหนด - กำกับการดำเนินงานให้เป็นไปตามแผนการ ดำเนินงาน

ขั้นตอนการดำเนินงาน	การบริหารปัจจัยและ แผนการควบคุมกิจกรรม	ความเสี่ยงที่เกี่ยวกับโครงการ	วิธีการบริหารความเสี่ยง
จัดประชุมวิพากษ์ผลการ จัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูล ตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรม ประเทศไทย	- ประสานหน่วยงานและนักวิชาการ เพื่อเข้าร่วมประชุมรับฟังผลการจัดเก็บและ วิเคราะห์ข้อมูล	- หน่วยงานเกี่ยวข้องไม่สามารถเข้าร่วมการ ประชุม	- พิจารณาเรียนเชิญหน่วยงานหรือองค์กรที่ เกี่ยวข้องเพิ่มเติมร่วมกับสำนักงานกิจการ ยุติธรรม
	- ประชุมเพื่อนำเสนอผลการจัดเก็บข้อมูล ให้แก่ผู้แทนหน่วยงานในกระบวนการ ยุติธรรมที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งนักวิชาการที่ สนใจ	- หน่วยงานไม่สามารถเข้าร่วมการประชุม หรือไม่มีส่วนร่วมในการให้ข้อเสนอแนะ/ ความคิดเห็น	- ให้หน่วยงานที่ไม่สามารถเข้าร่วม/ไม่ประสงค์ แสดงความคิดเห็นในการประชุม สามารถส่ง ความคิดเห็นผ่านทางช่องทางอื่น ๆ เช่น มี หนังสือสรุปความคิดเห็นของหน่วยงาน แสดง ความคิดเห็นทางอีเมลของโครงการและช่องทาง ออนไลน์อื่น ๆ
		- ระยะเวลาในการนำเสนอไม่เพียงพอต่อ การรับฟังข้อมูลและแสดงความคิดเห็นของ ผู้เข้าร่วมประชุม	- จัดส่งเอกสารข้อมูลผลการสำรวจให้แก่ ผู้เข้าร่วมประชุมก่อนการจัดประชุม - สามารถส่งความคิดเห็นผ่านทางช่องทางอื่น ๆ เช่น มีหนังสือสรุปความคิดเห็นของหน่วยงาน แสดงความคิดเห็นทางอีเมลของโครงการและ ทางช่องทางออนไลน์ อื่น ๆ

3.4 ผลการทบทวนเครื่องมือ แบบสอบถาม และการจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย

ในการจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 คณะผู้จัดทำได้หารือร่วมกับผู้แทนหน่วยงานสำนักงานกิจการยุติธรรม เพื่อพัฒนาตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทยให้มีความสอดคล้องกับแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2566-2569) และตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) โดยการทบทวนเครื่องมือและแบบสอบถามที่ใช้ในการจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันและการนำไปใช้ประโยชน์ในปัจจุบัน รวมถึงการทบทวนวิธีการจัดเก็บ การวิเคราะห์ และการประเมินผล ให้เทียบเท่าตัวชี้วัดด้านกระบวนการยุติธรรมในระดับสากล ปรากฏรายละเอียดผลการทบทวนเครื่องมือ แบบสอบถาม และการจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย ดังนี้

3.4.1 ปรับปรุงคำนิยามตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทยทั้งรายด้านและรายตัวชี้วัดให้สอดคล้องกับคำนิยามตามแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2566 - 2569) และตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDGs) ให้มากที่สุด โดยหากตัวชี้วัดตามแผนแม่บทและตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDGs) ปรากฏอยู่ในตัวชี้วัดย่อยของตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทยก็ให้มีการกำหนดคำนิยามในตัวชี้วัดย่อยให้สอดคล้องกันด้วย

3.4.2 ปรับปรุงแบบสอบถามตัวชี้วัดที่ 2.2 สถิติคดีต่อประชากร 100,000 คน ให้สอดคล้องกับตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDGs) โดยปรับปรุงรายละเอียดข้อคำถามและเพิ่มเติมแบบรายงานข้อมูลสถิติที่เป็นทางการของหน่วยงาน (Administrative Data: AD) และการจัดเก็บข้อมูลการสำรวจภาคประชาชน (Public Survey: PS) เพื่อจัดเก็บข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDGs) ให้สอดคล้องกันดังต่อไปนี้

1) SDG 16.1.1 จำนวนเหยื่อฆาตกรรมต่อประชากร 100,000 คน จำแนกตามเพศและอายุ ซึ่งมีการทบทวนให้มีการเพิ่มตัวชี้วัดโดยแยกเป็นตัวชี้วัดหนึ่งในตัวชี้วัดคดีความรุนแรงต่อชีวิตร่างกายและเพศโดยเฉพาะ ซึ่งจัดเก็บเป็นข้อมูลสถิติที่เป็นทางการของหน่วยงาน (Administrative Data: AD)

2) SDG 16.1.2 การเสียชีวิตที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้งต่อประชากร 100,000 คน จำแนกตาม เพศ และสาเหตุ ซึ่งตัวชี้วัดนี้แม้ประเทศไทยจะไม่ได้มีสถานการณ์ความขัดแย้งถึงระดับที่มีกองกำลังจับอาวุธมาต่อต้านรัฐบาล (armed conflict) ตามความหมายของตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDGs) ดังกล่าว แต่เพื่อให้มีการจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดนี้ครบถ้วนตามตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDGs) ก็ให้มีการจัดเก็บข้อมูลสถิติที่เป็นทางการของหน่วยงาน (Administrative Data: AD) ในประเด็นนี้เพิ่มเติมโดยให้มีรายงาน

ว่าไม่มีสถานการณ์ความขัดแย้ง ควบคู่ไปกับการเก็บข้อมูลสถิติเกี่ยวกับการก่อความไม่สงบซึ่งดำเนินการอยู่แล้ว เดิมมาพิจารณาประกอบกัน

3) SDG 16.1.3 สัดส่วนของประชากรที่ได้รับความรุนแรงทางร่างกาย จิตใจ หรือทางเพศในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา ซึ่งตัวชี้วัดนี้มีการเก็บรวบรวมข้อมูลอยู่แล้วในการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Survey) และการจัดทำสถิติอาชญากรรมของตำรวจ ให้มีการจัดกลุ่มและคัดแยกข้อมูล (classification) ขึ้นใหม่ให้ตรงกับตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

4) SDG 16.1.4 สัดส่วนของประชากรที่รู้สึกปลอดภัยเมื่อเดินบริเวณพื้นที่ที่อาศัยเพียงลำพังในเวลากลางคืน เป็นตัวชี้วัดที่มีการจัดเก็บอยู่แล้วเดิมในการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Survey)

5) SDG 16.2.1 สัดส่วนของเด็กอายุ 1-17 ปี ที่เคยถูกทำร้ายทางร่างกาย และ/หรือข่มเหงทางจิตใจ โดยผู้ดูแลในเดือนที่ผ่านมา ตัวชี้วัดนี้ตามตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ต้องการให้มีการจัดเก็บข้อมูลการถูกทำร้ายของเด็กในรอบ 30 วัน ซึ่งแต่เดิมประเทศไทยมีการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Survey) อยู่แล้วแต่เป็นการสำรวจอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในรอบปีโดยสอบถามจากผู้แทนครัวเรือน ในส่วนนี้ได้มีการเพิ่มเติมแบบสอบถามในประเด็นนี้เป็นพิเศษในการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Survey)

6) SDG 16.2.2 จำนวนเหยื่อการค้ามนุษย์ต่อประชากร 100,000 คน จำแนกตามเพศ อายุ และรูปแบบการแสวงหาประโยชน์ เป็นตัวชี้วัดที่มีการจัดเก็บอยู่แล้วเดิมในการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Survey) และการรายงานสถิติที่เป็นทางการของหน่วยงาน (Administrative Data: AD)

7) SDG 16.2.3 สัดส่วนของผู้หญิงและผู้ชายวัยรุ่นอายุ 18 - 29 ปี ที่เคยถูกกระทำความรุนแรงทางเพศก่อนอายุ 18 ปี เป็นตัวชี้วัดที่มีการจัดเก็บอยู่แล้วเดิมในการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Survey)

8) SDG 16.3.1 สัดส่วนของเหยื่อความรุนแรงใน 12 เดือนที่ผ่านมา ซึ่งได้แจ้งการกระทำอันรุนแรงนั้นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจหน้าที่ หรือกลไกทางการในการยุติข้อขัดแย้ง มีการรายงานสถิติที่เป็นทางการของหน่วยงาน (Administrative Data: AD) โดยในการจัดทำตัวชี้วัดครั้งนี้ได้แยกกลุ่มตัวชี้วัดที่คดีความรุนแรงต่อชีวิตร่างกายและเพศ และคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สินแยกออกจากกัน

9) SDG 16.3.3 สัดส่วนประชากรที่มีปัญหาความขัดแย้งในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา และผู้ที่เข้าถึงกลไกการแก้ไขปัญหความขัดแย้งทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ จำแนกตามประเภทของกลไก มีการจัดเก็บ

อยู่แล้วในลักษณะของสถิติเป็นทางการของหน่วยงาน (Administrative Data: AD) ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ให้มีการจัดกลุ่มและคัดแยกข้อมูล (classification) ขึ้นใหม่ให้ตรงกับตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDGs)

10) SDG 16.4.1 มูลค่ารวมทั้งหมดของกระแสเข้าออกของเงินที่ผิดกฎหมาย (หน่วยเป็นดอลลาร์สหรัฐ) มีการเพิ่มเติมตัวชี้วัดนี้ในรายงานสถิติเป็นทางการของหน่วยงาน (Administrative Data: AD) ให้ตรงกับตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDGs)

11) SDG 16.4.2 สัดส่วนของอาชญากรรมขนาดเล็ก และอาชญากรรมที่มีการบันทึก และติดตาม ตามที่ระบุไว้ในมาตรฐานและเครื่องมือทางกฎหมายระหว่างประเทศ มีการเพิ่มเติมตัวชี้วัดนี้ในรายงานสถิติเป็นทางการของหน่วยงาน (Administrative Data: AD) ให้ตรงกับตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDGs)

12) SDG 16.5.1 สัดส่วนของบุคคลที่เคยติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างน้อย 1 ครั้ง ที่มีการให้สินบนหรือถูกเรียกสินบน โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐในช่วงระยะเวลา 12 เดือนที่ผ่านมา มีการจัดเก็บอยู่แล้วเดิมในการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Survey) โดยปีนี้จะนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบ

13) SDG 16.10.1 จำนวนคดีที่พิสูจน์แล้วว่าเป็นความจริงเกี่ยวกับการฆาตกรรม (killing) การลักพาตัว (kidnapping) การอุ้มหาย (Enforced disappearance) การควบคุมตัวโดยพลการ (Arbitrary detention) การทรมาน (torture) ที่กระทำต่อผู้สื่อข่าว บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับสื่อ สหภาพทางการค้า และผู้พิทักษ์สิทธิมนุษยชน ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา ให้มีการเพิ่มเติมการรายงานสถิติเป็นทางการของหน่วยงาน (Administrative Data: AD) ประเด็นนี้ในส่วนของการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพและสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

14) SDG 16.b.1 สัดส่วนของประชากรที่รายงานว่ารู้สึกถูกเลือกปฏิบัติหรือถูกข่มขู่/คุกคามใน 12 เดือนที่ผ่านมาตามข้อบัญญัติพื้นฐานของการห้ามเลือกปฏิบัติในการแบ่งแยกเชื้อชาติภายใต้กฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ มีการจัดเก็บอยู่แล้วเดิมในการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Survey) โดยปีนี้จะนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบ

3.4.3 ปรับปรุงแบบสอบถามตัวชี้วัดที่ 3.1 ระดับความสำเร็จของการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย ให้สอดคล้องกับแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2566 - 2569) ตัวชี้วัดที่ 1.1 เป้าหมายที่ 1 มิติที่ 1 โดยปรับปรุงรายละเอียดข้อคำถามจากจัดเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง (SA+OB) ตามระดับขั้นของความสำเร็จ (Milestone) ตามที่สำนักงานกิจการยุติธรรมต้องการให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มขึ้นมา โดยให้เพิ่มจำนวนหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมในการเก็บผลการสำรวจข้อมูลให้สอดคล้องกับแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 4

3.4.4 ปรับปรุงเครื่องมือจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดที่ 5.3.6 ความพึงพอใจของประชาชนต่อระบบการติดตามความคืบหน้าการดำเนินคดีของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม จากที่ใช้การจัดเก็บข้อมูลจากการรายงานผลตัวชี้วัดแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2566 - 2569) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 ตัวชี้วัดที่ 2 เป้าหมายที่ 3 มิติที่ 3²³ โดยเพิ่มเติมแบบรายงานข้อมูลสถิติที่เป็นทางการของหน่วยงาน (Administrative Data: AD) เพื่อจัดเก็บข้อมูลจากสำนักงานศาลยุติธรรม สำนักงานอัยการสูงสุด และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ควบคู่ไปกับการสำรวจภาคประชาชน (Public Survey: PS) เนื่องจากหน่วยงานยังไม่ได้มีการจัดเก็บสถิติทางการในประเด็นนี้โดยตรงตามตัวชี้วัดและการใช้การสำรวจข้อมูลภาคประชาชนน่าจะแม่นยำกว่า

3.4.5 ปรับปรุงเครื่องมือจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดด้านที่ 9.3 ความสำเร็จตามกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศ โดยเพิ่มเติมแบบรายงานข้อมูลสถิติที่เป็นทางการของหน่วยงาน (Administrative Data: AD) ตามแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2566 - 2569) ตัวชี้วัดที่ 1.3 เป้าหมายที่ 1 มิติที่ 3

3.4.6 ให้มีการทบทวนหน่วยงานในการจัดเก็บข้อมูลในตัวชี้วัดที่เป็นตัวชี้วัดตามแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2566 - 2569) ให้ตรงกับแผนแม่บท ในกรณีที่เป็นตัวชี้วัดที่ไม่เกี่ยวข้องหรือไม่ตรงกับภารกิจของหน่วยงานให้หน่วยงานแจ้งว่าไม่สามารถรายงานได้พร้อมระบุเหตุผล

3.4.7 ได้มีการเพิ่มเติมการสำรวจข้อมูลผู้รับบริการ (User Survey) ในหน่วยงานหลักในกระบวนการยุติธรรมโดยตรง เนื่องจากการจัดเก็บข้อมูลการสำรวจภาคประชาชนในบางประเด็นพบผู้รับบริการในหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมหลายหน่วยงานน้อยเกินไป ไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้การทำงานของหน่วยงานได้อย่างถูกต้องแม่นยำเพียงพอ

ทั้งนี้ ทางคณะผู้วิจัยได้ปรับปรุงเครื่องมือ แบบสอบถาม วิธีการจัดเก็บ วิเคราะห์ และประเมินผลข้อมูลตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทยและหาร่วมกับสำนักงานกิจการยุติธรรมก่อนนำไปใช้จัดเก็บข้อมูลจริงเรียบร้อยแล้ว รายละเอียดปรากฏตามคู่มือการจัดเก็บ วิเคราะห์ ประเมินผลตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย (Thailand Justice Indicator)

3.5 วิธีการศึกษาและการวิเคราะห์ข้อมูล

การดำเนินการจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย จำแนกวิธีการจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดเป็น 4 รูปแบบ ได้แก่ 1) การสำรวจข้อมูลภาคประชาชน (Public Survey: PS) 2) การสำรวจผู้รับบริการ (User Survey: US) 3) การจัดเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง (Self-Assessment and

²³ สำนักงานกิจการยุติธรรม, การรายงานผลตัวชี้วัดแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2566 - 2569) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566. (กรุงเทพฯ: สำนักงานกิจการยุติธรรม, 2566) หน้าที่ 57.

Observation: SA+OB) และ 4) การจัดเก็บข้อมูลสถิติที่เป็นทางการของหน่วยงาน (Administrative Data: AD) โดยในปีนี้ได้มีการเพิ่มเติมข้อมูลการสำรวจผู้รับบริการ (User Survey: US) ปรากฏรายละเอียดวิธีการศึกษาและการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

3.5.1 การสำรวจข้อมูลภาคประชาชน (Public Survey: PS)

การจัดเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย ดำเนินการจัดเก็บข้อมูลด้วยกระบวนการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการสำรวจและเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ ทั้งนี้ ตัวชี้วัดทั้งหมดข้างต้น ได้ดำเนินการเก็บข้อมูลตามกระบวนการดำเนินงานและวิธีการเก็บข้อมูลตามมาตรฐานที่กำหนดของสำนักงานกิจการยุติธรรม โดยมีรายละเอียดวิธีการดำเนินการ ดังนี้

3.5.1.1 แบบสอบถามและขอบเขตด้านเนื้อหา

การเก็บข้อมูลในครั้งนี้ คณะผู้วิจัยมีการพัฒนาแบบสอบถามเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทยตามที่สำนักงานกิจการยุติธรรมและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องร่วมกันกำหนดแบบสอบถามประกอบด้วยเนื้อหา ดังนี้

- 1) ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม
- 2) แบบสำรวจข้อมูลการรับรู้สิทธิทางกฎหมาย ความรู้พื้นฐาน และการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม และความเชื่อมั่นของประชาชนต่อกระบวนการยุติธรรม
- 3) แบบสำรวจข้อมูลการรับรู้ระดับการรับรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมทางเลือก และการระงับข้อพิพาท
- 4) แบบสำรวจข้อมูลระดับการเคารพกฎหมายของประชาชน

ทั้งนี้ เนื้อหาแบบสอบถามได้ผ่านการทดสอบความเที่ยงตรงและทดสอบการนำไปสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ราย และผ่านการวิเคราะห์ด้านเนื้อหาให้มีความเหมาะสมก่อนนำไปใช้ในการสำรวจจริงร่วมกับสำนักงานกิจการยุติธรรมด้วยเรียบร้อยแล้ว รายละเอียดแบบสอบถามปรากฏตามคู่มือการจัดเก็บ วิเคราะห์ ประเมินผลตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทยที่ได้จัดทำแยกอีกส่วนหนึ่ง

3.5.1.2 ประชากรและการสุ่มตัวอย่าง

การสำรวจครั้งนี้เป็นการสำรวจข้อมูลประชาชนจาก 6 ภูมิภาคทั่วประเทศ และกรุงเทพฯ โดยการแบ่งภูมิภาคต่าง ๆ เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัด และกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ เรื่อง การจัดตั้งกลุ่มจังหวัดและกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด (ฉบับที่ 3) ได้แก่ ภาคกลาง ภาคใต้ ภาคใต้ชายแดน ภาคตะวันออก ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้งนี้ กำหนดให้มีกลุ่มตัวอย่าง

ภูมิภาคละ 420 ตัวอย่าง รวมแล้วทั่วประเทศเท่ากับ 2,940 ตัวอย่าง และในกรณีที่ไม่มีทราบกลุ่มตัวอย่างที่เคยติดต่อ/รับบริการและไม่เคยติดต่อ/รับบริการในหน่วยงานของกระบวนการยุติธรรม จะใช้สูตรในการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างของคอคแรน (Cochran) เพื่อคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างในกรณีที่ไม่มีทราบจำนวนประชากรแน่นอน (Non-finite population) และไม่ทราบค่าสัดส่วนของประชากร รายละเอียด ดังนี้

$$n = \frac{z^2}{4(e)^2}$$

โดย n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ

e = ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้

z = ค่า z ที่ระดับความเชื่อมั่นหรือนัยสำคัญ

หากกำหนดระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 หรือระดับนัยสำคัญ 0.05 มีค่า z เท่ากับ 1.96 และความคลาดเคลื่อนในการสุ่มตัวอย่างเท่ากับร้อยละ 2 เพื่อลดความคลาดเคลื่อนในการสุ่มตัวอย่าง ดังนั้น ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมจึงเท่ากับ 2,401 ตัวอย่าง ซึ่งกำหนดเป็นขนาดตัวอย่างจำนวนน้อยที่สุดที่สามารถใช้ในการสำรวจครั้งนี้ ทั้งนี้ ในกรณีเก็บข้อมูลไม่ได้หรือกลุ่มตัวอย่างบางส่วนปฏิเสธการให้ข้อมูล ขนาดตัวอย่างจะได้รับการปรับให้สอดคล้องกับสัดส่วนของผู้ตอบ จากการทดลองเก็บข้อมูลเบื้องต้นพบว่าอัตราการตอบกลับเท่ากับร้อยละ 82 ดังนั้น ขนาดตัวอย่างที่เหมาะสมในการเก็บข้อมูลครั้งนี้คือ $2,401/0.82$ หรือ 2,928 ตัวอย่าง ทางผู้วิจัยจึงเพิ่มจำนวนตัวอย่างอีก 12 ตัวอย่าง เป็น 2,940 ตัวอย่าง และกำหนดให้ดำเนินการจัดเก็บภูมิภาคละ 420 ตัวอย่างเท่ากัน

3.5.1.3 การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

เนื่องจากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างจำนวน 2,940 ตัวอย่าง เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่ คณะผู้วิจัยจึงเลือกใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอนเป็นระดับขั้น (Multi-stage Random Sampling) และใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมในแต่ละขั้นเพื่อให้ได้ตัวอย่างที่มีความเป็นตัวแทนของประชากรมากที่สุด (รายละเอียดการสุ่มตัวอย่างตามผนวก ก) โดยมีขั้นตอนและรายละเอียด ดังนี้

1) หน่วยตัวอย่างขั้นที่หนึ่ง (Primary Sampling Unit: PSU) คือ จังหวัดตัวอย่าง สุ่มจากจังหวัดในแต่ละภูมิภาค จำนวน 6 ภูมิภาค ได้แก่ ภาคใต้ ภาคใต้ชายแดน ภาคตะวันออก จำนวนภูมิภาคละ 3 จังหวัด ส่วนภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งครอบคลุมพื้นที่และมีจำนวนจังหวัดมากกว่าภูมิภาคอื่น ให้คัดเลือกจำนวน 6 จังหวัด และกรุงเทพฯ 1 จังหวัด รวมทั้งหมด 28 จังหวัด โดยการคัดเลือกจังหวัดตัวอย่างนั้นใช้วิธีการคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อให้การคัดเลือกพื้นที่ครอบคลุมจังหวัดตามอัตราการรับแจ้ง

คดีอาญา 4 กลุ่ม ทั้งในระดับสูง ปานกลาง และต่ำ ต่อประชากร 100,000 คนในแต่ละพื้นที่ โดยใน 1 จังหวัด ต้องเก็บข้อมูลอย่างน้อยจังหวัดละ 50 คน เป็นอย่างน้อย

2) หน่วยตัวอย่างขั้นที่สอง (Secondary Sampling Unit: SSU) คือ อำเภอตัวอย่าง สุ่มจากจังหวัด เป้าหมายด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากรายชื่ออำเภอในจังหวัดตัวอย่าง หรือหน่วยตัวอย่างขั้นที่หนึ่ง จำนวน 3 อำเภอ โดยมีทั้งอำเภอเมืองและนอกอำเภอเมือง กรุงเทพมหานคร ให้พิจารณาคัดเลือกจากกองบัญชาการตำรวจนครบาล (กรุงเทพฯ) โดยต้องครอบคลุมกองบัญชาการฯ ซึ่งมีสถิติการรับแจ้งคดีอาญา 4 กลุ่ม ทั้งในระดับสูง ปานกลาง และต่ำ เนื่องจากกรุงเทพฯ จะไม่มีสถิติอาชญากรรมแยกตามเขตมาอ้างอิงเหมือนการสุ่มตัวอย่างจังหวัด

3) หน่วยตัวอย่างขั้นที่สาม (Tertiary Sampling Unit: TSU) คือ ตำบลตัวอย่าง ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากรายชื่อตำบลหรือแขวงที่อยู่ในเขตรับผิดชอบของอำเภอ หรือกองบัญชาการฯ ตัวอย่าง จากนั้นเมื่อได้ตำบลหรือแขวงแล้ว ให้เลือกชุมชนที่จะสำรวจในบริเวณดังกล่าวด้วยวิธีการเดียวกัน

4) เมื่อคัดเลือกชุมชนตัวอย่างแล้ว ให้ดำเนินการสุ่มตัวอย่างครัวเรือน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ (Systematic Sampling) โดยการสำรวจและจัดเรียงบ้านในพื้นที่เป้าหมาย จากนั้นให้สุ่มครัวเรือนตัวอย่าง จำนวน 1 หลัง และเว้นไว้ทีละ 5 หลัง จากนั้นจึงเข้าไปสัมภาษณ์เก็บข้อมูล โดยในกรณีที่ไม่สามารถเก็บข้อมูลจากครัวเรือนที่เป็นเป้าหมายได้ เช่น ไม่มีบุคคลใดประสงค์ให้ข้อมูล ไม่มีคนอยู่บ้าน หรือสุ่มพบบ้านร้าง ให้สุ่มตัวอย่างบ้าน จากบ้าน 1 ใน 5 หลัง ที่เว้นระยะห่าง เป็นตัวแทนของบ้านที่ไม่สามารถเก็บข้อมูลได้ เพื่อให้ได้ข้อมูลครบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดเอาไว้ในแต่ละพื้นที่

ทั้งนี้ ผู้ให้ข้อมูลจะต้องเป็นบุคคลที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป และสามารถสื่อสารภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจะต้องประกอบด้วย (1) กลุ่มตัวอย่างที่เคยติดต่อ/รับบริการ ในหน่วยงานของกระบวนการยุติธรรม จำนวน 1,470 คน และ (2) กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยติดต่อ/รับบริการ ในหน่วยงานของกระบวนการยุติธรรม จำนวน 1,470 คน โดยกลุ่มตัวอย่างที่เคยติดต่อ/รับบริการ ในหน่วยงานของกระบวนการยุติธรรม พิจารณาคัดเลือกจากระยะเวลาที่เคยติดต่อ/รับบริการต้องไม่เกิน 5 ปี และต้องเป็นผู้มาติดต่อ/รับบริการโดยตรง (ผู้เสียหาย ผู้กระทำความผิด) และผู้มาติดต่อ/รับบริการโดยอ้อม (ญาติ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับผู้เสียหาย) เท่านั้น

3.5.1.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและจัดทำค่าคะแนน

กระบวนการวิเคราะห์ข้อมูลและจัดทำค่าคะแนนตัวชี้วัดจากการสำรวจข้อมูลภาคประชาชน (Public Survey: PS) แบ่งออกเป็น 2 ประเภท รายละเอียดดังนี้

1) ตัวชี้วัดระดับความรู้และความเข้าใจสิทธิพื้นฐาน และตัวชี้วัดระดับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับช่องทางและการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม ใช้แบบสอบถามวัดระดับความรู้แบบ Yes-No Question โดยคิดค่าคะแนนของตัวชี้วัดในแต่ละประเด็นด้วยการแจกแจงความถี่และคำนวณสัดส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบรับรู้และไม่รับรู้ในแต่ละข้อคำถาม จากนั้นจึงนำเอาสัดส่วนการรับรู้ดังกล่าวมาคำนวณสัดส่วนการรับรู้ภาพรวมในแต่ละตัวชี้วัด จากนั้นจึงนำไปรายงานเป็นค่าร้อยละและค่าคะแนน

2) ตัวชี้วัดระดับการรับรู้และความเข้าใจกฎหมาย ตัวชี้วัดระดับการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม ตัวชี้วัดระดับความเชื่อมั่นต่อกระบวนการยุติธรรมในภาพรวม ตัวชี้วัดระดับการเคารพกฎหมายของประชาชน และตัวชี้วัดความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม ใช้แบบสอบถามวัดระดับแบบค่าคะแนน 5 ระดับ (1 น้อย - 5 มาก) ตามแบบ Likert Scale โดยคิดค่าคะแนนของตัวชี้วัดแต่ละประเด็นใช้วิธีการคำนวณค่าเฉลี่ยคะแนนที่ได้จากการตอบคำถามของกลุ่มตัวอย่างทุกคนมาคำนวณเป็นค่าคะแนนเฉลี่ย โดยนำค่าคะแนนเฉลี่ยรายข้อของแบบสอบถามแต่ละด้านมาเฉลี่ยเป็นค่าคะแนนรายด้าน จากนั้นจึงนำเอาคะแนนเฉลี่ยแต่ละด้านมาคิดเป็นคะแนนเฉลี่ยภาพรวมของตัวชี้วัดแต่ละตัว

ทั้งนี้ เนื่องจากค่าคะแนนแบบ Likert Scale นั้นเป็นการแสดงระดับ (Ordinal Scale) ไม่ได้เป็นค่าตัวเลข (Nominal Scale) ซึ่งค่าระดับเริ่มต้นจาก 1 ไม่ใช่ 0 หากจะนำมาแปลค่าเป็นค่าคะแนนจะต้องนำไปแปลงค่าลำดับให้เป็นค่าตัวเลขก่อน ในการจัดทำค่าคะแนนจึงต้องมีการเปลี่ยนแปลงวิธีการคิดคะแนนระดับร้อยละจากของเดิมที่ใช้ค่าคะแนนโดยตรง มาคิดคะแนนให้เป็นค่าตัวเลขโดยนำค่าคะแนนเฉลี่ยรวมของตัวชี้วัดมาแปลงเป็นค่าระดับคะแนนเต็ม 1 ด้วยวิธีการ Min-Max Normalization โดยใช้สูตร

$$X = \frac{x - x_{min}}{x_{max} - x_{min}}$$

โดยที่ X คือ ค่าที่จะทำให้เป็นปกติมาตรฐานของตัวแปร x

x_{max} คือ ค่าสูงสุดของตัวแปร x (คือระดับคะแนนสูงสุด ในที่นี้ คือ 5)

x_{min} คือ ค่าต่ำสุดของตัวแปร x (คือระดับคะแนนต่ำสุด ในที่นี้ คือ 1)

3.5.2 ข้อมูลการสำรวจผู้รับบริการ (User Survey: US)

การจัดเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลตัวชี้วัดประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมทางอาญาดำเนินการจัดเก็บข้อมูลด้วยกระบวนการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการสำรวจ โดยในบางตัวชี้วัดนั้นการสำรวจข้อมูลจากผู้รับบริการในหน่วยงานกระบวนการยุติธรรมโดยตรงจะมีโอกาสได้ข้อมูลที่ถูกต้องแม่นยำมากกว่าการสำรวจข้อมูลจากประชาชนทั่วไป ทั้งนี้เนื่องมาจากการสำรวจข้อมูลจาก

ประชาชนทั่วไปแม้จะได้เก็บข้อมูลถึง 2,940 ตัวอย่าง แต่ก็อาจจะมีโอกาสเป็นไปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งหมดนี้อาจจะไม่เคยได้ใช้บริการหรือเข้าไปข้องเกี่ยวกับหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมบางหน่วยงานเลยหรือมีก็มียกตัวอย่างน้อยมากเกินกว่าจะนำมาประเมินระดับความเชื่อมั่นหรือความพึงพอใจของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมแยกเป็นหน่วยงานได้ ในการเก็บข้อมูลตัวชี้วัดบางตัวจึงได้ใช้วิธีการสำรวจจากประชาชนผู้รับบริการหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมโดยตรงแทนการสำรวจภาคประชาชนจากประชาชนทั่วไปและให้มีการสำรวจที่หน่วยงานรับบริการโดยตรงด้วยวิธีการอ่าน QR Code โดยมีรายละเอียดวิธีการดำเนินการ ดังนี้

3.5.2.1 แบบสอบถามและขอบเขตด้านเนื้อหา

การเก็บข้อมูลในครั้งนี้ คณะผู้วิจัยมีการพัฒนาแบบสอบถามเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของตัวชี้วัดประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมทางอาญาตามที่สำนักงานกิจการยุติธรรมและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องร่วมกันกำหนด แบบสอบถามประกอบด้วยเนื้อหา ดังนี้

1) ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถามได้มีการตัดลดการเก็บข้อมูลในส่วนนี้เพื่อให้เหมาะสมกับรูปแบบการเก็บข้อมูลที่ต้องสั้นกระชับ เข้าใจง่าย เนื่องจากเป็นการประเมินจากประชาชนด้วยตนเอง ไม่ได้มีพนักงานเก็บข้อมูล

2) แบบสำรวจความมั่นใจ หรือความไว้วางใจที่ประชาชนมีต่อขั้นตอน วิธีการ การดำเนินการของหน่วยงานกระบวนการยุติธรรมในกระบวนการยุติธรรม

3) แบบสอบถามสำรวจความพึงพอใจต่อระบบการติดตามความคืบหน้าของคดี (Tracking) เฉพาะในการสำรวจหน่วยงานตำรวจ อัยการ และศาล

ทั้งนี้ เนื้อหาแบบสอบถามได้ผ่านการทดสอบความเที่ยงตรงและทดสอบการนำไปสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ราย และผ่านการวิเคราะห์ด้านเนื้อหาให้มีความเหมาะสมก่อนนำไปใช้ในการสำรวจจริงร่วมกับสำนักงานกิจการยุติธรรมด้วยเรียบร้อยแล้ว รายละเอียดแบบสอบถามปรากฏตามเอกสารเครื่องมือในการจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมที่ได้จัดทำแยกอีกส่วนหนึ่ง

3.5.2.2 ประชากรและการสุ่มตัวอย่าง

ในการสำรวจครั้งนี้หากจำนวนหน่วยรับบริการมีจำนวนไม่มากจนเกินไปให้มีการสำรวจข้อมูลจากหน่วยงานรับบริการทั่วประเทศโดยส่งตัวแบบการเก็บข้อมูลที่เป็นป้ายประชาสัมพันธ์ไปยังทุกหน่วยงานโดยนับผู้ตอบแบบสอบถามทุกคนเป็นผู้แทนประชากร แต่หากหน่วยงานใดมีหน่วยงานรับบริการจำนวนมากเกินไปไม่สามารถส่งตัวแบบการเก็บข้อมูลที่เป็นป้ายประชาสัมพันธ์ไปยังทุกหน่วยงานได้ให้ทำการสำรวจข้อมูลในหน่วยรับบริการประชาชนจาก 6 ภูมิภาคทั่วประเทศ และกรุงเทพฯ ในจังหวัดที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตามการแบ่งภูมิภาคและ

กลุ่มตัวอย่างจังหวัดที่ได้เลือกกลุ่มตัวอย่างจังหวัดไว้แบบหลายขั้นตอนเป็นระดับชั้น (Multi-stage Random Sampling) ตามการสุ่มตัวอย่างในการสำรวจภาคประชาชน (รายละเอียดการสุ่มตัวอย่างตามผนวก ก) โดยใช้จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดในห้วงเวลาที่ทำการสำรวจเป็นกลุ่มตัวอย่าง

3.5.2.3 การวิเคราะห์ข้อมูลและจัดทำค่าคะแนน

กระบวนการวิเคราะห์ข้อมูลและจัดทำค่าคะแนนตัวชี้วัดจากการสำรวจข้อมูลผู้รับบริการ (User Survey: US) ใช้แบบสอบถามวัดระดับแบบค่าคะแนน 5 ระดับ (1 น้อย – 5 มาก) ตามแบบ Likert Scale โดยคิดค่าคะแนนของตัวชี้วัดแต่ละประเด็นใช้วิธีการคำนวณค่าเฉลี่ยคะแนนที่ได้จากการตอบคำถามของกลุ่มตัวอย่างทุกคนมาคำนวณเป็นค่าคะแนนเฉลี่ย โดยนำค่าคะแนนเฉลี่ยรายข้อของแบบสอบถามแต่ละด้านมาเฉลี่ยเป็นค่าคะแนนรายด้าน จากนั้นจึงนำเอาคะแนนเฉลี่ยแต่ละด้านมาคิดเป็นคะแนนเฉลี่ยภาพรวมของตัวชี้วัดแต่ละตัว

ทั้งนี้ เนื่องจากค่าคะแนนแบบ Likert Scale นั้นเป็นการแสดงระดับ (Ordinal Scale) ไม่ได้เป็นค่าตัวเลข (Nominal Scale) ซึ่งค่าระดับเริ่มต้นจาก 1 ไม่ใช่ 0 หากจะนำมาแปลค่าเป็นค่าคะแนนจะต้องนำไปแปลงค่าลำดับให้เป็นค่าตัวเลขก่อน ในการจัดทำค่าคะแนนจึงต้องมีการแปลงวิธีการคิดคะแนนระดับร้อยละจากของเดิมที่ใช้ค่าคะแนนโดยตรง มาคิดคะแนนให้เป็นค่าตัวเลขโดยนำค่าคะแนนเฉลี่ยรวมของตัวชี้วัดมาแปลงเป็นค่าระดับคะแนนเต็ม 1 ด้วยวิธีการ Min-Max Normalization โดยใช้สูตร

$$X = \frac{x - x_{min}}{x_{max} - x_{min}}$$

โดยที่ X คือ ค่าที่จะทำให้เป็นปกติมาตรฐานของตัวแปร x

x_{max} คือ ค่าสูงสุดของตัวแปร x (คือระดับคะแนนสูงสุด ในที่นี้ คือ 5)

x_{min} คือ ค่าต่ำสุดของตัวแปร x (คือระดับคะแนนต่ำสุด ในที่นี้ คือ 1)

3.5.3 การจัดเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง (Self-Assessment and Observation: SA+OB)

การจัดเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง (Self-Assessment and Observation: SA+OB) ได้มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการรายงานจากของเดิมที่ประเมินโดยการตรวจสอบว่าหน่วยงานมีการดำเนินการหรือไม่ แล้วให้ค่าคะแนนเป็นระดับร้อยละของหน่วยงานที่มีการดำเนินการ การประเมินในลักษณะดังกล่าวไม่สามารถบ่งชี้ได้ว่าการดำเนินการในแต่ละประเด็นตามตัวชี้วัดนั้นมีจุดอ่อน-จุดแข็ง หรือรายละเอียดที่ต้องนำไปสู่การแก้ไขปรับปรุงอย่างไร ในการประเมินครั้งนี้จึงได้ปรับเป็นวิธีการประเมินแบบการตัดสินเชิงคุณภาพ (Qualitative Judgement) โดยให้หน่วยงานทำการประเมินตนเอง แล้วให้ผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้อ่านรายงานการประเมิน แล้วทำ

การประเมินระดับคะแนนเป็นรายหน่วยงาน จึงนำผลการประเมินของทุกหน่วยงานและของผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละท่านมาเฉลี่ยกัน

การรายงานการประเมินตนเอง (Self-Assessment) ใช้วิธีการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามตัวชี้วัดแต่ละตัว รายงานผลการดำเนินงานในแบบฟอร์มประเมินตนเองเฉพาะในส่วนที่หน่วยงานของตนเกี่ยวข้อง โดยในแบบรายงานการประเมินตนเองได้กำหนดประเด็นคำถามปลายเปิดซึ่งครอบคลุมในประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับตัวชี้วัด รายละเอียดแบบจัดเก็บข้อมูลด้วยการประเมินตนเองปรากฏตามคู่มือการจัดเก็บ วิเคราะห์ ประเมินผลตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย

ในการประเมินครั้งนี้ได้มีการปรับให้รายงานเฉพาะตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานของตนเอง โดยสำนักงานกิจการยุติธรรมดำเนินการประสานรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม อย่างน้อยจำนวนทั้งสิ้น 32 หน่วยงาน ดังนี้

1) หน่วยงานกระบวนการยุติธรรมหลัก จำนวน 11 หน่วยงาน ได้แก่

- 1.1) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- 1.2) กรมสอบสวนคดีพิเศษ
- 1.3) สำนักงานอัยการสูงสุด
- 1.4) สำนักงานศาลยุติธรรม
- 1.5) สำนักงานศาลปกครอง
- 1.6) สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ
- 1.7) กรมพระธรรมนูญ กระทรวงกลาโหม
- 1.8) กรมราชทัณฑ์
- 1.9) กรมคุมประพฤติ
- 1.10) กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
- 1.11) กรมบังคับคดี

2) หน่วยงานช่วยเหลือ/คุ้มครอง จำนวน 4 หน่วยงาน ได้แก่

- 2.1) กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ
- 2.2) สถาบันนิติวิทยาศาสตร์
- 2.3) สภานายความ
- 2.4) เนติบัณฑิตยสภา

3) หน่วยงานบังคับใช้กฎหมายอื่น หรือหน่วยงานอื่น จำนวน 13 หน่วยงาน ได้แก่

- 3.1) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.)
- 3.2) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ป.ป.ท.)
- 3.3) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.)
- 3.4) สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ปปง.)
- 3.5) สำนักงานกิจการยุติธรรม
- 3.6) สถาบันอนุญาโตตุลาการ
- 3.7) กรมการปกครอง
- 3.8) สำนักงานสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย
- 3.9) สำนักกฎหมาย กระทรวงมหาดไทย
- 3.10) สถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย (TIJ)
- 3.11) สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม
- 3.12) สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง
- 3.13) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

4) หน่วยงานด้านการพิจารณากฎหมาย จำนวน 4 หน่วยงาน ได้แก่

- 4.1) สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
- 4.2) สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
- 4.3) สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
- 4.4) สำนักงานกิจการยุติธรรม

5) หน่วยงานด้านการบูรณาการหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม จำนวน 1 หน่วยงาน ได้แก่

- 5.1) สำนักงานกิจการยุติธรรม

6) หน่วยรับเรื่องร้องเรียนกลาง จำนวน 1 หน่วยงาน ได้แก่

- 6.1) สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

การจัดเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง (SA+OB) ในอดีตเป็นการรายงานผลเชิงพรรณนา ซึ่งไม่สามารถคำนวณเป็นค่าคะแนนดัชนี (Index) ได้ ดังนั้น ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 จึงมีการพัฒนาแนวทางโดยให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้องรายงานผลการประเมินตนเอง (Self-Assessment: SA) ตามตัวชี้วัดที่กำหนด และรายงานมายังสำนักงานกิจการยุติธรรม โดยแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิให้ทบทวนและ

วิเคราะห์ข้อมูล พร้อมจัดประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) กับผู้แทนหน่วยงาน เพื่อให้ข้อมูลเพิ่มเติมและซักถามข้อสงสัย ต่อมาในปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ยังคงใช้วิธี SA+OB เช่นเดิม แต่เพิ่มขั้นตอนการประชุมชี้แจงเนื้อหาและคำอธิบายตัวชี้วัด เพื่อให้หน่วยงานเข้าใจและรายงานข้อมูลได้ตรงกับเป้าหมายการประเมินมากขึ้น สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 มีการปรับปรุงข้อคำถามในบางตัวชี้วัด เพื่อให้สอดคล้องกับแผนแม่บทการบริหารยุทธธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2566 - 2569)

คณะผู้ทรงคุณวุฒิ ประกอบด้วย

- 1) ศ.ร.ต.อ.ดร.สุธรรม เชื้อประกอบกิจ ผู้เชี่ยวชาญด้านกระบวนการยุติธรรม
- 2) รศ.ดร.จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย ผู้เชี่ยวชาญด้านกระบวนการยุติธรรม
- 3) ผศ.ดร.ปรีชญา นักฟ้อน ผู้เชี่ยวชาญด้านกระบวนการยุติธรรมซึ่งเป็นทีมงานยกร่างและติดตามแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2566-2569)
- 4) นายวิพล กิตติศาสนาสรัชย์ ผู้อำนวยการสำนักงานวิจัยกฎหมายอาญาและพัฒนากระบวนการยุติธรรม สถาบันนิติวัชร์ สำนักงานอัยการสูงสุด ในฐานะผู้แทนสภาการปฏิรูปประเทศด้านกระบวนการยุติธรรมที่เสนอประเด็นตัวชี้วัดประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของสภาปฏิรูปประเทศ
- 5) นางสาวสุดารักษ์ สุวรรณานนท์ ผู้แทนสถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย ในฐานะหน่วยงานขับเคลื่อนการพัฒนากระบวนการยุติธรรมไทยตามมาตรฐานสากล

ในการประเมินค่าคะแนนดัชนีตัวชี้วัดดำเนินการโดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละท่านทำการประเมินให้คะแนนอย่างอิสระโดยใช้ข้อมูลจากรายงานประเมินตนเองและผลการประชุมกลุ่มย่อยประกอบกัน แล้วนำค่าคะแนนประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิทุกคนและที่ให้คะแนนทุกหน่วยงาน มาเฉลี่ยกันเป็นค่าคะแนนตัวชี้วัดในแต่ละตัว พร้อมให้ความเห็นเกี่ยวกับการพัฒนากระบวนการยุติธรรมและการจัดเก็บข้อมูลในระยะต่อไป

อย่างไรก็ดี เป็นข้อพึงระวังว่าคะแนนเฉลี่ยจากผู้ทรงคุณวุฒิยังไม่สามารถนำมาคุณเป็นค่าคะแนนดัชนีตัวชี้วัดได้โดยตรง เนื่องจากส่วนใหญ่แล้วเป็นค่าคะแนนแบบระดับขั้นความสำเร็จ (Milestone) ซึ่งเป็นการแสดงระดับ (Ordinal Scale) ไม่ได้เป็นค่าตัวเลข (Nominal Scale) โดยค่าระดับเริ่มจาก 1 ไม่ใช่ 0 หากตัวชี้วัดตัวใดเป็นค่าระดับ (Ordinal Scale) จะต้องนำมาแปลงค่าเป็นค่าคะแนนดัชนีตัวชี้วัด (Index) จากค่าระดับให้เป็นค่าตัวเลขก่อน ในงานวิจัยชิ้นนี้ได้นำค่าคะแนนเฉลี่ยรวมของตัวชี้วัดมาแปลงเป็นค่าระดับคะแนนเต็ม 1.0 เพื่อให้ง่ายต่อการนำมาแปลผล โดยการคำนวณใช้วิธีการ Min-Max Normalization เช่นเดียวกับการประเมิน Likert Scale ในการสำรวจข้อมูลภาคประชาชนและการประเมินคุณภาพสถิติข้อมูลที่จะได้กล่าวต่อไป

3.5.4 การจัดเก็บข้อมูลสถิติที่เป็นทางการของหน่วยงาน (Administrative Data: AD)

การวิเคราะห์ข้อมูลตัวชี้วัดที่ใช้ข้อมูลสถิติที่เป็นทางการของหน่วยงานราชการ (Administrative Data: AD) เป็นการนำข้อมูลสถิติที่มีการจัดเก็บอยู่ในหน่วยงานด้านกระบวนการยุติธรรมทางอาญา หรือเป็นข้อมูลที่หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาควรมีการจัดเก็บในรูปแบบสถิติ เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์การดำเนินงานด้านกระบวนการยุติธรรมของหน่วยงาน ซึ่งแต่เดิมได้ทำการวิเคราะห์โดยเปรียบเทียบกับตัวเลขสถิติที่ผ่านมาว่าลดลงหรือเพิ่มขึ้นจากช่วงที่ผ่านมาอย่างไร การเปรียบเทียบตัวเลขสถิติกระบวนการยุติธรรมโดยทั่วไปมักจะเกิดปัญหาในประเด็นรายละเอียดของตัวชี้วัดที่มีประเด็นต้องพิจารณาว่าตัวเลขที่เพิ่มขึ้นหรือลดลงแท้ที่จริงส่งผลในเชิงบวกหรือเชิงลบต่อกระบวนการยุติธรรมในทางอาญา เช่น อัตราอาชญากรรมต่อจำนวนประชากร ซึ่งการกำหนดค่าเป้าหมายให้ลดลงนั้นโดยทั่วไปอาจแสดงว่ามีผลในเชิงบวกเพราะถูกแปลความว่าความเสี่ยงภัยอาชญากรรมของประชาชนมีน้อยลง แต่ในความเป็นจริงแล้วอาจเกิดจากการไม่บันทึกข้อมูลอาชญากรรมเพื่อตกแต่งผลการปฏิบัติงานตามตัวชี้วัด หรือทำการตัดทอนไม่ให้ผู้เสียหายเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม ซึ่งเป็นผลร้ายต่อกระบวนการยุติธรรมมากกว่า หรือในบางครั้งตัวเลขผู้เสียหายหรือผู้ประสบเหตุที่เพิ่มขึ้นในช่วงเวลาหนึ่ง อาจเป็นผลมาจากพัฒนาระบบการเข้าถึงความยุติธรรมให้ประชาชนสามารถเข้าถึงความยุติธรรมที่ดีขึ้น ซึ่งตัวเลขที่เพิ่มขึ้นอาจสามารถแปลผลว่าเป็นความสำเร็จในเชิงบวกมากกว่าจะตีความว่าเกิดเหตุอาชญากรรมเพิ่มขึ้น ดังนั้นในการพิจารณาผลการปฏิบัติงานตามตัวชี้วัดในการประเมินครั้งนี้ จึงได้ปรับจากการรายงานค่าสถิติมาพิจารณาถึงบริบทและข้อเท็จจริงต่าง ๆ ร่วมด้วยว่าข้อมูลตัวชี้วัดที่มาจากการจัดเก็บข้อมูลสถิติที่เป็นทางการของหน่วยงานราชการที่มีค่าข้อมูลเพิ่มขึ้นหรือลดลงนั้น เป็นความสำเร็จในเชิงบวกหรือเกิดจากปัญหาความคลาดเคลื่อนของข้อมูล (underestimation or underreported) ด้วยหรือไม่

โดยในส่วนของการประเมินตัวชี้วัดหากเป็นการประเมินตัวชี้วัดที่มาจากข้อมูลสถิติที่เป็นทางการของหน่วยงานราชการ (Administrative Data) ได้นำข้อมูลที่ได้จากการรายงานสถิติของหน่วยงานที่ทางสำนักงานกิจการยุติธรรมเป็นผู้รวบรวมจากการรายงานของหน่วยงานเจ้าของข้อมูลสถิติ โดยขณะที่ปรึกษาได้จัดทำมาตรฐานและคำนิยามของข้อมูลที่ตรงตามแบบการจัดเก็บข้อมูลสถิติที่เป็นทางการของหน่วยงานราชการ (ปรากฏในเอกสารรวมเครื่องมือในการจัดเก็บตัวชี้วัดซึ่งเป็นเอกสารแยกอีกส่วนหนึ่ง) ใช้ข้อมูลผลการปฏิบัติงานล่าสุดที่ได้รับการรายงานซึ่งอาจเป็นข้อมูลตามปีงบประมาณหรือตามปีปฏิทินตามมาตรฐานของหน่วยงานผู้รายงานข้อมูลสำหรับการจัดเก็บข้อมูลสถิติที่เป็นทางการของหน่วยงานราชการ สำนักงานกิจการยุติธรรมดำเนินการประสานรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม อย่างน้อยจำนวนทั้งสิ้น 35 หน่วยงาน ดังนี้

1) หน่วยงานกระบวนการยุติธรรมหลัก จำนวน 10 หน่วยงาน ได้แก่

- 1.1) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- 1.2) กรมสอบสวนคดีพิเศษ
- 1.3) สำนักงานอัยการสูงสุด
- 1.4) สำนักงานศาลยุติธรรม
- 1.5) สำนักงานศาลปกครอง
- 1.6) สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ
- 1.7) กรมราชทัณฑ์
- 1.8) กรมคุมประพฤติ
- 1.9) กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
- 1.10) กรมบังคับคดี

2) หน่วยงานช่วยเหลือ/คุ้มครอง จำนวน 5 หน่วยงาน ได้แก่

- 2.1) กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ
- 2.2) สถาบันนิติวิทยาศาสตร์
- 2.3) สภานายความ
- 2.4) เนติบัณฑิตยสภา
- 2.5) สำนักงานกองทุนยุติธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม

3) หน่วยงานบังคับใช้กฎหมายอื่น หรือหน่วยงานอื่น จำนวน 15 หน่วยงาน ได้แก่

- 3.1) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.)
- 3.2) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ป.ป.ท.)
- 3.3) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.)
- 3.4) สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ปปง.)
- 3.5) สำนักงานกิจการยุติธรรม
- 3.6) สถาบันอนุญาโตตุลาการ
- 3.7) กรมการปกครอง
- 3.8) สถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย (TIJ)
- 3.9) สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม

- 3.10) สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย
- 3.11) สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
- 3.12) สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม (ศาลทหาร)
- 3.13) สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
- 3.14) สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน
- 3.15) สภาความมั่นคงแห่งชาติ
- 4) หน่วยงานด้านการพิจารณากฎหมาย จำนวน 1 หน่วยงาน ได้แก่
 - 4.1) สำนักงานกิจการยุติธรรม
- 5) หน่วยงานด้านการบูรณาการหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม จำนวน 1 หน่วยงาน ได้แก่
 - 5.1) สำนักงานกิจการยุติธรรม
- 6) หน่วยรับเรื่องร้องเรียนกลาง จำนวน 5 หน่วยงาน ได้แก่
 - 6.1) ศูนย์ดำรงธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย
 - 6.2) ศูนย์สันติวิธี กระทรวงสาธารณสุข
 - 6.3) ศูนย์บริการร่วมกระทรวงยุติธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม
 - 6.4) สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
 - 6.5) ศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์ของรัฐบาล 1111 สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

นอกจากนี้ ในช่วงที่ผ่านมาจากการวิเคราะห์ตัวชี้วัดในส่วนที่เป็นการจัดเก็บข้อมูลสถิติที่เป็นทางการของหน่วยงานราชการเป็นรายตัวชี้วัดและในภาพรวม พบว่าตัวชี้วัดในส่วนนี้มักจะมีปัญหาเกี่ยวกับคุณภาพของข้อมูล เช่น หน่วยงานที่เป็นเจ้าของข้อมูลปฏิเสธการให้ข้อมูล หน่วยงานไม่มีการจัดเก็บข้อมูลที่สอดคล้องกับคำนิยามของตัวชี้วัด หรือยังไม่สามารถนำมาใช้สะท้อนผลการดำเนินการตามตัวชี้วัดได้อย่างถูกต้อง หน่วยงานมีการเก็บข้อมูลที่ไม่ต่อเนื่อง ฯลฯ ทำให้ไม่สามารถนำข้อมูลที่ได้มาคิดคำนวณดัชนีตัวชี้วัดได้ ดังนั้น ในการจัดเก็บข้อมูลสถิติที่เป็นทางการของหน่วยงานราชการในครั้งนี้ จึงได้แบ่งคะแนนประเมินออกเป็นสองส่วน ส่วนแรก คือ การประเมินผลการปฏิบัติงานซึ่งเป็นผลการปฏิบัติงานที่วิเคราะห์จากค่าสถิติ และส่วนของการประเมินคุณภาพของข้อมูลสถิติที่วิเคราะห์จากการดำเนินการในการจัดทำสถิติของหน่วยงาน การออกแบบให้มีการประเมินคุณภาพของข้อมูลสถิติเพื่อผลักดันให้เกิดการพัฒนาสถิติข้อมูลที่ต้องใช้กับตัวชี้วัด ซึ่งในอนาคตควรจะพึงพาข้อมูลสถิติที่เป็นทางการของหน่วยงานราชการที่มีคุณภาพและเชื่อถือได้เป็นหลัก โดยในการวิเคราะห์ค่าดัชนีในแต่ละตัวจะใช้ค่า

คะแนนเต็ม 1 โดยค่าที่ใกล้ 1 หมายถึง มีผลคะแนนการดำเนินการที่ดีและค่าที่ใกล้ 0 หมายถึง ผลการดำเนินการที่ไม่ดี โดยแบ่งคะแนนประเมินผลการปฏิบัติงานและคุณภาพของข้อมูลในสัดส่วนที่เท่ากัน คือ ด้านละ 0.5

สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 จะนำข้อมูลสถิติที่เป็นทางการของหน่วยงานประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 มาจัดเก็บผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ออนไลน์ เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถรายงานข้อมูลของปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 โดยอ้างอิงจากระบบฐานข้อมูลเดิม

3.5.4.1 เกณฑ์การวิเคราะห์และประเมินผลการปฏิบัติงาน

ในการวิเคราะห์ข้อมูลตัวชี้วัดที่มาจากการจัดเก็บข้อมูลสถิติที่เป็นทางการของหน่วยงานราชการในรายงานฉบับนี้ ได้ใช้วิธีการกำหนดค่าเป้าหมาย (Baseline) เพื่อทำการเปรียบเทียบกับข้อมูลในปีปัจจุบันว่าสามารถบรรลุค่าเป้าหมายได้มากน้อยเพียงใด แล้ววัดค่าความสำเร็จจากสัดส่วนตัวเลขที่เพิ่มขึ้นหรือลดลงเพื่อบ่งชี้ให้เห็นถึงความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการปฏิบัติงานตามตัวชี้วัดแต่ละตัว

การจัดทำข้อมูลค่าเป้าหมาย (Baseline) ในรายงานฉบับนี้ ทางคณะผู้วิจัยจึงเลือกใช้วิธีการวิเคราะห์ค่าแนวโน้มเชิงเส้น (Linear Trendline Analysis) ซึ่งเป็นเครื่องมือคำนวณค่าแนวโน้มของปีเป้าหมายมาตรฐาน โดยใช้สมการเชิงเส้นของตัวแปรสองตัวแปร อันได้แก่ตัวแปร “ปี” และ “สถิติผลการปฏิบัติงาน” มาพยากรณ์ค่าเป้าหมายจากแนวโน้มสถิติย้อนหลัง จากนั้นจึงนำข้อมูลสถิติที่เป็นทางการของหน่วยงานราชการในปีปัจจุบันมาเปรียบเทียบกับค่าเป้าหมายว่ามีผลการปฏิบัติงานดีขึ้นหรือแย่ลงจากค่าเป้าหมายมากน้อยเพียงใด

การตั้งค่ามาตรฐานหรือค่าเป้าหมาย (Baseline) เหมาะสำหรับตัวชี้วัดที่มีข้อมูลเป็นสถิติตัวเลื่อยอนหลังที่มีการจัดเก็บอย่างต่อเนื่องอย่างน้อยห้าปีขึ้นไปและแนวโน้มข้อมูลอาจเพิ่มขึ้นหรือลดลงในอัตราคงที่เมื่อจัดเก็บข้อมูลในระยะเวลาที่ยาวนานขึ้น โดยใช้ข้อมูลย้อนหลังก่อนหน้าสี่ปี (ข้อมูลปีปฏิทินหรือปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 หรือต่ำกว่าจนถึงข้อมูลปีปฏิทินหรือปีงบประมาณ 2566) มาจัดทำข้อมูลค่าเป้าหมายซึ่งเป็นแนวโน้มสำหรับปีปฏิทินหรือปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 แล้วนำข้อมูลจริงของปีปฏิทินหรือปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 มาเปรียบเทียบ ในกรณีที่ข้อมูลเพิ่งจัดเก็บซึ่งมีข้อมูลน้อยกว่า 5 ปี จะใช้ค่าเฉลี่ยมาเป็นค่าเป้าหมายแทน เนื่องจากข้อมูลมีน้อยเกินไปสำหรับการคำนวณค่าแนวโน้มเชิงเส้น (Linear Trendline Analysis)

จากการทบทวนข้อมูลสถิติที่เป็นทางการของหน่วยงานราชการ พบว่าข้อมูลตัวชี้วัดบางตัวที่มีการจัดเก็บอย่างต่อเนื่องแต่อาจไม่ได้จัดเก็บทุกปี เช่น การสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชน เพื่อนำมาประกอบทำตัวชี้วัดอัตราอาชญากรรมต่อประชากร ในกรณีดังกล่าว จะทำการวิเคราะห์ค่าแนวโน้มโดยใช้ตัวเลขล่าสุดย้อนหลังเป็นเวลาอย่างน้อย 3 ปีขึ้นไป อย่างไรก็ตาม การตั้งค่าเป้าหมายมีข้อพึงระวังว่าหากบางปีมีค่าสถิติเพิ่มขึ้นหรือลดลงผิดปกติอย่างสุดโต่ง (Outlier) โดยเป็นข้อมูลเฉพาะปีนั้น ไม่ได้ทำให้เกิดแนวโน้มใหม่ในปีอื่น ๆ การนำ

ข้อมูลสุดโต่งผิดปกติดังกล่าวเข้าไป ในการคำนวณด้วยก็อาจทำให้ค่าเป้าหมายมีความคลาดเคลื่อนได้มาก หากพบว่าข้อมูลมีลักษณะเป็นค่าสุดโต่งผิดปกติ (Outlier) และเมื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์อาจส่งผลต่อการกระจายตัวของข้อมูลได้และทำให้ค่าคะแนนเกิดความคลาดเคลื่อน ดังนั้น การกำหนดค่าเป้าหมายด้วยวิธีการวิเคราะห์ค่าแนวโน้มเชิงเส้น หากพบว่ามีปีใด ที่มีค่าสุดโต่งผิดปกติ (Outlier) ในการคำนวณค่าเป้าหมาย ให้ตัดค่าสุดโต่งผิดปกติออกแล้วคำนวณค่าแนวโน้มเชิงเส้น (Linear Trendline Analysis) จนถึงปีปัจจุบันเป็นค่าเป้าหมาย (Baseline) เพื่อป้องกันความคลาดเคลื่อนของค่าเป้าหมายโดยมีสูตรการคำนวณ ดังนี้

$$y = mx + C$$

โดยที่ y = ค่าเป้าหมาย

m = ค่าความชันของเส้นตรง

x = ระยะเวลา (ปี)

C = จุดตัดของเส้นตรงบนแกน Y

จากนั้นเมื่อได้ค่าเป้าหมาย (Baseline) แล้วให้นำมาเปรียบเทียบกับข้อมูลปีปัจจุบัน เพื่อหาค่าคะแนนและค่าดัชนีต่อไป โดยจากสัดส่วนการประเมินมีค่าดัชนีการประเมินผลการปฏิบัติงานคะแนนเต็ม 0.500 สามารถนำมาประเมินคะแนนเป็น 5 ระดับ (ดีมาก – แย่ลงมาก) โดยเทียบเคียงกับผลการดำเนินการที่ดีขึ้นหรือแย่ลงตามเกณฑ์ร้อยละ 5 และร้อยละ 10 ตามลำดับ โดยคิดค่าคะแนนแบ่งเป็น 5 ระดับ โดยการคำนวณด้วยวิธีการ Min-Max Normalization ในลักษณะเดียวกับการแปลงค่า Likert Scale ในการสำรวจข้อมูลภาคประชาชนและการประเมินข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง (SA+OB) แล้วนำมาหาร 2 เพื่อให้ได้คะแนนเต็มในส่วนของการปฏิบัติ 0.500

กรณีพิจารณาบริบทต่าง ๆ ประกอบแล้ว ควรให้ผลการปฏิบัติมีสถิติผลการปฏิบัติงานดีขึ้นกว่าค่าเป้าหมาย เช่น ต้องการให้ร้อยละของผู้พ้นโทษที่สามารถกลับไปดำเนินชีวิตในสังคมไทยได้อย่างปกติสุขมีสัดส่วนที่สูงขึ้นให้ตั้งค่าการให้คะแนนสูงในทิศทางที่สูงกว่าค่าเป้าหมาย ดังนี้

ตารางที่ 3.3 กรณีที่ต้องการให้ผลการดำเนินการสูงกว่าค่าเป้าหมาย

ดีขึ้นมาก Positive	ดีขึ้น Mixed Positive	ปานกลาง Not Change	แย่ลง Mixed Negative	แย่ลงมาก Negative
0.500 คะแนน	0.375 คะแนน	0.250 คะแนน	0.125 คะแนน	0.000 คะแนน
ผลการดำเนินการ มากกว่าค่าเป้าหมาย เกินกว่าร้อยละ 10	ผลการดำเนินการ มากกว่าค่าเป้าหมาย เกินกว่าร้อยละ 5	ผลการดำเนินการ มากกว่าหรือน้อยกว่า ค่าเป้าหมาย $\pm$ ไม่ เกินร้อยละ 5	ผลการดำเนินการ น้อยกว่าค่า เป้าหมายเกินกว่า ร้อยละ 5	ผลการดำเนินการ น้อยกว่าค่า เป้าหมายเกินกว่า ร้อยละ 10

หมายเหตุ: ค่าคะแนนคำนวณโดยผ่านการ Normalization จากค่าระดับให้เป็นค่าตัวเลขแล้ว

ในทางตรงกันข้าม ในกรณีที่ต้องการให้ผลการดำเนินการต่ำกว่าค่าเป้าหมายเช่น ต้องการให้มีอัตราการกระโดดลดลง ให้ตั้งค่าการให้คะแนนสูงในทิศทางที่ต่ำกว่าค่าเป้าหมาย

ตารางที่ 3.4 กรณีที่ต้องการให้ผลการดำเนินการต่ำกว่าค่าเป้าหมาย

แย่ลงมาก Negative	แย่ลง Mixed Negative	ปานกลาง Not Change	ดีขึ้น Mixed Positive	ดีขึ้นมาก Positive
0.000 คะแนน	0.125 คะแนน	0.250 คะแนน	0.375 คะแนน	0.500 คะแนน
ผลการดำเนินการ มากกว่าค่าเป้าหมาย เกินกว่าร้อยละ 10	ผลการดำเนินการ มากกว่าค่าเป้าหมาย เกินกว่าร้อยละ 5	ผลการดำเนินการ มากกว่าหรือน้อยกว่า ค่าเป้าหมาย $\pm$ ไม่ เกินร้อยละ 5	ผลการดำเนินการ น้อยกว่าค่า เป้าหมายเกินกว่า ร้อยละ 5	ผลการดำเนินการ น้อยกว่าค่า เป้าหมาย เกินกว่าร้อยละ 10

หมายเหตุ: ค่าคะแนนคำนวณโดยผ่านการ Normalization จากค่าระดับให้เป็นค่าตัวเลขแล้ว

ทั้งนี้ ให้พิจารณาถึงบริบทต่าง ๆ นำมาประกอบกันว่าการตั้งค่าเป้าหมายควรเป็นไปในทางเพิ่มขึ้นหรือลดลงซึ่งอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้เมื่อสถานการณ์เปลี่ยนแปลงไป หลังจากได้คะแนน “ผลการปฏิบัติงาน” แล้วให้นำค่าคะแนน “คุณภาพข้อมูล” เพื่อคำนวณค่าคะแนนดัชนีต่อไป ทั้งนี้กรณี “ผลการปฏิบัติงาน” ประกอบด้วยสถิติหลายตัวจากหลายหน่วยงาน เช่น อัตราการกระทำผิดซ้ำซึ่งมีข้อมูลสถิติจาก 3 หน่วยงาน (กรมราชทัณฑ์ กรมคุมประพฤติ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน) ให้นำข้อมูลค่าคะแนนของทุกหน่วยงานมาเฉลี่ยเป็นค่าคะแนนรวม “ผลการปฏิบัติงาน”

ในกรณีที่สถิติที่จำนวนนับน้อยเกินไปซึ่งหากนำอัตราความเปลี่ยนแปลงมาเทียบอาจทำให้การวัดระดับความเปลี่ยนแปลงคลาดเคลื่อน (ยกตัวอย่างคดีก่อนหน้ามี 1 คดี คดีในปัจจุบันมี 2 คดี ระดับความ

เปลี่ยนแปลงเป็นร้อยละ 100 ทั้งที่มีคดีเพิ่มขึ้นเพียง 1 คดี) กรณีดังกล่าวจะประเมินให้ในระดับที่ไม่มีความเปลี่ยนแปลง (Not Change) เนื่องจากจำนวนนับมีน้อยเกินกว่าจะนำไปกำหนดค่าเป้าหมาย

ในกรณีที่มีสถิติที่มีการแสดงแนวโน้มในช่วงหลายปีอย่างต่อเนื่องจนสามารถเห็นค่าเป้าหมายอย่างชัดเจนแต่การตั้งค่าเป้าหมายด้วยค่าแนวโน้มเชิงเส้น (Linear Trendline Analysis) อาจไม่สอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการให้ขับเคลื่อนสำหรับการพัฒนากระบวนการยุติธรรม ยกตัวอย่างเช่นสถิติคดีอาชญากรรมของตำรวจที่มีการเก็บข้อมูลเกินกว่า 20 ปี ซึ่งมีคดีลดลงอย่างต่อเนื่องแต่อาจจะเกิดจากการไม่บันทึกข้อมูลสถิติลงสารบบคดีหรือประชาชนไม่เชื่อมั่นไม่มาแจ้งความกับเจ้าหน้าที่ตำรวจและความพยายามในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ให้มีการรับแจ้งคดีให้มากขึ้นใกล้เคียงกับความเป็นจริงก็ควรมีการกำหนดค่าเป้าหมายในทางที่ให้มีการรับคดีสูงขึ้น หากแต่จำนวนคดีที่ลดลงอย่างต่อเนื่องอาจทำให้ค่าแนวโน้มเชิงเส้น (Linear Trendline Analysis) ลดต่ำลงมาก แม้คดีในปีประเมินจะลดน้อยลงจากปีก่อนหน้าแต่ก็ยังสูงกว่าค่าเป้าหมายอยู่มากซึ่งหากมีการกำหนดค่าเป้าหมายในลักษณะของการตั้งค่าเป้าหมายสูงกว่าค่าประมาณการตามค่าแนวโน้มเชิงเส้น (Linear Trendline Analysis) ก็อาจแปลผลตัวชี้วัดตรงข้ามกับเป้าหมายที่ต้องการให้ดำเนินการ ในกรณีดังกล่าวอาจมีการพิจารณาใช้ตัวเลขในปีก่อนหน้าเป็นค่าเป้าหมายแทน

3.5.4.2 เกณฑ์การวิเคราะห์และประเมินคุณภาพของข้อมูล

ในการประเมินคุณภาพข้อมูลในครั้งนี้ได้ทำการประเมินคุณภาพข้อมูลโดยใช้เกณฑ์คุณภาพของข้อมูลโดยการคิดคำนวณคะแนนตามระดับขั้นของความสำเร็จ (Milestone) แยกเป็นรายหน่วยงาน โดยการคำนวณคะแนนในเกณฑ์คุณภาพนั้น จะคิดคำนวณคะแนนจากระดับความสมบูรณ์ของข้อมูลที่รายงานตามตัวชี้วัดว่าอยู่ในระดับขั้นใด และคำนวณคะแนนจากลำดับขั้นดังกล่าวตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3.5 เกณฑ์การวิเคราะห์และประเมินคุณภาพของข้อมูล

ระดับ	รายละเอียด
ระดับ 1	ยังไม่มีการจัดเก็บและรวบรวมข้อมูลซึ่งจะใช้สะท้อนตัวชี้วัดเลย หรือมีการจัดเก็บแต่ยังไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการวิเคราะห์ผลการปฏิบัติงานตามตัวชี้วัดได้ โดยหากข้อมูลของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังอยู่ในระดับนี้ มีความจำเป็นจะต้องมีการพัฒนาระบบการจัดเก็บข้อมูลและวิธีการจัดเก็บข้อมูลต่อไปซึ่งหากหน่วยงานไม่ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องเลย ระดับตัวชี้วัดจะอยู่ในระดับนี้เพื่อให้สามารถสะท้อนได้ว่าปัญหาของตัวชี้วัดอยู่ที่หน่วยงานใด และควรพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลของหน่วยงาน

ระดับ	รายละเอียด
ระดับ 2	มีการจัดเก็บข้อมูลอย่างต่อเนื่อง แต่ข้อมูลที่ได้ยังไม่สามารถใช้สะท้อนผลการปฏิบัติงานตามตัวชี้วัดหรือตัวเลขที่แปลค่าจากสถิติยังไม่ตรงตามนิยามของตัวชี้วัด ทำให้การนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในการวิเคราะห์ผลการปฏิบัติงานตามตัวชี้วัด ยังมีความคลาดเคลื่อนจากข้อมูลที่ต้องการ โดยหากข้อมูลของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังอยู่ในระดับนี้ มีความจำเป็นจะต้องพัฒนาการจำแนกข้อมูลหรือแนวทางในการจัดเก็บข้อมูลให้สอดคล้องกับตัวชี้วัดต่อไป
ระดับ 3	ข้อมูลสถิติที่เป็นทางการของหน่วยงานราชการตามตัวชี้วัดมีการจัดเก็บอย่างต่อเนื่องและการจำแนกข้อมูลสอดคล้องตรงกับนิยามของตัวชี้วัด สามารถนำมาใช้ในการสะท้อนผลการปฏิบัติงานตามตัวชี้วัดได้ แต่ยังมีปัญหาความน่าเชื่อถือ ความครบถ้วนของข้อมูล หรือมีความคลาดเคลื่อนของข้อมูล ทำให้การวิเคราะห์ผลการปฏิบัติงานตามตัวชี้วัดยังอาจมีความคลาดเคลื่อนได้สูง โดยหากข้อมูลของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังอยู่ในระดับนี้ มีความจำเป็นจะต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและแก้ปัญหาการบันทึก/รวบรวมข้อมูลที่เป็นสาเหตุให้ข้อมูลขาดความน่าเชื่อถือ ขาดความครบถ้วน หรือคลาดเคลื่อนนั้น
ระดับ 4	ข้อมูลที่จัดเก็บมีความน่าเชื่อถือ สอดคล้องกับนิยามของตัวชี้วัด สามารถนำมาใช้ในการสะท้อนผลการปฏิบัติงานตามตัวชี้วัดได้อย่างแม่นยำ แต่ยังขาดการนำข้อมูลมาวิเคราะห์ให้เกิดประโยชน์ในการแก้ปัญหาหรือพัฒนากระบวนการยุติธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ โดยหากข้อมูลของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังอยู่ในระดับนี้ ถือว่าการพัฒนาข้อมูลที่มีคุณภาพเป็นที่เรียบร้อยแล้ว แต่ยังต้องพัฒนาการนำข้อมูลไปใช้ให้เกิดประโยชน์
ระดับ 5	ข้อมูลที่จัดเก็บนั้นมีความครบถ้วน สมบูรณ์ ถูกต้องแม่นยำ และมีการนำข้อมูลมาวิเคราะห์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการแก้ปัญหา หรือพัฒนางานยุติธรรมทางอาญาได้ โดยพิจารณาได้จากมีงานศึกษาวิจัยและนโยบายที่เป็นการนำข้อมูลไปประยุกต์ใช้หรือไม่

ในการประเมินค่าคะแนน “คุณภาพข้อมูล” ดำเนินการโดยที่ปรึกษาตามระดับการพัฒนาข้อมูลข้างต้นพร้อมให้ความเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาระบบสถิติข้อมูลในระยะต่อไป อย่างไรก็ตาม ระดับการพัฒนาข้อมูลดังกล่าวข้างต้นยังไม่สามารถนำมาคูณเป็นค่าคะแนนดัชนีชี้วัดได้โดยตรง เนื่องจากเป็นระดับขั้นความสำเร็จ (Milestone) ซึ่งเป็นการแสดงระดับ (Ordinal Scale) ไม่ได้เป็นค่าตัวเลข (Nominal Scale) มีค่าระดับเริ่มจาก 1 ไม่ใช่ 0 หากตัวชี้วัดตัวใดเป็นค่าระดับ (Ordinal Scale) จะต้องนำมาแปลงค่าเป็นค่าคะแนนดัชนีตัวชี้วัด (Index) จากค่าลำดับให้เป็นค่าตัวเลขก่อน ในงานวิจัยชิ้นนี้ได้นำค่าคะแนนเฉลี่ยรวมของตัวชี้วัดมาแปลงเป็นค่าระดับคะแนน โดยเทียบเคียงให้ได้ค่าคะแนนตามสัดส่วนซึ่งมีคะแนนเต็ม 0.500 แล้วจึงนำไปรวมกับค่าคะแนนประเมิน “ผลการปฏิบัติงาน” ซึ่งมีคะแนนเต็ม 0.500 ให้เป็นค่าคะแนนดัชนีของตัวชี้วัดแต่ละตัวที่คะแนนเต็ม 1.000 โดย

การคำนวณใช้วิธีการ Min-Max Normalization เช่นเดียวกับการประเมิน Likert Scale ในการสำรวจข้อมูลภาคประชาชน (PS) และการประเมินข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง (SA+OB)

3.5.5 การอ้างอิงสถิติอาชญากรรมจากการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน

การจัดเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย ได้มีการนำข้อมูลจากการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Survey) ปี พ.ศ. 2567 มาใช้ประเมินตัวชี้วัดด้านที่ 2 ความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัย ประกอบด้วย ตัวชี้วัดที่ 2.1 ระดับความรู้สึกปลอดภัย ตัวชี้วัดที่ 2.3 อัตราการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจากการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน และตัวชี้วัดที่ 2.4 อัตราการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมกลุ่มอื่น ๆ ตามมาตรฐานสากล ซึ่งการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนมีการดำเนินการจัดเก็บข้อมูลด้วยการสำรวจข้อมูลภาคประชาชน (Public Survey: PS) ผ่านการใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการสำรวจข้อมูลปฐมภูมิ โดยมีรายละเอียดวิธีการดำเนินการ ดังนี้²⁴

3.5.5.1 แบบสอบถามและขอบเขตด้านเนื้อหา

การสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรม ปี พ.ศ. 2567 มีการพัฒนาแบบสอบถามให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบันและการนำไปใช้ประโยชน์ รวมถึงมีการปรับข้อความให้เป็นไปตามมาตรฐานการจัดเก็บข้อมูลเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ของสหประชาชาติตามแบบสอบถาม SDG16 Survey Initiative Questionnaire ในการสำรวจข้อมูลประชากรศาสตร์ของผู้แทนครัวเรือนและผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม และการสำรวจความรู้สึกหวาดกลัวภัยอาชญากรรม นอกจากนี้ มีการพัฒนาข้อความถามแก่นับข้อมูลสถิติอาชญากรรม เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำข้อมูลไปใช้รายงานสถานการณ์กระบวนการยุติธรรมทั้งในระดับประเทศและระดับนานาชาติ (รายละเอียดแบบสอบถามตามปรากฏตามเล่มคู่มือการจัดเก็บ วิเคราะห์ ประเมินผลตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย (Thailand Justice Indicator) บทที่ 2)

3.5.5.2 ประชากรและการสุ่มตัวอย่าง

การสำรวจข้อมูลการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ปี พ.ศ. 2567 เป็นการสำรวจข้อมูลภาคประชาชนตามพื้นที่กองบังคับการตำรวจภูธร 9 ภาค 27 จังหวัด และกองบัญชาการตำรวจนครบาล รวมเป็น 10 พื้นที่ พื้นที่ละ 300 ตัวอย่าง รวมแล้วทั่วประเทศเท่ากับ 3,000 ตัวอย่าง ซึ่งเป็นผู้แทนครัวเรือน โดยผู้แทนครัวเรือนเป็นผู้ให้ข้อมูลอาชญากรรมของสมาชิกในครัวเรือนจำนวน 6,843 คน

²⁴ ขวัญสกล เจนการ และคณะ,โครงการจ้างเหมาบริการเพื่อจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดและวิเคราะห์สถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมของประเทศไทย. (รายงานวิจัย: สำนักงานกิจการยุติธรรม, 2567)

3.5.5.3 การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การสำรวจข้อมูลการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ปี พ.ศ. 2567 มีการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 3,000 ตัวอย่าง ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่ จึงใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) เพื่อให้ได้ตัวอย่างที่มีความเป็นตัวแทนของประชากรได้อย่างแท้จริง โดยมีขั้นตอนและรายละเอียด ดังนี้

1) หน่วยตัวอย่างขั้นที่หนึ่ง (Primary Sampling Unit: PSU) คือ จังหวัดตัวอย่าง จำแนกตามพื้นที่กองบัญชาการตำรวจภูธร 9 ภาค และกองบัญชาการตำรวจนครบาล รวมจำนวน 10 พื้นที่ โดยดำเนินการคัดเลือกจังหวัดในแต่ละพื้นที่กองบัญชาการของตำรวจภูธรภาค 9 ภาค พื้นที่ละ 3 จังหวัด รวมทั้งหมด 27 จังหวัด ทั้งนี้ ในพื้นที่กองบัญชาการของตำรวจภูธรภาคนั้น กำหนดให้สำรวจกลุ่มตัวอย่างพื้นที่ภาคละไม่น้อยกว่า 300 ตัวอย่าง และสำหรับกองบัญชาการตำรวจนครบาลนั้น กำหนดให้สำรวจกลุ่มตัวอย่างไม่น้อยกว่า 300 ตัวอย่าง โดยพิจารณาให้ครอบคลุมตัวแทนจังหวัดที่ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อคน (Gross Province Product per capita) ทั้ง 4 ระดับ คือ กลุ่มจังหวัดที่มีรายได้ต่อหัวต่ำ กลุ่มจังหวัดที่มีรายได้ต่อหัวค่อนข้างต่ำ กลุ่มจังหวัดที่มีรายได้ต่อหัวค่อนข้างสูง และกลุ่มจังหวัดที่มีรายได้ต่อหัวสูง โดยใช้ข้อมูลจากรายงานผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด แบบปริมาณลูกโซ่ พ.ศ. 2565 จากสำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

2) หน่วยตัวอย่างขั้นที่สอง (Secondary Sampling Unit: SSU) คือ สถานีตำรวจตัวอย่าง ได้มาจากรีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากรายชื่อสถานีตำรวจภูธร (สภ.) ในจังหวัดตัวอย่างหรือหน่วยตัวอย่างขั้นที่หนึ่ง จำนวน 3 สถานี โดยเลือกพื้นที่ในเขตเมือง 1 สภ. และ นอกเขตเมือง 2 สภ. กรณีการเก็บข้อมูลในกองบัญชาการตำรวจนครบาล (กรุงเทพฯ) เก็บข้อมูลในเขตสถานีตำรวจนครบาล (สน.) จำนวน 3 แห่งต่อเขตพื้นที่กองบังคับการ

3) หน่วยตัวอย่างขั้นที่สาม (Tertiary Sampling Unit: TSU) คือ ตำบลตัวอย่าง ได้มาจากรีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากรายชื่อตำบลที่อยู่ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจในแต่ละหน่วยตัวอย่างขั้นที่สอง จากนั้นเมื่อได้ตำบลแล้วให้เลือกชุมชนที่จะสำรวจในบริเวณดังกล่าว ให้ครอบคลุมทั้งในเขตที่อยู่อาศัยและเขตการค้า เพื่อให้สามารถสำรวจข้อมูลในพื้นที่ที่มีลักษณะทางกายภาพและลักษณะอาชญากรรมที่ต่างกัน

4) การสุ่มหน่วยตัวอย่างขั้นที่สองและขั้นที่สามนั้น จะดำเนินการคัดเลือกพื้นที่หลังจากประสานงานกับสำนักงานยุติธรรมจังหวัดในแต่ละจังหวัดตัวอย่าง เพื่อให้ชุมชนตัวอย่างมีลักษณะเหมาะสมและเป็นไปตามระเบียบการสุ่มตัวอย่าง

5) เมื่อคัดเลือกชุมชนตัวอย่างแล้ว ให้ดำเนินการสุ่มตัวอย่างครัวเรือน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ (Systematic Sampling) โดยการสำรวจและจัดเรียงบ้านในพื้นที่เป้าหมาย จากนั้นให้สุ่มครัวเรือนตัวอย่างจำนวน 1 หลัง และเว้นไว้ทีละ 5 หลัง จากนั้นจึงเข้าไปสัมภาษณ์เก็บข้อมูล โดยในกรณีที่ไม่สามารถเก็บข้อมูลจากครัวเรือนที่เป็นเป้าหมายได้ เช่น ผู้แทนครัวเรือนไม่ประสงค์ให้ข้อมูล ไม่มีคนอยู่บ้าน หรือบ้านร้าง เป็นต้น ให้สุ่มตัวอย่างบ้าน จากบ้าน 1 ใน 5 หลังที่เว้นระยะห่าง เป็นตัวแทนของบ้านที่ไม่สามารถเก็บข้อมูลได้ เพื่อให้ได้ข้อมูลครบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดเอาไว้ในแต่ละพื้นที่

3.5.5.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและจัดทำค่าคะแนน

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและจัดทำค่าคะแนนตัวชี้วัดที่มาจากการการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรม ปี พ.ศ. 2566 คณะผู้วิจัยได้ใช้วิธีการกำหนดค่าเป้าหมาย (Baseline) และวิธีการวิเคราะห์ค่าแนวโน้มเชิงเส้น (Linear Trendline Analysis) ตามวิธีการวิเคราะห์และประเมินผลการปฏิบัติงานจากการจัดเก็บข้อมูลสถิติที่เป็นทางการของหน่วยงานราชการ (Administrative Data: AD) โดยการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนไม่ได้มีการจัดเก็บทุกปี จึงทำการวิเคราะห์ค่าแนวโน้มโดยใช้ตัวเลขล่าสุดย้อนหลังเป็นเวลาอย่างน้อย 3 ปีขึ้นไป หรือในกรณีที่ เป็นข้อมูลที่เพิ่งจัดเก็บซึ่งมีข้อมูลน้อยกว่า 5 ปี จะใช้ค่าเฉลี่ยมาเป็นค่าเป้าหมายแทน นอกจากนี้ พบว่าบางปีมีค่าสถิติเพิ่มขึ้นหรือลดลงผิดปกติอย่างสุดโต่ง (Outlier) จึงไม่นำข้อมูลในปีนั้นมาคำนวณ แล้ววิเคราะห์ค่าแนวโน้มเชิงเส้นจนถึงปีปัจจุบันเป็นค่าเป้าหมาย

เมื่อได้ค่าเป้าหมาย (Baseline) แล้วให้นำมาเปรียบเทียบกับข้อมูลปีปัจจุบัน เพื่อหาค่าคะแนนและค่าดัชนีต่อไป โดยจากสัดส่วนการประเมินมีค่าดัชนีการประเมินผลการปฏิบัติงานคะแนนเต็ม 0.500 สามารถนำมาประเมินคะแนนเป็น 5 ระดับ (ดีมาก – แย่ลงมาก) โดยเทียบเคียงกับผลการดำเนินการที่ดีขึ้นหรือแย่ลงตามเกณฑ์ร้อยละ 5 และร้อยละ 10 ตามลำดับ โดยคิดค่าคะแนนแบ่งเป็น 5 ระดับ โดยการคำนวณด้วยวิธีการ Min-Max Normalization ในลักษณะเดียวกับการแปลงค่า Likert Scale ในการสำรวจข้อมูลภาคประชาชนและการประเมินข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง (SA+OB) ค่าคะแนนดัชนีเต็ม 1.000 มาจากคะแนนประเมินผลการปฏิบัติ โดยไม่มีการประเมินคะแนนคุณภาพ

ทั้งนี้ กำหนดให้ตั้งค่าเป้าหมายในทิศทางที่ต่ำกว่าค่าประมาณการเนื่องจากตัวเลขที่น้อยแสดงถึงความเสี่ยงในการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่ำ

ตารางที่ 3.6 เกณฑ์การให้คะแนนค่าดัชนีตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมในส่วนของอาชญากรรมที่ได้จากการสำรวจข้อมูลภาคประชาชน

แย่มาก Negative	แย่ง Mixed Negative	ปานกลาง Not Change	ดีขึ้น Mixed Positive	ดีขึ้นมาก Positive
0.000 คะแนน	0.250 คะแนน	0.500 คะแนน	0.750 คะแนน	1.000 คะแนน
ผลการดำเนินการ มากกว่าค่าเป้าหมาย เกินกว่าร้อยละ 10	ผลการดำเนินการ มากกว่าค่าเป้าหมาย เกินกว่าร้อยละ 5	ผลการดำเนินการ มากกว่าหรือน้อยกว่า ค่าเป้าหมาย $\pm$ ไม่ เกินร้อยละ 5	ผลการดำเนินการ น้อยกว่าค่า เป้าหมายเกินกว่า ร้อยละ 5	ผลการดำเนินการ น้อยกว่าค่า เป้าหมาย เกินกว่าร้อยละ 10

หมายเหตุ: ค่าคะแนนคำนวณโดยผ่านการ Normalization จากค่าระดับให้เป็นค่าตัวเลขแล้ว

สำหรับตัวชี้วัดที่ 2.1 ระดับความหวาดกลัวภัยอาชญากรรม นำข้อมูลจากการสำรวจระดับความรู้สึกหวาดกลัวต่อการเกิดเหตุอาชญากรรม (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ฉ-1) ที่มีการจัดเก็บค่าคะแนนจากแบบสอบถามเป็นค่าร้อยละมาแปลงเป็นค่าคะแนนดัชนีเต็ม 1.000 และตัวชี้วัดที่ 2.4 อัตราการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมกลุ่มอื่น ๆ ตามมาตรฐานสากลที่เริ่มเก็บข้อมูลในปี พ.ศ.2566 เป็นปีแรกยังไม่สามารถจัดทำค่าเฉลี่ยหรือคำนวณแนวโน้มเชิงเส้นได้ให้ใช้วิธีการเปรียบเทียบค่าความแตกต่างจากสถิติปี พ.ศ.2566 กับปี พ.ศ.2567 โดยตรง

3.5.6 การอ้างอิงข้อมูลจากตัวชี้วัดสากล

ตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทยยังมีการนำข้อมูลจากตัวชี้วัดสากลมาใช้ประเมินตัวชี้วัดด้านที่ 8 การพัฒนาระบบการยุติธรรมตามมาตรฐานสากล ซึ่งเป็นตัวชี้วัดที่พัฒนามาจากแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติฉบับ 4 (พ.ศ. 2566 – 2569) และออกแบบประเด็นตัวชี้วัดให้มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดสากล ได้แก่ เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDGs: Sustainable Development Goals) เป้าหมายที่ 16 และระดับดัชนีหลักนิติธรรม (Rule of Law Index) ของ World Justice Project โดยใช้วิธีการประเมินค่าคะแนนดัชนีจากหน่วยงานกระบวนการยุติธรรมที่รายงานข้อมูล ควบคู่กับการถ่วงน้ำหนักจากค่าคะแนนตัวชี้วัดสากลจากการประเมินค่าคะแนนและจัดอันดับประเทศไทยในประเด็นต่าง ๆ โดยมีวิธีการเปรียบเทียบค่าคะแนนจากตัวชี้วัดสากล รายละเอียด ดังนี้

ข้อคำถามที่ 8.2.2 ค่าคะแนนตัวชี้วัดดัชนีหลักนิติธรรม (Rule of Law Index) ล่าสุดของประเทศไทย

เปรียบเทียบค่าคะแนนตัวชี้วัดหลักนิติธรรมของประเทศไทย จากการประเมินของ World Justice Project ในปี ค.ศ. 2024 ซึ่งประเมินค่าคะแนนประเทศไทยเท่ากับ 0.500 จากคะแนนเต็ม 1.000²⁵ เทียบระดับคะแนนดัชนีเท่ากับ 0.500

ข้อคำถามที่ 8.2.3 อันดับดัชนีหลักนิติธรรม (Rule of Law Index) ล่าสุดของประเทศไทย

เปรียบเทียบค่าคะแนนจากการจัดอันดับดัชนีหลักนิติธรรมของประเทศไทย โดย World Justice Project ในปี ค.ศ. 2024 ซึ่งจัดอันดับประเทศไทยไว้ที่ 78 จาก 142 ประเทศ²⁶ คิดเป็นค่าคะแนนร้อยละ 45.07 เทียบระดับคะแนนดัชนีเท่ากับ 0.451

ข้อคำถามที่ 8.4.2 การจัดระดับการดำเนินการต่อต้านการค้ามนุษย์ของประเทศไทยจากรายงาน TIPs Report

เปรียบเทียบค่าคะแนนการจัดระดับการดำเนินการต่อต้านการค้ามนุษย์ของประเทศไทยจากรายงาน TIPs Report ในปี ค.ศ. 2024 ซึ่งมีการจำแนกการจัดระดับการดำเนินการออกเป็น 4 ระดับ ได้แก่ Tier 1 Tier 2 Tier 2 Watch List และ Tier 3 โดยประเทศไทยถูกจัดอยู่ในระดับ Tier 2 (ระดับ 3 จากทั้งหมด 4 ระดับ)²⁷ เทียบระดับคะแนนดัชนีเท่ากับ 0.667

ข้อคำถามที่ 8.5.2 ค่าคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (CPI: Corruption Perception Index) ล่าสุดของประเทศไทย

เปรียบเทียบค่าคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย จากการประเมินของ Transparency International ในปี ค.ศ. 2024 ซึ่งประเมินค่าคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทยที่ 34 จากคะแนนเต็ม 100²⁸ เทียบระดับคะแนนดัชนีเท่ากับ 0.340

²⁵ The World Justice Project, *The World Justice Project Rule of Law Index 2024*. (Washington: WJP, 2024)

²⁶ เรื่องเดียวกัน

²⁷ U.S. Department of State (2024). *2024 Trafficking in Persons Report*. [Online]:

<https://www.state.gov/reports/2024-trafficking-in-persons-report/>

²⁸ Transparency International, *Corruption Perceptions Index, 2024*. [Online]:

<https://www.transparency.org/en/cpi/2024/index/tha>

ข้อคำถามที่ 8.5.3 อันดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (CPI: Corruption Perception Index)

ล่าสุดของประเทศไทย

เปรียบเทียบค่าคะแนนจากการจัดอันดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย โดย Transparency International ในปี ค.ศ. 2024 ซึ่งจัดอันดับประเทศไทยไว้ที่ 107 จาก 180 ประเทศ²⁹ คิดเป็นค่าคะแนนร้อยละ 41.00 เทียบระดับคะแนนดัชนีเท่ากับ 0.410

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลดัชนีชี้วัดในภาพรวม

การวิเคราะห์ข้อมูลตัวชี้วัดในการศึกษาค้างนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินค่าดัชนีของตัวชี้วัด 10 ด้าน จำนวน 55 ตัวชี้วัด โดยใช้เครื่องมือวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ด้วยแบบรายงานตนเองและการประชุมกลุ่มย่อยร่วมกับผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อรายงานข้อมูลและประเมินผลของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหมดตามแต่ละตัวชี้วัด โดยการวิเคราะห์ข้อมูลแยกตามประเภทของการจัดเก็บข้อมูล แล้วนำมาแปลงเป็นค่าคะแนนดัชนีฐานคะแนนเต็ม 1.000 ในแต่ละตัวชี้วัดให้เป็นฐานเดียวกัน จากนั้นจึงนำค่าคะแนนของแต่ละตัวชี้วัดมาคำนวณเป็นคะแนนเฉลี่ยเป็นคะแนนรายด้าน แล้วเอาคะแนนรายด้านมาคำนวณเป็นคะแนนภาพรวม โดยรายละเอียดการถ่วงน้ำหนักและเฉลี่ยคะแนนปรากฏ ดังนี้

²⁹ เรืองเดียวกัน

ตารางที่ 3.7 กรอบการจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย (Thailand Justice Indicator)

ลำดับ	ตัวชี้วัด	วิธีการจัดเก็บ	แหล่งข้อมูล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
1	ระดับการรับรู้กฎหมาย สิทธิพื้นฐาน และความรู้พื้นฐานในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้โดยสะดวก			
1.1	ระดับความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิพื้นฐาน	PS	แบบสำรวจข้อมูลตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรม 2.1 ตัวชี้วัดที่ 1.1	สกธ.
1.2	ระดับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับช่องทางและการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม	PS	แบบสำรวจข้อมูลตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรม 2.1 ตัวชี้วัดที่ 1.2	สกธ.
1.3	ระดับการรับรู้และความเข้าใจกฎหมาย	PS	แบบสำรวจข้อมูลตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรม 2.1 ตัวชี้วัดที่ 1.3	สกธ.
1.4	ระดับการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมของประชาชนอย่างรวดเร็วและเท่าเทียม	PS	แบบสำรวจข้อมูลตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรม 2.1 ตัวชี้วัดที่ 1.4	สกธ.
2	ความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัย			
2.1	ระดับความหวาดกลัวภัยอาชญากรรม	CVS	แบบสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ค (SDG 16.1.4)	สกธ.
2.2	คดีความรุนแรงต่อชีวิตร่างกายและเพศ			
	2.2.1 จำนวนเหยื่อฆาตกรรมต่อประชากร 100,000 คน จำแนกตามเพศและอายุ	AD	แบบรายงานข้อมูลสถิติทางการ AD-SDGs-01 (SDG 16.1.1)	สตช. สธ. ปค.

ลำดับ	ตัวชี้วัด	วิธีการจัดเก็บ	แหล่งข้อมูล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	2.2.2 สถิติคดีความรุนแรงทางร่างกาย จิตใจ หรือทางเพศในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา (คดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายและเพศ) ซึ่งได้แจ้งการกระทำอันรุนแรงนั้นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจหน้าที่ หรือกลไกทางการในการยุติข้อขัดแย้ง (สัดส่วนการแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ในคดีชีวิตร่างกายและเพศ)	AD	แบบรายงานข้อมูลสถิติทางการ AD-SDGs-03 (SDG 16.3.1)	สตช.
	2.2.3 สัดส่วนของประชากรที่ได้รับความรุนแรงทางร่างกาย จิตใจ หรือทางเพศในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา	CVS	แบบสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ข-1 และ ข-5 (SDG 16.1.3)	สกธ.
	2.2.4 สัดส่วนของเด็กอายุ 1-17 ปี ที่เคยถูกทำร้ายทางร่างกาย และ/หรือข่มเหงทางจิตใจโดยผู้ดูแลในเดือนที่ผ่านมา	CVS	แบบสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ข (SDG 16.2.1)	สกธ.
	2.2.5 สัดส่วนของผู้หญิงและผู้ชายวัยรุ่นอายุ 18 - 29 ปี ที่เคยถูกกระทำความรุนแรงทางเพศก่อนอายุ 18 ปี	CVS	แบบสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ข (SDG 16.2.3)	สกธ.
	2.2.6 อัตราการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมคดีชีวิตร่างกายและเพศจากการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน (ต่อประชากร 100,000 คน)	CVS	แบบสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ข-1 และ ข-5	สกธ.
2.3	คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์			
	2.3.1 สถิติคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ต่อประชากร 100,000 คน	AD	แบบรายงานข้อมูลสถิติทางการ AD-01	สตช. DSI

ลำดับ	ตัวชี้วัด	วิธีการจัดเก็บ	แหล่งข้อมูล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	2.3.2 อัตราการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจากการสำรวจ อาชญากรรมภาคประชาชนในคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์	CVS	แบบสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาค ประชาชน หัวข้อ ข-4 และ ข-6	สภ.ร.
2.4	การเสียชีวิตที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้งต่อประชากร 100,000 คน จำแนกตาม อายุ เพศ และสาเหตุ	AD	แบบรายงานข้อมูลสถิติทางการ AD-SDGs- 02 (SDG 16.1.2)	ศอ.บต. สมช.
2.5	คดีการค้ำมนุษย์			
	2.5.1 จำนวนเหยื่อการค้ำมนุษย์ต่อประชากร 100,000 คน จำแนก ตามเพศ อายุ และรูปแบบการแสวงหาประโยชน์	AD	แบบรายงานข้อมูลสถิติทางการ AD-SDGs- 04 (SDG 16.2.2)	พม.
	2.5.2 คดีการค้ำมนุษย์เพื่อบังคับใช้แรงงาน	CVS	แบบสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาค ประชาชน จ	สภ.ร.
2.6	มูลค่ารวมทั้งหมดของกระแสเข้าออกของเงินที่ผิดกฎหมาย (หน่วย เป็น ดอลลาร์สหรัฐ)	AD	แบบรายงานข้อมูลสถิติทางการ AD-SDGs- 05 (SDG 16.4.1)	ปปง.
2.7	สัดส่วนของอาวุธขนาดเล็ก และอาวุธเบาที่มีการตรวจยึด ติดตาม จับกุมหรือส่งมอบต่อเจ้าหน้าที่ตามทีระบุไว้ในมาตรฐานและ เครื่องมือทางกฎหมายระหว่างประเทศ (ต่อประชากร 100,000 คน)	AD	แบบรายงานข้อมูลสถิติทางการ AD-SDGs- 06 (SDG 16.4.2)	สตช. ปค.
2.8	สถิติคดีที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตร่างกายหรือทรัพย์สินอื่นตาม มาตรฐานสากล	AD	แบบรายงานข้อมูลสถิติทางการ AD-02	สตช. DSI

ลำดับ	ตัวชี้วัด	วิธีการจัดเก็บ	แหล่งข้อมูล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
2.9	อัตราการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในคดีที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตร่างกายหรือทรัพย์สินอื่นจากการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน	CVS	แบบสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน หัวข้อ ข-2 ข-3 ข-7 และ ข-8	สกธ.
3	การมีกฎหมายที่ดี ประชาชนเคารพกฎหมาย			
3.1	ระดับความสำเร็จของการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย	SA+OB	แบบเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง SAOB-01	สส. สว. สคก.
3.2	สัดส่วนคดีความในกระบวนการยุติธรรม	AD	แบบรายงานข้อมูลสถิติทางการ AD-03	สตช. ศาลยุติธรรม
3.3	ระดับการเคารพกฎหมายของประชาชน	PS	แบบสำรวจข้อมูลตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรม 2.3 ส่วนที่ 1	สกธ.
3.4	ตัวอย่างความสำเร็จของการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม	SA+OB	แบบเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง SAOB-01	หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม
4	การบังคับใช้กฎหมายถูกต้อง เที่ยงธรรม			
4.1	มีมาตรการ กลไก และแนวทางในการกำกับดูแลตรวจสอบการใช้ดุลยพินิจของเจ้าพนักงานในการจับกุม สอบสวน สั่งคดี หรือพิจารณาให้เป็นไปด้วยความถูกต้อง ปราศจากอคติ (Accuracy and Impatient)	SA+OB	แบบเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง SAOB-07	หน่วยงานผู้บังคับใช้กฎหมาย
4.2	ไม่มีการเลือกปฏิบัติ (Discrimination) ในกระบวนการยุติธรรม			

ลำดับ	ตัวชี้วัด	วิธีการจัดเก็บ	แหล่งข้อมูล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	4.2.1 มีมาตรการ กลไก และแนวทางในการกำกับดูแลตรวจสอบการใช้ดุลยพินิจหรือการให้บริการกับประชาชนโดยปราศจากการเลือกปฏิบัติ (Discrimination)	SA+OB	แบบเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง SAOB-07	หน่วยงานผู้บังคับใช้กฎหมาย
	4.2.2 สถิติร้องเรียนและผลการดำเนินการเกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติ	AD	แบบรายงานข้อมูลสถิติทางการ AD-04	หน่วยงานผู้บังคับใช้กฎหมายและ หน่วยงานรับเรื่องร้องเรียน
	4.2.3 สัดส่วนของประชากรที่รายงานว่ารู้สึกถูกเลือกปฏิบัติหรือถูกข่มขู่/คุกคามใน 12 เดือนที่ผ่านมาตามข้อบัญญัติพื้นฐานของการห้ามเลือกปฏิบัติในการแบ่งแยกเชื้อชาติภายใต้กฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ	PS	แบบสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ข-8.2 (SDG 16.b.1)	สกธ.
4.3	กระบวนการยุติธรรมที่ปลอดการทุจริต			
	4.3.1 มีมาตรการ กลไก และแนวทางในการกำกับดูแลตรวจสอบการทุจริตของเจ้าพนักงานในกระบวนการยุติธรรม ทั้งในส่วนของ การเรียกรับผลประโยชน์แลกเปลี่ยนกับการไม่จับกุม การค้าสำนวนคดี การเรียกรับผลประโยชน์แลกเปลี่ยนกับการให้ความช่วยเหลือให้	SA+OB	แบบเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง SAOB-07	หน่วยงานผู้บังคับใช้กฎหมาย

ลำดับ	ตัวชี้วัด	วิธีการจัดเก็บ	แหล่งข้อมูล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	ไม่ต้องรับโทษ หรือมีการสั่งคดีหรือตัดสินคดีเข้าข้างฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดโดยมิชอบ			
	4.3.2 สถิติเรื่องร้องเรียนและผลการดำเนินการต่อเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการทุจริตและการประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่ในสังกัด	AD	แบบรายงานข้อมูลสถิติทางการ AD-04	หน่วยงานผู้บังคับใช้กฎหมาย
	4.3.3 สถิติการรับเรื่องร้องเรียนกรณีเจ้าหน้าที่ทุจริตหรือประพฤติมิชอบและผลการดำเนินการต่อเจ้าหน้าที่หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม	AD	แบบรายงานข้อมูลสถิติทางการ AD-04-02	ป.ป.ช. ป.ป.ท.
	4.3.4 สถิติการดำเนินคดีหรือชี้มูลความผิดกรณีเจ้าหน้าที่ทุจริตหรือประพฤติมิชอบและผลการดำเนินการต่อเจ้าหน้าที่หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม	AD	แบบรายงานข้อมูลสถิติทางการ AD-04-02	ป.ป.ช. ป.ป.ท.
4.4	ปราศจากการแทรกแซงกระบวนการยุติธรรม			
	4.4.1 มีมาตรการ กลไก และแนวทางในการกำกับดูแลการใช้อำนาจโดยมิชอบแทรกแซงกระบวนการยุติธรรม	SA+OB	แบบเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง SAOB-07	หน่วยงานผู้บังคับใช้กฎหมาย

ลำดับ	ตัวชี้วัด	วิธีการจัดเก็บ	แหล่งข้อมูล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	4.4.2 มีมาตรการ กลไก และแนวทางในการคุ้มครองเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานจากการถูกแทรกแซงหรือการใช้อำนาจโดยมิชอบให้ยอมตาม	SA+OB	แบบเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง SAOB-07	หน่วยงานผู้บังคับใช้กฎหมาย
	4.4.3 สถิติเรื่องร้องเรียนและผลการดำเนินการเกี่ยวกับการแทรกแซงกระบวนการยุติธรรม	AD	แบบรายงานข้อมูลสถิติทางการ AD-04	หน่วยงานผู้บังคับใช้กฎหมายและหน่วยงานรับเรื่องร้องเรียน
4.5	สถิติเรื่องร้องเรียนหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม			
	4.5.1 การร้องเรียนเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิในกระบวนการยุติธรรม	AD	แบบรายงานข้อมูลสถิติทางการ AD-05	กสม.
	4.5.2 การร้องเรียนหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมจากหน่วยงานรับเรื่องร้องเรียนหลัก	AD	แบบรายงานข้อมูลสถิติทางการ AD-06	สปน. ศูนย์ดำรงธรรม ศูนย์บริการร่วม ผู้ตรวจการแผ่นดิน
5.	กระบวนการยุติธรรมบนพื้นฐานการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี			
5.1	กระบวนการยุติธรรมที่เปิดเผยและโปร่งใส			
	5.1.1 หน่วยงานในมีการเปิดเผยเกี่ยวกับข้อกฎหมาย กระบวนการทำงาน และแนวทางการใช้ดุลยพินิจในกระบวนการยุติธรรมอย่างเปิดเผยและโปร่งใสโดยไม่ต้องร้องขอ	SA+OB	แบบเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง SAOB-12	หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

ลำดับ	ตัวชี้วัด	วิธีการจัดเก็บ	แหล่งข้อมูล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	5.1.2 ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับข้อกฎหมาย กระบวนการทำงาน และแนวทางการใช้ดุลยพินิจในกระบวนการ ยุติธรรมได้อย่างเหมาะสมเมื่อมีการร้องขอ และไม่ใช้เวลามากเกินไป	SA+OB	แบบเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการ ประเมินตนเอง SAOB-12	หน่วยงานใน กระบวนการยุติธรรม
	5.1.3 หากมีการคัดค้านหรือโต้แย้งการทำหน้าที่ของรัฐหรือเจ้า พนักงานในกระบวนการยุติธรรม ประชาชนหรือองค์กรภาคเอกชน ผู้ทำหน้าที่นั้นมีความมั่นใจได้ว่าจะไม่ถูกตอบโต้เอาคืน	SA+OB	แบบเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการ ประเมินตนเอง SAOB-12	หน่วยงานใน กระบวนการยุติธรรม
5.2	คะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของ หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม (ITA)	AD	คะแนนประเมิน ITA AD-15 (ข้อมูลจากหน่วยงานภายนอก)	หน่วยงานใน กระบวนการยุติธรรม
5.3	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการกำหนดระยะเวลามาตรฐานตามที่กำหนด ไว้ในกฎหมาย และเร่งรัดให้กระบวนการยุติธรรมเป็นไปด้วยความ รวดเร็ว			
	5.3.1 สถิติเรื่องร้องเรียนและผลการดำเนินการเกี่ยวกับการ ดำเนินคดีล่าช้าเกินควร	AD	แบบรายงานข้อมูลสถิติทางการ AD-04	หน่วยงานให้บริการใน กระบวนการยุติธรรม
	5.3.2 หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมรายงานผลการกำหนด ระยะเวลามาตรฐานตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายในแต่ละขั้นตอนการ ปฏิบัติ	SA+OB	แบบเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการ ประเมินตนเอง SAOB-11	หน่วยงานใน กระบวนการยุติธรรม

ลำดับ	ตัวชี้วัด	วิธีการจัดเก็บ	แหล่งข้อมูล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	5.3.3 หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมมีระบบติดตามความคืบหน้าการดำเนินคดี (Tracking)	SA+OB	แบบเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง SAOB-11	หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม
	5.3.4 หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมมีการจัดทำระยะเวลาเฉลี่ยในการดำเนินคดีหรือการดำเนินงานในกระบวนการยุติธรรม	SA+OB	แบบเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง SAOB-11	หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม
	5.3.5 หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมมีมาตรการหรือกลไกในการวิเคราะห์กระบวนการต่าง ๆ ในการดำเนินคดี หรือดำเนินงานในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา แพ่ง หรือปกครอง และมีการปรับปรุงกระบวนการทำงานเพื่อลดระยะเวลาและขั้นตอนการปฏิบัติงานในกระบวนการยุติธรรม	SA+OB	แบบเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง SAOB-11	หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม
5.4	ความพึงพอใจของประชาชนต่อระบบการติดตามความคืบหน้าการดำเนินคดีของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม			
	5.4.1 ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อระบบการติดตามความคืบหน้าการดำเนินคดีของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม	US	แบบสำรวจข้อมูลผู้รับบริการ (User Survey) ส่วนที่ 3	สทช. อัยการ ศาล ยุติธรรม
	5.4.2 ผลการสำรวจความพึงพอใจในการแจ้งผลความคืบหน้าคดีของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมจากผู้ประสบเหตุอาชญากรรม	PS	แบบสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ข-1 ถึง ข-8 ส่วนที่ 5	สทช.

ลำดับ	ตัวชี้วัด	วิธีการจัดเก็บ	แหล่งข้อมูล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
5.5	หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมมีทรัพยากร ทั้งเรื่องบุคลากรและงบประมาณที่ได้รับมีการใช้จ่ายอย่างสมเหตุผลผลและมีความสอดคล้องกับพันธกิจหรือภาระงานที่เหมาะสมต่อการตอบสนองต่อสภาพปัญหาหรือความเปลี่ยนแปลงด้านปัจจัยภายนอกที่กระทบต่อการกิจของหน่วยงาน	SA+OB	แบบเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง SAOB-13	หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม
5.6	การบริหารทรัพยากรมนุษย์และการพัฒนาบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม			
	5.6.1 ความพร้อมของบุคลากรและการพัฒนาเสริมสร้างบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม	SA+OB	แบบเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง SAOB-14	หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม
	5.6.2 การวางระบบกำลังคนและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของหน่วยงาน	SA+OB	แบบเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง SAOB-14	หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม
	5.6.3 การประเมินและวิเคราะห์ความเหมาะสมและขีดความสามารถในการปฏิบัติของบุคลากรในด้านกระบวนการยุติธรรม	SA+OB	แบบเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง SAOB-14	หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม
	5.6.4 การวิเคราะห์สภาพปัญหาด้านบุคลากรและความเปลี่ยนแปลงด้านปัจจัยภายนอกที่มีผลกระทบการบริหารทรัพยากรบุคคล และการเตรียมความพร้อมการพัฒนาบุคลากรรองรับในอนาคต	SA+OB	แบบเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง SAOB-14	หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

ลำดับ	ตัวชี้วัด	วิธีการจัดเก็บ	แหล่งข้อมูล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
5.7	การวิเคราะห์ประเมินค่าต้นทุนของกิจกรรมการเข้าถึงความยุติธรรม	SA+OB	แบบเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง SAOB-15	หน่วยงานให้บริการในกระบวนการยุติธรรม
5.8	ระดับความสำเร็จของการเชื่อมโยงและใช้ประโยชน์จากข้อมูลร่วมกันระหว่างหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม			
	5.8.1 ระดับความสำเร็จของการเชื่อมโยงและใช้ประโยชน์จากข้อมูลร่วมกันระหว่างหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม	SA+OB	แบบเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง SAOB-10	หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม
	5.8.2 ระดับความสำเร็จของการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินงานของกระบวนการยุติธรรม	SA+OB	แบบเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง SAOB-10	หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม
6.	การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ			
6.1	ระดับความสำเร็จของการปฏิบัติที่ชัดเจนและชอบด้วยกฎหมายในการบังคับใช้กฎหมาย			
	6.1.1 การมีแนวปฏิบัติที่ชัดเจนและชอบด้วยกฎหมายในการบังคับใช้กฎหมาย	SA+OB	แบบเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง SAOB-02	หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย
	6.1.2 โอกาสและความเป็นไปได้ที่จะมีการละเมิดหลักการปฏิบัติในการบังคับใช้กฎหมายโดยชอบด้วยกฎหมายและเป็นไปตามกระบวนการอันควร (Due Process of Law)	SA+OB	แบบเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง SAOB-02	หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย และหน่วยงานให้ความช่วยเหลือ

ลำดับ	ตัวชี้วัด	วิธีการจัดเก็บ	แหล่งข้อมูล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
6.2	การป้องกันความผิดพลาดในการตั้งข้อกล่าวหาหรือมีการคุมขังผู้ บริสุทธิ์ที่ไม่ได้กระทำความผิด			
	6.2.1 มีมาตรการ ขั้นตอน และวิธีการ ในการป้องกันความผิดพลาด ในการตั้งข้อกล่าวหาหรือคุมขังผู้บริสุทธิ์	SA+OB	แบบเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการ ประเมินตนเอง SAOB-03	หน่วยงานบังคับใช้ กฎหมาย และ หน่วยงานให้ความ ช่วยเหลือ
	6.2.2 มีกลไกหรือวิธีการในการให้ความช่วยเหลือหากมีเรื่อง ร้องเรียน หรือข้อโต้แย้งจากผู้ถูกกล่าวหาเกี่ยวกับการตั้งข้อกล่าวหา การจับกุม หรือคุมขังผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยซึ่งเป็นผู้บริสุทธิ์ที่ไม่ได้ การกระทำความผิด (รวมถึงการให้ความช่วยเหลือผู้ที่ถูกคุมขังอยู่ด้วย)	SA+OB	แบบเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการ ประเมินตนเอง SAOB-03	หน่วยงานบังคับใช้ กฎหมาย และ หน่วยงานให้ความ ช่วยเหลือ
	6.2.3 การให้ความช่วยเหลือผู้บริสุทธิ์ที่ถูกจับกุมดำเนินคดีโดยไม่ได้ กระทำความผิด	AD	แบบรายงานข้อมูลสถิติทางการ AD-11 (ยังไม่สามารถคำนวณได้ เนื่องจากยังไม่มี ข้อมูลผู้ถูกกล่าวหาที่ไม่ได้กระทำความผิด)	ศาลยุติธรรม สตช. DSI อัยการ
	6.2.4 ร้อยละผู้ถูกจับกุม/ผู้ถูกคุมขัง ที่ได้รับการชดเชยเยียวยา ภายหลังได้รับการพิสูจน์แล้วว่าไม่ได้กระทำความผิด	AD	แบบรายงานข้อมูลสถิติทางการ AD-10	ศาลยุติธรรม กรมคุ้มครองสิทธิฯ กองทุนยุติธรรม (สป.ยธ.)

ลำดับ	ตัวชี้วัด	วิธีการจัดเก็บ	แหล่งข้อมูล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
6.3	สัดส่วนผู้ได้รับการช่วยเหลือชดเชยเยียวยาเมื่อเทียบกับจำนวนคดีที่มีการรับแจ้งที่ผู้เสียหายคดีอาญาอยู่ในข่ายจะสามารถขอรับเงินชดเชยเยียวยาตาม พ.ร.บ.ค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทนค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ.2544	AD	แบบรายงานข้อมูลสถิติทางการ AD-09	สตช. กรมคุ้มครองสิทธิฯ
6.4	ระดับความสำเร็จของหน่วยงานในการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดหรือผู้ถูกกล่าวหาที่สอดคล้องตามกรอบมาตรฐานสากล			
	6.4.1 มาตรการ หลักเกณฑ์ แนวทาง หรือคำแนะนำในการปฏิบัติ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการจับกุมหรือคุมขังตามอำเภอใจ	SA+OB	แบบเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง SAOB-04	หน่วยงานจับกุมคุมขัง
	6.4.2 การปฏิบัติต่อผู้ถูกกล่าวหาตามหลักสันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นผู้บริสุทธิ์โดยจะมีการปฏิบัติต่อผู้ถูกกล่าวหาเยี่ยงผู้กระทำผิดมิได้ (เช่น การคุมขังผู้ต้องขังระหว่างการพิจารณาคดีโดยเสมือนการคุมขังนักโทษ การยึดข้อกล่าวหาบุคคลโดยเจ้าพนักงาน)	SA+OB	แบบเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง SAOB-04	หน่วยงานจับกุมคุมขัง
	6.4.3 มาตรการ หลักเกณฑ์ แนวทาง หรือคำแนะนำในการป้องกันไม่ให้เกิดการคุมขังตามอำเภอใจ และให้มีการใช้ดุลยพินิจในการพิจารณาให้มีการคุมขังระหว่างการสอบสวนหรือการพิจารณาคดีเท่าที่จำเป็นซึ่งรวมถึงการช่วยเหลือผู้ยากไร้ที่ไม่ได้รับการปล่อยตัว	SA+OB	แบบเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง SAOB-04	หน่วยงานจับกุมคุมขัง

ลำดับ	ตัวชี้วัด	วิธีการจัดเก็บ	แหล่งข้อมูล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	ชั่วคราวเนื่องจากสาเหตุเพียงแค่นี้ไม่มีหลักทรัพย์วางประกันตัวในการปล่อยตัวชั่วคราวในระดับใด			
6.5	การคุ้มครองสิทธิมนุษยชนตามหลักสากล			
	6.5.1 มาตรการ หลักเกณฑ์ แนวทาง หรือคำแนะนำในการปฏิบัติเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการฆาตกรรมโดยเจตนาโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ	SA+OB	แบบเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง SAOB-05	หน่วยงานจับกุมคุมขัง
	6.5.2 มาตรการ หลักเกณฑ์ แนวทาง หรือคำแนะนำในการปฏิบัติเพื่อป้องกันการซ้อมทรมานและทำให้บุคคลสูญหายโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐอยู่ในระดับใด	SA+OB	แบบเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง SAOB-05	หน่วยงานจับกุมคุมขัง
	6.5.3 สถิติเรื่องร้องเรียนและผลการดำเนินการเกี่ยวกับความรุนแรงหรือการใช้อำนาจเกินขอบเขต (Abuse of Power)	AD	แบบรายงานข้อมูลสถิติทางการ AD-04-01 AD-04-02 AD-04-04	หน่วยงานผู้บังคับใช้กฎหมายและ หน่วยงานรับเรื่องร้องเรียน
	6.5.4 สถิติเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการซ้อมทรมาน หรือกระทำให้บุคคลสูญหาย หรือการไม่ปฏิบัติตามมาตรการป้องกันการซ้อมทรมาน หรือการกระทำให้บุคคลสูญหายตามกฎหมาย	AD	แบบรายงานข้อมูลสถิติทางการ AD-04-01 AD-04-02 AD-04-04	หน่วยงานผู้บังคับใช้กฎหมายและ หน่วยงานรับเรื่องร้องเรียน

ลำดับ	ตัวชี้วัด	วิธีการจัดเก็บ	แหล่งข้อมูล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	6.5.5 สถิติผู้ต้องขังระหว่างการพิจารณาและสัดส่วนผู้ต้องขังระหว่างการพิจารณาเปรียบเทียบกับจำนวนผู้ต้องขังทั้งหมด	AD	แบบรายงานข้อมูลสถิติทางการ AD-SDGs-08 (SDG 16.3.2)	รท.
6.6	สถิติเรื่องร้องเรียนในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการละเมิดสิทธิมนุษยชนและการละเมิดสิทธิพื้นฐานในกระบวนการยุติธรรม	AD	แบบรายงานข้อมูลสถิติทางการ AD-05	กสม.
6.7	จำนวนคดีที่พิสูจน์แล้วว่าเป็นความจริงเกี่ยวกับการฆาตกรรม (killing) การลักพาตัว (kidnapping) การอุ้มหาย (Enforced disappearance) การควบคุมตัวโดยพลการ (Arbitrary detention) การทรมาน (torture) ที่กระทำต่อผู้สื่อข่าว บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับสื่อ สหภาพทางการค้า และผู้พิทักษ์สิทธิมนุษยชน ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา	AD	แบบรายงานข้อมูลสถิติทางการ AD-SDGs-07 (SDG 16.10.1)	กสม. กรมคุ้มครองสิทธิฯ
7	การปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดในกระบวนการยุติธรรม			
7.1	ร้อยละการกระทำผิดซ้ำ	AD	แบบรายงานข้อมูลสถิติทางการ AD-07	สตช. (ทว.) รท. คป. พน. สภ. สป.ยธ.
7.2	จำนวนผู้กระทำผิดที่สามารถติดตามตัวได้และจำนวนผู้ที่สามารถกลับไปใช้ชีวิตในสังคมได้โดยปกติสุข	AD	แบบรายงานข้อมูลสถิติทางการ AD-08 (กรณีมีข้อมูลผู้ที่ปล่อยตัวหรือพ้นโทษให้ใช้ สัดส่วนผู้กระทำผิดที่สามารถกลับไปใช้ชีวิต	รท. คป. พน.

ลำดับ	ตัวชี้วัด	วิธีการจัดเก็บ	แหล่งข้อมูล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
			ได้ตามปกติสุขเทียบกับผู้ที่ได้รับการปล่อยตัวหรือพ้นโทษทั้งหมด)	
8	การพัฒนาระบบการยุติธรรมตามมาตรฐานสากล			
8.1	การขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDGs: Sustainable Development Goals) ในเป้าหมายที่ 16 และประเด็นที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรม	SA+OB	แบบเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง SAOB-06	สกร.
8.2	การยกระดับดัชนีหลักนิติธรรม (Rule of Law Index) ของ World Justice Project			
	8.2.1 การขับเคลื่อนการยกระดับดัชนีหลักนิติธรรม (Rule of Law Index) ของ World Justice Project	SA+OB	แบบเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง SAOB-06	สกร.
	8.2.2 ค่าคะแนนตัวชี้วัดดัชนีหลักนิติธรรม (Rule of Law Index) ล่าสุดของประเทศไทย	IN	ตัวชี้วัดสากล	WJP
	8.2.3 อันดับดัชนีหลักนิติธรรม (Rule of Law Index) ล่าสุดของประเทศไทย	IN	ตัวชี้วัดสากล	WJP
8.3	การต่อต้านองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ	SA+OB	แบบเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง SAOB-06	สตช. DSI อัยการ
8.4	การต่อต้านการค้ามนุษย์			

ลำดับ	ตัวชี้วัด	วิธีการจัดเก็บ	แหล่งข้อมูล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	8.4.1 การขับเคลื่อนการต่อต้านการค้ำมนุษย์ของประเทศไทย	SA+OB	แบบเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการ ประเมินตนเอง SAOB-06	พม.
	8.4.2 การจัดระดับการดำเนินการต่อต้านการค้ำมนุษย์ของประเทศไทยจากรายงาน TIPs Report	IN	ตัวชี้วัดสากล	TIPs Report
8.5	การต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน			
	8.5.1 การขับเคลื่อนการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันของประเทศไทย	SA+OB	แบบเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการ ประเมินตนเอง SAOB-06	ป.ป.ช. ป.ป.ท.
	8.5.2 ค่าคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (CPI: Corruption Perception Index) ล่าสุดของประเทศไทย	IN	ตัวชี้วัดสากล	TI
	8.5.3 อันดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (CPI: Corruption Perception Index) ล่าสุดของประเทศไทย	IN	ตัวชี้วัดสากล	TI
	8.5.4 สัดส่วนของบุคคลที่เคยติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างน้อย 1 ครั้ง ที่มีการให้สินบนหรือถูกเรียกสินบน โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐในช่วงระยะเวลา 12 เดือนที่ผ่านมา	CVS	แบบสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาค ประชาชน ง (SDG 16.5.1)	สกร.
	8.5.5 สัดส่วนขององค์กรธุรกิจที่เคยติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างน้อย 1 ครั้ง และมีการให้สินบน หรือถูกเรียกสินบนโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐในช่วงระยะเวลา 12 เดือนที่ผ่านมา	CVS	แบบสำรวจโครงการสำรวจองค์กรธุรกิจที่ เคยถูกเรียกรับสินบน (SDG 16.5.2) (NIDA Poll)	สกร.

ลำดับ	ตัวชี้วัด	วิธีการจัดเก็บ	แหล่งข้อมูล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
8.6	การต่อต้านการฟอกเงิน	SA+OB	แบบเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการ ประเมินตนเอง SAOB-06	ปปง.
8.7	การคุ้มครองสิทธิมนุษยชน	SA+OB	แบบเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการ ประเมินตนเอง SAOB-06	กรมคุ้มครองสิทธิฯ กสม.
8.8	กลไกการระงับข้อพิพาทหรือกลไกป้องกันการเกิดข้อพิพาทตาม มาตรฐานสากล เช่น โนตารีพับลิก อนุญาโตตุลาการ	SA+OB	แบบเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการ ประเมินตนเอง SAOB-06	สกร. สภานายความ อนุญาโตฯ
8.9	กระบวนการยุติธรรมทางเลือก			
	8.9.1 ระดับการรับรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรม ทางเลือก	PS	แบบสำรวจข้อมูลตัวชี้วัดกระบวนการ ยุติธรรม 2.2 ส่วนที่ 1	สกร.
	8.9.2 ระดับการแก้ไขปัญหาข้อพิพาท	PS	แบบสำรวจข้อมูลตัวชี้วัดกระบวนการ ยุติธรรม 2.2 ส่วนที่ 3 ข้อ 2.3 (SDG 16.3.3)	สกร.
	8.9.3 ความพึงพอใจต่อกระบวนการระงับข้อพิพาท	PS	แบบสำรวจข้อมูลตัวชี้วัดกระบวนการ ยุติธรรม 2.2 ส่วนที่ 3 ข้อ 2.4	สกร.
	8.9.4 ร้อยละความสำเร็จของข้อพิพาทและคดีความที่ใช้มาตรการ ทางเลือกในการยุติข้อพิพาท	AD	แบบรายงานข้อมูลสถิติทางการ AD-12 (กรณีมีข้อมูลคดีทั้งหมดให้เทียบสัดส่วนคดีที่ สำเร็จกับคดีทั้งหมด)	หน่วยงาน กระบวนการยุติธรรม ทางเลือก

ลำดับ	ตัวชี้วัด	วิธีการจัดเก็บ	แหล่งข้อมูล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
9	ความสำเร็จการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในกระบวนการยุติธรรม			
9.1	ระดับความสำเร็จของการทำงานเชิงเครือข่ายระหว่างหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม	SA+OB	แบบเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง SAOB-08	หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม
9.2	ระดับความสำเร็จของการทำงานกับเครือข่ายทางสังคม	SA+OB	แบบเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง SAOB-08	หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม
9.3	ความสำเร็จตามกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศ			
	9.3.1 การจัดการประชุม/สัมมนา/ประชุมเชิงปฏิบัติการ หรือการเข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศ หรือการเป็นสมาชิกองค์กรระหว่างประเทศ หรือการร่วมลงนามในเอกสารความร่วมมือในรูปแบบต่างๆ ตามกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศ ทั้งในรูปแบบทวิภาคีและพหุภาคีในด้านกระบวนการยุติธรรม ระหว่างรัฐ	SA+OB	แบบเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง SAOB-09	หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม
	9.3.2 การสร้างความร่วมมือในการบังคับใช้กฎหมายร่วมกันระหว่างประเทศ หรือการสร้างความร่วมมือในการกำหนดนโยบายและการปฏิบัติในการต่อต้านอาชญากรรมซึ่งเป็นความร่วมมือระหว่างประเทศ	SA+OB	แบบเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง SAOB-09	หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม
	9.3.3 การสร้างความร่วมมือในการบังคับคดีแพ่ง หรือดำเนินการระงับข้อพิพาททางแพ่งหรือทางปกครองระหว่างประเทศ	SA+OB	แบบเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง SAOB-09	หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

ลำดับ	ตัวชี้วัด	วิธีการจัดเก็บ	แหล่งข้อมูล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	9.3.4 ร้อยละของการเข้าร่วมในกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศ	AD	แบบรายงานข้อมูลสถิติทางการ AD-14	หน่วยงานใน กระบวนการยุติธรรม
10	ประชาชนให้ความเชื่อมั่น เชื่อถือ ศรัทธาในกระบวนการยุติธรรม			
10.1	ระดับความเชื่อมั่นของประชาชนต่อกระบวนการยุติธรรม	PS	แบบสำรวจข้อมูลตัวชี้วัดกระบวนการ ยุติธรรม 2.1 ส่วนที่ 4 ข้อ 4.1	สกธ.
10.2	ความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการบังคับใช้กฎหมาย	US	แบบสำรวจข้อมูลผู้รับบริการ (User Survey) ส่วนที่ 2	สกธ.
10.3	ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานของหน่วยงาน ในกระบวนการยุติธรรมในภาพรวม	PS	แบบสำรวจข้อมูลตัวชี้วัดกระบวนการ ยุติธรรม 2.4	สกธ.
10.4	ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานของหน่วยงาน ในกระบวนการยุติธรรมรายหน่วยงาน	US	แบบสำรวจข้อมูลผู้รับบริการ (User Survey) ส่วนที่ 4	สกธ.

บทที่ 4

ผลการจัดเก็บ วิเคราะห์ และประเมินผลตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย

รายงานผลการจัดเก็บ วิเคราะห์ และประเมินผลตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย (Thailand Justice Indicators) ในบทนี้ นำเสนอผลการจัดเก็บตัวชี้วัดทั้ง 10 ด้าน โดยในรอบปีการประเมินปี พ.ศ. 2568 ได้เพิ่มจำนวนตัวชี้วัดจาก 44 ตัวชี้วัด ในปี พ.ศ. 2567 เป็น 55 ตัวชี้วัด เพื่อให้ครอบคลุมตัวชี้วัดแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2566–2569) ตลอดจนตัวชี้วัดสากล ได้แก่ ตัวชี้วัดหลักนิติธรรมของ World Justice Project (WJP) และตัวชี้วัดตามเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมทุกด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนของแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2566–2569) และตัวชี้วัดตามเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) นั้นได้มีการปรับตัวชี้วัดให้สอดคล้องตรงกันทุกด้าน นอกจากนี้ยังได้มีการเพิ่มการรายงานผลสำรวจจากผู้ให้บริการกระบวนการยุติธรรมโดยตรง รวมถึงข้อค้นพบสำคัญที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนากระบวนการยุติธรรมประเทศไทย โดยนำเสนอผลการประเมินค่าคะแนนตัวชี้วัดในแต่ละด้านตามลำดับ ดังนี้

4.1 ตัวชี้วัดด้านที่ 1 ระดับการรับรู้กฎหมาย สิทธิพื้นฐาน และความรู้พื้นฐานในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้โดยสะดวก

ตัวชี้วัดระดับการรับรู้กฎหมาย สิทธิพื้นฐาน และความรู้ในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัดย่อย จัดเก็บข้อมูลจากการสำรวจข้อมูลภาคประชาชน (Public Survey) เพื่อประเมินระดับความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับกฎหมาย สิทธิพื้นฐาน และช่องทางการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม ซึ่งการเก็บข้อมูลครอบคลุมถึงระดับความเข้าใจสิทธิพื้นฐาน ความรู้เกี่ยวกับช่องทางการเข้าถึง ระดับการรับรู้กฎหมายมากขึ้น ทั้งนี้ตัวชี้วัดนี้ยังสอดคล้องกับหลักนิติธรรมของ World Justice Project ในประเด็นรัฐบาลเปิดเผยและโปร่งใส (Open Government) ซึ่งสะท้อนถึงประสิทธิภาพในการเผยแพร่ข้อมูลทางกฎหมายและสิทธิพื้นฐานของรัฐว่าประชาชนสามารถเข้าถึงและเข้าใจได้มากน้อยเพียงใด

ผลการสำรวจพบว่าตัวชี้วัดนี้ได้ค่าคะแนนรวม 0.686 ซึ่งมีค่าคะแนนสูงกว่าปีก่อนหน้าที่ได้ค่าคะแนน 0.640 โดยค่าคะแนนมาจากระดับความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิพื้นฐาน มีค่าคะแนน 0.730 ระดับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับช่องทางและการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม มีค่าคะแนน 0.641 ระดับการรับรู้และความเข้าใจกฎหมาย มีค่าคะแนน 0.663 และระดับการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมของประชาชนอย่างรวดเร็วและเท่าเทียม มีค่าคะแนน 0.708 สะท้อนว่าประชาชนมีความรู้และการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมในระดับค่อนข้างสูง ผลการประเมินตัวชี้วัดปรากฏรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 4.1 ผลการประเมินตัวชี้วัดด้านที่ 1 ระดับการรับรู้กฎหมาย สิทธิพื้นฐาน และความรู้พื้นฐานในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้โดยสะดวก

ลำดับ	ตัวชี้วัด	วิธีการ จัดเก็บ	ค่าคะแนน	คะแนนดัชนี
ด้านที่ 1	ระดับการรับรู้กฎหมาย สิทธิพื้นฐาน และความรู้พื้นฐานในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้โดยสะดวก			
ตัวชี้วัดที่ 1.1	ระดับความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิพื้นฐาน	PS	ร้อยละ 72.96	0.730
ตัวชี้วัดที่ 1.2	ระดับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับช่องทางและการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม	PS	ร้อยละ 64.08	0.641
ตัวชี้วัดที่ 1.3	ระดับการรับรู้และความเข้าใจกฎหมาย	PS	ร้อยละ 66.25	0.663
ตัวชี้วัดที่ 1.4	ระดับการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมของประชาชนอย่างรวดเร็วและเท่าเทียม	PS	ร้อยละ 70.75	0.708
คะแนนดัชนีรายด้าน				0.686

จากข้อมูลตัวชี้วัดและตารางที่เกี่ยวข้องกับ ระดับการรับรู้กฎหมาย สิทธิพื้นฐาน และความรู้พื้นฐานในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้โดยสะดวก พบว่า ค่าคะแนนรวมของตัวชี้วัดด้านนี้อยู่ที่ 0.686 ซึ่งถือว่าเป็นระดับค่อนข้างสูง หลายประเด็นได้รับการพัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความเข้าใจของประชาชนในกระบวนการยุติธรรมได้สูงมากขึ้นมากกว่าปีสำรวจที่ผ่านมา และเมื่อเปรียบเทียบกับค่าเป้าหมายตามแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 ที่ต้องการให้ระดับการรับรู้และเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมให้ได้คะแนน 3.50 เต็ม 5.00 ในการวัดระดับแบบ Likert Scale (ร้อยละ 62.50 หรือค่าคะแนน 0.625) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าในภาพรวมแล้ว ตัวชี้วัดนี้เกินกว่าระดับค่าเป้าหมายอยู่มากพอสมควร ดังนั้น ในระยะต่อไปจึงควรพัฒนาส่งเสริมตัวชี้วัดที่มีค่าเป้าหมายที่สูงอยู่แล้วพัฒนาให้ดีขึ้นและให้ความสำคัญกับตัวชี้วัดที่ค่าเป้าหมายต่ำสำหรับการขับเคลื่อนในระยะต่อไป

ตัวชี้วัดที่ 1.1 ระดับความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิพื้นฐาน

เป็นตัวชี้วัดที่มีค่าคะแนนสูงสุดที่ 0.730 หรือคิดเป็นร้อยละ 72.96 (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ข-2) แสดงให้เห็นว่าประชาชนมีความรู้และความเข้าใจในสิทธิขั้นพื้นฐานในระดับที่ดี แต่ควรพัฒนาให้คะแนน

สูงขึ้นเพิ่มเติมโดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นที่ได้คะแนนน้อยกว่าด้านอื่น ๆ ได้แก่ ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องการซ่อมทราน การทำร้ายร่างกาย การใช้ความรุนแรง หรือการบังคับให้รับสารภาพในการดำเนินคดีจะกระทำมิได้ ถ้าจะมีการจับกุมบุคคล เจ้าพนักงานต้องมีการบันทึกภาพวิดีโอ (บันทึกภาพและเสียงอย่างต่อเนื่อง) ในขณะจับกุมหรือควบคุมตัวจนนำส่งพนักงานสอบสวนเพื่อป้องกันเหตุดังกล่าว (ร้อยละ 65.35) การควบคุมหรือคุมขังผู้ต้องหาหรือจำเลยในคดีอาญาสามารถทำได้เท่าที่จำเป็น โดยผู้ต้องหาหรือจำเลยมีสิทธิที่จะร้องให้มีการขอลปล่อยตัวชั่วคราวโดยมีหลักประกัน (ประกันตัว) หรือไม่มีหลักประกันก็ได้ (ร้อยละ 70.18) และ เจ้าหน้าที่จะค้นตัวบุคคลโดยใช้ความรุนแรงเกินความจำเป็นหรือจะทำร้ายร่างกายไม่ได้ เว้นแต่มีการต่อสู้ขัดขืน (ร้อยละ 70.72) ซึ่งทุกด้านบรรลุค่าเป้าหมายแต่ควรพัฒนาให้ดียิ่งขึ้นตามลำดับ นอกจากนี้ยังมีตัวชี้วัดอื่น ๆ ที่มีค่าคะแนนเกินกว่าค่าเป้าหมายในปี พ.ศ. 2568 ควรพิจารณานำมาเป็นเป้าหมายพัฒนาให้ต่อไป ได้แก่ การถูกจับกุมหรือควบคุมตัวท่านมีสิทธิที่จะได้รับการรักษาพยาบาลตามสมควรเมื่อเจ็บป่วย (ร้อยละ 70.95) สิทธิที่จะพบทนายความเมื่อตกเป็นผู้ต้องหาหรือจำเลยในคดีอาญา และมีสิทธิที่จะปรึกษาผู้ที่ท่านไว้วางใจสองต่อสอง (ร้อยละ 70.98) หากท่านถูกจับกุมหรือดำเนินคดีจะสันนิษฐานไว้ก่อนว่าท่านเป็นผู้ ‘บริสุทธิ์’ จนกว่าคดีจะถึงที่สุด การปฏิบัติและการควบคุมตัวจะกระทำเหมือนท่านเป็นผู้กระทำผิดมิได้ (ร้อยละ 72.47) หากถูกจับกุมหรือควบคุมตัวท่านมีสิทธิที่จะได้รับการเยี่ยมตามสมควร (ร้อยละ 74.79) สิทธิจะได้รับการบริการจากเจ้าหน้าที่อย่างเป็นธรรมโดยไม่เลือกปฏิบัติหรือไม่ถูกดำเนินคดีอย่างไม่เป็นธรรมด้วยความแตกต่างในเรื่อง ถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ศาสนา การศึกษา ความพิการ สภาพร่างกาย สุขภาพ หรือสถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม หรือความแตกต่างในความคิดเห็นทางการเมือง (ร้อยละ 74.83) ในระยะต่อไปอาจผลักดันให้ประชาชนรับทราบสิทธิพื้นฐานต่าง ๆ ไม่ควรต่ำกว่าร้อยละ 75-80

ตัวชี้วัดที่ 1.2 ระดับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับช่องทางและการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม

มีค่าคะแนนน้อยกว่าเรื่องสิทธิพื้นฐานอย่างเห็นได้ชัดโดยได้คะแนนเพียง 0.641 หรือคิดเป็นร้อยละ 64.08 (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ข-3) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแม้กระบวนการยุติธรรมของประเทศไทยจะพยายามพัฒนาช่องทางหลักในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมให้กับประชาชน แต่ยังมีอุปสรรคต่อการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมของประชาชนอีกมาก จากการประเมินตัวชี้วัดนี้เป็นที่น่าสนใจว่าช่องทางการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมที่ประชาชนรับทราบน้อยที่สุด คือ ช่องทางสายด่วนกระบวนการยุติธรรม 1111 กด 77 ซึ่งมีประชาชนรับทราบแค่เพียงร้อยละ 56.53 ซึ่งรอบปีที่ผ่านมาด้านนี้ก็ได้คะแนนต่ำที่สุดเช่นเดียวกัน แสดงให้เห็นว่าประชาชนส่วนใหญ่ยังไม่ทราบช่องทางนี้แม้จะได้มีการประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางหรือสื่อต่าง ๆ แล้วก็ตาม ช่องทางอื่น ๆ ที่ประชาชนรับทราบน้อยตามลำดับรองลงมา ผู้พันโทมีสิทธิได้รับการสงเคราะห์ช่วยเหลือและได้รับการดูแลหลังปล่อยโดยขอรับความช่วยเหลือผ่านเรือนจำที่นักโทษได้รับการปล่อยตัว

ร้อยละ 60.62 และการขอรับความช่วยเหลือหลักทรัพย์ในการประกันตัวผ่านสำนักงานกองทุนยุติธรรมหรือสำนักงานยุติธรรมจังหวัดในทุกจังหวัด หรือสามารถขอรับความช่วยเหลือในการปล่อยตัวชั่วคราวโดยไม่มีหลักประกันผ่านศาลก็ได้ หากท่านถูกจับกุมหรือควบคุมตัวหากไม่มีเงินประกันตัว ร้อยละ 61.84 ตามลำดับ

ตัวชี้วัดที่ 1.3 ระดับการรับรู้และความเข้าใจกฎหมาย

มีค่าคะแนนอยู่ที่ 0.663 หรือคิดเป็นร้อยละ 66.25 (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ข-4) ซึ่งสูงกว่าค่าเป้าหมายปีที่ผ่านมาเล็กน้อย ด้านการรับรู้ที่ได้คะแนนสูงที่สุด คือ ในกรณีประสบปัญหาและต้องการขอข้อมูลทางกฎหมายท่านสามารถขอรับความช่วยเหลือผ่านช่องทางต่าง ๆ เพื่อขอคำแนะนำหรือขอความรู้ทางกฎหมายได้ อาทิ กำนันผู้ใหญ่บ้าน หน่วยงานยุติธรรมชุมชน ศูนย์ดำรงธรรม องค์รภาคเอกชน ช่องทางสายด่วนต่าง ๆ หรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง (ระดับ 3.70 หรือร้อยละ 67.50) รองลงมา คือ หน่วยงานที่มีหน้าที่ให้ความช่วยเหลือและให้คำแนะนำทางกฎหมายทั้งภาครัฐและภาคเอกชนมีอย่างเพียงพอและทั่วถึง (ระดับ 3.65 หรือร้อยละ 66.25) และมีความรู้ความเข้าใจกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการใช้ชีวิตประจำวันของท่านเป็นอย่างดี (ระดับ 3.64 หรือร้อยละ 66.00) ตามลำดับ ส่วนค่าเฉลี่ยระดับการรับรู้และความเข้าใจกฎหมายที่ต่ำที่สุด คือ การรับรู้หน่วยงานของรัฐหรือผู้นำชุมชนมีการให้ความรู้และจัดกิจกรรมแนะนำข้อมูลข่าวสารทางกฎหมาย หรือแนะนำกฎหมายใหม่ ๆ ให้แก่ประชาชนเพียงพอและสม่ำเสมอ ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยระดับ 3.62 หรือร้อยละ 65.50 อาจเป็นเพราะปัญหาด้านการสื่อสารและการเข้าถึงข้อมูลกฎหมายของประชาชน แนวทางยกระดับการรับรู้และความเข้าใจด้านนี้ ควรจัดให้มีการสื่อสารด้านกฎหมายอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ พัฒนาศักยภาพผู้นำชุมชนและเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นในการให้ความรู้ฝึกอบรมการถ่ายทอดความรู้แก่ประชาชนโดยใช้รูปแบบกิจกรรมที่เข้าถึงง่ายและสอดคล้องกับวิถีชีวิตประชาชน

ตัวชี้วัดที่ 1.4 ระดับการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมของประชาชนอย่างรวดเร็วและเท่าเทียม

มีค่าคะแนน 0.708 หรือคิดเป็นร้อยละ 70.75 (รายละเอียดปรากฏตาม ผนวก ข-5) ถือว่าเป็นค่าคะแนนที่ดีและสูงขึ้นกว่าปีก่อนหน้า เมื่อเปรียบเทียบกับด้านอื่นเกินกว่าค่าเป้าหมายอย่างชัดเจน และยังเกินกว่าค่าเป้าหมายในปี พ.ศ. 2568 ระดับ 3.83 เต็ม 5.00 (หรือร้อยละ 70.75) และมีค่าคะแนนเกินกว่าค่าเป้าหมายในทุกประเด็น ซึ่งตัวชี้วัดนี้การเข้าถึงความช่วยเหลือในการขอหลักประกันในการปล่อยตัวชั่วคราว (การประกันตัว) ได้ หากตกเป็นผู้ต้องหาหรือจำเลยในคดีอาญาแล้วถูกคุมขัง ค่าคะแนนสูงถึง 4.34 เต็ม 5.00 (หรือร้อยละ 83.50) ตัวชี้วัดนี้เป็นการสอบถามความคิดเห็นของประชาชนว่าหากประสบปัญหาที่ต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมตนเองจะสามารถขอรับความช่วยเหลือได้โดยสะดวกมากน้อยเพียงใด ถึงแม้ว่าประชาชนจะมีระดับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับช่องทางและการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมที่น้อย แต่ส่วนใหญ่กลับมีความเห็นว่าหากเกิดปัญหาเกิดขึ้นตนเองจะสามารถขอรับความช่วยเหลือและรับรู้ถึงการทำงานของหน่วยงานให้บริการต่าง ๆ ได้ค่อนข้างดี ซึ่งมีตัวเลขที่สูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ส่วนค่าเฉลี่ยระดับการเข้าถึง

กระบวนการยุติธรรมของประชาชนอย่างรวดเร็วและเท่าเทียมที่ได้ค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ เรื่องความช่วยเหลือในการพิสูจน์หลักฐานยืนยันความบริสุทธิ์ หรือขอให้รื้อฟื้นคดีที่ถูกกล่าวหา หากตกเป็นเหยื่อหรือเป็นแพะโดยที่ไม่ได้กระทำความผิด ค่าเฉลี่ยที่ 3.70 หรือร้อยละ 67.50 แนวทางยกระดับการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมหัวข้อนี้ควรมีการจัดตั้งกองทุนหรือโครงการช่วยเหลือทางกฎหมายเฉพาะด้านหากถูกกล่าวหาโดยไม่เป็นธรรม และสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการหาหลักฐาน พยานผู้เชี่ยวชาญ หรือการตรวจพิสูจน์ทางนิติวิทยาศาสตร์ และพัฒนาระบบตรวจสอบและรื้อฟื้นคดีที่เป็นธรรม

4.2 ตัวชี้วัดด้านที่ 2 ความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัย

ตัวชี้วัดความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัย ประกอบด้วย 9 ตัวชี้วัดย่อย จัดเก็บข้อมูลจากสถิติที่เป็นทางการของหน่วยงาน (Administrative Data: AD) และข้อมูลจากการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Survey: CVS) ปี พ.ศ. 2567 ตัวชี้วัดนี้ได้ขยายการประเมินให้ครอบคลุมประเภทอาชญากรรมตามกรอบสากลและเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDGs) โดยในปีนี้ได้ปรับตัวชี้วัดที่เป็นข้อมูลสถิติอาชญากรรมที่ต้องรายงานผลการดำเนินการเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนให้เป็นมาตรฐานเดียวกันทั้งที่เป็นการรวบรวมข้อมูลจากการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Survey: CVS) และจากสถิติทางการของหน่วยงาน (Administrative Data) นอกจากนี้ยังคงมีการรวบรวมสถิติตามกรอบ WJP Rule of Law Index ในประเด็นความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัย (Order and Security) เช่น ความผิดเกี่ยวกับความไม่สงบ การก่อการร้าย และความรุนแรงที่เกิดจากการล้างแค้น (Violent Redress)

ผลการสำรวจพบว่าตัวชี้วัดนี้ได้ค่าคะแนนรวม 0.342 ซึ่งมีค่าคะแนนน้อยกว่าปีก่อนหน้าที่ได้ค่าคะแนน 0.559 โดยค่าคะแนนมาจากระดับความหวาดกลัวภัยอาชญากรรม มีค่าคะแนน 0.673 คดีความรุนแรงต่อชีวิตร่างกายและเพศ มีค่าคะแนน 0.192 คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ มีค่าคะแนน 0.625 การเสียชีวิตที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้งต่อประชากร 100,000 คน จำแนกตาม อายุ เพศ และสาเหตุ มีค่าคะแนน 0.375 คดีการค้ำมนุษย์ มีค่าคะแนน 0.250 มูลค่ารวมทั้งหมดของกระแสเข้าออกของเงินที่ผิดกฎหมาย (หน่วยเป็น ดอลลาร์สหรัฐ) มีค่าคะแนน 0.125 สัดส่วนของอาวุธขนาดเล็ก และอาวุธเบาที่มีการตรวจยึด ติดตาม จับกุมหรือส่งมอบต่อเจ้าหน้าที่ตามที่ระบุไว้ในมาตรฐานและเครื่องมือทางกฎหมายระหว่างประเทศ (ต่อประชากร 100,000 คน) มีค่าคะแนน 0.000 สถิติคดีที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตร่างกายหรือทรัพย์สินอื่นตามมาตรฐานสากล มีค่าคะแนน 0.538 อัตราการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในคดีที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตร่างกายหรือทรัพย์สินอื่นจากการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน มีค่าคะแนน 0.300 สะท้อนถึงระดับความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ผลการประเมินตัวชี้วัดปรากฏรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 4.2 ผลการประเมินตัวชี้วัดด้านที่ 2 ความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัย

ลำดับ	ตัวชี้วัด	วิธีการ จัดเก็บ	ค่าคะแนน		คะแนน ดัชนี
ด้านที่ 2	ความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัย				
ตัวชี้วัดที่ 2.1	ระดับความหวาดกลัวภัย อาชญากรรม	CVS	ร้อยละ 67.33		0.673
ตัวชี้วัดที่ 2.2	คดีความรุนแรงต่อชีวิตร่างกายและเพศ				0.192
	2.2.1 จำนวนเหยื่ออาชญากรรมต่อ ประชากร 100,000 คน จำแนก ตามเพศและอายุ	AD	0.125 (ผลปฏิบัติ)	0.083 (คุณภาพ)	0.208
	2.2.2 สถิติคดีความรุนแรงทาง ร่างกาย จิตใจ หรือทางเพศ ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา (คดี ประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายและ เพศ) ซึ่งได้แจ้งการกระทำอัน รุนแรงนั้นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ที่มีอำนาจหน้าที่ หรือกลไก ทางการในการยุติข้อขัดแย้ง (สัดส่วนการแจ้งเหตุต่อ เจ้าหน้าที่ในคดีชีวิตร่างกายและ เพศ)	AD	0.500 (ผลปฏิบัติ)	0.250 (คุณภาพ)	0.750
	2.2.3 สัดส่วนของประชากรที่ ได้รับความรุนแรงทางร่างกาย จิตใจ หรือทางเพศในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา	CVS	0.000		0.000

ลำดับ	ตัวชี้วัด	วิธีการ จัดเก็บ	ค่าคะแนน		คะแนน ดัชนี
	2.2.4 สัดส่วนของเด็กอายุ 1-17 ปี ที่เคยถูกทำร้ายทางร่างกาย และ/หรือข่มเหงทางจิตใจโดย ผู้ดูแลในเดือนที่ผ่านมา	CVS	เพิ่งเริ่มเก็บข้อมูลปีแรก		N/A
	2.2.5 สัดส่วนของผู้หญิงและ ผู้ชายวัยรุ่นอายุ 18-29 ปี ที่เคย ถูกกระทำความรุนแรงทางเพศ ก่อนอายุ 18 ปี	CVS	0.000		0.000
	2.2.6 อัตราการตกเป็นเหยื่อ อาชญากรรมคดีชีวิตร่างกาย และเพศจากการสำรวจ อาชญากรรมภาคประชาชน (ต่อ ประชากร 100,000 คน)	CVS	0.000		0.000
ตัวชี้วัดที่ 2.3	คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์				0.625
	2.3.1 สถิติคดีประทุษร้ายต่อ ทรัพย์ต่อประชากร 100,000 คน	AD	0.500 (ผลปฏิบัติ)	0.250 (คุณภาพ)	0.750
	2.3.2 อัตราการตกเป็นเหยื่อ อาชญากรรมจากการสำรวจ อาชญากรรมภาคประชาชนใน คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์	CVS	0.500		0.500
ตัวชี้วัดที่ 2.4	การเสียชีวิตที่เกี่ยวข้องกับความ ขัดแย้งต่อประชากร 100,000 คน จำแนกตาม อายุ เพศ และ สาเหตุ	AD	0.167 (ผลปฏิบัติ)	0.208 (คุณภาพ)	0.375

ลำดับ	ตัวชี้วัด	วิธีการ จัดเก็บ	ค่าคะแนน		คะแนน ดัชนี
ตัวชี้วัดที่ 2.5	คดีการค้ำมนุษย์				0.250
	2.5.1 จำนวนเหยื่อการค้ำมนุษย์ ต่อประชากร 100,000 คน จำแนกตามเพศ อายุ และ รูปแบบการแสวงหาประโยชน์	AD	0.000 (ผลปฏิบัติ)	0.500 (คุณภาพ)	0.500
	2.5.2 คดีการค้ำมนุษย์เพื่อ บังคับใช้แรงงาน	CVS	0.000		0.000
ตัวชี้วัดที่ 2.6	มูลค่ารวมทั้งหมดของกระแสเข้า ออกของเงินที่ผิดกฎหมาย (หน่วยเป็น ดอลลาร์สหรัฐ)	AD	n/a (ผลปฏิบัติ)	0.125 (คุณภาพ)	0.125
ตัวชี้วัดที่ 2.7	สัดส่วนของอาวุธขนาดเล็ก และ อาวุธเบาที่มีการตรวจยึด ติดตาม จับกุมหรือส่งมอบต่อ เจ้าหน้าที่ตามที่ระบุไว้ใน มาตรฐานและเครื่องมือทาง กฎหมายระหว่างประเทศ (ต่อ ประชากร 100,000 คน)	AD	n/a (ผลปฏิบัติ)	0.000 (คุณภาพ)	0.000
ตัวชี้วัดที่ 2.8	สถิติคดีที่ส่งผลกระทบต่อชีวิต ร่างกายหรือทรัพย์สินอื่นตาม มาตรฐานสากล	AD	0.538		0.538
ตัวชี้วัดที่ 2.9	อัตราการตกเป็นเหยื่อ อาชญากรรมในคดีที่ส่งผล กระทบต่อชีวิตร่างกายหรือ ทรัพย์สินอื่นจากการสำรวจ อาชญากรรมภาคประชาชน	CVS	0.300		0.300

ลำดับ	ตัวชี้วัด	วิธีการ จัดเก็บ	ค่าคะแนน	คะแนน ดัชนี
คะแนนดัชนีรายด้าน				0.342

ตัวชี้วัดที่ 2.1 ระดับความหวาดกลัวภัยอาชญากรรม

เป็นตัวชี้วัดที่ใช้ข้อมูลจากการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Survey: CVS) ปี พ.ศ. 2567 ซึ่งได้ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่อง โดยมีข้อคำถามถึงระดับความรู้สึกปลอดภัยของประชาชนเมื่อเดินลำพังในสถานที่พักอาศัยและอยู่ลำพังคนเดียวในที่พักอาศัย ตามมาตรฐานตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ผลการเก็บข้อมูลตัวชี้วัดพบว่ามีค่าคะแนนค่อนข้างสูงถึง 0.673 หรือร้อยละ 67.33 ซึ่งลดลงเมื่อเปรียบเทียบข้อมูลในปีที่ผ่านมา ที่อยู่ที่ร้อยละ 72.89 (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ฉ-1)

ตัวชี้วัดที่ 2.2 คติความรุนแรงต่อชีวิตร่างกายและเพศ

เป็นตัวชี้วัดที่ได้ขยายขอบเขตการเก็บข้อมูลสถิติให้ครอบคลุมและลงรายละเอียดมากขึ้น จากเดิมที่เป็นการคิดตัวชี้วัดสถิติคดีอาชญากรรมในภาพรวม ตามมาตรฐานเดียวกับตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) โดยเป็นการรวบรวมข้อมูลจากสถิติทางการของหน่วยงาน และผลการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ซึ่งได้คะแนนดัชนีเฉลี่ยอยู่ที่ 0.192

การจัดเก็บข้อมูลคติความรุนแรงต่อชีวิตร่างกายและเพศ ใช้ข้อมูลจำนวนเหยื่อฆาตกรรมจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข และกรมการปกครอง แต่กรมการปกครองไม่ได้รายงานข้อมูลมา ทำให้ได้คะแนนทั้งในส่วนของผลปฏิบัติและคุณภาพข้อมูลอยู่ในระดับต่ำ อยู่ที่ 0.125 และ 0.083 ตามลำดับ (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ง-1) ข้อมูลสถิติทางการของคติความรุนแรงทางร่างกาย จิตใจ หรือทางเพศในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมาเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ สะท้อนถึงแนวโน้มการจذبแจ้งความที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จึงได้คะแนนผลปฏิบัติอยู่ที่ 0.500 (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ง-2) ในส่วนของข้อมูลเดียวกันในส่วนการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนนั้น มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นสอดคล้องกับสถิติทางการ ยกเว้นความรุนแรงทางจิตใจที่มีแนวโน้มลดลง จึงได้คะแนนดัชนีอยู่ที่ 0.000 (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ฉ-2) ในส่วนของข้อมูลสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน สัดส่วนของเด็กอายุ 1-17 ปี ที่เคยถูกทำร้ายทางร่างกาย และ/หรือข่มเหงทางจิตใจโดยผู้ดูแลในเดือนที่ผ่านมา เนื่องจากการเก็บข้อมูลปีแรกจึงไม่สามารถวิเคราะห์แนวโน้มได้ (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ฉ-3) และในส่วนของสัดส่วนของผู้หญิงและผู้ชายวัยรุ่นอายุ 18-29 ปี ที่เคยถูกกระทำความรุนแรงทางเพศก่อนอายุ 18 ปี พบว่ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างมากที่ร้อยละ 39.44 จึงได้คะแนนดัชนีอยู่ที่ 0.000 (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ฉ-4)

ตัวชี้วัดที่ 2.3 คติประทุษร้ายต่อทรัพย์

เป็นตัวชี้วัดที่ได้ดำเนินการเก็บข้อมูลสถิติคติประทุษร้ายต่อทรัพย์ จากเดิมที่เป็นการคิดตัวชี้วัดสถิติคดีอาชญากรรมในภาพรวม โดยปรับให้เป็นไปตามมาตรฐานเดียวกับตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ซึ่งมีการรวบรวมข้อมูลจากสถิติทางการของหน่วยงาน และผลการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ซึ่งได้คะแนนดัชนีเฉลี่ยอยู่ที่ 0.625

การจัดเก็บข้อมูลคติประทุษร้ายต่อทรัพย์ โดยใช้ข้อมูลจากสถิติคดีอาญาของตำรวจที่เก็บข้อมูลจากการรับแจ้งคดีในสารบบคดีอาญาจากฐานข้อมูลระบบ CRIMES ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติและข้อมูลจากกรมสอบสวนคดีพิเศษ พบว่า กรมสอบสวนคดีพิเศษยังขาดการรายงานข้อมูลที่มีความต่อเนื่อง จึงได้คะแนนระดับคุณภาพข้อมูลที่ต่ำ รวมทั้ง 2 หน่วยงานอยู่ที่ 0.250 ส่วนผลปฏิบัติการพบว่าสถิติคดีของตำรวจมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น สะท้อนให้เห็นถึงแนวโน้มการแจ้งเหตุของประชาชนที่เพิ่มขึ้น จึงได้คะแนนอยู่ในระดับสูง แต่สถิติคดีของกรมสอบสวนคดีพิเศษในส่วนของคดีฉ้อโกงหลอกลวงมีแนวโน้มลดลง คะแนนจึงอยู่ในระดับต่ำ เมื่อคิดเฉลี่ยทั้ง 2 หน่วยงานออกมาเป็นคะแนนดัชนีจึงได้คะแนนผลปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ที่ 0.500 เมื่อรวมกับคะแนนคุณภาพข้อมูลจึงอยู่ที่ 0.750 (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ง-3) และในส่วนของข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน เรื่องอัตราการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจากการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนในคติประทุษร้ายต่อทรัพย์นั้น พบว่ามีแนวโน้มลดลงอย่างมีนัยสำคัญที่ร้อยละ -38.25 เมื่อเทียบกับข้อมูลการสำรวจ ปี พ.ศ. 2566 จึงได้คะแนน 0.500 (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ฉ-9)

ตัวชี้วัดที่ 2.4 การเสียชีวิตที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้งต่อประชากร 100,000 คน จำแนกตามอายุ เพศ และสาเหตุ

เป็นตัวชี้วัดที่ได้ขยายขอบเขตการเก็บข้อมูลสถิติให้ครอบคลุมและลงรายละเอียดมากขึ้น จากเดิมที่เป็นการคิดตัวชี้วัดสถิติคดีอาชญากรรมในภาพรวม ตามมาตรฐานเดียวกับตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) โดยเป็นการรวบรวมข้อมูลจากสถิติทางการของหน่วยงาน ซึ่งได้คะแนนดัชนีเฉลี่ยอยู่ที่ 0.375

การจัดเก็บข้อมูลคดีการเสียชีวิตที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้งต่อประชากร 100,000 จัดเก็บข้อมูลสถิติทางการจาก สมช. และ ศอ.บต. เป็นข้อมูลจำนวนคดี ประกอบไปด้วยข้อมูล การเสียชีวิตที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้ง (Armed conflict) ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน โดยจากข้อมูลพบว่าไม่เคยมีคดีที่เกิดการเสียชีวิตเลย จึงได้คะแนนดัชนีในส่วนนี้เต็ม 0.500 ทั้งในส่วนของผลปฏิบัติและคุณภาพข้อมูล อย่างไรก็ตาม ในส่วนของข้อมูลการเสียชีวิตที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้งการก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน ขาดข้อมูลปีพ.ศ. 2567 จึงทำให้ไม่สามารถประเมินสถานการณ์ได้ จึงได้คะแนนผลปฏิบัติอยู่ที่ 0.000 และคะแนนคุณภาพอยู่ที่ 0.125 และในส่วนของข้อมูลการเสียชีวิตจากการ

ชุมชนประท้วงต่อต้านรัฐบาลทั้งที่เป็นการทำร้ายหรือปะทะกันของกลุ่มผู้ชุมนุม และการเข้าปราบปรามระงับเหตุโดยเจ้าหน้าที่ (Civil Unrest) ยังไม่ปรากฏว่ามีการรายงานข้อมูลในส่วนนี้ มีเพียงการรายงานเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เสียชีวิตจากเหตุการณ์ก่อความไม่สงบซึ่งพบว่าสถิติคือปี พ.ศ. 2567 สูงกว่าค่าเป้าหมายสูงอยู่มาก อยู่ที่ร้อยละ 47.64 จึงได้คะแนนผลปฏิบัติอยู่ที่ 0.000 และเนื่องจากข้อมูลย้อนหลังถึงปี พ.ศ. 2563 เท่านั้น จึงได้ระดับคะแนนคุณภาพข้อมูลอยู่ที่ 0.000 (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ง-4)

ตัวชี้วัดที่ 2.5 คดีการค้ำมนุษย์

เป็นตัวชี้วัดที่ได้ขยายขอบเขตการเก็บข้อมูลสถิติให้ครอบคลุมและลงรายละเอียดมากขึ้น จากเดิมที่เป็นการคิดตัวชี้วัดสถิติคืออาชญากรรมในภาพรวม ตามมาตรฐานเดียวกับตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) โดยเป็นการรวบรวมข้อมูลจากสถิติทางการของหน่วยงาน และผลการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ซึ่งได้คะแนนดัชนีเฉลี่ยอยู่ที่ 0.250

การจัดเก็บข้อมูลคดีการค้ำมนุษย์ จัดเก็บข้อมูลสถิติทางการจากกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ประกอบไปด้วยข้อมูลจำนวนเหยื่อการค้ำมนุษย์ต่อประชากร 100,000 คน พบว่า จำนวนเหยื่อสูงจากค่าเป้าหมายอย่างมาก อยู่ที่ร้อยละ 105.30 จึงได้คะแนนผลปฏิบัติอยู่ที่ 0.000 คะแนนคุณภาพข้อมูลอยู่ที่ 0.500 (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ง-5) ในส่วนข้อคดีการค้ำมนุษย์เพื่อบังคับใช้แรงงานที่ได้จากการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนนั้น พบว่า อัตราการตกเป็นเหยื่อเพิ่มขึ้นจากปีที่แล้วคิดเป็นร้อยละ 29.49 จึงได้คะแนน 0.000 (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ฉ-10)

ตัวชี้วัดที่ 2.6 มูลค่ารวมทั้งหมดของกระแสเข้าออกของเงินที่ผิดกฎหมาย (หน่วยเป็น ดอลลาร์สหรัฐ)

เป็นตัวชี้วัดที่ได้ขยายขอบเขตการเก็บข้อมูลสถิติเพิ่มเติม ตามมาตรฐานเดียวกับตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) โดยเป็นการรวบรวมข้อมูลจากสถิติทางการของหน่วยงาน ซึ่งได้คะแนนดัชนีเฉลี่ยอยู่ที่ 0.125

โดยข้อมูลสถิติมูลค่ารวมทั้งหมดของกระแสเข้าออกของเงินที่ผิดกฎหมาย เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินแห่งชาติ อย่างไรก็ตามข้อมูลมีเฉพาะของปีพ.ศ. 2565 จึงไม่สามารถประเมินแนวโน้มสถานการณ์ได้ จึงได้ผลปฏิบัติการอยู่ที่ 0.000 และในส่วนของคะแนนคุณภาพข้อมูลอยู่ที่ 0.125 เนื่องจากยังมีการรายงานข้อมูลที่ตรงกับรูปแบบของการคำนวณตัวชี้วัด แม้ว่าจะขาดข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ง-6)

ตัวชี้วัดที่ 2.7 สัดส่วนของอาชญาชนาเล็ก และอาชญาเบาที่มีการตรวจยึด ติดตาม จับกุมหรือส่งมอบต่อเจ้าหน้าที่ตามทีระบุไว้ในมาตรฐานและเครื่องมือทางกฎหมายระหว่างประเทศ (ต่อประชากร 100,000 คน)

เป็นตัวชี้วัดที่ได้ขยายขอบเขตการเก็บข้อมูลสถิติเพิ่มเติม ตามมาตรฐานเดียวกับตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) โดยเป็นการรวบรวมข้อมูลจากสถิติทางการของหน่วยงาน ซึ่งได้คะแนนดัชนีเฉลี่ยอยู่ที่ 0.000

โดยข้อมูลตัวชี้วัดนี้รวบรวมจากข้อมูลสถิติทางการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติและกรมการปกครอง อย่างไรก็ตาม ทั้งสองหน่วยงานไม่ได้มีการจัดส่งข้อมูลมา จึงไม่สามารถจัดทำแนวโน้มได้ จึงทำการประเมินได้เพียงคะแนนคุณภาพข้อมูลอยู่ที่ 0.000 (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ง-7)

ตัวชี้วัดที่ 2.8 สถิติคดีที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตร่างกายหรือทรัพย์สินอื่นตามมาตรฐานสากล

เป็นตัวชี้วัดที่ได้ขยายขอบเขตการเก็บข้อมูลสถิติเพิ่มเติม ถูกกำหนดไว้ตามมาตรฐานสากลของ UN (ICCS: International Classification of Crime for Statistics Purpose) โดยเป็นการรวบรวมข้อมูลจากสถิติทางการของหน่วยงาน ซึ่งได้คะแนนดัชนีเฉลี่ยอยู่ที่ 0.538

โดยข้อมูลตัวชี้วัดนี้รวบรวมจากข้อมูลสถิติทางการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติและกรมสอบสวนคดีพิเศษ โดยในภาพรวมพบว่ากลุ่มคดีที่มีการรับแจ้งมากขึ้น จนได้คะแนนผลปฏิบัติการ 0.500 ประกอบด้วย คดีอุบัติเหตุ คดีเรียกเก็บดอกเบี้ยเกินอัตรา คดีเรียกรับสินบน คดีอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ และคดีถูกล่วงละเมิดความเป็นส่วนตัว และกลุ่มคดีที่มีการรับแจ้งน้อยลง จนได้คะแนนผลปฏิบัติการ 0.000 ประกอบด้วย ความผิดเกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์ คดีได้รับอันตรายจากการปล่อยมลภาวะ และในส่วนของคดีกลุ่มอื่น ๆ ตามมาตรฐานสากล มีเพียงคดีข่มเหงรังแก (Bullying) ที่มีการรายงานคะแนนผลการปฏิบัติการ 0.500 ทั้งนี้ในส่วนของคุณภาพข้อมูลส่วนมากอยู่ที่ 0.250 เนื่องจากขาดการเก็บข้อมูลที่ต่อเนื่อง ยกเว้นคดีอุบัติเหตุที่มีการรายงานข้อมูลต่อเนื่องและข้อมูลนำไปใช้ประโยชน์ต่อได้ จึงได้คะแนนคุณภาพ 0.500 (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ง-8, ง-9, ง-10, ง-11, ง-12, ง-13, ง-14)

ตารางที่ 4.3 ผลการประเมินตัวชี้วัดที่ 2.8 สถิติคดีที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตร่างกายหรือทรัพย์สินอื่นตามมาตรฐานสากล

ลำดับ	รายการสถิติ	ค่าคะแนน		คะแนนดัชนี
		ผลปฏิบัติ	คุณภาพ	
1	คดีอุบัติเหตุ	0.500	0.500	1.000
2	ความผิดเกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์	0.000	0.375	0.375
3	คดีเรียกเก็บดอกเบี้ยเกินอัตรา	0.500	0.250	0.750

ลำดับ	รายการสถิติ	ค่าคะแนน		คะแนนดัชนี
		ผลปฏิบัติ	คุณภาพ	
4	คดีเรียกรับสินบน	0.500	0.250	0.750
5	คดีอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์	0.500	0.250	0.750
6	คดีได้รับอันตรายจากการปล่อยมลภาวะ	0.000	0.250	0.250
7	คดีถูกล่วงละเมิดความเป็นส่วนตัว	0.500	0.250	0.750
8	คดีกลุ่มอื่น ๆ ตามมาตรฐานสากล			
	8.1 คดีความรุนแรงที่เกิดจากการล้างแค้น กันเองโดยไม่พึ่งกระบวนการยุติธรรม (Violent Redress)	n/a	0.000	0.000
	8.2 คดีข่มเหงรังแก (Bullying)	0.500	0.250	0.750
	8.3 คดีอาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียด ชัง (Hate Crime) ด้วยความแตกต่างทาง เชื้อชาติ ฐาน ศาสนา ฯลฯ	n/a	0.000	0.000
ค่าคะแนนดัชนีเฉลี่ย				0.538

ตัวชี้วัดที่ 2.9 อัตราการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในคดีที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตร่างกายหรือทรัพย์สินอื่นจากการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน

เป็นตัวชี้วัดที่ได้ขยายขอบเขตการเก็บข้อมูลสถิติเพิ่มเติม ตามมาตรฐานเดียวกับตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) โดยเป็นการรวบรวมข้อมูลจากผลการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ซึ่งได้คะแนนดัชนีเฉลี่ยอยู่ที่ 0.300

โดยตัวชี้วัดนี้เป็นการประเมินอัตราการตกเป็นเหยื่อ 10 ประเภท ประกอบด้วย ข่มขู่คุกคาม (Physical Harassment) อุบัติเหตุ อันตรายจากมลภาวะ คอมพิวเตอร์ เรียกสินบนโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ เรียกรับสินบนโดยภาคธุรกิจ ถูกเลือกปฏิบัติ ถูกล่วงละเมิดความเป็นส่วนตัว เจ้าหน้าที่รัฐใช้อำนาจโดยมิชอบ ตกเป็นเหยื่อในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งจากการเปรียบเทียบกับข้อมูลปี พ.ศ. 2566 พบว่า กลุ่มอาชญากรรมที่มีอัตราการประสบเหตุเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ จนได้คะแนนดัชนีอยู่ที่ 0.000 ได้แก่ ข่มขู่คุกคาม อุบัติเหตุ คอมพิวเตอร์ ในส่วนกลุ่มอาชญากรรมที่มีอัตราการประสบเหตุลดลงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ จนได้คะแนนดัชนีอยู่ที่ 0.500 ได้แก่ อันตรายจากมลภาวะ เรียกสินบนโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ ถูกเลือกปฏิบัติ เจ้าหน้าที่รัฐใช้อำนาจโดยมิชอบ (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ฉ-11)

4.3 ตัวชี้วัดด้านที่ 3 การมีกฎหมายที่ดี ประชาชนเคารพกฎหมาย

ตัวชี้วัดการมีกฎหมายที่ดี ประชาชนเคารพกฎหมาย ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัดย่อย จัดเก็บข้อมูลจากวิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง (Self-Assessment and Observation: SA+OB) การสำรวจข้อมูลภาคประชาชน (Public Survey: PS) และสถิติที่เป็นทางการของหน่วยงาน (Administrative Data: AD) โดยพัฒนามาจากแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2566–2569) โดยยึดหลักว่ากระบวนการยุติธรรมที่ดีต้องมีกฎหมายที่ทันสมัย ปรับปรุงให้เหมาะกับบริบทที่เปลี่ยนแปลง ไม่เป็นภาระต่อประชาชน และประชาชนพร้อมเคารพและปฏิบัติตามกฎหมาย

ผลการสำรวจพบว่าตัวชี้วัดนี้ได้ค่าคะแนนรวม 0.640 ซึ่งมีค่าคะแนนสูงกว่าปีก่อนหน้าที่ได้ค่าคะแนน 0.625 โดยค่าคะแนนมาจากระดับความสำเร็จของการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย มีค่าคะแนน 0.731 สัดส่วนคดีความในกระบวนการยุติธรรม มีค่าคะแนน 0.209 ระดับการเคารพกฎหมายของประชาชน มีค่าคะแนน 0.818 และตัวอย่างความสำเร็จของการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม มีค่าคะแนน 0.802 สะท้อนว่าประชาชนมีความรู้และการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมในระดับค่อนข้างดี ผลการประเมินตัวชี้วัดปรากฏรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 4.4 ผลการประเมินตัวชี้วัดด้านที่ 3 การมีกฎหมายที่ดี ประชาชนเคารพกฎหมาย

ลำดับ	ตัวชี้วัด	วิธีการ จัดเก็บ	ค่าคะแนน		คะแนนดัชนี
ด้านที่ 3	การมีกฎหมายที่ดี ประชาชนเคารพกฎหมาย				
ตัวชี้วัดที่ 3.1	ระดับความสำเร็จของการ ประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย	SA+OB	3.93 เต็ม 5		0.731
ตัวชี้วัดที่ 3.2	สัดส่วนคดีความในกระบวนการ ยุติธรรม	AD	0.000 (ผลปฏิบัติ)	0.209 (คุณภาพ)	0.209
	3.2.1 จำนวนคดีอาญาที่รับแจ้ง ทั้งหมดในภาพรวมของสำนักงาน ตำรวจแห่งชาติ แยกคดีตาม ประมวลกฎหมายอาญา คดีจราจร และคดีตาม พ.ร.บ.ที่มีโทษทาง อาญา	AD	0.000 (ผลปฏิบัติ)	0.167 (คุณภาพ)	0.167

ลำดับ	ตัวชี้วัด	วิธีการ จัดเก็บ	ค่าคะแนน		คะแนนดัชนี
	3.2.2 จำนวนคดีทั้งหมดที่ขึ้นสู่การพิจารณาของศาลยุติธรรม	AD	0.000 (ผลปฏิบัติ)	0.250 (คุณภาพ)	0.250
ตัวชี้วัดที่ 3.3	ระดับการเคารพกฎหมายของประชาชน	PS	ร้อยละ 81.75		0.818
ตัวชี้วัดที่ 3.4	ตัวอย่างความสำเร็จของการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม	SA+OB	4.21 เต็ม 5		0.802
คะแนนดัชนีรายด้าน					0.640

ตัวชี้วัดที่ 3.1 ระดับความสำเร็จของการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

ตัวชี้วัดนี้มุ่งตัวชี้วัดนี้มุ่งประเมินความเหมาะสมและผลสัมฤทธิ์ของการบังคับใช้กฎหมายว่าบรรลุตามวัตถุประสงค์ คำนึงถึงการของรัฐบาลและประชาชน และไม่ก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมหรือความเหลื่อมล้ำ โดยใช้ผลการประเมินเป็นแนวทางในการปรับปรุง แก้ไข ยกเลิก หรือออกกฎหมายใหม่ให้สอดคล้องกับสถานการณ์และบริบททางสังคมที่เปลี่ยนไป เพื่อให้กฎหมายเป็นเครื่องมือที่ส่งเสริมความยุติธรรมและประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนอย่างแท้จริง โดยสอดคล้องกับพ.ร.บ. หลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. 2562 ที่กำหนดให้มีการประเมินทุก 5 ปี การประเมินใช้วิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง (SA+OB) จากหน่วยงานหลักด้านกฎหมาย ได้แก่ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

การประเมินตัวชี้วัดย่อยนี้มาจากการประเมิน 4 หัวข้อ ได้แก่ การประเมินผลกระทบของกฎหมายและเปิดรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนก่อนการตรา แก้ไข หรือปรับปรุงกฎหมายอย่างเป็นรูปธรรมฯ ซึ่งเป็นหัวข้อที่มีค่าคะแนนสูงที่สุด มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.60 จาก 5 คะแนน คิดเป็นค่าคะแนนดัชนี 0.900 ต่อมาคือผลการประเมินผลกระทบทางกฎหมายและการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนได้ถูกนำไปใช้ในการพิจารณาร่างกฎหมายอย่างจริงจัง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.70 จาก 5 คะแนน คิดเป็นค่าคะแนนดัชนี 0.675 ซึ่งเป็นหัวข้อที่มีค่าคะแนนน้อยที่สุด และการนำกฎหมายที่รับผิดชอบมาทบทวนความเหมาะสมและประเมินผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นระบบฯ มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.80 จาก 5 คะแนน คิดเป็นค่าคะแนนดัชนี 0.700 และหัวข้อสุดท้ายคือ การนำผลการทบทวนความเหมาะสมและการประเมินผลสัมฤทธิ์มาใช้ปรับปรุงกฎหมายฯ มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.60

จาก 5 คะแนน คิดเป็นค่าคะแนนดัชนี 0.650 เฉลี่ยรวมการประเมินตัวชี้วัดย่อยนี้มีค่าคะแนนเท่ากับ 3.93 จาก 5 คะแนน คิดเป็นค่าคะแนนดัชนีเท่ากับ 0.731 (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ค-1) สะท้อนถึงความสำเร็จของการประเมินผลสัมฤทธิ์กฎหมายในระดับค่อนข้างดี

ตัวชี้วัดที่ 3.2 สัดส่วนคดีความในกระบวนการยุติธรรม

ตัวชี้วัดนี้ประเมินจากข้อมูลสถิติทางการของหน่วยงาน (Administrative Data: AD) โดยอ้างอิงสถิติคดีความในกระบวนการยุติธรรมที่สะท้อนระดับการเคารพกฎหมายของประชาชน ได้แก่ จำนวนคดีอาญาที่รับแจ้งทั้งหมดในภาพรวมของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ แยกคดีตามประมวลกฎหมายอาญา คดีจราจร และคดีตาม พ.ร.บ.ที่มีโทษทางอาญา จำนวนคดีอาญาทั้งหมดที่ขึ้นสู่การพิจารณาของศาลยุติธรรม และจำนวนคดีแพ่งและพาณิชย์ทั้งหมดที่ขึ้นสู่การพิจารณาของศาลยุติธรรมที่มีลักษณะเป็นการละเมิดกฎหมาย

ในส่วนการรายงานสถิติทางการของทางสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้จำแนกการรายงานออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ คดีความผิดจราจร คดีความผิดอาญา คดีความผิด พ.ร.บ.ที่มีโทษทางอาญา โดยในส่วนของกรรายงานคดีความผิดจราจรในปี พ.ศ. 2567 นั้นสูงกว่าค่าเป้าหมายมากถึงร้อยละ 23.62 ผลการปฏิบัติงานจึงอยู่ในระดับ 1 (ค่าคะแนน 0.000) และมีการรายงานข้อมูลดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง ผลคุณภาพข้อมูลอยู่ในระดับ 5 (ค่าคะแนน 0.500) อย่างไรก็ตาม หน่วยงานขาดการรายงานข้อมูลในส่วนของจำนวนคดีความผิดอาญาและจำนวนคดีความผิด พ.ร.บ.ที่มีโทษทางอาญา จึงทำให้ไม่สามารถประเมินระดับผลการปฏิบัติงานได้ และประเมินระดับคุณภาพข้อมูลไว้ที่ระดับ 1 (ค่าคะแนน 0.000) ทำให้คะแนนเฉลี่ยผลการปฏิบัติงานเท่ากับ 0.000 ระดับผลคุณภาพข้อมูลเฉลี่ยเท่ากับ 0.167 คะแนนดัชนีตัวชี้วัดย่อยนี้เท่ากับ 0.167 (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ง-15)

ในส่วนการรายงานสถิติทางการของสำนักงานศาลยุติธรรมได้จำแนกข้อมูลสถิติออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ จำนวนคดีอาญาทั้งหมดที่ขึ้นสู่การพิจารณาของศาลยุติธรรม และจำนวนคดีแพ่งและพาณิชย์ทั้งหมดที่ขึ้นสู่การพิจารณาของศาลยุติธรรมที่มีลักษณะเป็นการละเมิดกฎหมาย โดยในส่วนของจำนวนคดีอาญาทั้งหมดที่ขึ้นสู่การพิจารณาของศาลยุติธรรมที่มีลักษณะเป็นการละเมิดกฎหมายจำแนกสถิติออกเป็น 9 ประเภทคดี ประกอบด้วย อาญา ยาเสพติด (เฉพาะแผนกคดียาเสพติดของศาลอาญา) ค้ำมนุษย์ (เฉพาะแผนกคดีค้ำมนุษย์ของศาลอาญา) อาชญากรรมทางเทคโนโลยี (เฉพาะแผนกคดีอาชญากรรมทางเทคโนโลยีของศาลอาญา) ทุจริตฯ (อาญาฯ) นักท่องเที่ยวฯ (อาญาฯ) ยาวชนฯ (อาญาฯ) ทรัพย์สินฯ (อาญาฯ) และล้มละลายฯ (อาญาฯ) มีค่าคะแนนผลการปฏิบัติงานเฉลี่ยเท่ากับ 0.000 คะแนนผลคุณภาพข้อมูลเฉลี่ยเท่ากับ 0.500 ทั้งนี้ หน่วยงานขาดการรายงานข้อมูลในส่วนของคดีจำนวนคดีแพ่งและพาณิชย์ จึงทำให้ไม่สามารถประเมินระดับผลการปฏิบัติงานได้ และประเมินระดับคุณภาพข้อมูลไว้ที่ระดับ 1 (ค่าคะแนน 0.000) ทำให้คะแนนเฉลี่ยผลการ

ปฏิบัติงานเท่ากับ 0.000 ระดับผลคุณภาพข้อมูลเฉลี่ยเท่ากับ 0.250 คะแนนดัชนีตัวชี้วัดย่อยนี้เท่ากับ 0.250 (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ง-16)

ตัวชี้วัดที่ 3.3 ระดับการเคารพกฎหมายของประชาชน

ตัวชี้วัดนี้เป็นการสำรวจข้อมูลภาคประชาชน (Public Survey: PS) โดยพัฒนามาจากแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2566–2569) โดยผลการสำรวจระดับการเคารพกฎหมายของประชาชนภาพรวม พบว่ามีค่าคะแนนดัชนีอยู่ที่ 0.818 และค่าคะแนนเฉลี่ยรวมที่ 4.27 ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 81.75 (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ข-6) ซึ่งจากการสำรวจภาคประชาชน พบว่าระดับการเคารพกฎหมายของประชาชนอยู่ในเกณฑ์ที่ค่อนข้างสูง การเคารพกฎหมายของประชาชนเป็นดัชนีสำคัญที่สะท้อนถึงความสัมพันธ์ระหว่างรัฐกับสังคมที่ไม่ได้เป็นเพียงแค่ทำตามกฎหมายเท่านั้น แต่รวมถึงการยอมรับกฎหมายว่าเป็นสิ่งชอบธรรมและมีคุณค่าต่อการอยู่ร่วมกันในสังคม

ผลจากการสำรวจภาคประชาชนในเชิงรายละเอียดของการสำรวจ พบว่าประชาชนพร้อมที่จะปฏิบัติตามกฎหมายโดยไม่ต้องมีใครบังคับได้ค่าเฉลี่ยที่สูงมากที่สุดที่ 4.40 แสดงให้เห็นว่า ประชาชนตระหนักถึงคุณค่าและประโยชน์ของกฎหมายที่บังคับใช้ในสังคมว่ามีไว้เพื่อความสะดวกสบาย ร้อยความยุติธรรม และความปลอดภัยของสังคม รองลงมา คือ หากพบว่ามีกรก่ออาชญากรรมหรือการกระทำผิดกฎหมาย ประชาชนพร้อมจะให้ความช่วยเหลือแจ้งเบาะแสกับเจ้าหน้าที่หรือให้ความร่วมมือในการป้องกันการกระทำผิด ค่าเฉลี่ยที่ 4.35 ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบังคับใช้กฎหมายและช่วยรักษาความสะดวกสบายของสังคม และลำดับสุดท้ายซึ่งได้ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากัน คือ ประชาชนให้ความเคารพว่ากฎหมายของประเทศไทยไม่ได้เป็นภาระต่อชีวิต ความเป็นอยู่ หรือเป็นภาระต่อการประกอบอาชีพของประชาชนมากเกินไป และระบบกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมส่งเสริมให้ประชาชนสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมหรือร่วมคิดร่วมทำในการสร้างเสริมความยุติธรรมและป้องกันการกระทำผิดที่มีประสิทธิภาพซึ่งค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.23 แต่เป็นที่น่าสนใจว่า ระดับการเคารพกฎหมายของประชาชนซึ่งได้ค่าเฉลี่ยด้านนี้ต่ำที่สุด คือ เรื่องการบังคับใช้กฎหมายมีความโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้ ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.19 เท่านั้น ซึ่งประชาชนไม่รู้สึกรู้ว่ามีความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมหัวข้อนี้ แสดงให้เห็นถึงการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ภาครัฐขาดการสื่อสารข้อมูลที่ชัดเจน ไม่เผยแพร่ขั้นตอนการทำงานทำให้ประชาชนรู้สึกเข้าถึงได้ยาก ประชาชนจึงรู้สึกไม่มั่นใจว่าการบังคับใช้กฎหมายมีมาตรฐานเดียวกันและมีความโปร่งใสหรือไม่ แนวทางแก้ไขเพื่อยืนยันเรื่องความโปร่งใส รัฐควรเผยแพร่สถิติการบังคับใช้กฎหมาย คดีความ ผลการสอบสวน และการใช้ดุลพินิจที่ประชาชนเข้าถึงและเข้าใจได้ง่าย ประกอบกับเพิ่มแนวทางช่องทางร้องเรียนและติดตามผลการดำเนินงานภาครัฐให้ประชาชนตรวจสอบสถานะการร้องเรียนหรือคดีได้อย่างโปร่งใสมากขึ้นกว่านี้

ตัวชี้วัดที่ 3.4 ตัวอย่างความสำเร็จของการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

ตัวชี้วัดนี้เป็นการทบทวนความเหมาะสม หรือการประเมินผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นจากการบังคับใช้กฎหมายและกฎว่าได้ผลตรงตามวัตถุประสงค์ของการตรากฎหมายนั้นมากน้อยเพียงใด คำนวณค่ากับภาระที่เกิดขึ้นแก่รัฐและประชาชนหรือไม่ หรือมีผลกระทบอื่นอันก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ประชาชนหรือไม่ เพียงใด เพื่อนำไปสู่การปรับปรุง แก้ไข หรือการเสนอให้มีกฎหมายใหม่ โดยพิจารณาตามความจำเป็นและประโยชน์ต่อประชาชน รวมทั้งยกเลิกหรือปรับปรุงกฎหมายที่สร้างภาระ หรือก่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำและไม่เป็นธรรมแก่ประชาชน โดยพิจารณาจากสถานการณ์ปัญหา และบริบทของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อมุ่งให้กฎหมายเป็นเครื่องมือที่เป็นประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกของประชาชนในสังคมได้อย่างแท้จริง

ปัจจุบันการประเมินสัมฤทธิ์ผลของกฎหมายได้มีการกำหนดหลักเกณฑ์ไว้ใน พ.ร.บ. หลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. 2562 กำหนดให้มีการประเมินสัมฤทธิ์ผลตามวงรอบทุก 5 ปี โดยให้เริ่มประเมินครั้งแรกภายใน 2 ปี นับตั้งแต่กฎหมายมีผลบังคับใช้ (27 พฤศจิกายน พ.ศ. 2564) หรือมีเหตุอันสมควรให้มีการทบทวนกฎหมายเป็นการเร่งด่วน ปัจจุบันหน่วยงานต่าง ๆ ได้เริ่มมีการประเมินสัมฤทธิ์ผลของกฎหมายตามที่กำหนดแล้ว ในการนี้ตามแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติฯ ได้กำหนดให้มีการประเมินสัมฤทธิ์ผลของกฎหมายจากตัวอย่างของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมจำนวน 22 หน่วยงาน ในการประเมินตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมในส่วนนี้ได้ใช้ การประเมินโดยใช้วิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง (Self-Assessment and Observation: SA+OB) จากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมโดยตัดหน่วยงานที่ไม่ได้เป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่ได้มีหน้าที่ในการประเมินผลของกฎหมายหรือและหน่วยงานที่ไม่ได้มีหน้าที่ในการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายตาม พ.ร.บ. หลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. 2562 อันได้แก่ เนติบัณฑิตยสภา สภานายความ สถาบันอนุญาโตตุลาการ และสถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย ในภาพรวมค่าคะแนนเฉลี่ยผลประเมินคุณภาพการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางกฎหมายของตัวอย่างหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอยู่ที่ 4.21 จาก 5.00 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.21 และมีค่าคะแนนดัชนี 0.802 (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ค-2)

จากการตรวจสอบติดตามประเมินผลหน่วยงานที่มีค่าคะแนนประเมินน้อยคือ สำนักงาน ป.ป.ส. กับสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ ที่ได้คะแนนระดับ 3 และระดับ 2 ตามลำดับ สำหรับหน่วยงานที่ยังมีผลการประเมินไม่บรรลุเป้าหมายนั้นเนื่องจากในรายงานการประเมินสัมฤทธิ์ผลของกฎหมายขาดเนื้อหาสาระสำคัญหรือได้ชี้แจงว่ายังไม่ได้อยู่ในรอบการประเมินตาม พ.ร.บ. หลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. 2562 อย่างเช่นสำนักงาน ป.ป.ส. ซึ่งเป็นหน่วยงานผู้รับผิดชอบประมวลกฎหมายยาเสพติดที่มีผลบังคับใช้ในปี พ.ศ. 2564 ดังนั้นจะครบกำหนดการประเมินสัมฤทธิ์ผลของกฎหมายเมื่อครบกำหนด 5 ปี

(ในปี พ.ศ.2569) แต่อย่างไรก็ดีถึงแม้จะยังไม่ครบกำหนดการประเมินสัมฤทธิ์ผลของกฎหมายตามที่กฎหมายกำหนด ทางสำนักงาน ป.ป.ส. ก็ควรจะมีการรายงานผลการทบทวนกฎหมายหรือผลกระทบเชิงบวกเชิงลบของกฎหมายที่ตรวจพบในปัจจุบันเพื่อแสดงให้เห็นถึงความคืบหน้าในการดำเนินการ นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานสำนักงานอัยการสูงสุด ที่ไม่ได้มีการจัดทำรายงาน ดังนั้นผลการประเมินจึงอยู่ในระดับต่ำสุดคือระดับ 1

4.4 ตัวชี้วัดด้านที่ 4 การบังคับใช้กฎหมายถูกต้อง เทียบธรรม

ตัวชี้วัดการบังคับใช้กฎหมายถูกต้อง เทียบธรรม ประกอบด้วย 5 ตัวชี้วัดย่อย จัดเก็บข้อมูลจากวิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง (Self-Assessment and Observation: SA+OB) และสถิติที่เป็นทางการของหน่วยงาน (Administrative Data: AD) ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการรวบรวมข้อมูลการร้องเรียนในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมายที่ถูกต้อง เทียบธรรม อาทิ การทุจริต การแทรกแซงกระบวนการยุติธรรม การเลือกปฏิบัติ โดยเป็นการรวบรวมสถิติทั้งในส่วน of หน่วยงานผู้บังคับใช้กฎหมายซึ่งเป็นผู้รับเรื่องร้องเรียนโดยตรง และในส่วน of หน่วยงานรับเรื่องร้องเรียนกลาง ในปีนี้ได้มีการปรับ

ผลการสำรวจพบว่าตัวชี้วัดนี้ได้ค่าคะแนนรวม 0.597 ซึ่งมีค่าคะแนนสูงกว่าปีก่อนหน้าที่ได้ค่าคะแนน 0.595 โดยค่าคะแนนมาจากกระบวนการยุติธรรมที่ถูกต้องปราศจากอคติ มีค่าคะแนน 0.783 ไม่มีการเลือกปฏิบัติในกระบวนการยุติธรรม มีค่าคะแนน 0.659 กระบวนการยุติธรรมที่ปลอดการทุจริต มีค่าคะแนน 0.642 ปราศจากการแทรกแซงกระบวนการยุติธรรม มีค่าคะแนน 0.664 และสถิติเรื่องร้องเรียนหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม มีค่าคะแนน 0.235 สะท้อนว่าการบังคับใช้กฎหมายถูกต้อง เทียบธรรมในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ผลการประเมินตัวชี้วัดปรากฏรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 4.5 ผลการประเมินตัวชี้วัดด้านที่ 4 การบังคับใช้กฎหมายถูกต้อง เทียบธรรม

ลำดับ	ตัวชี้วัด	วิธีการ จัดเก็บ	ค่าคะแนน	คะแนน ดัชนี
ด้านที่ 4	การบังคับใช้กฎหมายถูกต้อง เทียบธรรม			
ตัวชี้วัดที่ 4.1	มีมาตรการ กลไก และแนวทางในการกำกับดูแลตรวจสอบการใช้ดุลยพินิจของเจ้าพนักงานในการจับกุม สอบสวน สั่งคดี หรือพิจารณาให้เป็นไปด้วยความถูกต้อง ปราศจากอคติ (Accuracy and Impartial)	SA+OB	4.13 เต็ม 5	0.783
ตัวชี้วัดที่ 4.2	ไม่มีการเลือกปฏิบัติ (Discrimination) ในกระบวนการยุติธรรม			0.659
	4.2.1 มีมาตรการ กลไก และแนวทางในการกำกับดูแลตรวจสอบการใช้ดุลยพินิจหรือการ	SA+OB	4.17 เต็ม 5	0.792

ลำดับ	ตัวชี้วัด	วิธีการ จัดเก็บ	ค่าคะแนน		คะแนน ดัชนี
	ให้บริการกับประชาชนโดยปราศจากการเลือกปฏิบัติ (Discrimination)				
	4.2.2 สถิติเรื่องร้องเรียนและผลการดำเนินการเกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติ	AD	0.344 (ผลปฏิบัติ)	0.181 (คุณภาพ)	0.525
ตัวชี้วัดที่ 4.3	กระบวนการยุติธรรมที่ปลอดการทุจริต				0.642
	4.3.1 มีมาตรการ กลไก และแนวทางในการกำกับดูแลตรวจสอบการทุจริตของเจ้าพนักงานในกระบวนการยุติธรรม ทั้งในส่วนของการเรียกรับผลประโยชน์แลกเปลี่ยนกับการไม่จับกุม การค้าสำนวนคดี การเรียกรับผลประโยชน์แลกเปลี่ยนกับการให้ความช่วยเหลือให้ไม่ต้องรับโทษ หรือมีการสังคดีหรือตัดสินคดีเข้าข้างฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดโดยมิชอบ	SA+OB	4.17 เต็ม 5		0.792
	4.3.2 สถิติเรื่องร้องเรียนและผลการดำเนินการต่อเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการทุจริตและการประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่ในสังกัด	AD	0.300 (ผลปฏิบัติ)	0.164 (คุณภาพ)	0.464
	4.3.3 สถิติการรับเรื่องร้องเรียนกรณีเจ้าหน้าที่ทุจริตหรือประพฤติมิชอบและผลการดำเนินการต่อเจ้าหน้าที่หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม	AD	0.250 (ผลปฏิบัติ)	0.375 (คุณภาพ)	0.625
	4.3.4 สถิติการดำเนินคดีหรือข่มขู่ความผิดกรณีเจ้าหน้าที่ทุจริตหรือประพฤติมิชอบและ	AD	0.313 (ผลปฏิบัติ)	0.375 (คุณภาพ)	0.688

ลำดับ	ตัวชี้วัด	วิธีการ จัดเก็บ	ค่าคะแนน		คะแนน ดัชนี
	ผลการดำเนินการต่อเจ้าหน้าที่หน่วยงานใน กระบวนการยุติธรรม				
ตัวชี้วัดที่ 4.4	ปราศจากการแทรกแซงกระบวนการยุติธรรม				0.664
	4.4.1 มีมาตรการ กลไก และแนวทางในการ กำกับดูแลการใช้อำนาจโดยมิชอบแทรกแซง กระบวนการยุติธรรม	SA+OB	4.13 เต็ม 5		0.783
	4.4.2 มีมาตรการ กลไก และแนวทางในการ คุ้มครองเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานจากการ ถูกแทรกแซงหรือการใช้อำนาจโดยมิชอบให้ ยอมตาม	SA+OB	3.73 เต็ม 5		0.683
	4.4.3 สถิติร้องเรียนและผลการ ดำเนินการเกี่ยวกับการแทรกแซง กระบวนการยุติธรรม	AD	0.393 (ผลปฏิบัติ)	0.132 (คุณภาพ)	0.525
ตัวชี้วัดที่ 4.5	สถิติร้องเรียนหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม				0.235
	4.5.1 การร้องเรียนเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิ ในกระบวนการยุติธรรม	AD	0.250 (ผลปฏิบัติ)	0.125 (คุณภาพ)	0.375
	4.5.2 การร้องเรียนหน่วยงานในกระบวนการ ยุติธรรมจากหน่วยงานรับเรื่องร้องเรียนหลัก	AD	0.000 (ผลปฏิบัติ)	0.094 (คุณภาพ)	0.094
คะแนนดัชนีรายด้าน					0.597

**ตัวชี้วัดที่ 4.1 การมีมาตรการและกลไกในการกำกับดูแลการใช้ดุลยพินิจของเจ้าพนักงาน
(Accuracy and Impartial)**

ตัวชี้วัดนี้เป็นการประเมินการมีมาตรการ กลไก และแนวทางในการกำกับดูแลตรวจสอบการใช้ดุลยพินิจของเจ้าพนักงานในการจับกุม สอบสวน สืบคดี หรือพิจารณาให้เป็นไปด้วยความถูกต้อง ปราศจากอคติ (Accuracy and Impatient) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมที่เที่ยงตรงยุติธรรม โดยใช้วิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง (Self-Assessment and Observation: SA+OB) ได้ค่าคะแนนเฉลี่ย

4.13 จาก 5 คะแนน คิดเป็นค่าคะแนนดัชนี 0.783 (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ค-9 หัวข้อที่ 1) สะท้อนถึงการกำหนดกลไกและมาตรการต่าง ๆ ในการกำกับดูแลการใช้ดุลยพินิจของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่ชัดเจนเป็นรูปธรรม

ตัวชี้วัดที่ 4.2 การไม่มีการเลือกปฏิบัติ (Discrimination) ในกระบวนการยุติธรรม

ตัวชี้วัดนี้ได้คะแนนดัชนีเท่ากับ 0.659 มาจากการประเมินตัวชี้วัดย่อย 2 ตัว ได้แก่ การประเมินการมีมาตรการ กลไก และแนวทางในการกำกับดูแลตรวจสอบการใช้ดุลยพินิจหรือการให้บริการกับประชาชนโดยปราศจากการเลือกปฏิบัติ (Discrimination) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมที่เที่ยงตรงยุติธรรม โดยใช้วิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง (Self-Assessment and Observation: SA+OB) ได้ค่าคะแนนเฉลี่ย 4.17 จาก 5 คะแนน คิดเป็นค่าคะแนนดัชนี 0.792 (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ค-9 หัวข้อที่ 2) ประกอบกับการประเมินสถิติเรื่องร้องเรียนและผลการดำเนินการเกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติ ที่มีคะแนนผลปฏิบัติงานเฉลี่ยเท่ากับ 0.344 และคะแนนคุณภาพข้อมูลเฉลี่ยเท่ากับ 0.181 รวมคะแนนดัชนีตัวชี้วัดย่อยนี้เท่ากับ 0.525 (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ง-17) ทั้งนี้ เนื่องจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมหลายหน่วยงานยังไม่มีการจัดทำข้อมูลหรือรายงานมาเพียงสถิติข้อมูลปี พ.ศ. 2567 ทำให้ไม่สามารถประเมินคะแนนผลการปฏิบัติงานได้ และส่งผลให้การประเมินค่าคะแนนคุณภาพข้อมูลอยู่ในระดับ 1 (ค่าคะแนน 0.000) สะท้อนถึงการมีกลไกและมาตรการต่าง ๆ ในการกำกับดูแลตรวจสอบการใช้ดุลยพินิจหรือการให้บริการกับประชาชนโดยปราศจากการเลือกปฏิบัติในกระบวนการยุติธรรมในระดับค่อนข้างดี

ตัวชี้วัดที่ 4.3 กระบวนการยุติธรรมที่ปลอดการทุจริต

ตัวชี้วัดนี้ได้คะแนนดัชนี 0.642 มาจากการประเมิน 4 ตัวชี้วัดย่อย ได้แก่ การประเมินมาตรการ กลไก และแนวทางในการกำกับดูแลตรวจสอบการทุจริตของเจ้าพนักงานในกระบวนการยุติธรรมฯ โดยใช้วิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง (Self-Assessment and Observation: SA+OB) ได้ค่าคะแนนเฉลี่ย 4.17 เต็ม 5 คิดเป็นค่าคะแนนดัชนี 0.792 (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ค-9 หัวข้อที่ 3) สถิติเรื่องร้องเรียนและผลการดำเนินการต่อเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการทุจริตและการประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่ในสังกัด มีคะแนนการประเมินผลการปฏิบัติที่ 0.300 และคะแนนการประเมินคุณภาพ 0.164 (ค่าคะแนนดัชนี 0.464) (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ง-18) ในส่วนสถิติการรับเรื่องร้องเรียนกรณีเจ้าหน้าที่ทุจริตหรือประพฤติมิชอบและผลการดำเนินการต่อเจ้าหน้าที่ที่หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม มีคะแนนการประเมินผลการปฏิบัติที่ 0.250 และคะแนนการประเมินคุณภาพ 0.375 (ค่าคะแนนดัชนี 0.625) (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ง-19) และส่วนสุดท้ายคือสถิติการดำเนินคดีหรือชี้มูลความผิดกรณีเจ้าหน้าที่ทุจริตหรือประพฤติมิชอบและผลการดำเนินการต่อเจ้าหน้าที่ที่หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม มีคะแนนการประเมินผลการปฏิบัติที่ 0.313 และคะแนนการ

ประเมินคุณภาพ 0.375 (ค่าคะแนนดัชนี 0.688) (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ง-20) สะท้อนถึงการมีกลไกและมาตรการต่าง ๆ ในการกำกับดูแลไม่ให้มีการทุจริตในกระบวนการยุติธรรมในระดับปานกลาง

ตัวชี้วัดที่ 4.4 การปราศจากการแทรกแซงกระบวนการยุติธรรม

ตัวชี้วัดนี้ได้คะแนนดัชนี 0.664 มาจากการประเมิน 3 ตัวชี้วัดย่อย ได้แก่ การประเมินการมีมาตรการกลไก และแนวทางในการกำกับดูแลการใช้อำนาจโดยมิชอบแทรกแซงกระบวนการยุติธรรม โดยใช้วิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง (Self-Assessment and Observation: SA+OB) ได้ค่าคะแนนเฉลี่ย 4.07 จาก 5 คะแนน (ค่าคะแนนดัชนี 0.767) (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ค-9, หัวข้อที่ 4) การประเมินการมีมาตรการ กลไก และแนวทางในการคุ้มครองเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานจากการถูกแทรกแซงหรือการใช้อำนาจโดยมิชอบให้ยอมตาม ได้ค่าคะแนน 3.73 จาก 5 คะแนน (ค่าคะแนนดัชนี 0.683) (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ค-9, หัวข้อที่ 5) และสถิติเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการแทรกแซงกระบวนการยุติธรรม มีคะแนนการประเมินผลการปฏิบัติที่ 0.393 และคะแนนการประเมินคุณภาพ 0.132 (ค่าคะแนน 0.525) (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ง-21) สะท้อนถึงการมีกลไกและมาตรการต่าง ๆ ในการกำกับดูแลไม่ให้มีการแทรกแซงกระบวนการยุติธรรมในระดับค่อนข้างดี

ตัวชี้วัดที่ 4.5 สถิติเรื่องร้องเรียนหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

ตัวชี้วัดนี้ได้คะแนนดัชนีเท่ากับ 0.235 มาจากการประเมินตัวชี้วัดย่อย 2 ตัว ได้แก่ การร้องเรียนเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิในกระบวนการยุติธรรม จากการจัดเก็บข้อมูลของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ มีค่าคะแนนดัชนี 0.375 (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ง-22) และการร้องเรียนหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมจากหน่วยงานรับเรื่องร้องเรียนหลัก มีค่าคะแนนดัชนี 0.094 มาจากการประเมินสถิติเรื่องร้องเรียนหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมจาก 4 หน่วยงาน ได้แก่ ศูนย์ดำรงธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย ศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์ของรัฐบาล 1111 สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ศูนย์บริการร่วมกระทรวงยุติธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม และสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน โดยมีเพียงศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์ของรัฐบาล 1111 สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ที่รายงานข้อมูลสถิติเรื่องร้องเรียนหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2562-2567 ซึ่งสถิติเรื่องร้องเรียนของปี พ.ศ. 2567 สูงกว่าค่าเป้าหมายมากถึงร้อยละ 23.45 จึงทำให้การประเมินผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับ 1 (ค่าคะแนน 0.000) และเนื่องจากหน่วยงานมีการจัดเก็บและรายงานข้อมูลอย่างต่อเนื่อง มีความน่าเชื่อถือ ส่งผลให้ผลการประเมินคุณภาพข้อมูลอยู่ในระดับ 4 (ค่าคะแนน 0.375) ส่วนศูนย์ดำรงธรรม ศูนย์บริการร่วมกระทรวงยุติธรรม และสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน พบว่าไม่มีการรายงานข้อมูล ทำให้ไม่สามารถประเมินผลการปฏิบัติงานได้ และส่งผลให้การประเมินคุณภาพข้อมูลอยู่ในระดับ 1 (ค่าคะแนน 0.000) (รายละเอียด

ปรากฏตามผนวก ง-23) ซึ่งนับเป็นตัวชี้วัดที่มีค่าคะแนนค่อนข้างต่ำและสะท้อนว่าในภาพรวมหน่วยงานยังขาดการจัดเก็บสถิติร้องเรียนหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

ตารางที่ 4.6 ผลการประเมินตัวชี้วัดด้านที่ 4.5.2 การร้องเรียนหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมจากหน่วยงานรับเรื่องร้องเรียนหลัก

ลำดับ	รายการสถิติ	ค่าคะแนน		คะแนนดัชนี
		ผลปฏิบัติ	คุณภาพ	
1	ศูนย์ดำรงธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย	n/a	0.000	0.000
2	ศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์ของรัฐบาล 1111 สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี	0.000	0.375	0.375
3	ศูนย์บริการร่วมกระทรวงยุติธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม	n/a	0.000	0.000
4	สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน	n/a	0.000	0.000
	เฉลี่ย	0.000	0.094	0.094
คะแนนดัชนีรายด้าน				0.094

4.5 ตัวชี้วัดด้านที่ 5 กระบวนการยุติธรรมบนพื้นฐานการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

ตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมบนพื้นฐานการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ประกอบด้วย 8 ตัวชี้วัดย่อย จัดเก็บข้อมูลจากวิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง (Self-Assessment and Observation: SA+OB) สถิติที่เป็นทางการของหน่วยงาน (Administrative Data: AD) การสำรวจข้อมูลภาคประชาชน (Public Survey: PS) และการสำรวจผู้รับบริการ (User Survey: US) โดยเป็นตัวชี้วัดตามกรอบการประเมินประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมทางอาญาเดิม (REGRADE) และสอดคล้องกับแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2566–2569) ด้านการบริหารงานยุติธรรมตามหลักธรรมาภิบาล โดยประเมินจากคะแนน คุณธรรมและความโปร่งใส (ITA) ของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งจัดทำโดยสำนักงาน ป.ป.ช. ทั้งนี้ ตัวชี้วัดนี้มุ่งเน้นการประเมินความโปร่งใสของกระบวนการยุติธรรมให้สอดคล้องกับหลักนิติธรรม (WJP Rule of Law Index) และเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDG 16) อย่างไรก็ตาม การใช้คะแนน ITA เพียงอย่างเดียวอาจไม่สะท้อนความโปร่งใสในการใช้อำนาจหรือดุลยพินิจได้ครบถ้วน จึงได้เพิ่มเติมการประเมินมาตรการสร้างความโปร่งใส การบริหารจัดการทรัพยากร การลดขั้นตอนและระยะเวลาการให้บริการ รวมถึงการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อเสริมสร้างความโปร่งใสในกระบวนการยุติธรรม

ผลการสำรวจพบว่าตัวชี้วัดนี้ได้ค่าคะแนนรวม 0.582 ซึ่งมีค่าคะแนนน้อยกว่าปีก่อนหน้าที่ได้ค่าคะแนน 0.698 โดยค่าคะแนนมาจากการประเมินกระบวนการยุติธรรมที่เปิดเผยและโปร่งใส มีค่าคะแนน 0.721 คะแนนการประเมินคะแนน ITA ของหน่วยงาน มีค่าคะแนน 0.909 การกำหนดระยะเวลามาตรฐานตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย มีค่าคะแนน 0.542 ความพึงพอใจของประชาชนต่อระบบการติดตามความคืบหน้าการดำเนินคดีของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม มีค่าคะแนน 0.938 หน่วยงานมีทรัพยากรบุคลากรและงบประมาณสอดคล้องกับพันธกิจหรือภาระงาน มีค่าคะแนน 0.219 การบริหารทรัพยากรมนุษย์และการพัฒนาบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม มีค่าคะแนน 0.550 การวิเคราะห์ประเมินค่าต้นทุนของกิจกรรมการเข้าถึงความยุติธรรม มีค่าคะแนน 0.090 และระดับความสำเร็จของการเชื่อมโยงและใช้ประโยชน์จากข้อมูลร่วมกันระหว่างหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม มีค่าคะแนน 0.687 สะท้อนว่าการบริหารจัดการกระบวนการยุติธรรมที่มีความโปร่งใส เปิดเผย ตรวจสอบได้ และประสิทธิภาพในการบริหารของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมในภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างดี ผลการประเมินตัวชี้วัดปรากฏรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 4.7 ผลการประเมินตัวชี้วัดด้านที่ 5 กระบวนการยุติธรรมบนพื้นฐานการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

ลำดับ	ตัวชี้วัด	วิธีการ จัดเก็บ	ค่าคะแนน	คะแนน ดัชนี
ด้านที่ 5	กระบวนการยุติธรรมบนพื้นฐานการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี			
ตัวชี้วัดที่ 5.1	กระบวนการยุติธรรมที่เปิดเผยและโปร่งใส			0.721
	5.1.1 หน่วยงานมีการเปิดเผยเกี่ยวกับ ข้อกฎหมาย กระบวนการทำงาน และ แนวทางการใช้ดุลยพินิจใน กระบวนการยุติธรรมอย่างเปิดเผยและ โปร่งใสโดยไม่ต้องร้องขอ	SA+OB	3.96 เต็ม 5	0.741
	5.1.2 ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถเข้าถึง ข้อมูลเกี่ยวกับข้อกฎหมาย กระบวนการทำงาน และแนวทางการ ใช้ดุลยพินิจในกระบวนการยุติธรรมได้ อย่างเหมาะสมเมื่อมีการร้องขอ และ ไม่ใช้เวลามากเกินไป	SA+OB	3.75 เต็ม 5	0.687

ลำดับ	ตัวชี้วัด	วิธีการ จัดเก็บ	ค่าคะแนน		คะแนน ดัชนี
	5.1.3 หากมีการคัดค้านหรือโต้แย้งการทำหน้าที่ของรัฐหรือเจ้าพนักงานในกระบวนการยุติธรรม ประชาชนหรือองค์กรภาคเอกชนผู้ทำหน้าที่นั้นมีความมั่นใจได้ว่าจะไม่ถูกตอบโต้เอาคืน	SA+OB	3.94 เต็ม 5		0.735
ตัวชี้วัดที่ 5.2	คะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม (ITA)	AD	90.92		0.909
ตัวชี้วัดที่ 5.3	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการกำหนดระยะเวลามาตรฐานตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย และเร่งรัดให้กระบวนการยุติธรรมเป็นไปด้วยความรวดเร็ว				0.542
	5.3.1 สถิติเรื่องร้องเรียนและผลการดำเนินการเกี่ยวกับการดำเนินคดีล่าช้าเกินควร	AD	0.286 (ผลปฏิบัติ)	0.139 (คุณภาพ)	0.425
	5.3.2 หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมรายงานผลการกำหนดระยะเวลามาตรฐานตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายในแต่ละขั้นตอนการปฏิบัติ	SA+OB	4.03 เต็ม 5		0.758
	5.3.3 หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมมีระบบติดตามความคืบหน้าการดำเนินคดี (Tracking)	SA+OB	3.63 เต็ม 5		0.658
	5.3.4 หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมมีการจัดทำระยะเวลาเฉลี่ยในการดำเนินคดีหรือการดำเนินงานในกระบวนการยุติธรรม	SA+OB	2.83 เต็ม 5		0.458

ลำดับ	ตัวชี้วัด	วิธีการ จัดเก็บ	ค่าคะแนน	คะแนน ดัชนี
	5.3.5 หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมมีมาตรการหรือกลไกในการวิเคราะห์กระบวนการต่าง ๆ ในการดำเนินคดี หรือดำเนินงานในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา แพ่งหรือปกครอง และมีการปรับปรุงกระบวนการทำงานเพื่อลดระยะเวลาและขั้นตอนการปฏิบัติงานในกระบวนการยุติธรรม	SA+OB	2.64 เต็ม 5	0.410
ตัวชี้วัดที่ 5.4	ความพึงพอใจของประชาชนต่อระบบการติดตามความคืบหน้าการดำเนินคดีของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม			0.938
	5.4.1 ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อระบบการติดตามความคืบหน้าการดำเนินคดีของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม	US	4.72 เต็ม 5	0.930
	5.4.2 ผลการสำรวจความพึงพอใจในการแจ้งผลความคืบหน้าคดีของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมจากผู้ประสบเหตุอาชญากรรม	PS	ร้อยละ 94.50	0.945
ตัวชี้วัดที่ 5.5	หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมมีทรัพยากร ทั้งเรื่องบุคลากรและงบประมาณที่ได้รับมีการใช้จ่ายอย่างสมเหตุสมผลและมีความสอดคล้องกับพันธกิจหรือภาระงานที่เหมาะสมต่อการตอบสนองต่อสภาพปัญหาหรือ	SA+OB	1.88 เต็ม 5	0.219

ลำดับ	ตัวชี้วัด	วิธีการ จัดเก็บ	ค่าคะแนน	คะแนน ดัชนี
	ความเปลี่ยนแปลงด้านปัจจัยภายนอก ที่กระทบต่อภารกิจของหน่วยงาน			
ตัวชี้วัดที่ 5.6	การบริหารทรัพยากรมนุษย์และการพัฒนาบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม			0.550
	5.6.1 ความพร้อมของบุคลากรและ การพัฒนาเสริมสร้างบุคลากรใน กระบวนการยุติธรรม	SA+OB	3.60 เต็ม 5	0.650
	5.6.2 การวางระบบกำลังคนและการ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของหน่วยงาน	SA+OB	3.20 เต็ม 5	0.550
	5.6.3 การประเมินและวิเคราะห์ความ เหมาะสมและขีดความสามารถในการ ปฏิบัติของบุคลากรในด้าน กระบวนการยุติธรรม	SA+OB	3.20 เต็ม 5	0.550
	5.6.4 การวิเคราะห์สภาพปัญหาด้าน บุคลากรและความเปลี่ยนแปลงด้าน ปัจจัยภายนอกที่มีผลกระทบการ บริหารทรัพยากรบุคคล และการ เตรียมความพร้อมการพัฒนาบุคลากร รองรับในอนาคต	SA+OB	2.80 เต็ม 5	0.450
ตัวชี้วัดที่ 5.7	การวิเคราะห์ประเมินค่าต้นทุนของ กิจกรรมการเข้าถึงความยุติธรรม	SA+OB	1.36 เต็ม 5	0.090
ตัวชี้วัดที่ 5.8	ระดับความสำเร็จของการเชื่อมโยงและใช้ประโยชน์จากข้อมูลร่วมกันระหว่าง หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม			0.687
	5.8.1 ระดับความสำเร็จของการ เชื่อมโยงและใช้ประโยชน์จากข้อมูล	SA+OB	3.78 เต็ม 5	0.694

ลำดับ	ตัวชี้วัด	วิธีการ จัดเก็บ	ค่าคะแนน	คะแนน ดัชนี
	ร่วมกันระหว่างหน่วยงานใน กระบวนการยุติธรรม			
	5.8.2 ระดับความสำเร็จของการนำ เทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินงานของ กระบวนการยุติธรรม	SA+OB	3.72 เต็ม 5	0.680
คะแนนดัชนีรายด้าน				0.582

ตัวชี้วัดที่ 5.1 กระบวนการยุติธรรมที่เปิดเผยและโปร่งใส

ตัวชี้วัดนี้ได้คะแนนดัชนีเท่ากับ 0.721 มาจากการประเมินตัวชี้วัดย่อย 3 ตัว โดยใช้วิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง (Self-Assessment and Observation: SA+OB) ได้แก่ การเปิดเผยเกี่ยวกับข้อกฎหมาย กระบวนการทำงาน และการใช้ดุลยพินิจในกระบวนการยุติธรรมอย่างเปิดเผยและโปร่งใสโดยไม่ต้องร้องขอ ได้ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.96 จาก 5 คะแนน (ค่าคะแนนดัชนี 0.741) (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ค-16, หัวข้อที่ 1) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับข้อกฎหมาย กระบวนการทำงาน และแนวทางการใช้ดุลยพินิจในกระบวนการยุติธรรมได้อย่างเหมาะสมเมื่อมีการร้องขอ และไม่ใช้เวลามากเกินไป ได้ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.75 จาก 5 คะแนน (ค่าคะแนนดัชนี 0.686) (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ค-16, หัวข้อที่ 2) และหากมีการคัดค้านหรือโต้แย้งการทำหน้าที่ของรัฐหรือเจ้าพนักงานในกระบวนการยุติธรรม ประชาชนหรือองค์กรภาคเอกชนผู้ทำหน้าที่นั้นมีความมั่นใจได้ว่าจะไม่ถูกตอบโต้เอาคืน ได้ค่าคะแนน 3.94 จาก 5 คะแนน (ค่าคะแนนดัชนี 0.735) (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ค-16, หัวข้อที่ 3) สะท้อนถึงการมีกระบวนการยุติธรรมที่เปิดเผยและโปร่งใสในระดับค่อนข้างดี

ตัวชี้วัดที่ 5.2 การประเมินค่าระดับคะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม (ITA)

ตัวชี้วัดนี้ได้ค่าคะแนนสูงถึง 0.909 (ร้อยละ 90.92) โดยใช้วิธีการประเมินจากสถิติที่เป็นทางการของหน่วยงาน (Administrative Data: AD) ซึ่งมุ่งเน้นการประเมินผลคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม ในประเด็นเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ การใช้งบประมาณ การใช้อำนาจ การใช้ทรัพย์สินของราชการ การแก้ไขปัญหาการทุจริต คุณภาพการดำเนินงาน ประสิทธิภาพการสื่อสาร การปรับปรุงระบบการทำงาน การเปิดเผยข้อมูล และการป้องกันการทุจริต จากผลการประเมินพบว่าหน่วยงาน

ส่วนใหญ่ในกระบวนการยุติธรรมมีค่าคะแนน ITA เกินกว่าร้อยละ 90 ซึ่งในปี พ.ศ. 2567 หน่วยงานที่ได้คะแนนสูงสุด คือ ศาลปกครองได้ค่าคะแนน ITA ร้อยละ 97.62 และรองลงมาคือ กรมราชทัณฑ์ ได้ค่าคะแนน ITA ร้อยละ 96.67 ส่วนหน่วยงานที่ได้คะแนนต่ำสุด คือ สถาบันอนุญาโตตุลาการ ได้ค่าคะแนน ITA ร้อยละ 74.84 (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ง-24) สะท้อนถึงการมีคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอย่างชัดเจน

ตัวชี้วัดที่ 5.3 การกำหนดระยะเวลามาตรฐานตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย และเร่งรัดให้กระบวนการยุติธรรมเป็นไปด้วยความรวดเร็ว

ตัวชี้วัดนี้ได้คะแนนดัชนีเท่ากับ 0.542 มาจากการประเมินตัวชี้วัดย่อย 5 ตัว ได้แก่ สถิติร้องเรียนและผลการดำเนินการเกี่ยวกับการดำเนินคดีล่าช้าเกินควร ซึ่งใช้วิธีการประเมินจากสถิติที่เป็นทางการของหน่วยงาน (Administrative Data: AD) ได้คะแนนผลปฏิบัติงาน 0.286 คะแนนคุณภาพ 0.139 (ค่าคะแนนดัชนี 0.425) (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ง-25) ซึ่งหน่วยงานส่วนใหญ่ยังขาดการรายงานสถิติข้อมูลส่วนนี้อยู่มาก จึงส่งผลให้การประเมินตัวชี้วัดนี้ได้ค่าคะแนนค่อนข้างน้อย

ประกอบกับการประเมินตัวชี้วัดย่อยอีก 4 ตัวที่ใช้วิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง (Self-Assessment and Observation: SA+OB) ได้แก่ การกำหนดระยะเวลามาตรฐาน ได้ค่าคะแนน 4.03 จาก 5 คะแนน (ค่าคะแนนดัชนี 0.758) (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ค-15, หัวข้อที่ 1) ซึ่งหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมส่วนใหญ่มีการกำหนดระยะเวลาและขั้นตอนมาตรฐานตาม พ.ร.บ.กำหนดระยะเวลาดำเนินงานในกระบวนการยุติธรรม พ.ศ. 2565 จึงทำให้ผลการประเมินคะแนนในหัวข้อนี้อยู่ในระดับค่อนข้างดี ต่อมาคือการมีระบบติดตามความคืบหน้าการดำเนินคดี (Tracking) ได้ค่าคะแนน 3.63 จาก 5 คะแนน (ค่าคะแนนดัชนี 0.658) (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ค-15, หัวข้อที่ 2) ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการพัฒนาระบบติดตามความคืบหน้าการดำเนินคดี (Tracking) อย่างเป็นรูปธรรม ในส่วนการประเมินการจัดทำระยะเวลาเฉลี่ยในการดำเนินคดีหรือการดำเนินงานในกระบวนการยุติธรรม ได้ค่าคะแนน 2.83 จาก 5 คะแนน (ค่าคะแนนดัชนี 0.458) (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ค-15, หัวข้อที่ 3) และการปรับปรุงกระบวนการทำงานเพื่อลดระยะเวลาและขั้นตอนการปฏิบัติงานในกระบวนการยุติธรรม ได้ค่าคะแนน 2.64 จาก 5 คะแนน (ค่าคะแนนดัชนี 0.410) (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ค-15, หัวข้อที่ 4) สะท้อนถึงกระบวนการยุติธรรมไทยที่ยังมีการกำหนดระยะเวลามาตรฐานตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย และเร่งรัดให้กระบวนการยุติธรรมเป็นไปด้วยความรวดเร็วอยู่ในระดับปานกลาง

ตัวชี้วัดที่ 5.4 ความพึงพอใจของประชาชนต่อระบบการติดตามความคืบหน้าการดำเนินคดีของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

ตัวชี้วัดนี้ได้คะแนนดัชนีเท่ากับ 0.938 มาจากการประเมินตัวชี้วัดย่อย 2 ตัว ได้แก่ ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อระบบการติดตามความคืบหน้าการดำเนินคดีของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งใช้วิธีการสำรวจผู้รับบริการ (User Survey: US) หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม 12 หน่วยงาน ได้แก่ ตำรวจ อัยการ ศาลยุติธรรม ศาลปกครอง สำนักงานคุมประพฤติ สถานพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชนหรือศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชน เรือนจำ/ทัณฑสถาน สำนักงานบังคับคดี กองทุนยุติธรรม กรมคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ ยุติธรรมจังหวัด และยุติธรรมชุมชน โดยทุกหน่วยงานได้รับการประเมินคะแนนความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ทำให้มีค่าเฉลี่ยรวม 4.72 จาก 5 คะแนน คิดเป็นค่าคะแนนดัชนี 0.930 ซึ่งสะท้อนว่าประชาชนมีความพึงพอใจต่อระบบการติดตามความคืบหน้าการดำเนินคดีของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอย่างมาก (รายละเอียดปรากฏตามผนวก จ-5)

ประกอบกับการประเมินอีกส่วนที่ใช้วิธีการสำรวจข้อมูลภาคประชาชน (Public Survey: PS) คือ ผลการสำรวจความพึงพอใจในการแจ้งผลความคืบหน้าคดีของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมจากผู้ประสบเหตุอาชญากรรม โดยหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่ได้รับการประเมินมีจำนวน 3 หน่วยงาน ได้แก่ ตำรวจ อัยการ และศาลยุติธรรม ผลการสำรวจพบว่าประชาชนส่วนใหญ่ยังไม่ทราบว่าหน่วยงานเหล่านี้ระบบการติดตามความคืบหน้าการดำเนินคดี อย่างไรก็ดี ประชาชนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในการแจ้งผลความคืบหน้าคดีของหน่วยงานเหล่านี้ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 94.50 หรือค่าคะแนนดัชนี 0.945 ซึ่งนับเป็นค่าคะแนนในระดับที่สูง (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ข-7)

ทั้งนี้ เพื่อทำให้ความพึงพอใจของประชาชนต่อระบบการติดตามความคืบหน้าการดำเนินคดีของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอยู่ในระดับค่าคะแนนที่สูงต่อไป หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมควรให้ความสำคัญกับการปฏิรูปและพัฒนาด้านเทคโนโลยีให้มีประสิทธิภาพตรวจสอบสถานะคดีได้แบบเรียลไทม์ ปรับปรุงระบบขั้นตอนการทำงานให้มีความรวดเร็วอย่างสม่ำเสมอ และเสริมสร้างให้ความรู้กับประชาชนกับขั้นตอนการดำเนินคดีและสิทธิของประชาชนอย่างต่อเนื่อง

ตัวชี้วัดที่ 5.5 หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมมีทรัพยากร ทั้งเรื่องบุคลากรและงบประมาณที่ได้รับมีการใช้จ่ายอย่างสมเหตุสมผลและมีความสอดคล้องกับพันธกิจหรือภาระงานที่เหมาะสมต่อการตอบสนองต่อสภาพปัญหาหรือความเปลี่ยนแปลงด้านปัจจัยภายนอกที่กระทบต่อการกิจของหน่วยงาน

ตัวชี้วัดนี้เป็นการประเมินถึงความเหมาะสมและความเพียงพอของทรัพยากรที่หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมได้รับและนำมาใช้ในการดำเนินงาน โดยพิจารณาทั้งด้านบุคลากร งบประมาณ และเครื่องมือที่สนับสนุนการทำงาน ว่ามีการจัดสรรและใช้อย่างสมเหตุสมผล รวมทั้งมีความสอดคล้องกับพันธกิจ

หรือภาระงานหลักของหน่วยงานเพียงใด ตลอดจนสามารถรองรับต่อสภาพปัญหาและการเปลี่ยนแปลงของ ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อภารกิจได้อย่างเหมาะสม การประเมินดังกล่าวจะจำแนกออกเป็น องค์ประกอบหลัก ได้แก่ ความเหมาะสมของบุคลากร ความเพียงพอของงบประมาณ และความพร้อมของ เครื่องมือในการปฏิบัติงาน ทั้งหมดนี้เน้นให้เห็นถึงความเชื่อมโยงกับภารกิจหลักของหน่วยงานและงานที่ เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรม เพื่อให้มั่นใจได้ว่าทรัพยากรที่ได้รับไม่เพียงพอเหมาะสมในเชิงปริมาณ แต่ยัง สอดคล้องกับภารกิจ และถูกใช้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

ในการติดตามประเมินตัวชี้วัดนี้ใช้การสังเกตและการประเมินตนเอง (Self-Assessment and Observation: SA+OB) จากผลการประเมินพบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยรวมจากทั้งหมด 16 หน่วยงานอยู่ที่ 1.88 จาก 5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 21.90 และมีค่าคะแนนดัชนีรวมที่ 0.219) โดยมีเพียง 3 หน่วยงาน ที่ได้รับการ ประเมินในระดับ 4 ขึ้นไป ได้แก่ กรมราชทัณฑ์ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตใน ภาครัฐ (ป.ป.ท.) และสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) นอกจากนี้ มีบางหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่ไม่ได้รายงานผลการประเมินต่อคณะผู้ประเมิน ได้แก่ สำนักงาน ตำรวจแห่งชาติ สำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานศาลยุติธรรม สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ปปง.) รวมถึงสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ที่รายงานสถิติข้อมูลมา แต่ไม่มีคำอธิบายประกอบข้อมูล และสำนักงาน คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) ที่รายงานสถิติข้อมูลมา แต่เนื้อหาการรายงานไม่ตรง กับตัวชี้วัด ทำให้มีค่าคะแนน 0 จาก 5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 0.00 (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ค-17)

ตัวชี้วัดที่ 5.6 การบริหารทรัพยากรมนุษย์และการพัฒนาบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม

ตัวชี้วัดการบริหารทรัพยากรมนุษย์และการพัฒนาบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม เป็นการประเมิน ความพร้อมของบุคลากรในการปฏิบัติงาน และการพัฒนาและเสริมสร้างความรู้ในการปฏิบัติงานของเจ้า พนักงานอย่างเหมาะสม โดยพิจารณาจากการวางระบบกำลังคนและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของหน่วยงาน การประเมินและวิเคราะห์ความเหมาะสมและขีดความสามารถในการปฏิบัติของบุคลากรในด้านกระบวนการ ยุติธรรม

ในการติดตามประเมินตัวชี้วัดนี้ใช้การสังเกตและการประเมินตนเอง (Self-Assessment and Observation: SA+OB) ผลการประเมินค่าคะแนนดัชนีรวม 0.550 ซึ่งแบ่งออกเป็น ด้านความพร้อมของ บุคลากร ค่าคะแนน 0.650 (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ค-18, หัวข้อที่ 1) การวางระบบกำลังพล ค่า คะแนน 0.550 (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ค-18, หัวข้อที่ 2) ความเหมาะสมของขีดความสามารถ ค่า คะแนน 0.550 (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ค-18, หัวข้อที่ 3) และการวิเคราะห์สภาพความเปลี่ยนแปลง เพื่อพัฒนาบุคลากรรองรับในอนาคต ค่าคะแนน 0.450 (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ค-18, หัวข้อที่ 4)

สะท้อนถึงความสำเร็จในการบริหารทรัพยากรมนุษย์และการพัฒนาบุคลากรในกระบวนการยุติธรรมในระดับปานกลาง

ตัวชี้วัดที่ 5.7 การวิเคราะห์ประเมินค่าต้นทุนของกิจกรรมการเข้าถึงความยุติธรรม

ตัวชี้วัดนี้เป็นการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม ในประเด็นเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ การใช้งบประมาณ การใช้อำนาจ การใช้ทรัพย์สินของราชการ การแก้ไขปัญหาการทุจริต คุณภาพการดำเนินงาน ประสิทธิภาพการสื่อสาร การปรับปรุงระบบการทำงาน การเปิดเผยข้อมูล และการป้องกันการทุจริต

ในการติดตามประเมินตัวชี้วัดนี้ใช้การสังเกตและการประเมินตนเอง (Self-Assessment and Observation: SA+OB) ผลการประเมินตัวชี้วัดนี้ได้คะแนนค่อนข้างน้อย คือ 0.090 (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ค-19) เนื่องจากหน่วยงานส่วนใหญ่ยังไม่ตระหนักถึงความสำคัญของการวิเคราะห์ประเมินค่าต้นทุนของกิจกรรมการเข้าถึงความยุติธรรม จึงยังไม่มีการจัดทำข้อมูลสถิติดังกล่าว ทำให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคะแนนให้หน่วยงานเหล่านี้ในระดับที่ต่ำมาก

ตัวชี้วัดที่ 5.8 ระดับความสำเร็จของการเชื่อมโยงและใช้ประโยชน์จากข้อมูลร่วมกันระหว่างหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

ตัวชี้วัดนี้มีการประเมินตามกรอบแผนแม่บทพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติฉบับ 4 (พ.ศ. 2566 - 2569) ภายใต้แผนพัฒนาดิจิทัลของหน่วยงานที่สอดคล้องกับแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย พ.ศ. 2566 - 2570 ปัจจุบันหลายหน่วยงานได้เริ่มการประเมินความสำเร็จของการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินงานแล้ว โดยเป็นการประเมินจากการจัดเก็บและบูรณาการข้อมูลกระบวนการยุติธรรมอย่างเป็นระบบ และการพัฒนาเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาหรือเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน และสร้างความสะดวก โปร่งใสในการให้บริการแก่ประชาชนอย่างทันสมัยและมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ในการติดตามประเมินตัวชี้วัดนี้ใช้การสังเกตและการประเมินตนเอง (Self-Assessment and Observation: SA+OB) ผลการประเมินในภาพรวมมีค่าคะแนน 0.687 โดยในส่วนของระดับความสำเร็จของการเชื่อมโยงและใช้ประโยชน์จากข้อมูลร่วมกันระหว่างหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม มีค่าคะแนนดัชนี 0.694 (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ค-13) และในส่วนของระดับความสำเร็จของการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินงานของกระบวนการยุติธรรม มีผลการประเมินค่อนข้างดีที่ระดับคะแนน 0.680 (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ค-14)

จากการประเมินตัวชี้วัดนี้มีประเด็นที่ผู้ทรงคุณวุฒิมีข้อคิดเห็นว่าความสำเร็จของการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินงานของกระบวนการยุติธรรมเป็นตัวชี้วัดที่หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม (L1) ควรดำเนินการอยู่แล้ว และการที่บางหน่วยงานที่มีหน่วยงานย่อยจำนวนมาก ทำให้การบริหารจัดการซับซ้อนกว่า

หน่วยงานทั่วไป เช่น กรมราชทัณฑ์และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ จึงต้องพิจารณางบประมาณและเทคโนโลยีให้เหมาะสมกับหน้าที่ของหน่วยงานย่อยเหล่านั้น และมีข้อเสนอแนะว่าหน่วยงานควรมีกลไกที่กำหนดให้มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินงาน เช่น แผนปฏิบัติการดิจิทัลของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) หรือแผนปฏิบัติการดิจิทัลกรมคุมประพฤติ 5 ปี จะช่วยให้การประเมินตัวชี้วัดนี้มีค่าคะแนนที่ดีมากขึ้น ดังนั้น หากมีการปรับปรุงประเด็นการประเมินตัวชี้วัดและติดตามให้หน่วยงานส่งข้อมูลพร้อมคำชี้แจงครบถ้วน จะช่วยให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมายได้ตามกำหนดไว้

4.6 ตัวชี้วัดด้านที่ 6 การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ

ตัวชี้วัดการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ ประกอบด้วย 7 ตัวชี้วัดย่อย จัดเก็บข้อมูลจากวิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง (Self-Assessment and Observation: SA+OB) และสถิติที่เป็นทางการของหน่วยงาน (Administrative Data: AD) โดยเป็นตัวชี้วัดตามกรอบแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 ที่มุ่งประเมินการปฏิบัติต่อผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกจับกุมให้เป็นไปตามหลักสิทธิมนุษยชนและหลักกระบวนการอันควร (Due Process) ทั้งนี้ กรอบตัวชี้วัดดังกล่าวยังสอดคล้องกับกรอบ REGRADE เดิมและตัวชี้วัดหลักนิติธรรม (Rule of Law Index) ของ WJP ที่เน้นการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานโดยกรอบการประเมินครอบคลุมประเด็นสำคัญ ได้แก่ การบังคับใช้กฎหมายโดยชอบด้วยกฎหมายและเป็นธรรม การป้องกันการตั้งข้อกล่าวหาหรือคุมขังผู้บริสุทธิ์ การคุ้มครองสิทธิของผู้เสียหายและผู้ถูกกล่าวหา การส่งเสริมสิทธิมนุษยชนตามหลักสากล และการติดตามสถิติเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิมนุษยชนในกระบวนการยุติธรรม

ผลการสำรวจพบว่าตัวชี้วัดนี้ได้ค่าคะแนนรวม 0.510 ซึ่งมีค่าคะแนนน้อยกว่าปีก่อนหน้าที่ได้ค่าคะแนน 0.519 โดยค่าคะแนนมาจากระดับความสำเร็จของการปฏิบัติที่ชัดเจนและชอบด้วยกฎหมายในการบังคับใช้กฎหมาย มีค่าคะแนน 0.616 การป้องกันความผิดพลาดในการตั้งข้อกล่าวหาหรือมีการคุมขังผู้บริสุทธิ์ที่ไม่ได้กระทำผิด มีค่าคะแนน 0.552 สัดส่วนผู้ได้รับการช่วยเหลือชดเชยเยียวยาเมื่อเทียบกับจำนวนคดีที่มีการรับแจ้งที่ผู้เสียหายคดีอาญาอยู่ในข่ายจะสามารถขอรับเงินชดเชยเยียวยาตาม พ.ร.บ.ค่าตอบแทนผู้เสียหายฯ มีค่าคะแนน 0.125 ระดับความสำเร็จของหน่วยงานในการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดหรือผู้ถูกกล่าวหาที่สอดคล้องตามกรอบมาตรฐานสากล มีค่าคะแนน 0.608 การคุ้มครองสิทธิมนุษยชนตามหลักสากล มีค่าคะแนน 0.546 สถิติเรื่องร้องเรียนในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการละเมิดสิทธิมนุษยชน และการละเมิดสิทธิพื้นฐานในกระบวนการยุติธรรม มีค่าคะแนน 0.625 และจำนวนคดีที่พิสูจน์แล้วว่าเป็นความจริงเกี่ยวกับการฆาตกรรม การลักพาตัว การอุ้มหาย การควบคุมตัวโดยพลการ การทรมาน ที่กระทำต่อผู้สื่อข่าวฯ มีค่าคะแนน 0.500 สะท้อนว่าการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพในกระบวนการยุติธรรมไทยอยู่ในระดับปานกลาง ผลการประเมินตัวชี้วัดปรากฏรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 4.8 ผลการประเมินตัวชี้วัดด้านที่ 6 การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ

ลำดับ	ตัวชี้วัด	วิธีการ จัดเก็บ	ค่าคะแนน	คะแนน ดัชนี
ด้านที่ 6	การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ			
ตัวชี้วัดที่ 6.1	ระดับความสำเร็จของการปฏิบัติที่ชัดเจนและชอบด้วยกฎหมายในการบังคับใช้กฎหมาย			0.616
	6.1.1 การมีแนวปฏิบัติที่ชัดเจนและชอบด้วยกฎหมายในการบังคับใช้กฎหมาย	SA+OB	0.656	0.656
	6.1.2 โอกาสและความเป็นไปได้ที่จะมีการละเมิดหลักการปฏิบัติในการบังคับใช้กฎหมายโดยชอบด้วยกฎหมายและเป็นไปตามกระบวนการอันควร (Due Process of Law)	SA+OB	0.575	0.575
ตัวชี้วัดที่ 6.2	การป้องกันความผิดพลาดในการตั้งข้อกล่าวหาหรือมีการคุมขังผู้บริสุทธิ์ที่ไม่ได้กระทำผิด			0.552
	6.2.1 มีมาตรการ ขั้นตอน และวิธีการ ในการป้องกันความผิดพลาดในการตั้งข้อกล่าวหาหรือคุมขังผู้บริสุทธิ์	SA+OB	3.58 เต็ม 5	0.646
	6.2.2 มีกลไกหรือวิธีการในการให้ความช่วยเหลือหากมีเรื่องร้องเรียนหรือข้อโต้แย้งจากผู้ถูกกล่าวหาเกี่ยวกับการตั้งข้อกล่าวหา การจับกุม หรือคุมขังผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยซึ่งเป็นผู้บริสุทธิ์ที่ไม่ได้กระทำผิด (รวมถึงการให้ความช่วยเหลือผู้ที่ถูกคุมขังอยู่ด้วย)	SA+OB	3.57 เต็ม 5	0.643

ลำดับ	ตัวชี้วัด	วิธีการ จัดเก็บ	ค่าคะแนน		คะแนน ดัชนี
	6.2.3 การให้ความช่วยเหลือผู้ บริสุทธิ์ที่ถูกจับกุมดำเนินคดีโดย ไม่ได้กระทำผิด	AD	n/a (ผลปฏิบัติ)	0.042 (คุณภาพ)	0.042
	6.2.4 ร้อยละผู้ถูกจับกุม/ผู้ถูกคุมขัง ที่ได้รับการชดเชยเยียวยาภายหลัง ได้รับการพิสูจน์แล้วว่าไม่ได้กระทำ ผิด	AD	0.500 (ผลปฏิบัติ)	0.375 (คุณภาพ)	0.875
ตัวชี้วัดที่ 6.3	สัดส่วนผู้ได้รับการช่วยเหลือชดเชย เยียวยาเมื่อเทียบกับจำนวนคดีที่มี การรับแจ้งที่ผู้เสียหายคดีอาญาอยู่ ในข่ายจะสามารถขอรับเงินชดเชย เยียวยาตาม พ.ร.บ.ค่าตอบแทน ผู้เสียหาย และค่าทดแทนค่าใช้จ่าย แก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ.2544	AD	0.000 (ผลปฏิบัติ)	0.125 (คุณภาพ)	0.125
ตัวชี้วัดที่ 6.4	ระดับความสำเร็จของหน่วยงานใน การปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดหรือผู้ถูก กล่าวหาที่สอดคล้องตามกรอบ มาตรฐานสากล	SA+OB	3.43 เต็ม 5		0.608
ตัวชี้วัดที่ 6.5	การคุ้มครองสิทธิมนุษยชนตามหลักสากล				0.546
	6.5.1 มาตรการ หลักเกณฑ์ แนวทาง หรือคำแนะนำในการ ปฏิบัติเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการ ฆาตกรรมโดยเจตนาโดยเจ้าหน้าที่ ของรัฐ	SA+OB	3.33 เต็ม 5		0.583
	6.5.2 มาตรการ หลักเกณฑ์ แนวทาง หรือคำแนะนำในการ ปฏิบัติเพื่อป้องกันการซ้อมทรมาน และทำให้บุคคลสูญหายโดย เจ้าหน้าที่ของรัฐอยู่ในระดับใด	SA+OB	3.34 เต็ม 5		0.585

ลำดับ	ตัวชี้วัด	วิธีการ จัดเก็บ	ค่าคะแนน		คะแนน ดัชนี
	6.5.3 สถิติเรื่องร้องเรียนและผลการดำเนินการเกี่ยวกับความรุนแรงหรือการใช้อำนาจเกินขอบเขต (Abuse of Power)	AD	0.438 (ผลปฏิบัติ)	0.111 (คุณภาพ)	0.549
	6.5.4 สถิติเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการซ้อมทรมาน หรือกระทำให้บุคคลสูญหาย หรือการไม่ปฏิบัติตามมาตรการป้องกันการซ้อมทรมาน หรือการกระทำให้บุคคลสูญหายตามกฎหมาย				0.513
	(1) สถิติเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการซ้อมทรมาน หรือกระทำให้บุคคลสูญหาย หรือการไม่ปฏิบัติตามมาตรการป้องกันการซ้อมทรมานหรือการกระทำให้บุคคลสูญหายตามกฎหมาย (หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง)	AD	0.500 (ผลปฏิบัติ)	0.125 (คุณภาพ)	0.625
	(2) สถิติเรื่องร้องเรียนและผลการดำเนินการต่อเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหายซึ่งกระทำโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ (พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ.2565) (กรมคุ้มครองสิทธิฯ)	AD	n/a (ผลปฏิบัติ)	0.400 (คุณภาพ)	0.400
	6.5.5 สถิติผู้ต้องขังระหว่างการพิจารณาและสัดส่วนผู้ต้องขังระหว่างการพิจารณาเปรียบเทียบกับจำนวนผู้ต้องขังทั้งหมด	AD	0.000 (ผลปฏิบัติ)	0.500 (คุณภาพ)	0.500
ตัวชี้วัดที่ 6.6	สถิติเรื่องร้องเรียนในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการละเมิดสิทธิมนุษยชน และการละเมิดสิทธิพื้นฐานในกระบวนการยุติธรรม	AD	0.500 (ผลปฏิบัติ)	0.125 (คุณภาพ)	0.625

ลำดับ	ตัวชี้วัด	วิธีการ จัดเก็บ	ค่าคะแนน		คะแนน ดัชนี
ตัวชี้วัดที่ 6.7	จำนวนคดีที่พิสูจน์แล้วว่าเป็นความจริงเกี่ยวกับการฆาตกรรม (killing) การลักพาตัว (kidnapping) การอุ้มหาย (Enforced disappearance) การควบคุมตัวโดยพลการ (Arbitrary detention) การทรมาน (torture) ที่กระทำต่อผู้สื่อข่าว บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับสื่อ สหภาพทางการค้า และผู้พิทักษ์สิทธิมนุษยชน ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา	AD	0.250 (ผลปฏิบัติ)	0.250 (คุณภาพ)	0.500
คะแนนดัชนีรายด้าน					0.510

ตัวชี้วัดที่ 6.1 ระดับความสำเร็จของการปฏิบัติที่ชัดเจนและชอบด้วยกฎหมายในการบังคับใช้กฎหมาย

ตัวชี้วัดนี้เป็นการประเมินการมีแนวทาง ขั้นตอน และข้อปฏิบัติที่ชัดเจน ในการดำเนินการเพื่อบังคับใช้กฎหมายในลักษณะต่าง ๆ ต่อประชาชน เพื่อให้เจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมายรับทราบเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานร่วมกันอย่างชัดเจน ตลอดจนมีการสื่อสารให้ประชาชนรับรู้ถึงแนวปฏิบัติดังกล่าวเพื่อเป็นหลักประกันในการได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันจากผู้บังคับใช้กฎหมายด้วยกระบวนการอันชอบ

ในการติดตามประเมินตัวชี้วัดนี้ใช้การสังเกตและการประเมินตนเอง (Self-Assessment and Observation: SA+OB) ผลการประเมินในภาพรวมมีค่าคะแนน 0.712 โดยในส่วนของความสำเร็จของการมีแนวปฏิบัติที่ชัดเจนและชอบด้วยกฎหมายในการบังคับใช้กฎหมายประกอบด้วยการประเมินใน 8 ประเด็น ผลการประเมินจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมโดยัดหน่วยงานที่ไม่ได้เป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่ได้มีหน้าที่ในการประเมินในประเด็นดังกล่าว อันได้แก่ สำนักงานศาลปกครอง สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ เนติบัณฑิตยสภา สภานายความ สำนักงานกิจการยุติธรรม กรมคุมประพฤติ สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ กรมบังคับคดี สถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย และสถาบันอนุญาโตตุลาการ มีค่าคะแนนดัชนีรวม 0.656 โดยหน่วยงานที่ได้รับการประเมินเกินกว่าร้อยละ 80 ขึ้นไป ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ป.ป.ท.) สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ปปง.) สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม กรมราชทัณฑ์ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กรมสอบสวนคดีพิเศษ กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ และสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) นอกจากนี้ พบว่ามีบางหน่วยงานที่ไม่ได้รายงานข้อมูลมา

ได้แก่ สำนักงานศาลยุติธรรม สำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ค-3)

การประเมินคะแนนตัวชี้วัดอีกส่วนมาจากการประเมินโอกาสและความเป็นไปได้ที่จะมีการละเมิดหลักการปฏิบัติในการบังคับใช้กฎหมายโดยชอบด้วยกฎหมายและเป็นไปตามกระบวนการอันควร (Due Process of Law) จากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม 10 หน่วยงาน ได้แก่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมสอบสวนคดีพิเศษ สำนักงานอัยการสูงสุด กรมราชทัณฑ์ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ปปง.) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ป.ป.ท.) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) และกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ผลการประเมินมีค่าคะแนนดังนี้ 0.575 โดยหน่วยงานที่ได้รับการประเมินจากที่ปรึกษาได้คะแนนเต็ม 4 ได้แก่ กรมสอบสวนคดีพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ป.ป.ท.) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) และสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ปปง.) รวมคะแนนเฉลี่ย 3.30 จาก 4 คะแนน คิดเป็นค่าคะแนนดัชนีเฉลี่ย 0.575 (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ค-4) สะท้อนถึงหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมสามารถปฏิบัติตามหลักการบังคับใช้กฎหมายโดยชอบด้วยกฎหมายและตามกระบวนการอันควรได้อย่างถูกต้อง โปร่งใส และเป็นธรรม

โดยทั่วไปแล้วจากการติดตามการดำเนินการเกี่ยวกับปัญหาเรื่องการใช้อำนาจในการบังคับใช้กฎหมายโดยมิชอบหรือละเมิดกระบวนการอันควร (Due Process) หน่วยงานที่มักจะประสบปัญหาเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนหรือตรวจพบเหตุการณ์เกี่ยวกับการใช้อำนาจในการบังคับใช้กฎหมายโดยมิชอบหรือละเมิดกระบวนการอันควร (Due Process) มากที่สุดคือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยยังมีการตรวจสอบพบเจ้าหน้าที่ตำรวจในสังกัดมีความผิดเกี่ยวกับการใช้อำนาจในการบังคับใช้กฎหมายโดยมิชอบหรือละเมิดกระบวนการอันควร (Due Process) อยู่โดยตลอดและในหลายเหตุการณ์ก็เป็นประเด็นสังคมที่ส่งผลต่อกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายอื่นในกระบวนการยุติธรรมก็มักจะไม่ได้มีปัญหาเรื่องการใช้อำนาจในการบังคับใช้กฎหมายโดยมิชอบหรือละเมิดกระบวนการอันควร (Due Process) และมีการตรวจสอบพบการกระทำผิดในเรื่องดังกล่าวอยู่น้อยมากหรือแทบไม่มีการร้องเรียนหรือตรวจพบเรื่องดังกล่าวเลย ดังนั้นในการขับเคลื่อนการส่งเสริมในเรื่องของการใช้อำนาจในการบังคับใช้กฎหมายโดยชอบด้วยเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมายและเป็นไปตามกระบวนการอันควร (Due Process) ก็ควรมุ่งเน้นไปที่การทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจโดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างเชื่อมั่นในการตรวจสอบและแก้ปัญหาหากเกิดเหตุการณ์เกี่ยวกับการใช้อำนาจในการบังคับใช้กฎหมายโดยมิชอบหรือละเมิดกระบวนการอันควร (Due Process) ว่าจะมีการตรวจสอบและแก้ไขปัญหอย่างจริงจัง

ตัวชี้วัดที่ 6.2 การป้องกันความผิดพลาดในการตั้งข้อกล่าวหาหรือมีการคุมขังผู้บริสุทธิ์ที่ไม่ได้กระทำผิด

ตัวชี้วัดนี้มีค่าคะแนนดัชนีรวม 0.552 มาจากการประเมิน 4 ตัวชี้วัดย่อย ประกอบด้วย การประเมินมาตรการ ขั้นตอน และวิธีการ ในการป้องกันความผิดพลาดในการตั้งข้อกล่าวหาหรือคุมขังผู้บริสุทธิ์ จัดเก็บด้วยการสังเกตและประเมินตนเอง (SA+OB) ได้ค่าคะแนน 3.58 จาก 5 คะแนน คิดเป็นคะแนนดัชนี 0.646 (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ค-5 หัวข้อที่ 1)

ในส่วนการประเมินกลไกหรือวิธีการในการให้ความช่วยเหลือหากมีเรื่องร้องเรียน หรือข้อโต้แย้งจากผู้ถูกกล่าวหาเกี่ยวกับการตั้งข้อกล่าวหา การจับกุม หรือคุมขังผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยซึ่งเป็นผู้บริสุทธิ์ที่ไม่ได้กระทำความผิด (รวมถึงการให้ความช่วยเหลือผู้ที่ถูกคุมขังอยู่ด้วย) จัดเก็บด้วยการสังเกตและประเมินตนเอง (SA+OB) ได้ค่าคะแนน 3.57 จาก 5 คะแนน คิดเป็นคะแนนดัชนี 0.643 (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ค-5 หัวข้อที่ 2)

ในส่วนการประเมินการให้ความช่วยเหลือผู้บริสุทธิ์ที่ถูกจับกุมดำเนินคดีโดยไม่ได้กระทำความผิด จัดเก็บด้วยการจัดเก็บข้อมูลสถิติที่เป็นทางการของหน่วยงาน (AD) ได้แก่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานอัยการสูงสุด และกรมสอบสวนคดีพิเศษ แต่สำนักงานตำรวจแห่งชาติและสำนักงานอัยการสูงสุด ไม่มีการรายงานผลการประเมินคุณภาพข้อมูลอยู่ในระดับ 1 (ค่าคะแนน 0.000) ส่วนกรมสอบสวนคดีพิเศษ เพิ่งเริ่มเก็บข้อมูลในปี พ.ศ. 2567 เป็นปีแรก ผลการประเมินคุณภาพข้อมูลอยู่ในระดับ 2 เนื่องจากยังขาดความต่อเนื่อง (ค่าคะแนน 0.125) ส่วนผลการปฏิบัติงานเฉลี่ยนั้นไม่สามารถคิดค่าคะแนนได้ ทำให้คะแนนดัชนีรายด้านเท่ากับ 0.042 (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ง-26)

และในส่วนการประเมินร้อยละผู้ถูกจับกุม/ผู้ถูกคุมขัง ที่ได้รับการชดเชยเยียวยาภายหลังได้รับการพิสูจน์แล้วว่าไม่ได้กระทำความผิด จัดเก็บด้วยการจัดเก็บข้อมูลสถิติที่เป็นทางการของหน่วยงาน (AD) ได้แก่ กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ สำนักงานกองทุนยุติธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม และสำนักงานศาลยุติธรรม ผลการปฏิบัติงานเฉลี่ยเท่ากับ 0.500 และผลการประเมินคุณภาพข้อมูลเฉลี่ยเท่ากับ 0.375 คะแนนดัชนีรายด้านเท่ากับ 0.875 (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ง-27)

ตัวชี้วัดที่ 6.3 สัดส่วนผู้ได้รับการช่วยเหลือชดเชยเยียวยาเมื่อเทียบกับจำนวนคดีที่มีการรับแจ้งที่ผู้เสียหายคดีอาญาอยู่ในข่ายจะสามารถขอรับเงินชดเชยเยียวยาตาม พ.ร.บ.ค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทนค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ.2544

ตัวชี้วัดนี้ได้ค่าคะแนนดัชนี 0.125 โดยใช้วิธีจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการของหน่วยงาน (AD) จากสำนักงานตำรวจแห่งชาติและกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ทั้งนี้ ในการประเมินผลการปฏิบัติงาน เนื่องจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติไม่รายงานข้อมูลจำนวนคดีที่มีการรับแจ้งที่ผู้เสียหายอยู่ในข่ายจะสามารถขอรับเงิน

ชดเชยเยียวยาตาม พ.ร.บ.ค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทนค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544 ทำให้ไม่สามารถคำนวณสัดส่วนผู้ได้รับการช่วยเหลือชดเชยเยียวยาเมื่อเทียบกับจำนวนคดีที่มีการรับแจ้ง ส่งผลให้คะแนนผลการปฏิบัติงานเฉลี่ยเท่ากับ 0.000 ในส่วนของคุณภาพข้อมูลนั้น เนื่องจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติไม่ได้รายงานข้อมูลที่เกี่ยวข้องมา แม้ว่ากรมคุ้มครองสิทธิจะรายงานข้อมูลอย่างต่อเนื่องและมีข้อมูลย้อนหลังตั้งแต่ปี พ.ศ. 2546 จึงได้คะแนนคุณภาพข้อมูลเฉลี่ยเพียง 0.125 (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ง-28)

ตัวชี้วัดที่ 6.4 ระดับความสำเร็จของหน่วยงานในการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดหรือผู้ถูกกล่าวหาที่สอดคล้องตามกรอบมาตรฐานสากล

ตัวชี้วัดนี้ได้ค่าคะแนนดัชนี 0.608 เป็นการประเมินความสำเร็จของหน่วยงานในการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดที่สอดคล้องตามกรอบมาตรฐานสากลจะประเมินจากกฎหมาย ระเบียบ ขั้นตอน และข้อปฏิบัติของหน่วยงานที่สอดคล้องกับกลไกการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดตามกรอบมาตรฐานสากล เช่น ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ข้อบังคับของประธานศาลฎีกา ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการออกคำสั่งหรือหมายอาญา พ.ศ. 2548 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกาศสำนักงานศาลยุติธรรม เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินงานเกี่ยวกับหมายจับผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ 18 มกราคม พ.ศ. 2562 พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้นุ้บุคคลสูญหาย พ.ศ. 2565 เป็นต้น

ในการติดตามประเมินตัวชี้วัดนี้ใช้การสังเกตและการประเมินตนเอง (Self – Assessment and Observation: SA+OB) โดยให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมดังกล่าวทำการรายงานผลการประเมินความสำเร็จของหน่วยงานในการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดที่สอดคล้องตามกรอบมาตรฐานสากลของหน่วยงานจำนวน 3 ประเด็น ได้แก่ 1) การป้องกันไม่ให้มีการจับกุมหรือคุมขังตามอำเภอใจ 2) การปฏิบัติต่อผู้ถูกกล่าวหาตามหลักสันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นผู้บริสุทธิ์ และ 3) การใช้ดุลยพินิจในการพิจารณาให้มีการคุมขังระหว่างการสอบสวนหรือการพิจารณาคดีเท่าที่จำเป็น และการช่วยเหลือผู้ยากไร้ที่ไม่ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว ผลการประเมินหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมโดยัดหน่วยงานที่ไม่ได้เป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่ได้มีหน้าที่ในการประเมินในประเด็นดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ ผลการประเมินมีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.43 จาก 5 คะแนน คิดเป็นคะแนนดัชนี 0.608 (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ค-2)

จากการประเมินตัวชี้วัดนี้ ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้คำแนะนำเรื่องการเพิ่มหน่วยงานประเมินที่มีภารกิจเกี่ยวข้องกับตัวชี้วัดนี้ เช่น ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ เนื่องจากมีอำนาจบังคับใช้กฎหมายหลายฉบับในพื้นที่ชายแดนใต้ เช่น วิ.อาญา พ.ร.ก.ฉุกเฉินฯ พ.ร.บ.ความมั่นคงฯ และระเบียบ กพต. ปี พ.ศ. 2555 ว่าด้วยการเยียวยาผู้เสียหายจากการกระทำของเจ้าหน้าที่รัฐ ซึ่งครอบคลุมกรณีพิพาท พ.ร.บ.ค่าตอบแทนผู้เสียหายฯ ปี พ.ศ. 2544 ไม่สามารถใช้ได้ สะท้อนเท่าที่รัฐให้ความสำคัญต่อสิทธิมนุษยชนและหลักนิติธรรม เป็นต้น

นอกจากนี้ ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่ายังต้องทบทวนประเด็นการประเมินตัวชี้วัดให้สอดคล้องกับภารกิจของหน่วยงาน เช่น สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (สำนักงาน ปปง.) ที่น่าจะมีการกิจกรรมเกี่ยวกับการประเมินการปฏิบัติต่อผู้ถูกกล่าวหาตามหลักสันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นผู้บริสุทธิ์เท่านั้น รวมถึงการปรับปรุงคำอธิบายตัวชี้วัดและวิธีการประเมินตัวชี้วัดให้หน่วยงานเห็นความเกี่ยวข้องได้ชัดเจนกว่านี้ เพื่อให้หน่วยงานสามารถทำความเข้าใจตัวชี้วัดและรายงานข้อมูลได้อย่างถูกต้องชัดเจน เช่น หลายหน่วยงานที่มีภารกิจด้านการควบคุมตัวหรือคุมขังยังมิได้อธิบายแนวทางการแยกผู้ถูกกล่าวหาจากผู้กระทำผิดอย่างชัดเจนเพียงพอ จึงควรกำหนดเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจนมากกว่านี้ อีกทั้งควรประเมินให้คะแนนหน่วยงานที่ยึดหลักการปล่อยตัวชั่วคราวเป็นหลัก และใช้การควบคุมตัวเป็นข้อยกเว้นอย่างแท้จริง ดังนั้น หากมีการปรับปรุงเรื่องหน่วยงานผู้ประเมิน หลักเกณฑ์การประเมิน และให้หน่วยงานรายงานเนื้อหาสาระสำคัญในการชี้แจงข้อมูลประกอบการประเมินให้ละเอียดชัดเจน ประกอบกับการติดตามให้หน่วยงานที่ยังไม่ได้รายงานจัดส่งข้อมูลได้อย่างครบถ้วน ก็อาจทำให้การขับเคลื่อนการดำเนินงานสามารถบรรลุเป้าหมายที่กำหนดต่อไป

ตัวชี้วัดที่ 6.5 การคุ้มครองสิทธิมนุษยชนตามหลักสากล

ได้คะแนนดัชนี 0.546 มาจากการประเมิน 5 ตัวชี้วัดย่อย ได้แก่ ตัวชี้วัดที่จัดเก็บโดยการสังเกตและประเมินตนเอง (SA+OB) 2 ตัว คือ การประเมินมาตรการ หลักเกณฑ์ แนวทาง หรือคำแนะนำในการปฏิบัติเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการฆาตกรรมโดยเจตนาโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ ได้ค่าคะแนน 3.33 จาก 5 คะแนน (คะแนนดัชนี 0.583) และการประเมินมาตรการ หลักเกณฑ์ แนวทาง หรือคำแนะนำในการปฏิบัติเพื่อป้องกันการซ้อมทรมานและทำให้บุคคลสูญหายโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ ได้ค่าคะแนน 3.34 จาก 5 คะแนน (คะแนนดัชนี 0.585) (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ค-7)

ในส่วนของข้อมูลสถิติทางการของหน่วยงาน (AD) นั้นประกอบด้วย 3 ตัวชี้วัดย่อย คือ สถิติเรื่องร้องเรียนและผลการดำเนินการเกี่ยวกับความรุนแรงหรือการใช้อำนาจเกินขอบเขต (Abuse of Power) ได้คะแนนผลปฏิบัติงาน 0.438 คะแนนคุณภาพ 0.111 (คะแนนดัชนี 0.549) (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ง-29) ในส่วนการประเมินสถิติเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการซ้อมทรมาน หรือกระทำให้บุคคลสูญหาย หรือการไม่ปฏิบัติตามมาตรการป้องกันการซ้อมทรมาน หรือการกระทำให้บุคคลสูญหายตามกฎหมาย ประกอบด้วยสถิติ 2 ส่วน คือ สถิติจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมสอบสวนคดีพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ป.ป.ท.) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ปปง.) กรมราชทัณฑ์ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน และกรมคุมประพฤติ (คะแนนดัชนี 0.625) (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ง-30) และสถิติจากกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ (คะแนนดัชนี 0.400) (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ง-31) และในส่วนสถิติผู้ต้องขังระหว่าง

การพิจารณาและสัดส่วนผู้ต้องขังระหว่างการพิจารณาเปรียบเทียบกับจำนวนผู้ต้องขังทั้งหมด ได้คะแนนผลปฏิบัติงาน 0.000 คะแนนคุณภาพ 0.500 (คะแนนดัชนี 0.500) (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ง-38)

ตัวชี้วัดที่ 6.6 สถิติเรื่องร้องเรียนในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการละเมิดสิทธิมนุษยชน และการละเมิดสิทธิพื้นฐานในกระบวนการยุติธรรม

เป็นตัวชี้วัดที่รวบรวมข้อมูลสถิติทางการ (AD) จากสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน ซึ่งรายงานข้อมูลมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2564-2566 จึงได้คะแนนผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับ 5 (ค่าคะแนน 0.500) คะแนนคุณภาพข้อมูลในระดับ 2 (ค่าคะแนน 0.125) รวมคะแนนดัชนีตัวชี้วัดนี้เท่ากับ 0.625 (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ง-32) แม้ว่าหน่วยงานจะไม่ได้รายงานข้อมูลปี พ.ศ. 2567 เนื่องจากอยู่ในระหว่างปรับปรุงระบบสถิติทำให้ขาดความต่อเนื่อง แต่ก็นับว่าหน่วยงานมีการจัดเก็บสถิติเรื่องร้องเรียนในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการละเมิดสิทธิมนุษยชนเป็นระบบตรงตามตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดที่ 6.7 จำนวนคดีที่พิสูจน์แล้วว่าเป็นความจริงเกี่ยวกับการฆาตกรรม (killing) การลักพาตัว (kidnapping) การอุ้มหาย (Enforced disappearance) การควบคุมตัวโดยพลการ (Arbitrary detention) การทรมาน (torture) ที่กระทำต่อผู้สื่อข่าว บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับสื่อ สหภาพทางการค้า และผู้พิทักษ์สิทธิมนุษยชน ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา

เป็นตัวชี้วัดที่รวบรวมข้อมูลสถิติทางการ (AD) จากกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพและคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ โดยกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพรายงานว่าไม่พบข้อร้องเรียนที่กระทำต่อกลุ่มผู้สื่อข่าว บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับสื่อ สหภาพทางการค้า และผู้พิทักษ์สิทธิมนุษยชน (นักปกป้องสิทธิมนุษยชน) แต่จากการตรวจสอบของทีมวิจัยพบว่าในปี พ.ศ. 2566 และ พ.ศ. 2567 ปรากฏคดีที่เกี่ยวข้องกับตัวชี้วัดดังกล่าวปีละ 1 คดี จึงประเมินคะแนนระดับคุณภาพข้อมูลอยู่ที่ระดับ 1 (ค่าคะแนน 0.000) เนื่องจากข้อมูลขาดความถูกต้องครบถ้วน และในส่วนคะแนนปฏิบัติงานนั้นอยู่ในระดับ 3 (ค่าคะแนน 0.250) และคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติไม่ได้รายงานข้อมูลมา จึงไม่สามารถคิดคะแนนผลการปฏิบัติงานได้ และได้คะแนนคุณภาพข้อมูลอยู่ในระดับ 1 (ค่าคะแนน 0.000) รวมคะแนนตัวชี้วัดนี้มีผลการปฏิบัติงานเฉลี่ย 0.250 และคุณภาพข้อมูลเฉลี่ย 0.250 คะแนนดัชนีตัวชี้วัดเท่ากับ 0.500 (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ง-33)

4.7 ตัวชี้วัดด้านที่ 7 การปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดในกระบวนการยุติธรรม

ตัวชี้วัดการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดในกระบวนการยุติธรรม ประกอบด้วย 2 ตัวชี้วัดย่อย จัดเก็บข้อมูลจากสถิติที่เป็นทางการของหน่วยงาน (Administrative Data: AD) โดยเป็นตัวชี้วัดตามกรอบการประเมินตัวชี้วัดประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมทางอาญา (REGRADE) แผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2566–2569) และตัวชี้วัดหลักนิติธรรม (Rule of Law Index) ของ WJP ในการประเมินตัวชี้วัดได้รวบรวมข้อมูลการกระทำผิดซ้ำจากหลายหน่วยงาน เช่น กองทะเบียนประวัติอาชญากร หน่วยงานพัฒนาพฤตินิสัย และระบบฐานข้อมูลกลางด้านกระบวนการยุติธรรมของประเทศ อีกทั้งได้ขยายการประเมิน

สัดส่วนผู้พ้นโทษที่กลับไปใช้ชีวิตในสังคม โดยนำข้อมูลผู้พ้นโทษทั้งหมดมาใช้เป็นฐานในการวัดระดับการให้ความช่วยเหลือ เพื่อสะท้อนประสิทธิผลของกระบวนการฟื้นฟูและการคืนคนดีสู่สังคมอย่างแท้จริง

ผลการสำรวจพบว่าตัวชี้วัดนี้ได้ค่าคะแนนรวม 0.618 ซึ่งมีค่าคะแนนสูงกว่าปีก่อนหน้าที่ได้ค่าคะแนน 0.448 โดยค่าคะแนนมาจากร้อยละการกระทำผิดซ้ำ มีค่าคะแนน 0.652 และจำนวนผู้กระทำผิดที่สามารถติดตามตัวได้และจำนวนผู้ที่สามารถกลับไปใช้ชีวิตในสังคมได้โดยปกติสุข มีค่าคะแนน 0.583 สะท้อนถึงการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดในกระบวนการยุติธรรมในภาพรวมที่ดีขึ้น

ตารางที่ 4.9 ผลการประเมินตัวชี้วัดด้านที่ 7 การปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดในกระบวนการยุติธรรม

ลำดับ	ตัวชี้วัด	วิธีการจัดเก็บ	ค่าคะแนน		คะแนนดัชนี
ด้านที่ 7	การปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดในกระบวนการยุติธรรม				
ตัวชี้วัดที่ 7.1	ร้อยละการกระทำผิดซ้ำ	AD	0.319 (ผลปฏิบัติ)	0.333 (คุณภาพ)	0.652
ตัวชี้วัดที่ 7.2	จำนวนผู้กระทำผิดที่สามารถติดตามตัวได้และจำนวนผู้ที่สามารถกลับไปใช้ชีวิตในสังคมได้โดยปกติสุข	AD	0.375 (ผลปฏิบัติ)	0.208 (คุณภาพ)	0.583
คะแนนดัชนีรายด้าน					0.618

ตัวชี้วัดที่ 7.1 ร้อยละการกระทำผิดซ้ำ

ได้คะแนนดัชนี 0.652 มาจากการประเมินสถิติที่เป็นทางการของหน่วยงาน (Administrative Data: AD) 3 ตัวชี้วัดย่อย ได้แก่ สัดส่วนผู้ถูกจับกุมที่เคยมีประวัติอาชญากรเปรียบเทียบกับผู้ถูกจับกุมทั้งหมด จากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งมีการรายงานข้อมูลอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2562-2567 โดยมีผลการปฏิบัติงานระดับ 3 (ค่าคะแนน 0.250) คุณภาพข้อมูลระดับ 4 (0.375) รวมคะแนนดัชนี 0.625 (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ง-34)

ในส่วนของอัตราการกระทำผิดซ้ำ (ร้อยละ) ของหน่วยงานพัฒนาพฤตินิสัย จัดเก็บจาก 3 หน่วยงาน ได้แก่ กรมราชทัณฑ์ มีคะแนนผลการปฏิบัติงาน 0.125 คะแนนคุณภาพ 0.500 กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน คะแนนผลการปฏิบัติงาน 0.500 คะแนนคุณภาพ 0.500 และกรมคุมประพฤติ คะแนนผลการปฏิบัติงาน 0.000 คะแนนคุณภาพ 0.500 รวมคะแนนผลการปฏิบัติงานเฉลี่ย 0.208 คะแนนคุณภาพข้อมูลเฉลี่ย 0.500 คิดเป็นคะแนนดัชนี 0.708 (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ง-35)

ในส่วนของอัตราการกระทำผิดซ้ำ (ร้อยละ) จากการบูรณาการข้อมูล โดยมีสำนักงานกิจการยุติธรรมเป็นผู้จัดเก็บข้อมูลของกรมราชทัณฑ์ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน และกรมคุมประพฤติ ที่ได้คะแนนเท่ากันคือผลการปฏิบัติงาน 0.000 คะแนนคุณภาพ 0.500 รวมกับการประเมินสถิติจากสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรมที่ไม่ได้รายงานข้อมูลมา เนื่องจากอยู่ระหว่างพัฒนาระบบฐานข้อมูล ที่มีเพียงคะแนนคุณภาพ 0.000 รวมคะแนนผลการปฏิบัติงานเฉลี่ย 0.500 คะแนนคุณภาพข้อมูลเฉลี่ย 0.125 คิดเป็นคะแนนดัชนี 0.625 (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ง-36)

ตารางที่ 4.10 ผลการประเมินตัวชี้วัดที่ 7.1 ร้อยละการกระทำผิดซ้ำ

ลำดับ	รายการสถิติ	วิธีการจัดเก็บ	ค่าคะแนน		คะแนนดัชนี
1	สัดส่วนผู้ถูกจับกุมที่เคยมีประวัติอาชญากรเปรียบเทียบกับผู้ถูกจับกุมทั้งหมด	AD	0.250 (ผลปฏิบัติ)	0.375 (คุณภาพ)	0.625
2	อัตราการกระทำผิดซ้ำ (ร้อยละ) ของหน่วยงานพัฒนาพฤตินิสัย	AD	0.208 (ผลปฏิบัติ)	0.500 (คุณภาพ)	0.708
3	อัตราการกระทำผิดซ้ำ (ร้อยละ) จากการบูรณาการข้อมูล	AD	0.500 (ผลปฏิบัติ)	0.125 (คุณภาพ)	0.625
เฉลี่ย			0.319 (ผลปฏิบัติ)	0.333 (คุณภาพ)	0.652

ตัวชี้วัดที่ 7.2 จำนวนผู้กระทำผิดที่สามารถติดตามตัวได้และจำนวนผู้ที่สามารถกลับไปใช้ชีวิตในสังคมได้โดยปกติสุข

ได้คะแนนดัชนี 0.583 มาจากการประเมินสถิติที่เป็นทางการของหน่วยงาน (Administrative Data: AD) ได้แก่ ข้อมูลผู้พ้นโทษของกรมราชทัณฑ์ มีคะแนนผลการปฏิบัติงาน 0.375 คะแนนคุณภาพ 0.250 ข้อมูลเด็กที่ปล่อยตัวจากศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชนของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน มีคะแนนผลการปฏิบัติงาน 0.375 คะแนนคุณภาพ 0.375 และกรมคุมประพฤติที่ไม่ได้รายงานข้อมูลมา มีคะแนนคุณภาพ 0.000 รวมคะแนนผลการปฏิบัติงานเฉลี่ย 0.375 คะแนนคุณภาพข้อมูลเฉลี่ย 0.208 คิดเป็นคะแนนดัชนี 0.583 (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ง-37)

4.8 ตัวชี้วัดด้านที่ 8 การพัฒนากระบวนการยุติธรรมตามมาตรฐานสากล

ตัวชี้วัดการพัฒนากระบวนการยุติธรรมตามมาตรฐานสากล ประกอบด้วย 9 ตัวชี้วัดย่อย จัดเก็บข้อมูลจากการสำรวจข้อมูลภาคประชาชน (Public Survey: PS) การสำรวจผู้รับบริการ (User Survey: US) การจัดเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง (Self-Assessment and Observation: SA+OB) การจัดเก็บข้อมูลสถิติที่เป็นทางการของหน่วยงาน (Administrative Data: AD) ข้อมูลจากการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Survey: CVS) ปี พ.ศ. 2567 รวมถึงการอ้างอิงค่าคะแนนจากตัวชี้วัดสากล โดยตัวชี้วัดนี้จัดทำขึ้นตามกรอบยุทธศาสตร์แผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2566–2569) ภายใต้มิติที่ 2 การพัฒนากระบวนการยุติธรรมตามมาตรฐานสากล โดยมุ่งเน้นการส่งเสริมมาตรการยุติข้อพิพาทและยุติธรรมทางเลือก ตลอดจนสอดคล้องกับพันธกรณีระหว่างประเทศที่ประเทศไทยต้องดำเนินการ เช่น เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDG 16) การยกระดับดัชนีหลักนิติธรรม (Rule of Law Index) การต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติ การค้ามนุษย์ การทุจริตคอร์รัปชัน การฟอกเงิน และการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน การประเมินใช้ข้อมูลจากหน่วยงานเจ้าภาพหลักและศูนย์กลางรายงานข้อมูล (Focal Point) ควบคู่กับการถ่วงน้ำหนักจากค่าคะแนนตัวชี้วัดสากล โดยพิจารณาทั้งสัดส่วนคะแนนเมื่อเทียบกับคะแนนเต็มและอันดับของประเทศไทยเมื่อเทียบกับประเทศอื่นที่ได้รับการประเมิน

ผลการสำรวจพบว่าตัวชี้วัดนี้ได้ค่าคะแนนรวม 0.644 ซึ่งมีค่าคะแนนสูงกว่าปีก่อนหน้าที่ได้ค่าคะแนน 0.634 โดยค่าคะแนนมาจากการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน ในเป้าหมายที่ 16 และประเด็นที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรม มีค่าคะแนน 0.700 การยกระดับดัชนีหลักนิติธรรมของ World Justice Project มีค่าคะแนน 0.534 การต่อต้านองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ มีค่าคะแนน 0.813 การต่อต้านการค้ามนุษย์ มีค่าคะแนน 0.709 การต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน มีค่าคะแนน 0.494 การต่อต้านการฟอกเงิน มีค่าคะแนน 0.600 การคุ้มครองสิทธิมนุษยชน มีค่าคะแนน 0.700 กลไกการระงับข้อพิพาทหรือกลไกป้องกันการเกิดข้อพิพาทตามมาตรฐานสากล เช่น โนตารีพับลิก อนุญาโตตุลาการ มีค่าคะแนน 0.625 และกระบวนการยุติธรรมทางเลือก มีค่าคะแนน 0.619 สะท้อนถึงระดับความก้าวหน้าในการพัฒนากระบวนการยุติธรรมตามมาตรฐานสากลในระดับค่อนข้างดี

ตารางที่ 4.11 ผลการประเมินตัวชี้วัดด้านที่ 8 การพัฒนากระบวนการยุติธรรมตามมาตรฐานสากล

ลำดับ	ตัวชี้วัด	วิธีการจัดเก็บ	ค่าคะแนน	คะแนนดัชนี
ด้านที่ 8	การพัฒนากระบวนการยุติธรรมตามมาตรฐานสากล			
ตัวชี้วัดที่ 8.1	การขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDGs: Sustainable	SA+OB	3.80 เต็ม 5	0.700

ลำดับ	ตัวชี้วัด	วิธีการ จัดเก็บ	ค่าคะแนน	คะแนน ดัชนี
	Development Goals) ในเป้าหมายที่ 16 และประเด็นที่เกี่ยวข้องกับ กระบวนการยุติธรรม			
ตัวชี้วัดที่ 8.2	การยกระดับดัชนีหลักนิติธรรม (Rule of Law Index) ของ World Justice Project			0.534
	8.2.1 การขับเคลื่อนการยกระดับดัชนี หลักนิติธรรม (Rule of Law Index) ของ World Justice Project	SA+OB	3.60 เต็ม 5	0.650
	8.2.2 ค่าคะแนนตัวชี้วัดดัชนีหลักนิติ ธรรม (Rule of Law Index) ล่าสุด (ปี 2024) ของประเทศไทย	IN	0.500 จาก 1.000 ³⁰	0.500
	8.2.3 อันดับดัชนีหลักนิติธรรม (Rule of Law Index) ล่าสุด (ปี 2024) ของ ประเทศไทย	IN	อันดับ 78 จาก 142 ประเทศ ³¹	0.451
ตัวชี้วัดที่ 8.3	การต่อต้านองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ	SA+OB	4.25 เต็ม 5	0.813
ตัวชี้วัดที่ 8.4	การต่อต้านการค้ามนุษย์			0.709
	8.4.1 การขับเคลื่อนการต่อต้านการค้า มนุษย์ของประเทศไทย	SA+OB	4.00 เต็ม 5	0.750
	8.4.2 การจัดระดับการดำเนินการ ต่อต้านการค้ามนุษย์ของประเทศไทย จากรายงาน TIPs Report (ปี 2024)	IN	Tier 2	0.667
ตัวชี้วัดที่ 8.5	การต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน			0.494

³⁰ The World Justice Project, *The World Justice Project Rule of Law Index 2024*. (Washington: WJP, 2024)

³¹ เรืองเดียวกัน

ลำดับ	ตัวชี้วัด	วิธีการ จัดเก็บ	ค่าคะแนน	คะแนน ดัชนี
	8.5.1 การขับเคลื่อนการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันของประเทศไทย	SA+OB	3.90 เต็ม 5	0.725
	8.5.2 ค่าคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (CPI: Corruption Perception Index) ล่าสุด (ปี 2024) ของประเทศไทย	IN	34 เต็ม 100 ³²	0.340
	8.5.3 อันดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (CPI: Corruption Perception Index) ล่าสุด ของประเทศไทย	IN	107 จาก 180 ประเทศ ³³	0.410
	8.5.4 สัดส่วนของบุคคลที่เคยติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างน้อย 1 ครั้ง ที่มีการให้สินบนหรือถูกเรียกสินบน โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐในช่วงระยะเวลา 12 เดือนที่ผ่านมา	CVS	0.500	0.500
	8.5.5 สัดส่วนขององค์กรธุรกิจที่เคยติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างน้อย 1 ครั้ง และมีการให้สินบน หรือถูกเรียกสินบนโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐในช่วงระยะเวลา 12 เดือนที่ผ่านมา	CVS	เพิ่งเริ่มเก็บข้อมูลปีแรก	N/A
ตัวชี้วัดที่ 8.6	การต่อต้านการฟอกเงิน	SA+OB	3.40 เต็ม 5	0.600
ตัวชี้วัดที่ 8.7	การคุ้มครองสิทธิมนุษยชน	SA+OB	3.80 เต็ม 5	0.700
ตัวชี้วัดที่ 8.8	กลไกการระงับข้อพิพาทหรือกลไกป้องกันการเกิดข้อพิพาทตาม	SA+OB	3.50 เต็ม 5	0.625

³² Transparency International, *Corruption Perceptions Index*, 2024. [Online]:

<https://www.transparency.org/en/cpi/2024/index/tha>

³³ เรื่องเดียวกัน

ลำดับ	ตัวชี้วัด	วิธีการ จัดเก็บ	ค่าคะแนน		คะแนน ดัชนี
	มาตรฐานสากล เช่น โนตารีพบลิก อนุญาโตตุลาการ				
ตัวชี้วัดที่ 8.9	กระบวนการยุติธรรมทางเลือก				0.619
	8.9.1 ระดับการรับรู้และความเข้าใจ เกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมทางเลือก	PS	ร้อยละ 63.89		0.639
	8.9.2 ระดับการแก้ไขปัญหาข้อพิพาท	PS	ร้อยละ 74.75		0.748
	8.9.3 ความพึงพอใจต่อกระบวนการ ระงับข้อพิพาท	PS	ร้อยละ 74.75		0.748
	8.9.4 ร้อยละความสำเร็จของข้อพิพาท และคดีความที่ใช้มาตรการทางเลือกใน การยุติข้อพิพาท	AD	0.161 (ผลปฏิบัติ)	0.179 (คุณภาพ)	0.340
คะแนนดัชนีรายด้าน					0.644

ตัวชี้วัดที่ 8.1 การขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDGs: Sustainable Development Goals) ในเป้าหมายที่ 16 และประเด็นที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรม

ตัวชี้วัดนี้เป็นการประเมินตามเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDGs) เป้าหมายที่ 16 ว่าด้วยเรื่อง ความสงบสุข ความยุติธรรม และสถาบันที่เข้มแข็ง (Peace, Justice and Strong Institutions) รวมถึง ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรม เช่น การยุติความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็ก เพื่อสะท้อน ความก้าวหน้าในการส่งเสริมสังคมที่ปลอดภัย เป็นธรรม และมีสถาบันที่เข้มแข็งตามมาตรฐานสากล โดยได้ คะแนน 3.80 จาก 5 คะแนน คิดเป็นคะแนนดัชนี 0.700 (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ค-8 หัวข้อที่ 1)

ตัวชี้วัดที่ 8.2 การยกระดับดัชนีหลักนิติธรรม (Rule of Law Index) ของ World Justice Project

ได้คะแนนดัชนี 0.534 มาจากการประเมินคะแนน 3 ตัวชี้วัดย่อย ได้แก่ การขับเคลื่อนการยกระดับ ดัชนีหลักนิติธรรมของประเทศไทย ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิให้คะแนนเฉลี่ย 3.60 จาก 5 คะแนน (คะแนนดัชนี 0.650) (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ค-8 หัวข้อที่ 2) ค่าคะแนนการประเมินดัชนีตัวชี้วัดดัชนีหลักนิติธรรมล่าสุดของ ประเทศไทย (คะแนนดัชนี 0.500) และอันดับล่าสุด (78 จาก 142 ประเทศ) (คะแนนดัชนี 0.451)

ตัวชี้วัดที่ 8.3 การต่อต้านองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

ได้คะแนนดัชนี 0.813 ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิให้คะแนนเฉลี่ย 4.25 จาก 5 คะแนน (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ค-8 หัวข้อที่ 3) โดยประเมินผลจากการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ โดยมีสำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมสอบสวนคดีพิเศษ และสำนักงานอัยการสูงสุด ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานหลักในการประสานงานและดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการต่อต้านองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมรูปแบบนี้อย่างเป็นระบบและยั่งยืน

ตัวชี้วัดที่ 8.4 การต่อต้านการค้ามนุษย์

ได้คะแนนดัชนี 0.709 มาจากการประเมินคะแนน 2 ตัวชี้วัดย่อย ได้แก่ การขับเคลื่อนการต่อต้านการค้ามนุษย์ของประเทศไทย ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิให้คะแนนเฉลี่ย 4.00 จาก 5 คะแนน (คะแนนดัชนี 0.750) (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ค-8 หัวข้อที่ 4) และการจัดระดับการดำเนินการต่อต้านการค้ามนุษย์ของประเทศไทยจากรายงาน TIPs Report (ปี 2024) ที่มีการจัดอันดับเป็น 4 ระดับ Tier 1 Teir 2 Teir 2 Watch List และ Teir 3 โดยประเทศไทยอยู่ในระดับ Teir 2 ซึ่งแปลงมาเป็นคะแนนดัชนีเท่ากับ 0.667

ตัวชี้วัดที่ 8.5 การต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน

ได้คะแนนดัชนี 0.494 มาจากการประเมินคะแนน 5 ตัวชี้วัดย่อย ได้แก่ การขับเคลื่อนการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันของประเทศไทย ได้คะแนน 3.90 จาก 5 คะแนน (คะแนนดัชนี 0.725) (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ค-8 หัวข้อที่ 5) ค่าคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (CPI: Corruption Perception Index) ล่าสุด (ปี 2024) ของประเทศไทย ได้คะแนน 34 จาก 100 คะแนน (คะแนนดัชนี 0.340) อันดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (CPI: Corruption Perception Index) ล่าสุดของประเทศไทย อยู่อันดับที่ 107 จาก 180 ประเทศ (คะแนนดัชนี 0.410) สัดส่วนของบุคคลที่เคยติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างน้อย 1 ครั้ง ที่มีการให้สินบนหรือถูกเรียกสินบน โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐในช่วงระยะเวลา 12 เดือนที่ผ่านมา มีค่าคะแนน 0.500 (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ฉ-6) และสัดส่วนขององค์กรธุรกิจที่เคยติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างน้อย 1 ครั้ง และมีการให้สินบน หรือถูกเรียกสินบนโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐในช่วงระยะเวลา 12 เดือนที่ผ่านมา เพิ่งเริ่มเก็บข้อมูลปีแรก จึงยังไม่สามารถคิดคะแนนดัชนีได้ (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ฉ-7)

ตัวชี้วัดที่ 8.6 การต่อต้านการฟอกเงิน

ตัวชี้วัดนี้ประเมินจากการขับเคลื่อนการต่อต้านการฟอกเงิน โดยมีสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ปปง.) เป็นหน่วยงานเจ้าภาพหลักและศูนย์กลางการรายงานข้อมูล (Focal Point) การประเมินพิจารณาเทียบกับรายงานการปฏิบัติตามมาตรฐานขั้นต่ำด้านการฟอกเงินตามคำแนะนำของ FATF Recommendations ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิประเมินให้คะแนนเฉลี่ย 3.40 จาก 5 คะแนน (คะแนนดัชนี 0.600) (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ค-8 หัวข้อที่ 6)

ตัวชี้วัดที่ 8.7 การคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

ตัวชี้วัดนี้ประเมินจากการขับเคลื่อนการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนของประชาชนตามหลักสากล โดยมีกรมคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ และสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เป็นหน่วยงานเจ้าภาพหลักในการดำเนินงานและทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางการรายงานข้อมูล (Focal Point) เพื่อสะท้อนถึงความก้าวหน้าในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในประเทศไทยอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิประเมินให้คะแนนเฉลี่ย 3.80 จาก 5 คะแนน (คะแนนดัชนี 0.700) (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ค-8 หัวข้อที่ 7)

ตัวชี้วัดที่ 8.8 กลไกการระงับข้อพิพาทตามมาตรฐานสากล

ตัวชี้วัดนี้ประเมินจากการขับเคลื่อนการจัดให้มีกลไกการระงับข้อพิพาทหรือป้องกันข้อพิพาทตามมาตรฐานสากล เช่น โนตารีพับลิก และอนุญาโตตุลาการ โดยมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ศาลยุติธรรม สภานายความ และสถาบันอนุญาโตตุลาการ ทำหน้าที่สนับสนุนการดำเนินงานให้เป็นไปตามหลักสากลและเสริมสร้างประสิทธิภาพของกระบวนการยุติธรรมทางเลือก ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิประเมินให้คะแนนเฉลี่ย 3.50 จาก 5 คะแนน (คะแนนดัชนี 0.625) (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ค-8 หัวข้อที่ 8)

ตัวชี้วัดที่ 8.9 กระบวนการยุติธรรมทางเลือก

ได้คะแนนดัชนี 0.619 มาจากการประเมินคะแนน 4 ตัวชี้วัดย่อย ได้แก่ ระดับการรับรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมทางเลือก (คะแนนดัชนี 0.639) ระดับการแก้ไขปัญหาข้อพิพาท (คะแนนดัชนี 0.748) ความพึงพอใจต่อกระบวนการระงับข้อพิพาท (คะแนนดัชนี 0.748) และร้อยละความสำเร็จของข้อพิพาทและคดีความที่ใช้มาตรการทางเลือกในการยุติข้อพิพาท (คะแนนดัชนี 0.339) สะท้อนถึงความสำเร็จของกระบวนการยุติธรรมทางเลือกในระดับค่อนข้างดี

ตัวชี้วัดที่ 8.9.1 ระดับการรับรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมทางเลือก

มีค่าคะแนนอยู่ที่ 0.639 หรือคิดเป็นร้อยละ 63.89 (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ข-8) ด้านการรับรู้และเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมทางเลือกที่ได้คะแนนสูงที่สุด คือ การรับรู้ว่ายประเทศไทยมีระบบการยุติข้อพิพาทโดยไม่ต้องนำคดีขึ้นสู่ศาลด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยหรือประนีประนอมยอมความ หรือระบบอนุญาโตตุลาการนอกศาล ร้อยละ 65.34 รองลงมา คือ การรับรู้วัตถุประสงค์ของกระบวนการยุติธรรมทางเลือก คือ ลดการกระทำผิดซ้ำโดยส่งเสริมให้ผู้กระทำผิดเปลี่ยนแปลงตนเองภายใต้ความร่วมมือของชุมชน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้เสียหาย ร้อยละ 64.98 และการรับรู้วัตถุประสงค์กระบวนการยุติธรรมทางเลือก นอกเหนือจากลดขั้นตอนและระยะเวลาการดำเนินคดี คือ การช่วยฟื้นฟูความสัมพันธ์ระหว่างคู่กรณี ร้อยละ 64.17 ตามลำดับ ส่วนค่าเฉลี่ยระดับการรับรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมทางเลือกที่ต่ำที่สุด คือ การรับรู้ว่ายนอกจากการไกล่เกลี่ยระงับข้อพิพาทกระบวนการยุติธรรมทางเลือก ยังรวมถึงทางเลือกในการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด เช่น มาตรการพิเศษแทนการดำเนินคดีในเด็กและเยาวชน การไกล่เกลี่ย

คดีอาญา การบำบัดฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดแทนการลงโทษจำคุก ร้อยละ 62.28 แนวทางในการยกระดับความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมทางเลือกที่ได้คะแนนต่ำ ควรจัดทำคู่มือหรือสื่อสาธารณะเกี่ยวกับรูปแบบของกระบวนการยุติธรรมทางเลือก เช่น แผ่นพับ อินโฟกราฟิก คลิปวิดีโอสั้น โดยใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายและยกตัวอย่างกรณีจริงเพื่อให้เห็นประโยชน์ที่ชัดเจน และมีการบรรจุความรู้เรื่องยุติธรรมทางเลือกในหลักสูตรหรือกิจกรรมชุมชนและสิ่งที่สำคัญที่สุดคือการบูรณาการการทำงานระหว่างหน่วยงานภาครัฐ

ตัวชี้วัดที่ 8.9.2 ระดับการแก้ไขปัญหาคือพิพาท

ผลการสำรวจระดับการแก้ไขปัญหาคือพิพาทมีค่าคะแนนอยู่ที่ 0.748 ค่าคะแนนเฉลี่ยที่ 3.99 หรือคิดเป็นร้อยละ 74.75 (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ข-9) ผลจากการสำรวจระดับการแก้ไขปัญหาคือพิพาทที่ได้ค่าร้อยละสูงที่สุด คือ ปัญหาทั้งหมดได้รับการแก้ไขคิดเป็นร้อยละ 35.21 รองลงมา คือ ปัญหาส่วนใหญ่ได้รับการแก้ไขคิดเป็นร้อยละ 28.94 และ ปัญหาบางส่วนได้รับการแก้ไขคิดเป็นร้อยละ 22.25 ตามลำดับ ส่วนร้อยละของระดับการแก้ไขปัญหาคือพิพาทที่ต่ำที่สุด คือ คิดว่าปัญหาทั้งหมดไม่ได้รับการแก้ไขเลย ซึ่งมีเพียงร้อยละ 1.73 เท่านั้น จากการสำรวจส่วนใหญ่ประชาชนเห็นว่าปัญหาคือพิพาทส่วนใหญ่จะได้รับการแก้ไขเกินกว่าร้อยละ 80 ที่เหลือจะรู้สึกว่ปัญหาไม่ได้รับการแก้ไขเท่าที่ควรและไม่ประสงค์จะตอบคำถาม แนวทางยกระดับการแก้ไขปัญหาคือพิพาท ควรเสริมสร้างการรับรู้และทักษะการจัดการข้อพิพาทของประชาชน พัฒนากลไกการแก้ไขข้อพิพาทในชุมชน พัฒนาระบบการยุติธรรมทางเลือกให้เข้าถึงง่ายและโปร่งใส เป็นต้น

ตัวชี้วัดที่ 8.9.3 ความพึงพอใจต่อกระบวนการระงับข้อพิพาท

ผลการสำรวจระดับความพึงพอใจต่อกระบวนการระงับข้อพิพาทมีค่าคะแนนอยู่ที่ 0.748 ค่าคะแนนเฉลี่ยที่ 3.99 หรือคิดเป็นร้อยละ 74.75 (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ข-10) ผลจากการสำรวจความพึงพอใจต่อกระบวนการระงับข้อพิพาทที่ได้ค่าร้อยละสูงที่สุด คือ ประชาชนมีความพึงพอใจต่อกระบวนการระงับข้อพิพาทร้อยละ 36.07 รองลงมา คือ ประชาชนค่อนข้างพึงพอใจต่อกระบวนการระงับข้อพิพาทร้อยละ 30.02 และประชาชนรู้สึกพอใจระดับปานกลางต่อกระบวนการระงับข้อพิพาทร้อยละ 22.25 ตามลำดับ ส่วนในการสอบถามที่ประชาชนรู้สึกไม่พอใจมีค่าร้อยละที่ต่ำมากที่สุดเพียงร้อยละ 1.51 เท่านั้นจากการสำรวจส่วนใหญ่ประชาชนรู้สึกพึงพอใจต่อกระบวนการระงับข้อพิพาทเกินกว่าร้อยละ 80 ที่เหลือจะรู้สึกว่ค่อนข้างไม่พอใจหรือไม่พอใจ และไม่ประสงค์จะตอบคำถาม แนวทางยกระดับความพึงพอใจต่อกระบวนการระงับข้อพิพาท ควรปรับรูปแบบในการระงับข้อพิพาทให้เหมาะสมกับชุมชนและความต้องการของคู่กรณี ควรพัฒนาระบบไกล่เกลี่ยออนไลน์เพื่อลดเวลาเดินทางและต้นทุน ซึ่งเพิ่มความรวดเร็วในการทำงานของรัฐและลดภาระค่าใช้จ่ายของประชาชนอีกด้วย

ตัวชี้วัดที่ 8.9.4 ร้อยละความสำเร็จของข้อพิพาทและคดีความที่ใช้มาตรการทางเลือกในการยุติข้อพิพาท

เป็นตัวชี้วัดที่จัดเก็บข้อมูลจากการประเมินสถิติที่เป็นทางการของหน่วยงาน (Administrative Data: AD) จำนวน 14 หน่วยงาน ได้แก่ กรมบังคับคดี ศูนย์สันติวิธี กระทรวงสาธารณสุข สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย สำนักงานอัยการสูงสุด กรมคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สถาบันอนุญาโตตุลาการ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ศูนย์ดำรงธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย กรมการปกครอง สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม สำนักงานศาลยุติธรรม และสำนักงานศาลปกครอง ซึ่งมีคะแนนผลการปฏิบัติงานเฉลี่ย 0.161 คะแนนคุณภาพเฉลี่ย 0.179 คิดเป็นคะแนนดัชนี 0.340 (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ง-39) สะท้อนถึงการใช้มาตรการทางเลือกในการยุติข้อพิพาทและคดีความในระดับที่ยังค่อนข้างน้อย

4.9 ตัวชี้วัดด้านที่ 9 ความสำเร็จการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในกระบวนการยุติธรรม

ตัวชี้วัดความสำเร็จการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในกระบวนการยุติธรรม ประกอบด้วย 3 ตัวชี้วัดย่อย จัดเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง (Self-Assessment and Observation: SA+OB) และการจัดเก็บข้อมูลสถิติที่เป็นทางการของหน่วยงาน (Administrative Data: AD) โดยตัวชี้วัดนี้พัฒนาขึ้นตามกรอบยุทธศาสตร์แผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2566–2569) ภายใต้มิติที่ 3 การสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการบริหารงานยุติธรรม โดยประเมินใน 3 ด้านหลัก ได้แก่ (1) การมีเป้าหมายและกลไกการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม (Intergovernmental Network) เพื่อให้เกิดผลงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ (2) การสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานยุติธรรมกับภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และภาคประชาชน เพื่อขับเคลื่อนความยุติธรรมในสังคม และ (3) การพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือระหว่างประเทศในการบริหารงานยุติธรรมตามมาตรฐานสากล

ผลการสำรวจพบว่าตัวชี้วัดนี้ได้ค่าคะแนนรวม 0.657 ซึ่งมีค่าคะแนนน้อยกว่าปีก่อนหน้าที่ได้ค่าคะแนน 0.753 โดยค่าคะแนนมาจากระดับความสำเร็จของการทำงานเชิงเครือข่ายระหว่างหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม มีค่าคะแนน 0.754 ระดับความสำเร็จของการทำงานกับเครือข่ายทางสังคม มีค่าคะแนน 0.604 และความสำเร็จตามกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศ มีค่าคะแนน 0.614 สะท้อนถึงความก้าวหน้าในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในด้านกระบวนการยุติธรรมค่อนข้างดี

ตารางที่ 4.12 ผลการประเมินตัวชี้วัดด้านที่ 9 ความสำเร็จการสร้างเครือข่ายความร่วมมือใน
กระบวนการยุติธรรม

ลำดับ	ตัวชี้วัด	วิธีการ จัดเก็บ	ค่าคะแนน	คะแนน ดัชนี
ด้านที่ 9	ความสำเร็จการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในกระบวนการยุติธรรม			
ตัวชี้วัดที่ 9.1	ระดับความสำเร็จของการทำงานเชิง เครือข่ายระหว่างหน่วยงานใน กระบวนการยุติธรรม	SA+OB	4.02 เต็ม 5	0.754
ตัวชี้วัดที่ 9.2	ระดับความสำเร็จของการทำงานกับ เครือข่ายทางสังคม	SA+OB	3.42 เต็ม 5	0.604
ตัวชี้วัดที่ 9.3	ความสำเร็จตามกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศ			0.614
	9.3.1 การจัดการประชุม/สัมมนา/ประชุม เชิงปฏิบัติการ หรือการเข้าร่วมการประชุม ระหว่างประเทศ หรือการเป็นสมาชิก องค์กรระหว่างประเทศ หรือการร่วมลง นามในเอกสารความร่วมมือในรูปแบบ ต่างๆ ตามกรอบความร่วมมือระหว่าง ประเทศ ทั้งในรูปแบบทวิภาคีและพหุภาคี ในด้านกระบวนการยุติธรรม ระหว่างรัฐ	SA+OB	4.75 เต็ม 5	0.938
	9.3.2 การสร้างความร่วมมือในการบังคับ ใช้กฎหมายร่วมกันระหว่างประเทศ หรือ การสร้างความร่วมมือในการกำหนด นโยบายและการปฏิบัติในการต่อต้าน อาชญากรรมซึ่งเป็นความร่วมมือระหว่าง ประเทศ	SA+OB	3.13 เต็ม 5	0.533

ลำดับ	ตัวชี้วัด	วิธีการ จัดเก็บ	ค่าคะแนน		คะแนน ดัชนี
	9.3.3 การสร้างความร่วมมือในการบังคับ คดีแพ่ง หรือดำเนินการระงับข้อพิพาททาง แพ่งหรือทางปกครองระหว่างประเทศ	SA+OB	3.00 เต็ม 5		0.500
	9.3.4 ร้อยละของการเข้าร่วมในกรอบ ความร่วมมือระหว่างประเทศ	AD	0.328 (ผลปฏิบัติ)	0.155 (คุณภาพ)	0.483
คะแนนดัชนีรายด้าน					0.657

ตัวชี้วัดที่ 9.1 ระดับความสำเร็จของการทำงานเชิงเครือข่ายระหว่างหน่วยงานในกระบวนการ ยุติธรรม

ตัวชี้วัดนี้เป็นการประเมินการมีเป้าหมายและกลไกในการดำเนินงานเชิงเครือข่ายการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงาน (intergovernmental Network) เพื่อให้ทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมมีบทบาทเชิงรุกร่วมกันในทุกขั้นตอนของการแสวงหาความจริง ตลอดจนความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมอื่น เพื่อร่วมดำเนินการในการอำนวยความสะดวกยุติธรรมตามสิทธิให้แก่ประชาชนในทิศทางเดียวกัน ด้วยความเสมอภาคและเท่าเทียมกันบนพื้นฐานของหลักสิทธิมนุษยชน

ในการติดตามประเมินตัวชี้วัดนี้ใช้การสังเกตและการประเมินตนเอง (Self – Assessment and Observation: SA+OB) หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม จำนวน 22 หน่วยงาน ได้ค่าคะแนน 4.02 จาก 5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 75.44 หรือคิดเป็นค่าคะแนนดัชนี 0.754 โดยหน่วยงานส่วนใหญ่จะได้รับการประเมินคะแนนจากผู้ทรงคุณวุฒิในระดับค่อนข้างดีเกินกว่าร้อยละ 65 ขึ้นไป ยกเว้น สำนักงานตำรวจแห่งชาติที่มีค่าคะแนนต่ำกว่าร้อยละ 50 เนื่องจากยังมีการบูรณาการทำงานระหว่างหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมค่อนข้างน้อย นอกจากนี้ มีหน่วยงานที่ไม่ได้รายงานสถิติข้อมูลมา ได้แก่ สำนักงานศาลยุติธรรม สำนักงานอัยการสูงสุด เนติบัณฑิตสภา และสถาบันอนุญาโตตุลาการ มีค่าคะแนนเฉลี่ยเพียง 1 จาก 5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 0.00 (รายละเอียดปรากฏตามภาคผนวก ค-10)

จากการประเมินตัวชี้วัดนี้มีประเด็นที่ผู้ทรงคุณวุฒิมีข้อสังเกตว่าการร่วมมือระหว่างหน่วยงานส่วนใหญ่ยังไม่มีการดำเนินงานร่วมกันในลักษณะการทำงานเชิงรุก จึงควรยกระดับการบูรณาการการทำงานเชิงเครือข่ายระหว่างหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมให้เป็นเชิงรุกมากขึ้น และให้ข้อเสนอแนะว่าควรพิจารณาบทบาทในเรื่องการยกระดับตัวชี้วัดหรือปรับปรุงเกณฑ์การประเมินความสำเร็จของการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในกระบวนการยุติธรรมให้ครอบคลุมระดับภูมิภาคและระดับสากล โดยกำหนดประเด็นการประเมินที่

สอดคล้องกับมาตรฐานสากล เพื่อใช้เป็นทิศทางเชิงนโยบายในระดับประเทศ เช่น ประเด็นการค้ามนุษย์ซึ่งมีการบูรณาการความร่วมมือทั้งในระดับนานาชาติ ระดับภูมิภาคเอเชีย และระดับสหประชาชาติ ซึ่งสอดคล้องกับมิติการประเมินเชิงประเด็น (Issue) เชิงพื้นที่ (Area) และเชิงระบบนิเวศ (Ecosystem) ของปัญหาอาชญากรรม นอกเหนือจากการประเมินรายการกิจ (Function) ของหน่วยงานแต่ละแห่งแบบแยกส่วน ดังนั้นหากมีการปรับปรุงยกระดับประเด็นตัวชี้วัดและการทำงานเชิงเครือข่ายระหว่างหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม ควบคู่กับการติดตามให้หน่วยงานที่ยังไม่ได้รายงานข้อมูลจัดส่งข้อมูลพร้อมคำชี้แจงอย่างครบถ้วน ก็จะทำให้การขับเคลื่อนการดำเนินงานสามารถบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้

ตัวชี้วัดที่ 9.2 ระดับความสำเร็จของการทำงานกับเครือข่ายทางสังคม

ตัวชี้วัดนี้เป็นการประเมินการสร้างและดำเนินงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมและภาคีเครือข่ายทางสังคม ทั้งภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และภาคประชาชน ให้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาและขับเคลื่อนความยุติธรรมให้แก่สังคม เพื่อเป็นการรับประกันการอำนวยความสะดวกตามสิทธิให้แก่ประชาชน ด้วยความเสมอภาคและเท่าเทียมกันบนพื้นฐานของหลักสิทธิมนุษยชน

ในการติดตามประเมินตัวชี้วัดนี้ใช้การสังเกตและการประเมินตนเอง (Self – Assessment and Observation: SA+OB) หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม จำนวน 22 หน่วยงาน ได้ค่าคะแนน 3.42 จาก 5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 60.42 หรือคิดเป็นค่าคะแนนดัชนี 0.604 โดยหน่วยงานส่วนใหญ่จะได้รับการประเมินคะแนนจากผู้ทรงคุณวุฒิในระดับค่อนข้างดีเกินกว่าร้อยละ 70 ขึ้นไป ยกเว้น สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) และสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ปปง.) ที่มีค่าคะแนนต่ำกว่าร้อยละ 60 เนื่องจากยังมีการบูรณาการการทำงานเครือข่ายทางสังคมค่อนข้างน้อย นอกจากนี้ มีหน่วยงานที่ไม่ได้รายงานสถิติข้อมูลมา ได้แก่ สำนักงานศาลยุติธรรม สำนักงานอัยการสูงสุด เนติบัณฑิตสภา และสถาบันอนุญาโตตุลาการ มีค่าคะแนนเฉลี่ยเพียง 1 จาก 5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 0.00 (รายละเอียดปรากฏตามภาคผนวก ค-11)

ตัวชี้วัดที่ 9.3 ความสำเร็จตามกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศ

ตัวชี้วัดนี้ได้ค่าคะแนน 0.614 มาจากการประเมิน 4 ตัวชี้วัดย่อย ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ 9.3.1 การจัดการประชุม/สัมมนา/ประชุมเชิงปฏิบัติการ หรือการเข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศ หรือการเป็นสมาชิกองค์กรระหว่างประเทศ หรือการร่วมลงนามในเอกสารความร่วมมือในรูปแบบต่างๆ ตามกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศ ทั้งในรูปแบบทวิภาคีและพหุภาคีในด้านกระบวนการยุติธรรม ระหว่างรัฐ ได้ค่าคะแนน 4.75 จาก 5 คะแนน คิดเป็นคะแนนดัชนี 0.938 (รายละเอียดปรากฏตามภาคผนวก ค-12 หัวข้อที่ 1)

ตัวชี้วัดที่ 9.3.2 การสร้างความร่วมมือในการบังคับใช้กฎหมายร่วมกันระหว่างประเทศ หรือการสร้างความร่วมมือในการกำหนดนโยบายและการปฏิบัติในการต่อต้านอาชญากรรมซึ่งเป็นความร่วมมือระหว่าง

ประเทศ ได้ค่าคะแนน 3.13 จาก 5 คะแนน คิดเป็นคะแนนดัชนี 0.533 (รายละเอียดปรากฏตามภาคผนวก ค-12 หัวข้อที่ 2)

ตัวชี้วัดที่ 9.3.3 การสร้างความร่วมมือในการบังคับคดีแพ่ง หรือดำเนินการระงับข้อพิพาททางแพ่ง หรือทางปกครองระหว่างประเทศ ได้ค่าคะแนน 3.00 จาก 5 คะแนน คิดเป็นคะแนนดัชนี 0.500 (รายละเอียดปรากฏตามภาคผนวก ค-12 หัวข้อที่ 3)

ตัวชี้วัดที่ 9.3.4 ร้อยละของการเข้าร่วมในกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศ เป็นตัวชี้วัดที่จัดเก็บข้อมูลจากการประเมินสถิติที่เป็นทางการของหน่วยงาน (Administrative Data: AD) จำนวน 21 หน่วยงาน ได้แก่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมสอบสวนคดีพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ป.ป.ท.) สำนักงานศาลยุติธรรม สำนักงานศาลปกครอง สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ สำนักงานอัยการสูงสุด กรมราชทัณฑ์ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กรมคุมประพฤติ สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม สำนักงานกิจการยุติธรรม สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ปปง.) เนติบัณฑิตยสภา สภานายความ สถาบันอนุญาโตตุลาการ กรมบังคับคดี และสถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย (TIJ) ได้คะแนนผลการปฏิบัติงาน 0.328 คะแนนคุณภาพ 0.155 คิดเป็นคะแนนดัชนี 0.483 (รายละเอียดปรากฏตามภาคผนวก ง-40)

4.10 ตัวชี้วัดด้านที่ 10 ประชาชนให้ความเชื่อมั่น เชื่อถือ ศรัทธาในกระบวนการยุติธรรม

ตัวชี้วัดประชาชนให้ความเชื่อมั่น เชื่อถือ ศรัทธาในกระบวนการยุติธรรม ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัดย่อย จัดเก็บข้อมูลด้วยการสำรวจข้อมูลภาคประชาชน (Public Survey: PS) และการสำรวจผู้รับบริการ (User Survey: US) ตัวชี้วัดนี้เป็นตัวชี้วัดเดิมจากกรอบการประเมินประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมทางอาญา (REGRADE) ที่สอดคล้องกับแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2566–2569) โดยมุ่งประเมินระดับความเชื่อมั่นของประชาชนต่อกระบวนการยุติธรรมและความพึงพอใจต่อการรับบริการตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อสะท้อนภาพรวมประสิทธิภาพและความโปร่งใสของระบบยุติธรรมไทย

ผลการสำรวจพบว่าตัวชี้วัดนี้ได้ค่าคะแนนรวม 0.824 ซึ่งมีค่าคะแนนสูงกว่าปีก่อนหน้าที่ได้ค่าคะแนน 0.696 โดยค่าคะแนนมาจากระดับความเชื่อมั่นของประชาชนต่อกระบวนการยุติธรรม มีค่าคะแนน 0.700 ความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการบังคับใช้กฎหมาย มีค่าคะแนน 0.900 ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมในภาพรวม มีค่าคะแนน 0.795 ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมรายหน่วยงาน มีค่าคะแนน 0.900 สะท้อนว่าประชาชนให้ความเชื่อมั่น เชื่อถือ ศรัทธาในกระบวนการยุติธรรมในระดับสูง

ตารางที่ 4.13 ผลการประเมินตัวชี้วัดด้านที่ 10 ประชาชนให้ความเชื่อมั่น เชื่อถือ ศรัทธาในกระบวนการยุติธรรม

ลำดับ	ตัวชี้วัด	วิธีการ จัดเก็บ	ค่าคะแนน	คะแนนดัชนี
ด้านที่ 10	ประชาชนให้ความเชื่อมั่น เชื่อถือ ศรัทธาในกระบวนการยุติธรรม			
10.1	ระดับความเชื่อมั่นของประชาชนต่อกระบวนการยุติธรรม	PS	ร้อยละ 70.00	0.700
10.2	ความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการบังคับใช้กฎหมาย	US	4.60 เต็ม 5	0.900
10.3	ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมในภาพรวม	PS	ร้อยละ 79.50	0.795
10.4	ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมรายหน่วยงาน	US	4.58 เต็ม 5	0.900
	คะแนนดัชนีรายด้าน			0.824

ตัวชี้วัดที่ 10.1 ระดับความเชื่อมั่นของประชาชนต่อกระบวนการยุติธรรม

ระดับความเชื่อมั่นของประชาชนต่อกระบวนการยุติธรรมในภาพรวมเป็นการประเมินข้อมูลจากการสำรวจข้อมูลภาคประชาชน (Public Survey: PS) มีค่าคะแนนเฉลี่ยที่ 3.80 ค่าดัชนี 0.700 หรือคิดเป็นร้อยละ 70.00 (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ข-11) บ่งบอกถึงระดับความเชื่อมั่นของประชาชนที่ค่อนข้างดี ระดับความเชื่อมั่นของประชาชนต่อกระบวนการยุติธรรมที่ได้คะแนนสูงสุด คือ เชื่อมั่นว่าจะไม่เกิดการตัดสินใจผิดพลาดในกระบวนการพิจารณาคดีในชั้นศาล ค่าคะแนน 3.87 หรือคิดเป็นร้อยละ 71.75 รองลงมาซึ่งได้คะแนนเท่ากันทั้งสองหัวข้อ คือ เชื่อมั่นว่ากระบวนการยุติธรรมมีการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดที่เหมาะสมได้ สอดคล้องกับความร้ายแรงของการกระทำผิด และเชื่อมั่นว่าหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมจะสามารถติดตามตัวคนร้ายมาดำเนินคดี ค่าคะแนน 3.82 หรือคิดเป็นร้อยละ 70.50 และเชื่อมั่นว่าเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมปฏิบัติต่อทุกคนในการดำเนินคดีเช่นเดียวกันแบบไม่เลือกปฏิบัติ ค่าคะแนน 3.81 หรือคิดเป็นร้อยละ 70.25 ตามลำดับ ส่วนค่าเฉลี่ยระดับความเชื่อมั่นของประชาชนต่อกระบวนการยุติธรรมที่ได้ค่าคะแนนต่ำที่สุด คือ ความเชื่อมั่นว่ากระบวนการยุติธรรมจะไม่ถูกแทรกแซงจากผู้มีอิทธิพลหรืออำนาจโดยมิชอบธรรม ค่า

คะแนน 3.72 หรือคิดเป็นร้อยละ 68.00 แนวทางในการยกระดับเรื่องความไม่เชื่อมั่นหัวข้อนี้ ควรเพิ่มกลไกตรวจสอบและการมีส่วนร่วมของสาธารณะโดยการจัดตั้งคณะกรรมการตรวจสอบอิสระในคดีสำคัญหรือที่มีข้อสงสัย ส่งเสริมบทบาทของสื่อมวลชนและภาคประชาสังคมในการติดตามคดี และพัฒนาการคุ้มครองพยานและผู้ร้องเรียน

ตัวชี้วัดที่ 10.2 ความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการบังคับใช้กฎหมาย

เป็นตัวชี้วัดที่จัดเก็บข้อมูลจากการสำรวจผู้รับบริการ (User Survey: US) หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม ได้คะแนนเฉลี่ย 4.60 จาก 5 คะแนน ซึ่งแสดงถึงความพึงพอใจของประชาชนที่ค่อนข้างสูง ร้อยละ 90.00 (รายละเอียดปรากฏตามผนวก จ-1) คะแนนรวมของตัวชี้วัดด้านนี้สะท้อนถึงความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการบังคับใช้กฎหมายในระดับที่สูง

ตัวชี้วัดที่ 10.3 ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมในภาพรวม

ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมในภาพรวมเป็นการประเมินข้อมูลจากการสำรวจข้อมูลภาคประชาชน (Public Survey: PS) มีค่าคะแนนเฉลี่ยที่ 4.18 ค่าดัชนี 0.795 หรือคิดเป็นร้อยละ 79.50 (รายละเอียดปรากฏตามผนวก ข-12) แสดงถึงความพึงพอใจของประชาชนที่ค่อนข้างสูง ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมในภาพรวมที่ได้คะแนนสูงที่สุด คือ ความพึงพอใจที่ได้รับบริการหรือได้รับความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่อย่างครบถ้วนตรงกับความต้องการ ค่าคะแนน 4.22 หรือคิดเป็นร้อยละ 80.50 รองลงมาซึ่งได้คะแนนเท่ากันทั้งสองหัวข้อ คือ พึงพอใจที่เจ้าหน้าที่มีความรู้ความสามารถเพียงพอต่อการให้บริการ และเจ้าหน้าที่ให้การดูแลต้อนรับเป็นอย่างดี กริยาวาจาของเจ้าหน้าที่มีความสุภาพอ่อนโยนเป็นมิตรต่อประชาชน ค่าคะแนน 4.21 หรือคิดเป็นร้อยละ 80.25 และพึงพอใจที่หน่วยงานมีการจัดทำข้อมูลเผยแพร่หรือจัดเจ้าหน้าที่ให้ความช่วยเหลือในการแนะนำข้อกฎหมาย ค่าคะแนน 4.15 หรือคิดเป็นร้อยละ 78.75 ตามลำดับ ส่วนค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมในภาพรวมที่ได้ค่าคะแนนต่ำที่สุด คือ ระยะเวลาในการให้บริการกับประชาชนที่มีความเหมาะสม ค่าคะแนน 4.12 หรือคิดเป็นร้อยละ 78.00 แนวทางในการยกระดับเรื่องความพึงพอใจของประชาชนในหัวข้อระยะเวลาในการให้บริการกับประชาชน ควรกำหนดมาตรฐานระยะเวลาให้บริการที่ชัดเจนของแต่ละขั้นตอนและประชาสัมพันธ์มาตรฐานของแต่ละขั้นตอนให้ประชาชนรับรู้เพื่อให้ตรวจสอบได้ เชื่อมโยงฐานข้อมูลระหว่างหน่วยงานเพื่อลดความซ้ำซ้อนและการเสียเวลา มีการติดตามประเมินผลและรับฟังความคิดเห็นของผู้ใช้บริการเพื่อนำไปปรับปรุงกระบวนการให้เหมาะสม

ตัวชี้วัดที่ 10.4 ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมรายหน่วยงาน

เป็นตัวชี้วัดที่จัดเก็บข้อมูลจากการสำรวจผู้รับบริการ (User Survey: US) หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม 12 หน่วยงาน ได้แก่ อัยการ ศาลยุติธรรม ศาลปกครอง สำนักงานคุมประพฤติ สถานพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชนหรือศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชน เรือนจำ/ทัณฑสถาน สำนักงานบังคับคดี กองทุนยุติธรรม กรมคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ ยุติธรรมจังหวัด และยุติธรรมชุมชน ได้คะแนนเฉลี่ยรวม 4.58 จาก 5 คะแนน ซึ่งแสดงถึงความพึงพอใจของประชาชนที่ค่อนข้างสูง ร้อยละ 90.00 (รายละเอียดปรากฏตามผนวก จ-4) คะแนนรวมของตัวชี้วัดด้านนี้สะท้อนถึงความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมในระดับที่สูง

บทที่ 5

การวิเคราะห์สถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมของประเทศไทย

ในช่วงที่ผ่านมา กระบวนการยุติธรรมของประเทศไทยมีการขับเคลื่อนนโยบายสำคัญหลายด้านอย่างต่อเนื่อง ทั้งในมิติของการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม การปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี การให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน การเพิ่มศักยภาพในการบริหารจัดการคดี การบำบัดฟื้นฟูผู้กระทำผิด รวมถึงการส่งเสริมกระบวนการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทในทุกระดับ ทั้งนี้มีความพยายามพัฒนาระบบงานยุติธรรมให้สอดคล้องกับหลักนิติธรรมและหลักธรรมาภิบาล เพื่อให้ประชาชนเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้อย่างเท่าเทียม โปร่งใส และมีประสิทธิภาพมากขึ้น

รายงานส่วนนี้นำเสนอการวิเคราะห์ข้อค้นพบและสถานการณ์สำคัญที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมของประเทศไทย โดยใช้ข้อมูลจากการจัดทำและประเมินตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมเป็นฐานในการศึกษา การวิเคราะห์ดำเนินไปในลักษณะเชิงเปรียบเทียบระหว่างค่าคะแนนตัวชี้วัดกับนโยบาย มาตรการทางกฎหมาย การปรับปรุงระเบียบข้อบังคับ รวมถึงบริบทของสถานการณ์อาชญากรรมที่มีการเปลี่ยนแปลงไปในช่วงเวลาเดียวกัน ทั้งนี้ การวิเคราะห์ดังกล่าวมีเป้าหมายเพื่อสรุปทริเอนเชิงนโยบายว่ากระบวนการยุติธรรมของประเทศไทยในระยะที่ผ่านมาได้มีพัฒนาการ ความก้าวหน้า ความพยายามในการปรับปรุง และผลสัมฤทธิ์ตามกรอบตัวชี้วัดในภาพรวมอย่างไร โดยสามารถสรุปสาระสำคัญจากผลการวิเคราะห์ได้ดังต่อไปนี้

5.1 ระดับการรับรู้กฎหมาย สิทธิพื้นฐาน และความรู้พื้นฐานในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้โดยสะดวก

การพัฒนาความรู้ความเข้าใจกฎหมายและสิทธิพื้นฐาน (Rights and Legal Knowledge) ของประชาชน เป็นภารกิจสำคัญที่กำหนดไว้ในแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2566–2569) โดยมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมให้ประชาชนทุกกลุ่มสามารถมีความรู้เพียงพอและสามารถเข้าถึงความช่วยเหลือทางกฎหมายได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และเท่าเทียม เป็นภารกิจสำคัญลำดับแรกที่ได้กำหนดให้เป็นนโยบายสำคัญด้านกระบวนการยุติธรรมมาโดยตลอดตั้งแต่ปี พ.ศ. 2560 ที่มีมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 17 มกราคม พ.ศ. 2560 เห็นชอบแนวทางการเผยแพร่กฎหมายเพื่อสร้างการรับรู้แก่ประชาชนและหน่วยงานภาครัฐ โดยมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการเผยแพร่กฎหมายอย่างเป็นระบบ

ในการขับเคลื่อนนโยบายดังกล่าวมีที่มาจากมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 17 มกราคม พ.ศ. 2560 กำหนดให้หน่วยงานของรัฐผู้เสนอให้มีการออกกฎหมายหรือเสนอแก้ไขปรับปรุงกฎหมายทำการเผยแพร่สาระสำคัญของการออกกฎหมายให้กับประชาชนรับทราบควบคู่กับการดำเนินการของกระทรวงยุติธรรมที่ให้มีการจัดทำชุดข้อมูลในการเผยแพร่สร้างความรับรู้เข้าใจในกฎหมายทั้งในส่วนของกฎหมายและสิทธิขั้นพื้นฐาน

และเนื้อหาสาระสำคัญของกฎหมายที่ออกใหม่หรือมีการแก้ไขใหม่อย่างต่อเนื่อง กระทรวงยุติธรรมได้ดำเนินการจัดทำและเผยแพร่ข้อมูลความรู้ด้านสิทธิพื้นฐานและกระบวนการยุติธรรม อาทิ กฎหมายทั่วไปที่ประชาชนควรรู้ การขอความเป็นธรรมในคดีอาญา การจัดการที่ดินและทรัพยากรธรรมชาติ นิติกรรมสัญญา การระงับข้อพิพาท หนี้สิน การบังคับคดี และการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน โดยเผยแพร่ผ่านสื่อหลากหลายรูปแบบ เช่น หอกระจายข่าว วิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต รวมถึงกลไกศูนย์ยุติธรรมชุมชนและสำนักงานยุติธรรมจังหวัด เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลได้อย่างทั่วถึง รวมถึงในส่วนของกระทรวงยุติธรรมก็มีนโยบายสำคัญในเรื่องการของการมี ‘กฎหมายดี’ ที่กำหนดให้มีการส่งเสริมการสร้างการรับรู้ด้านกฎหมายให้แก่ประชาชนเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึง เข้าใจ และรับทราบเนื้อหาของกฎหมายที่เป็นประโยชน์และเกี่ยวข้องกับสิทธิและหน้าที่ของตนเองได้

ตั้งแต่ปี พ.ศ.2566 เป็นต้นมาการพัฒนาความรู้ความเข้าใจกฎหมายและสิทธิพื้นฐาน (Rights and Legal Knowledge) ของประชาชน เป็นภารกิจสำคัญที่กำหนดไว้ในแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2566–2569) โดยกำหนดสาระสำคัญในเนื้อหาของแผนแม่บทฯ ให้มีการสร้างความรู้และการตระหนักถึงความสำคัญของสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมาย และกระบวนการยุติธรรมให้แก่ประชาชนทุกระดับอย่างเหมาะสมและทั่วถึง เพื่อให้ประชาชนเข้าถึงตัวบทกฎหมายต่าง ๆ ได้โดยสะดวกและสามารถเข้าใจกฎหมายได้ง่ายเพื่อปฏิบัติตามกฎหมายได้อย่างถูกต้อง รวมทั้งเสริมสร้างองค์ความรู้ด้านสิทธิ เสรีภาพ กระบวนการยุติธรรม เพื่อสามารถป้องกันตนเองมิให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมได้ตลอดจนมีความตระหนักถึงโทษหรือผลกระทบที่จะเกิดขึ้นต่อผู้อื่นหรือสังคม และส่งเสริมให้มีการเข้าถึงความช่วยเหลือทางกฎหมาย โดยง่าย สะดวก และเอื้อต่อการใช้บริการประชาชนของประชาชนทุกกลุ่ม โดยกำหนดกิจกรรมการดำเนินการที่สำคัญอันได้แก่ การจัดทำคำแนะนำและคู่มือเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ สิทธิพื้นฐาน และการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมกฎหมายสำหรับประชาชน การจัดทำฐานข้อมูลกฎหมายกลาง การเผยแพร่กฎหมายผ่านช่องทางต่าง ๆ ซึ่งรวมถึงสื่ออิเล็กทรอนิกส์และ application พันทุมย พัฒนาช่องทางให้ความช่วยเหลือและให้คำปรึกษาทางกฎหมายและการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม และพัฒนาบุคลากรในการให้ความช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมายและการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมซึ่งรวมถึงความร่วมมือในกับสถาบันการศึกษาและภาคเอกชนในสร้างทนายอาสา (Pro Bono)

ในส่วนของกระทรวงยุติธรรมได้มีการขับเคลื่อนนโยบายของรัฐมนตรีกระทรวงยุติธรรม (พันตำรวจเอก ทวี สอดส่อง) มีนโยบายที่จะพัฒนาระบบงานยุติธรรมให้สามารถเข้าถึงประชาชนได้อย่างสะดวกรวดเร็ว ทั่วถึงและเป็นธรรม ประชาชนสามารถใช้สิทธิในกระบวนการยุติธรรมได้อย่างเท่าเทียม โดยถือหลักที่ว่า กระทรวงยุติธรรมจะต้องเป็นผู้นำความยุติธรรมเข้าหาประชาชนมิใช่เป็นฝ่ายประชาชนจะต้องเข้าหาความยุติธรรมเมื่อเกิดเหตุ จากบริบทของนโยบายดังกล่าวจึงมุ่งเน้นให้หน่วยงานยุติธรรมที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครอง

สิทธิพื้นฐานและการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม และรวมถึงหน่วยงานยุติธรรมในระดับพื้นที่ (ยุติธรรมจังหวัด ยุติธรรมชุมชน) จะต้องดำเนินการเชิงรุกในการเข้าถึงประชาชนเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับประชาชนในพื้นที่ให้ทราบถึงสิทธิและรับรู้ถึงช่องทางในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมที่หลากหลายซึ่งเป็นปัจจัยแรกที่สำคัญที่จะทำให้ประชาชนสามารถเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้อย่างเท่าเทียม รวดเร็ว ไม่เสียค่าใช้จ่ายที่สูงมากเกินไป

ผลการติดตามการดำเนินงานด้านการสร้างความรู้ความเข้าใจกฎหมายและสิทธิพื้นฐานของประชาชน ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2561 พบว่าระดับความรู้ของประชาชนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยจากการประเมินตัวชี้วัดประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมทางอาญาในปี พ.ศ. 2561 พบว่าประชาชนมีความรู้ความเข้าใจกฎหมายและสิทธิพื้นฐานในระดับร้อยละ 33.73 และเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 62.40 ในปี พ.ศ. 2567 ก่อนจะสูงถึงร้อยละ 68.55 ในปี พ.ศ. 2568 ซึ่งเป็นผลจากการขับเคลื่อนโครงการเผยแพร่กฎหมายอย่างต่อเนื่อง และการพัฒนาระบบ Law Acknowledgement Monitoring Platform I (LAMP 1) ของกระทรวงยุติธรรม ที่ช่วยยกระดับการเผยแพร่ความรู้ทางกฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นระบบ ประกอบกับการลงพื้นที่อย่างต่อเนื่องของหน่วยงานยุติธรรมจังหวัดและยุติธรรมชุมชนภายหลังจากสิ้นสุดการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 รวมถึงการผลิตสื่อเผยแพร่ให้ความรู้ด้านกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งในรูปแบบ Infographic 60 ชิ้น Video/Podcast จำนวน 187 ตอน การผลิตรายการเสียง (Podcast) จำนวน 100 เทป เพื่อเผยแพร่และกระตุ้นการเข้าถึงกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม โดยมีหน่วยงานของรัฐและประชาชนทั่วไปเข้าถึงสื่อผ่านช่องทางการเผยแพร่ความรู้ทางด้านกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมแก่ประชาชน/ผู้รับบริการผ่านช่องทางออนไลน์และโซเชียลมีเดีย จากข้อมูล ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2568 พบว่าเว็บไซต์คลังความรู้กฎหมาย (<https://justicechannel.org/>) มีผู้เข้าใช้งานจำนวน 1,093,485 และ Youtube ช่อง Justice Chennel (<https://youtube.com/c/JusticeChannel>) จำนวนผู้ติดตาม 33,538 คน โดยมียอดการเข้าถึง 8,242,773 ครั้ง

ผลการประเมินตัวชี้วัดด้านนี้ในปี พ.ศ. 2568 พบว่า มีค่าคะแนนเพิ่มขึ้นทุกด้านเมื่อเทียบกับการประเมินในปี พ.ศ. 2567 โดยตัวชี้วัดที่ 1.1 ระดับความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิพื้นฐาน มีค่าคะแนนร้อยละ 72.96 (ปี 2567 มีค่าคะแนนร้อยละ 69.80) ตัวชี้วัดที่ 1.2 ระดับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับช่องทางและการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม มีค่าคะแนนร้อยละ 64.08 (ปี 2567 มีค่าคะแนนร้อยละ 58.20) ตัวชี้วัดที่ 1.3 ระดับการรับรู้และความเข้าใจกฎหมาย มีค่าคะแนนร้อยละ 66.25 (ปี 2567 มีค่าคะแนนร้อยละ 61.20) และตัวชี้วัดที่ 1.4 ระดับการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมของประชาชนอย่างรวดเร็วและเท่าเทียม มีค่าคะแนนร้อยละ 70.75 (ปี 2567 มีค่าคะแนนร้อยละ 66.90) แม้จะมีผลการประเมินเพิ่มสูงขึ้นในทุกด้านแต่เป็นที่น่าสนใจว่าด้านระดับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับช่องทางและการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมมีค่าคะแนนน้อยกว่าด้านอื่น ๆ

ทั้งที่เป็นเป้าหมายและนโยบายสำคัญของกระทรวงยุติธรรมซึ่งควรเพิ่มความเข้มและยกระดับการสร้างความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับช่องทางและการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมให้เพิ่มมากขึ้นต่อไป โดยช่องทางการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมที่ประชาชนรับรู้ร้น้อยที่สุดยังคงเป็นช่องทางการขอรับคำปรึกษากฎหมาย (ร้อยละ 56.53) เช่นเดียวกับการประเมินในปี พ.ศ.2567 แม้ปัจจุบันกระทรวงยุติธรรมจะได้พัฒนาระบบการช่วยเหลือและเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมในระบบ MIND ซึ่งมีทั้งระบบ MIND ศูนย์ยุติธรรมสร้างสุข ระบบ MIND ศูนย์ยุติธรรมชุมชน และระบบ MOJ Service Portal แต่จากการรวบรวมข้อมูลผลการให้บริการปรึกษากฎหมายของช่องทางดังกล่าวก็ยังมีจำนวนน้อยอยู่โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้บริการในพื้นที่ระดับชุมชน³⁴ ซึ่งสอดคล้องกับผลการประเมิน นอกจากนี้ช่องทางการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมที่ควรประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้มากยิ่งขึ้นได้แก่ การขอรับความช่วยเหลือผ่านกองทุนยุติธรรม การรับบริการดูแลผู้กระทำผิดหลังปล่อย การขอรับเงินช่วยเหลือต่อผู้คดี การขอรับความช่วยเหลือกรณีสวัสดิการผู้ต้องขังหรือผู้ต้องขังถูกกระทำรุนแรง ซึ่งในการประเมินเป็นด้านที่มีผลการประเมินต่ำสุด

จากผลการประเมินตัวชี้วัดในด้านนี้มีประเด็นที่น่าสนใจว่าการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจกฎหมายและสิทธิพื้นฐานของประชาชนมีพัฒนาการที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรม แต่ยังคงมีความจำเป็นต้องเพิ่มประสิทธิภาพการเผยแพร่ข้อมูลด้านสิทธิและช่องทางการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม โดยเฉพาะการสื่อสารเชิงรุกในประเด็นสิทธิตามกฎหมายใหม่ เช่น พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้อับชยสุญหาย พ.ศ. 2565 ซึ่งเป็นกฎหมายสำคัญด้านสิทธิมนุษยชนและกระบวนการยุติธรรม ที่มีสาระสำคัญในการคุ้มครองสิทธิของประชาชนในการป้องกันการอุ้มหายหรือการซ้อมทรมานระหว่างถูกจับกุมหรือควบคุมตัว เพื่อให้ประชาชนสามารถใช้สิทธิคุ้มครองตนเองได้อย่างถูกต้องตามกฎหมายและสร้างความเชื่อมั่นต่อกระบวนการยุติธรรมของประเทศในระยะยาวซึ่งเมื่อดูจากผลการประเมินแล้วเป็นด้านที่ประชาชนมีการรับรู้ร้น้อยที่สุดเพียงร้อยละ 65.35 ซึ่งน้อยกว่าการประเมินด้านที่อื่น ๆ อย่างเห็นได้ชัด เมื่อเปรียบเทียบกับด้านอื่น ๆ มีผลการประเมินความรู้เข้าใจกฎหมายและสิทธิพื้นฐานเกินกว่าร้อยละ 70

ในช่วงปี พ.ศ.2568 มีประเด็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับการดำเนินคดีตาม พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้อับชยสุญหาย พ.ศ. 2565 ที่ศาลอาญาทุจริตและประพฤติมิชอบ ภาค 5 มีคำพิพากษาลงโทษจำคุกครูฝึกทหารกรณีการเสียชีวิตของพลทหารซึ่งเป็นทหารเกณฑ์จากการถูกทำร้ายในค่ายทหารซึ่งครูฝึกทหารถูกดำเนินคดีตาม พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้อับชยสุญ

³⁴ สถิติการให้บริการให้คำปรึกษากฎหมายปีงบประมาณ 2568 ระบบ MIND ศูนย์ยุติธรรมสร้างสุข จำนวน 1,383 เรื่อง ระบบ MIND ศูนย์ยุติธรรมชุมชน จำนวน 20 เรื่อง และระบบ MOJ Service Portal จำนวน 17 เรื่อง

หาย พ.ศ. 2565³⁵ ในข้อหาปฏิบัติหน้าที่อันโหดร้าย ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการตีความผิดตามกฎหมายดังกล่าวครอบคลุมถึงการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานอื่นด้วยไม่จำกัดเฉพาะการซ้อมทรมานหรือบังคับให้บุคคลสูญหายโดยเจ้าพนักงานสืบสวนสอบสวนหรือเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายในกระบวนการยุติธรรมเท่านั้น โดยนอกจากคดีดังกล่าวก็มีการร้องเรียนในการลงโทษนักเรียนซึ่งอาจเข้าข่ายเป็นการปฏิบัติหน้าที่อันโหดร้ายเช่นเดียวกัน โดยประเด็นดังกล่าวก็ควรนำมาพิจารณาเป็นเนื้อหาในการเผยแพร่สร้างความรู้ความเข้าใจทางกฎหมายให้กับประชาชนรับทราบด้วย

5.2 ความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัย

การขับเคลื่อนกระบวนการยุติธรรมด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยของประชาชนในระยะแรก ได้ดำเนินการภายใต้กรอบแนวทางการควบคุมอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 24 มกราคม พ.ศ. 2560 เห็นชอบตามที่คณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติเสนอ โดยกำหนดกรอบแนวทางการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ 6 ด้าน เพื่อเป็นแนวทางให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องใช้บูรณาการการดำเนินงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ การประเมินประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมทางอาญาในช่วงแรกยังคงมุ่งเน้นที่อาชญากรรมพื้นฐาน (Street Crime) ตามกรอบแนวทางการป้องกันอาชญากรรม ซึ่งเป็นอาชญากรรมที่ส่งผลกระทบโดยตรงต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ได้แก่ คดีความผิดต่อชีวิต ร่างกาย เพศ และทรัพย์สิน การดำเนินงานภายใต้กรอบแนวทางการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ 6 ด้าน ให้ความสำคัญกับการบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน เช่น สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ฝ่ายปกครอง องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคประชาชน รวมถึงการเฝ้าระวังผู้พันโทและกลุ่มเสี่ยง โดยร่วมมือกับหน่วยงานยุติธรรมและหน่วยงานพัฒนาพฤตินิสัยเพื่อป้องกันการกระทำผิดซ้ำ

ปัจจุบันกรอบการประเมินได้ขยายขอบเขตให้ครอบคลุมตัวชี้วัดระดับสากลที่กำหนดไว้ในเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) เป้าหมายที่ 16 และตาม มาตรฐานการจำแนกสถิติอาชญากรรมขององค์การสหประชาชาติ (ICCS: International Classification of Crime for Statistical Purpose) ซึ่งมุ่งเน้นการติดตามปัญหาอาชญากรรมที่กระทบต่อชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินในมิติต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับบริบทสากล เช่น คดีอุบัติเหตุร้ายแรง อาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ การค้ามนุษย์ การ

³⁵ พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้นุ้บุคคลสูญหาย พ.ศ. 2565 มาตรา 6 ผู้ใดเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐลงโทษหรือกระทำด้วยประการใดที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือย่ำยีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ อันเป็นเหตุให้ผู้อื่นถูกลดทอนคุณค่าหรือละเมิดสิทธิขั้นพื้นฐานความเป็นมนุษย์ หรือเกิดความเจ็บปวดหรือความทุกข์ทรมานแก่ร่างกายหรือจิตใจที่มีใช้การกระทำตามมาตรา 5 ผู้นั้นกระทำความผิดฐานกระทำการที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือย่ำยีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

ก่อการร้าย การเรียกรับสินบน การละเมิดความเป็นส่วนตัว การเลือกปฏิบัติ รวมถึงการใช้อำนาจโดยมิชอบของเจ้าหน้าที่รัฐ

นอกจากนี้การประเมินตัวชี้วัดด้านนี้มีการจัดเก็บข้อมูลทั้งจากสถิติอาชญากรรมและการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Survey) เพื่อสะท้อนสถานการณ์ที่ใกล้เคียงความเป็นจริงมากที่สุด และเพื่อให้สอดคล้องกับตัวชี้วัดสากล ตั้งแต่การประเมินในปี พ.ศ.2567 ได้มีการพัฒนาแบบสำรวจการเก็บอาชญากรรมตามคู่มือการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนจากแบบสอบถามต้นแบบขององค์การสหประชาชาติตามเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDGs: Sustainable Development Goals) จาก SDG16 Survey Initiative Questionnaire ที่พัฒนาขึ้นในปี ค.ศ. 2022 ในตัวชี้วัดที่ต้องใช้แหล่งข้อมูลผลการสำรวจจากประชาชนเพื่อรายงานสถานการณ์ความก้าวหน้าของการขับเคลื่อนตามเป้าหมายที่ 16 เช่น ความรู้สึกปลอดภัยเมื่อต้องอยู่บ้านคนเดียวในเวลากลางคืน ความรู้สึกปลอดภัยเมื่อต้องเดินตามลำพังอยู่ในละแวกบ้านในเวลากลางคืน ความรู้สึกกังวลในการถูกจู่หรือถูกปล้นและบุกรุกเคหะสถาน ประสบการณ์ในการติดต่อกับเจ้าหน้าที่รัฐต่างๆ เพื่อให้สินบนหรือถูกเรียกรับสินบน ประสบการณ์ในการถูกข่มขู่คุกคามทางเพศในระยะเวลาต่าง ๆ และประสบการณ์ในการตกเป็นเหยื่อการจ้างแรงงานที่เป็นการเอารัดเอาเปรียบในรูปแบบการกระทำผิดที่แตกต่างในระยะเวลาต่าง ๆ เป็นต้น แล้วนำมาเปรียบเทียบกับ การขับเคลื่อนทางนโยบายด้านอาชญากรรมและความปลอดภัยในช่วงที่ผ่านมาว่าสามารถทำให้เกิดผลดีต่อการควบคุมอาชญากรรมและรักษาความปลอดภัยให้กับประชาชนมากขึ้นเพียงใด

จากผลการทบทวนนโยบายอาชญากรรมที่ผ่านมาพบว่ามีเปลี่ยนแปลงที่สำคัญเกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยที่สำคัญของประเทศไทยหลายประการ ดังนี้

5.2.1 สถานการณ์ยาเสพติดหลังการบังคับใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติด

กระบวนการยุติธรรมของประเทศไทยมีส่วนของคดียาเสพติดมากที่สุดและมีการออกประมวลกฎหมายยาเสพติดเมื่อปี พ.ศ.2564 ซึ่งมีสาระสำคัญเกี่ยวกับการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของการบังคับใช้กฎหมายยาเสพติดหลายประการ อาทิ ปรับเปลี่ยนข้อหาและฐานความผิดในคดียาเสพติด การเปิดช่องให้มีการลดทอนความเป็นอาชญากรรมของยาเสพติด (Decriminalization) และพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด การพัฒนาปรับปรุงกฎหมายกำหนดความผิดที่ใช้เป็นเครื่องมือในการควบคุมการกระทำผิดให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น (อาทิ การติดตามยึดทรัพย์ตามมูลค่า การควบคุมและกำกับดูแลผู้ให้บริการรับส่งพัสดุภัณฑ์ ฯลฯ)

ในช่วงปี พ.ศ.2568 ที่ผ่านมามีประเด็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับสถานการณ์การบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันปราบปรามและบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดหลังจากที่ได้มีการบังคับใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติด

พ.ศ.2564 ภาระหนึ่ง³⁶ โดยประมวลกฎหมายยาเสพติดได้มีการปรับโครงสร้างของหน่วยงานผู้รับผิดชอบ การบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดจากกรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม ไปอยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวง สาธารณสุขโดยมองว่าการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดควรจะต้องใช้กระบวนการทางสาธารณสุขในการบำบัด พ้นผู้ติดยาเสพติดให้มีสุขภาพดีดังเดิม และในกลุ่มผู้เสพหรือผู้ติดยาเสพติดถือว่าเป็นเหยื่อที่จะต้องได้รับการ รักษาฟื้นฟูมากกว่าการลงโทษทางอาญาตามกฎหมายจึงกำหนดบทลงโทษไว้ต่ำและโอนงานด้านการบังคับ บำบัดตามคำสั่งศาลให้เป็นหน้าที่ของกระทรวงสาธารณสุข³⁷ จากการติดตามสถิติผู้เข้ารับการบำบัดรักษา ยาเสพติดตั้งแต่ปี พ.ศ.2565 เป็นต้นมาพบว่าจำนวนผู้เสพยาเสพติดที่เข้ารับการบำบัดในลักษณะของการ บังคับบำบัดตามคำสั่งศาลลดน้อยลงมากโดยส่วนใหญ่แล้วพนักงานสอบสวนจะส่งตัวผู้ต้องหาเข้าฟ้องคดีด้วย วาจาต่อศาลทันทีเนื่องจากผู้ต้องหาไร้สารภาพเนื่องจากส่วนใหญ่แล้วเป็นคดีในชั้นศาลแขวงโดยกลุ่มนี้ศาลจะ ตัดสินลงโทษจำคุกแต่ให้รอการลงอาญาไว้โดยไม่ได้สั่งให้เข้ารับการบำบัดฟื้นฟู³⁸

จากสถิติรายงานการดำเนินงานของกรมคุมประพฤติ ปีงบประมาณ 2568 มีผู้ถูกคุมประพฤติในคดี ยาเสพติดรวมทั้งผู้ใหญ่และเด็กและเยาวชนจำนวน 128,035 คน (ไม่นับกรณีพักการลงโทษหรือลดวันต้องโทษ ซึ่งเป็นการคุมประพฤติหลังปล่อย) คิดเป็นร้อยละ 64.59 ของผู้ถูกคุมประพฤติทั้งหมด และมีจำนวนมากกว่า ผู้คุมประพฤติในคดียาเสพติดแต่เดิมในปีงบประมาณ 2564 ที่มีจำนวน 52,597 คน ก่อนบังคับใช้ประมวล กฎหมายยาเสพติด ซึ่งแสดงให้เห็นว่ามีผู้ถูกคุมประพฤติในคดียาเสพติดเพิ่มสูงขึ้นมากกว่าสองเท่าจากการฟ้อง คดีในชั้นศาลแขวง โดยก่อนหน้าที่จะมีการบังคับใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติด พ.ศ. 2564 มีสถิติผู้เข้ารับการ บำบัดรักษาเสพติดในคดีฟื้นฟูในปีงบประมาณ 2564 จำนวนถึง 127,846 คน³⁹ แต่ในภายหลังพบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีคำสั่งให้เข้ารับการบำบัดเพียงเล็กน้อยโดยในปี พ.ศ. 2565 มีจำนวน 550 ราย ปี พ.ศ. 2566 มีจำนวน 600 ราย และในปี พ.ศ.2567 ณ วันที่ 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2567 มีจำนวนเพียง 73

³⁶ ประมวลกฎหมายยาเสพติดเริ่มมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 9 พฤศจิกายน พ.ศ. 2564

³⁷ กรณีผู้ที่ถูกจับกุมดำเนินคดีในข้อหาเสพยาเสพติดหรือครอบครองเพื่อเสพโดยผู้กระทำผิดสำนึกในการกระทำโดยตกลงเข้า รับการบำบัดรักษา และศาลมีคำสั่งให้ส่งตัวผู้กระทำผิดไปสถานพยาบาลหรือสถานบำบัดยาเสพติดเพื่อเข้ารับการบำบัดรักษา ตามประมวลกฎหมายยาเสพติดมาตรา 166 และ 168 ซึ่งแต่เดิมเป็นความรับผิดชอบของกรมคุมประพฤติ

³⁸ การฟ้องคดีในศาลแขวงในคดีที่ผู้ถูกกล่าวหาไร้สารภาพ จะมีความรวดเร็วและมีวิธีการเฉพาะคือ โจทก์ (อัยการหรือ ผู้เสียหาย) สามารถฟ้องด้วยวาจาต่อศาลได้โดยตรงให้เป็นไปด้วยความรวดเร็วภายใน 48 ชั่วโมง ตามประมวลกฎหมายวิธี พิจารณาความอาญามาตรา 19

³⁹ ผู้เข้ารับการบำบัดรักษาเสพติดในคดีฟื้นฟูหมายความว่าผู้ที่ถูกจับกุมในคดีเสพ ใช้ หรือครอบครองเพื่อเสพที่มีคำสั่งให้ เข้ารับการบำบัดฟื้นฟูโดยไม่ถูกฟ้องดำเนินคดีต่อศาลในคดียาเสพติดหรือที่เรียกว่า ‘บังคับบำบัด’ ดังนั้นผู้เข้ารับการ บำบัดรักษาเสพติดในคดีฟื้นฟูในกลุ่มนี้จึงไม่ได้ถูกคุมประพฤติ

ราย⁴⁰ ซึ่งประเด็นดังกล่าวกำลังสะท้อนให้เห็นถึงด้อยลงของประสิทธิภาพและช่องว่างในการจัดการกับผู้ติดยาเสพติดภายหลังจากมีกฎหมายใหม่ที่กลุ่มผู้เสพยาเสพติด ผู้ใช้ยาเสพติด หรือครอบครองยาเสพติดเหล่านี้เมื่อถูกจับกุมดำเนินคดีกลับไม่มีมาตรการดำเนินการที่เหมาะสมและได้กลับเข้าสู่ชุมชนโดยที่ไม่ได้มีการบำบัดรักษาแม้ในช่วงกลางปี พ.ศ. 2567 จะได้มีการออกกฎกระทรวงแก้ไขข้อสันนิษฐานการครอบครองยาเสพติดเพื่อเสพ⁴¹ กำหนดให้แอมเฟตามีนที่มีปริมาณไม่เกินหนึ่งหน่วยการใช้ (1 เม็ด) ให้สันนิษฐานว่ามีไว้ในครอบครองเพื่อเสพทำให้หากมีผู้ครอบครองเกินกว่าหนึ่งเม็ดจะถูกนำตัวไปฟ้องคดียังศาลอาญาซึ่งทำให้สามารถมีเวลาตรวจสอบประวัติและรวบรวมหลักฐานได้มากขึ้นในช่วงระหว่างการฝากขังศาลอาญาที่มีระยะเวลานานกว่าคดีศาลแขวงที่ต้องฟ้องคดีด้วยวาจาเลยหากจำเลยรับสารภาพ แต่การใช้มาตรการบำบัดก็ยังมีใช้น้อยอยู่มากซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการแก้ไขปัญหายาเสพติดในภาพรวมเป็นอย่างมาก

แม้คดียาเสพติดให้โทษจะไม่ได้เป็นคดีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินโดยตรงและไม่ได้อยู่ในขอบเขตของกรอบแนวทางการควบคุมอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพตามมติคณะรัฐมนตรี ลงวันที่ 24 มกราคม พ.ศ. 2560 อย่างไรก็ตามข้อเท็จจริงของการประเมินตัวชี้วัดด้านความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในปัจจุบันได้มีขยายขอบเขตไปยังอาชญากรรมประเภทอื่น ๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยเช่นการครอบครองอาวุธปืนด้วย ปัจจุบันสถานการณ์ยาเสพติดและผู้ติดยาเสพติดในพื้นที่นั้นเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นในความปลอดภัยของประชาชนในพื้นที่เป็นอย่างมาก และยังเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อกระบวนการยุติธรรมที่ควรให้ความสำคัญด้วยเช่นกันจากการที่กระบวนการยุติธรรมของประเทศไทยนั้นมียาเสพติดมากที่สุด จึงควรนำประเด็นเกี่ยวกับนโยบายการบำบัดยาเสพติดดังกล่าวมาประกอบในการประเมินตัวชี้วัดและขับเคลื่อนนโยบายกระบวนการยุติธรรมต่อไป

5.2.2 อาชญากรรมทางเทคโนโลยีและการหลอกลวงฉ้อโกง

จากรายงานอาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมไทยวันนี้ปี พ.ศ.2565⁴² ได้ประเมินไว้ว่าสถานการณ์คดีอาชญากรรมทางเทคโนโลยีและการหลอกลวงฉ้อโกงกำลังเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วอย่างก้าวกระโดด โดยเพิ่มขึ้นเกินกว่าครึ่งหนึ่งของคดียาเสพติดที่รับแจ้งทั้งหมด และมีความเป็นไปได้ที่จะเพิ่มสูงขึ้นเกินกว่าคดียาเสพติดในอนาคตอันใกล้ ภายหลังจากที่ได้มีการประกาศใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติดมาระยะหนึ่ง

⁴⁰ ข้อมูลสถิติที่กรมคุมประพฤติรายงานในการประชุมคณะอนุกรรมการพัฒนาระบบงานยุติธรรม ครั้งที่ 1/2567 เมื่อวันที่ 1 สิงหาคม พ.ศ. 2567

⁴¹ กฎกระทรวงกำหนดปริมาณยาเสพติดให้โทษและวัตถุออกฤทธิ์ที่สันนิษฐานว่ามีไว้ในครอบครองเพื่อเสพ (ฉบับที่ 2) ลงวันที่ 17 มิถุนายน พ.ศ. 2567

⁴² สำนักงานกิจการยุติธรรม, *อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมไทยวันนี้ปี พ.ศ.2565*. (รายงานเผยแพร่: สำนักงานกิจการยุติธรรม, 2565)

ข้อมูลจากรายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม ประจำปี พ.ศ. 2567 ซึ่งเป็นฉบับล่าสุด⁴³ รายงานว่าสถิติคดีอาชญากรรมให้โทษมีแนวโน้มลดลงเรื่อย ๆ จาก 346,980 คดี ในปี พ.ศ.2564 ลดเหลือเพียง 252,119 คดี ในปี พ.ศ.2567 ในขณะที่คดีหลอกลวงฉ้อโกงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จากปี พ.ศ.2566 มีคดีหลอกลวงฉ้อโกงจากรายงานของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องจำนวน 21,415 คดี⁴⁴ เพิ่มขึ้นเป็น 40,135 คดี ในปี พ.ศ.2567⁴⁵ โดยในส่วนนี้มีสถิติการรับแจ้งความออนไลน์โดยรวมของกองบัญชาการตำรวจสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (บช.สอท.)⁴⁶ พบว่าตั้งแต่มีระบบการรับแจ้งความคดีออนไลน์เฉพาะคดีอาชญากรรมทางเทคโนโลยีตั้งแต่ 1 มีนาคม 2565 เป็นต้นมา โดยในปี พ.ศ.2567 มีคดีอาชญากรรมทางเทคโนโลยีในระบบการรับแจ้งความออนไลน์มากถึง 665,125 คดี มูลค่าความเสียหายกว่า 34,700 ล้านบาท ซึ่งสูงเกินกว่าคดีอาชญากรรมและก้าวเป็นอาชญากรรมลำดับหนึ่งเป็นที่เรียบร้อยแล้วโดยส่วนใหญ่เป็นคดีหลอกลวงให้กู้เงิน (322,433 คดี คิดเป็นร้อยละ 48.48) และคดีหลอกลวงให้ซื้อสินค้าและบริการ (172,380 คดี คิดเป็นร้อยละ 25.92) ซึ่งสอดคล้องกับผลการสำรวจเหยื่ออาชญากรรมในการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Survey) ที่พบว่าอาชญากรรมคดีหลอกลวงฉ้อโกงเพิ่มสูงขึ้นอย่างก้าวกระโดดเช่นเดียวกันจาก 3,434.27 คดีต่อประชากรแสนคน ในปี พ.ศ.2566 โดยเพิ่มขึ้นเป็น 7,392.92 คดี ในปี พ.ศ.2567

ในส่วนของนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามคดีอาชญากรรมทางเทคโนโลยีและคดีหลอกลวงฉ้อโกงออนไลน์ ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับคดีอาชญากรรมทางเทคโนโลยีและคดีหลอกลวงฉ้อโกงออนไลน์โดยได้มีการออกพระราชกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี พ.ศ.

⁴³ สำนักงานกิจการยุติธรรม, รายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม ประจำปี พ.ศ. 2567. (รายงานเผยแพร่: สำนักงานกิจการยุติธรรม, 2568)

⁴⁴ สถิติคดีจากสถิติทางการ (Administrative Data) ของตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมฯ คดีหลอกลวงฉ้อโกงปี 2566 จำนวน 21,415 คดี นับรวมคดีหลอกลวงฉ้อโกงของตำรวจ 13,163 คดี คดีฉ้อโกงผ่านระบบคอมพิวเตอร์ 6,649 คดี คดีบัตรอิเล็กทรอนิกส์ 285 คดี คดีเรียกเก็บดอกเบี้ยเกินอัตรา 1,310 และคดีที่เป็นคดีหลอกลวงฉ้อโกงประเภทหนึ่งตามมาตรฐานสากล และคดีจากกรมสอบสวนคดีพิเศษซึ่งเป็นคดีฉ้อโกงประชาชน 8 คดี และคดีเงินกู้ยืมระบบ 0 คดี

⁴⁵ สถิติคดีจากสถิติทางการ (Administrative Data) ของตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมฯ คดีหลอกลวงฉ้อโกงปี 2567 จำนวน 40,135 คดี นับรวมคดีหลอกลวงฉ้อโกงของตำรวจ 25,770 คดี คดีฉ้อโกงผ่านระบบคอมพิวเตอร์ 9,783 คดี คดีเรียกเก็บดอกเบี้ยเกินอัตรา 4,576 (เป็นคดีที่เป็นคดีหลอกลวงฉ้อโกงประเภทหนึ่งตามมาตรฐานสากล) และคดีจากกรมสอบสวนคดีพิเศษซึ่งเป็นคดีฉ้อโกงประชาชน 4 คดี และคดีเงินกู้ยืมระบบ 2 คดี

⁴⁶ สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มีการพัฒนาระบบการรับแจ้งคดีออนไลน์ Thaipoliceonline เป็นระบบอำนวยความสะดวกในการแจ้งคดีเบื้องต้นโดยมีกองบัญชาการตำรวจสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (บช.สอท.) เป็นหน่วยงานรวบรวมและบริหารจัดการข้อมูล

2566 เพื่อกำหนดมาตรการพิเศษในการป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยี เช่น การอายัดบัญชีที่เกี่ยวข้อง การร้องทุกข์ผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ การกำหนดความผิดฐานรับจ้างเปิดบัญชีแทนกัน และการยกเว้นความรับผิดตามกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเมื่อเปิดเผยข้อมูลเพื่อการปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้พัฒนาระบบ รับแจ้งความออนไลน์ (www.thaipoliceonline.com) เพื่ออำนวยความสะดวกให้ประชาชนสามารถแจ้งเหตุได้รวดเร็วและติดตามผลได้อย่างโปร่งใส และการปรับปรุงกฎหมายอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์และการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (พ.ศ. 2560) ซึ่งให้เจ้าหน้าที่มีอำนาจสืบสวนทางเทคนิค และพ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ที่วางมาตรฐานการจัดเก็บและใช้ข้อมูลส่วนบุคคล เพื่อป้องกันการละเมิดความเป็นส่วนตัว

แม้จะมีการออกกฎหมายป้องกันปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยีเป็นการเฉพาะแต่สถานการณ์อาชญากรรมมีแนวโน้มทวีความรุนแรงมากขึ้นเมื่อวิเคราะห์จากสถิติอาชญากรรมที่เพิ่มสูงขึ้นทั้งจากการแจ้งความและการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Survey) ที่สำคัญเริ่มมีการกีดกันในการเข้าไปจัดการกับแหล่งก่อเหตุอาชญากรรมหลอกลวงฉ้อโกงในประเทศเพื่อนบ้านซึ่งยากแก่การดำเนินคดี เช่น แหล่งก่ออาชญากรรมในพื้นที่ชนกลุ่มน้อยในเมียนมาร์ หรือแหล่งก่ออาชญากรรมในประเทศที่มีความขัดแย้งกับประเทศไทย ในส่วนของมาตรการดำเนินการในปี พ.ศ.2568 ได้มีการออกพระราชกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2568 ซึ่งขยายขอบเขตมาตรการในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยีเพิ่มเติมไปจากเดิมของกฎหมายในปี พ.ศ.2566 ในประเด็นสำคัญอันได้แก่ การกำหนดให้มีศูนย์กลางการรายงานข้อมูลการใช้อินเทอร์เน็ตและบัญชีทางการเงินและเป็นหน้าที่ของผู้ให้บริการที่จำต้องทำหน้าที่รายงานข้อมูล การกำหนดให้ผู้ให้บริการโทรศัพท์ ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต และสถาบันการเงิน และมีการระบุชัดเจนถึงผู้ให้บริการสินทรัพย์ดิจิทัล ทำหน้าที่คัดกรองบัญชีที่อาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดและกำหนดความรับผิดทางแพ่งให้กับผู้ให้บริการหากไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานหรือมาตรการในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม กำหนดอำนาจในการเข้าถึงบัญชีในต่างประเทศ เพิ่มอำนาจและขีดความสามารถในการระงับบัญชีให้เป็นไปด้วยความรวดเร็ว และกำหนดมาตรฐานในการจดทะเบียนและบันทึกรายละเอียดลูกค้าของผู้ให้บริการโทรศัพท์ ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต และสถาบันการเงิน รวมถึงการยึดเงินหรือสินทรัพย์ในบัญชีที่ไม่มีผู้ติดต่อขอรับคืนภายในสิบปี

สถานการณ์อาชญากรรมทางเทคโนโลยียังทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีความซับซ้อนและยากลำบากในการดำเนินมาตรการในการป้องกันและปราบปราม จนปัจจุบันได้กลายเป็นอาชญากรรมลำดับหนึ่งที่มีผลกระทบทั้งต่อภาระงานในกระบวนการยุติธรรม จำนวนผู้เสียหาย และมูลค่าความเสียหาย

1) ตัวชี้วัดด้านที่ 2.1 ระดับความหวาดกลัวภัยอาชญากรรม มาจากการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Survey: CVS) ปี พ.ศ. 2567 โดยสำนักงานกิจการยุติธรรม ซึ่งเป็นการประเมินระดับความรู้สึกปลอดภัยของประชาชนในบริเวณที่พักอาศัย ผลการสำรวจพบว่า ประชาชนมีความรู้สึกปลอดภัยร้อยละ 67.33 ลดลงจากการสำรวจปีก่อนหน้า (พ.ศ. 2566) ที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 72.89 ทั้งนี้ ค่าคะแนนที่ลดลงอาจเป็นผลจากการรับรู้ข่าวสารอาชญากรรมที่เพิ่มขึ้นในสื่อสาธารณะ ทำให้ประชาชนรู้สึกหวาดกลัวต่อการเกิดอาชญากรรมในบริเวณที่พักอาศัยมากขึ้น

2) ตัวชี้วัดที่ 2.2 คติความรุนแรงต่อชีวิตร่างกายและเพศ มีคะแนนดัชนีเฉลี่ย 0.192 ลดลงจากการประเมินในปีก่อนหน้า (พ.ศ. 2567) ที่การประเมินคติความผิดต่อชีวิตร่างกายและเพศ มีค่าคะแนนดัชนีเฉลี่ยอยู่ที่ 0.500 โดยการจัดเก็บข้อมูลคติความรุนแรงต่อชีวิต ร่างกาย และเพศ ยังประสบข้อจำกัดจากการรายงานข้อมูลที่ไม่ครบถ้วน ส่งผลให้คะแนนด้านผลปฏิบัติและคุณภาพข้อมูลอยู่ในระดับต่ำ ขณะที่สถิติทางการสะท้อนแนวโน้มการแจ้งความที่เพิ่มขึ้น ส่วนข้อมูลภาคประชาชนพบแนวโน้มเพิ่มขึ้นเช่นกัน ยกเว้นความรุนแรงทางจิตใจ และกรณีความรุนแรงทางเพศในวัยเด็กและเยาวชนที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น

3) ตัวชี้วัดที่ 2.3 คติประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน มีคะแนนดัชนีเฉลี่ย 0.625 เพิ่มขึ้นจากการประเมินในปีก่อนหน้า (พ.ศ. 2567) ที่การประเมินคติประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน มีค่าคะแนนดัชนีเฉลี่ยอยู่ที่ 0.500 โดยการจัดเก็บข้อมูลจากหน่วยงานภาครัฐยังมีข้อจำกัดด้านความต่อเนื่อง ส่งผลให้คุณภาพข้อมูลอยู่ในระดับต่ำ ขณะที่ผลปฏิบัติสะท้อนแนวโน้มการแจ้งเหตุของประชาชนที่เพิ่มขึ้น ทำให้คะแนนผลปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อรวมกับข้อมูลจากการสำรวจภาคประชาชนซึ่งพบอัตราการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมลดลงอย่างมีนัยสำคัญ ส่งผลให้คะแนนดัชนีโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

4) คติหลอกลวงฉ้อโกง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินคติประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยมีอัตรา 60.86 คติต่อประชากรแสนคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 87.72 จากปีก่อนหน้าที่อัตรา 32.42 คติต่อประชากรแสนคน ซึ่งการฉ้อโกงและการหลอกลวงทางออนไลน์ มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องจากพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีของประชาชนและกลโกงที่ซับซ้อนมากขึ้น ส่งผลให้ประชาชนตกเป็นเหยื่อจำนวนมาก ทั้งนี้ การรับแจ้งคดีหลอกลวงฉ้อโกงปี พ.ศ. 2567 มีจำนวน 40,135 คดี นับรวมคดีหลอกลวงฉ้อโกงของตำรวจ 25,770 คดี คดีฉ้อโกงผ่านระบบคอมพิวเตอร์ 9,783 คดี คดีเรียกเก็บดอกเบี้ยเกินอัตรา 4,576 (เป็นคดีที่เป็นคดีหลอกลวงฉ้อโกงประเภทหนึ่งตามมาตรฐานสากล) และคดีจากกรมสอบสวนคดีพิเศษซึ่งเป็นคดีฉ้อโกงประชาชน 4 คดี และคดีเงินกู้ยืมนอกระบบ 2 คดี เมื่อเปรียบเทียบกับผลการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนพบว่า คดีหลอกลวงฉ้อโกงที่เหยื่อได้รับความเสียหายมีจำนวนมากถึง 7,392.92 คดีต่อประชากรแสนคน ซึ่งมากกว่าสถิติการรับแจ้งคดีอาญา ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความไม่สอดคล้องระหว่างสถิติการแจ้งเหตุ

ออนไลน์และการบันทึกคดีจริง และอาจส่งผลต่อการวางนโยบายด้านความปลอดภัยของประเทศจึงจำเป็นต้องเร่งพัฒนาระบบการรับแจ้ง การสอบสวน และการติดตามคดีให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

5) ตัวชี้วัดที่ 2.4 การเสียชีวิตที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้งต่อประชากร 100,000 คน จำแนกตาม อายุ เพศ และสาเหตุ มีคะแนนดัชนีเฉลี่ย 0.375 ลดลงจากการประเมินในปีก่อนหน้า (พ.ศ. 2567) ที่การประเมินคดีก่อความไม่สงบหรือก่อการร้าย มีค่าคะแนนดัชนีเฉลี่ยอยู่ที่ 0.459 โดยการประเมินในปี พ.ศ. 2568 มีการจำแนกประเด็นการจัดเก็บข้อมูลให้ครอบคลุมมากขึ้น โดยสำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติรายงานว่าการเสียชีวิตจากเหตุการณ์ด้านความมั่นคงในปี พ.ศ. 2567 ส่วนใหญ่เป็นการเสียชีวิตของเจ้าหน้าที่ของรัฐจากเหตุความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ไม่ใช่การเสียชีวิตจากการชุมนุมหรือการประท้วงต่อต้านรัฐบาล ทั้งนี้ มีรายงานการเสียชีวิตรวมทั้งสิ้น 50 คน ต่อประชากร 100,000 คน และขณะที่สถิติการเสียชีวิตที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้ง (Armed conflict) มีการรวบรวมข้อมูลต่อเนื่อง โดยรายงานว่าประเทศไทยไม่มีสถานการณ์ดังกล่าว

6) ตัวชี้วัดที่ 2.5 คดีการค้ำมนุษย์ มีคะแนนดัชนีเฉลี่ย 0.250 ลดลงจากการประเมินในปีก่อนหน้า (พ.ศ. 2567) ที่การประเมินคดีการค้ำมนุษย์ มีค่าคะแนนดัชนีเฉลี่ยอยู่ที่ 1.000 โดยข้อมูลทางการจากกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ พบว่าจำนวนเหยื่อคดีการค้ำมนุษย์สูงเกินค่าเป้าหมาย ส่งผลให้คะแนนผลปฏิบัติอยู่ในระดับต่ำ ขณะที่ข้อมูลจากการสำรวจภาคประชาชนสะท้อนอัตราการตกเป็นเหยื่อเพื่อบังคับใช้แรงงานที่เพิ่มขึ้น จึงได้คะแนนดัชนีอยู่ในระดับต่ำ

7) ตัวชี้วัดที่ 2.8 สถิติคดีที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตร่างกายหรือทรัพย์สินอื่นตามมาตรฐานสากล มีคะแนนดัชนีเฉลี่ย 0.538 โดยมีสถิติคดีบางตัวที่สามารถนำมาเปรียบเทียบกับสถิติของปี พ.ศ. 2567 ได้ ซึ่งสถิติคดีที่มีค่าคะแนนเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า ได้แก่ คดีอุบัติเหตุ มีคะแนนดัชนี 1.000 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าที่มีค่าคะแนน 0.375 คดีถูกล่วงละเมิดความเป็นส่วนตัว (Privacy Law) มีคะแนนดัชนี 0.750 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าที่มีค่าคะแนน 0.000 คดีข่มเหงรังแก (Bullying) มีคะแนนดัชนี 0.750 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าที่มีค่าคะแนน 0.250 และสถิติคดีที่มีค่าคะแนนเท่ากันกับปีก่อนหน้า ได้แก่ คดีอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ มีคะแนนดัชนี 0.750 คดีได้รับอันตรายจากการปล่อยมลภาวะ มีคะแนนดัชนี 0.250 คดีความรุนแรงที่เกิดจากการล้างแค้นกันเองโดยไม่พึงกระบวนการยุติธรรม (Violent Redress) มีคะแนนดัชนี 0.000 และคดีอาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชัง (Hate Crime) ด้วยความแตกต่างทางเชื้อชาติ ฐาน ศาสนา ฯลฯ) มีคะแนนดัชนี 0.000

8) ตัวชี้วัดที่ 2.9 อัตราการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในคดีที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตร่างกายหรือทรัพย์สินอื่นจากการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน มีคะแนนดัชนีเฉลี่ย 0.300 โดยมีสถิติคดีบางตัวที่สามารถนำมาเปรียบเทียบกับสถิติของปี พ.ศ. 2567 ได้ ซึ่งสถิติคดีที่มีค่าคะแนนเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า ได้แก่ คดีเรียกสินบน

โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีคะแนนดัชนี 0.500 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าที่มีค่าคะแนน 0.000 คดีถูกเลือกปฏิบัติโดยมิชอบ (Discrimination) มีคะแนนดัชนี 0.500 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าที่มีค่าคะแนน 0.000 คดีเจ้าหน้าที่รัฐใช้อำนาจโดยมิชอบ (Abuse of Power) มีคะแนนดัชนี 0.500 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าที่มีค่าคะแนน 0.000 ในส่วนคดีที่มีค่าคะแนนลดลงจากปีก่อนหน้า ได้แก่ คดีข่มขู่คุกคาม (Physical Harassment) มีคะแนนดัชนี 0.500 ลดลงจากปีก่อนหน้าที่มีค่าคะแนน 1.000 คดีอุบัติเหตุ มีคะแนนดัชนี 0.000 ลดลงจากปีก่อนหน้าที่มีค่าคะแนน 0.250 คดีได้รับอันตรายจากการปล่อยมลภาวะตามเขตที่พักอาศัย มีคะแนนดัชนี 0.500 ลดลงจากปีก่อนหน้าที่มีค่าคะแนน 1.000 คดีเรียกรับสินบนโดยภาครัฐกิจ มีคะแนนดัชนี 0.500 ลดลงจากปีก่อนหน้าที่มีค่าคะแนน 1.000 คดีถูกล่วงละเมิดความเป็นส่วนตัว มีคะแนนดัชนี 0.000 ลดลงจากปีก่อนหน้าที่มีค่าคะแนน 1.000 และในส่วนคดีที่มีค่าคะแนนเท่ากันกับปีก่อนหน้า ได้แก่ คดีความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ มีคะแนนดัชนี 0.000 และคดีตกเป็นเหยื่อในกระบวนการยุติธรรม มีคะแนนดัชนี 0.500 เท่ากัน

9)

10) ปัญหาสิทธิทางเสียง โดยเฉพาะปัญหาเสียงดังจากสถานบันเทิงและการก่อสร้างสะท้อนการบังคับใช้กฎหมายที่ไม่เข้มงวด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเร่งดำเนินการควบคุมเสียงดัง สร้างจิตสำนึกเรื่องสิทธิของผู้อื่น และให้ความรู้แก่ประชาชนในการอยู่ร่วมกันในชุมชนอย่างมีความรับผิดชอบ

11) แม้อาชญากรรมทางเทคโนโลยีจะเพิ่มขึ้น แต่อาชญากรรมพื้นฐาน เช่น คดีเกี่ยวกับทรัพย์ ยังคงเป็นปัญหาใหญ่ของระบบยุติธรรม โดยจำนวนคดีรับแจ้งเพิ่มขึ้นจาก 57,226 คดีในปี พ.ศ. 2565 เป็น 118,692 คดีในปี 2567 ผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมเพิ่มขึ้นกว่า 3 เท่า การจับกุมในคดีความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ยังมีอัตราสำเร็จต่ำกว่าคดีทั่วไป (ต่ำกว่า 60%) ขณะที่ความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายสูงสุดคือคดียาเสพติด รองลงมาคือการพนันและอาวุธปืน การป้องกันและปราบปรามควรเน้นการทำงานเชิงพื้นที่ร่วมกับชุมชน ผู้นำท้องถิ่น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อสกัดกั้นปัญหาอย่างยั่งยืน

12) จากผลการดำเนินงานและการประเมินตัวชี้วัดด้านความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัย พบว่าประเทศไทยมีพัฒนาการในการปรับตัวต่อภัยคุกคามรูปแบบใหม่ โดยเฉพาะอาชญากรรมทางเทคโนโลยี แต่ยังคงมีความท้าทายสำคัญ ได้แก่ ความคลาดเคลื่อนของข้อมูลสถิติ การรับแจ้งความที่ไม่ครอบคลุม และการบังคับใช้กฎหมายที่ยังไม่ทันต่อรูปแบบอาชญากรรมสมัยใหม่ ซึ่งจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาเชิงระบบทั้งด้านเทคโนโลยี กระบวนการ และบุคลากร เพื่อเสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนอย่างยั่งยืน

5.3 การมีกฎหมายที่ดี ประชาชนเคารพกฎหมาย

ในการติดตามและวิเคราะห์สถานการณ์กระบวนการยุติธรรมในปัจจุบันได้มีการกำหนดตัวชี้วัดเพิ่มเติมในประเด็นการมีกฎหมายที่ดีและการที่ประชาชนเคารพกฎหมาย โดยยึดหลักสำคัญที่ว่า “กระบวนการยุติธรรมที่มีประสิทธิภาพจะต้องเริ่มจากการมีกฎหมายที่ดี ทันสมัย และไม่เป็นภาระแก่ประชาชน” ทั้งนี้ การพัฒนาตัวชี้วัดดังกล่าวมีที่มาจากบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 77 ซึ่งกำหนดให้รัฐพึงตรากฎหมายเท่าที่จำเป็น ยกเลิกกฎหมายที่ไม่จำเป็นหรือไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ และต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นและประเมินผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นอย่างรอบด้านก่อนการตรากฎหมาย

หลักการดังกล่าวมีเป้าหมายเพื่อให้ประเทศไทยมีกฎหมายที่เหมาะสมกับบริบทของสังคม มีจำนวนเท่าที่จำเป็น และไม่ก่อให้เกิดภาระต่อประชาชน ทั้งนี้ ได้รับการกำหนดให้เป็นวาระสำคัญภายใต้แผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2566–2569) ซึ่งมุ่งพัฒนากระบวนการยุติธรรมให้มีความโปร่งใส มีประสิทธิภาพ และประชาชนให้ความร่วมมือในการปฏิบัติตามกฎหมายอย่างสมัครใจ

ในส่วนของการประเมินตัวชี้วัดที่ 3.1 ระดับความสำเร็จของการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย มีค่าคะแนนดัชนี 0.731 เพิ่มขึ้นมาจากการประเมินในปีก่อนหน้า (พ.ศ. 2567) ที่มีค่าคะแนน 0.635 ทั้งนี้ การประเมินในปี พ.ศ. 2568 ได้เพิ่มหัวข้อการประเมินตัวชี้วัดที่ 3.4 ตัวอย่างความสำเร็จของการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องประเมินผลการดำเนินงานทางกฎหมายของหน่วยงานตนเอง ซึ่งการประเมินในส่วนนี้มีค่าคะแนนดัชนีสูงถึง 0.802

สำหรับหน่วยงานหลักที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณากฎหมาย ได้แก่ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มีการดำเนินการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและประเมินผลกระทบของกฎหมายตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดอย่างต่อเนื่อง โดยมีกระบวนการบังคับใช้ให้หน่วยงานผู้เสนอร่างกฎหมายต้องดำเนินการดังกล่าวก่อนเสนอเข้าสู่การพิจารณาทุกครั้ง

อย่างไรก็ตาม จากผลการติดตามตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย พบว่า การประเมินผลกระทบของกฎหมายภายหลังการบังคับใช้ (Post-Legislative Evaluation) ยังมีการดำเนินการในระดับต่ำมาก ทั้งนี้ เนื่องจากยังไม่มีหน่วยงานเจ้าภาพหลักในการรับผิดชอบโดยตรง มีเพียงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ทำหน้าที่รวบรวมข้อมูลผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย แต่ยังขาดอำนาจตามกฎหมายในการกำหนดให้หน่วยงานต่าง ๆ ต้องดำเนินการประเมินผลกระทบของกฎหมายอย่างเป็นระบบ

นอกจากนี้ การนำผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายไปสู่การแก้ไข ปรับปรุง หรือยกเลิกกฎหมายที่ไม่จำเป็น รวมถึงการปรับปรุงกลไกการบังคับใช้กฎหมายให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลง ยังดำเนินการได้ในวงจำกัด จึงสะท้อนให้เห็นว่าการขับเคลื่อน “การมีกฎหมายที่ดี” ยังขาดกลไกสำคัญในการทบทวนและประเมินผลภายหลังการตรากฎหมาย

ภาครัฐยังจำเป็นต้องพัฒนากลไกในการตรวจสอบและติดตามการบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ตลอดจนเร่งปรับปรุง แก้ไข หรือยกเลิกกฎหมายที่ล้าสมัยหรือเป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพ เพื่อให้กฎหมายไทยมีความทันสมัย สอดคล้องกับบริบททางเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลง และไม่เป็นภาระแก่ประชาชน อันจะนำไปสู่กระบวนการยุติธรรมที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และเป็นธรรมอย่างแท้จริง

ในส่วนของการประเมินตัวชี้วัดที่ 3.2 สัดส่วนคดีความในกระบวนการยุติธรรม มีค่าคะแนนดัชนี 0.209 ซึ่งยังคงเป็นประเด็นที่ได้คะแนนที่น้อยในตัวชี้วัดด้านนี้ โดยเฉพาะการประเมินจำนวนคดีอาญาที่รับแจ้งทั้งหมดในภาพรวมของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ แยกคดีตามประมวลกฎหมายอาญา คดีจราจร และคดีตาม พ.ร.บ.ที่มีโทษทางอาญา มีค่าคะแนน 0.167 ลดลงจากการประเมินจากการประเมินในปีก่อนหน้า (พ.ศ. 2567) ที่มีค่าคะแนน 0.469 นอกจากนี้ ในปี พ.ศ. 2568 ยังได้เพิ่มการจัดเก็บข้อมูลจำนวนคดีทั้งหมดที่ขึ้นสู่การพิจารณาของศาลยุติธรรมเป็นปีแรก มีค่าคะแนนดัชนี 0.250

ในส่วนของคดีความในกระบวนการยุติธรรม พบว่า สถานการณ์ยาเสพติดในปี พ.ศ. 2567 ยังมีความรุนแรงอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะยาบ้าที่เพิ่มขึ้นอย่างก้าวกระโดดเนื่องจากการสู้รบในประเทศเมียนมาซึ่งส่งผลให้สารตั้งต้นถูกกลั่นเหล็เข้าสู่แหล่งผลิตมากขึ้น ทำให้ประเทศไทยกลายเป็นพื้นที่พักยาและกระจายเข้าสู่ชุมชนอย่างกว้างขวาง กลุ่มผู้ค้ารายย่อยเพิ่มจำนวนขึ้นมาก โดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชนที่ต้องการรายได้ง่ายๆ ส่งผลให้ผู้ใช้ ผู้เสพ และผู้ติดเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ผู้เข้ารับบำบัดยาเสพติดปี 2567 มีจำนวน 188,992 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.9 จากปีก่อน และมีผู้เข้ารับบำบัดที่มีอาการทางจิตเวชถึง 23,980 คน หรือร้อยละ 12.69 ซึ่งสะท้อนผลกระทบทางสุขภาพจิตที่รุนแรงขึ้น หน่วยงานรัฐควรเร่งแก้ไขแบบบูรณาการ ทั้งการสกัดกั้น การบำบัด การฟื้นฟู และการสร้างโอกาสทางอาชีพเพื่อป้องกันการกลับเข้าสู่วงจรยาเสพติด

ในการประเมินตัวชี้วัดที่ 3.3 ระดับการเคารพกฎหมายของประชาชน พบว่ามีค่าคะแนนดัชนีเท่ากับ 0.818 ซึ่งเพิ่มขึ้นจากการประเมินในปี พ.ศ. 2567 ที่มีค่าคะแนน 0.770 ผลการประเมินดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าประชาชนมีความเต็มใจและความพร้อมในการปฏิบัติตามกฎหมายอยู่ในระดับค่อนข้างดี โดยประชาชนส่วนใหญ่ยอมรับและมีความพร้อมที่จะปฏิบัติตามกฎหมายที่รัฐกำหนด อันถือเป็นปัจจัยสนับสนุนสำคัญต่อการบังคับใช้กฎหมายให้เกิดประสิทธิผล

5.4 การบังคับใช้กฎหมายถูกต้อง เทียบธรรม

ตัวชี้วัดนี้เดิมเป็นส่วนหนึ่งของกรอบการดำเนินงานภายใต้แนวคิดกระบวนการยุติธรรมบนพื้นฐานการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance Justice) ซึ่งมีขอบเขตกว้าง ครอบคลุมทั้งการดำเนินงานภายในกระบวนการยุติธรรมและการบริหารจัดการองค์กรของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ต่อมาในการพัฒนาตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมของประเทศไทย (Thailand Justice Indicators) ได้มีการออกแบบให้แยกปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมายอย่างถูกต้องและเที่ยงธรรม อาทิ ความถูกต้องปราศจากอคติ (Accuracy and Impartiality) การไม่เลือกปฏิบัติ (Non-Discrimination) และการปลอดจากการทุจริตหรือการแทรกแซงในกระบวนการยุติธรรม โดยทำการประเมินแยกเป็นรายมิติเพื่อสะท้อนภาพรวมที่ชัดเจนยิ่งขึ้น รวมถึงมีข้อเสนอให้กำหนดนิยามและต้นแบบของ “ความเที่ยงธรรม” ให้ชัดเจน เพื่อใช้เป็นกรอบในการติดตามและขับเคลื่อนการพัฒนากระบวนการยุติธรรมในมิติดังกล่าว

ผลการประเมินตัวชี้วัดด้านที่ 4 การบังคับใช้กฎหมายถูกต้อง เทียบธรรม ในปี พ.ศ. 2568 มีค่าคะแนนดัชนี 0.597 เพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากการประเมินในปี พ.ศ. 2567 ที่มีค่าคะแนนดัชนี 0.595 โดยตัวชี้วัดที่มีค่าคะแนนเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ 4.2 ไม่มีการเลือกปฏิบัติ (Discrimination) ในกระบวนการยุติธรรม มีค่าคะแนนดัชนี 0.659 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าที่มีค่าคะแนน 0.539 ตัวชี้วัดที่ 4.3 กระบวนการยุติธรรมที่ปลอดการทุจริต มีค่าคะแนนดัชนี 0.642 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าที่มีค่าคะแนน 0.549 ตัวชี้วัดที่ 4.4 ปราศจากการแทรกแซงกระบวนการยุติธรรม มีค่าคะแนนดัชนี 0.664 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าที่มีค่าคะแนน 0.559 และตัวชี้วัดที่มีค่าคะแนนลดลงจากปีก่อนหน้า ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ 4.1 มีมาตรการ กลไก และแนวทางในการกำกับดูแลตรวจสอบการใช้ดุลยพินิจของเจ้าพนักงานในการจับกุม สอบสวน สั่งคดี หรือพิจารณาให้เป็นไปด้วยความถูกต้อง ปราศจากอคติ (Accuracy and Impartial) มีค่าคะแนนดัชนี 0.783 ลดลงจากปีก่อนหน้าที่มีค่าคะแนน 0.813 และตัวชี้วัดที่ 4.5 สถิติเรื่องร้องเรียนหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม มีค่าคะแนนดัชนี 0.235 ลดลงจากปีก่อนหน้าที่มีค่าคะแนน 0.469 โดยเฉพาะประเด็นเรื่องการร้องเรียนหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมจากหน่วยงานรับเรื่องร้องเรียนหลัก พบว่ามีเพียงศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์ของรัฐบาล 1111 ที่มีการจัดเก็บและรายงานข้อมูลอย่างต่อเนื่อง ขณะที่หน่วยงานอื่นไม่ปรากฏข้อมูล ส่งผลให้ภาพรวมตัวชี้วัดมีค่าคะแนนค่อนข้างต่ำ สะท้อนถึงข้อจำกัดในการจัดเก็บสถิติเรื่องร้องเรียนของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

การติดตามสถานการณ์ด้านการสร้างความถูกต้องเที่ยงธรรมในกระบวนการยุติธรรมพบว่า หน่วยงานหลักในกระบวนการยุติธรรมได้วางระบบระเบียบ มาตรการ และกลไกกำกับตรวจสอบการใช้ดุลยพินิจไว้อย่างเป็นรูปธรรม เช่น

- สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีระบบกรองสำนวนคดีโดยผู้บังคับบัญชาตามระดับความร้ายแรงของคดี
- สำนักงาน ป.ป.ช. และ ป.ป.ท. มีระบบไต่สวนและคณะกรรมการร่วมตรวจสอบ
- กรมสอบสวนคดีพิเศษ (DSI) ปฏิบัติงานในรูปแบบคณะกรรมการร่วมกับพนักงานอัยการตั้งแต่ต้น
- สำนักงาน ป.ป.ส. มีคณะกรรมการกลั่นกรองคดีร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติด
- สำนักงาน ปปง. มีคณะกรรมการธุรกรรมกลั่นกรองการยึดและอายัดทรัพย์สิน
- สำนักงานอัยการสูงสุดมีระบบตรวจสอบสำนวนคดีรายเดือนและรายไตรมาส

จากระเบียบและกลไกดังกล่าว ถือได้ว่ากระบวนการยุติธรรมของไทยมีโครงสร้างตรวจสอบที่ชัดเจน และได้รับการประเมินในระดับสูง อย่างไรก็ตาม ทุกระบบการตรวจสอบปัญหา เช่น การเลือกปฏิบัติ การทุจริต การแทรกแซงกระบวนการยุติธรรม หรือการดำเนินคดีผิดพลาด ยังมีข้อจำกัด โดยเฉพาะในระดับพื้นที่ภูมิภาค ซึ่งส่วนใหญ่ยังอาศัยระบบรับเรื่องร้องเรียนในส่วนกลางเป็นหลัก

ในส่วนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการรับเรื่องร้องทุกข์และดำเนินคดี พบว่ามีภาระงานจำนวนมาก จึงอาจไม่สามารถใช้ระบบกลั่นกรองในลักษณะคณะกรรมการเช่นเดียวกับหน่วยงานอื่นได้ ทั้งนี้ จากจำนวนคดีที่มีข้อผิดพลาดเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จึงมีความจำเป็นต้องพิจารณาพัฒนาระบบตรวจสอบการใช้ดุลยพินิจให้รัดกุมและเที่ยงตรงมากยิ่งขึ้น เช่น การนำระบบทีมสอบสวนในคดีสำคัญมาใช้ หรือผลักดันการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมให้พนักงานอัยการมีส่วนร่วมในการสอบสวนตั้งแต่ต้น รวมถึงการขับเคลื่อนร่างพ.ร.บ.การสอบสวนคดีอาญาให้เกิดความก้าวหน้า เพื่อยกระดับความถูกต้องเที่ยงธรรมของกระบวนการยุติธรรมโดยรวม

นอกจากนี้ ที่ประชุมคณะกรรมการพัฒนาระบบงานยุติธรรม ครั้งที่ 1/2568 ได้มีมติให้การศึกษาแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหากฎหมายที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ โดยเห็นชอบในหลักการแต่งตั้งคณะกรรมการศึกษากฎหมายที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ เพื่อดำเนินการศึกษาวิเคราะห์กฎหมายที่อาจมีเนื้อหาขัดหรือไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ รวมถึงเสนอแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าวให้เป็นระบบและมีประสิทธิภาพ โดยประธานอนุกรรมการได้ลงนามในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตามคำสั่งคณะกรรมการฯ ที่ 2/2567 ลงวันที่ 15 ตุลาคม 2567 เพื่อเริ่มดำเนินงานอย่างเป็นทางการ

ในการดำเนินการ กองกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม ซึ่งทำหน้าที่เป็นฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการฯ ได้จัดการประชุมคณะกรรมการครั้งที่ 1/2567 เมื่อวันที่ 18 ธันวาคม 2567 โดยที่ประชุมได้พิจารณาคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 ถึง 2567 เพื่อวิเคราะห์ลักษณะและแนวทางการ

วินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายที่อาจขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ที่ประชุมได้มีข้อสังเกตให้ฝ่ายเลขานุการพิจารณาปรับปรุงข้อมูลให้มีความครบถ้วนสมบูรณ์มากขึ้น และให้ขยายขอบเขตการศึกษาไปถึงปีที่มีการจัดตั้งศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อให้ได้ภาพรวมทางประวัติศาสตร์และพัฒนาการของการวินิจฉัยอย่างครบถ้วน

5.5 กระบวนการยุติธรรมบนพื้นฐานการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

กระบวนการยุติธรรมบนพื้นฐานการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance Justice) หมายถึง การบริหารงานยุติธรรมที่ยึดหลักธรรมาภิบาล และมุ่งพัฒนาระบบงานยุติธรรมให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้ โดยหลักการดังกล่าวเป็นหนึ่งในเป้าหมายสำคัญตามแนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติ (Sustainable Development Goals: SDGs) โดยเฉพาะเป้าหมายที่ 16 ซึ่งเน้นการสร้างสังคมที่สงบสุข ยุติธรรม และมีสถาบันที่เข้มแข็ง อันสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนากระบวนการยุติธรรมในระดับชาติของประเทศไทย ทั้งในยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561–2580) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนปฏิรูปประเทศด้านกระบวนการยุติธรรม ซึ่งต่างให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบการบริหารจัดการยุติธรรมให้สอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล

แผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2566–2569) ได้กำหนดแนวทางการพัฒนากระบวนการยุติธรรมให้สอดคล้องกับมิติที่ 2 คือ การพัฒนากระบวนการยุติธรรมตามมาตรฐานสากล โดยเฉพาะในด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม การพัฒนาระบบข้อมูลและเทคโนโลยี ตลอดจนการบริหารงานยุติธรรมให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล ซึ่งเป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนากระบวนการยุติธรรมของประเทศ

จากการสำรวจตัวชี้วัดด้านกระบวนการยุติธรรมบนพื้นฐานการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีในปี พ.ศ. 2568 ปรากฏสถานการณ์สำคัญที่น่าสนใจต่อการพัฒนากระบวนการยุติธรรม ดังนี้

1) ตัวชี้วัดด้านที่ 5.1 กระบวนการยุติธรรมที่เปิดเผยและโปร่งใส มีค่าคะแนนดัชนี 0.721 ลดลงจากปี พ.ศ. 2567 ที่มีค่าคะแนน 0.818 โดยเฉพาะประเด็นเรื่องหากมีการคัดค้านหรือโต้แย้งการทำหน้าที่ของรัฐหรือเจ้าพนักงานในกระบวนการยุติธรรม ประชาชนหรือองค์กรภาคเอกชนผู้ทำหน้าที่นั้นมีความมั่นใจได้ว่าจะไม่ถูกตอบโต้เอาคืน มีค่าคะแนนลดลงค่อนข้างมาก จากค่าคะแนนดัชนี 0.900 เหลือเพียงค่าคะแนนดัชนี 0.735

2) ตัวชี้วัดด้านที่ 5.2 คะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม (ITA) โดยการประเมินความโปร่งใสของหน่วยงานรัฐในกระบวนการยุติธรรมอ้างอิงจากค่าคะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงาน (Integrity and Transparency Assessment: ITA) ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ซึ่ง

พิจารณาด้านการใช้อำนาจ การใช้งบประมาณ การใช้ทรัพย์สินของรัฐ การแก้ไขปัญหาการทุจริต การเปิดเผยข้อมูล และคุณภาพการสื่อสารของหน่วยงานรัฐ

จากผลการประเมินค่าคะแนน ITA ล่าสุดในปี พ.ศ. 2567 หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมมีคะแนนดัชนีสูงถึง 0.909 (ร้อยละ 90.92) ค่าคะแนนเท่ากันกับปีก่อนหน้า (พ.ศ. 2566) โดยปีล่าสุดสำนักงานศาลปกครองได้คะแนนสูงสุด (ร้อยละ 97.62) และสถาบันอนุญาโตตุลาการได้คะแนนต่ำสุด (ร้อยละ 74.84) ต่างจากปีก่อนหน้าที่กรมราชทัณฑ์ได้คะแนนสูงสุด (ร้อยละ 98.43) และสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้คะแนนต่ำสุด (ร้อยละ 58.80) อย่างไรก็ตาม แม้ค่าคะแนน ITA จะอยู่ในระดับสูง แต่ประเทศไทยยังคงมีอันดับดัชนีชี้วัดการทุจริต (Corruption Perception Index) อยู่ในระดับต่ำเมื่อเทียบกับมาตรฐานสากล ซึ่งสะท้อนว่าการประเมิน ITA อาจเน้นการตรวจสอบขั้นตอนและกระบวนการมากกว่าผลลัพธ์ที่แท้จริงในทางปฏิบัติ

3) ตัวชี้วัดด้านที่ 5.3 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการกำหนดระยะเวลามาตรฐานตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย และเร่งรัดให้กระบวนการยุติธรรมเป็นไปด้วยความรวดเร็ว มีค่าคะแนนดัชนี 0.542 ลดลงจากปีก่อนหน้า (พ.ศ. 2567) มีค่าคะแนน 0.657 โดยเฉพาะประเด็นเรื่องหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมมีการจัดทำระยะเวลาเฉลี่ยในการดำเนินคดีหรือการดำเนินงานในกระบวนการยุติธรรม มีค่าคะแนนลดลงค่อนข้างมากจากค่าคะแนนดัชนี 0.712 เหลือเพียงค่าคะแนนดัชนี 0.458 และประเด็นเรื่องหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมมีมาตรการหรือกลไกในการวิเคราะห์กระบวนการต่าง ๆ ในการดำเนินคดี หรือดำเนินงานในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา แพ่ง หรือปกครอง และมีการปรับปรุงกระบวนการทำงานเพื่อลดระยะเวลาและขั้นตอนการปฏิบัติงานในกระบวนการยุติธรรม ยุติธรรม มีค่าคะแนนลดลงจากค่าคะแนนดัชนี 0.636 เหลือเพียงค่าคะแนนดัชนี 0.410

ทั้งนี้ พ.ร.บ.กำหนดระยะเวลาดำเนินงานในกระบวนการยุติธรรม พ.ศ. 2565 ได้วางกรอบระยะเวลามาตรฐานในการดำเนินงานทางคดีทั้งคดีแพ่ง อาญา และปกครอง เพื่อให้ประชาชนสามารถตรวจสอบความคืบหน้าได้อย่างโปร่งใส สำนักงานกิจการยุติธรรมได้ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานกลางในการรวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลดังกล่าว แม้จะมีความก้าวหน้า แต่ยังพบข้อจำกัดในการเก็บข้อมูลสถิติจริงของแต่ละคดี และขาดมาตรการลดขั้นตอนหรือระยะเวลาการดำเนินคดีอย่างเป็นรูปธรรม

ที่ประชุมคณะอนุกรรมการพัฒนาระบบงานยุติธรรม ครั้งที่ 1/2568 รายงานว่าการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามพ.ร.บ.กำหนดระยะเวลาดำเนินงานในกระบวนการยุติธรรม พ.ศ. 2565 ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ 25 ตุลาคม 2565 และเริ่มบังคับใช้หลังพ้น 90 วัน มีวัตถุประสงค์เพื่อให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมกำหนดหลักเกณฑ์และระยะเวลาดำเนินงานทุกขั้นตอนอย่างชัดเจน สามารถตรวจสอบความคืบหน้าและอำนวยความสะดวกต่อประชาชนในการเข้าถึงความยุติธรรมได้ สำนักงานกิจการยุติธรรม

ได้รับมอบหมายเป็นหน่วยงานกลางในการรวบรวมข้อมูลและจัดทำสรุปผลการดำเนินงาน รวมทั้งศึกษาวิเคราะห์ และพัฒนาแนวทางการบูรณาการข้อมูลร่วมกันระหว่างหน่วยงาน โดยจัดทำแผนภาพกระบวนการขั้นตอน และระยะเวลาการดำเนินงาน รวมถึงระบบสถานะการดำเนินการและสถานะคดี (Justice Case Management: J Track) เพื่อใช้เป็นเครื่องมือสนับสนุนการดำเนินงานและการกำหนดนโยบาย ทั้งนี้ ได้มีการพัฒนาระบบนำร่อง (Sandbox) สำหรับกรมสอบสวนคดีพิเศษและสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง เพื่อรวบรวมข้อมูล สถานะคดี และการประมวลผลเชิงสถิติ พร้อมเสนอแนวทางมอบหมายสำนักงานกิจการยุติธรรมเป็นหน่วยงานกลาง และเสนอแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

4) ตัวชี้วัดด้านที่ 4 ความพึงพอใจของประชาชนต่อระบบการติดตามความคืบหน้าการดำเนินคดีของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม มีค่าคะแนนดัชนี 0.938 เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2567 ที่มีค่าคะแนน 0.764 โดยผลการสำรวจผู้รับบริการ (User Survey) จากหน่วยงาน 12 แห่ง พบว่าประชาชนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.72 จาก 5 คะแนน คิดเป็นค่าคะแนนดัชนี 0.930 นอกจากนี้ ผลการสำรวจภาคประชาชน (Public Survey) พบว่าประชาชนมีความพึงพอใจต่อการแจ้งผลความคืบหน้าคดีในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 94.50 หรือค่าคะแนนดัชนี 0.945 ซึ่งสะท้อนว่าภาพรวมตัวชี้วัดนี้มีค่าคะแนนอยู่ในระดับสูง อย่างไรก็ตาม หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมควรพัฒนาเทคโนโลยี ระบบการทำงาน และการสื่อสารข้อมูลแก่ประชาชนอย่างต่อเนื่อง เพื่อรักษาระดับความพึงพอใจดังกล่าวต่อไป

5) ตัวชี้วัดด้านที่ 5.5 หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมมีทรัพยากร ทั้งเรื่องบุคลากรและงบประมาณ ที่ได้รับมีการใช้จ่ายอย่างสมเหตุสมผลและมีความสอดคล้องกับพันธกิจหรือภาระงานที่เหมาะสมต่อการตอบสนองต่อสภาพปัญหาหรือความเปลี่ยนแปลงด้านปัจจัยภายนอกที่กระทบต่อการกิจของหน่วยงาน มีค่าคะแนนดัชนี 0.219 ลดลงจากปี พ.ศ. 2567 ค่อนข้างมาก ซึ่งมีค่าคะแนนดัชนี 0.760 ทั้งนี้ หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมส่วนใหญ่สะท้อนปัญหาความไม่สอดคล้องระหว่างภาระงานกับทรัพยากรที่ได้รับ โดยเฉพาะเมื่อมีการเพิ่มภารกิจตามกฎหมายใหม่ เช่น มาตรการป้องกันการทรมานและการอุ้มหาย การติดตามผู้พันโทษ การรับแจ้งความออนไลน์ และการดำเนินงานคดีที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน ซึ่งเพิ่มปริมาณคดีมากกว่า 200,000 คดีต่อปี แต่ทรัพยากรและเครื่องมือสนับสนุนกลับมีจำกัด

6) ตัวชี้วัดด้านที่ 5.6 การบริหารทรัพยากรมนุษย์และการพัฒนาบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม มีค่าคะแนนดัชนี 0.550 ลดลงจากปี พ.ศ. 2567 ที่มีค่าคะแนนดัชนี 0.791 โดยเฉพาะประเด็นเรื่องการวิเคราะห์สภาพปัญหาด้านบุคลากรและความเปลี่ยนแปลงด้านปัจจัยภายนอกที่มีผลกระทบการบริหารทรัพยากรบุคคล และการเตรียมความพร้อมการพัฒนาบุคลากรรองรับในอนาคต ที่มีค่าคะแนนลดลงจากค่าคะแนน 0.763 เหลือเพียงค่าคะแนน 0.450

7) ตัวชี้วัดด้านที่ 5.7 การวิเคราะห์ประเมินค่าต้นทุนของกิจกรรมการเข้าถึงความยุติธรรม มีค่าคะแนนดัชนีเท่ากับ 0.090 ลดลงจากปี พ.ศ. 2567 ซึ่งมีค่าคะแนน 0.299 และเป็นตัวชี้วัดที่มีค่าคะแนนอยู่ในระดับต่ำอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี พ.ศ. 2566 ที่มีค่าคะแนน 0.240 สาเหตุสำคัญมาจากหน่วยงานส่วนใหญ่ยังขาดการจัดทำและวิเคราะห์ข้อมูลต้นทุนของกิจกรรมการเข้าถึงความยุติธรรม ส่งผลให้ผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ แม้จะมีความพยายามในการพัฒนาเครื่องมือและระบบช่วยเหลือประชาชน แต่ยังคงขาดการวิเคราะห์ต้นทุนที่ประชาชนต้องแบกรับในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเป็นระบบ ข้อมูลด้านภาระค่าใช้จ่ายและกลไกสนับสนุนยังไม่ชัดเจน ทำให้ประชาชนกลุ่มเปราะบางยังประสบอุปสรรคในการเข้าถึงสิทธิและความยุติธรรม จึงควรเร่งผลักดันให้หน่วยงานตระหนักถึงความสำคัญของการจัดทำข้อมูลดังกล่าว

8) ตัวชี้วัดด้านที่ 5.8 ระดับความสำเร็จของการเชื่อมโยงและใช้ประโยชน์จากข้อมูลร่วมกันระหว่างหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม มีค่าคะแนนดัชนีเท่ากับ 0.694 เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2567 ที่มีค่าคะแนน 0.655 ซึ่งเกิดจากการที่หน่วยงานต่าง ๆ มีการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการตรวจจับ พิสูจน์หลักฐาน และบริหารจัดการข้อมูลได้อย่างแพร่หลาย อย่างไรก็ตาม ยังพบความซ้ำซ้อนระหว่างการบันทึกข้อมูลในรูปแบบกระดาษและดิจิทัล รวมถึงปัญหาการพัฒนาระบบเชื่อมโยงข้อมูลกลาง (Data Exchange Centre: DXC) และ Data Lake ที่ชะลอตัวจากข้อจำกัดด้านงบประมาณ

กระบวนการยุติธรรมบนพื้นฐานการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี เป็นแนวทางสำคัญในการยกระดับธรรมาภิบาลของระบบยุติธรรมไทยให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล แม้จะมีพัฒนาการในหลายด้าน ทั้งด้านความโปร่งใส เทคโนโลยี และกรอบระยะเวลาการดำเนินคดี แต่ยังคงมีความท้าทายด้านการบูรณาการข้อมูล การบริหารทรัพยากร และการลดต้นทุนการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมของประชาชน ซึ่งจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดประสิทธิผลในเชิงโครงสร้างและยั่งยืนในระยะยาว

5.6 การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ

การดำเนินงานด้านสิทธิมนุษยชนและการอำนวยความสะดวกตามหลักสากลในปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 ได้มีการปรับปรุงและแยกองค์ประกอบของตัวชี้วัดด้านการปฏิบัติในการบังคับใช้กฎหมายตามหลักกระบวนการอันควร (Due Process) โดยรวมเข้ากับตัวชี้วัดว่าด้วยการป้องกันความผิดพลาดในการตั้งข้อกล่าวหา หรือการคุ้มครองผู้บริสุทธิ์ที่ไม่ได้กระทำความผิด รวมถึงตัวชี้วัดด้านการช่วยเหลือและเยียวยาผู้เสียหายและผู้ถูกกล่าวหาในคดีอาญา นอกจากนี้ ยังได้มีการเพิ่มเติมตัวชี้วัดใหม่ว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนตามหลักสากล ซึ่งครอบคลุมประเด็นสำคัญ เช่น การป้องกันการใช้อำนาจจับกุมตามอำเภอใจ การคุ้มครองสิทธิในการสันนิษฐานว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้บริสุทธิ์ การป้องกันการฆ่าโดยเจตนาโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ การคุ้มครอง

สิทธิของผู้ยากไร้ให้ได้รับการปล่อยชั่วคราว การป้องกันการใช้อำนาจโดยมิชอบ (Abuse of Power) ตลอดจนการป้องกันการทรมานหรือการบังคับให้บุคคลสูญหาย

จากการสำรวจตัวชี้วัดด้านการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพในปี พ.ศ. 2568 ปรากฏสถานการณ์สำคัญที่น่าสนใจต่อการพัฒนากระบวนการยุติธรรม ดังนี้

1) ตัวชี้วัดด้านที่ 6.1 ระดับความสำเร็จของการปฏิบัติที่ชัดเจนและชอบด้วยกฎหมายในการบังคับใช้กฎหมาย มีค่าคะแนนดัชนี 0.616 ลดลงจากปี พ.ศ. 2567 ที่มีค่าคะแนน 0.836 โดยเฉพาะประเด็นเรื่องกรณีแนวปฏิบัติที่ชัดเจนและชอบด้วยกฎหมายในการบังคับใช้กฎหมาย ที่มีค่าคะแนนลดลงจากค่าคะแนน 0.951 เหลือเพียงค่าคะแนน 0.656

2) ตัวชี้วัดด้านที่ 6.2 การป้องกันความผิดพลาดในการตั้งข้อกล่าวหาหรือมีการคุมขังผู้บริสุทธิ์ที่ไม่ได้กระทำผิด มีค่าคะแนนดัชนี 0.552 เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2567 ที่มีค่าคะแนน 0.320 โดยเฉพาะประเด็นเรื่องมีมาตรการ ขั้นตอน และวิธีการ ในการป้องกันความผิดพลาดในการตั้งข้อกล่าวหาหรือคุมขังผู้บริสุทธิ์ ที่มีค่าคะแนนเพิ่มขึ้นจากค่าคะแนน 0.519 เป็นค่าคะแนน 0.646

3) ตัวชี้วัดด้านที่ 6.3 สัดส่วนผู้ได้รับการช่วยเหลือชดเชยเยียวยาเมื่อเทียบกับจำนวนคดีที่มีการรับแจ้งที่ผู้เสียหายคดีอาญาอยู่ในข่ายจะสามารถขอรับเงินชดเชยเยียวยาตาม พ.ร.บ.ค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทนค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544 มีค่าคะแนนดัชนี 0.125 เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2567 ที่มีค่าคะแนน 0.000 ซึ่งเป็นตัวชี้วัดที่มีค่าคะแนนน้อยที่สุดในการประเมินตัวชี้วัดด้านที่ 6 เนื่องจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติไม่ได้รายงานข้อมูลจำนวนคดีที่เกี่ยวข้อง จึงไม่สามารถคำนวณสัดส่วนดังกล่าวได้ และแม้กรมคุ้มครองสิทธิฯ จะมีข้อมูลย้อนหลังอย่างต่อเนื่อง แต่จากข้อจำกัดด้านข้อมูลของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ทำให้การประเมินคะแนนดัชนีเฉลี่ยออกมาค่อนข้างน้อย

4) ตัวชี้วัดด้านที่ 6.5 การคุ้มครองสิทธิมนุษยชนตามหลักสากล มีค่าคะแนนดัชนี 0.546 ลดลงจากปี พ.ศ. 2567 ที่มีค่าคะแนน 0.689 โดยเฉพาะประเด็นเรื่องมาตรการ หลักเกณฑ์ แนวทาง หรือคำแนะนำในการปฏิบัติเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการฆาตกรรมโดยเจตนาโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีค่าคะแนนลดลงจากค่าคะแนน 0.829 เป็นค่าคะแนน 0.583 และมาตรการ หลักเกณฑ์ แนวทาง หรือคำแนะนำในการปฏิบัติเพื่อป้องกันการซ้อมทรมานและทำให้บุคคลสูญหายโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีค่าคะแนนลดลงจากค่าคะแนน 0.833 เป็นค่าคะแนน 0.585

6) ตัวชี้วัดด้านที่ 6.6 สถิติเรื่องร้องเรียนในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการละเมิดสิทธิมนุษยชน และการละเมิดสิทธิพื้นฐานในกระบวนการยุติธรรม มีค่าคะแนนดัชนี 0.625 เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2567 ที่มีค่าคะแนน 0.563

7) ตัวชี้วัดด้านที่ 6.7 จำนวนคดีที่พิสูจน์แล้วว่าเป็นความจริงเกี่ยวกับการฆาตกรรม (killing) การลักพาตัว (kidnapping) การอุ้มหาย (Enforced disappearance) การควบคุมตัวโดยพลการ (Arbitrary detention) การทรมาน (torture) ที่กระทำต่อผู้สื่อข่าว บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับสื่อ สหภาพทางการค้า และผู้พิทักษ์สิทธิมนุษยชน ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา มีค่าคะแนนดัชนี 0.500 ซึ่งเป็นประเด็นที่มีการจัดเก็บเป็นปีแรก

กระบวนการยุติธรรมของประเทศไทยมีกรอบกฎหมายและแนวทางการปฏิบัติในการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล โดยได้กำหนดหลักเกณฑ์ในกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ครอบคลุมในทุกมิติของกระบวนการยุติธรรม เช่น การบังคับใช้กฎหมายโดยยึดหลักกระบวนการอันควร การป้องกันการจับกุมบุคคลโดยพลการ การสันนิษฐานความบริสุทธิ์ของผู้ต้องหา และการคุ้มครองสิทธิของผู้ยากไร้ในการขอลปล่อยชั่วคราว

นอกจากนี้ พ.ร.บ.ค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544 ยังถือเป็นกลไกสำคัญที่แสดงถึงความรับผิดชอบของรัฐในการชดเชยและเยียวยาผู้เสียหายจากอาชญากรรม รวมถึงผู้ถูกคุมขังที่ภายหลังได้รับการพิพากษาว่าไม่มีความผิด ซึ่งสะท้อนถึงความก้าวหน้าของระบบกระบวนการยุติธรรมไทยในด้านสิทธิมนุษยชน

ในระดับองค์กร ประเทศไทยมีสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติซึ่งทำหน้าที่เป็นองค์กรอิสระในการตรวจสอบและติดตามการละเมิดสิทธิมนุษยชน รวมถึงในกระบวนการยุติธรรม ทั้งนี้ถือว่าประเทศไทยมีความพร้อมทั้งด้านโครงสร้างทางกฎหมายและกลไกองค์กรในการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนอย่างเข้มแข็ง

การตราพ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. 2565 ถือเป็นอีกก้าวสำคัญของประเทศไทยในการยกระดับมาตรฐานการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน โดยมุ่งป้องกันการใช้อำนาจในทางมิชอบของเจ้าหน้าที่รัฐ ทั้งในรูปแบบของการยึดข้อหา การซ้อมทรมาน หรือการบังคับให้บุคคลสูญหาย ซึ่งสอดคล้องกับพันธกรณีระหว่างประเทศด้านสิทธิมนุษยชน อย่างไรก็ตาม ยังปรากฏกรณีตัวอย่างการละเมิดสิทธิในทางปฏิบัติ เช่น คดีเยาวชนที่ถูกกล่าวหาว่าทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย ซึ่งต่อมาผู้ต้องหาหายอมรับสารภาพภายใต้แรงกดดันของเจ้าหน้าที่ ทั้งที่มิได้เป็นผู้กระทำผิด โดยกรณีดังกล่าวไม่ได้มีการบันทึกภาพและเสียงตามที่กฎหมายกำหนดไว้ สะท้อนให้เห็นถึงปัญหาการบังคับใช้กฎหมายที่ยังไม่สมบูรณ์

อย่างไรก็ดี เหตุการณ์ดังกล่าวได้ถูกนำเสนออย่างกว้างขวางในสื่อมวลชน และนำไปสู่การตรวจสอบการทำงานของเจ้าหน้าที่โดยสาธารณชน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการมีส่วนร่วมและความตื่นตัวของภาคประชาชนในการติดตามตรวจสอบการใช้อำนาจของรัฐ อย่างไรก็ตาม จากข้อมูลการร้องเรียนของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ยังคงพบการละเมิดสิทธิมนุษยชนในกระบวนการยุติธรรมในสัดส่วนที่สูง ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่ายังจำเป็นต้องเร่งรัดให้มีการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด และสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับสิทธิของประชาชนในการตรวจสอบการใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่รัฐอย่างต่อเนื่อง

ในประเด็นของการคุ้มครองระหว่างพิจารณาคดี ซึ่งเป็นตัวชี้วัดตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs 16: Peace, Justice and Strong Institutions) พบว่าแนวโน้มสัดส่วนผู้ต้องขังระหว่างการดำเนินคดี มีการเพิ่มสูงขึ้นอีกครั้ง โดยในปี พ.ศ. 2567 มีสัดส่วนผู้ต้องขังระหว่างคดีร้อยละ 22.18 เพิ่มขึ้นมาจากปี พ.ศ. 2564-2566 ที่มีสัดส่วนผู้ต้องขังระหว่างคดีอยู่ที่ร้อยละ 18.64, 19.75 และ 18.95 ตามลำดับ ซึ่งเป็นแนวโน้มที่ควรได้รับการติดตามอย่างใกล้ชิด ทั้งนี้ ควรคงไว้ซึ่งมาตรการช่วยเหลือผู้ต้องขังที่ไม่มีหลักทรัพย์ในการประกันตัว เช่น โครงการ “ปล่อยฟรีไม่มีประกัน” การใช้เงินจากกองทุนยุติธรรมเป็นหลักทรัพย์ประกัน รวมถึงการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับสิทธิในการขอปล่อยชั่วคราวให้เข้าถึงผู้ต้องขังอย่างทั่วถึง

ในส่วนของการชดเชยและเยียวยาผู้เสียหายในกระบวนการยุติธรรม แม้จะมีความคืบหน้าในการให้ความช่วยเหลือ โดยในปี พ.ศ. 2567 มีผู้ได้รับเงินชดเชยจำนวน 10,084 ราย เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2566 ซึ่งมีจำนวน 9,373 ราย แต่ยังคงมีช่องว่างระหว่างจำนวนผู้เสียหายที่เข้าเกณฑ์ได้รับการช่วยเหลือกับจำนวนผู้ที่ได้รับชดเชยจริง ซึ่งสะท้อนถึงปัญหาการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงาน เช่น ตำรวจ อัยการ และสำนักงานยุติธรรมจังหวัด อีกทั้งยังขาดกลไกเฉพาะในการให้การดูแลทางจิตใจและสังคมแก่เหยื่อ (Victim Support) นอกเหนือจากการชดเชยทางการเงิน ซึ่งในปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 ยังไม่มีความคืบหน้าในประเด็นนี้

สำหรับการช่วยเหลือและป้องกันความผิดพลาดในการตั้งข้อกล่าวหาหรือการคุมขังผู้บริสุทธิ์ พบว่ามีจำนวนผู้ได้รับเงินชดเชยเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 มีผู้ได้รับเงินชดเชย 66 ราย เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา ซึ่งมีเพียง 59 ราย แสดงถึงผลสัมฤทธิ์ของการประชาสัมพันธ์และการสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนที่ดีขึ้น อย่างไรก็ตาม กลไกในการรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อพิสูจน์ความบริสุทธิ์ของจำเลยยังดำเนินการในวงจำกัด แม้จะมีหน่วยงานเฉพาะ เช่น กองกิจการอำนวยการยุติธรรม กรมสอบสวนคดีพิเศษ ที่เข้ามามีบทบาทแล้วก็ตาม สะท้อนว่ากระบวนการคุ้มครองสิทธิของผู้บริสุทธิ์ยังต้องได้รับการพัฒนาให้เข้มแข็งและครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

5.7 การปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดในกระบวนการยุติธรรม

การปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดในกระบวนการยุติธรรมเป็นภารกิจสำคัญของหน่วยงานด้านการพัฒนาพหุติ นิสัยภายใต้กระทรวงยุติธรรม ได้แก่ กรมราชทัณฑ์ กรมคุมประพฤติ และกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและ เยาวชน ซึ่งมีบทบาทหน้าที่แตกต่างกันตามกลุ่มเป้าหมายและมาตรการทางกฎหมาย โดยกรมราชทัณฑ์ รับผิดชอบในการควบคุม ดูแล และฟื้นฟูผู้กระทำผิดที่ต้องโทษจำคุกภายในเรือนจำ ส่วนกรมคุมประพฤติทำ หน้าที่ดูแลผู้ถูกคุมความประพฤติทั้งเด็กและผู้ใหญ่ ผู้ได้รับการพักการลงโทษหรือลดวันต้องโทษจากเรือนจำ รวมถึงการดำเนินมาตรการลงโทษที่ไม่ใช่การจำคุก (Non-Custodial Treatment) ขณะที่กรมพินิจและ คุ้มครองเด็กและเยาวชนรับผิดชอบการดูแลเด็กและเยาวชนผู้กระทำผิด การใช้มาตรการพิเศษตามคำสั่งศาล การฝึกอบรมและฟื้นฟูพฤติกรรมเพื่อเตรียมความพร้อมในการกลับคืนสู่สังคม

หน่วยงานทั้งสามมีบทบาทร่วมกันในการบังคับโทษและดำเนินมาตรการฟื้นฟูผู้กระทำผิดให้กลับมา เป็นพลเมืองที่ดีของสังคม โดยดำเนินกิจกรรมที่ครอบคลุมตั้งแต่การปรับทัศนคติ การให้การศึกษา การบำบัด ฟื้นฟูทางจิตใจ ไปจนถึงการรักษาทางการแพทย์ ทั้งนี้ กระทรวงยุติธรรมได้ส่งเสริมแนวทางการพัฒนาผู้กระทำ ผิดให้สอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชนและมาตรฐานสากลด้านการลงโทษและการคืนคนดีสู่สังคม

ในส่วนของการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดที่เป็นผู้ใหญ่ กรมราชทัณฑ์ได้จัดตั้งศูนย์ CARE (Center for Assistance to Reintegration and Employment) ซึ่งเป็นศูนย์ประสานงานเพื่อส่งเสริมการมีงานทำของ ผู้ต้องขังและผู้พ้นโทษ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเตรียมความพร้อมด้านอาชีพตั้งแต่ระหว่างการถูกคุมขัง และ บูรณาการความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม เพื่อสนับสนุนการมีงานทำและ การปรับตัวภายหลังพ้นโทษ

สำหรับผู้กระทำผิดที่เป็นเด็กและเยาวชน กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนได้ดำเนินมาตรการ ติดตามเด็กและเยาวชนหลังพ้นการฝึกอบรมทุกคน เพื่อให้ได้รับการช่วยเหลือด้านการศึกษา อาชีพ และการ ปรับตัวในสังคมอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ การดูแลผู้กระทำผิดที่ยังไม่ถึงขั้นต้องส่งเข้าสถานพินิจจะอยู่ในความ รับผิดชอบของกรมคุมประพฤติ ซึ่งทำหน้าที่กำกับ ดูแล และให้คำปรึกษาเพื่อป้องกันการกระทำผิดซ้ำ

จากการสำรวจตัวชี้วัดด้านการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดในกระบวนการยุติธรรมในปี พ.ศ. 2568 ปรากฏ สถานการณ์สำคัญที่น่าสนใจต่อการพัฒนากระบวนการยุติธรรม ดังนี้

1) ตัวชี้วัดด้านที่ 7.1 ร้อยละการกระทำผิดซ้ำ มีค่าคะแนนดัชนี 0.652 เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2567 ที่มี ค่าคะแนน 0.458 โดยเฉพาะประเด็นเรื่องอัตราการกระทำผิดซ้ำ (ร้อยละ) จากการบูรณาการข้อมูล ที่มีค่า คะแนนเพิ่มขึ้นจากคะแนน 0.125 เป็น 0.625 โดยใช้ข้อมูลจากสำนักงานกิจการยุติธรรมที่เป็นผู้จัดเก็บข้อมูล ร่วมกับข้อมูลจากสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรมที่ยังอยู่ระหว่างพัฒนาระบบฐานข้อมูล

2) ตัวชี้วัดด้านที่ 7.2 จำนวนผู้กระทำผิดที่สามารถติดตามตัวได้และจำนวนผู้ที่สามารถกลับไปใช้ชีวิตในสังคมได้โดยปกติสุข มีค่าคะแนนดัชนี 0.583 เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2567 ที่มีค่าคะแนน 0.438 โดยใช้ข้อมูลผู้พ้นโทษจากกรมราชทัณฑ์ และข้อมูลเด็กที่ปล่อยตัวจากศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชนของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ร่วมกับกรมคุมประพฤติไม่มีการติดตามผู้กระทำผิดหลังพ้นโทษ แม้ว่าหน่วยงานมีภารกิจด้านการดูแลและติดตามภายหลังการปล่อยตัว

จากการประเมินตัวชี้วัดในปีก่อนหน้า พบว่า ปัญหาหลักในการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดยังคงอยู่ที่การให้ความช่วยเหลือผู้พ้นโทษให้สามารถกลับคืนสู่สังคมได้อย่างปกติสุข โดยกรมราชทัณฑ์มีการติดตามผู้พ้นโทษได้ในสัดส่วนที่ต่ำมากเมื่อเทียบกับจำนวนผู้พ้นโทษทั้งหมด ทั้งนี้ จากข้อมูลระบบรายงานของศูนย์ CARE ที่ได้รับการพัฒนาในปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 พบว่ามีแนวโน้มการติดตามผู้พ้นโทษที่ดีขึ้น โดยในช่วงปี พ.ศ. 2563–2566 มีผู้พ้นโทษเฉลี่ยปีละ 37,581 คน แต่สามารถติดตามตัวได้เฉลี่ยเพียงปีละ 31,867 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 84.80 ซึ่งสะท้อนถึงความเข้มแข็งของระบบการติดตามและช่วยเหลือหลังปล่อย (Aftercare Service)

ในส่วนการติดตามเด็กและเยาวชนหลังพ้นการฝึกอบรมมีผลสัมฤทธิ์ที่ดีกว่ามาก จากรายงานของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในช่วงปี พ.ศ. 2562–2566 พบว่า มีเด็กและเยาวชนที่พ้นจากศูนย์ฝึกอบรมเฉลี่ยปีละ 2144.40 คน และสามารถติดตามตัวได้เฉลี่ยปีละ 1804.80 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 84.87 โดยเฉพาะในปี พ.ศ. 2566 สามารถติดตามได้ถึงร้อยละ 95.09 และลดลงมาเหลือ 89.68 ในปี พ.ศ. 2567 ตามลำดับ จึงเป็นความท้าทายของระบบในการติดตามและให้ความช่วยเหลือหลังปล่อยที่ยังต้องได้รับการพัฒนาให้ครอบคลุมและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

สำหรับเด็กและเยาวชนที่เข้าสู่กระบวนการยุติธรรมพบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชายกว่า 90% และมีฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศมากที่สุด เด็กจำนวนมากออกจากระบบการศึกษากลางคันถึงร้อยละ 40 ซึ่งเป็นปัจจัยเสี่ยงต่อการกระทำผิด อีกทั้งเด็กและเยาวชนที่มีโรคทางจิตเวชเพิ่มขึ้นกว่า 57% โดยเฉพาะโรคสมาธิสั้นและปัญหาการเรียนรู้ การจัดการศึกษาที่เหมาะสมและการดูแลสุขภาพจิตอย่างต่อเนื่องจึงเป็นสิ่งจำเป็น ศาลเยาวชนยังคงมีแนวโน้มใช้มาตรการเพื่อฟื้นฟูมากกว่าการลงโทษ เช่น การส่งไปฝึกอบรมหรือคุมประพฤติ ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางยุติธรรมเชิงฟื้นฟู

กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนดำเนินการติดตามและให้การสงเคราะห์ช่วยเหลือเด็กและเยาวชนภายหลังปล่อยตัวจากสถานควบคุม ตามพ.ร.บ.การบริหารการแก้ไข บำบัด ฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด พ.ศ. 2561 และระเบียบ พ.ศ. 2565 โดยมุ่งให้เด็กและเยาวชนได้รับการดูแลอย่างต่อเนื่องและสามารถกลับไปดำเนินชีวิตได้อย่างปกติสุขไม่หวนกลับไปกระทำผิดอีก ทั้งนี้ เจ้าพนักงานพินิจหรือเครือข่ายผู้ติดตามภายหลังปล่อยเป็นผู้ดำเนินการติดตาม ประเมิน และให้ความช่วยเหลือ รวมถึงประสานหน่วยงานที่

เกี่ยวข้องเพื่อส่งต่อการสงเคราะห์เพิ่มเติม นอกจากนี้ กรมพินิจฯ ยังมีการปฏิบัติงานสำคัญในการบำบัดและฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด โดยใช้โปรแกรมบำบัดครบวงจรตั้งแต่การคัดกรอง บำบัด ประเมินผล และเสริมสร้างทักษะป้องกันการกลับไปใช้ยาเสพติดซ้ำ ปัจจุบันมีสถานฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดภาครัฐในสังกัดจำนวน 57 แห่ง ดำเนินการแล้ว 55 แห่ง อยู่ระหว่างดำเนินการ 2 แห่ง และผ่านการรับรองคุณภาพสถานบำบัดในระบบต้องโทษแล้ว 54 แห่ง โดยต้องขอรับรองคุณภาพซ้ำทุก 3 ปี

อย่างไรก็ตาม การติดตามข้อมูล “การกระทำผิดซ้ำ” ในปัจจุบันยังคงเป็นแบบแยกรายการ โดยกรมราชทัณฑ์จะติดตามเฉพาะผู้พ้นโทษจากเรือนจำ กรมคุมประพฤติจะติดตามเฉพาะผู้ที่อยู่ในความดูแลของตน และกรมพินิจฯ จะติดตามเฉพาะเด็กและเยาวชนภายใน 1 ปีหลังพ้นการฝึกอบรม โดยไม่ได้เชื่อมโยงข้อมูลระหว่างระบบ เช่น กรณีเด็กและเยาวชนที่โตเป็นผู้ใหญ่และกระทำผิดซ้ำภายหลังไม่ได้ถูกนับรวมในสถิติ

เพื่อแก้ไขข้อจำกัดดังกล่าว กระทรวงยุติธรรมได้พัฒนาการคำนวณอัตราการทำผิดซ้ำโดยอ้างอิงจากเลขประจำตัวประชาชน 13 หลัก ผ่านระบบ ศูนย์แลกเปลี่ยนข้อมูลกระบวนการยุติธรรม (Data Exchange Centre: DXC) และระบบ Data Lake ของสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม อย่างไรก็ตาม การดำเนินงานยังพบปัญหาในด้านความต่อเนื่องของการบันทึกและส่งต่อข้อมูล เนื่องจากระบบ DXC ขาดการปรับปรุงข้อมูลอย่างสม่ำเสมอ ขณะที่ระบบ Data Lake ประสบปัญหาด้านงบประมาณและการบำรุงรักษาโปรแกรม ส่งผลให้ไม่สามารถเรียกดูข้อมูลได้อย่างครบถ้วน

ดังนั้น จึงควรเร่งดำเนินการปรับปรุงระบบฐานข้อมูลและกลไกการบูรณาการข้อมูลระหว่างหน่วยงาน เพื่อให้สามารถติดตามอัตราการกระทำผิดซ้ำได้อย่างถูกต้อง ครบคลุม และเป็นปัจจุบัน อันจะเป็นฐานข้อมูลสำคัญในการกำหนดนโยบายและวางมาตรการด้านการพัฒนาพฤตินิสัยและการคืนคนดีสู่สังคมอย่างยั่งยืน

นอกจากนี้ แนวทางการดำเนินคดีในความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดและการบำบัดฟื้นฟูผู้กระทำผิด ที่ประชุม คณะอนุกรรมการพัฒนาระบบงานยุติธรรม ครั้งที่ 1/2568 ได้มีมติให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกันดำเนินการจัดสัมมนาเพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ และแนวทางปฏิบัติที่สอดคล้องกันในการดำเนินคดีเกี่ยวกับยาเสพติด รวมทั้งการบำบัดฟื้นฟูผู้กระทำผิดคดียาเสพติดให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ให้ดำเนินการให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของประมวลกฎหมายยาเสพติด ซึ่งมุ่งเน้นแนวทางยุติธรรมเชิงฟื้นฟูควบคู่กับการบังคับใช้กฎหมายอย่างเหมาะสม

สำหรับแนวทางการเฝ้าระวังและบำบัดฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดโดยใช้กลไกคณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมระดับจังหวัด (กพยจ.) มุ่งเน้นการบูรณาการความร่วมมือของหน่วยงานในพื้นที่และชุมชน เพื่อให้ผู้ติดยาเสพติดเข้ากระบวนการบำบัดรักษาและฟื้นฟูอย่างครบถ้วน ทั้งในส่วนของผู้สมัครใจและไม่สมัครใจ โดย กพยจ. ทำหน้าที่กำหนดนโยบาย มาตรการ และแผนปฏิบัติการ สนับสนุนการส่งตัวผู้เสพเข้าสู่

สถานพยาบาลหรือสถานฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ตลอดจนการติดตาม กำกับ และฟื้นฟูสภาพทางสังคมหลังการบำบัด ผ่านศูนย์ยุติธรรมชุมชนเป็นหน่วยกลางในการประสานงาน ใช้ข้อมูลสถานการณ์ยาเสพติดในชุมชนเพื่อประเมินและวางมาตรการเฝ้าระวัง ส่งเสริมให้ประชาชนเปลี่ยนแนวคิด “มองผู้เสพยาเสพติดเป็นผู้ป่วย” และสร้างความตระหนักในการนำผู้เสพยาเข้าสู่ระบบการบำบัด ทั้งนี้ กพยจ. ยังสามารถเสนอแนวทางเชิงนโยบายต่อคณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานในพื้นที่ให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

5.8 การพัฒนากระบวนการยุติธรรมตามมาตรฐานสากล

ตัวชี้วัดด้านการพัฒนากระบวนการยุติธรรมตามมาตรฐานสากลมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินสถานการณ์และระดับความก้าวหน้าในการดำเนินการของประเทศไทยต่อพันธกรณีระหว่างประเทศ ทั้งในมิติของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนเป้าหมายที่ 16 (Sustainable Development Goals: SDG 16) ดัชนีนิติธรรมของโครงการยุติธรรมโลก (World Justice Project’s Rule of Law Index) และมาตรฐานด้านการต่อต้านองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ การค้ามนุษย์ การทุจริตคอร์รัปชัน การฟอกเงิน ตลอดจนการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ซึ่งล้วนเป็นองค์ประกอบสำคัญที่สะท้อนคุณภาพของกระบวนการยุติธรรมในระดับประเทศและการปฏิบัติตามหลักนิติธรรมสากล

จากการสำรวจตัวชี้วัดด้านการพัฒนากระบวนการยุติธรรมตามมาตรฐานสากลในปี พ.ศ. 2568 ปรากฏสถานการณ์สำคัญที่น่าสนใจต่อการพัฒนากระบวนการยุติธรรม ดังนี้

1) ตัวชี้วัดด้านที่ 8.1 การขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs: Sustainable Development Goals) ในเป้าหมายที่ 16 และประเด็นที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรม มีค่าคะแนนดัชนี 0.700 ลดลงจากปี พ.ศ. 2567 ที่มีค่าคะแนน 0.750 ทั้งนี้ การดำเนินงานของประเทศไทยภายใต้เป้าหมาย SDG 16 ยังอยู่ในระดับปานกลาง โดยพบว่าหลายตัวชี้วัดไม่สามารถจัดเก็บข้อมูลสถิติได้ตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ส่งผลให้ผลการประเมินในบางตัวชี้วัดไม่ถูกรวมไว้ในรายงานสากล ดังนั้น ในระยะต่อไป ประเทศไทยควรเร่งทบทวนมาตรฐานการจัดเก็บสถิติและพัฒนาระบบข้อมูลให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ของสหประชาชาติ เพื่อยกระดับการประเมินในเวทีนานาชาติ

2) ตัวชี้วัดด้านที่ 8.2 การยกระดับดัชนีหลักนิติธรรม (Rule of Law Index) ของ World Justice Project มีค่าคะแนนดัชนี 0.534 เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2567 ที่มีค่าคะแนน 0.471 โดยเฉพาะประเด็นเรื่องการขับเคลื่อนการยกระดับดัชนีหลักนิติธรรม (Rule of Law Index) ของ World Justice Project ที่มีค่าคะแนนเพิ่มขึ้นจากค่าคะแนน 0.500 เป็นค่าคะแนน 0.650 รวมถึงผลการประเมินอันดับดัชนีนิติธรรม ปี ค.ศ. 2024 พบว่าประเทศไทยได้รับคะแนน 0.500 อยู่ที่อันดับที่ 78 จาก 142 ประเทศทั่วโลก เพิ่มขึ้นจากปี ค.ศ. 2023 ที่

ได้คะแนน 0.490 และอยู่อันดับที่ 82 ปัจจัยสำคัญที่ทำให้คะแนนเพิ่มขึ้น ได้แก่ ด้านสิทธิขั้นพื้นฐาน (Fundamental Right) เพิ่มขึ้นจาก 0.46 เป็น 0.48 ด้านการบังคับใช้กฎหมาย (Regulatory Enforcement) เพิ่มขึ้นจาก 0.44 เป็น 0.45 ด้านกระบวนการยุติธรรมทางแพ่ง (Civil Justice) เพิ่มขึ้นจาก 0.49 เป็น 0.50 การปราศจากการคอร์รัปชัน (Absence of Corruption) เพิ่มขึ้นจาก 0.45 เป็น 0.46 การจำกัดอำนาจของรัฐบาล (Constraints on Government Powers) เพิ่มขึ้นจาก 0.45 เป็น 0.46

3) ตัวชี้วัดด้านที่ 8.3 การต่อต้านองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ มีค่าคะแนนดัชนี 0.813 เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2567 ที่มีค่าคะแนน 0.625 สะท้อนถึงระดับความก้าวหน้าในการขับเคลื่อนนโยบายด้านการต่อต้านองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ โดยเฉพาะการบูรณาการการทำงานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมสอบสวนคดีพิเศษ และสำนักงานอัยการสูงสุด มีส่วนช่วยเสริมสร้างประสิทธิภาพการบังคับใช้กฎหมายและการประสานงานเชิงนโยบาย อย่างไรก็ตาม การพัฒนาโลกความร่วมมือเชิงระบบและความต่อเนื่องในการดำเนินงานยังเป็นปัจจัยสำคัญในการยกระดับความยั่งยืนของมาตรการดังกล่าวในระยะยาว

4) ตัวชี้วัดด้านที่ 8.4 การต่อต้านการค้ามนุษย์ มีค่าคะแนนดัชนี 0.813 เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2567 ที่มีค่าคะแนน 0.678 โดยเฉพาะประเด็นเรื่องการขับเคลื่อนการต่อต้านการค้ามนุษย์ของประเทศไทย ที่มีค่าคะแนนเพิ่มขึ้นจากค่าคะแนน 0.688 เป็นค่าคะแนน 0.750 ทั้งนี้ สถานการณ์การค้ามนุษย์ของประเทศไทยมีแนวโน้มดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยรายงานสถานการณ์การค้ามนุษย์ (TIP Report) ของกระทรวงการต่างประเทศ สหรัฐอเมริกา ปี ค.ศ. 2024 ได้จัดระดับประเทศไทยอยู่ในระดับ Tier 2 Watch List ซึ่งยังคงอยู่ในระดับเดียวกันในปี ค.ศ. 2023 สะท้อนให้เห็นถึงความพยายามที่เพิ่มขึ้นของรัฐบาลไทยในการสืบสวน ดำเนินคดี และลงโทษผู้กระทำความผิด รวมถึงการคุ้มครองเหยื่อและการป้องกันการค้ามนุษย์ในทุกมิติ

5) ตัวชี้วัดด้านที่ 8.5 การต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน มีค่าคะแนนดัชนี 0.494 เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2567 ที่มีค่าคะแนน 0.479 โดยเฉพาะการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันในปี ค.ศ. 2024 ประเทศไทยได้รับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index: CPI) จำนวน 34 คะแนน จาก 100 คะแนน อยู่อันดับที่ 107 จาก 180 ประเทศทั่วโลก ลดลงจากปี ค.ศ. 2023 ที่ได้ 35 คะแนน และอยู่อันดับที่ 108 การลดลงของคะแนนดังกล่าวสะท้อนถึงการรับรู้ของนานาชาติต่อปัญหาการทุจริตในประเทศไทยที่ยังคงอยู่ในระดับสูง ซึ่งชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการเสริมสร้างความโปร่งใสและประสิทธิภาพของกลไกป้องกันการทุจริตในภาครัฐ

6) ตัวชี้วัดด้านที่ 8.6 การต่อต้านการฟอกเงิน มีค่าคะแนนดัชนี 0.600 ลดลงจากปี พ.ศ. 2567 ที่มีค่าคะแนน 0.750 ทั้งนี้ เมื่อเทียบเคียงข้อมูลจากสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ปปง.) กับมาตรฐานขั้นต่ำตามข้อเสนอแนะของ FATF ผลการประเมินสะท้อนว่าการดำเนินงานมีความก้าวหน้าในระดับ

หนึ่ง อย่างไรก็ตาม ยังมีความจำเป็นในการยกระดับประสิทธิภาพการบังคับใช้และการบูรณาการข้อมูลระหว่างหน่วยงาน เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากลอย่างรอบด้านและยั่งยืน

7) ตัวชี้วัดด้านที่ 8.7 การคุ้มครองสิทธิมนุษยชน มีค่าคะแนนดัชนี 0.700 เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2567 ที่มีค่าคะแนน 0.688 โดยประเทศไทยมีการออกกฎหมายและองค์การที่ชัดเจนในการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน อาทิ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และกรมคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ ซึ่งดำเนินงานตามพันธกรณีของกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (ICCPR)

8) ตัวชี้วัดที่ 8.8 กลไกการระงับข้อพิพาทหรือกลไกป้องกันการเกิดข้อพิพาทตามมาตรฐานสากล เช่น โนตารีพับลิก อนุญาโตตุลาการ มีค่าคะแนนดัชนี 0.625 ค่าคะแนนเท่ากันกับปี พ.ศ. 2567 โดยประเทศไทยมีการส่งเสริมกลไกการระงับข้อพิพาททางเลือก เช่น ศาลยุติธรรม สมาทนายความ และสถาบันอนุญาโตตุลาการ รวมถึงความพยายามของกระทรวงยุติธรรมในการจัดตั้งองค์กรโนตารีพับลิกเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการบังคับคดีทางแพ่ง ซึ่งขณะนี้อยู่ในระหว่างการศึกษากฎหมาย

9) ตัวชี้วัดที่ 8.9 กระบวนการยุติธรรมทางเลือก มีค่าคะแนนดัชนี 0.619 ลดลงจากปี พ.ศ. 2567 ที่มีค่าคะแนน 0.640 โดยเฉพาะประเด็นเรื่องร้อยละความสำเร็จของข้อพิพาทและคดีความที่ใช้มาตรการทางเลือกในการยุติข้อพิพาท ที่มีค่าคะแนนลดลงจากค่าคะแนน 0.504 เป็นค่าคะแนน 0.340

การขับเคลื่อนนโยบายกระบวนการยุติธรรมของประเทศไทยได้กำหนดให้มีการขับเคลื่อนกระบวนการยุติธรรมทางเลือกเป็นบริบทที่สำคัญทั้งในส่วนของการให้บริการอนุญาโตตุลาการเป็นกลไกในการระงับข้อพิพาททางเลือกโดยดำเนินการคู่ขนานกับการพิจารณาคดีในชั้นศาลโดยเปิดโอกาสให้คู่ความคู่ตกลงกันตั้งขึ้นเพื่อให้อนุญาโตตุลาการเป็นคนกลางชี้ขาดในข้อพิพาทแทนศาลในคดีแพ่งโดยเฉพาะคดีข้อพิพาทระหว่างประเทศ ปัจจุบันประเทศไทยมีหน่วยงานอนุญาโตตุลาการจำนวน 7 แห่ง ได้แก่ สถาบันอนุญาโตตุลาการ สำนักงานศาลยุติธรรม (TAI) อนุญาโตตุลาการ สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) สำนักงานสภาอนุญาโตตุลาการ สมาหอการค้าแห่งประเทศไทย สถาบันอนุญาโตตุลาการ สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) สำนักงานป้องกันและระงับข้อพิพาทด้านทรัพย์สินทางปัญญา กรมทรัพย์สินทางปัญญา สำนักงานอนุญาโตตุลาการ สมาคมประกันวินาศภัย และสถาบันอนุญาโตตุลาการ (THAC) กระทรวงยุติธรรม

จากสถิติปี พ.ศ.2566 ส่วนใหญ่แล้วเป็นการระงับข้อพิพาททางเลือกด้านประกันภัยโดยมีคดีของสถาบันอนุญาโตตุลาการ สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.)

จำนวน 452 คดี และสำนักงานอนุญาโตตุลาการ สมาคมประกันวินาศภัย จำนวน 2,551 คดี⁴⁷ โดยในส่วนของทุนทรัพย์ของข้อพิพาทจะเป็นสถาบันอนุญาโตตุลาการ สำนักงานศาลยุติธรรมซึ่งเป็นหน่วยงานให้บริการด้านระงับข้อพิพาททางพาณิชย์ ข้อพิพาททางสัญญา และข้อพิพาทระหว่างประเทศของสำนักงานศาลยุติธรรม และสถาบันอนุญาโตตุลาการซึ่งเป็นองค์กรมหาชนในสังกัดของกระทรวงยุติธรรมที่เริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ปี พ.ศ.2558 ที่เน้นให้บริการด้านระงับข้อพิพาทในลักษณะของอนุญาโตตุลาการและการประนีประนอมข้อพิพาทในระดับสากล โดยในปี พ.ศ.2567 มีคดีอนุญาโตตุลาการเข้าสู่กระบวนการพิจารณาของสถาบันอนุญาโตตุลาการ สำนักงานศาลยุติธรรม จำนวน 62 คดี ทุนทรัพย์ 20,481,879,495 บาท และสถาบันอนุญาโตตุลาการ กระทรวงยุติธรรม มีคดีอนุญาโตตุลาการเข้าสู่กระบวนการพิจารณาจำนวนทั้งสิ้น 17 คดี รวมทุนทรัพย์ทั้งสิ้น 6,290,849,522.42 บาท โดยทั่วไปกระบวนการพิจารณาคดีและสืบพยานในชั้นอนุญาโตตุลาการนั้นมีความยืดหยุ่นซึ่งสามารถใช้วิธีการสืบพยานทางไกลทางจอภาพ (Video Conference) มีการอำนวยความสะดวกกับคู่ความในการสืบพยานและรวบรวมพยานหลักฐานที่สั้นกระชับตามการตกลงของคู่ความ และสามารถลดระยะเวลาการพิจารณาคดีได้มาก ในส่วนนี้มีการเก็บข้อมูลระยะเวลาดำเนินการของสถาบันอนุญาโตตุลาการ สำนักงานศาลยุติธรรม ในปี พ.ศ.2567 สามารถดำเนินการแล้วเสร็จ 73 คดี ระยะเวลาดำเนินการแล้วเสร็จ 1 ปี 1 เดือน 11 วัน⁴⁸ และในส่วนของสถาบันอนุญาโตตุลาการ กระทรวงยุติธรรม มีการเก็บข้อมูลระยะเวลาการดำเนินการในปี พ.ศ.2566 พบว่าในคดีทุนทรัพย์เกิน 35 ล้านบาท ใช้เวลาเฉลี่ย 304 วัน และในคดีที่มีทุนทรัพย์ขนาดย่อมใช้เวลาเฉลี่ย 175 วัน ซึ่งถือว่าใช้เวลาน้อยกว่าการพิจารณาคดีในชั้นศาลตามปกติมากในลักษณะประเภทคดีเดียวกัน

ประเทศไทยมีความพยายามผลักดันให้เกิดโนตารีพับลิค (Notary Public) ซึ่งเป็นวิชาชีพที่มีอำนาจในการรับรองความถูกต้องของเอกสารและสัญญาต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยให้เกิดความเชื่อมั่นในการทำธุรกรรมระหว่างประเทศและลดข้อพิพาทด้านสัญญาและเอกสารต่าง ๆ ไม่ให้ต้องเป็นคดีสู่ศาล ในปัจจุบันการดำเนินการของโนตารีพับลิคยังดำเนินการโดยทนายความผู้ได้รับการอบรมจากสภาทนายความยังไม่มี การรับรองการขึ้นทะเบียนวิชาชีพและรับรองผลทางกฎหมายในการรับรองเอกสาร กระทรวงยุติธรรมได้มีความพยายามในการเสนอกฎหมายองค์กรโนตารีพับลิคเพื่อรับรองความเป็นวิชาชีพของโนตารีพับลิคแต่ยังติดขัดในประเด็นที่ยังมีความเห็นขัดแย้งในเนื้อหาของร่างกฎหมายของกระทรวงยุติธรรมกับความเห็นของสภาทนายความโดยให้มีความทำงานร่วมในการยกร่างกฎหมาย ปัจจุบันจึงยังไม่มีโนตารีพับลิคที่มีการรับรองการขึ้นทะเบียนและมี

⁴⁷ สถาบันอนุญาโตตุลาการ, รายงานสถานการณ์การระงับข้อพิพาททางเลือกประเทศไทย ประจำปี 2566, (รายงานเผยแพร่สาธารณะ: สถาบันอนุญาโตตุลาการ, 2567)

⁴⁸ รายงานประจำปี สถาบันอนุญาโตตุลาการ พ.ศ.2567 ซึ่งเป็นข้อมูลล่าสุด

อำนาจทางกฎหมายในการรับรองความถูกต้องของเอกสารและสัญญาต่าง ๆ หากมีข้อพิพาททางสัญญาก็ยังต้องนำคดีขึ้นฟ้องร้องต่อศาลให้ศาลตัดสินอยู่

การขับเคลื่อน พ.ร.บ.การไกล่เกลี่ยข้อพิพาท พ.ศ. 2562 เป็นกลไกสำคัญในการส่งเสริมการระงับข้อพิพาทโดยสันติวิธี โดยกำหนดมาตรฐานผู้ไกล่เกลี่ยและแนวทางปฏิบัติที่สอดคล้องกันในหลายหน่วยงาน

ปี พ.ศ. 2567 ศาลยุติธรรมมีอัตราการไกล่เกลี่ยคดีสำเร็จในคดีอาญาร้อยละ 79.13 คดีแพ่งร้อยละ 78.49 และคดีผู้บริโภคร้อยละ 98.29 ศาลปกครองมีอัตราการไกล่เกลี่ยสำเร็จร้อยละ 62.90 กรมบังคับคดีร้อยละ 98.76 ศูนย์สันติวิธี กระทรวงสาธารณสุข ร้อยละ 36.67 สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) ร้อยละ 83.19 สำนักงานอัยการสูงสุดร้อยละ 39.83 และกรมคุ้มครองสิทธิเสรีภาพร้อยละ 98.59 สะท้อนถึงความสำเร็จของการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทและช่วยลดภาระคดีเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม

กระบวนการไกล่เกลี่ยเป็นกลไกสำคัญในการลดภาระของศาลและสร้างโอกาสให้คู่กรณีระงับข้อพิพาทโดยสมัครใจ ผลการดำเนินงานปี พ.ศ. 2567 พบว่าอัตราความสำเร็จของการไกล่เกลี่ยสูงกว่า 70% โดยเฉพาะคดีแพ่งก่อนฟ้องที่สำเร็จถึงกว่า 90% อย่างไรก็ตาม จำนวนคดีที่สามารถเข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ยได้ยังมีน้อยเมื่อเทียบกับศักยภาพจริง สะท้อนว่ามาตรการทางเลือกนี้ยังไม่ได้ถูกนำมาใช้เต็มศักยภาพ การส่งเสริมให้ประชาชนและเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมตระหนักถึงประโยชน์ของการไกล่เกลี่ย จะช่วยลดจำนวนคดีเข้าสู่ศาลและส่งเสริมความยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ในสังคม

นอกจากนี้ สถานการณ์หนี้ครัวเรือนไทยยังคงน่ากังวล ปัจจุบันมีหนี้บัตรเครดิตแพ่งมากกว่า 4 ล้านคดี กรมบังคับคดีจึงเร่งรัดการไกล่เกลี่ยและผลักดันทรัพย์สินออกจากระบบ เพื่อบรรเทาภาระหนี้ของประชาชน โดยมีอัตราความสำเร็จในการไกล่เกลี่ยกว่า 98% และช่วยลดค่าใช้จ่ายประชาชนกว่าพันล้านบาท ทั้งนี้แนวทางการแก้ปัญหาควรดำเนินการใน 3 ระยะ ได้แก่ การสร้างความรู้ทางการเงินก่อนเป็นหนี้ การประណหนี้เมื่อเริ่มเป็นหนี้เสีย และการฟื้นฟูหนี้สำหรับลูกหนี้ที่เข้าสู่กระบวนการบังคับคดีแล้ว

อย่างไรก็ดี ที่ประชุมคณะอนุกรรมการพัฒนาระบบงานยุติธรรม ครั้งที่ 3/2568 มีมติเห็นชอบหลักการแต่งตั้งคณะทำงานดำเนินการและพัฒนาหลักสูตรการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทตามพ.ร.บ.การไกล่เกลี่ยข้อพิพาท พ.ศ. 2562 โดยประธานอนุกรรมการได้ลงนามคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานดังกล่าว และมอบหมายให้สำนักงานกิจการยุติธรรมเป็นหน่วยงานรับผิดชอบในการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร คณะทำงานได้ประชุมครั้งที่ 2/2568 เมื่อวันที่ 7 พฤษภาคม 2568 เพื่อพิจารณาร่างหลักสูตรอบรมฉบับปรับปรุง พร้อมมอบหมายฝ่ายเลขานุการนำร่างหลักสูตรเสนอคณะอนุกรรมการพัฒนาระบบงานยุติธรรมเพื่อให้ความเห็นชอบและอนุญาตนำไปทดลองใช้ในสถาบันการศึกษาหรือหน่วยงานอื่น ๆ ต่อไป

5.9 ความสำเร็จการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในกระบวนการยุติธรรม

การประเมินความสำเร็จการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในกระบวนการยุติธรรมมีวัตถุประสงค์เพื่อติดตามและประเมินว่าหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมได้กำหนดเป้าหมาย กลไก และแนวทางดำเนินงานเชิงเครือข่ายร่วมกัน (Intergovernmental Network) ในการประสานภารกิจและปฏิบัติงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพเพียงใด โดยครอบคลุมทั้งการประสานงานระหว่างหน่วยงานภาครัฐในกระบวนการยุติธรรม การสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับภาคประชาชน และการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือระหว่างประเทศ

จากการสำรวจตัวชี้วัดด้านความสำเร็จการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในกระบวนการยุติธรรมในปี พ.ศ. 2568 ปรากฏสถานการณ์สำคัญที่น่าสนใจต่อการพัฒนากระบวนการยุติธรรม ดังนี้

1) ตัวชี้วัดด้านที่ 9.1 ระดับความสำเร็จของการทำงานเชิงเครือข่ายระหว่างหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม มีค่าคะแนนดัชนี 0.754 ลดลงจากปี พ.ศ. 2567 ที่มีค่าคะแนน 0.782

จากการติดตามสถานการณ์พบว่า หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมส่วนใหญ่มีการจัดตั้งเครือข่ายความร่วมมือกับภาคประชาชนอย่างเป็นรูปธรรม เช่น ความร่วมมือทางวิชาการ การจัดตั้งอาสาสมัครยุติธรรม การทำงานร่วมกับสื่อมวลชนเพื่อประชาสัมพันธ์ข้อมูลด้านยุติธรรม ตลอดจนความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐที่ต้องปฏิบัติงานร่วมกัน ซึ่งปรากฏในรูปแบบของคณะกรรมการร่วม การกำหนดแนวทางปฏิบัติที่เป็นมาตรฐาน และการจัดทำบันทึกข้อตกลงความเข้าใจ (Memorandum of Understanding: MOU) ตัวอย่างที่เป็นรูปธรรม ได้แก่ การประสานความช่วยเหลือเยียวยาอาชญากรรมระหว่างศูนย์ยุติธรรมจังหวัดกับสถานีตำรวจ การประสานการจัดหางานและการสงเคราะห์ผู้พ้นโทษ ตลอดจนการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย เช่น สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมสอบสวนคดีพิเศษ สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม แม้จะมีความร่วมมือดังกล่าว หน่วยงานส่วนใหญ่ยังขาดระบบการจัดเก็บข้อมูลผลการดำเนินงานเชิงประจักษ์ที่สามารถสะท้อนผลลัพธ์ได้อย่างชัดเจน นอกจากนี้ยังพบช่องว่างสำคัญในบางด้าน เช่น การเชื่อมโยงข้อมูลของบุคคลในคดีอาญาตลอดกระบวนการ ตั้งแต่การจับกุม สอบสวน ส่งฟ้องศาล การพิจารณาคดี จนถึงการปล่อยตัว ซึ่งยังไม่มีระบบการส่งต่อข้อมูลที่เป็นเอกภาพ อีกทั้งในบางกรณี แม้จะมีบันทึกข้อตกลงหรือแนวทางปฏิบัติร่วมในระดับนโยบาย เช่น ความร่วมมือระหว่างสถานีตำรวจและสำนักงานยุติธรรมจังหวัดในการช่วยเหลือเยียวยาอาชญากรรม ก็ยังพบว่าจำนวนผู้ได้รับความช่วยเหลือจริงมีสัดส่วนน้อยเมื่อเทียบกับจำนวนเหยื่อทั้งหมด

ในส่วนของการช่วยเหลือผู้ต้องขังหรือผู้ยากไร้ที่ไม่มีหลักทรัพย์ในการประกันตัวยังพบปัญหาความไม่เชื่อมโยงระหว่างเรือนจำกับกองทุนยุติธรรมหรือสำนักงานยุติธรรมจังหวัด ขณะที่หน่วยงานในกระบวนการ

ยุทธธรรมส่วนใหญ่ยังคงให้ความสำคัญกับบทบาทหน้าที่เฉพาะของตน มากกว่าการบูรณาการภารกิจร่วมกับหน่วยงานอื่นในระดับปฏิบัติ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงช่องว่างเชิงระบบที่ควรได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

2) ตัวชี้วัดด้านที่ 9.2 ระดับความสำเร็จของการทำงานเชิงเครือข่ายทางสังคม มีค่าคะแนนดัชนี 0.604 ลดลงจากปี พ.ศ. 2567 ที่มีค่าคะแนน 0.815 ผลการประเมินสะท้อนว่า การทำงานร่วมกับเครือข่ายทางสังคมของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมยังมีความก้าวหน้าในระดับปานกลาง โดยยังขาดการบูรณาการเชิงระบบในบางหน่วยงานหลัก และมีข้อจำกัดด้านการรายงานข้อมูลของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ส่งผลต่อความต่อเนื่องและประสิทธิภาพของการขับเคลื่อนนโยบาย ดังนั้น ควรเร่งพัฒนากลไกความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายทางสังคมให้มีความชัดเจน เป็นรูปธรรม และมีกลไกติดตามประเมินผลที่เป็นมาตรฐาน เพื่อเสริมสร้างการอำนวยความสะดวกที่เสมอภาคและสอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชนในระยะยาว

3) ตัวชี้วัดด้านที่ 9.3 ความสำเร็จตามกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศ มีค่าคะแนนดัชนี 0.614 ลดลงจากปี พ.ศ. 2567 ที่มีค่าคะแนน 0.662 แม้ว่าหัวข้อส่วนใหญ่จะมีแนวโน้มค่าคะแนนลดลง แต่ในประเด็นเรื่องการจัดการประชุม/สัมมนา/ประชุมเชิงปฏิบัติการฯ กลับมีค่าคะแนนเพิ่มขึ้นจาก 0.808 เป็นค่าคะแนน 0.938 และมีการจัดเก็บข้อมูลร้อยละของการเข้าร่วมในกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศเพิ่มขึ้นมา แต่ยังมีค่าคะแนนที่ค่อนข้างน้อย คือ 0.483

ในด้านความร่วมมือระหว่างประเทศ หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมของไทย อาทิ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมสอบสวนคดีพิเศษ สำนักงานอัยการสูงสุด ศาลยุติธรรม กรมราชทัณฑ์ กรมคุมประพฤติ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ตลอดจนหน่วยงานด้านการบังคับคดีและอนุญาโตตุลาการ รวมถึงหน่วยงานภารกิจพิเศษ เช่น สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) และสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ปปง.) ต่างมีบทบาทในการประสานงานระหว่างประเทศ ทั้งในรูปแบบของการจัดหรือเข้าร่วมประชุม เครือข่าย การจัดทำ MOU และการแต่งตั้งผู้ประสานงานเฉพาะด้านกับประเทศคู่ความร่วมมือ รวมถึงการดำเนินการร่วมกันในการสืบสวนสอบสวนคดีอาชญากรรมข้ามชาติ ซึ่งในหลายกรณีประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี

ประเด็นสำคัญที่ควรให้ความสนใจคือ การขยายตัวของอาชญากรรมข้ามชาติที่มีเครือข่ายกระจายอยู่ในหลายประเทศ โดยบางกรณีใช้ประเทศไทยเป็นฐานปฏิบัติการเพื่อก่ออาชญากรรมที่ส่งผลกระทบต่อบริเวณอื่น ปัจจุบันหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายของไทยเริ่มมีการส่งต่อพยานหลักฐานและข้อมูลคดีให้กับหน่วยงานในต่างประเทศเพื่อดำเนินการตามกฎหมายของประเทศนั้น ๆ แทนการใช้กระบวนการส่งผู้ร้ายข้ามแดนแบบดั้งเดิม ซึ่งมีความซับซ้อนมากกว่า

อย่างไรก็ตาม การจัดเก็บข้อมูลในส่วนนี้ยังไม่ครอบคลุมหรือเป็นระบบ โดยเฉพาะข้อมูลสถิติการดำเนินคดี การขอความร่วมมือทางอาญาระหว่างประเทศ และการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ซึ่งจำเป็นต้องได้รับการรวบรวมและวิเคราะห์อย่างเป็นระบบในอนาคต เพื่อใช้เปรียบเทียบและประเมินประสิทธิผลของนโยบายความร่วมมือระหว่างประเทศ อีกทั้งควรมีการติดตามว่าข้อสรุปจากการประชุมระหว่างประเทศได้นำไปสู่การปฏิบัติจริงในระดับพื้นที่เพียงใด และมีความสอดคล้องกับสถานการณ์อาชญากรรมและความต้องการด้านกระบวนการยุติธรรมในประเทศมากน้อยเพียงใด

5.10 ประชาชนให้ความเชื่อมั่น เชื่อถือ ศรัทธาในกระบวนการยุติธรรม

การประเมินระดับความเชื่อมั่น ความเชื่อถือ และความศรัทธาของประชาชนต่อกระบวนการยุติธรรม เป็นกระบวนการประเมินภาพรวมของระบบยุติธรรม โดยมุ่งวิเคราะห์ว่าจากการดำเนินงานพัฒนาและยกระดับประสิทธิภาพของกระบวนการยุติธรรมในด้านต่าง ๆ ที่ผ่านมา ประชาชนในฐานะผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลักและผู้รับบริการโดยตรงจากหน่วยงานยุติธรรม มีความรู้สึกเชื่อมั่นและศรัทธาในระบบยุติธรรมเพิ่มขึ้นหรือลดลงเพียงใด รวมถึงการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับความเชื่อมั่นดังกล่าว

จากการสำรวจตัวชี้วัดด้านประชาชนให้ความเชื่อมั่น เชื่อถือ ศรัทธาในกระบวนการยุติธรรมในปี พ.ศ. 2568 ปรากฏสถานการณ์สำคัญที่น่าสนใจต่อการพัฒนากระบวนการยุติธรรม ดังนี้

1) ตัวชี้วัดด้านที่ 10.1 ระดับความเชื่อมั่นของประชาชนต่อกระบวนการยุติธรรม มีค่าคะแนนดัชนี 0.700 ซึ่งเป็นตัวชี้วัดที่มีแนวโน้มค่าคะแนนเพิ่มขึ้นตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2566 ที่มีค่าคะแนน 0.623 และพ.ศ. 2567 เพิ่มขึ้นมาเป็นค่าคะแนน 0.638 โดยผลการประเมินสะท้อนว่า ระดับความเชื่อมั่นของประชาชนต่อกระบวนการยุติธรรมอยู่ในระดับค่อนข้างดี แต่ยังมีจุดอ่อนเชิงโครงสร้างที่สำคัญ คือ ความกังวลต่อการแทรกแซงกระบวนการยุติธรรมโดยผู้มีอิทธิพลหรืออำนาจโดยมิชอบธรรม ซึ่งเป็นประเด็นที่ได้คะแนนต่ำที่สุดเมื่อเทียบกับมิติอื่น ๆ ดังนั้น การยกระดับความเชื่อมั่นในระยะต่อไปควรมุ่งเสริมสร้างความโปร่งใสและความเป็นอิสระของกระบวนการยุติธรรม ผ่านการพัฒนากลไกตรวจสอบที่เป็นอิสระ การเปิดพื้นที่ให้สาธารณะและภาคประชาสังคมมีส่วนร่วมในการติดตามคดี ตลอดจนการคุ้มครองพยานและผู้ร้องเรียนอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อสร้างความเชื่อมั่นต่อความเป็นธรรมและความน่าเชื่อถือของระบบในระยะยาว

2) ตัวชี้วัดด้านที่ 10.2 ความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการบังคับใช้กฎหมาย มีค่าคะแนน 0.900 ซึ่งเป็นตัวชี้วัดที่จัดเก็บเพิ่มขึ้นมาจากปี พ.ศ. 2567 โดยผลการประเมินสะท้อนว่า ประชาชนมีความเชื่อมั่นต่อการบังคับใช้กฎหมายในระดับสูง ซึ่งเป็นจุดแข็งของกระบวนการยุติธรรมในปัจจุบัน อย่างไรก็ตาม เพื่อรักษาและต่อยอดระดับความเชื่อมั่นดังกล่าวในระยะยาว ควรมุ่งพัฒนามาตรฐานการให้บริการ การสื่อสารกับผู้รับบริการ

และความสม่ำเสมอในการบังคับใช้กฎหมายอย่างเป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างความน่าเชื่อถือและความไว้วางใจของประชาชนต่อระบบอย่างยั่งยืน

3) ตัวชี้วัดด้านที่ 10.3 ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมในภาพรวม มีค่าคะแนน 0.795 เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2567 ที่มีค่าคะแนน 0.753 โดยผลการประเมินสะท้อนว่า ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมในระดับค่อนข้างสูง อย่างไรก็ตาม ประเด็นด้านระยะเวลาในการให้บริการยังเป็นจุดที่ควรได้รับการพัฒนาเพิ่มเติม ดังนั้น แนวทางเชิงนโยบายควรมุ่งกำหนดมาตรฐานระยะเวลาในการให้บริการของแต่ละขั้นตอนอย่างชัดเจนและเปิดเผยต่อสาธารณะ ควบคู่กับการบูรณาการฐานข้อมูลระหว่างหน่วยงานเพื่อลดความซ้ำซ้อนของกระบวนการ และการจัดให้มีระบบติดตามประเมินผลจากผู้ใช้บริการอย่างต่อเนื่อง เพื่อยกระดับประสิทธิภาพและความพึงพอใจของประชาชนในระยะยาว

4) ตัวชี้วัดด้านที่ 10.4 ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมรายหน่วยงาน มีค่าคะแนน 0.900 ซึ่งเป็นตัวชี้วัดที่จัดเก็บเพิ่มขึ้นมาจากปี พ.ศ. 2567 โดยผลการประเมินสะท้อนว่า ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมรายหน่วยงานในระดับสูง ซึ่งเป็นฐานสำคัญในการเสริมสร้างความเชื่อมั่นต่อระบบโดยรวม อย่างไรก็ตาม ในเชิงนโยบายควรมุ่งรักษามาตรฐานการให้บริการที่ได้อย่างสม่ำเสมอในทุกหน่วยงาน ควบคู่กับการแลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวปฏิบัติที่ดีระหว่างหน่วยงาน และการใช้ผลการสำรวจผู้รับบริการเป็นข้อมูลย้อนกลับในการปรับปรุงคุณภาพการให้บริการ เพื่อยกระดับประสบการณ์ของประชาชนและความยั่งยืนของความเชื่อมั่นต่อกระบวนการยุติธรรมในระยะยาว

กล่าวโดยสรุป การจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 ได้มีการพัฒนาและขยายกรอบการประเมินจากตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย ปี พ.ศ. 2567 โดยบูรณาการร่วมกับกรอบตัวชี้วัดสากลและตัวชี้วัดตามแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2566–2569) จัดทำเป็นชุดตัวชี้วัดเดียวกัน ซึ่งประกอบด้วย 10 ด้าน 55 ตัวชี้วัด

ผลการประเมินโดยรวมพบว่า ตัวชี้วัดทั้ง 10 ด้านอยู่ในระดับ “ค่อนข้างดี” มีคะแนนเฉลี่ยรวม 0.610 น้อยกว่าค่าคะแนนของปี พ.ศ. 2567 เล็กน้อย (0.617) โดยเรียงลำดับด้านที่มีคะแนนค่อนข้างสูง ได้แก่ ตัวชี้วัดด้านที่ 10 ความเชื่อมั่นและศรัทธาของประชาชนต่อกระบวนการยุติธรรม (0.824) ตัวชี้วัดด้านที่ 1 ระดับการรับรู้กฎหมาย สิทธิพื้นฐาน และความรู้พื้นฐานในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้โดยสะดวก (0.686) และตัวชี้วัดด้านที่ 9 การสร้างเครือข่ายความร่วมมือในกระบวนการยุติธรรม (0.657)

ในขณะที่ด้านที่มีคะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยและควรได้รับการพัฒนาอย่างเร่งด่วน ได้แก่ ตัวชี้วัดด้านที่ 2 ความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในสังคม (0.342) ตัวชี้วัดด้านที่ 6 การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน (0.510) ตัวชี้วัดด้านที่ 5 กระบวนการยุติธรรมบนพื้นฐานการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (0.582)

จากการวิเคราะห์สถานการณ์สถานการณ์ที่เกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมไทย พบประเด็นสำคัญดังต่อไปนี้

1. การสร้างความรู้ความเข้าใจด้านกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

มีแนวโน้มดีขึ้นโดยเฉพาะในประเด็นการเผยแพร่กฎหมายใหม่ เช่น พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. 2565 ซึ่งยังจำเป็นต้องเร่งสร้างความเข้าใจแก่สาธารณชนให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

2. สถานการณ์อาชญากรรมที่ควรให้ความสำคัญ

ปรากฏแนวโน้มเพิ่มขึ้นของคดีความมั่นคงในจังหวัดชายแดนภาคใต้ และคดีหลอกลวงฉ้อโกง โดยเฉพาะผ่านช่องทางออนไลน์ ซึ่งทวีความรุนแรงและซับซ้อนมากขึ้น แม้มีการออกกฎหมายและมาตรการป้องกัน แต่ยังพบว่าคดีที่มีการแจ้งความมีจำนวนน้อยกว่าคดีที่เกิดขึ้นจริงอย่างมาก เป็นอุปสรรคต่อการกำหนดนโยบายด้านการป้องกันอาชญากรรมและการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมของประชาชน

3. ปัญหาการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายและการบังคับใช้

กระบวนการประเมินผลกฎหมายยังไม่สามารถนำไปสู่การปรับปรุง แก้ไข หรือยกเลิกกฎหมายที่ไม่จำเป็นได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งระบบการทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังไม่สามารถตอบสนองต่อสภาพปัญหาที่เปลี่ยนแปลงรวดเร็ว หรือบรรเทาภาระของประชาชนได้เท่าที่ควร

4. การบริหารงานและจริยธรรมของเจ้าพนักงาน

ยังมีข้อบกพร่องในด้านความถูกต้องเที่ยงธรรม ความโปร่งใส ระยะเวลาให้บริการ การคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ตลอดจนการรับเรื่องร้องเรียน ซึ่งเป็นประเด็นสำคัญที่สะท้อนถึงคุณภาพของระบบการบริหารงานยุติธรรมโดยรวม

5. ผลการประเมินในระดับนานาชาติ

โดยทั่วไปประเทศไทยได้รับการประเมินจากองค์กรระหว่างประเทศในระดับที่ “ค่อนข้างดี” และมีแนวโน้มพัฒนาในทางบวก ยกเว้นตัวชี้วัดสำคัญบางรายการ เช่น ดัชนีหลักนิติธรรม (Rule of Law Index) ของโครงการ World Justice Project และดัชนีคอร์รัปชัน (CPI: Corruption Perception Index) ซึ่งมีแนวโน้มลดลงจากปีก่อนหน้า

ดังนั้น เพื่อยกระดับประสิทธิภาพของกระบวนการยุติธรรมไทย ควรดำเนินการเชิงบูรณาการในหลายด้าน ได้แก่ การบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมและสังคมอย่างเข้มงวด การพัฒนาโครงสร้างทางการเงินเพื่อ

แก้ปัญหาหนี้ครัวเรือน การจัดการปัญหายาเสพติดแบบรอบด้านตั้งแต่แหล่งผลิตถึงผู้เสพ การเสริมสร้างความรู้ดิจิทัลเพื่อป้องกันอาชญากรรมออนไลน์ และการส่งเสริมการใช้มาตรการใกล้เคียงแทนโทษจำคุกในคดีเล็กน้อย ทั้งควรพัฒนาแนวทางป้องกันเด็กและเยาวชนกระทำผิดโดยเชื่อมโยงระบบการศึกษา ชุมชน และสุขภาพจิต เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมในระยะยาว

บทที่ 6

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

โครงการจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดและวิเคราะห์สถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมของประเทศไทย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 มีการจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัด 10 ด้าน จำนวน 55 ตัวชี้วัด โดยสามารถสรุปข้อค้นพบและสถานการณ์สำคัญเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรม รวมถึงแนวทางการจัดเก็บสถิติข้อมูลเพื่อพัฒนาตัวชี้วัดและข้อเสนอแนะจากการประเมินผลตัวชี้วัด ปรากฏรายละเอียดสรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ ดังนี้

6.1 ระเบียบวิธีวิจัย

การดำเนินการจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย (Thailand Justice Index) จำแนกวิธีการจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดเป็น 4 รูปแบบ ได้แก่ 1) การสำรวจข้อมูลภาคประชาชน (Public Survey: PS) 2) ข้อมูลการสำรวจผู้รับบริการ (User Survey: US) 3) การจัดเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง (Self-Assessment and Observation: SA+OB) และ 4) การจัดเก็บข้อมูลสถิติที่เป็นทางการของหน่วยงาน (Administrative Data: AD) มีรายละเอียดดังนี้

6.1.1 การสำรวจข้อมูลภาคประชาชน (Public Survey: PS)

ดำเนินการจัดเก็บข้อมูลด้วยกระบวนการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้สิทธิทางกฎหมาย ความเข้าใจและการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม ความเชื่อมั่นและความพึงพอใจต่อบริการหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม รวมถึงการรับรู้กระบวนการยุติธรรมทางเลือกและการระงับข้อพิพาท ใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์แบบเผชิญหน้า (Face-to-Face) การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) ครอบคลุม 6 ภูมิภาคและกรุงเทพฯ โดยภูมิภาคละ 420 ตัวอย่าง รวม 2,940 ตัวอย่าง ตัวอย่างแบ่งเท่า ๆ กันระหว่างผู้ที่เคยและไม่เคยติดต่อ/รับบริการหน่วยงานกระบวนการยุติธรรมในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา ผลลัพธ์จากการสำรวจถูกแปลงเป็นค่าร้อยละและรายงานในรูปค่าดัชนีตัวชี้วัดเต็ม 1.000

6.1.2 ข้อมูลการสำรวจผู้รับบริการ (User Survey: US)

ดำเนินการจัดเก็บข้อมูลด้วยวิธีการวิจัยจากผู้รับบริการของหน่วยงานโดยตรงแทนการสำรวจภาคประชาชนจากประชาชนทั่วไป และดำเนินการเก็บข้อมูลผ่านการอ่าน QR Code ภายในหน่วยงานนั้น ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลจากผู้รับบริการในหน่วยงานกระบวนการยุติธรรมที่ถูกต้องและสอดคล้องกับความเป็นจริงมากที่สุด ข้อมูลจากการสำรวจถูกแปลงเป็นค่าร้อยละและรายงานในรูปค่าดัชนีตัวชี้วัดเต็ม 1.000

6.1.3 การจัดเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง (Self-Assessment and Observation: SA+OB)

ดำเนินการโดยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรายงานผลการดำเนินงานผ่านแบบประเมินตนเอง พร้อมประชุมชี้แจงวัตถุประสงค์และข้อมูลที่ต้องการ จากนั้นจัดประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกับผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินและวิเคราะห์ผลการจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัด แล้วนำค่าคะแนนประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมดมาคำนวณเฉลี่ยและรายงานเป็นค่าดัชนีตัวชี้วัดเต็ม 1.000

6.1.3 การจัดเก็บข้อมูลสถิติที่เป็นทางการของหน่วยงาน (Administrative Data: AD)

ดำเนินการโดยรวบรวมข้อมูลสถิติที่เป็นทางการของหน่วยงาน (Administrative Data: AD) จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง แล้วทำการประเมิน 2 ส่วน ได้แก่ คะแนนผลการปฏิบัติงานซึ่งใช้วิธีการเปรียบเทียบผลการปฏิบัติงานกับค่าเป้าหมาย (Baseline) ซึ่งได้มาจากการวิเคราะห์ค่าแนวโน้มเชิงเส้น (Linear Trendline Analysis) และคะแนนคุณภาพของข้อมูลซึ่งเป็นผลจากการประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิ จากนั้นจึงนำคะแนนทั้ง 2 ส่วนมารวมกัน และนำมารายงานเป็นค่าคะแนนดัชนีตัวชี้วัดคะแนนเต็ม 1.000

6.2 ผลการจัดเก็บตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย

การพัฒนาตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย (Thailand Justice Indicator) ครั้งนี้ ได้นำข้อเสนอแนะสำคัญจากตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 มาปรับปรุง พร้อมบูรณาการตัวชี้วัดจากแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2566 – 2569) และตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) รวมเป็นตัวชี้วัดเดียวกัน นอกจากนี้ยังนำประเด็นจากตัวชี้วัดหลักนิติธรรม (Rule of Law Index) ของโครงการความยุติธรรมโลก (World Justice Project: WJP) มาประกอบการเก็บข้อมูลด้วย

ในการจัดเก็บข้อมูล ได้รวมตัวชี้วัดที่มีขอบเขตและวัตถุประสงค์ใกล้เคียงกันไว้เป็นชุดเดียว เพื่อลดความซ้ำซ้อน และในบางตัวชี้วัดที่ต้องประเมินหลายมิติ อาจมีการเก็บข้อมูลควบคู่กันทั้งจากการสำรวจข้อมูลภาคประชาชน (Public Survey: PS) การสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Survey: CVS) การสำรวจผู้รับบริการ (User Survey: US) การสังเกตและประเมินตนเอง (Self-Assessment and Observation: SA+OB) และการจัดเก็บข้อมูลสถิติที่เป็นทางการของหน่วยงาน (Administrative Data: AD)

ตารางที่ 6.1 ผลการจัดเก็บตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.

2568

ด้านที่	ตัวชี้วัดรายด้าน	คะแนนดัชนี
1	ระดับการรับรู้กฎหมาย สิทธิพื้นฐาน และความรู้พื้นฐานในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้โดยสะดวก	0.686
2	ความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัย	0.342
3	การมีกฎหมายที่ดี ประชาชนเคารพกฎหมาย	0.640

ด้านที่	ตัวชี้วัดรายด้าน	คะแนนดัชนี
4	การบังคับใช้กฎหมายถูกต้อง เทียบธรรม	0.597
5	กระบวนการยุติธรรมบนพื้นฐานการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี	0.582
6	การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ	0.510
7	การปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดในกระบวนการยุติธรรม	0.618
8	การพัฒนากระบวนการยุติธรรมตามมาตรฐานสากล	0.644
9	ความสำเร็จการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในกระบวนการยุติธรรม	0.657
10	ประชาชนให้ความเชื่อมั่น เชื่อถือ ศรัทธาในกระบวนการยุติธรรม	0.824
คะแนน Thailand Justice Index		0.610

ผลการประเมินตัวชี้วัดทั้ง 10 ด้าน ปรากฏผลการประเมินอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างดีที่ระดับคะแนนประเมินรวม 0.610 ซึ่งมีค่าคะแนนน้อยกว่าปีก่อนหน้าที่ได้ค่าคะแนน 0.617 โดยด้านที่ได้คะแนนสูงสุดคือ ตัวชี้วัดด้านที่ 10 ประชาชนให้ความเชื่อมั่น เชื่อถือ ศรัทธาในกระบวนการยุติธรรม (ค่าคะแนน 0.824) รองลงมาคือตัวชี้วัดด้านที่ 1 ระดับการรับรู้กฎหมาย สิทธิพื้นฐาน และความรู้พื้นฐานในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้โดยสะดวก (ค่าคะแนน 0.686) และตัวชี้วัดที่ได้คะแนนน้อยที่สุด ได้แก่ ตัวชี้วัดด้านที่ 2 ความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัย (ค่าคะแนน 0.342) ซึ่งเป็นประเด็นที่ต้องเร่งปรับปรุงพัฒนาให้ค่าคะแนนสูงขึ้นมากกว่านี้

6.3 ผลการวิเคราะห์สถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมของประเทศไทย

จากการวิเคราะห์สถานการณ์ด้านกระบวนการยุติธรรม ปรากฏข้อค้นพบสำคัญที่สะท้อนภาพรวมสถานการณ์อาชญากรรม ตลอดจนจุดแข็งและจุดอ่อนของกระบวนการยุติธรรมไทย ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

1) การรับรู้กฎหมายและสิทธิพื้นฐานของประชาชน

เมื่อเปรียบเทียบกับปีก่อนหน้า พบว่ามีแนวโน้มที่ดีขึ้น โดยประชาชนมีค่าคะแนนการรับรู้กฎหมายและสิทธิพื้นฐานสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ อย่างไรก็ตาม ยังมีความจำเป็นต้องเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในกฎหมายใหม่ โดยเฉพาะพ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้นुकคลสูญหาย พ.ศ. 2565 ตลอดจนการประชาสัมพันธ์ช่องทางการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม ซึ่งแม้จะมีการพัฒนากลไกอย่างต่อเนื่อง แต่ประชาชนจำนวนมากยังไม่รับทราบหรือเข้าถึงช่องทางเหล่านี้ การสำรวจพบว่า การรับรู้เกี่ยวกับช่องทางการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมเป็นประเด็นที่ได้คะแนนต่ำที่สุด (0.641) ขณะที่คะแนนภาพรวมอยู่ที่ 0.686 ช่องทางที่ควรส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ ได้แก่ สายด่วนยุติธรรม การดูแลผู้กระทำผิดหลังปล่อย การ

ขอรับเงินช่วยเหลือต่อสู้คดี การร้องเรียนความล่าช้าของคดี การจัดหาทนายความ การติดตามยึดอายัดทรัพย์สิน การช่วยเหลือด้านสภาพความเป็นอยู่ในเรือนจำ และการประสานงานกับองค์กรพัฒนาเอกชน

2) สถานการณ์อาชญากรรม

คดีที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างชัดเจน ได้แก่ เหตุการณ์ความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ในปี 2567 ซึ่งมีสถิติสูงกว่าปีก่อน ๆ อย่างมาก และคดีหลอกลวงฉ้อโกงที่ยังคงเป็นปัญหาสำคัญ

3) คุณภาพข้อมูลสถิติอาชญากรรม

การเปรียบเทียบข้อมูลจากการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนกับสถิติอาญาของทางราชการ พบปัญหาความไม่สอดคล้อง โดยสถิติทางราชการชี้ว่าคดีอาญามีแนวโน้มลดลงและมีอัตราการจับกุมสูงกว่าร้อยละ 90 แต่ผลการสำรวจกลับสะท้อนว่าความผิดต่อชีวิต ร่างกาย เพศ และคดีฉ้อโกงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังมีบางคดีที่ไม่ปรากฏในสถิติหรือมีจำนวนน้อย แต่สามารถตรวจพบจากการสำรวจภาคประชาชนในสัดส่วนสูง เช่น การเลือกปฏิบัติ การละเมิดความเป็นส่วนตัว การเรียกรับสินบน และการใช้อำนาจโดยมิชอบของเจ้าหน้าที่รัฐ ซึ่งสะท้อนปัญหาการไม่รับแจ้งความและการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมของเหยื่ออาชญากรรม

4) ระบบการรับแจ้งความออนไลน์

แม้การพัฒนาการระบบรับแจ้งความออนไลน์ในคดีฉ้อโกงและคดีอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์จะช่วยให้การรับแจ้งใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากขึ้น แต่การประเมินปี พ.ศ. 2567 ยังพบปัญหาการไม่รับแจ้งความ โดยเฉพาะคดีฉ้อโกงซึ่งมีจำนวนการแจ้งความลดลงจากปีก่อนหน้า ทั้งที่ผลการสำรวจภาคประชาชนชี้ว่าเหยื่อเพิ่มสูงขึ้น

5) การประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

การรับฟังความคิดเห็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียก่อนการออกหรือแก้ไขกฎหมายได้รับการประเมินว่ามีการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม แต่การติดตามและทบทวนผลสัมฤทธิ์ภายหลังการบังคับใช้กฎหมายยังไม่เข้มข้น หน่วยงานที่ดำเนินการทบทวนและนำไปสู่การแก้ไขกฎหมายมีเพียงส่วนน้อย

6) ความถูกต้องและความเป็นธรรมของกระบวนการยุติธรรม

แม้จะมีกลไกและแนวปฏิบัติที่ชัดเจนในการควบคุมการใช้ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่ แต่ยังคงพบปัญหาการเลือกปฏิบัติ การทุจริต และการแทรกแซงในกระบวนการยุติธรรม การร้องเรียนจากหน่วยงานกลาง เช่น กสม. ป.ป.ช. และ ป.ป.ท. มีจำนวนมาก แต่เมื่อเปรียบเทียบกับ การตรวจสอบภายในของหน่วยงานเองกลับมีจำนวนน้อยมาก สะท้อนถึงช่องโหว่ของระบบกำกับดูแล

7) กระบวนการยุติธรรมกับหลักธรรมาภิบาล

การประเมินพบว่าการพัฒนาเรื่องความโปร่งใสและการบริหารที่ดี แต่ยังคงมีปัญหาเรื้อรัง เช่น การลดขั้นตอนบริการ ความตระหนักถึงภาระค่าใช้จ่ายของประชาชน และการบูรณาการข้อมูล ซึ่งยังขาดแผนปฏิบัติการที่เป็นรูปธรรม

8) การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ

แม้มีกฎหมายและมาตรฐานที่ชัดเจน แต่ยังมีความเสี่ยงต่อการละเมิดสิทธิ เช่น การจับกุมหรือคุมขังผู้บริสุทธิ์ การใช้อำนาจเกินควร และการซ้อมทรมาน ข้อมูลการร้องเรียนที่เกี่ยวข้องยังมีน้อยมากเมื่อเทียบกับปัญหาที่สะท้อนจากการสำรวจภาคประชาชน ดัชนีชี้วัดสากลจาก World Justice Project จัดให้ประเด็นนี้มีคะแนนต่ำที่สุด

9) การกระทำผิดซ้ำ

อัตราการกระทำผิดซ้ำของผู้พ้นโทษและผู้พ้นคุมประพฤติเพิ่มสูงขึ้น แม้จะมีมาตรการติดตามเพื่อการคืนสู่สังคม แต่ยังขาดหน่วยงานและกลไกที่ชัดเจนในการดูแลผู้กระทำผิดหลังปล่อย

10) ผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาคดี

สัดส่วนผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาคดีมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น เป็นประเด็นที่ต้องเฝ้าระวัง

11) มาตรฐานสากลด้านกระบวนการยุติธรรม

ประเทศไทยมีความก้าวหน้าในด้านการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน การปราบปรามการค้ายาเสพติด และการต่อต้านการฟอกเงิน แต่ยังคงมีปัญหาเรื่องการทุจริตคอร์รัปชันและค่าดัชนีหลักนิติธรรม (Rule of Law Index) ที่ยังอยู่ในระดับต่ำ

12) การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ

มีพัฒนาการที่ชัดเจนในด้านความร่วมมือกับภาคประชาชน ภาคประชาสังคม และความร่วมมือระหว่างประเทศ แต่การประสานงานระหว่างหน่วยงานภายในกระบวนการยุติธรรมยังได้คะแนนต่ำที่สุด

13) ความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

ระดับความเชื่อมั่นของประชาชนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากร้อยละ 63.80 ในปี พ.ศ. 2567 เป็นร้อยละ 70.00 ในปี พ.ศ. 2568

6.4 ข้อค้นพบในการพัฒนาตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานหลักวิชาการ และสามารถสะท้อนประสิทธิภาพของกระบวนการยุติธรรมทางอาญาได้สอดคล้องต่อสถานการณ์และบริบทการเปลี่ยนแปลง

จากการจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย (Thailand Justice Indicator) และการทบทวนเครื่องมือในการจัดเก็บตัวชี้วัดในแต่ละตัว มีข้อค้นพบสำคัญที่ควรนำมาพิจารณาปรับปรุงพัฒนาตัวชี้วัดในระยะต่อไปดังนี้

1) ในการประเมินตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมจากข้อมูลข้อหน่วยงานพบว่า ข้อมูลในปีนี้ยังคงมีข้อบกพร่องจำนวนมาก ทั้งในด้านของข้อมูลที่ขาดความสอดคล้องกับข้อมูลที่รายงานในปีก่อนหน้า ข้อมูลที่ขาดความเป็นปัจจุบัน และลักษณะข้อมูลที่ไม่สอดคล้องกับนิยามข้อมูลและตัวชี้วัดในมาตรฐานสากล เช่น หน่วยงานรัฐไทยเน้นเก็บข้อมูลเป็นจำนวนคดีหรือจำนวนเรื่อง แต่ตัวชี้วัดตามมาตรฐานสากลต้องการข้อมูลเป็นระดับจำนวนคนหรือจำนวนผู้เสียหาย เป็นต้น ทำให้มีความยากลำบากในการประเมิน ทั้งนี้ สำหรับหน่วยงานที่มีการรายงานข้อมูลอย่างต่อเนื่องก็พบว่าข้อมูลมีคุณภาพสูงขึ้นและสามารถใช้ประโยชน์ได้มากขึ้น

2) ในการประเมินตัวชี้วัดบางตัวที่มีการประเมินองค์กรที่ไม่ใช่องค์กรภาครัฐ เช่น สำนักงานอนุญาโตตุลาการ และ เนติบัณฑิตยสภา ซึ่งหน่วยงานเหล่านี้ไม่ได้เกี่ยวข้องกับตัวชี้วัดเหล่านั้นโดยตรง ตัวอย่างเช่น ในการประเมินตัวชี้วัดเรื่องผลสัมฤทธิ์ของการบังคับใช้กฎหมายนั้น หน่วยงานทั้ง 2 ข้างต้น ไม่ได้เป็นหน่วยงานที่เป็นผู้บังคับใช้กฎหมายได้เลย จึงสมควรนำทั้ง 2 หน่วยงานนี้ออกจากการเป็นหน่วยงานที่ต้องประเมินตัวชี้วัดดังกล่าว

3) ในส่วนของการประเมินต้นทุนของกิจกรรมในการเข้าถึงความยุติธรรมนั้น ปัจจุบันใช้รูปแบบการประเมินการสังเกตและการประเมินตนเอง (Self-Assessment and Observation: SA+OB) โดยอาศัยผู้เชี่ยวชาญด้านกระบวนการยุติธรรมเป็นผู้สังเกตการณ์และประเมิน อย่างไรก็ตาม การประเมินตัวชี้วัดนี้สามารถปรับให้เป็นการประเมินในรูปแบบของการสำรวจผู้ใช้บริการได้ (User Survey) โดยการถามผู้ใช้บริการกระบวนการยุติธรรมว่ามีค่าใช้จ่ายในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมว่ามีต้นทุนในแต่ละด้านเท่าใด เช่น ค่าทนายความ ค่าเดินทาง ค่าเอกสาร หลักทรัพย์ประกันตัว เป็นต้น โดยวิธีการนี้ นอกจากจะสามารถประเมินต้นทุนออกมาเป็นเชิงปริมาณได้แล้ว ยังสามารถนำข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์แนวโน้มสำหรับนำไปประมวลผลและการตัดสินใจเชิงนโยบายได้อีกด้วยเช่นเดียวกัน

6.5 ข้อค้นพบสำคัญในการพัฒนากระบวนการยุติธรรมประเทศไทย พร้อมทั้งข้อเสนอแนะเชิงวิชาการผ่านตัวชี้วัดที่เป็นรูปธรรม

จากการศึกษาวิเคราะห์สถานการณ์ด้านกระบวนการยุติธรรมของประเทศไทย พบประเด็นสำคัญหลายด้านที่สะท้อนทั้งพัฒนาการเชิงบวกและข้อจำกัดเชิงโครงสร้างที่ยังคงดำรงอยู่ ประการแรก การรับรู้

กฎหมายและสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนมีแนวโน้มดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ แต่การเข้าถึงช่องทางยุติธรรมยังอยู่ในระดับต่ำ โดยเฉพาะการรับรู้ช่องทางร้องเรียนและการขอรับความช่วยเหลือทางกฎหมาย ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยเพียง 0.641 ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยภาพรวมที่ 0.686 สะท้อนว่าประชาชนจำนวนมากยังไม่สามารถเข้าถึงสิทธิในทางปฏิบัติได้จริง ทั้งนี้ ประเด็นดังกล่าวชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการศึกษาต่อยอดเชิงวิชาการเกี่ยวกับ “ดัชนีการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม” เพื่อพัฒนาแบบจำลองการวัด (Measurement Model) ที่สามารถประเมินระดับการเข้าถึงได้อย่างละเอียดทั้งเชิงพื้นที่ กลุ่มประชากร และช่องทางการใช้บริการ

ในด้านสถานการณ์อาชญากรรม การเปรียบเทียบข้อมูลจากหน่วยงานราชการกับการสำรวจภาคประชาชนพบความไม่สอดคล้องในหลายมิติ โดยข้อมูลสถิติทางการสะท้อนแนวโน้มคดีลดลงและอัตราการจับกุมสูง ขณะที่ผลสำรวจกลับชี้ว่าความผิดบางประเภทเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง และยังมีคดีจำนวนมากที่ไม่ถูกรับแจ้งความ ข้อค้นพบนี้เปิดโอกาสให้เกิดการศึกษาต่อยอดเชิงวิชาการในด้าน “ความคลาดเคลื่อนของข้อมูลอาชญากรรม (Crime Data Discrepancy)” เพื่อสร้างกรอบวิเคราะห์และแบบจำลองการตรวจจับข้อมูลสูญหาย (Missing Crime Reporting Model) อันจะช่วยพัฒนาเครื่องมือเชิงสถิติที่สามารถตรวจสอบความน่าเชื่อถือของฐานข้อมูลยุติธรรมไทยได้อย่างเป็นระบบ ตัวอย่างเช่น พื้นที่ตำรวจใดที่รับแจ้งเหตุต่ำกว่าปกติเพื่อนำข้อมูลไปพัฒนาเชิงนโยบายให้เกิดการจตแจ้งคดีที่เข้าถึงประชาชนได้มากขึ้น

ประการต่อมา การติดตามและประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายภายหลังการบังคับใช้ยังไม่เข้มข้น แม้มีการรับฟังความคิดเห็นก่อนออกกฎหมาย แต่ยังขาดกลไกการประเมินผลในเชิงประจักษ์ ซึ่งเป็นช่องว่างสำคัญที่ควรได้รับการศึกษาต่อยอดในเชิงวิชาการ โดยเฉพาะการพัฒนา “กรอบประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายแบบผสมเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ (Mixed-method Legal Evaluation Framework)” ที่สามารถวัดทั้งประสิทธิภาพ ผลลัพธ์ และผลกระทบทางสังคมได้อย่างรอบด้าน รวมถึงการสร้างดัชนี “Legal Effectiveness Index” สำหรับประเทศไทย

ด้านสิทธิเสรีภาพของประชาชน แม้มีกฎหมายรองรับ แต่คะแนนการประเมินจาก World Justice Project มีค่าคะแนน 0.460 ซึ่งถือว่าต่ำกว่ามาตรฐานสากลอย่างมีนัยสำคัญ การศึกษาต่อยอดในประเด็นนี้ควรมุ่งเน้นการพัฒนา “ดัชนีสิทธิเสรีภาพเชิงประจักษ์ (Empirical Rights Index)” ที่อิงข้อมูลจริงจากร้องเรียนและประสบการณ์ของผู้ถูกละเมิด โดยอย่างง่ายที่สุดคือนำระเบียบวิธีของดัชนีสากลมาปรับใช้กับประเทศไทย เพื่อสร้างฐานข้อมูลขนาดใหญ่ (Rights Violation Database) ที่สามารถใช้ติดตามสถานะสิทธิมนุษยชนในระยะยาว

ประการสุดท้าย ในการจัดทำตัวชี้วัดควรลดการใช้การประเมินด้วยวิธีการสังเกตและการประเมินตนเองให้น้อยที่สุด เนื่องจากเป็นระเบียบวิธีที่ขาดความเป็นวัตถุวิสัย (Objectivity) ทำให้ขาดความน่าเชื่อถือ โดยตัวอย่างการปรับระเบียบวิธีการเก็บจากปัจจุบันให้มีความเป็นวัตถุวิสัยมากขึ้นนั้น มีประเด็นดังนี้

- (1) ระดับความสำเร็จของการมีแนวปฏิบัติที่ชัดเจนและชอบด้วยกฎหมายในการบังคับใช้กฎหมาย
 - สัดส่วนการบังคับใช้กฎหมายที่เจ้าหน้าที่มีการใช้ดุลยพินิจต่อการบังคับใช้กฎหมายทั้งหมด
 - สัดส่วนการบังคับใช้กฎหมายที่ถูกร้องเรียนต่อการบังคับใช้กฎหมายทั้งหมด
 - สัดส่วนการบังคับใช้กฎหมายที่ขึ้นสู่ศาลปกครองต่อการบังคับใช้กฎหมายทั้งหมด
- (2) ระดับความสำเร็จของการประเมินโอกาสและความเป็นไปได้ที่จะมีการละเมิดหลักการปฏิบัติในการบังคับใช้กฎหมายโดยชอบด้วยกฎหมายและเป็นไปตามกระบวนการอันควร (Due Process of Law)
 - สัดส่วนคดีที่ศาลกลับคำพิพากษาเพราะละเมิดกระบวนการที่ชอบด้วยกฎหมายต่อคดีที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมายหรือคดีปกครองทั้งหมด
- (4) ระดับความสำเร็จของการป้องกันการตั้งข้อกล่าวหาผิดหรือคุมขังผู้บริสุทธิ์
 - เป็นตัวชี้วัดที่มีความซ้ำซ้อน สามารถใช้ข้อมูลจำนวนผู้ต้องขังที่ไม่ได้กระทำความผิดได้ ไม่มีความจำเป็นต้องประเมินด้วยวิธีการสังเกตและการประเมินตนเองอีก
- (5) ระดับความสำเร็จของหน่วยงานในการปฏิบัติต่อผู้ต้องหา/ผู้กระทำผิดตามมาตรฐานสากล
 - ดัชนี “Inmate Human Rights Compliance Score” จากการประเมินสิ่งอำนวยความสะดวก, สัดส่วนผู้ต้องขังต่อเจ้าหน้าที่, สัดส่วนผู้ต้องขังต่อพื้นที่คุมขัง, การเข้าถึงบริการสุขภาพ, การฝึกอาชีพ, อัตราการเสียชีวิตในเรือนจำ
- (6) ระดับความสำเร็จของการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนตามหลักสากล
 - สัดส่วนเรื่องร้องเรียนด้านสิทธิมนุษยชนที่ได้รับการแก้ไขต่อ จำนวนเรื่องร้องเรียนทั้งหมด
- (7) ระดับความสำเร็จของการพัฒนากระบวนการยุติธรรมตามมาตรฐานสากล
 - Gap analysis เปรียบเทียบตัวชี้วัดย่อย (เช่น ความรวดเร็ว, ความโปร่งใส, ความเท่าเทียม) กับ World Justice Project (WJP)
- (8) ระดับความสำเร็จของการประเมินความเที่ยงตรงของกระบวนการยุติธรรม
 - Outcome Consistency Score จากการวิเคราะห์สัดส่วนความขัดแย้งกันของผลลัพธ์ในกระบวนการยุติธรรมในคดีที่มีความใกล้เคียงกัน เช่น สัดส่วนคำพิพากษาที่มีความขัดแย้งกันต่อจำนวนคำพิพากษาทั้งหมด เป็นต้น
- (9) การเชื่อมโยงและใช้ประโยชน์ข้อมูลร่วมกัน
 - สัดส่วนระหว่าง Data in transit (ที่ส่งให้กับเอกชนหรือหน่วยงานรัฐ) ต่อ Data at rest
 - สัดส่วนระหว่าง Data in use ต่อ Data at rest
 - โดยหน่วยงานจะต้องมีการเก็บ Log ของการใช้และการส่งข้อมูลจริงที่สามารถตรวจสอบได้ พร้อมทั้งต้องระบุเป้าประสงค์ของกิจกรรมนั้นได้ ไม่ว่าจะเป็นในส่วนของการเชื่อมโยงข้อมูลที่เป็น Data in transit

ว่าส่งหรือรับข้อมูลเพิ่มภารกิจด้านใด และส่วนของการใช้ข้อมูลที่เป็น Data in use ว่านำข้อมูลไปประมวลผล เพื่อตอบโจทย์ภารกิจใด นอกจากการใช้เพื่อรายงาน

(10) การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารการยุติธรรม

- การนำเทคโนโลยีเป็นวิธีการหนึ่งในการยกระดับประสิทธิภาพในการบริหารการยุติธรรม ควรเป็นวิธีการ ไม่ควรเป็นเป้าหมายและตัวชี้วัด

- เสนอให้ปรับตัวชี้วัดเป็นเรื่องการยกระดับประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรม เช่น ศาลจะต้องสามารถรับคดีได้มากขึ้นเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า เป็นอัตราเพิ่มที่สูงกว่าอัตราเงินเฟ้อปกติ ภายหลังจากการปรับฐานงบประมาณให้เท่ากับปีก่อนหน้า (ในสภาวะปกติ ภาคเอกชนจะใช้เทคโนโลยีมาเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ทำให้สามารถผลิตสินค้าได้มากขึ้นด้วยปัจจัยการผลิตเท่าเดิม ทำให้มีกำไรสูงขึ้น นำไปสู่ภาวะเงินเฟ้อปกติ ดังนั้นหน่วยงานภาครัฐเองก็สมควรที่จะต้องสามารถให้บริการได้มากขึ้น ด้วยงบประมาณเท่าเดิม ด้วยการปรับใช้เทคโนโลยี ซึ่งอัตราการเพิ่มขึ้นควรเท่ากับหรือมากกว่าอัตราเงินเฟ้อ)

(11) ระดับความสำเร็จของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการกำหนดระยะเวลามาตรฐานตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย และเร่งรัดให้กระบวนการยุติธรรมเป็นไปด้วยความรวดเร็ว

- สัดส่วนคดีที่แล้วเสร็จภายในเวลามาตรฐานที่กฎหมายกำหนด

- ช่วงความเชื่อมั่นส่วนบนที่ความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (95% upper confident bound) ของเวลาเฉลี่ยที่กระบวนการยุติธรรมแล้วเสร็จ ควรจะต้องต่ำกว่าเวลาที่กฎหมายกำหนด และควรจะมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง

(12) ระดับความสำเร็จของกระบวนการยุติธรรมที่เปิดเผยและโปร่งใส (Transparency)

- สัดส่วนข้อมูลเปิด (Open Data Ratio) โดยอาจวัดเป็นสัดส่วนจำนวน Byte ที่เปิดสู่สาธารณะต่อข้อมูลทั้งหมด

- ผลการประเมินความพึงพอใจต่อข้อมูลขององค์กรตรวจสอบรัฐบาล เช่น NGO ภาคประชาชน สำนักวิจัย ทั้งในไทยและต่างประเทศ

(13) ระดับความสำเร็จของความเหมาะสมของทรัพยากรทั้งเครื่องมือ งบประมาณ และทรัพยากรมนุษย์กับภาระงาน

- Productivity Index เช่น คดีที่เสร็จสิ้น ต่อ จำนวนเจ้าหน้าที่ต่อปี หรือการประเมินความคุ้มค่าของเจ้าหน้าที่รัฐรายคน (Social and Economic return เทียบกับเงินเดือนและสวัสดิการ)

- Budget Efficiency Ratio เช่น คดีที่แล้วเสร็จ ต่อ งบประมาณที่ใช้

- Productivity growth (คำนวณจากอัตราการเปลี่ยนแปลงของ Productivity Index เมื่อเทียบกับปีฐาน) ของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งทุกคนต้องมีอัตราการเติบโตที่สูงกว่าอัตราเงินเฟ้อปกติ

(14) ระดับความสำเร็จของการวิเคราะห์ประเมินค่าต้นทุนของกิจกรรมการเข้าถึงความยุติธรรม

- ปรับเป็นการสำรวจจากผู้ใช้งานกระบวนการยุติธรรม (User Survey) ว่าในแต่ละขั้นตอนมีต้นทุนในการเข้าถึงเท่าไร ทั้งในรูปแบบที่เป็นตัวเงิน และไม่เป็นตัวเงิน

ทั้งนี้ ตัวอย่างข้อเสนอแนะเหล่านี้เป็นเพียงแนวคิดเบื้องต้น ควรมีการศึกษาเพื่อพัฒนาตัวชี้วัดที่มีความน่าเชื่อถือสูงต่อไป

6.6 ข้อค้นพบสำคัญในการพัฒนากระบวนการยุติธรรมประเทศไทย พร้อมทั้งข้อเสนอแนะเชิงนโยบายที่มี การวิเคราะห์เปรียบเทียบกับมาตรฐานสากล

การศึกษาวิเคราะห์สถานการณ์กระบวนการยุติธรรมไทยในช่วงปี 2567 ชี้ให้เห็นถึงทั้งพัฒนาการและ ข้อจำกัดที่ยังคงดำรงอยู่ในหลายมิติ เมื่อเปรียบเทียบกับมาตรฐานสากล เช่น ดัชนีหลักนิติธรรม (Rule of Law Index) ของ World Justice Project หรือมาตรฐานสิทธิมนุษยชนขององค์การสหประชาชาติ พบว่า ประเทศไทยยังคงมีระยะห่างในหลายด้านที่ต้องได้รับการปรับปรุงอย่างเร่งด่วน

ประการแรก การรับรู้กฎหมายและสิทธิของประชาชน แม้จะมีแนวโน้มที่ดีขึ้น แต่คะแนนด้านการรับรู้ ช่องทางการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมยังอยู่ในระดับต่ำเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ย โดยได้เพียง 0.641 ซึ่งต่ำกว่าค่า มาตรฐานที่ควรอยู่ในระดับมากกว่า 0.750 ตามเกณฑ์การเข้าถึงความยุติธรรมของ UNDP และ SDG 16 ที่ กำหนดว่าทุกคนควรเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้อย่างเท่าเทียม สิ่งนี้สะท้อนถึงความจำเป็นในการยกระดับ การประชาสัมพันธ์ช่องทางต่าง ๆ เช่น สายด่วนยุติธรรม การให้ความช่วยเหลือผู้เสียหาย และการให้คำปรึกษา ทางกฎหมาย เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานสิทธิมนุษยชนสากลด้าน “Access to Justice”

ในด้านสถานการณ์อาชญากรรม พบว่าข้อมูลจากหน่วยงานราชการกับการสำรวจภาคประชาชนยังไม่ สอดคล้องกัน โดยสถิติทางราชการแสดงให้เห็นว่าคดีอาญาลดลง ในขณะที่การสำรวจสะท้อนว่าคดีร้ายแรง เช่น ความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย เพศ และการฉ้อโกงยังคงเพิ่มขึ้น อีกทั้งยังมีคดีที่ไม่ปรากฏในสถิติทางการ หรือมีค่านิยามที่ไม่ตรงกับมาตรฐานสากล เช่น การเลือกปฏิบัติ การละเมิดสิทธิส่วนบุคคล หรือการใช้อำนาจ โดยมิชอบ ซึ่งแม้ว่าประเทศไทยอาจไม่มีคดีเหล่านี้ แต่ต้องมีการจัดทำสถิติรายงานตามมาตรฐานสากล

ประการต่อมา การประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย แม้ประเทศไทยมีการรับฟังความคิดเห็นผู้มีส่วน ได้ส่วนเสียก่อนการออกกฎหมาย แต่การติดตามประเมินผลหลังการบังคับใช้ยังขาดความเป็นระบบ แตกต่าง จากแนวปฏิบัติของสหภาพยุโรป ที่กำหนดให้การประเมินผลสัมฤทธิ์เป็นกลไกบังคับทุกครั้ง เพื่อป้องกัน กฎหมายที่ไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมและเศรษฐกิจในปัจจุบัน รวมถึงประเทศไทยเองยังจัดว่าเป็นประเทศที่ มีกฎหมายจำนวนมาก สร้างภาระให้กับประชาชนเกินความจำเป็น

ในประเด็นสิทธิเสรีภาพ แม้มีกฎหมายและมาตรฐานภายในประเทศที่กำหนดไว้ชัดเจน แต่ยังพบความ เสี่ยงในการละเมิดสิทธิ เช่น การควบคุมตัวโดยมิชอบ การใช้อำนาจเกินสมควร และกรณีการซ้อมทรมาน โดย

คะแนนการประเมินจาก World Justice Project อยู่เพียง 0.460 ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงและแปซิฟิกที่อยู่ 0.550 และต่ำกว่าประเทศพัฒนาแล้วอย่างชัดเจน นอกจากนี้ แนวโน้มอัตราการกระทำผิดซ้ำของผู้พ้นโทษและการเพิ่มขึ้นของผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาคดียังสะท้อนว่าประเทศไทยยังไม่สามารถสร้างสมดุลระหว่าง “การคุ้มครองสิทธิของผู้ต้องหา” กับ “การบังคับใช้กฎหมาย” ได้ตามมาตรฐาน ICCPR (International Covenant on Civil and Political Rights)

ในด้านความโปร่งใสและธรรมาภิบาล กระบวนการยุติธรรมของไทยแม้มีการพัฒนา แต่ยังมีปัญหาการเลือกปฏิบัติ การทุจริต และการแทรกแซง ขัดกับหลักการของ UNCAC (United Nations Convention against Corruption) ที่เน้นการป้องกันเชิงระบบและการมีส่วนร่วมของสังคม โดยข้อมูลการร้องเรียนจากหน่วยงานกลางมีจำนวนมากแต่ไม่สอดคล้องกับการตรวจสอบภายในของหน่วยงานยุติธรรมเอง ซึ่งบ่งชี้ถึงข้อบกพร่องด้านกลไกตรวจสอบ

เมื่อเปรียบเทียบกับมาตรฐานสากล ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเพื่อพัฒนากระบวนการยุติธรรมไทยควรประกอบด้วย 4 มิติสำคัญ ได้แก่ (1) การยกระดับการเข้าถึงยุติธรรมของประชาชน โดยกำหนดเป้าหมายให้ดัชนีการเข้าถึงเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า 0.750 ภายใน 3 ปี และสร้างช่องทางดิจิทัลแบบบูรณาการตามแบบอย่าง “Justice 2030 Agenda” ของสหประชาชาติ (2) การพัฒนาคุณภาพข้อมูลอาชญากรรมและความโปร่งใส โดยบูรณาการข้อมูลระหว่างหน่วยงานและภาคประชาชน และกำหนดตัวชี้วัดให้ความคลาดเคลื่อนระหว่างข้อมูลราชการกับการสำรวจประชาชนลดลงไม่เกิน 10% ภายใน 5 ปี (3) การยกระดับการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน โดยบังคับใช้มาตรการที่สอดคล้องกับ ICCPR และ CAT (Convention against Torture) พร้อมกำหนดให้คะแนนดัชนี Rule of Law เพิ่มขึ้นเกิน 0.600 ในระยะ 5 ปี (4) การสร้างระบบฟื้นฟูผู้กระทำผิดเพื่อลดอัตราการกระทำผิดซ้ำ โดยยึดแนวปฏิบัติของ “UN Standard Minimum Rules for the Treatment of Prisoners (Nelson Mandela Rules)” และตั้งเป้าลดอัตราการกระทำผิดซ้ำลงไม่น้อยกว่าร้อยละ 15 ภายใน 5 ปี

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
การคัดเลือกจังหวัดตัวอย่าง

ภูมิภาค	จังหวัด	จำนวนสถิติอาชญากรรมต่อประชากรแสนคน	ระดับสถิติคดีต่อประชากร
ภาคกลาง	พระนครศรีอยุธยา	3,897	สูง
	เพชรบุรี	3,064	สูง
	ชัยนาท	2,535	สูง
	ประจวบคีรีขันธ์	2,378	สูง
	สิงห์บุรี	2,355	สูง
	อ่างทอง	2,181	สูง
	ลพบุรี	2,095	ปานกลาง
	กาญจนบุรี	2,043	ปานกลาง
	สมุทรปราการ	1,965	ปานกลาง
	สระบุรี	1,750	ปานกลาง
	ราชบุรี	1,701	ปานกลาง
	ปทุมธานี	1,619	ต่ำ
	นครปฐม	1,604	ต่ำ
	สุพรรณบุรี	1,535	ต่ำ
	สมุทรสาคร	1,494	ต่ำ
	สมุทรสงคราม	1,456	ต่ำ
	นนทบุรี	1,445	ต่ำ
คำอธิบาย: คัดเลือกจังหวัดในแต่ละกลุ่มระดับสถิติคดีต่อประชากรโดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย ดังนี้ เพชรบุรีและชัยนาทเป็นตัวแทนจังหวัดที่มีสถิติอาชญากรรมต่อประชากรในกลุ่ม ‘สูง’ สมุทรปราการและราชบุรีเป็นตัวแทนจังหวัดที่มีสถิติอาชญากรรมต่อประชากรในกลุ่ม ‘ปานกลาง’ สุพรรณบุรีและนนทบุรีเป็นตัวแทนจังหวัดที่มีสถิติอาชญากรรมต่อประชากรในกลุ่ม ‘ต่ำ’			

ภูมิภาค	จังหวัด	จำนวนสถิติอาชญากรรม ต่อประชากรแสนคน	ระดับสถิติคดีต่อ ประชากร
ภาคตะวันออก	นครนายก	5,907	สูง
	ฉะเชิงเทรา	4,966	สูง
	จันทบุรี	4,544	สูง
	ระยอง	4,308	ปานกลาง
	ชลบุรี	3,853	ปานกลาง
	สระแก้ว	3,701	ต่ำ
	ปราจีนบุรี	3,517	ต่ำ
	ตราด	2,957	ต่ำ
คำอธิบาย: คัดเลือกจังหวัดในแต่ละกลุ่มระดับสถิติคดีต่อประชากรโดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย ดังนี้ นครนายกเป็นตัวแทนจังหวัดที่มีสถิติอาชญากรรมต่อประชากรในกลุ่ม ‘สูง’ ชลบุรีเป็นตัวแทนจังหวัดที่มีสถิติอาชญากรรมต่อประชากรในกลุ่ม ‘ปานกลาง’ สระแก้วเป็นตัวแทนจังหวัดที่มีสถิติอาชญากรรมต่อประชากรในกลุ่ม ‘ต่ำ’			
ภาคตะวันออก เฉิงเหนือ	กาฬสินธุ์	2,689	สูง
	เลย	2,624	สูง
	บึงกาฬ	2,377	สูง
	อำนาจเจริญ	2,334	สูง
	สกลนคร	2,236	สูง
	ยโสธร	2,154	สูง
	นครพนม	2,139	สูง
	หนองคาย	2,128	ปานกลาง
	ร้อยเอ็ด	2,072	ปานกลาง
	ขอนแก่น	2,056	ปานกลาง
	มุกดาหาร	1,972	ปานกลาง
	หนองบัวลำภู	1,862	ปานกลาง
	มหาสารคาม	1,625	ปานกลาง
	ชัยภูมิ	1,610	ต่ำ

ภูมิภาค	จังหวัด	จำนวนสถิติอาชญากรรมต่อประชากรแสนคน	ระดับสถิติคดีต่อประชากร
	ศรีสะเกษ	1,604	ต่ำ
	อุดรธานี	1,515	ต่ำ
	บุรีรัมย์	1,401	ต่ำ
	อุบลราชธานี	1,289	ต่ำ
	สุรินทร์	1,070	ต่ำ
	นครราชสีมา	1,054	ต่ำ
คำอธิบาย: คัดเลือกจังหวัดในแต่ละกลุ่มระดับสถิติคดีต่อประชากรโดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย ดังนี้ ยโสธรและนครพนมเป็นตัวแทนจังหวัดที่มีสถิติอาชญากรรมต่อประชากรในกลุ่ม ‘สูง’ ขอนแก่นและมุกดาหารเป็นตัวแทนจังหวัดที่มีสถิติอาชญากรรมต่อประชากรในกลุ่ม ‘ปานกลาง’ บุรีรัมย์และนครราชสีมาเป็นตัวแทนจังหวัดที่มีสถิติอาชญากรรมต่อประชากรในกลุ่ม ‘ต่ำ’			
ภาคเหนือ	แพร่	4,533	สูง
	ลำพูน	3,964	สูง
	น่าน	2,665	สูง
	พะเยา	2,341	สูง
	อุตรดิตถ์	2,159	สูง
	ลำปาง	2,072	สูง
	เชียงราย	1,927	ปานกลาง
	ตาก	1,711	ปานกลาง
	เพชรบูรณ์	1,663	ปานกลาง
	เชียงใหม่	1,601	ปานกลาง
	แม่ฮ่องสอน	1,493	ปานกลาง
	นครสวรรค์	1,379	ต่ำ
	อุทัยธานี	1,374	ต่ำ
	สุโขทัย	1,362	ต่ำ
	กำแพงเพชร	1,178	ต่ำ
	พิษณุโลก	1,150	ต่ำ
	พิจิตร	1,126	ต่ำ

ภูมิภาค	จังหวัด	จำนวนสถิติอาชญากรรมต่อประชากรแสนคน	ระดับสถิติคดีต่อประชากร
คำอธิบาย: คัดเลือกจังหวัดในแต่ละกลุ่มระดับสถิติคดีต่อประชากรโดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย ดังนี้ ลำพูนและอุดรดิตถ์เป็นตัวแทนจังหวัดที่มีสถิติอาชญากรรมต่อประชากรในกลุ่ม ‘สูง’ เชียงรายและแม่ฮ่องสอนเป็นตัวแทนจังหวัดที่มีสถิติอาชญากรรมต่อประชากรในกลุ่ม ‘ปานกลาง’ พิษณุโลกและสุโขทัยเป็นตัวแทนจังหวัดที่มีสถิติอาชญากรรมต่อประชากรในกลุ่ม ‘ต่ำ’			
ภูมิภาค	จังหวัด	สถิติคดี	ระดับสถิติคดีต่อประชากร
ภาคใต้	ระนอง	4,439	สูง
	พังงา	3,809	สูง
	ชุมพร	3,599	สูง
	สุราษฎร์ธานี	3,318	สูง
	ภูเก็ต	3,251	ปานกลาง
	สงขลา	2,927	ปานกลาง
	นครศรีธรรมราช	2,629	ปานกลาง
	พัทลุง	2,597	ต่ำ
	กระบี่	2,444	ต่ำ
	สตูล	2,405	ต่ำ
	ตรัง	2,288	ต่ำ
คำอธิบาย: คัดเลือกจังหวัดในแต่ละกลุ่มระดับสถิติคดีต่อประชากรโดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย ดังนี้ ระนองเป็นตัวแทนจังหวัดที่มีสถิติอาชญากรรมต่อประชากรในกลุ่ม ‘สูง’ นครศรีธรรมราชเป็นตัวแทนจังหวัดที่มีสถิติอาชญากรรมต่อประชากรในกลุ่ม ‘ปานกลาง’ กระบี่เป็นตัวแทนจังหวัดที่มีสถิติอาชญากรรมต่อประชากรในกลุ่ม ‘ต่ำ’			
ชายแดนใต้	ยะลา	1,741	สูง
	ปัตตานี	1,667	ปานกลาง
	นราธิวาส	1,562	ต่ำ
คำอธิบาย: คัดเลือกจังหวัดในแต่ละกลุ่มระดับสถิติคดีต่อประชากรโดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย ดังนี้ ยะลาเป็นตัวแทนจังหวัดที่มีสถิติอาชญากรรมต่อประชากรในกลุ่ม ‘สูง’ ปัตตานีเป็นตัวแทนจังหวัดที่มีสถิติอาชญากรรมต่อประชากรในกลุ่ม ‘ปานกลาง’			

ภูมิภาค	จังหวัด	สถิติคดี	ระดับสถิติคดีต่อประชากร
นราธิวาสเป็นตัวแทนจังหวัดที่มีสถิติอาชญากรรมต่อประชากรในกลุ่ม ‘ต่ำ’			
กรุงเทพมหานคร	บก.น.9	18,728	สูง
	บก.น.4	11,980	สูง
	บก.น.2	11,948	สูง
	บก.น.5	9,668	ปานกลาง
	บก.น.3	8,195	ปานกลาง
	บก.น.8	8,071	ปานกลาง
	บก.น.6	7,658	ต่ำ
	บก.น.1	6,650	ต่ำ
	บก.น.7	6,518	ต่ำ
คำอธิบาย : ในเขตกรุงเทพมหานคร คัดเลือกพื้นที่ ดังนี้ บก.น.2 เป็นตัวแทนพื้นที่ที่มีสถิติอาชญากรรมต่อประชากรในกลุ่ม ‘สูง’ บก.น.5 เป็นตัวแทนพื้นที่ที่มีสถิติอาชญากรรมต่อประชากรในกลุ่ม ‘ปานกลาง’ บก.น.7 เป็นตัวแทนพื้นที่ที่มีสถิติอาชญากรรมต่อประชากรในกลุ่ม ‘ต่ำ’ *พื้นที่กรุงเทพมหานครไม่มีข้อมูลสถิติคดีในระดับสถานีตำรวจและข้อมูลประชากรแยกตามเขตพื้นที่สถานีตำรวจ ในที่นี้ใช้ข้อมูลจากสถิติคดีในเขตกองบังคับการเป็นข้อมูลอ้างอิงในการคัดเลือกแทน			
ที่มา: สถิติประชากรทางการทะเบียนราษฎร สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง ธันวาคม พ.ศ. 2566 และสถิติอาชญา 4 กลุ่ม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2566			

ภาคผนวก ข

ผลการสำรวจข้อมูลภาคประชาชน (Public Survey: PS)

ผนวก ข-1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
1. เพศชาย	1,373	44.58
2. เพศหญิง	1,675	54.38
3. เพศทางเลือก	32	1.04
รวม	3,080	100.00
อายุ		
1. 18 – 19 ปี	64	2.08
2. 20 – 24 ปี	210	6.82
3. 25 – 29 ปี	256	8.31
4. 30 – 34 ปี	246	7.99
5. 35 – 39 ปี	327	10.62
6. 40 – 44 ปี	324	10.52
7. 45 – 49 ปี	369	11.98
8. 50 – 54 ปี	318	10.32
9. 55 – 59 ปี	250	8.12
10. 60 – 64 ปี	238	7.73
11. 65 – 69 ปี	154	5.00
12. 70 – 74 ปี	78	2.53
13. 75 – 79 ปี	52	1.69
14. 80 – 89 ปี	32	1.04
15. 90 ปีขึ้นไป	1	0.03
16. ไม่ทราบ	68	2.20
17. ไม่ประสงค์จะตอบ	93	3.02
รวม	3,080	100.00

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รายได้ครัวเรือน		
1. ไม่เกิน 15,000 บาท	1,222	39.68
2. 15,001-25,000 บาท	967	31.40
3. 25,001-35,000 บาท	344	11.17
4. 35,001-45,000 บาท	139	4.51
5. 45,001-55,000 บาท	85	2.76
6. 55,001-65,000 บาท	26	0.84
7. 65,001-75,000 บาท	19	0.62
8. มากกว่า 75,000 บาท	65	2.11
9. ไม่ประสงค์จะตอบ	213	6.91
รวม	3,080	100.00
ระดับรายได้ต่อการดำรงชีวิตและค่าใช้จ่ายพื้นฐาน		
1. มีฐานะร่ำรวย (สามารถจับจ่ายใช้สอย โดยมีเงินเหลือเก็บจำนวนมาก)	64	2.08
2. สามารถจับจ่ายใช้สอยได้อย่างสบาย มีเงินเหลือเก็บ	767	24.90
3. พอกินพอใช้ แต่ไม่มีเงินเหลือเก็บ	1,371	44.51
4. รายได้ไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่าย โดยยังขาดเหลืออยู่บ้าง	576	18.70
5. ขัดสน มีชีวิตอยู่อย่างยากลำบาก	107	3.48
6. ลำบากยากจน มีรายได้ในระดับที่ต้องใช้ชีวิตอย่างยากลำบากมาก	21	0.68
7. ไม่ทราบ	7	0.23
8. ไม่ประสงค์จะตอบ	167	5.42
รวม	3,080	100.00
อาชีพ		
1. ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ เจ้าหน้าที่รัฐ	357	11.59
2. พนักงานเอกชน	374	12.14
3. นักเรียน / นักศึกษา	134	4.35

4. รับจ้างทั่วไป	863	28.02
ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
5. เกษตรกรรม	421	13.67
6. ประกอบธุรกิจ	445	14.45
7. ไม่ได้ประกอบอาชีพ	232	7.53
8. ไม่ทราบ	159	5.16
9. ไม่ประสงค์จะตอบ	95	3.09
รวม	3,080	100.00
การศึกษาระดับสูงสุด		
1. ไม่เคยเข้ารับการศึกษ	43	1.40
2. การศึกษาทางเลือกนอกโรงเรียน (อาทิ Home School)	4	0.13
3. ประถมศึกษา	517	16.79
4. มัธยมศึกษาตอนต้น	325	10.55
5. มัธยมศึกษาตอนปลาย	512	16.62
6. ปวช.	185	6.01
7. ปวส.	290	9.42
8.ปริญญาตรี	964	31.30
9.ปริญญาโท	87	2.82
10. สูงกว่าปริญญาโท	8	0.26
11. การศึกษาในรูปแบบอื่น	8	0.26
12. ไม่ทราบ	37	1.20
13. ไม่ประสงค์จะตอบ	100	3.24
รวม	3,080	100.00
สถานภาพสมรส		
1. โสด	934	30.32
2. แต่งงานแล้ว	1377	44.71
3. อยู่ร่วมกัน	365	11.85

4. แยกกันอยู่	66	2.14
ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
5. หย่าร้าง	112	3.64
6. หม้าย	162	5.26
7. อื่น ๆ	1	0.03
8. ไม่ทราบ	13	0.42
9. ไม่ประสงค์จะตอบ	50	1.63
รวม	3,080	100.00
สัญชาติ		
1. ไทย	3073	99.77
2. แรงงานต่างด้าว	0	0.00
3. นักศึกษาต่างชาติ ผักกอบรม	0	0.00
4. ได้รับการจ้างงานในประเทศไทย (ตามสัญญาจ้างตั้งแต่ก่อนเข้ามาในประเทศไทย)	0	0.00
5. ได้รับการจ้างงานในประเทศไทย (เพิ่งหางานได้หลังจากเข้าประเทศ)	0	0.00
6. ติดตามคู่สมรส ครอบครัว (รวมถึงความสัมพันธ์คู่รักในรูปแบบอื่น)	0	0.00
7. ติดตามบิดามารดา หรือผู้ปกครอง	0	0.00
8. เกิดและพำนักในประเทศไทยตั้งแต่เกิด แต่ไม่ได้สัญชาติไทย	0	0.00
9. นักท่องเที่ยวระยะยาวต่อเนื่องในช่วงเวลาที่เก็บแบบสอบถาม	0	0.00
10. ผู้ลี้ภัยจากสงคราม ความขัดแย้งภายในประเทศ	0	0.00
11. อื่น ๆ	6	0.20
12. ไม่ทราบ	0	0.00
13. ไม่ประสงค์จะตอบ	1	0.03
รวม	3,080	100.00

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ความพิการ		
1. ไม่พิการ	3,053	99.12
2. พิการ	27	0.88
รวม	3,080	100.00
ประเภทความพิการ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
2.1 บกพร่องทางการเห็น	6	22.22
2.2 บกพร่องทางการได้ยิน	4	14.81
2.3 บกพร่องทางสติปัญญา	0	0.00
2.4 บกพร่องทางร่างกายและสุขภาพ	17	62.96
2.5 บกพร่องทางการเรียนรู้	1	3.70
2.6 บกพร่องทางการพูดและภาษา	1	3.70
2.7 บกพร่องทางพฤติกรรมและอารมณ์	0	0.00
2.8 ออทิสติก	0	0.00
2.9 พิการอื่น ๆ	2	7.41
ศาสนา		
1. ไม่มีศาสนา	7	0.23
2. คริสต์	28	0.91
3. อิสลาม	447	14.51
4. พราหมณ์-ฮินดู	0	0.00
5. พุทธ	2,585	83.93
6. อื่น ๆ	0	0.00
7. ไม่ประสงค์จะตอบ	13	0.42
รวม	3,080	100.00
ความถี่ในการพบเห็นการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่		
1. สัปดาห์ละครั้ง	703	22.82

2. เดือนละครั้ง	1,234	40.06
ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
3. ปีละครั้ง	466	15.13
4. น้อยกว่า 1 ครั้ง/ปี	291	9.45
5. ไม่เคยพบ	386	12.54
รวม	3,080	100.00
สถานะในครัวเรือน		
1. เจ้าของบ้าน	1,191	38.67
2. คู่สมรส	541	17.56
3. บิดา มารดา	213	6.92
4. บุตร	723	23.47
5. ปู่/ย่า/ตา/ยาย	47	1.53
6. หลาน	80	2.60
7. พี่/น้อง	89	2.89
8. ลุง/ป้า/น้า/อา	30	0.97
9. อื่น ๆ	166	5.39
รวม	3,080	100.00
ลักษณะบริเวณที่อยู่อาศัย		
1. เขตที่พักอาศัยทั่วไป เช่น หมู่บ้านจัดสรร บ้านเดี่ยว	1,899	61.66
2. เขตธุรกิจ เช่น เขตที่มีบริษัท ห้าง ร้าน อยู่รวมกันเป็นบริเวณกว้าง	142	4.61
3. เขตชุมชนแออัด หรือชุมชนที่มีลักษณะบ้านเรือนหนาแน่นและประชากรอยู่อย่างแออัด	412	13.38
4. เขตอุตสาหกรรม หรือชุมชนที่อยู่ในบริเวณที่มีโรงงานอุตสาหกรรมจำนวนมาก หรือนิคมอุตสาหกรรมตั้งอยู่	36	1.17
5. เขตเกษตรกรรม หรือชุมชนที่อยู่ในบริเวณพื้นที่เกษตรกรรม	552	17.92

6. ไม่ทราบ	39	1.26
7. อื่น ๆ (พื้นที่ชุมชน, ห้องเช่าหรือบ้านเช่า)	0	0.00
รวม	3,080	100.00

การรับบริการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ไม่เคยรับบริการ	1,540	50.00
2. เคยรับบริการ	1,540	50.00
รวม	3,080	100.00
หน่วยงานที่เคยรับบริการ (เฉพาะผู้ที่เคยรับบริการ 1540คน และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	จำนวนคน ที่เคยรับบริการ	ร้อยละ
2.1 ตำรวจ	1,094	35.52
2.2 อัยการ	200	6.49
2.3 ศาล	345	11.20
2.4 สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) หรือสำนักงาน ป.ป.ช. ภาค หรือหน่วยงานในสังกัด	23	0.75
2.5 สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ป.ป.ท.) หรือสำนักงาน ป.ป.ท. ภาค หรือหน่วยงานในสังกัด	16	0.52
2.6 สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) หรือสำนักงาน ป.ป.ส. ภาคหรือหน่วยงานในสังกัด	17	0.55
2.7 กรมสอบสวนคดีพิเศษ หรือกองปฏิบัติการคดีพิเศษภาค หรือหน่วยงานในสังกัด	24	0.78
2.8 สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ปปง.) หรือหน่วยงานในสังกัด)	11	0.36
2.9 สำนักงานกองทุนยุติธรรม	87	2.82
2.10 สำนักงานยุติธรรมจังหวัด/สำนักงานยุติธรรมชุมชน	606	19.68
2.11 สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ หรือหน่วยงานในสังกัด	15	0.49
2.12 กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ หรือหน่วยงานในสังกัด	85	2.76

2.13 กรมคุมประพฤติ หรือสำนักงานคุมประพฤติ หรือหน่วยงานในสังกัด	183	5.94
2.14 กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน หรือสถานพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชน หรือศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชน หรือหน่วยงานในสังกัด	48	1.56
หน่วยงานที่เคยรับบริการ (เฉพาะผู้ที่เคยรับบริการ 1540คน และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	จำนวนคน ที่เคยรับบริการ	ร้อยละ
2.15 กรมราชทัณฑ์ หรือเรือนจำ/ทัณฑสถาน หรือหน่วยงานในสังกัด	64	2.08
2.16 กรมบังคับคดี หรือสำนักงานบังคับคดี หรือหน่วยงานในสังกัด	90	2.92
2.17 สถาบันอนุญาโตตุลาการ	5	0.16
2.18 ศาลปกครอง หรือศาลปกครองภาค หรือหน่วยงานในสังกัด	37	1.20
2.19 สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	7	0.23

ผนวก ข-2 ผลการสำรวจความรู้และความเข้าใจสิทธิพื้นฐาน
(ตัวชี้วัดด้านที่ 1 หัวข้อที่ 1.1)

ความรู้และความเข้าใจสิทธิพื้นฐาน	ทราบ (ร้อยละ)	ไม่ทราบ (ร้อยละ)	ไม่ประสงค์จะ ตอบ (ร้อยละ)	ร้อยละของผู้ มีความรู้และ ความเข้าใจ สิทธิพื้นฐาน
1. ท่านทราบว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอื่นไม่มีสิทธิที่จะจับกุมหรือคุมขังตัวท่านเว้นแต่มีหมายจับจากศาลหรือเป็นความผิดซึ่งหน้า (พบเห็นการกระทำผิดต่อหน้าเจ้าหน้าที่)	2,434 (80.09)	605 (19.91)	40	80.09
2. ท่านทราบว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอื่นไม่มีสิทธิที่จะเข้าตรวจค้นบ้าน สำนักงาน หรือพื้นที่ส่วนตัวของท่าน (พื้นที่รโหฐาน) เว้นแต่จะมีหมายค้นตามคำสั่งศาล	2,402 (79.25)	629 (20.75)	48	79.25
3. ท่านทราบว่าท่านมีสิทธิจะพบทนายความเมื่อตกเป็นต้องหาหรือจำเลยในคดีอาญา และมีสิทธิที่จะปรึกษาผู้ที่ท่านไว้วางใจสองต่อสอง	2,147 (70.98)	878 (29.02)	54	70.98
4. ท่านทราบว่าหากท่านถูกจับกุมหรือควบคุมตัวท่านมีสิทธิที่จะได้รับการเยี่ยมตามสมควร	2,267 (74.79)	764 (25.21)	48	74.79
5. ท่านทราบว่าหากท่านถูกจับกุมหรือควบคุมตัวท่านมีสิทธิที่จะได้รับการรักษาพยาบาลตามสมควรเมื่อเจ็บป่วย	2,142 (70.95)	877 (29.05)	60	70.95
6. ท่านทราบว่า การควบคุมหรือคุมขังผู้ต้องหาหรือจำเลยในคดีอาญาสามารถทำได้เท่าที่จำเป็น โดยผู้ต้องหาหรือจำเลยมีสิทธิที่จะร้องให้มีการขอลปล่อยตัวชั่วคราวโดยมีหลักประกัน (ประกันตัว) หรือไม่มีหลักประกันก็ได้	2,120 (70.18)	901 (29.82)	58	70.18
7. ท่านทราบว่าเจ้าหน้าที่จะค้นตัวบุคคลโดยใช้ความรุนแรงเกินความจำเป็นหรือจะทำร้ายร่างกายไม่ได้เว้นแต่มีการต่อสู้ขัดขืน	2,135 (70.72)	884 (29.28)	60	70.72
8. ท่านทราบว่า การซ้อมทรมาน การทำร้ายร่างกาย การใช้ความรุนแรง หรือการบังคับให้รับสารภาพในการดำเนินคดีจะกระทำมิได้ ถ้าจะมีการจับกุมบุคคล เจ้าพนักงานต้องมีการบันทึกภาพวิดีโอ (บันทึกภาพและเสียงอย่างต่อเนื่อง) ในขณะที่จับกุมหรือควบคุมตัวจนนำส่งพนักงานสอบสวนเพื่อป้องกันเหตุดังกล่าว	1,965 (65.35)	1,042 (34.65)	72	65.35

ความรู้และความเข้าใจสิทธิพื้นฐาน	ทราบ (ร้อยละ)	ไม่ทราบ (ร้อยละ)	ไม่ประสงค์จะ ตอบ (ร้อยละ)	ร้อยละของผู้ มีความรู้และ ความเข้าใจ สิทธิพื้นฐาน
9. ท่านมีสิทธิจะได้รับการจากเจ้าหน้าที่อย่างเป็นธรรมโดยไม่เลือกปฏิบัติหรือไม่ถูกดำเนินคดีอย่างไม่เป็นธรรมด้วยความแตกต่างในเรื่อง ถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ศาสนา การศึกษา ความพิการ สภาพร่างกาย สุขภาพ หรือสถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม หรือความแตกต่างในความคิดเห็นทางการเมือง	2,253 (74.83)	758 (25.17)	68	74.83
10. ท่านทราบว่าหากท่านถูกจับกุมหรือดำเนินคดีจะสันนิษฐานไว้ก่อนว่าท่านเป็นผู้ ‘บริสุทธิ์’ จนกว่าคดีจะถึงที่สุด การปฏิบัติและการควบคุมตัวจะกระทำเหมือนท่านเป็นผู้กระทำผิดมิได้	2,187 (72.47)	831 (27.53)	61	72.47
ค่าคะแนนเฉลี่ย (ร้อยละ)				72.96
ค่าคะแนนดัชนี				0.730

หมายเหตุ:

1. นับค่าสัดส่วนผู้มีความรู้ความเข้าใจสิทธิพื้นฐานเฉพาะผู้ตอบแบบสอบถามที่ระบุว่า ‘ทราบ’ หรือ ‘ไม่ทราบ’
2. ผู้ตอบแบบสอบถามในส่วนนี้มีจำนวน 3,079 คน

ผนวก ข-3 ผลการสำรวจความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับช่องทางและการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม
(ตัวชี้วัดด้านที่ 1 หัวข้อที่ 2.2)

ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับช่องทางและการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม	ทราบ (ร้อยละ)	ไม่ทราบ (ร้อยละ)	ไม่ประสงค์จะ ตอบ (ร้อยละ)	ร้อยละของผู้มีความรู้ พื้นฐานเกี่ยวกับ ช่องทางและการ เข้าถึงกระบวนการ ยุติธรรม
1. ท่านทราบว่าท่านสามารถขอรับความช่วยเหลือจากตำรวจหรือเจ้าพนักงานกรมสอบสวนคดีพิเศษในการสืบสวนติดตามตัวคนร้ายและดำเนินคดีกับผู้กระทำผิดได้โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดี หากท่านตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมหรือตกเป็นผู้เสียหายในคดีอาญา	1,969 (65.26)	1,048 (34.74)	62	65.26
2. ท่านทราบว่าท่านสามารถเป็นโจทก์ในการยื่นฟ้องคดีต่อศาลได้โดยตรง หรือเข้าเป็นโจทก์ร่วมในการดำเนินคดีได้ หากไม่พอใจหรือไม่ไว้วางใจกับดำเนินคดีของเจ้าหน้าที่ตำรวจ (หรือเจ้าหน้าที่กรมสอบสวนคดีพิเศษ) หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานอัยการ	1,909 (63.07)	1,118 (36.93)	52	63.07
3. ท่านทราบว่าท่านหรือทายาทของท่านมีสิทธิร้องขอเงินชดเชยเยียวยาจากรัฐได้จากกรมคุ้มครองสิทธิเสรีภาพหรือขอรับความช่วยเหลือผ่านหน่วยงานยุติธรรมจังหวัดในทุกจังหวัด หากท่านตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในความผิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกายถึงแก่ความตายหรือได้รับอันตรายสาหัส หรือความผิดการกระทำรุนแรงทางเพศ โดยที่ท่านไม่ได้มีส่วนร่วมในการก่อเหตุ	1,911 (63.26)	1,110 (36.74)	58	63.26
4. ท่านทราบว่าประเทศไทยมีกระบวนการคุ้มครองพิเศษและมาตรการพิเศษในการดำเนินคดีกับเด็กและเยาวชน (ผู้มีอายุต่ำกว่า 18 ปี) ดำเนินการโดยสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนและศาลเยาวชนและครอบครัวในทุกจังหวัด	2,007 (66.59)	1,007 (33.41)	65	66.59
5. ท่านทราบว่าท่านสามารถยื่นอุทธรณ์คดีได้ภายในกำหนดระยะเวลาและเงื่อนไขที่กำหนดผ่านหน่วยงานศาลที่พิจารณาคดีนั้น หากท่านไม่พอใจคำตัดสินคดีของศาล	1,960 (64.99)	1,056 (35.01)	63	64.99

ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับช่องทางและการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม	ทราบ (ร้อยละ)	ไม่ทราบ (ร้อยละ)	ไม่ประสงค์จะ ตอบ (ร้อยละ)	ร้อยละของผู้มีความรู้ พื้นฐานเกี่ยวกับ ช่องทางและการ เข้าถึงกระบวนการ ยุติธรรม
6. ท่านทราบว่าท่านมีสิทธิที่จะได้รับการพิจารณาให้มีการคุ้มครองประพจน์หรือใช้มาตรการอื่น ๆ แทนการลงโทษจำคุกได้โดยสำนักงานคุมประพฤติในทุกจังหวัด หากท่านกระทำความผิดไม่ร้ายแรงถึงขนาดต้องโทษจำคุก หรือกระทำความผิดที่มีโทษจำคุกแต่มีโอกาสที่จะกลับใจแก้ไขได้	1,943 (64.47)	1,071 (35.53)	65	64.47
7. ท่านทราบว่าผู้กระทำความผิดเสพยาเสพติดหรือผู้ติดยาเสพติดสามารถเข้ารับการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดแทนการดำเนินคดีอาญาได้โดยสำนักงานคุมประพฤติในทุกจังหวัด	2,073 (68.57)	950 (31.43)	56	68.57
8. ท่านทราบว่าผู้ต้องขังหรือนักโทษหรือญาติสามารถขอรับความช่วยเหลือจากผู้คุมหรือผู้บริหารเรือนจำ หากผู้ต้องขังหรือนักโทษประสบปัญหาเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่หรือการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดในเรือนจำ (เช่น ถูกกระทำรุนแรง ปักจี้ยี่ไม่เพียงพอ)	1,878 (62.27)	1,138 (37.73)	63	62.27
9. ท่านทราบว่านักโทษในเรือนจำมีสิทธิขอรับการลดหย่อนโทษ หากประพจน์หรือมีการกลับใจแก้ไขไม่กลับไปกระทำความผิดอีก โดยยื่นคำร้องไปยังเรือนจำที่นักโทษถูกคุมขังอยู่	2,022 (66.84)	1,003 (33.16)	54	66.84
10. ท่านทราบว่าผู้พ้นโทษมีสิทธิได้รับการสงเคราะห์ช่วยเหลือและได้รับการดูแลหลังปล่อยโดยขอรับความช่วยเหลือผ่านเรือนจำที่นักโทษได้รับการปล่อยตัว สำนักงานคุมประพฤติ หรือสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด	1,832 (60.62)	1,190 (39.38)	57	60.62
11. ท่านทราบว่าหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมมีการกำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จในการดำเนินการในขั้นตอนต่าง ๆ หากการดำเนินการไม่แล้วเสร็จตามระยะเวลาที่กำหนดสามารถร้องเรียนผู้บังคับบัญชาของเจ้าพนักงานให้เร่งรัดติดตามและแก้ไขเหตุแห่งความล่าช้า	1,929 (63.79)	1,095 (36.21)	55	63.79

ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับช่องทางและการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม	ทราบ (ร้อยละ)	ไม่ทราบ (ร้อยละ)	ไม่ประสงค์จะ ตอบ (ร้อยละ)	ร้อยละของผู้มีความรู้ พื้นฐานเกี่ยวกับ ช่องทางและการ เข้าถึงกระบวนการ ยุติธรรม
12. ท่านทราบว่าในกรณีที่ท่านชนะคดีแพ่ง ท่านสามารถติดต่อหน่วยงานบังคับคดีเพื่อติดตามยึดอายัด และจำหน่ายทรัพย์สินของลูกหนี้ หรือดำเนินการต่าง ๆ ตามคำสั่งศาลได้ผ่านสำนักงานบังคับคดีในทุกจังหวัด	1,956 (64.62)	1,071 (35.38)	52	64.62
13. ท่านทราบว่าหน่วยงานของรัฐจะต้องเป็นผู้จัดหาทนายให้ผ่านสถานีตำรวจหรือศาลก็ได้ หากท่านไม่มีเงินจ้างทนายความ	1,990 (65.63)	1,042 (34.37)	47	65.63
14. ท่านทราบว่าท่านสามารถขอเงินช่วยเหลือในการต่อสู้คดีทั้งคดีแพ่งและคดีอาญาผ่านสำนักงานกองทุนยุติธรรม หรือสำนักงานยุติธรรมจังหวัดในทุกจังหวัด หากท่านไม่มีเงินค่าใช้จ่ายในการต่อสู้คดี	1,917 (63.41)	1,106 (36.59)	56	63.41
15. ท่านทราบว่าท่านสามารถขอรับความช่วยเหลือหลักทรัพย์ในการประกันตัวผ่านสำนักงานกองทุนยุติธรรมหรือสำนักงานยุติธรรมจังหวัดในทุกจังหวัด หรือสามารถขอรับความช่วยเหลือในการปล่อยตัวชั่วคราวโดยไม่มีหลักประกันผ่านศาลก็ได้ หากท่านถูกจับกุมหรือควบคุมตัวหากไม่มีเงินประกันตัว	1,871 (61.87)	1,153 (38.13)	55	61.87
16. ท่านทราบว่าสามารถขอรับคำปรึกษาทางกฎหมาย และช่องทางขอรับความช่วยเหลือต่าง ๆ ในกระบวนการยุติธรรมได้ผ่านสายด่วนยุติธรรม 1111 กด 77	1,710 (56.53)	1,315 (43.47)	54	56.53
17. ท่านทราบว่าในกรณีได้รับความเดือดร้อนหรือไม่ได้รับความเป็นธรรม ท่านสามารถขอความช่วยเหลือผ่านองค์กร มูลนิธิ หรือหน่วยงานภาคเอกชนที่ทำงานด้านยุติธรรมนอกเหนือจากหน่วยงานของรัฐด้านกระบวนการยุติธรรมก็ได้	2,050 (67.63)	981 (32.37)	48	67.63
ค่าคะแนนเฉลี่ย (ร้อยละ)				64.08
ค่าคะแนนดัชนี				0.641

หมายเหตุ:

1. น้ำคำสัดส่วนผู้มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับช่องทางและการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมเฉพาะผู้ตอบแบบสอบถามที่ระบุว่า ‘ทราบ’ หรือ ‘ไม่ทราบ’
2. ผู้ตอบแบบสอบถามในส่วนนี้มีจำนวน 3,079 คน

ผนวก ข-4 ผลการสำรวจระดับการรับรู้และความเข้าใจกฎหมาย
(ตัวชี้วัดด้านที่ 1 หัวข้อที่ 1.3)

ระดับการรับรู้และความเข้าใจกฎหมาย	ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ)					ค่าเฉลี่ย	S.D.
	มาก (5)	ค่อนข้างมาก (4)	ปานกลาง (3)	ค่อนข้างน้อย (2)	น้อย (1)		
1. ท่านมีความรู้ความเข้าใจกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพหรือการดำรงชีพของท่านเป็นอย่างดี	602 (19.55)	1,117 (36.27)	1,036 (33.64)	262 (8.51)	63 (2.05)	3.63	0.96
2. ท่านมีความรู้ความเข้าใจกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการใช้ชีวิตประจำวันของท่านเป็นอย่างดี	592 (19.22)	1,166 (37.86)	1,021 (33.15)	236 (7.66)	65 (2.11)	3.64	0.95
3. ในกรณีที่ท่านประสบปัญหาและต้องการขอข้อมูลทางกฎหมายท่านสามารถขอรับความช่วยเหลือผ่านช่องทางต่าง ๆ เพื่อขอคำแนะนำหรือขอความรู้ทางกฎหมายได้ อาทิ กำนันผู้ใหญ่บ้าน หน่วยงานยุติธรรม ชุมชน ศูนย์ดำรงธรรม องค์กรภาคเอกชน ช่องทางสายด่วนต่าง ๆ หรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง	662 (21.49)	1,135 (36.85)	1,016 (32.99)	223 (7.24)	44 (1.43)	3.70	0.93
4. หน่วยงานของรัฐหรือผู้นำชุมชนมีการให้ความรู้และจัดกิจกรรมแนะนำข้อมูลข่าวสารทางกฎหมาย หรือแนะนำกฎหมายใหม่ ๆ ให้แก่ท่านอย่างเพียงพอและสม่ำเสมอ	617 (20.03)	1,097 (35.62)	1,020 (33.12)	277 (8.99)	69 (2.24)	3.62	0.97
5. หน่วยงานที่มีหน้าที่ให้ความช่วยเหลือและให้คำแนะนำทางกฎหมายทั้งภาครัฐและภาคเอกชนมีอย่างเพียงพอและทั่วถึง	634 (20.58)	1,115 (36.2)	1,010 (32.79)	263 (8.54)	58 (1.88)	3.65	0.96
ค่าคะแนนเฉลี่ย						3.65	
ร้อยละ						66.25	
ค่าคะแนนดัชนี						0.663	

หมายเหตุ: ผู้ตอบแบบสอบถามในส่วนนี้มีจำนวน 3,080 คน

ผนวก ข-5 ผลการสำรวจระดับการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมของประชาชนอย่างรวดเร็วและเท่าเทียม
(ตัวชี้วัดด้านที่ 1 หัวข้อที่ 1.4)

ระดับการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม	ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ)					ค่าเฉลี่ย	S.D.
	มาก (5)	ค่อนข้างมาก (4)	ปานกลาง (3)	ค่อนข้างน้อย (2)	น้อย (1)		
1. ท่านสามารถติดต่อหรือขอรับความช่วยเหลือในการขอหลักประกันในการปล่อยตัวชั่วคราว (การประกันตัว) ได้ หากท่านตกเป็นผู้ต้องหาหรือจำเลยในคดีอาญาแล้วถูกคุมขัง	1,863 (60.53)	569 (18.49)	488 (15.85)	131 (4.26)	27 (0.88)	4.34	0.95
2. ท่านสามารถติดต่อหรือขอรับความช่วยเหลือในการขอรับเงินชดเชยเยียวยาจากรัฐได้ หากท่านตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมถูกทำร้ายหรือถูกความผิดต่อชีวิตร่างกายจากความผิดทางอาญาหรือเป็นทายาทของผู้เสียชีวิตจากความผิดทางอาญาดังกล่าว	669 (21.73)	1,267 (41.16)	901 (29.27)	201 (6.53)	40 (1.30)	3.76	0.91
3. ท่านสามารถขอความช่วยเหลือในการพิสูจน์หลักฐานยืนยันความบริสุทธิ์ได้ หรือสามารถขอให้มีการรื้อฟื้นคดีที่ถูกกล่าวหาขึ้นได้ หากท่านตกเป็นเหยื่อต้องกลายเป็น ‘แพะ’ ถูกกล่าวหาโดยไม่ได้กระทำผิด	694 (22.55)	1,112 (36.13)	992 (32.23)	224 (7.28)	56 (1.82)	3.70	0.96
4. ท่านสามารถขอรับเงินชดเชยเยียวยาจากรัฐผ่านช่องทางสำนักงานยุติธรรมจังหวัดหรือกรมคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ หากตกเป็นเหยื่อต้องกลายเป็น ‘แพะ’ ติดคุกโดยไม่มีความผิด	719 (23.36)	1,111 (36.09)	940 (30.54)	250 (8.12)	58 (1.88)	3.71	0.97
5. ท่านได้รับความสะดวกในการติดต่อขอรับความช่วยเหลือหรือแจ้งความในการดำเนินคดีต่อเจ้าพนักงานผู้เกี่ยวข้อง	695 (22.58)	1,263 (41.03)	893 (29.01)	189 (6.14)	38 (1.23)	3.78	0.91
6. ท่านสามารถร้องเรียนหรือร้องขอความเป็นธรรมผ่านช่องทางต่าง ๆ หรือขอความช่วยเหลือต่อ	723 (23.49)	1,227 (39.86)	885 (28.75)	200 (6.50)	43 (1.40)	3.78	0.93

ระดับการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม	ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ)					ค่าเฉลี่ย	S.D.
	มาก (5)	ค่อนข้างมาก (4)	ปานกลาง (3)	ค่อนข้างน้อย (2)	น้อย (1)		
หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้โดยสะดวก หากท่านไม่ได้รับความเป็นธรรมในการดำเนินคดี							
7. ท่านสามารถร้องเรียนหรือติดต่อขอความช่วยเหลือหรือร้องขอความเป็นธรรมผ่านช่องทางต่าง ๆ หรือขอความช่วยเหลือต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้โดยสะดวก หากคดีของท่านล่าช้าเกินควร	705 (22.90)	1,185 (38.50)	943 (30.64)	195 (6.34)	50 (1.62)	3.75	0.93
ค่าคะแนนเฉลี่ย						3.83	
ร้อยละ						70.75	
ค่าคะแนนดัชนี						0.708	

หมายเหตุ: ผู้ตอบแบบสอบถามในส่วนนี้มีจำนวน 3,078 คน

ผนวก ข-6 ผลการสำรวจระดับการเคารพกฎหมายของประชาชน
(ตัวชี้วัดด้านที่ 3 หัวข้อที่ 3.3)

ระดับการเคารพกฎหมายของประชาชน	ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ)					ค่าเฉลี่ย	S.D.
	เห็นด้วย (5)	ค่อนข้างเห็นด้วย (4)	ปานกลาง (3)	ค่อนข้างไม่เห็นด้วย (2)	ไม่เห็นด้วย (1)		
1. หากพบว่ามี การก่ออาชญากรรมหรือการกระทำผิดกฎหมาย ท่านพร้อมจะให้ความช่วยเหลือแจ้งเบาะแสกับเจ้าหน้าที่หรือให้ความร่วมมือในการป้องกันการกระทำผิด	1,606 (52.43)	972 (31.73)	454 (14.82)	28 (0.91)	3 (0.1)	4.35	0.7
2. กฎหมายของประเทศไทยไม่ได้เป็นภาระต่อชีวิตความเป็นอยู่หรือเป็นภาระต่อการประกอบอาชีพของประชาชนมากเกินไป	1,378 (44.99)	1,097 (35.81)	523 (17.07)	58 (1.89)	7 (0.23)	4.23	0.81
3. กฎหมายและกระบวนการยุติธรรมเป็นการคุ้มครองสังคมโดยไม่ได้มีการออกกฎหมายหรือบังคับใช้กฎหมายเพื่อเอื้อประโยชน์ต่อคนใดคนหนึ่งหรือกลุ่มบุคคลใดบุคคลหนึ่งอันเป็นการเอารัดเอาเปรียบต่อประชาชนทั่วไป	1,402 (45.77)	989 (32.29)	599 (19.56)	62 (2.02)	11 (0.36)	4.21	0.85
4. ระบบกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมส่งเสริมให้ประชาชนสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมหรือร่วมคิดร่วมทำในการสร้างเสริมความยุติธรรม รวมถึงสร้างการบังคับใช้กฎหมายและป้องกันการกระทำผิดที่มีประสิทธิภาพ	1,402 (45.77)	1,027 (33.53)	567 (18.51)	56 (1.83)	11 (0.36)	4.23	0.84
5. การบังคับใช้กฎหมายมีความโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้	1,390 (45.38)	980 (31.99)	585 (19.1)	87 (2.84)	21 (0.69)	4.19	0.89

ระดับการเคารพกฎหมายของประชาชน	ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ)					ค่าเฉลี่ย	S.D.
	เห็นด้วย (5)	ค่อนข้างเห็นด้วย (4)	ปานกลาง (3)	ค่อนข้างไม่เห็นด้วย (2)	ไม่เห็นด้วย (1)		
6. ท่านพร้อมจะปฏิบัติตามกฎหมายโดยไม่ต้องมีใครบังคับ	1,756 (57.33)	853 (27.85)	396 (12.93)	50 (1.63)	8 (0.26)	4.40	0.79
ค่าคะแนนเฉลี่ย						4.27	
ร้อยละ						81.75	
ค่าคะแนนดัชนี						0.818	

หมายเหตุ: ผู้ตอบแบบสอบถามในส่วนนี้มีจำนวน 3,080 คน

**ผนวก ข-7 ผลการสำรวจความพึงพอใจในการแจ้งผลความคืบหน้าคดีของหน่วยงานใน
กระบวนการยุติธรรมจากผู้ประสบเหตุอาชญากรรม
(ตัวชี้วัดด้านที่ 5 หัวข้อที่ 5.4.2)**

หน่วยงาน	มีระบบติดตาม	ไม่มีระบบติดตาม
ตำรวจ	50	204
อัยการ	41	166
ศาลยุติธรรม	9	9

หน่วยงาน	ค่าคะแนนความพึงพอใจ					ค่าเฉลี่ย	S.D.
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
ตำรวจ	189	44	17	1	3	4.63	0.73
อัยการ	175	29	3	0	0	4.83	0.41
ศาลยุติธรรม	9	6	2	0	1	4.22	1.03
เฉลี่ยรวม						4.78	
ร้อยละ						94.50	
ค่าคะแนนดัชนี						0.945	

ผนวก ข-8 ผลการสำรวจระดับการรับรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมทางเลือก
(ตัวชี้วัดด้านที่ 8 หัวข้อที่ 8.9.1)

ระดับการรับรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับ กระบวนการยุติธรรมทางเลือก	ทราบ (ร้อยละ)	ไม่ทราบ (ร้อยละ)	ไม่ประสงค์ จะตอบ (ร้อยละ)	ร้อยละของผู้มี ความรู้และความ เข้าใจเกี่ยวกับ กระบวนการ ยุติธรรมทางเลือก
1. ประเทศไทยมีระบบการยุติข้อพิพาทโดยไม่ต้องนำคดีขึ้นสู่ศาลด้วยการใช้วิธีการไกล่เกลี่ยหรือประนีประนอมยอมความ หรือระบบอนุญาโตตุลาการนอกศาล	1993 (65.34)	1057 (34.66)	29	65.34
2. นอกจากการไกล่เกลี่ยระงับข้อพิพาท กระบวนการยุติธรรมทางเลือกยังรวมถึงทางเลือกในการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิด เช่น มาตรการพิเศษแทนการดำเนินคดีในคดีเด็กและเยาวชน การไกล่เกลี่ยคดีอาญาแทนการดำเนินคดีโดยตำรวจและศาล การบำบัดฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดแทนการลงโทษจำคุก	1877 (62.28)	1137 (37.72)	65	62.28
3. ช่องทางในการติดต่อขอรับบริการยุติธรรมทางเลือกมีทั้งในคดีแพ่งโดยขอรับบริการจากศาลหรือสถาบันอนุญาโตตุลาการ และในคดีอาญาทั้งในขั้นตอนของตำรวจ อัยการ ศาล รวมถึงยุติธรรมจังหวัด ยุติธรรมชุมชน ด้วย	1908 (63.14)	1114 (36.86)	57	63.14
4. กระบวนการยุติธรรมทางเลือกเป็นมาตรการเสริมเพื่อช่วยให้คู่กรณีรับความเข้าใจกัน ผู้กระทำความผิดสำนึกผิด และยินยอมเข้ารับการช่วยเหลือฟื้นฟูพฤติกรรม พร้อมทั้งเยียวยาความเสียหายแก่ผู้เสียหาย โดยมีใช้การทดแทนกระบวนการยุติธรรมเดิม	1913 (63.41)	1104 (36.59)	62	63.41

ระดับการรับรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับ กระบวนการยุติธรรมทางเลือก	ทราบ (ร้อยละ)	ไม่ทราบ (ร้อยละ)	ไม่ประสงค์ จะตอบ (ร้อยละ)	ร้อยละของผู้มี ความรู้และความ เข้าใจเกี่ยวกับ กระบวนการ ยุติธรรมทางเลือก
5. วัตถุประสงค์ของกระบวนการยุติธรรมทางเลือกนอกเหนือจากลดขั้นตอนและระยะเวลาการดำเนินคดีคือการช่วยฟื้นฟูความสัมพันธ์ระหว่างคู่กรณี	1943 (64.17)	1085 (35.83)	51	64.17
6. วัตถุประสงค์ของกระบวนการยุติธรรมทางเลือกอีกประการหนึ่งคือลดการกระทำผิดซ้ำโดยส่งเสริมให้ผู้กระทำผิดเปลี่ยนแปลงตนเองภายใต้ความร่วมมือของชุมชน หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และผู้เสียหาย	1965 (64.98)	1059 (35.02)	55	64.98
ค่าคะแนนเฉลี่ย (ร้อยละ)				63.89
ค่าคะแนนดัชนี				0.639

หมายเหตุ:

1. นับค่าสัดส่วนผู้มีความรู้ความเข้าใจสิทธิพื้นฐานเฉพาะผู้ตอบแบบสอบถามที่ระบุว่า ‘ทราบ’ หรือ ‘ไม่ทราบ’
2. ผู้ตอบแบบสอบถามในส่วนนี้มีจำนวน 3,079 คน

ผนวก ข-9 ผลการสำรวจระดับการแก้ไขปัญหาข้อพิพาท
(ตัวชี้วัดด้านที่ 8 หัวข้อที่ 8.9.2)

ระดับการแก้ไขปัญหาข้อพิพาท	จำนวนคน	ร้อยละ
1. ปัญหาทั้งหมดไม่ได้รับการแก้ไขเลย	8	1.73
2. ปัญหาส่วนใหญ่ไม่ได้รับการแก้ไข	20	4.32
3. ปัญหาบางส่วนได้รับการแก้ไข	103	22.25
4. ปัญหาส่วนใหญ่ได้รับการแก้ไข	134	28.94
5. ปัญหาทั้งหมดได้รับการแก้ไข	163	35.20
6. ไม่ประสงค์จะตอบ	35	7.56
ผลรวม	463	100.00
ค่าคะแนนเฉลี่ย	3.99	
S.D.	1.22	
ร้อยละ	74.75	
ค่าคะแนนดัชนี	0.748	

ผนวก ข-10 ผลการสำรวจความพึงพอใจต่อกระบวนการระงับข้อพิพาท
(ตัวชี้วัดด้านที่ 8 หัวข้อที่ 8.9.3)

ความพึงพอใจต่อกระบวนการระงับข้อพิพาท	จำนวนคน	ร้อยละ
1. ไม่พอใจ	7	1.51
2. ค่อนข้างไม่พอใจ	23	4.97
3. ปานกลาง	103	22.25
4. ค่อนข้างพอใจ	139	30.02
5. พอใจ	167	36.07
6. ไม่ประสงค์จะตอบ	24	5.18
ผลรวม	463	100.00
ค่าคะแนนเฉลี่ย	3.99	
S.D.	1.21	
ร้อยละ	74.75	
ค่าคะแนนดัชนี	0.748	

ผนวก ข-11 ผลการสำรวจระดับความเชื่อมั่นต่อกระบวนการยุติธรรม
(ตัวชี้วัดด้านที่ 10 หัวข้อที่ 10.1)

ระดับความเชื่อมั่นต่อกระบวนการยุติธรรมในภาพรวม	ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ)					ค่าเฉลี่ย	S.D.
	มาก (5)	ค่อนข้างมาก (4)	ปานกลาง (3)	ค่อนข้างน้อย (2)	น้อย (1)		
1. ท่านเชื่อมั่นว่าหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมจะสามารถติดตามตัวคนร้ายและดำเนินคดีกับผู้กระทำผิดให้ท่านได้ หากท่านตกเป็นเหยื่อหรือผู้เสียหายในคดีอาญา	842 (27.36)	1,116 (36.26)	904 (29.37)	170 (5.52)	46 (1.49)	3.82	0.94
2. ท่านเชื่อว่าจะไม่ถูกกลั่นแกล้งจากเจ้าหน้าที่ของรัฐในการจับกุมท่านโดยไม่ได้กระทำผิด	790 (25.67)	1,184 (38.47)	847 (27.52)	202 (6.56)	55 (1.79)	3.80	0.96
3. ท่านเชื่อมั่นว่ากระบวนการยุติธรรมจะไม่ถูกแทรกแซงจากผู้มีอิทธิพลหรืออำนาจที่ไม่ชอบธรรม	792 (25.73)	1,012 (32.88)	976 (31.71)	228 (7.41)	70 (2.27)	3.72	0.99
4. ท่านเชื่อว่าเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมปฏิบัติต่อทุกคนในการดำเนินคดีเช่นเดียวกันโดยไม่มีการเลือกปฏิบัติ (จากสถานะทางเศรษฐกิจ สังคม เพศ ความเชื่อ ศาสนา เชื้อชาติ ฯลฯ)	843 (27.39)	1,104 (35.87)	885 (28.75)	189 (6.14)	57 (1.85)	3.81	0.97
5. ท่านเชื่อว่าการดำเนินคดีเป็นไปโดยถูกต้องปราศจากการคอร์รัปชัน การเรียกรับสินบน หรือการเรียกรับผลประโยชน์ในทางมิชอบ	806 (26.19)	1,019 (33.11)	949 (30.83)	229 (7.44)	75 (2.44)	3.73	1.01
6. ท่านเชื่อมั่นว่าจะไม่เกิดการตัดสินที่ผิดพลาดในกระบวนการพิจารณาคดีในชั้นศาล	899 (29.21)	1,120 (36.39)	854 (27.75)	156 (5.07)	49 (1.59)	3.87	0.95
7. ท่านเชื่อมั่นว่ากระบวนการยุติธรรมมีการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดที่เหมาะสม ได้สัดส่วนกับความร้ายแรงของการกระทำผิด	856 (27.81)	1,078 (35.02)	925 (30.05)	173 (5.62)	46 (1.49)	3.82	0.95
8. ท่านเชื่อมั่นว่ากระบวนการยุติธรรมได้แก้ไขบำบัดฟื้นฟูผู้กระทำผิดที่เหมาะสมสามารถคืนคนดีสู่สังคมได้อย่างเป็น ปกติสุข	841 (27.32)	1,040 (33.79)	948 (30.8)	193 (6.27)	56 (1.82)	3.79	0.97
ค่าคะแนนเฉลี่ย						3.80	
ร้อยละ						70.00	

ระดับความเชื่อมั่นต่อกระบวนการยุติธรรมใน ภาพรวม	ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ)					ค่าเฉลี่ย	S.D.
	มาก (5)	ค่อนข้าง มาก (4)	ปาน กลาง (3)	ค่อนข้าง น้อย (2)	น้อย (1)		
ค่าคะแนนดัชนี						0.700	

หมายเหตุ:

1. ผู้ตอบแบบสอบถามในส่วนนี้มีจำนวน 3,078 คน

**ผนวก ข-12 ผลการสำรวจระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานของหน่วยงานใน
กระบวนการยุติธรรมในภาพรวม
(ตัวชี้วัดด้านที่ 10 หัวข้อที่ 10.3)**

ความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานของ หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม	ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ)					ค่าเฉลี่ย	S.D.
	มาก (5)	ค่อนข้างมาก (4)	ปานกลาง (3)	ค่อนข้างน้อย (2)	น้อย (1)		
1. ท่านได้รับการหรือได้รับความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่อย่างครบถ้วนตรงกับความต้องการ	675 (43.86)	573 (37.23)	253 (16.44)	31 (2.01)	7 (0.45)	4.22	0.82
2. หน่วยงานมีการจัดทำข้อมูลเผยแพร่หรือจัดเจ้าหน้าที่ผู้ให้ความช่วยเหลือในการแนะนำข้อกฎหมาย ขั้นตอนการปฏิบัติ ให้คำแนะนำ หรือตอบข้อสงสัยได้อย่างเพียงพอและเข้าใจได้อย่างชัดเจน	625 (40.61)	573 (37.23)	296 (19.23)	34 (2.21)	11 (0.71)	4.15	0.85
3. เจ้าหน้าที่มีความรู้ความสามารถเพียงพอต่อการให้บริการ	699 (45.42)	512 (33.27)	287 (18.65)	33 (2.14)	8 (0.52)	4.21	0.85
4. เจ้าหน้าที่ให้ดูแลต้อนรับเป็นอย่างดี กริยาวาจาของเจ้าหน้าที่ ความสุภาพอ่อนโยน เป็นมิตรต่อประชาชน	691 (44.9)	522 (33.92)	288 (18.71)	29 (1.88)	9 (0.58)	4.21	0.85
5. ระยะเวลาในการให้บริการมีความเหมาะสม	634 (41.20)	530 (34.44)	313 (20.34)	45 (2.92)	17 (1.10)	4.12	0.90
ค่าคะแนนเฉลี่ย						4.18	
ร้อยละ						79.50	
ค่าคะแนนดัชนี						0.795	

หมายเหตุ:

1. ผู้ตอบแบบสอบถามในส่วนนี้มีจำนวน 1,539 คน

ภาคผนวก ค

ผลการจัดเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง

(Self-Assessment and Observation: SA+OB)

ผนวก ค-1 ระดับความสำเร็จของการประเมินผลสัมฤทธิ์กฎหมาย
(ตัวชี้วัดด้านที่ 3 หัวข้อที่ 3.1)

หัวข้อประเมิน	ความสำเร็จของการประเมินผลสัมฤทธิ์กฎหมายของหน่วยงานใน กระบวนการยุติธรรม						
	คะแนนผู้ทรงคุณวุฒิ (ค่าระดับคะแนน)					คะแนนเฉลี่ย (เต็ม 5)	ค่าดัชนี (เต็ม 1)
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1. หน่วยงานผู้รักษาการตามกฎหมายทุกหน่วยงานมีการจัดทำ การประเมินผลกระทบของกฎหมายและรับฟังความคิดเห็นของประชาชนก่อนการตรากฎหมายหรือแก้ไขปรับปรุงกฎหมายอย่างเป็นรูปธรรมชัดเจนและมีข้อมูลครบถ้วนถูกต้อง	5	4	4	5	5	4.60	0.900
2. ผลการประเมินผลกระทบทางกฎหมายและการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนได้ถูกนำไปใช้ในการพิจารณาร่างกฎหมายอย่างจริงจัง	4.5	3	3	4	4	3.70	0.675
3. หน่วยงานผู้รักษาการตามกฎหมายทุกหน่วยงานมีการนำกฎหมายที่ตนดูแลมาทบทวนความเหมาะสมและประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย มีการวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการบังคับใช้กฎหมายและหาแนวทางแก้ไข โดยประเมินจาก	4	4	3	3	4	3.60	0.650

หัวข้อประเมิน	ความสำเร็จของการประเมินผลสัมฤทธิ์กฎหมายของหน่วยงานใน กระบวนการยุติธรรม						
	คะแนนผู้ทรงคุณวุฒิ (ค่าระดับคะแนน)					คะแนน เฉลี่ย (เต็ม 5)	ค่าดัชนี (เต็ม 1)
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
จำนวนหน่วยงานที่มีระบบการ ทบทวนความเหมาะสมและ ประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย และมีการกำหนดกรอบเวลาที่แน่ ชัดในการกำหนดวงรอบในการ ทบทวนความเหมาะสมและ ประเมินผลสัมฤทธิ์กฎหมาย							
4. หน่วยงานผู้รักษาการตาม กฎหมายทุกหน่วยงานมีการนำ ผลการทบทวนความเหมาะสม และประเมินผลสัมฤทธิ์นำมาสู่ การแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย การ ออกกฎหมาย หรือยกเลิก กฎหมายที่ไม่จำเป็น หรือ ปรับปรุงระบบการทำงานของ หน่วยงานเพื่อแก้ไขปัญหาการ บังคับใช้กฎหมาย ให้กฎหมายทัน ต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง และไม่เป็นภาระกับประชาชน มากเกินไป	4	4	4	3	4	3.80	0.700
ค่าเฉลี่ย						3.93	
ร้อยละ						73.13	
ค่าคะแนนดัชนี						0.731	

ผนวก ค-2 ตัวอย่างความสำเร็จของการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม
(ตัวชี้วัดด้านที่ 3 หัวข้อที่ 3.4)

หน่วยงาน	คะแนนผู้ทรงคุณวุฒิ (ค่าระดับคะแนน)					คะแนนเฉลี่ย (เต็ม 5)	ร้อยละ	ระดับ	เป้าหมาย	หมายเหตุ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5					
1. สำนักงานศาลยุติธรรม	5	n/a	n/a	5	n/a	5.00	100.00	5	บรรลุ	
2. สำนักงานศาลปกครอง	n/a	4	4	4	4	4.00	75.00	4	บรรลุ	
3. สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ	5	5	5	4	5	4.80	95.00	5	บรรลุ	
4. สำนักงานอัยการสูงสุด	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	1.00	0.00	1	n/a	ไม่รายงาน
5. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	5	4	4	n/a	4	4.25	81.25	5	บรรลุ	
6. สำนักงาน ป.ป.ช.	5	5	5	4	5	4.80	95.00	5	บรรลุ	
7. สำนักงาน ป.ป.ท.	5	5	5	4	5	4.80	95.00	5	บรรลุ	
8. สำนักงาน ปปง.	5	n/a	n/a	4	n/a	4.50	87.50	5	บรรลุ	
9. เนติบัณฑิตยสภา	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	ไม่รายงานและไม่ใช้หน่วยงานของรัฐ
10. สภานายความ	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	ไม่รายงานและไม่ใช้หน่วยงานของรัฐ

หน่วยงาน	คะแนนผู้ทรงคุณวุฒิ (ค่าระดับคะแนน)					คะแนนเฉลี่ย (เต็ม 5)	ร้อยละ	ระดับ	เป้าหมาย	หมายเหตุ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5					
11. สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม	5	5	5	5	5	5.00	100	5	บรรลุ	
12. สำนักงานกิจการยุติธรรม	5	5	5	4	5	4.80	95	5	บรรลุ	
13. กรมราชทัณฑ์	5	5	5	4	5	4.80	95	5	บรรลุ	
14. กรมคุมประพฤติ	4	4	5	4	5	4.40	85	5	บรรลุ	
15. กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน	5	5	5	4	5	4.80	95	5	บรรลุ	
16. สถาบันนิติวิทยาศาสตร์	n/a	2	3	n/a	1	2.00	25	2	ไม่บรรลุ	
17. กรมบังคับคดี	5	5	5	4	5	4.80	95	5	บรรลุ	
18. กรมสอบสวนคดีพิเศษ	5	4	5	4	4	4.40	85	5	บรรลุ	
19. กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ	5	5	5	4	5	4.80	95	5	บรรลุ	
20. สำนักงาน ป.ป.ส.	5	3	1	4	1	2.80	45	3	ไม่บรรลุ	
21. สถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	ไม่รายงาน ไม่มีหน้าที่ประเมินผล สัมฤทธิ์กฎหมาย

หน่วยงาน	คะแนนผู้ทรงคุณวุฒิ (ค่าระดับคะแนน)					คะแนนเฉลี่ย (เต็ม 5)	ร้อยละ	ระดับ	เป้าหมาย	หมายเหตุ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5					
22. สถาบันอนุญาโตตุลาการ	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	ไม่รายงาน ไม่มีหน้าที่ประเมินผล สัมฤทธิ์กฎหมาย
ค่าเฉลี่ย						4.21	80.21			
คะแนนดัชนี						0.802				

หมายเหตุ: 1) กรณีเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่รายงานคะแนนแต่ไม่มีการรายงาน ในการประเมินคิดค่าคะแนนในระดับต่ำสุด

2) บางหน่วยงานเป็นหน่วยงานที่กำหนดให้รายงานตามแผนแม่บทฯ แต่พิจารณาแล้วเห็นว่าไม่ได้มีภารกิจเกี่ยวข้องไม่ได้นำมาคิดค่าคะแนน

หัวข้อประเมิน	คะแนน (เต็ม 5)	ค่าดัชนี (เต็ม 1)
1. การจัดทำการประเมินผลกระทบของกฎหมายและรับฟังความคิดเห็นของประชาชนก่อนการตรากฎหมายหรือแก้ไขปรับปรุงกฎหมายอย่างเป็นรูปธรรมชัดเจนและมีข้อมูลครบถ้วนถูกต้อง	4.60	0.900
2. ผลการประเมินผลกระทบทางกฎหมายและการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนได้ถูกนำไปใช้ในการพิจารณาร่างกฎหมายอย่างจริงจัง	3.70	0.675
3. การนำกฎหมายที่ตนดูแลมาทบทวนความเหมาะสมและประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย มีการวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการบังคับใช้กฎหมายและหาแนวทางแก้ไข	3.80	0.700
4. การนำผลการทบทวนความเหมาะสมและประเมินผลสัมฤทธิ์นำมาสู่การแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย การออกกฎหมาย หรือยกเลิกกฎหมายที่ไม่จำเป็น หรือปรับปรุงระบบการทำงานของหน่วยงาน	3.75	0.688
5. ระดับความสำเร็จของการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายของตัวอย่างหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม	4.21	0.802
เฉลี่ยรวม	4.01	0.753

ผนวก ค-3 ระดับความสำเร็จของการมีแนวปฏิบัติที่ชัดเจนและชอบด้วยกฎหมายในการบังคับใช้กฎหมาย
(ตัวชี้วัดด้านที่ 6 หัวข้อที่ 6.1.1)

หน่วยงาน	ค่าคะแนน								ค่า คะแนน	ร้อยละ	ระดับ	เป้าหมาย	หมายเหตุ
	ประเด็น ที่ 1	ประเด็น ที่ 2	ประเด็น ที่ 3	ประเด็น ที่ 4	ประเด็น ที่ 5	ประเด็น ที่ 6	ประเด็น ที่ 7	ประเด็น ที่ 8					
1. สำนักงานศาล ยุติธรรม	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	0	0.00	1	ไม่บรรลุ	ไม่ รายงาน
2. สำนักงานศาล ปกครอง	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	ไม่ เกี่ยวข้อง
3. สำนักงานศาล รัฐธรรมนูญ	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	ไม่ เกี่ยวข้อง
4. สำนักงาน อัยการสูงสุด	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	0	0.00	1	ไม่บรรลุ	ไม่ รายงาน
5. สำนักงาน ตำรวจแห่งชาติ	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	0	0.00	1	ไม่บรรลุ	ไม่ รายงาน
6. สำนักงาน ป.ป.ช.	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	0	0.00	1	ไม่บรรลุ	ไม่ รายงาน

หน่วยงาน	ค่าคะแนน								ค่า คะแนน	ร้อยละ	ระดับ	เป้าหมาย	หมายเหตุ
	ประเด็น ที่ 1	ประเด็น ที่ 2	ประเด็น ที่ 3	ประเด็น ที่ 4	ประเด็น ที่ 5	ประเด็น ที่ 6	ประเด็น ที่ 7	ประเด็น ที่ 8					
7. สำนักงาน ป.ป.ท.	ใช่	ใช่	ใช่	ใช่	ใช่	ใช่	ใช่	ใช่	8	100	5	บรรลุ	
8. สำนักงาน ปปง.	ใช่	ใช่	ใช่	ใช่	ใช่	ใช่	ใช่	ใช่	8	100	5	บรรลุ	
9. เนติบัณฑิตย สภา	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	ไม่ เกี่ยวข้อง
10. สภา ทนายความ	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	ไม่ เกี่ยวข้อง
11. สำนักงาน ปลัดกระทรวง ยุติธรรม	ใช่	ใช่	ใช่	ใช่	ใช่	ใช่	ใช่	ใช่	8	100	5	บรรลุ	
12. สำนักงาน กิจการยุติธรรม	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	ไม่ เกี่ยวข้อง
13. กรมราชทัณฑ์	ใช่	ใช่	ใช่	ใช่	ใช่	ใช่	ใช่	ไม่ใช่	7	87.50	5	บรรลุ	

หน่วยงาน	ค่าคะแนน								ค่า คะแนน	ร้อยละ	ระดับ	เป้าหมาย	หมายเหตุ
	ประเด็น ที่ 1	ประเด็น ที่ 2	ประเด็น ที่ 3	ประเด็น ที่ 4	ประเด็น ที่ 5	ประเด็น ที่ 6	ประเด็น ที่ 7	ประเด็น ที่ 8					
14. กรมคุม ประพฤติ	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a		n/a	n/a	ไม่ เกี่ยวข้อง
15. กรมพินิจและ คุ้มครองเด็กและ เยาวชน	ใช่	ใช่	ใช่	ใช่	ใช่	ใช่	ใช่	ใช่	8	100	5	บรรลุ	
16. สถาบันนิติ วิทยาศาสตร์	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	ไม่ เกี่ยวข้อง
17. กรมบังคับคดี	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	ไม่ เกี่ยวข้อง
18. กรมสอบสวน คดีพิเศษ	ใช่	ใช่	ใช่	ใช่	ใช่	ใช่	ใช่	ใช่	8	100	5	บรรลุ	
19. กรมคุ้มครอง สิทธิและเสรีภาพ	ใช่	ใช่	ใช่	ใช่	ใช่	ใช่	ใช่	ใช่	8	100	5	บรรลุ	

หน่วยงาน	ค่าคะแนน								ค่า คะแนน	ร้อยละ	ระดับ	เป้าหมาย	หมายเหตุ
	ประเด็น ที่ 1	ประเด็น ที่ 2	ประเด็น ที่ 3	ประเด็น ที่ 4	ประเด็น ที่ 5	ประเด็น ที่ 6	ประเด็น ที่ 7	ประเด็น ที่ 8					
20. สำนักงาน ป.ป.ส.	ใช่	ใช่	ใช่	ใช่	ใช่	ใช่	ใช่	ใช่	8	100	5	บรรลุ	
21. สถาบันเพื่อ การยุติธรรมแห่ง ประเทศไทย	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	ไม่ เกี่ยวข้อง
22. สถาบัน อนุญาโตตุลาการ	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	ไม่ เกี่ยวข้อง
ค่าเฉลี่ย									5.25	65.63			
ค่าคะแนนดัชนี									0.656				

หมายเหตุ: 1) กรณีเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่รายงานคะแนนแต่ไม่มีการรายงานในการประเมินคิดค่าคะแนนในระดับต่ำสุด

2) บางหน่วยงานเป็นหน่วยงานที่กำหนดให้รายงานตามแผนแม่บทฯ แต่พิจารณาแล้วเห็นว่าไม่ได้มีภารกิจเกี่ยวข้องไม่ได้นำมาคิดค่าคะแนน

ผนวก ค-4 ระดับความสำเร็จของการประเมินโอกาสและความเป็นไปได้ที่จะมีการละเมิดหลักการปฏิบัติในการบังคับใช้กฎหมายโดยชอบด้วยกฎหมายและเป็นไปตามกระบวนการอันควร (Due Process of Law)
(ตัวชี้วัดด้านที่ 6 หัวข้อที่ 6.1.2)

หน่วยงาน	ผลการประเมินตนเองของ หน่วยงาน (เต็ม 4)	ผลการประเมินของที่ปรึกษา (เต็ม 4)
1. สำนักงานตำรวจ แห่งชาติ	ไม่รายงาน	2
2. กรมสอบสวนคดีพิเศษ	3	4
3. สำนักงานอัยการสูงสุด	ไม่รายงาน	3
4. กรมราชทัณฑ์	4	2
5. กรมพินิจและคุ้มครอง เด็กฯ	3	3
6. สำนักงาน ป.ป.ส.	4	4
7. สำนักงาน ป.ป.ท.	4	4
8. สำนักงาน ป.ป.ช.	ไม่รายงาน	4
9. สำนักงาน ปปง.	ไม่รายงาน	4
10. กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย	3	3
คะแนนเฉลี่ย (เต็ม 4)	3.50	3.30
ค่าดัชนีเฉลี่ย (เต็ม 1)	0.625	0.575

หมายเหตุ: นำผลการประเมินของที่ปรึกษามาคิดค่าคะแนนตัวชี้วัด

หัวข้อประเมิน	ความสำเร็จของการป้องกันความผิดพลาดในการตั้งข้อกล่าวหาหรือมีการคุมขังผู้บริสุทธิ์ที่ไม่ได้กระทำความผิด						
	คะแนนผู้ทรงคุณวุฒิ (ค่าระดับคะแนน)					คะแนนเฉลี่ย (เต็ม 5)	ค่าดัชนี (เต็ม 1)
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1. หน่วยงานของท่านมีมาตรการขั้นตอน และวิธีการ ในการป้องกันความผิดพลาดในการตั้งข้อกล่าวหาหรือคุมขังผู้บริสุทธิ์ในระดับใด	3	4	3	3.92	4	3.58	0.646
2. หน่วยงานมีกลไกหรือวิธีการในการให้ความช่วยเหลือหากมีเรื่องร้องเรียน หรือข้อโต้แย้งจากผู้ถูกกล่าวหาเกี่ยวกับการตั้งข้อกล่าวหา การจับกุม หรือคุมขังผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยซึ่งเป็นผู้บริสุทธิ์ที่ไม่ได้มีการกระทำความผิดในระดับใด (รวมถึงการให้ความช่วยเหลือผู้ที่ถูกคุมขังอยู่ด้วย)	3	4	3	3.86	4	3.57	0.643
ค่าเฉลี่ย						3.58	0.645

ผนวก ค-6 ระดับความสำเร็จของหน่วยงานในการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดหรือผู้ถูกกล่าวหาที่สอดคล้องตามกรอบมาตรฐานสากล
(ตัวชี้วัดด้านที่ 6 หัวข้อที่ 6.4)

หน่วยงาน	คะแนนผู้ทรงคุณวุฒิ (ค่าระดับคะแนน)					คะแนนเฉลี่ย (เต็ม 5)	ผลการประเมินตามแผนแม่บท
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ							
การป้องกันไม่ให้มีการจับกุมหรือคุมขังตามอำเภอใจ	n/a	n/a	3	1	n/a	2.00	
การปฏิบัติต่อผู้ถูกกล่าวหาตามหลักสันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นผู้บริสุทธิ์	n/a	n/a	3	n/a	n/a	3.00	
การใช้ดุลยพินิจในการพิจารณาให้มีการคุมขังระหว่างการสอบสวนหรือการพิจารณาคดีเท่าที่จำเป็น และการช่วยเหลือผู้ยากไร้ที่ไม่ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว	n/a	n/a	3	n/a	n/a	3.00	
ค่าเฉลี่ย						2.67	ไม่บรรลุ
2. กรมสอบสวนคดีพิเศษ							
การป้องกันไม่ให้มีการจับกุมหรือคุมขังตามอำเภอใจ	3	5	5	5	5	4.60	
การปฏิบัติต่อผู้ถูกกล่าวหาตามหลักสันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นผู้บริสุทธิ์	5	5	5	5	5	5.00	
การใช้ดุลยพินิจในการพิจารณาให้มีการคุมขังระหว่างการสอบสวนหรือการพิจารณาคดีเท่าที่จำเป็น และการช่วยเหลือผู้ยากไร้ที่ไม่ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว	5	5	5	5	5	5.00	
ค่าเฉลี่ย						4.87	บรรลุ
3. สำนักงานอัยการสูงสุด							
การป้องกันไม่ให้มีการจับกุมหรือคุมขังตามอำเภอใจ	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	1.00	ไม่รายงาน

หน่วยงาน	คะแนนผู้ทรงคุณวุฒิ (ค่าระดับคะแนน)					คะแนนเฉลี่ย (เต็ม 5)	ผลการประเมินตามแผนแม่บท
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
การปฏิบัติต่อผู้ถูกกล่าวหาตามหลักสันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็น ผู้บริสุทธิ์	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	1.00	ไม่รายงาน
การใช้ดุลยพินิจในการพิจารณาให้มีการคุมขังระหว่างการสอบสวนหรือการพิจารณาคดีเท่าที่จำเป็น และการช่วยเหลือ ผู้ยากไร้ที่ไม่ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	1.00	ไม่รายงาน
ค่าเฉลี่ย						1.00	ไม่บรรลุ
4. สำนักงานศาลยุติธรรม							
การป้องกันไม่ให้มีการจับกุมหรือคุมขังตามอำเภอใจ	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	1.00	ไม่รายงาน
การปฏิบัติต่อผู้ถูกกล่าวหาตามหลักสันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นผู้บริสุทธิ์	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	1.00	ไม่รายงาน
การใช้ดุลยพินิจในการพิจารณาให้มีการคุมขังระหว่างการสอบสวนหรือการพิจารณาคดีเท่าที่จำเป็น และการช่วยเหลือผู้ยากไร้ที่ไม่ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	1.00	ไม่รายงาน
ค่าเฉลี่ย						1.00	ไม่บรรลุ
5. กรมราชทัณฑ์							
การป้องกันไม่ให้มีการจับกุมหรือคุมขังตามอำเภอใจ	4	5	5	4	5	4.60	
การปฏิบัติต่อผู้ถูกกล่าวหาตามหลักสันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นผู้บริสุทธิ์	5	5	5	3	5	4.60	
การใช้ดุลยพินิจในการพิจารณาให้มีการคุมขังระหว่างการสอบสวนหรือการพิจารณาคดีเท่าที่จำเป็น และการช่วยเหลือผู้ยากไร้ที่ไม่ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว	5	5	4	3	5	4.40	

หน่วยงาน	คะแนนผู้ทรงคุณวุฒิ (ค่าระดับคะแนน)					คะแนนเฉลี่ย (เต็ม 5)	ผลการประเมินตามแผนแม่บท
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
ค่าเฉลี่ย						4.53	บรรลุ
6. กรมคุมประพฤติ							
การป้องกันไม่ให้มีการจับกุมหรือคุมขังตามอำเภอใจ	4	5	5	5	5	4.80	
การปฏิบัติต่อผู้ถูกกล่าวหาตามหลักสันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นผู้บริสุทธิ์	5	5	5	5	5	5.00	
การใช้ดุลยพินิจในการพิจารณาให้มีการคุมขังระหว่างการสอบสวนหรือการพิจารณาคดีเท่าที่จำเป็น และการช่วยเหลือผู้ยากไร้ที่ไม่ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว	5	5	4	5	5	4.80	
ค่าเฉลี่ย						4.87	บรรลุ
7. กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน							
การป้องกันไม่ให้มีการจับกุมหรือคุมขังตามอำเภอใจ	4	5	5	4	5	4.60	
การปฏิบัติต่อผู้ถูกกล่าวหาตามหลักสันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นผู้บริสุทธิ์	4	4	5	4	4	4.20	
การใช้ดุลยพินิจในการพิจารณาให้มีการคุมขังระหว่างการสอบสวนหรือการพิจารณาคดีเท่าที่จำเป็น และการช่วยเหลือผู้ยากไร้ที่ไม่ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว	4	4	4	4	4	4.00	
ค่าเฉลี่ย						4.27	บรรลุ
8. สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม							
การป้องกันไม่ให้มีการจับกุมหรือคุมขังตามอำเภอใจ	4	4	4	4	4	4.00	
การปฏิบัติต่อผู้ถูกกล่าวหาตามหลักสันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นผู้บริสุทธิ์	4	4	4	4	4	4.00	

หน่วยงาน	คะแนนผู้ทรงคุณวุฒิ (ค่าระดับคะแนน)					คะแนนเฉลี่ย (เต็ม 5)	ผลการประเมินตามแผนแม่บท
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
การใช้ดุลยพินิจในการพิจารณาให้มีการคุมขังระหว่างการสอบสวนหรือการพิจารณาคดีเท่าที่จำเป็น และการช่วยเหลือผู้ยากไร้ที่ไม่ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว	5	4	4	4	4	4.20	
ค่าเฉลี่ย						4.07	บรรลุ
9. กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ							
การป้องกันไม่ให้มีการจับกุมหรือคุมขังตามอำเภอใจ	4	4	4	4	4	4	
การปฏิบัติต่อผู้ถูกกล่าวหาตามหลักสันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นผู้บริสุทธิ์	n/a	n/a	4	n/a	n/a	4	
การใช้ดุลยพินิจในการพิจารณาให้มีการคุมขังระหว่างการสอบสวนหรือการพิจารณาคดีเท่าที่จำเป็น และการช่วยเหลือผู้ยากไร้ที่ไม่ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	
ค่าเฉลี่ย						4.00	บรรลุ
10. สถาบันนิติวิทยาศาสตร์							
การป้องกันไม่ให้มีการจับกุมหรือคุมขังตามอำเภอใจ	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	1.00	แจ้งว่าไม่เกี่ยวข้อง
การปฏิบัติต่อผู้ถูกกล่าวหาตามหลักสันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นผู้บริสุทธิ์	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	แจ้งว่าไม่เกี่ยวข้อง
การใช้ดุลยพินิจในการพิจารณาให้มีการคุมขังระหว่างการสอบสวนหรือการพิจารณาคดีเท่าที่จำเป็น และการช่วยเหลือผู้ยากไร้ที่ไม่ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	แจ้งว่าไม่เกี่ยวข้อง
ค่าเฉลี่ย						1.00	ไม่บรรลุ

หน่วยงาน	คะแนนผู้ทรงคุณวุฒิ (ค่าระดับคะแนน)					คะแนนเฉลี่ย (เต็ม 5)	ผลการประเมินตามแผนแม่บท
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
11. สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ							
การป้องกันไม่ให้มีการจับกุมหรือคุมขังตามอำเภอใจ	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	ไม่เกี่ยวข้อง
การปฏิบัติต่อผู้ถูกกล่าวหาตามหลักสันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นผู้บริสุทธิ์	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	ไม่เกี่ยวข้อง
การใช้ดุลยพินิจในการพิจารณาให้มีการคุมขังระหว่างการสอบสวนหรือการพิจารณาคดีเท่าที่จำเป็น และการช่วยเหลือผู้ยากไร้ที่ไม่ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	ไม่เกี่ยวข้อง
ค่าเฉลี่ย						n/a	ไม่เกี่ยวข้อง
12. สภานายความ							
การป้องกันไม่ให้มีการจับกุมหรือคุมขังตามอำเภอใจ	n/a	3	3	3	3	3.00	
การปฏิบัติต่อผู้ถูกกล่าวหาตามหลักสันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นผู้บริสุทธิ์	n/a	3	3	3	3	3.00	
การใช้ดุลยพินิจในการพิจารณาให้มีการคุมขังระหว่างการสอบสวนหรือการพิจารณาคดีเท่าที่จำเป็น และการช่วยเหลือผู้ยากไร้ที่ไม่ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว	n/a	3	3	3	3	3.00	
ค่าเฉลี่ย						3.00	ไม่บรรลุ
13. สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.)							
การป้องกันไม่ให้มีการจับกุมหรือคุมขังตามอำเภอใจ	5	5	3	5	5	4.60	
การปฏิบัติต่อผู้ถูกกล่าวหาตามหลักสันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นผู้บริสุทธิ์	5	5	5	5	5	5.00	

หน่วยงาน	คะแนนผู้ทรงคุณวุฒิ (ค่าระดับคะแนน)					คะแนนเฉลี่ย (เต็ม 5)	ผลการประเมินตามแผนแม่บท
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
การใช้ดุลยพินิจในการพิจารณาให้มีการคุมขังระหว่างการสอบสวนหรือการพิจารณาคดีเท่าที่จำเป็น และการช่วยเหลือผู้ยากไร้ที่ไม่ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว	5	5	3	5	5	4.60	
ค่าเฉลี่ย						4.73	บรรลุ
14. สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ป.ป.ท.)							
การป้องกันไม่ให้เกิดการจับกุมหรือคุมขังตามอำเภอใจ	5	5	5	5	5	5.00	
การปฏิบัติต่อผู้ถูกกล่าวหาตามกฎหมายหลักสันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นผู้บริสุทธิ์	5	5	5	5	5	5.00	
การใช้ดุลยพินิจในการพิจารณาให้มีการคุมขังระหว่างการสอบสวนหรือการพิจารณาคดีเท่าที่จำเป็น และการช่วยเหลือผู้ยากไร้ที่ไม่ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว	5	5	5	5	5	5.00	
ค่าเฉลี่ย						5.00	บรรลุ
15. สำนักงานคณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ปป.ช.)							
การป้องกันไม่ให้เกิดการจับกุมหรือคุมขังตามอำเภอใจ	5	5	5	5	5	5.00	
การปฏิบัติต่อผู้ถูกกล่าวหาตามกฎหมายหลักสันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นผู้บริสุทธิ์	5	5	5	5	5	5.00	
การใช้ดุลยพินิจในการพิจารณาให้มีการคุมขังระหว่างการสอบสวนหรือการพิจารณาคดีเท่าที่จำเป็น และการช่วยเหลือผู้ยากไร้ที่ไม่ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว	5	5	5	5	5	5.00	
ค่าเฉลี่ย						5.00	บรรลุ

หน่วยงาน	คะแนนผู้ทรงคุณวุฒิ (ค่าระดับคะแนน)					คะแนนเฉลี่ย (เต็ม 5)	ผลการประเมินตามแผนแม่บท
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
16. สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ปปง.)							
การป้องกันไม่ให้มีการจับกุมหรือคุมขังตามอำเภอใจ	n/a	n/a	5	n/a	5	5.00	
การปฏิบัติต่อผู้ถูกกล่าวหาตามหลักสันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นผู้บริสุทธิ์	n/a	n/a	5	3	5	4.33	
การใช้ดุลยพินิจในการพิจารณาให้มีการคุมขังระหว่างการสอบสวนหรือการพิจารณาคดีเท่าที่จำเป็น และการช่วยเหลือผู้ยากไร้ที่ไม่ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว	n/a	n/a	5	n/a	5	5.00	
ค่าเฉลี่ย						4.78	บรรลุ
17. กรมการปกครอง							
การป้องกันไม่ให้มีการจับกุมหรือคุมขังตามอำเภอใจ	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	1.00	ไม่รายงาน
การปฏิบัติต่อผู้ถูกกล่าวหาตามหลักสันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นผู้บริสุทธิ์	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	1.00	ไม่รายงาน
การใช้ดุลยพินิจในการพิจารณาให้มีการคุมขังระหว่างการสอบสวนหรือการพิจารณาคดีเท่าที่จำเป็น และการช่วยเหลือผู้ยากไร้ที่ไม่ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	1.00	ไม่รายงาน
ค่าเฉลี่ย						1.00	ไม่บรรลุ
18. กรมพระธรรมนูญ กระทรวงกลาโหม							
การป้องกันไม่ให้มีการจับกุมหรือคุมขังตามอำเภอใจ	n/a	2	n/a	n/a	n/a	2.00	
การปฏิบัติต่อผู้ถูกกล่าวหาตามหลักสันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นผู้บริสุทธิ์	5	2	n/a	3	5	3.75	

หน่วยงาน	คะแนนผู้ทรงคุณวุฒิ (ค่าระดับคะแนน)					คะแนนเฉลี่ย (เต็ม 5)	ผลการประเมินตามแผนแม่บท
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
การใช้ดุลยพินิจในการพิจารณาให้มีการคุมขังระหว่างการสอบสวนหรือการพิจารณาคดีเท่าที่จำเป็น และการช่วยเหลือผู้ยากไร้ที่ไม่ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว	n/a	2	n/a	n/a	n/a	2.00	
ค่าเฉลี่ย						2.58	ไม่บรรลุ
19. สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ							
การป้องกันไม่ให้มีการจับกุมหรือคุมขังตามอำเภอใจ	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	ไม่เกี่ยวข้อง
การปฏิบัติต่อผู้ถูกกล่าวหาตามหลักสันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นผู้บริสุทธิ์	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	ไม่เกี่ยวข้อง
การใช้ดุลยพินิจในการพิจารณาให้มีการคุมขังระหว่างการสอบสวนหรือการพิจารณาคดีเท่าที่จำเป็น และการช่วยเหลือผู้ยากไร้ที่ไม่ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	ไม่เกี่ยวข้อง
ค่าเฉลี่ย						n/a	ไม่เกี่ยวข้อง
ค่าคะแนนเฉลี่ยรวมทุกหน่วยงาน						3.43	
ค่าคะแนนดัชนี						0.608	

หมายเหตุ: 1) กรณีเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่รายงานคะแนนแต่ไม่มีการรายงานในการประเมินคิดค่าคะแนนในระดับต่ำสุด

- 2) สถาบันนิติวิทยาศาสตร์แจ้งว่าไม่มีภารกิจเกี่ยวข้อง แต่ในข้อเท็จจริงน่าจะเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการช่วยเหลือรวบรวมพยานหลักฐานฝั่งผู้ถูกกล่าวหาเพื่อพิสูจน์ความบริสุทธิ์หรือการกำหนดช่องทางและกลไกในการช่วยเหลือผู้บริสุทธิ์ในการเข้าถึงและพิสูจน์หลักฐาน

ผนวก ค-7 ระดับความสำเร็จของการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนตามหลักสากล
(ตัวชี้วัดด้านที่ 6 หัวข้อที่ 6.5.1-6.5.2)

หัวข้อประเมิน	คะแนนผู้ทรงคุณวุฒิ (ค่าระดับคะแนน)					คะแนนเฉลี่ย (เต็ม 5)	ค่าดัชนี (เต็ม 1)
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1. หน่วยงานมีมาตรการหลักเกณฑ์ แนวทาง หรือ คำแนะนำในการปฏิบัติเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการฆาตกรรมโดยเจตนาโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐอยู่ในระดับใด (หมายถึงการตั้งใจฆ่าหรือทำให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายโดยเจ้าพนักงานซึ่งไม่ใช้การป้องกันโดยชอบอันเป็นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย เช่น การสอบปากคำด้วยความรุนแรงจนมีผู้ถึงแก่ความตาย ตั้งใจฆ่าคนร้ายโดยไม่ผ่านกระบวนการยุติธรรม สนับสนุนให้เกิดการรุมประชาภักดิ์โดยไม่ป้องกันตามหน้าที่ เป็นต้น)	3	4	3	3.63	3	3.33	0.583
2. หน่วยงานมีมาตรการหลักเกณฑ์ แนวทาง หรือ คำแนะนำในการปฏิบัติเพื่อป้องกันการซ้อมทรมานและทำให้บุคคลสูญหายโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐอยู่ในระดับใด	3	4	3	3.70	3	3.34	0.585
เฉลี่ยรวม						3.34	
ร้อยละ						58.38	

หัวข้อประเมิน	คะแนนผู้ทรงคุณวุฒิ (ค่าระดับคะแนน)					คะแนนเฉลี่ย (เต็ม 5)	ค่าดัชนี (เต็ม 1)
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
ค่าคะแนนดัชนี						0.584	

ผนวก ค-8 ระดับความสำเร็จของการพัฒนากระบวนการยุติธรรมตามมาตรฐานสากล
(ตัวชี้วัดด้านที่ 8 หัวข้อที่ 8.1-8.8)

หัวข้อประเมิน	คะแนนผู้ทรงคุณวุฒิ (ค่าระดับคะแนน)					คะแนนเฉลี่ย (เต็ม 5)	ค่าดัชนี (เต็ม 1)
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1. การขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDGs: Sustainable Development Goals) ในเป้าหมายที่ 16 และประเด็นที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรม (สำนักงานกิจการยุติธรรม เป็นผู้ประเมินตนเอง)	4	4	3	4	4	3.80	0.700
2. การยกระดับดัชนีหลักนิติธรรม (Rule of Law Index) ของ World Justice Project (สำนักงานกิจการยุติธรรม เป็นผู้ประเมินตนเอง)	3	4	3	4	4	3.60	0.650
3. การต่อต้านองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมสอบสวนคดีพิเศษ สำนักงานอัยการสูงสุด เป็นผู้ประเมินตนเอง)	4	4	n/a	5	4	4.25	0.813
4. การต่อต้านการค้ามนุษย์ โดยเทียบเคียงกับรายงาน TIPs Report ของกระทรวงต่างประเทศสหรัฐอเมริกา	4	4	n/a	4	4	4.00	0.750

หัวข้อประเมิน	คะแนนผู้ทรงคุณวุฒิ (ค่าระดับคะแนน)					คะแนนเฉลี่ย (เต็ม 5)	ค่าดัชนี (เต็ม 1)
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
(กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นผู้ประเมินตนเอง)							
5. การต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน โดยพิจารณาเทียบเคียงกับดัชนีการรับรู้การทุจริต (CPI: Corruption Perception Index) (สำนักงาน ป.ป.ช. และสำนักงาน ป.ป.ท. เป็นผู้ประเมินตนเอง)	4	4	4	4.5	3	3.90	0.725
6. การต่อต้านการฟอกเงิน โดยพิจารณาเทียบเคียงกับรายงานการปฏิบัติตามมาตรฐานขั้นต่ำด้านการฟอกเงินตาม FATF Recommendations (สำนักงาน ปปง. เป็นผู้ประเมินตนเอง)	3	3	4	4	3	3.40	0.600
7. การคุ้มครองสิทธิมนุษยชน (กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ และสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เป็นผู้ประเมินตนเอง)	3	4	4	4	4	3.80	0.700
8. กลไกการระงับข้อพิพาทหรือกลไกป้องกันการเกิดข้อพิพาทตามมาตรฐานสากล เช่น โนตารีพับลิก อนุญาโตตุลาการ	n/a	n/a	4	n/a	3	3.50	0.625

ผนวก ค-9 ระดับความสำเร็จของการประเมินกระบวนการยุติธรรมที่เที่ยงตรงยุติธรรม
(ตัวชี้วัดด้านที่ 4 หัวข้อที่ 4.1-4.4)

หัวข้อประเมิน	คะแนนผู้ทรงคุณวุฒิ (ค่าระดับคะแนน)					คะแนนเฉลี่ย (เต็ม 5)	ค่าดัชนี (เต็ม 1)
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1. หน่วยงานมีมาตรการ กลไก และแนวทางในการกำกับดูแล ตรวจสอบการใช้ดุลยพินิจของเจ้าพนักงานในการจับกุม สอบสวน สืบคดี หรือพิจารณาให้เป็นไป ด้วยความถูกต้อง ปราศจากอคติ (Accuracy and Impatient)	4	5	4	3.67	4	4.13	0.783
2. หน่วยงานมีมาตรการ กลไก และแนวทางในการกำกับดูแล ตรวจสอบการใช้ดุลยพินิจหรือ การให้บริการกับประชาชนโดย ปราศจากการเลือกปฏิบัติ (Discrimination)	5	5	3	3.83	4	4.17	0.792
3. หน่วยงานมีมาตรการ กลไก และแนวทางในการกำกับดูแล ตรวจสอบการทุจริตของเจ้าพนักงานในกระบวนการยุติธรรม ทั้งในส่วนของการเรียกรับ ผลประโยชน์แลกเปลี่ยนกับการ ไม่จับกุม การค้าสำนวนคดี การ เรียกรับผลประโยชน์แลกเปลี่ยน กับการให้ความช่วยเหลือให้ไม่ ต้องรับโทษ หรือมีการสั่งคดีหรือ	4	5	4	3.83	4	4.17	0.792

ผนวก ค-10 ระดับความสำเร็จของการทำงานเชิงเครือข่ายระหว่างหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม
(ตัวชี้วัดด้านที่ 9 หัวข้อที่ 9.1)

หน่วยงาน	คะแนนผู้ทรงคุณวุฒิ (ค่าระดับคะแนน)					คะแนนเฉลี่ย (เต็ม 5)	ค่าร้อยละ (เต็ม 100)	ระดับ	บรรลุ	หมายเหตุ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5					
1. สำนักงานศาลยุติธรรม	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	1.00	0.00	1	n/a	ไม่รายงาน
2. สำนักงานศาลปกครอง	4	5	5	3	5	4.4	85	5	บรรลุ	
3. สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ	5	4	4	3	4	4	75	4	บรรลุ	
4. สำนักงานอัยการสูงสุด	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	1.00	0.00	1	n/a	ไม่รายงาน
5. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	2	n/a	3	3	3	2.75	43.75	3	ไม่บรรลุ	
6. สำนักงาน ป.ป.ช.	n/a	5	5	n/a	5	5	100	5	บรรลุ	
7. สำนักงาน ป.ป.ท.	4	4	4	3	4	3.8	70	4	บรรลุ	
8. สำนักงาน ปปง.	3	4	4	3	4	3.6	65	4	บรรลุ	
9. เนติบัณฑิตยสภา	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	1.00	0.00	1	n/a	ไม่รายงาน
10. สภานายความ	3	4	4	3	4	3.6	65	4	บรรลุ	
11. สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม	5	5	5	3	5	4.6	90	5	บรรลุ	
12. สำนักงานกิจการยุติธรรม	5	4	5	3	5	4.4	85	5	บรรลุ	
13. กรมราชทัณฑ์	4	5	5	3	5	4.4	85	5	บรรลุ	

หน่วยงาน	คะแนนผู้ทรงคุณวุฒิ (ค่าระดับคะแนน)					คะแนนเฉลี่ย (เต็ม 5)	ค่าร้อยละ (เต็ม 100)	ระดับ	บรรลุ	หมายเหตุ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5					
14. กรมคุมประพฤติ	4	5	5	3	5	4.4	85	5	บรรลุ	
15. กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน	5	5	5	3	5	4.6	90	5	บรรลุ	
16. สถาบันนิติวิทยาศาสตร์	n/a	n/a	5	3	5	4.33	83.33	5	บรรลุ	
17. กรมบังคับคดี	4	5	5	3	5	4.4	85	5	บรรลุ	
18. กรมสอบสวนคดีพิเศษ	5	5	5	3	5	4.6	90	5	บรรลุ	
19. กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ	4	5	n/a	3	5	4.25	81.25	5	บรรลุ	
20. สำนักงาน ป.ป.ส.	4	5	5	3	5	4.4	85	5	บรรลุ	
21. สถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย	4	4	4	3	4	3.8	70	4	บรรลุ	
22. สถาบันอนุญาโตตุลาการ	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	1.00	0.00	1	n/a	ไม่รายงาน
ค่าเฉลี่ย						4.02	75.44			
ค่าคะแนนดัชนี							0.754			

ผนวก ค-11 ระดับความสำเร็จของการทำงานกับเครือข่ายทางสังคม

(ตัวชี้วัดด้านที่ 9 หัวข้อที่ 9.2)

หน่วยงาน	คะแนนผู้ทรงคุณวุฒิ (ค่าระดับคะแนน)					คะแนนเฉลี่ย (เต็ม 5)	ค่าร้อยละ (เต็ม 100)	ระดับ	บรรลุ	หมายเหตุ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5					
1. สำนักงานศาลยุติธรรม	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	1.00	0.00	1	n/a	ไม่รายงาน
2. สำนักงานศาลปกครอง	4	5	5	3	5	4.4	85	5	บรรลุ	
3. สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ	5	4	4	3	4	4	75	4	บรรลุ	
4. สำนักงานอัยการสูงสุด	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	1.00	0.00	1	n/a	ไม่รายงาน
5. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	2	n/a	3	3	3	2.75	43.75	3	ไม่บรรลุ	
6. สำนักงาน ป.ป.ช.	n/a	n/a	4	n/a	2	3	50	3	ไม่บรรลุ	
7. สำนักงาน ป.ป.ท.	4	4	4	3	4	3.8	70	4	บรรลุ	
8. สำนักงาน ปปง.	3	4	3	3	3	3.2	55	3	ไม่บรรลุ	
9. เนติบัณฑิตยสภา	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	1.00	0.00	1	n/a	ไม่รายงาน
10. สภานายความ	4	4	4	3	4	3.8	70	4	บรรลุ	
11. สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม	4	5	5	3	5	4.4	85	5	บรรลุ	
12. สำนักงานกิจการยุติธรรม	4	4	4	3	4	3.8	70	4	บรรลุ	
13. กรมราชทัณฑ์	5	5	5	3	5	4.6	90	5	บรรลุ	

หน่วยงาน	คะแนนผู้ทรงคุณวุฒิ (ค่าระดับคะแนน)					คะแนนเฉลี่ย (เต็ม 5)	ค่าร้อยละ (เต็ม 100)	ระดับ	บรรลุ	หมายเหตุ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5					
14. กรมคุมประพฤติ	5	5	5	3	5	4.6	90	5	บรรลุ	
15. กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน	5	5	5	3	5	4.6	90	5	บรรลุ	
16. สถาบันนิติวิทยาศาสตร์	n/a	n/a	4	3	5	4	75	4	บรรลุ	
17. กรมบังคับคดี	4	5	4	3	4	4	75	4	บรรลุ	
18. กรมสอบสวนคดีพิเศษ	4	5	4	3	5	4.2	80	5	บรรลุ	
19. กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ	3	5	n/a	3	5	4	75	4	บรรลุ	
20. สำนักงาน ป.ป.ส.	5	5	5	3	5	4.6	90	5	บรรลุ	
21. สถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย	4	4	4	3	4	3.8	70	4	บรรลุ	
22. สถาบันอนุญาโตตุลาการ	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	1.00	0.00	1	n/a	ไม่รายงาน
ค่าเฉลี่ย						3.42	60.42			
ค่าคะแนนดัชนี							0.604			

หมายเหตุ: กรณีเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่รายงานคะแนนแต่ไม่มีการรายงานในการประเมินคิดค่าคะแนนในระดับต่ำสุด

ผนวก ค-12 ระดับความสำเร็จตามกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศ

(ตัวชี้วัดด้านที่ 9 หัวข้อที่ 9.3)

หัวข้อประเมิน	คะแนนผู้ทรงคุณวุฒิ (ค่าระดับคะแนน)					คะแนนเฉลี่ย (เต็ม 5)	ค่าดัชนี (เต็ม 1)
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1. การจัดการประชุม/สัมมนา/ ประชุมเชิงปฏิบัติการ หรือการเข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศ หรือการเป็นสมาชิกองค์กรระหว่างประเทศ หรือการร่วมลงนามในเอกสารความร่วมมือในรูปแบบต่าง ๆ ตามกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศ ทั้งในรูปแบบทวิภาคีและพหุภาคีในด้านกระบวนการยุติธรรมระหว่างรัฐ	4	5	n/a	5	5	4.75	0.938
2. การสร้างความร่วมมือในการบังคับใช้กฎหมายร่วมกันระหว่างประเทศ หรือการสร้างความร่วมมือในการกำหนดนโยบายและการปฏิบัติในการต่อต้านอาชญากรรมซึ่งเป็นความร่วมมือระหว่างประเทศ	2.5	4	n/a	3	3	3.13	0.533
3. การสร้างความร่วมมือในการบังคับคดีแพ่ง หรือดำเนินการระงับข้อพิพาททางแพ่งหรือทางปกครองระหว่างประเทศ	1	4	n/a	4	3	3.00	0.500
เฉลี่ยรวม						3.63	0.657

ผนวก ค-13 ระดับความสำเร็จของการเชื่อมโยงและใช้ประโยชน์จากข้อมูลร่วมกันระหว่างหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม
(ตัวชี้วัดด้านที่ 5 หัวข้อที่ 5.8.1)

หน่วยงาน	คะแนนผู้ทรงคุณวุฒิ (ค่าระดับคะแนน)					คะแนนเฉลี่ย (เต็ม 5)	ค่าร้อยละ (เต็ม 100)	ระดับ	บรรลุ	หมายเหตุ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5					
1.สำนักงานศาลยุติธรรม	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	1.00	0.00	1	n/a	ไม่รายงาน
2.สำนักงานศาลปกครอง	5	5	5	5	5	5.00	100	5	บรรลุ	
3.สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ	4	4	4	4	4	4.00	75	4	บรรลุ	
4.สำนักงานอัยการสูงสุด	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	1.00	0.00	1	n/a	ไม่รายงาน
5.สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	2	3	3	3	3	2.80	45	3	ไม่บรรลุ	
6.สำนักงาน ป.ป.ช.	5	5	5	5	5	5.00	100	5	บรรลุ	
7.สำนักงาน ป.ป.ท.	4	4	4	4	4	4.00	75	4	บรรลุ	
8.สำนักงาน ปปง.	5	5	5	5	5	5.00	100	5	บรรลุ	
9.เนติบัณฑิตยสภา	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	ไม่เกี่ยวข้อง
10.สภานายความ	2	4	4	3	3	3.20	55	3	ไม่บรรลุ	
11.สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม	4	4	4	4	4	4.00	75	4	บรรลุ	
12.สำนักงานกิจการยุติธรรม	5	4	4	4	4	4.20	80	5	บรรลุ	

หน่วยงาน	คะแนนผู้ทรงคุณวุฒิ (ค่าระดับคะแนน)					คะแนนเฉลี่ย (เต็ม 5)	ค่าร้อยละ (เต็ม 100)	ระดับ	บรรลุ	หมายเหตุ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5					
13.กรมราชทัณฑ์	2	2	2	4	2	2.40	35	2	ไม่บรรลุ	
14.กรมคุมประพฤติ	5	5	4	4	5	4.60	90	5	บรรลุ	
15.กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน	2	4	4	4	3	3.40	60	3	ไม่บรรลุ	
16.สถาบันนิติวิทยาศาสตร์	n/a	n/a	5	3	5	4.33	83.33	5	บรรลุ	
17.กรมบังคับคดี	5	5	5	4	5	4.80	95	5	บรรลุ	
18.กรมสอบสวนคดีพิเศษ	5	5	5	5	5	5.00	100	5	บรรลุ	
19.กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ	4	4	4	4	4	4.00	75	4	บรรลุ	
20.สำนักงาน ป.ป.ส.	4	5	5	5	5	4.80	95	5	บรรลุ	
21.สถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย	2	3	3	4	3	3.00	50	3	ไม่บรรลุ	
22.สถาบันอนุญาโตตุลาการ	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	ไม่เกี่ยวข้อง
เฉลี่ย						3.78	69.42			
คะแนนดัชนี						0.694				

หมายเหตุ: กรณีเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่รายงานคะแนนแต่ไม่มีการรายงานในการประเมินคิดค่าคะแนนในระดับต่ำสุด

ผนวก ค-14 ระดับความสำเร็จของการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินงานของกระบวนการยุติธรรม
(ตัวชี้วัดด้านที่ 5 หัวข้อที่ 5.8.2)

หน่วยงาน	คะแนนผู้ทรงคุณวุฒิ (ค่าระดับคะแนน)					คะแนนเฉลี่ย (เต็ม 5)	ค่าร้อยละ (เต็ม 100)	ระดับ	บรรลุ	หมายเหตุ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5					
1.สำนักงานศาลยุติธรรม	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	1.00	0.00	1	n/a	ไม่รายงาน
2.สำนักงานศาลปกครอง	5	5	5	5	5	5.00	100.00	5	บรรลุ	
3.สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ	4	5	5	4	5	4.60	90.00	5	บรรลุ	
4.สำนักงานอัยการสูงสุด	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	1.00	0.00	1	n/a	ไม่รายงาน
5.สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	4	3	3	3	3	3.20	55.00	3	ไม่บรรลุ	
6.สำนักงาน ป.ป.ช.	5	5	5	5	5	5.00	100.00	5	บรรลุ	
7.สำนักงาน ป.ป.ท.	4	4	4	4	4	4.00	75.00	4	บรรลุ	
8.สำนักงาน ปปง.	5	5	5	5	5	5.00	100.00	5	บรรลุ	
9.เนติบัณฑิตยสภา	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	ไม่เกี่ยวข้อง
10.สภาพนายความ	2	4	4	3	4	3.40	60.00	3	ไม่บรรลุ	
11.สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม	4	5	5	4	5	4.60	90.00	5	บรรลุ	
12.สำนักงานกิจการยุติธรรม	4	4	4	4	4	4.00	75.00	4	บรรลุ	
13.กรมราชทัณฑ์	3	3	3	4	3	3.20	55.00	3	ไม่บรรลุ	

หน่วยงาน	คะแนนผู้ทรงคุณวุฒิ (ค่าระดับคะแนน)					คะแนนเฉลี่ย (เต็ม 5)	ค่าร้อยละ (เต็ม 100)	ระดับ	บรรลุ	หมายเหตุ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5					
14.กรมคุมประพฤติ	3	5	5	4	4	4.20	80.00	5	บรรลุ	
15.กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน	2	4	4	4	4	3.60	65.00	4	บรรลุ	
16.สถาบันนิติวิทยาศาสตร์	n/a	n/a	5	3	5	4.33	83.33	5	บรรลุ	
17.กรมบังคับคดี	4	4	4	4	4	4.00	75.00	4	บรรลุ	
18.กรมสอบสวนคดีพิเศษ	5	5	5	5	5	5.00	100.00	5	บรรลุ	
19.กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ	4	4	4	4	4	4.00	75.00	4	บรรลุ	
20.สำนักงาน ป.ป.ส.	5	5	5	5	5	5.00	100.00	5	บรรลุ	
21.สถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย	2	n/a	4	5	1	3.00	50.00	3	ไม่บรรลุ	
22.สถาบันอัญญาโตตุลาการ	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	1.00	0.00	1	n/a	ไม่รายงาน
เฉลี่ย						3.72	68.02			
คะแนนดัชนี							0.680			

หมายเหตุ: กรณีเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่รายงานคะแนนแต่ไม่มีการรายงานในการประเมินคิดค่าคะแนนในระดับต่ำสุด

ผนวก ค-15 ระดับความสำเร็จของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องซึ่งมีการกำหนดระยะเวลามาตรฐานตามที่กำหนดไว้
ในกฎหมาย และเร่งรัดให้กระบวนการยุติธรรมเป็นไปด้วยความรวดเร็ว
(ตัวชี้วัดด้านที่ 5 หัวข้อที่ 5.3)

หัวข้อประเมิน	คะแนนผู้ทรงคุณวุฒิ (ค่าระดับคะแนน)					คะแนนเฉลี่ย (เต็ม 5)	ค่าดัชนี (เต็ม 1)
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1. หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมรายงานผลการกำหนดระยะเวลามาตรฐานตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายในแต่ละขั้นตอนการปฏิบัติ	4	5	3	4.17	4	4.03	0.758
2. หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมมีระบบติดตามความคืบหน้าการดำเนินคดี (Tracking)	4	4	3	3.17	4	3.63	0.658
3. หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมมีการจัดทำระยะเวลาเฉลี่ยในการดำเนินคดีหรือการดำเนินงานในกระบวนการยุติธรรม	1	4	3	3.17	3	2.83	0.458
4. หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมมีมาตรการหรือกลไกในการวิเคราะห์กระบวนการต่าง ๆ ในการดำเนินคดี หรือดำเนินงานในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาแพ่ง หรือปกครอง และมีการปรับปรุงกระบวนการทำงานเพื่อลดระยะเวลาและขั้นตอนการปฏิบัติงานในกระบวนการยุติธรรม	1	4	3	2.20	3	2.64	0.410

หัวข้อประเมิน	คะแนนผู้ทรงคุณวุฒิ (ค่าระดับคะแนน)					คะแนนเฉลี่ย (เต็ม 5)	ค่าดัชนี (เต็ม 1)
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
เฉลี่ยรวม						3.29	
ร้อยละ						57.25	
ค่าคะแนนดัชนี						0.573	

ผนวก ค-16 ระดับความสำเร็จของกระบวนการยุติธรรมที่เปิดเผยและโปร่งใส (Transparency)
(ตัวชี้วัดด้านที่ 5 หัวข้อที่ 5.1)

หัวข้อประเมิน	คะแนนผู้ทรงคุณวุฒิ (ค่าระดับคะแนน)					คะแนนเฉลี่ย (เต็ม 5)	ค่าดัชนี (เต็ม 1)
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1. หน่วยงานในมีการเปิดเผยเกี่ยวกับข้อกฎหมาย กระบวนการทำงาน และแนวทางการใช้ดุลยพินิจในกระบวนการยุติธรรมอย่างเปิดเผยและโปร่งใสโดยไม่ต้องร้องขอ	3	5	4	3.82	4	3.96	0.741
2. ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับข้อกฎหมาย กระบวนการทำงาน และแนวทางการใช้ดุลยพินิจในกระบวนการยุติธรรมได้อย่างเหมาะสมเมื่อมีการร้องขอ และไม่ใช้เวลานานเกินไป	2	5	4	3.73	4	3.75	0.687
3. หากมีการคัดค้านหรือโต้แย้งการทำหน้าที่ของรัฐหรือเจ้าพนักงานในกระบวนการยุติธรรม ประชาชนหรือองค์กรภาคเอกชนผู้ทำหน้าที่นั้นมีความมั่นใจได้ว่า จะไม่ถูกตอบโต้เอาคืน	n/a	5	n/a	3.82	3	3.94	0.735
เฉลี่ยรวม						3.88	
ร้อยละ						72.00	
ค่าคะแนนดัชนี						0.720	

ผนวก ค-17 ระดับความสำเร็จของความเหมาะสมของทรัพยากรทั้งเครื่องมือ งบประมาณ และทรัพยากรมนุษย์กับภาระงาน
(ตัวชี้วัดด้านที่ 5 หัวข้อที่ 5.5)

หน่วยงาน	ค่าคะแนน					ค่าคะแนน	ร้อยละ	หมายเหตุ
	ประเด็น ที่ 1	ประเด็น ที่ 2	ประเด็น ที่ 3	ประเด็น ที่ 4	ประเด็น ที่ 5			
1. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	0	0.00	ไม่รายงาน
2. กรมสอบสวนคดีพิเศษ	ใช่	ไม่ใช่	ไม่ใช่	ใช่	ใช่	3	60.00	
3. สำนักงานอัยการสูงสุด	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	0	0.00	ไม่รายงาน
4. สำนักงานศาลยุติธรรม	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	0	0.00	ไม่รายงาน
5. กรมราชทัณฑ์	ใช่	ใช่	ใช่	ไม่ใช่	ใช่	4	80.00	
6. กรมคุมประพฤติ	ใช่	ไม่ใช่	ไม่ใช่	ไม่ใช่	ใช่	2	40.00	
7. กรมพินิจและคุ้มครองเด็กฯ	ใช่	ไม่ใช่	ใช่	ใช่	ไม่ใช่	3	60.00	
8. กรมบังคับคดี	ใช่	ไม่ใช่	ไม่ใช่	ใช่	ใช่	3	60.00	
9. สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม	ใช่	ไม่ใช่	ไม่ใช่	ไม่ใช่	ใช่	2	40.00	
10. กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ	ใช่	ไม่ใช่	ไม่ใช่	ไม่ใช่	ใช่	2	40.00	
11. สถาบันนิติวิทยาศาสตร์	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	0	0.00	ไม่มีคำอธิบาย

หน่วยงาน	ค่าคะแนน					ค่าคะแนน	ร้อยละ	หมายเหตุ
	ประเด็น ที่ 1	ประเด็น ที่ 2	ประเด็น ที่ 3	ประเด็น ที่ 4	ประเด็น ที่ 5			
12. สำนักงาน ป.ป.ส.	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	0	0.00	เนื้อหาการรายงานไม่ตรงกับตัวชี้วัด
13. สำนักงาน ป.ป.ท.	ใช่	ใช่	ใช่	ไม่ใช่	ใช่	4	80.00	
14. สำนักงาน ป.ป.ช.	ใช่	ใช่	ใช่	ใช่	ไม่ใช่	4	80.00	
15. สำนักงาน ปปง.	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	0	0.00	ไม่รายงาน
16. สำนักงานกิจการยุติธรรม	ใช่	ไม่ใช่	ไม่ใช่	ใช่	ใช่	3	60.00	
เฉลี่ยรวม						1.88		
ร้อยละ						21.90		
ค่าคะแนนดัชนี						0.219		

หมายเหตุ: กรณีเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่รายงานคะแนนแต่ไม่มีการรายงาน ในการประเมินคิดค่าคะแนนในระดับต่ำสุด

**ผนวก ค-18 ระดับความสำเร็จของการบริหารทรัพยากรมนุษย์และการพัฒนาบุคลากรในกระบวนการ
ยุติธรรม
(ตัวชี้วัดด้านที่ 5 หัวข้อที่ 5.6.1)**

หัวข้อประเมิน	คะแนนผู้ทรงคุณวุฒิ (ค่าระดับคะแนน)					คะแนนเฉลี่ย (เต็ม 5)	ค่าดัชนี (เต็ม 1)
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1. ความพร้อมของบุคลากรและการพัฒนาเสริมสร้างบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม	4	4	3	3	4	3.60	0.650
2. การวางระบบกำลังคนและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของหน่วยงาน	3	4	3	3	3	3.20	0.550
3. การประเมินและวิเคราะห์ความเหมาะสมและขีดความสามารถในการปฏิบัติของบุคลากรในด้านกระบวนการยุติธรรม	3	4	3	3	3	3.20	0.550
4. การวิเคราะห์สภาพปัญหาด้านบุคลากรและความเปลี่ยนแปลงด้านปัจจัยภายนอกที่มีผลกระทบการบริหารทรัพยากรบุคคล และการเตรียมความพร้อมการพัฒนาบุคลากรรองรับในอนาคต	2	4	3	3	2	2.80	0.450
เฉลี่ยรวม						3.20	0.550

ผนวก ค-19 ระดับความสำเร็จของการวิเคราะห์ประเมินค่าต้นทุนของกิจกรรมการเข้าถึงความยุติธรรม
(ตัวชี้วัดด้านที่ 5 หัวข้อที่ 5.7)

หัวข้อประเมิน	คะแนนผู้ทรงคุณวุฒิ (ค่าระดับคะแนน)					คะแนนเฉลี่ย (เต็ม 5)
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	
1. การวิเคราะห์ประเมินค่าต้นทุนของกิจกรรมการเข้าถึงความยุติธรรมตามภารกิจของแต่ละหน่วยงาน	n/a	1	2	1.43	1	1.36
เฉลี่ยรวม						1.36
ค่าคะแนนดัชนี						0.090

ภาคผนวก ง

ผลการจัดเก็บข้อมูลสถิติที่เป็นทางการของหน่วยงาน (Administrative Data: AD)

ผนวก ง-1 จำนวนเหยื่อฆาตกรรมต่อประชากร 100,000 คน จำแนกตามเพศและอายุ
(ตัวชี้วัดด้านที่ 2 หัวข้อที่ 2.2.1)

ปีงบประมาณ	สทช.	สธ.	ปค.
2562	n/a	1.69	n/a
2563	n/a	1.44	n/a
2564	n/a	1.30	n/a
2565	n/a	1.44	n/a
2566	n/a	1.28	n/a
ค่าเป้าหมาย	n/a	1.19	n/a
2567	3.35	n/a	n/a
Percent Change	n/a	8.22	n/a
ระดับผลการปฏิบัติงาน	n/a	2	n/a
Index Score	n/a	0.125	n/a
ผลการปฏิบัติงานเฉลี่ย	0.125		
ระดับคุณภาพข้อมูล	1	3	1
Index Score	0.000	0.250	0.000
คุณภาพข้อมูลเฉลี่ย	0.083		

หมายเหตุ:

- 1) กำหนดให้ตั้งค่าเป้าหมายในทิศทางที่ต่ำกว่าค่าประมาณการเนื่องจากจำนวนผู้เสียชีวิตจากฆาตกรรมยังมีจำนวนน้อยยังแสดงให้เห็นถึงความสำเร็จในการป้องกันอาชญากรรมและระดับความรุนแรงที่ลดน้อยลง
- 2) สถิติคดีของสำนักงานตำรวจแห่งชาติปี 2567 จากสถิติอาชญากรรม 4 กลุ่ม รายงานคดีฆ่าผู้อื่นจำนวน 2,208 คดี คำนวนอัตราคดีต่อประชากร 100,000 คน จากจำนวนประชากร 65,951,210 คน เมื่อธันวาคม ปี พ.ศ. 2567 จากข้อมูลทะเบียนราษฎร กรมการปกครอง
- 3) ข้อมูลการเสียชีวิตของกระทรวงสาธารณสุขใช้ข้อมูลปีล่าสุดของปี พ.ศ.2566 เนื่องจากรายงานไม่มีข้อมูลปี พ.ศ.2567 ในส่วนของปี พ.ศ.2566 มีรายงานการเสียชีวิตเนื่องจากเหตุฆาตกรรมจำนวน 847 คน คำนวนอัตราคดีต่อประชากร 100,000 คน จากจำนวนประชากร 66,052,615 คน เมื่อธันวาคม ปี พ.ศ.

2566 ส่วนข้อมูลปีอื่น ๆ สำหรับการทำให้ trend-line เปรียบเทียบค่าเป้าหมาย (พ.ศ.2562-2565) ใช้การจัดทำอัตราผู้เสียชีวิตต่อประชากรในทำนองเดียวกัน

- 4) คะแนนคุณภาพข้อมูลของสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ระดับ 1 เนื่องจากข้อมูลของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นข้อมูลคดีแต่ตัวชี้วัดตามมาตรฐานสากลของ SDGs ต้องการให้รายงานข้อมูลเป็นจำนวนผู้เสียชีวิต และในการจัดทำตัวชี้วัดรอบปีประเมิน พ.ศ.2568 สำนักงานตำรวจแห่งชาติไม่ได้รายงานข้อมูลย้อนหลังทำให้ไม่สามารถหาค่าดัชนีเปรียบเทียบได้
- 5) คะแนนคุณภาพข้อมูลของกระทรวงสาธารณสุขมีการรายงานต่อเนื่องแต่ขาดข้อมูลที่เป็นปัจจุบันแม้จะยังใช้ในการประเมินผลปี พ.ศ.2568 ได้แต่ข้อมูลไม่เป็นปัจจุบันจึงได้คะแนนระดับ 3 เนื่องจากขาดความครบถ้วนของข้อมูล
- 6) คะแนนคุณภาพข้อมูลของกรมการปกครองเป็นระดับ 1 เนื่องจากขาดการรายงานข้อมูล

ผนวก ง-2 สถิติคหิความร่นแรงทางร่างกาย จิตใจ หรือทางเพศในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา (คหิประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายและเพศ) ซึ่งได้แจ้งการกระทำอันร่นแรงนั้นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจหน้าที่ หรือกลไกทางการในการยุติข้อขัดแย้ง (สัคส่วนการแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ในคหิชีวิตร่างกายและเพศ)
(ตัวชี้วัดด้านที่ 2 หัวข้อที่ 2.2.2)

ปี พ.ศ.	สถิติคหิชีวิตร่างกายและเพศ
2545	60.51
2546	76.30
2547	74.58
2548	74.28
2549	69.76
2550	62.57
2551	52.82
2552	51.43
2553	45.79
2554	39.76
2555	39.78
2556	38.52
2557	36.54
2558	30.45
2559	17.26
2560	27.46
2561	26.59
2562	24.91
2563	24.55
2564	23.55
2565	27.35
2566	27.71

ปี พ.ศ.	สถิติคดีชีวิตร่างกายและเพศ
ค่าเป้าหมาย	12.34
2567	51.42
Percent Change	316.69
ระดับผลการปฏิบัติงาน	5
Index Score	0.500
ระดับคุณภาพข้อมูล	3
Index Score	0.250

หมายเหตุ:

- 1) กำหนดให้ตั้งค่าเป้าหมายในทิศทางที่สูงกว่าค่าประมาณการเนื่องจากเมื่อเปรียบเทียบกับการจัดเก็บข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนเปรียบเทียบกับสถิติอาชญากรรมของตำรวจและข้อมูลประกอบด้านอื่น ๆ เช่น สถิติสำนวนไม่ปรากฏตัวผู้กระทำผิดของอัยการ อัตราการรับแจ้งคดีที่แตกต่างกับการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนมาก และอัตราการจับกุมคดีที่สูงผิดปกติ ทำให้น่าเชื่อว่าสถิติอาชญากรรมที่บันทึกไว้ในระบบ CRIMES ของตำรวจยังน้อยกว่าอาชญากรรมที่เกิดขึ้นจริงมากหลายเท่า จึงควรมีการพัฒนากระบวนการรับคดีให้มากขึ้นเพื่อให้สถิติอาชญากรรมใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากขึ้น
- 7) สถิติคดีของสำนักงานตำรวจแห่งชาติปี 2567 รายงานคดีชีวิตร่างกายและเพศ 33,910 คดี คำนวณอัตราคดีต่อประชากร 100,000 คน จากจำนวนประชากร 65,951,210 คน เมื่อธันวาคม ปี พ.ศ. 2567 จากข้อมูลทะเบียนราษฎร์ กรมการปกครอง ในส่วนข้อมูลปีอื่น ๆ สำหรับการนำ trend-line เปรียบเทียบค่าเป้าหมาย (พ.ศ.2562-2566) ใช้การจัดทำอัตราคดีต่อประชากรในทำนองเดียวกัน
- 8) คะแนนคุณภาพข้อมูลอยู่ในระดับ 3 เนื่องจากสถิติคดีอาชญากรรมกลุ่มชีวิตร่างกายของตำรวจมีการจัดเก็บอย่างต่อเนื่อง แต่ยังมีปัญหาเรื่องความน่าเชื่อถือของข้อมูลที่ยังขาดความครบถ้วนซึ่งแตกต่างกับคดีที่เกิดขึ้นจริงมาก

ผนวก ง-3 สถิติคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สินต่อประชากร 100,000 คน
(ตัวชี้วัดด้านที่ 2 หัวข้อที่ 2.3.1)

ปี พ.ศ.	ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	ข้อโกงหลอกลวง
2545	109.72	n/a
2546	106.24	n/a
2547	108.12	n/a
2548	121.26	n/a
2549	121.64	n/a
2550	115.84	12.55
2551	105.99	11.45
2552	93.68	11.38
2553	88.92	10.78
2554	78.88	10.16
2555	78.18	10.89
2556	78.92	11.93
2557	78.51	12.70
2558	87.44	15.27
2559	76.82	13.61
2560	84.32	14.14
2561	80.83	14.27
2562	73.90	13.88
2563	72.70	13.75
2564	79.08	14.06
2565	72.66	29.27
2566	73.98	32.42
ค่าเป้าหมาย	64.78	22.46
2567	140.90	60.86

ปี พ.ศ.	ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์	ฉ้อโกงหลอกลวง
Percent Change	109.51	170.97
ระดับผลการปฏิบัติงาน	5	5
Index Score	0.500	0.500
ระดับผลการปฏิบัติงานเฉลี่ย	0.500	
ระดับคุณภาพข้อมูล	3	3
Index Score	0.250	0.250
ระดับคุณภาพข้อมูลเฉลี่ย	0.250	

หมายเหตุ:

- 1) กำหนดให้ตั้งค่าเป้าหมายในทิศทางที่สูงกว่าค่าประมาณการเนื่องจากเมื่อเปรียบเทียบกับการจัดเก็บข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนเปรียบเทียบกับสถิติอาชญากรรมของตำรวจและข้อมูลประกอบด้านอื่น ๆ เช่น สถิติสำนวนไม่ปรากฏตัวผู้กระทำผิดของอัยการ อัตราการรับแจ้งคดีที่แตกต่างกับการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนมาก และอัตราการจับกุมคดีที่สูงผิดปกติ ทำให้น่าเชื่อว่าสถิติอาชญากรรมที่บันทึกไว้ในระบบ CRIMES ของตำรวจยังน้อยกว่าอาชญากรรมที่เกิดขึ้นจริงมากหลายเท่า จึงควรมีการพัฒนากระบวนการรับคดีให้ดีขึ้นเพื่อให้สถิติอาชญากรรมใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากขึ้น อย่างไรก็ตามการใช้ค่าแนวโน้มเชิงเส้น (Linear Trendline Analysis) จากสถิติดังกล่าวเป็นค่าเป้าหมายไม่สอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการขับเคลื่อน จึงใช้ตัวเลขปีก่อนหน้าเป็นค่าเป้าหมายแทน
- 2) สถิติคดีของสำนักงานตำรวจแห่งชาติปี 2567 ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ 92,922 ไม่รวมคดีฉ้อโกง เนื่องจากได้แยกกลุ่มคดีเป็นอีกกลุ่มหนึ่งต่างหาก
- 3) สถิติคดีหลอกลวงฉ้อโกงปี 2567 จำนวน 40,135 คดี นับรวมคดีหลอกลวงฉ้อโกงของตำรวจ 25,770 คดี คดีฉ้อโกงผ่านระบบคอมพิวเตอร์ 9,783 คดี คดีเรียกเก็บดอกเบี้ยเกินอัตรา 4,576 (เป็นคดีที่เป็นคดีหลอกลวงฉ้อโกงประเภทหนึ่งตามมาตรฐานสากล) และคดีจากกรมสอบสวนคดีพิเศษซึ่งเป็นคดีฉ้อโกงประชาชน 4 คดี และคดีเงินกู้ยืมกระบบ 2 คดี

- 4) ข้อมูลปีล่าสุด คำนวณอัตราการดีต่อประชากร 100,000 คน จากจำนวนประชากร 65,951,210 คน เมื่อ ธันวาคม ปี พ.ศ. 2567
- 5) คะแนนคุณภาพข้อมูลอยู่ในระดับ 3 เนื่องจากสถิติคดีอาชญากรรมกลุ่มประทุษร้ายต่อทรัพย์และ หลอกหลวงฉ้อโกงของตำรวจมีการจัดเก็บอย่างต่อเนื่อง แต่ยังมีปัญหาเรื่องความน่าเชื่อถือของข้อมูลที่ยังขาดความครบถ้วนซึ่งแตกต่างกับคดีที่เกิดขึ้นจริงมาก

ผนวก ง-4 การเสียชีวิตที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้งต่อประชากร 100,000 คน จำแนกตาม อายุ เพศ และ
สาเหตุ
(ตัวชี้วัดด้านที่ 2 หัวข้อที่ 2.4)

ปี	การเสียชีวิตที่เกี่ยวข้อง กับความขัดแย้ง (Armed conflict) ต่อประชากร 100,000 คน (สมช.)	การเสียชีวิตที่เกี่ยวข้อง กับความขัดแย้งการก่อ ความไม่สงบในจังหวัด ชายแดนภาคใต้ ต่อ ประชากร 100,000 คน (ศอ.บต.)	การเสียชีวิตจากการชุมนุม ประท้วงต่อต้านรัฐบาลทั้งที่ เป็นการทำร้ายหรือปะทะกัน ของกลุ่มผู้ชุมนุม และการเข้า ปราบปรามระงับเหตุโดย เจ้าหน้าที่ (Civil Unrest) ต่อประชากร 100,000 คน (สมช.)
2547	0	0.810	n/a
2548	0	1.371	n/a
2549	0	1.665	n/a
2550	0	2.232	n/a
2551	0	1.481	n/a
2552	0	1.300	n/a
2553	0	0.955	n/a
2554	0	0.896	n/a
2555	0	0.832	n/a
2556	0	0.871	n/a
2557	0	0.653	n/a
2558	0	0.463	n/a
2559	0	0.522	n/a
2560	0	0.264	n/a
2561	0	0.230	n/a
2562	0	0.180	n/a
2563	0	0.086	0.057
2564	0	0.125	0.070

ปี	การเสียชีวิตที่เกี่ยวข้อง กับความขัดแย้ง (Armed conflict) ต่อประชากร 100,000 คน (สมช.)	การเสียชีวิตที่เกี่ยวข้อง กับความขัดแย้งการก่อ ความไม่สงบในจังหวัด ชายแดนภาคใต้ ต่อ ประชากร 100,000 คน (ศอ.บต.)	การเสียชีวิตจากการชุมนุม ประท้วงต่อต้านรัฐบาลทั้งที่ เป็นการทำร้ายหรือปะทะกัน ของกลุ่มผู้ชุมนุม และการเข้า ปราบปรามระงับเหตุโดย เจ้าหน้าที่ (Civil Unrest) ต่อประชากร 100,000 คน (สมช.)
2565	0	0.109	0.091
2566	0	0.189	0.029
ค่าเป้าหมาย	0	0.76	0.060
2567	0	n/a	0.091
Percent Change	0	n/a	47.64
ระดับผลการ ปฏิบัติงาน	5	1	1
Index Score	0.500	0.000	0.000
ผลการ ปฏิบัติงานเฉลี่ย	0.167		
ระดับคุณภาพ ข้อมูล	5	2	2
Index Score	0.500	0.125	0.000
คุณภาพข้อมูล เฉลี่ย	0.208		

หมายเหตุ:

- 1) ศอ.บต. รายงานข้อมูลเป็นปี พ.ศ. และ สมช. รายงานข้อมูลเป็นปีงบประมาณ
- 2) ข้อมูลการเสียชีวิตจากเหตุการณ์ก่อความไม่สงบของ ศอ.บต. ใช้ข้อมูลปีล่าสุดของปี พ.ศ.2566 เนื่องจากการรายงานไม่มีข้อมูลปี พ.ศ.2567 ใช้ค่าคะแนนของปี 2566 เป็นค่าคะแนนประเมิน

- 3) สมช. รายงานการเสียชีวิตจากเหตุความมั่นคงซึ่งส่วนใหญ่เป็นการเสียชีวิตในส่วนของเจ้าหน้าที่ของรัฐจากการก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ไม่ได้เป็นการเสียชีวิตจากการชุมนุมประท้วงต่อต้านรัฐบาล ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น ข้อมูลในปี พ.ศ.2567 มีการเสียชีวิต 50 คน คำนวณอัตราคดีต่อประชากร 100,000 คน
- 4) เปลี่ยนข้อมูลจากจำนวนคนเป็นอัตราการเกิดเหตุต่อประชากร 100,000 คน ตามมาตรฐาน SDGs
- 5) สถิติการเสียชีวิตที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้ง (Armed conflict) เนื่องจากประเทศไทยไม่มีสถานการณ์ดังกล่าวและมีการรวบรวมข้อมูลต่อเนื่อง คะแนนคุณภาพข้อมูลอยู่ในระดับ 5 แต่ในส่วนการเสียชีวิตจากการชุมนุมประท้วงต่อต้านรัฐบาลทั้งที่เป็นการทำร้ายหรือปะทะกันของกลุ่มผู้ชุมนุมและการเข้าปราบปรามระงับเหตุโดยเจ้าหน้าที่ (Civil Unrest) คะแนนคุณภาพข้อมูลได้ระดับ 1 เนื่องจากข้อมูลของ สมช. เป็นข้อมูลเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งเสียชีวิตจากการก่อความไม่สงบซึ่งไม่ตรงกับตัวสถิติที่ต้องการข้อมูลการเสียชีวิตจากเหตุการณ์ก่อความไม่สงบของ ศอ.บต. เป็นข้อมูลที่ได้จัดเก็บมาอย่างต่อเนื่องและมีการตรวจสอบยืนยันที่น่าเชื่อถือ แต่ขาดข้อมูลในปีปัจจุบัน จึงได้คะแนนระดับ 2 เนื่องจากขาดความครบถ้วนของข้อมูลในปีปัจจุบัน

ผนวก ง-5 จำนวนเหยื่อการค้ามนุษย์ต่อประชากร 100,000 คน จำแนกตามเพศ อายุ และรูปแบบการ
แสวงหาประโยชน์
(ตัวชี้วัดด้านที่ 2 หัวข้อที่ 2.5.1)

ปี พ.ศ.	พม. (คดี)	จำนวนประชากรใน ประเทศ	สถิติต่อประชากรแสนคน
2561	425	66,413,979	0.640
2562	1791	66,558,935	2.691
2563	155	66,186,727	0.234
2564	192	66,171,439	0.290
2565	299	66,090,475	0.452
2566	714	66,052,615	1.081
ค่าเป้าหมาย	357		0.452
2567	612	65,951,210	0.927
Percent Change			105.30
ระดับผลการปฏิบัติงาน			1
Index Score			0.000
ระดับคุณภาพข้อมูล			5
Index Score			0.500

หมายเหตุ:

- 1) กำหนดให้ตั้งค่าเป้าหมายในทิศทางที่สูงกว่าค่าประมาณการเนื่องจากรายงานสถานการณ์การค้ามนุษย์ประจำปี ค.ศ. 2024 (TIPs Report 2024) ของกระทรวงต่างประเทศสหรัฐอเมริกาได้แสดงให้เห็นถึงความจริงจังในการสืบสวนสอบสวนคดีและปราบปรามจับกุมการค้ามนุษย์ซึ่งผลคดีที่สูงขึ้นมาจากความจริงจังในการทำงานของเจ้าหน้าที่
- 2) ใช้ค่าเฉลี่ยแทน trendline เนื่องจากมีข้อมูลสุดโต่ง (outlier) ในปี พ.ศ.2562
- 3) คะแนนคุณภาพข้อมูลในระดับ 5 เนื่องจากเป็นสถิติที่มีการจัดเก็บและพัฒนาอย่างเป็นระบบ สามารถใช้ในการรายงาน TIPs Report และกำหนดนโยบายในการป้องกันปราบปรามการค้ามนุษย์เป็นรูปธรรม

ผนวก ง-6 มูลค่ารวมทั้งหมดของกระแสเข้าออกของเงินที่ผิดกฎหมาย (หน่วยเป็น ดอลลาร์สหรัฐ)
(ตัวชี้วัดด้านที่ 2 หัวข้อที่ 2.6)

ปี พ.ศ.	ปง. (ดอลลาร์สหรัฐ)
2565	92,840,378,570.70
2566	n/a
ค่าเป้าหมาย	n/a
2567	n/a
Percent Change	n/a
ระดับผลการปฏิบัติงาน	n/a
Index Score	0.000
ระดับคุณภาพข้อมูล	2
Index Score	0.125

หมายเหตุ:

- 1) การประมาณมูลค่าการฟอกเงินใช้ต้นแบบการประเมินขนาดและมูลค่าของการฟอกเงินโดยใช้วิธีเทียบเคียงความสามารถในการตรวจยึดทรัพย์ (Detection Capacity Model) อันเป็นการนำข้อมูลประมาณการปริมาณการฟอกเงินที่ตรวจพบจากการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Survey) ในบางฐานความผิดที่สามารถสำรวจได้แล้วนำมาประมาณการได้จริงมาประมาณมูลค่าอาชญากรรมกับฐานความผิดที่ตรวจพบได้เพื่อทราบประมาณการขีดความสามารถในการตรวจยึดทรัพย์ (Detection Capacity) แล้วนำมูลค่ามาคำนวณเป็นมูลค่าการฟอกเงินทั้งหมด
- 2) จากการประเมินขนาดและมูลค่าของการฟอกเงินพบว่าประเทศไทยมีค่าประมาณการมูลค่าการฟอกเงินมากกว่าทรัพย์ที่ตรวจยึดได้ 647.85 เท่า หรือคิดเป็นมูลค่า 3,401,708,606,982 บาท เทียบได้กับร้อยละ 21.67 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ หรือ GDP ของระบบเศรษฐกิจปกติ
- 3) สำนักงาน ป.ป.ง. ได้เริ่มมีการคำนวณขนาดและมูลค่าของการฟอกเงินตามรายงานการประเมินความเสี่ยงระดับชาติด้านการฟอกเงินในปี พ.ศ.2565 โดยจะครบรอบการประเมินอีกครั้งในปี พ.ศ.2569 โดยข้อมูลในปัจจุบันมีความครบถ้วนถูกต้องแต่ยังขาดความต่อเนื่องจึงยังไม่สามารถใช้ในการเปรียบเทียบกันได้ ดังนั้นค่าคะแนนคุณภาพจึงอยู่ในระดับ 2

- 4) เนื่องจากค่าคะแนนผลการปฏิบัติเป็น n/a จึงไม่สามารถนำค่าคะแนนผลการปฏิบัติมาถ่วงน้ำหนักได้
ในกรณีดังกล่าวได้นำค่าคะแนนคุณภาพมาถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดทั้งหมดทำให้ค่าระดับคะแนนเป็น
0.250

ผนวก ง-7 สัดส่วนของอาวุธขนาดเล็ก และอาวุธเบาที่มีการตรวจยึด ติดตาม จับกุมหรือส่งมอบต่อเจ้าหน้าที่
ตามทีระบุไว้ในมาตรฐานและเครื่องมือทางกฎหมายระหว่างประเทศ (ต่อประชากร 100,000 คน)
(ตัวชี้วัดด้านที่ 2 หัวข้อที่ 2.7)

ปี พ.ศ.	สตช.	ปค.
2561	n/a	n/a
2562	n/a	n/a
2563	n/a	n/a
2564	n/a	n/a
2565	n/a	n/a
2566	n/a	n/a
ค่าเป้าหมาย	n/a	n/a
2567	n/a	n/a
Percent Change	n/a	n/a
ระดับผลการปฏิบัติงาน	n/a	n/a
Index Score	n/a	n/a
ระดับผลการปฏิบัติงานเฉลี่ย	n/a	
ระดับคุณภาพข้อมูล	1	1
Index Score	0.000	0.000
ระดับคุณภาพข้อมูลเฉลี่ย	0.000	

หมายเหตุ: ตัวชี้วัดนี้ไม่มีการรายงานจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติและกรมการปกครองทำให้การประเมินคุณภาพ
อยู่ในระดับ 1 เนื่องจากค่าคะแนนผลการปฏิบัติเป็น n/a จึงไม่สามารถนำค่าคะแนนผลการปฏิบัติมาถ่วงน้ำหนัก
ได้ ในกรณีดังกล่าวได้นำค่าคะแนนคุณภาพมาถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดทั้งหมดทำให้ค่าระดับคะแนนเป็น 0.000

ผนวก ง-8 สถิติคดีอุบัติเหตุ

(ตัวชี้วัดด้านที่ 2 หัวข้อที่ 2.8)

ปี พ.ศ.	จำนวนคดี (คดี)	จำนวนประชากร (คน)	อัตราคดีต่อประชากร 100,000 คน
2562	n/a	n/a	n/a
2563	94,422	66,186,727	142.66
2564	100,544	66,175,475	151.94
2565	85,488	66,090,475	129.35
2566	81,938	66,052,615	124.05
ค่าเป้าหมาย			137.37
2567	57,062	65,951,210	86.52
Percent Change			-37.02
ระดับผลการปฏิบัติงาน			5
Index Score			0.500
ระดับคุณภาพข้อมูล			5
Index Score			0.500

หมายเหตุ:

- 1) กำหนดให้ตั้งค่าเป้าหมายในทิศทางที่ต่ำกว่าค่าประมาณการเนื่องจากต้องการให้อุบัติเหตุลดน้อยลง
- 2) สถิติด้านอุบัติเหตุเป็นสถิติที่มีการรวบรวมอย่างต่อเนื่อง เป็นระบบ และมีการนำไปใช้ในการกำหนดนโยบายด้านการป้องกันอุบัติเหตุอย่างเป็นรูปธรรม คะแนนคุณภาพข้อมูลเป็นระดับ 5

ผนวก ง-9 สถิติคดีความผิดเกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์
(ตัวชี้วัดด้านที่ 2 หัวข้อที่ 2.8)

ปี พ.ศ.	จำนวนคดี (คดี)	จำนวนประชากร (คน)	อัตราคดีต่อประชากร 100,000 คน
2562	n/a	n/a	n/a
2563	226	66,186,727	0.34
2564	274	66,175,475	0.41
2565	255	66,090,475	0.39
2566	300	66,052,615	0.45
ค่าเป้าหมาย			0.40
2567	301	65,951,210	0.46
Percent Change			14.12
ระดับผลการปฏิบัติงาน			1
Index Score			0.000
ระดับคุณภาพข้อมูล			4
Index Score			0.375

หมายเหตุ:

- 1) กำหนดให้ตั้งค่าเป้าหมายในทิศทางที่ต่ำกว่าค่าประมาณการเนื่องจากต้องการให้อาชญากรรมลดน้อยลง
- 2) สถิติอาชญากรรมด้านความผิดเกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์ทั้งสามกลุ่มหลักดังกล่าวมีการจัดเก็บอย่างต่อเนื่อง โดยในเรื่องของความน่าเชื่อถือจะมีความน่าเชื่อถือมากกว่าคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินกลุ่มอื่น ๆ เนื่องจากหากผู้เสียหายต้องการไปติดต่อดำเนินการกับทางธนาคารหรือผู้ให้บริการบัตรเครดิตมีความจำเป็นจะต้องมีการแจ้งความร้องทุกข์จึงทำให้สถิติกลุ่มนี้ค่อนข้างมีความน่าเชื่อถือแต่ยังไม่ปรากฏการนำข้อมูลทางสถิติไปใช้ประโยชน์ในทางนโยบายอย่างชัดเจนจึงมีค่าคะแนนประเมินคุณภาพข้อมูลในระดับ 4

ผนวก ง-10 สถิติคดีเรียกเก็บดอกเบี้ยเกินอัตรา
(ตัวชี้วัดด้านที่ 2 หัวข้อที่ 2.8)

ปี พ.ศ.	จำนวนคดี (คดี)	จำนวนประชากร (คน)	อัตราคดีต่อประชากร 100,000 คน
2562	n/a	n/a	n/a
2563	1,860	66,186,727	2.81
2564	1,217	66,175,475	1.84
2565	932	66,090,475	1.41
2566	1,486	66,052,615	2.25
ค่าเป้าหมาย			2.08
2567	3,660	65,951,210	5.55
Percent Change			166.49
ระดับผลการปฏิบัติงาน			5
Index Score			0.500
ระดับคุณภาพข้อมูล			3
Index Score			0.250

หมายเหตุ:

- 1) กำหนดให้ตั้งค่าเป้าหมายในทิศทางที่สูงกว่าค่าประมาณการเนื่องจากต้องการให้มีการรับแจ้งอาชญากรรมเพิ่มมากขึ้น
- 2) เมื่อเปรียบเทียบแล้วสถิติอาชญากรรมแตกต่างจากผลการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนมากโดยส่วนใหญ่คดีเรียกเก็บดอกเบี้ยเกินอัตรายังเน้นไปที่การไกล่เกลี่ยกับผู้ปล่อยเงินกู้มากกว่าการดำเนินคดีอาญาอย่างเด็ดขาดจึงทำให้สถิติคดีที่รับแจ้งน้อยกว่าที่เกิดขึ้นจริงมาก คะแนนการประเมินคุณภาพอยู่ในระดับ 3 เนื่องจากมีการจัดทำสถิติอย่างต่อเนื่องแต่ยังมีความคลาดเคลื่อนจากการที่สถิติที่รับแจ้งไม่ตรงกับสถานการณ์อาชญากรรมที่เกิดขึ้นจริง

ผนวก ง-11 สถิติคดีเรียกรับสินบน
(ตัวชี้วัดด้านที่ 2 หัวข้อที่ 2.8)

ปี พ.ศ.	จำนวนคดี (คดี)	จำนวนประชากร (คน)	อัตราคดีต่อประชากร 100,000 คน
2562	n/a	n/a	n/a
2563	2	66,186,727	0.003
2564	5	66,175,475	0.008
2565	6	66,090,475	0.009
2566	4	66,052,615	0.006
ค่าเป้าหมาย			0.010
2567	4	65,951,210	0.006
Percent Change			-40.00
ระดับผลการปฏิบัติงาน			5
Index Score			0.500
ระดับคุณภาพข้อมูล			3
Index Score			0.250

หมายเหตุ:

- 1) เนื่องจากคดีที่รับแจ้งมีจำนวนน้อยเกินไปไม่เกิดสถิติต่อปีจึงไม่สามารถนำตัวเลขมาคำนวณแนวโน้มสำหรับการเปรียบเทียบที่แม่นยำได้
- 2) เมื่อเปรียบเทียบแล้วสถิติอาชญากรรมแตกต่างจากผลการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนมาก และในความเป็นจริงข้อมูลที่พบน่าจะน้อยกว่าคดีที่เกิดขึ้นจริงมาก คณะกรรมการประเมินคุณภาพอยู่ในระดับ 3 เนื่องจากการจัดทำสถิติอย่างต่อเนื่องแต่ยังมีความคลาดเคลื่อนจากการที่สถิติที่รับแจ้งไม่ตรงกับสถานการณ์อาชญากรรมที่เกิดขึ้นจริง

ผนวก ง-12 สถิติคดีอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์
(ตัวชี้วัดด้านที่ 2 หัวข้อที่ 2.8)

ปี พ.ศ.	จำนวนคดี (คดี)	จำนวนประชากร (คน)	อัตราคดีต่อประชากร 100,000 คน
2562	n/a	n/a	n/a
2563	1,182	1,196	1.81
2564	2,972	2,976	4.50
2565	5,727	5,734	8.68
2566	7,907	7,916	11.98
ค่าเป้าหมาย			6.76
2567	8,533	8,543	12.95
Percent Change			91.74
ระดับผลการปฏิบัติงาน			5
Index Score			0.500
ระดับคุณภาพข้อมูล			3
Index Score			0.250

หมายเหตุ:

- 1) กำหนดให้ตั้งค่าเป้าหมายในทิศทางที่สูงกว่าค่าประมาณการเนื่องจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติมีการพัฒนาระบบการรับแจ้งความออนไลน์ในคดีความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ซึ่งทำให้สถิติคดีใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากขึ้น
- 2) เมื่อเปรียบเทียบแล้วสถิติอาชญากรรมแตกต่างจากผลการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนมาก และในความเป็นจริงข้อมูลที่พบน่าจะน้อยกว่าคดีที่เกิดขึ้นจริงมาก คณะกรรมการประเมินคุณภาพอยู่ในระดับ 3 เนื่องจากมีการจัดทำสถิติอย่างต่อเนื่องแต่ยังมีความคลาดเคลื่อนจากการที่สถิติที่รับแจ้งไม่ตรงกับสถานการณ์อาชญากรรมที่เกิดขึ้นจริง

ผนวก ง-13 คดีที่ได้รับอันตรายจากการปล่อยมลภาวะ
(ตัวชี้วัดด้านที่ 2 หัวข้อที่ 2.8)

ปี พ.ศ.	จำนวนคดี (คดี)	จำนวนประชากร (คน)	อัตราคดีต่อประชากร 100,000 คน
2562	n/a	n/a	n/a
2563	589	66,558,935	0.89
2564	665	66,186,727	1.00
2565	948	66,175,475	1.43
2566	277	66,090,475	0.42
ค่าเป้าหมาย			0.94
2567	174	65,951,210	0.26
Percent Change			-71.92
ระดับผลการปฏิบัติงาน			1
Index Score			0.000
ระดับคุณภาพข้อมูล			3
Index Score			0.250

หมายเหตุ:

- 1) กำหนดให้ตั้งค่าเป้าหมายในทิศทางที่สูงกว่าค่าประมาณการเนื่องจากสถิติการคดีที่สูงขึ้นแสดงถึงความจริงจังในการสืบสวนสอบสวนคดีและปราบปรามจับกุมคดีของเจ้าหน้าที่
- 2) เมื่อเปรียบเทียบแล้วสถิติอาชญากรรมแตกต่างจากผลการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนมากและในความเป็นจริงข้อมูลที่พบน่าจะน้อยกว่าคดีที่เกิดขึ้นจริงมากโดยยังพบสถานการณ์การก่อมลภาวะให้ประชาชนได้รับอันตรายอยู่เสมอ คณะกรรมการประเมินคุณภาพอยู่ในระดับ 3 เนื่องจากมีการจัดทำสถิติอย่างต่อเนื่องแต่ยังมีความคลาดเคลื่อนจากการที่สถิติที่รับแจ้งไม่ตรงกับสถานการณ์อาชญากรรมที่เกิดขึ้นจริง

ผนวก ง-14 ผลการประเมินคดีกลุ่มอื่น ๆ ตามมาตรฐานสากล
(ตัวชี้วัดด้านที่ 2 หัวข้อที่ 2.8)

ปี พ.ศ.	ละเมิดความเป็นส่วนตัว (Privacy Law) (คดี)	ล้างแค้น (Violent Redress) (คดี)	ข่มเหงรังแก (Bullying) (คดี)	ความเกลียดชัง (Hate Crime) (คดี)
2562	n/a	n/a	n/a	n/a
2563	n/a	n/a	519	n/a
2564	5	n/a	661	n/a
2565	18	n/a	1,214	n/a
2566	49	n/a	1,001	n/a
ค่าเป้าหมาย	24	n/a	849	n/a
2567	41	n/a	2,294	n/a
Percent Change	70.83	n/a	170.28	n/a
ระดับผลการ ปฏิบัติงาน	5	n/a	5	n/a
Index Score	0.500	n/a	0.500	n/a
ระดับคุณภาพ ข้อมูล	3	1	3	1
Index Score	0.250	0.000	0.250	0.000

หมายเหตุ:

- 1) กำหนดให้ตั้งค่าเป้าหมายในทิศทางที่สูงกว่าค่าประมาณการเนื่องจากสถิติการคดีที่สูงขึ้นแสดงถึงความจริงจังในการสืบสวนสอบสวนคดีและปราบปรามจับกุมคดีของเจ้าหน้าที่ และรวมถึงการเข้าถึงเหยื่ออาชญากรรมที่เพิ่มสูงขึ้น

- 2) คดีบางกลุ่มที่ยังไม่สามารถรวบรวมสถิติได้คดีในกลุ่มดังกล่าวมีค่าประเมินสถิติในระดับ 1 เนื่องจากค่าคะแนนผลการปฏิบัติเป็น n/a จึงไม่สามารถนำค่าคะแนนผลการปฏิบัติมาถ่วงน้ำหนักได้ ในกรณีดังกล่าวได้นำค่าคะแนนคุณภาพมาถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดทั้งหมดทำให้ค่าระดับคะแนนเป็น 0.000
- 3) คดีกลุ่มละเมิดความเป็นส่วนตัวเริ่มมีการรวบรวมสถิติอย่างต่อเนื่องภายหลังจากที่มีการออกกฎหมาย พ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 และคดีข่มเหงรังแกก็มีการรวบรวมข้อมูลอย่างต่อเนื่อง และคดีที่รับแจ้งน่าจะน้อยกว่าคดีที่เกิดขึ้นจริง คะแนนการประเมินคุณภาพอยู่ในระดับ 3 เนื่องจากมีการจัดทำสถิติอย่างต่อเนื่องแต่ยังมีความคลาดเคลื่อนจากการที่สถิติที่รับแจ้งไม่ตรงกับสถานการณ์อาชญากรรมที่เกิดขึ้นจริง

ผนวก ง-15 จำนวนคดีอาญาที่รับแจ้งทั้งหมดในภาพรวมของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ แยกคดีตามประมวล
กฎหมายอาญาคดีจราจร และคดีตาม พ.ร.บ. ที่มีโทษทางอาญา
(ตัวชี้วัดด้านที่ 3 หัวข้อที่ 3.2.1)

ปี พ.ศ.	จำนวนคดีจราจร (คดี)	จำนวนคดีความผิด อาญา (คดี)	จำนวนคดีความผิด พ.ร.บ.ที่มีโทษทาง อาญา (คดี)
2563	100,919	n/a	n/a
2564	90,698	n/a	n/a
2565	125,258	n/a	n/a
2566	110,433	n/a	n/a
ค่าเป้าหมาย (คดี)	106,827	n/a	n/a
2567	132,057	n/a	n/a
Percent Change	23.62	n/a	n/a
ระดับผลการปฏิบัติงาน	1	n/a	n/a
Index Score	0.000	n/a	n/a
ระดับผลการปฏิบัติงานเฉลี่ย	0.000		
ระดับคุณภาพข้อมูล	5	1	1
Index Score	0.500	0.000	0.000
ระดับคุณภาพข้อมูล	0.167		

หมายเหตุ:

- 1) กำหนดให้ตั้งค่าเป้าหมายในทิศทางที่ต่ำกว่าค่าประมาณการเนื่องจากสถิติการคดีที่น้อยลงแสดงว่ามีประชาชนกระทำความผิดน้อยลงอันแสดงถึงการเคารพกฎหมาย
- 2) สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีแต่การรายงานคดีความผิดจราจรซึ่งการรวบรวมคดีความผิดจราจรมีการรวบรวมโดยกองบังคับการตำรวจจราจรอย่างเป็นระบบมีความน่าเชื่อถือ และมีการนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบายอย่างชัดเจนค่าคะแนนประเมินคุณภาพข้อมูลจึงอยู่ในระดับ 5
- 3) ในส่วนความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาและความผิดที่มีโทษทางอาญาในภาพรวมไม่มีการรายงานค่าคะแนนผลการปฏิบัติเป็น n/a จึงไม่สามารถนำค่าคะแนนผลการปฏิบัติมาถ่วงน้ำหนักได้ ในกรณีดังกล่าวได้นำค่าคะแนนคุณภาพมาถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดทั้งหมดทำให้ค่าระดับคะแนนเป็น 0.000

ผนวก ง-16 จำนวนคดีทั้งหมดที่ขึ้นสู่การพิจารณาของศาลยุติธรรม
(ตัวชี้วัดด้านที่ 3 หัวข้อที่ 3.2)

ปี พ.ศ.	อาณา										แพ่ง
	อาณา	ยาเสพติด (เฉพาะ แผนกคดียาเสพติด ของศาลอาณา)	ค้ำมนุษย์ (เฉพาะแผนก คดีค้ำมนุษย์ ของศาล อาณา)	อาชญากรรมทาง เทคโนโลยี (เฉพาะ แผนกคดี อาชญากรรมทาง เทคโนโลยีของศาล อาณา)	ทุจริตา (อาณา)	นักท่องเที่ยว (อาณา)	เยาวชนา (อาณา)	ทรัพย์สินา (อาณา)	ล้มละลายา (อาณา)	รวม	
2560	535,183	4,942	80	0	971	1,739	27,903	3,697	8	574,523	n/a
2561	568,053	4274	77	0	1,052	2,068	16,808	3,262	26	595,620	n/a
2562	551,285	2845	65	0	1,220	1,803	14,915	2,631	4	574,768	n/a
2563	482,211	2506	60	0	1,163	955	13,430	1,862	11	502,198	n/a
2564	433,958	2032	70	0	1,551	397	10,157	1,430	11	449,606	n/a
2565	575,981	1321	138	0	2,026	564	7,927	1,307	6	589,270	n/a
2566	493,256	1510	161	0	1,646	810	8,103	1409	11	506,906	n/a
ค่า เป้าหมาย	487,525	345	146	0	1,990	162	2,475	518	8	493,168	n/a
2567	567,230	2,380	158	1,699	1,691	1,237	9,407	1,225	14	585,041	n/a
Percent Change										18.63	n/a
ระดับผลการปฏิบัติงาน										1	n/a
Index Score										0.000	n/a
ระดับผลการปฏิบัติงานเฉลี่ย										0.000	
ระดับคุณภาพข้อมูล										5	1
Index Score										0.500	0.000

ปี พ.ศ.	อาญา										แฟ่ง
	อาญา	ยาเสพติด (เฉพาะ แผนกคดียาเสพติด ของศาลอาญา)	ค้ำมนุษย์ (เฉพาะแผนก คดีค้ำมนุษย์ ของศาล อาญา)	อาชญากรรมทาง เทคโนโลยี (เฉพาะ แผนกคดี อาชญากรรมทาง เทคโนโลยีของศาล อาญา)	ทุจริตฯ (อาญา)	นักท่องเที่ยวก (อาญา)	เยาวชน (อาญา)	ทรัพย์สิน (อาญา)	ล้มละลาย (อาญา)	รวม	
ระดับคุณภาพข้อมูลเฉลี่ย										0.250	

หมายเหตุ:

- 1) กำหนดให้ตั้งค่าเป้าหมายในทิศทางที่ต่ำกว่าค่าประมาณการเนื่องจากสถิติการคดีที่น้อยลงแสดงว่ามีประชาชนกระทำความผิดน้อยลงอันแสดงถึงการเคารพกฎหมาย
- 2) การรวบรวมคดีของศาลยุติธรรมมีการรวบรวมสถิติอย่างเป็นระบบมีความน่าเชื่อถือ และมีการนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบายอย่างชัดเจนค่าคะแนนประเมินคุณภาพข้อมูลจึงอยู่ในระดับ 5
- 3) ศาลยุติธรรมไม่ได้รายงานสถิติคดีแพ่งและพาณิชย์ทั้งหมดที่ขึ้นสู่การพิจารณาของศาลยุติธรรมที่มีลักษณะเป็นการละเมิดกฎหมาย
- 4) ในส่วนความผิดสถิติคดีแพ่งและพาณิชย์ทั้งหมดที่ขึ้นสู่การพิจารณาของศาลยุติธรรมที่มีลักษณะเป็นการละเมิดกฎหมายไม่มีการรายงานค่าคะแนนผลการปฏิบัติเป็น n/a จึงไม่สามารถนำค่าคะแนนผลการปฏิบัติมาถ่วงน้ำหนักได้ ในกรณีดังกล่าวได้นำค่าคะแนนคุณภาพมาถ่วงน้ำหนักกันระหว่างคดีอาญาและคดีแพ่ง

ผนวก ง-17 สถิติเรื่องร้องเรียนและผลการดำเนินการเกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติ
(ตัวชี้วัดด้านที่ 4 หัวข้อที่ 4.2.2)

ปี	สดข.	DSI	ป.ป.ส.	ศย.	ศป.	อส.	รท.	กพน.	คป.	สป.ยธ.	กคส.	สนว.	ปปง.	ป.ป.ช.	ป.ป.ท.	สป.กท.	อนุญา โตฯ	บค.
2560	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
2561	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
2562	n/a	0	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
2563	n/a	0	n/a	n/a	n/a	0	50	n/a	n/a	n/a	0	n/a	n/a	1	0	n/a	n/a	n/a
2564	n/a	0	n/a	n/a	n/a	0	38	n/a	n/a	n/a	0	0	n/a	2	0	n/a	n/a	n/a
2565	63	0	n/a	n/a	n/a	0	32	n/a	n/a	n/a	0	0	n/a	2	0	n/a	n/a	n/a
2566	60	0	n/a	n/a	n/a	1	42	n/a	n/a	n/a	0	0	n/a	1	0	n/a	n/a	n/a
ค่า เป้าหมาย	63	0	n/a	n/a	n/a	0	41	n/a	n/a	n/a	0	0	n/a	1.5	0	n/a	n/a	n/a
2567	-	0	n/a	n/a	n/a	2	62	n/a	n/a	0	0	0	n/a	1	0	0	n/a	n/a
Percent Change	-4.76	0	n/a	n/a	n/a	200	53.09	n/a	n/a	n/a	0	0	n/a	-33.33	0	n/a	n/a	n/a
ระดับผล การ ปฏิบัติงาน	3	5	n/a	n/a	n/a	3	1	n/a	n/a	n/a	5	5	n/a	3	5	n/a	n/a	n/a
Index Score	0.250	0.500	n/a	n/a	n/a	0.250	0.000	n/a	n/a	n/a	0.500	0.500	n/a	0.250	0.500	n/a	n/a	n/a
ผลการ ปฏิบัติงาน เฉลี่ย	0.344																	

ปี	สตช.	DSI	ป.ป.ส.	ศย.	ศป.	อส.	รท.	กพน.	คป.	สป.ยธ.	กคส.	สนว.	ปปง.	ป.ป.ช.	ป.ป.ท.	สป.กท.	อนุญาต โต	บค.
ระดับ คุณภาพ ข้อมูล	2	4	1	1	1	4	4	1	1	2	4	4	1	4	4	2	1	1
Index Score	0.125	0.375	0.000	0.000	0.250	0.375	0.375	0.000	0.000	0.125	0.375	0.375	0.000	0.375	0.375	0.125	0.00	0.00
คุณภาพ ข้อมูล เฉลี่ย	0.181																	

หมายเหตุ:

- 1) สตช. ศป.,สนว. ปปปง. รายงานข้อมูลเป็น ปีพ.ศ. และ DSI รท. กคส. ปค. รายงานข้อมูลเป็นปีงบประมาณ
- 2) กำหนดให้ตั้งค่าเป้าหมายในทิศทางที่ต่ำกว่าค่าประมาณการเนื่องจากเป็นร่องเรียนถ้ามีปัญหาการร้องเรียนมาก
- 3) ตร. ไม่มีการรายงานข้อมูลปี พ.ศ.2567 แต่มีข้อมูลปี พ.ศ.2565-2566 จึงใช้ข้อมูลล่าสุดในปี พ.ศ.2565 เปรียบเทียบกับปี พ.ศ.2566
- 4) DSI กคส. สนว. ปปปท. ไม่มีจำนวนเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติติดต่อกันซึ่งพิจารณาจากภารกิจและการปฏิบัติของหน่วยงานถือว่าไม่มีการปฏิบัติในลักษณะของการเลือกปฏิบัติ ค่าคะแนนผลการปฏิบัติถือเป็นระดับ 5
- 5) สป.ยธ. และ สป.กท. เพิ่งมีการรายงานผลการปฏิบัติในปีนั้ยังไม่สามารถทำค่าคะแนนเปรียบเทียบได้ ผลการปฏิบัติเป็น n/a
- 6) อส. ป.ป.ช. สถิติการร้องเรียนมีจำนวนน้อยเกินไปไม่เกินสิบคดีต่อปีจึงไม่สามารถนำตัวเลขมาคำนวณแนวโน้มสำหรับการเปรียบเทียบที่แม่นยำได้ ได้ประเมินคะแนนผลการปฏิบัติในระดับ 3 ซึ่งหมายความว่าผลการปฏิบัติไม่แตกต่างจากค่าเป้าหมาย
- 7) หน่วยงานที่ไม่มีการรายงานประเมินระดับคุณภาพข้อมูลในระดับ 1 หมายความว่าไม่มีข้อมูล ในส่วนหน่วยงานที่เริ่มมีการรายงานเป็นปีแรกซึ่งยังไม่สามารถเปรียบเทียบผลการปฏิบัติได้ประเมินระดับคุณภาพข้อมูลในระดับ 2 หมายความว่ามีการจัดเก็บสถิติแต่ขาดความต่อเนื่อง และรวมถึง สตช. ที่มีการจัดเก็บสถิติตั้งแต่ปี พ.ศ.2565 แต่ขาดข้อมูลปีสุดท้ายซึ่งแสดงว่าขาดความต่อเนื่อง
- 8) หน่วยงานอื่น ๆ ที่มีการรายงานข้อมูลอย่างต่อเนื่องประเมินระดับคุณภาพข้อมูลในระดับ 4 เนื่องจากมีการจัดเก็บข้อมูลอย่างต่อเนื่อง มีความน่าเชื่อถือ แต่ไม่พบว่ามี การนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในทางนโยบายด้านการป้องกันการเลือกปฏิบัติอย่างชัดเจน

ผนวก ง-18 สถิติเรื่องร้องเรียนและผลการดำเนินการต่อเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการทุจริตและการประพฤตินิชอบของเจ้าหน้าที่ในสังกัด
(ตัวชี้วัดด้านที่ 4 หัวข้อที่ 4.3.2)

ปี	สตช.	DSI	ป.ป.ส.	ศย.	ศป.	อส.	รท.	พน.	คป.	สป.ยธ.	กคส.	สนว.	ปปง.	บค.	สป.กท.	อนุญา โตฯ
2560	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
2561	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
2562	n/a	0	n/a	n/a	0	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	0	n/a	0	n/a	n/a	n/a
2563	n/a	6	n/a	n/a	1	36	22	n/a	n/a	6	0	n/a	0	n/a	n/a	n/a
2564	n/a	7	n/a	n/a	1	36	23	n/a	n/a	3	0	1	0	0	n/a	n/a
2565	2,012	5	n/a	n/a	0	42	42	n/a	n/a	1	0	0	0	0	n/a	n/a
2566	1,694	5	n/a	n/a	1	58	42	1	n/a	3	0	1	0	0	n/a	n/a
ค่า เป้าหมาย	2,012	7.3	n/a	n/a	0	43	32.25	1	n/a	3	0	0	0	0	n/a	n/a
2567	-	6	n/a	n/a	0	45	56	n/a	n/a	16	0	0	1	0	0	n/a
Percent Change	-15.31	-17.81	n/a	n/a	0.00	4.65	73.64	n/a	n/a	433.33	0.00	0.00	100	0.00	n/a	n/a
ระดับผล การ ปฏิบัติงาน	5	3	n/a	n/a	5	3	1	n/a	n/a	1	5	5	1	5	n/a	n/a
Index Score	0.500	0.250	n/a	n/a	0.500	0.250	0	n/a	n/a	0.000	0.500	0.500	0	0.500	n/a	n/a
ผลการ ปฏิบัติงาน เฉลี่ย	0.300															

ปี	สตช.	DSI	ป.ป.ส.	ศย.	ศป.	อส.	รท.	พน.	คป.	สป.ยธ.	กคส.	สนว.	ปปง.	บค.	สป.กท.	อนุญาต ไต่อา
ระดับ คุณภาพ ข้อมูล	2	3	1	1	3	3	3	2	1	3	3	3	3	3	2	1
Index Score	0.125	0.250	0.000	0.000	0.250	0.250	0.250	0.125	0.000	0.250	0.250	0.250	0.250	0.250	0.125	0.000
คุณภาพ ข้อมูลเฉลี่ย	0.164															

หมายเหตุ:

- 1) สตช., ศป., คป., สนว., ปปปง. รายงานข้อมูลเป็นปี พ.ศ. และ DSI, รท., สป.ยธ., กคส., ปค. รายงานข้อมูลเป็นปีงบประมาณ
- 2) กำหนดให้ตั้งค่าเป้าหมายในทิศทางที่ต่ำกว่าค่าประมาณการเนื่องจากเป็นร่องรอยเรียนถ้ามีปัญหาการร้องเรียนมาก
- 3) ศป. กคส. สนว. บค. ไม่มีร่องรอยเรียนการทุจริตในปี พ.ศ.2567 ซึ่งพิจารณาจากภารกิจและการปฏิบัติของหน่วยงานเชื่อว่าไม่มีการร้องเรียนการปฏิบัติในเรื่องทุจริต
จองเจ้าหน้าที่ ค่าคะแนนผลการปฏิบัติถือเป็นระดับ 5
- 4) DSI สถิติการร้องเรียนมีจำนวนน้อยเกินไปไม่เกินสิบคดีต่อปีจึงไม่สามารถนำตัวเลขมาคำนวณแนวโน้มสำหรับการเปรียบเทียบที่แม่นยำได้ ได้ประเมินคะแนนผลการ
ปฏิบัติในระดับ 3 ซึ่งหมายถึงความถึงผลการปฏิบัติไม่แตกต่างจากค่าเป้าหมาย ในส่วน สป.ยธ. แม้จะมีการเก็บสถิติเรื่องร้องเรียนในจำนวนน้อยเช่นเดียวกับ DSI แต่สถิติ
เรื่องร้องเรียนในปี พ.ศ.2567 พุ่งสูงขึ้นมาก จึงประเมินค่าคะแนนผลการปฏิบัติในระดับ 1
- 5) หน่วยงานที่ไม่มีการรายงานข้อมูล ประเมินคะแนนคุณภาพข้อมูลอยู่ในระดับ 1
- 6) สตช. พน. เริ่มมีการรายงานข้อมูลปี พ.ศ.2566 และ 2567 และเริ่มสามารถเปรียบเทียบกับปีก่อนหน้าได้ แต่ข้อมูลยังขาดความต่อเนื่อง คะแนนประเมินคุณภาพ
ข้อมูลอยู่ในระดับ 2 ในส่วน สป.กท. เพิ่งมีการรายงานข้อมูลเป็นปีแรกยังไม่สามารถเปรียบเทียบกับปีก่อนหน้าจึงมีผลการประเมินในระดับ 1
- 7) หน่วยงานอื่น ๆ ที่มีการรายงานข้อมูลการทุจริตของเจ้าหน้าที่จำนวนน้อยที่ไม่สามารถนำมาเปรียบเทียบในเชิงสถิติได้ส่วนใหญ่แล้วยังเป็นการรวบรวมสถิติการ
ร้องเรียนเฉพาะในส่วนกลางยังไม่ครอบคลุมการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ทั่วประเทศโดยเมื่อเปรียบเทียบกับผลการดำเนินการทุจริตของ ป.ป.ช. และ ป.ป.ท. แล้วมี
จำนวนมากแสดงว่าการรวบรวมสถิติข้อมูลยังไม่สอดคล้องกับเหตุที่เกิดขึ้นจริง การประเมินคุณภาพข้อมูลอยู่ในระดับ 3 เนื่องจากการจัดเก็บข้อมูลอย่างต่อเนื่องแต่
ยังขาดความครบถ้วน

ผนวก ง-19 สถิติการรับเรื่องร้องเรียนกรณีเจ้าหน้าที่ทุจริตหรือประพฤติมิชอบและผลการดำเนินการต่อ
เจ้าหน้าที่หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม
(ตัวชี้วัดด้านที่ 4 หัวข้อที่ 4.3.3)

ปี พ.ศ.	ป.ป.ช. (เรื่อง)	ป.ป.ท. (เรื่อง)
2561	n/a	239
2562	n/a	297
2563	1,145	172
2564	1,217	81
2565	1,277	61
2566	1,241	81
ค่าเป้าหมาย	1,220	155.17
2567	1,430	112
Percent Change	17.21	-27.82
ระดับผลการปฏิบัติงาน	1	5
Index Score	0.000	0.500
ผลการปฏิบัติงานเฉลี่ย	0.250	
ระดับคุณภาพข้อมูล	4	4
Index Score	0.375	0.375
คุณภาพข้อมูลเฉลี่ย	0.375	

หมายเหตุ:

- 1) กำหนดให้ตั้งค่าเป้าหมายในทิศทางที่ต่ำกว่าค่าประมาณการเนื่องจากถ้ามีการรับเรื่องร้องเรียนมาก แสดงว่ามีปัญหามาก
- 2) ประเมินระดับคุณภาพข้อมูลในระดับ 4 เนื่องจากมีการจัดเก็บข้อมูลอย่างต่อเนื่อง มีความน่าเชื่อถือ แต่ไม่พบว่ามีให้นำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในทางนโยบายด้านการป้องกันปราบปรามการทุจริตอย่างชัดเจน

ผนวก ง-20 สถิติการดำเนินคดีหรือข้อมูลความผิดกรณีเจ้าหน้าที่ทุจริตหรือประพฤติมิชอบและผลการ
 ดำเนินการต่อเจ้าหน้าที่หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม
 (ตัวชี้วัดด้านที่ 4 หัวข้อที่ 4.3.4)

ปี พ.ศ.	ข้อมูลทุจริต ป.ป.ช. (เรื่อง)	ข้อมูลทุจริต ป.ป.ท. (เรื่อง)
2561	n/a	38
2562	n/a	60
2563	6	44
2564	14	31
2565	4	53
2566	17	123
ค่าเป้าหมาย	16	97
2567	16	90
Percent Change	0.00	-7.47
ระดับผลการปฏิบัติงาน	3	4
Index Score	0.250	0.375
ผลการปฏิบัติงานเฉลี่ย	0.313	
ระดับคุณภาพข้อมูล	4	4
Index Score	0.375	0.375
คุณภาพข้อมูลเฉลี่ย	0.375	

หมายเหตุ:

- 1) กำหนดให้ตั้งค่าเป้าหมายในทิศทางที่สูงกว่าค่าประมาณการเนื่องจากสถิติการคดีที่สูงขึ้นแสดงถึงความจริงใจในการสืบสวนสอบสวนคดีและปราบปรามจับกุมคดีทุจริตของเจ้าหน้าที่
- 2) ประเมินระดับคุณภาพข้อมูลในระดับ 4 เนื่องจากมีการจัดเก็บข้อมูลอย่างต่อเนื่อง มีความน่าเชื่อถือ แต่ไม่พบว่ามีให้นำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในทางนโยบายด้านการป้องกันปราบปรามการทุจริตอย่างชัดเจน

ผนวก ง-21 สถิติเรื่องร้องเรียนและผลการดำเนินการเกี่ยวกับการแทรกแซงกระบวนการยุติธรรม
(ตัวชี้วัดด้านที่ 4 หัวข้อที่ 4.4.3)

ปี	สตช.	DSI	ป.ป.ส.	ศย.	ศป.	อส.	รท.	กพน.	คป.	สป.ยธ.	กคส.	สนว.	ปปง.	ป.ป.ช.	ป.ป.ท.	สป.กท.	อนุญาต โตฯ	บค.
2560	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
2561	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
2562	n/a	0	n/a	n/a	n/a	n/a	0	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
2563	n/a	0	n/a	n/a	n/a	2	0	n/a	n/a	n/a	0	n/a	n/a	1	0	n/a	n/a	n/a
2564	n/a	0	n/a	n/a	n/a	0	0	n/a	n/a	n/a	0	0	n/a	1	0	n/a	n/a	n/a
2565	n/a	0	n/a	n/a	n/a	0	0	n/a	n/a	n/a	1	0	n/a	0	0	n/a	n/a	n/a
2566	n/a	0	n/a	n/a	n/a	1	0	0	n/a	n/a	0	0	n/a	0	0	n/a	n/a	n/a
คำ เป้าหมาย	n/a	0	n/a	n/a	n/a	0	0	n/a	n/a	n/a	0	0	n/a	0.5	0	n/a	n/a	n/a
2567	n/a	0	n/a	n/a	n/a	3	0	n/a	n/a	n/a	0	0	n/a	1	0	0	n/a	n/a
Percent Change	n/a	0	n/a	n/a	n/a	300	0	n/a	n/a	n/a	0	0	n/a	100	0	n/a	n/a	n/a
ระดับผล การ ปฏิบัติงาน	n/a	5	n/a	n/a	n/a	1	5	n/a	n/a	n/a	5	5	n/a	3	5	n/a	n/a	n/a
Index Score	n/a	0.500	n/a	n/a	n/a	0.000	0.500	n/a	n/a	n/a	0.500	0.500	n/a	0.250	0.500	n/a	n/a	n/a
ผลการ ปฏิบัติงาน เฉลี่ย	0.393																	

ปี	สตช.	DSI	ป.ป.ส.	ศย.	ศป.	อส.	รท.	กพน.	คป.	สป.ยธ.	กคส.	สนว.	ปปง.	ป.ป.ช.	ป.ป.ท.	สป.กท.	อนุญาต โต	บค.
ระดับ คุณภาพ ข้อมูล	1	3	1	1	3	1	3	3	1	1	3	3	3	3	3	2	1	1
Index Score	0.000	0.250	0.000	0.000	0.250	0.000	0.250	0.250	0.000	0.000	0.250	0.250	0.250	0.250	0.250	0.125	0.000	0.000
คุณภาพ ข้อมูล เฉลี่ย	0.132																	

หมายเหตุ:

- 1) กำหนดให้ตั้งค่าเป้าหมายในทิศทางที่ต่ำกว่าค่าประมาณการเนื่องจากเป็นร่องรอยเรียนถ้ามีปัญหามากจะมีการร้องเรียนมาก
- 2) หน่วยงานที่ไม่มีการร้องเรียนเรื่องการแทรกแซงกระบวนการยุติธรรมติดต่อกันซึ่งพิจารณาจากภารกิจและการปฏิบัติของหน่วยงานเชื่อว่าไม่มีการร้องเรียนการแทรกแซงกระบวนการยุติธรรม ค่าคะแนนผลการปฏิบัติถือเป็นระดับ 5
- 3) หน่วยงานที่มีสถิติการร้องเรียนมีจำนวนน้อยเกินไปไม่เกินสิบคดีต่อปีจึงไม่สามารถนำตัวเลขมาคำนวณแนวโน้มสำหรับการเปรียบเทียบที่แม่นยำได้ ได้ประเมินคะแนนผลการปฏิบัติในระดับ 3 ซึ่งหมายความว่าผลการปฏิบัติไม่แตกต่างจากค่าเป้าหมาย
- 4) หน่วยงานที่ไม่มีการรายงานข้อมูล ประเมินคะแนนคุณภาพข้อมูลอยู่ในระดับ 1 ส่วนหน่วยงานที่เริ่มมีการรายงานข้อมูลเป็นปีแรกคะแนนคุณภาพข้อมูลเป็นระดับ 2 เนื่องจากมีข้อมูลแต่ขาดความต่อเนื่อง
- 5) หน่วยงานที่มีการรายงานการร้องเรียนจำนวนน้อยที่ไม่สามารถนำมาเปรียบเทียบในเชิงสถิติได้ส่วนใหญ่แล้วยังเป็นการรวบรวมสถิติการร้องเรียนเฉพาะในส่วนกลางยังไม่ครอบคลุมการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ทั่วประเทศแสดงว่าการรวบรวมสถิติข้อมูลน่าจะยังไม่สอดคล้องกับเหตุที่เกิดขึ้นจริง การประเมินคุณภาพข้อมูลอยู่ในระดับ 3 เนื่องจากมีการจัดเก็บข้อมูลอย่างต่อเนื่องแต่ยังขาดความครบถ้วน

ผนวก ง-22 สถิติการร้องเรียนเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิในกระบวนการยุติธรรม

(ตัวชี้วัดด้านที่ 4 หัวข้อที่ 4.5.1)

ปี	สถิติเรื่องร้องเรียนในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการละเมิดสิทธิมนุษยชนและการละเมิดสิทธิพื้นฐาน ในกระบวนการยุติธรรม (เรื่อง)
2561	n/a
2562	n/a
2563	n/a
2564	n/a
2565	1,089
2566	1,058
ค่าเป้าหมาย	1,089
2567	1,058
Percent Change	-2.85
ระดับผลการปฏิบัติงาน	3
Index Score	0.250
ระดับคุณภาพข้อมูล	2
Index Score	0.125

หมายเหตุ:

- 1) กำหนดให้ตั้งค่าเป้าหมายในทิศทางที่ต่ำกว่าค่าประมาณการเนื่องจากเป็นเรื่องร้องเรียนถ้ามีปัญหามากจะมีการร้องเรียนมาก
- 2) กสม. ไม่มีข้อมูลปี พ.ศ.2567 เนื่องจากอยู่ระหว่างปรับฐานข้อมูล สถิติที่ใช้ในการประเมินปี พ.ศ.2567 คือสถิติในปี พ.ศ.2566
- 3) การประเมินคะแนนคุณภาพเนื่องจาก กสม. เริ่มมีการเก็บข้อมูลเป็นระบบตรงตามตัวชี้วัดแต่อยู่ในระหว่างปรับปรุงระบบสถิติทำให้ขาดความต่อเนื่อง การประเมินคุณภาพอยู่ในระดับ 2

ผนวก ง-23 การร้องเรียนหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมจากหน่วยงานรับเรื่องร้องเรียนหลัก
(ตัวชี้วัดด้านที่ 4 หัวข้อที่ 4.5.2)

ปี พ.ศ.	ศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์ของรัฐบาล 1111 สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี				ศูนย์ดำรง ธรรม (เรื่อง)	ศูนย์บริการ ร่วม กระทรวง ยุติธรรม (เรื่อง)	สำนักงาน ผู้ตรวจการ แผ่นดิน (เรื่อง)
	การ กล่าวโทษ เจ้าหน้าที่ ของรัฐ ทุจริต (เรื่อง)	การ ประพฤติด นไม่ เหมาะสม ของ เจ้าหน้าที่ ของรัฐ (เรื่อง)	ร้องเรียน การ ให้บริการ ของ เจ้าหน้าที่ ของรัฐ (เรื่อง)	รวม (เรื่อง)			
2562	183	552	1,086	1,821	n/a	n/a	n/a
2563	191	437	954	1,582	n/a	n/a	n/a
2564	185	413	874	1,472	n/a	n/a	n/a
2565	127	360	781	1,268	n/a	n/a	n/a
2566	117	351	788	1,256	n/a	n/a	n/a
ค่าเป้าหมาย				1,047	n/a	n/a	n/a
2567	116	354	822	1,292	n/a	n/a	n/a
Percent Change				23.45	n/a	n/a	n/a
ระดับผลการปฏิบัติงาน				1	n/a	n/a	n/a
Index Score				0.000	n/a	n/a	n/a
ระดับผลการปฏิบัติงานเฉลี่ย				0.000			
ระดับคุณภาพข้อมูล				4	1	1	1
Index Score				0.375	0	0	0
ระดับคุณภาพข้อมูลเฉลี่ย				0.094			

หมายเหตุ:

- 1) กำหนดให้ตั้งค่าเป้าหมายในทิศทางที่ต่ำกว่าค่าประมาณการเนื่องจากเป็นเรื้องเรียนถ้ามีปัญหาจะมีเรื้องเรียนมาก
- 2) ศูนย์ดำรงธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย, สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี, ศูนย์บริการร่วมกระทรวงยุติธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม และสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน ไม่ได้รายงานข้อมูลมาทำให้การประเมินคุณภาพอยู่ในระดับ 1 เนื่องจากค่าคะแนนผลการปฏิบัติเป็น n/a จึงไม่สามารถนำค่าคะแนนผลการปฏิบัติมาถ่วงน้ำหนักได้
- 3) ศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์ของรัฐบาล 1111 มีการรายงานข้อมูลอย่างต่อเนื่อง มีระบบการรับแจ้งและบันทึกข้อมูลที่น่าเชื่อถือแต่ยังไม่มีการนำข้อมูลการร้องเรียนกล่าวโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐมาใช้ในนโยบายด้านยุติธรรมที่ชัดเจน คะแนนคุณภาพข้อมูลอยู่ในระดับ 4

ผนวก ง-24 คะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม (ITA)

(ตัวชี้วัดด้านที่ 5 หัวข้อที่ 5.2)

ปี	ศย.	ศป.	ศร.	อส.	สตช.	สกร.	DSI	รท.	คป.	กพน.	สนว.	กบค.	สป.ยธ.	อนุญาต โตฯ	ปปง.	เนติ ฯ	สภา ทนาย	ป.ป.ช.	ป.ป.ท.	ป.ป.ส.	TU
2562	97.03	92.13	90.35	90.61	87.39	95.76	87.88	87.88	86.24	91.72	88.88	87.70	85.72	86.25	86.73	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
2563	92.12	91.76	89.49	71.30	83.95	93.91	86.63	87.77	84.53	76.59	90.56	88.51	87.61	91.79	84.32	n/a	n/a	87.45	87.15	82.61	90.9
2564	95.83	95.54	89.12	95.82	86.96	93.02	91.38	89.56	94.56	88.36	92.58	93.57	89.33	88.90	97.45	n/a	n/a	90.34	95	91.9	89.59
2565	88.70	92.37	95.22	92.40	81.56	91.79	95.43	99.49	93.35	91.64	88.32	88.57	92.51	72.37	95.04	n/a	n/a	90.95	93.54	92.03	90.77
2566	94.34	97.74	90.35	94.42	58.80	90.34	92.63	98.43	94.17	90.65	95.42	89.33	90.75	90.24	87.8	n/a	n/a	91.27	92.64	93.19	92.27
2567	85.65	97.62	91.20	93.18	85.92	95.16	92.98	96.67	93.22	95.77	90.87	89.45	89.28	74.84	89.59	n/a	n/a	90.58	93.50	92.33	89.69
ค่าเฉลี่ย ปี 2567	90.92																				

หมายเหตุ:

- กำหนดให้ตั้งค่าเป้าหมายตามแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติฯ ที่ใช้ค่าเฉลี่ยปีล่าสุดโดยไม่ได้นับ trendline เนื่องจากการประเมิน ITA ใช้ค่าคะแนนร้อยละอยู่แล้ว

ผนวก ง-25 สถิติเรื่องร้องเรียนและผลการดำเนินการเกี่ยวกับการดำเนินคดีล่าช้าเกินควร
(ตัวชี้วัดด้านที่ 5 หัวข้อที่ 5.3.1)

ปี	สดช. (เรื่อง)	DSI (เรื่อง)	ป.ป.ส. (เรื่อง)	ป.ป.ช. (เรื่อง)	ป.ป.ท. (เรื่อง)	ศย. (เรื่อง)	ศป. (เรื่อง)	อส. (เรื่อง)	รท. (เรื่อง)	กพท. (เรื่อง)	คป. (เรื่อง)	สป.ยธ. (เรื่อง)	กคส. (เรื่อง)	สนว. (เรื่อง)	ปปง. (เรื่อง)	สป.กท. (เรื่อง)	อนุญาต ไต่อา (เรื่อง)	บค. (เรื่อง)
2560	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
2561	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
2562	n/a	0	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	0	n/a	n/a	n/a
2563	n/a	0	n/a	0	2	n/a	n/a	29	0	n/a	n/a	n/a	0	n/a	0	n/a	n/a	n/a
2564	n/a	0	n/a	1	1	n/a	n/a	23	0	n/a	n/a	n/a	1	0	0	n/a	n/a	n/a
2565	107	0	n/a	1	3	n/a	n/a	45	0	n/a	n/a	n/a	0	2	0	n/a	n/a	n/a
2566	24	0	n/a	1	4	n/a	n/a	55	0	n/a	n/a	n/a	0	1	0	n/a	n/a	n/a
ค่าเป้าหมาย	107	0	n/a	0.75	3	n/a	n/a	38	0	n/a	n/a	n/a	0	1	0	n/a	n/a	n/a
2567	n/a	0	n/a	1	3	n/a	n/a	64	0	n/a	n/a	n/a	0	2	n/a	0	n/a	n/a
Percent Change	n/a	0	n/a	33.33	0	n/a	n/a	68	0	n/a	n/a	n/a	0	100.00	n/a	0	n/a	n/a
ระดับผลการปฏิบัติงาน	n/a	5	n/a	3	3	n/a	n/a	1	5	n/a	n/a	n/a	3	3	n/a	n/a	n/a	n/a
Index Score	n/a	0.500	n/a	0.250	0.250	n/a	n/a	0.000	0.500	n/a	n/a	n/a	0.250	0.250	n/a	n/a	n/a	n/a
ผลการปฏิบัติงานเฉลี่ย	0.286																	
คุณภาพข้อมูล	2	3	1	3	3	1	3	4	3	1	1	1	3	3	2	2	1	1
Index Score	0.125	0.250	0.000	0.250	0.250	0.000	0.250	0.375	0.250	0.000	0.000	0.000	0.250	0.250	0.125	0.125	0.000	0.000
คุณภาพข้อมูลเฉลี่ย	0.139																	

หมายเหตุ:

- กำหนดให้ตั้งค่าเป้าหมายในทิศทางที่ต่ำกว่าค่าประมาณการเนื่องจากเป็นเรื่องร้องเรียนถ้ามีปัญหามากจะมีการร้องเรียนมาก

- 2) สดช. ศป. สนว. ปปง. กท. สนร สผผ. รายงานข้อมูลเป็นปี พ.ศ. และ DSI กคส. สป.มท. ปค. รายงานข้อมูลเป็นปีงบประมาณ
- 3) สดช. มีข้อมูลเพียง 2 ปี (พ.ศ.2565 และ 2566) โดยไม่ได้รายงานข้อมูลล่าสุด สป.กท. มีแต่ข้อมูลล่าสุดไม่สามารถเปรียบเทียบค่าเป้าหมายได้ คะแนนคุณภาพอยู่ระดับ 2 เนื่องจากการไม่มีการรายงานข้อมูลปีล่าสุดขาดความต่อเนื่อง
- 4) หน่วยงานที่มีการรายงานข้อมูลไม่มีการร้องเรียนติดต่อกันให้คะแนนผลการปฏิบัติระดับ 5
- 5) ในส่วนหน่วยงานที่มีการรายงานในจำนวนหลักหน่วยไม่สามารถนำมาคำนวณค่าเป้าหมายได้จึงตีค่าระดับคะแนนในระดับไม่เปลี่ยนแปลง (Not Change) ที่ค่าคะแนนระดับ 3 (ค่าคะแนน 0.250)
- 6) สป.กท. รายงานข้อมูลเป็นปีแรกผลการปฏิบัติงานเป็น n/a ส่วนคุณภาพข้อมูลเป็นระดับ 2 เนื่องจากเริ่มมีการจัดเก็บข้อมูลแต่ยังขาดความต่อเนื่อง
- 7) หน่วยงานที่ไม่รายงานข้อมูล คะแนนคุณภาพข้อมูลเป็นระดับ 1
- 8) อส. มีการรายงานข้อมูลจำนวนมากแสดงให้เห็นถึงความจริงจังในการรวบรวมเรื่องร้องเรียนในประเด็นการดำเนินคดีล่าช้าเกินควร ส่วนหน่วยงานที่มีการรายงานข้อมูลต่อเนื่องแต่มีจำนวนเรื่องร้องเรียนเพียงเล็กน้อยน่าจะไม่สามารถคล้องกับข้อเท็จจริงให้คะแนนคุณภาพข้อมูลเป็นระดับ 3 เนื่องจากยังมีปัญหาเรื่องความน่าเชื่อถือ

ผนวก ง-26 การให้ความช่วยเหลือผู้บริสุทธิ์ที่ถูกจับกุมดำเนินคดีโดยไม่ได้กระทำผิด
(ตัวชี้วัดด้านที่ 6 หัวข้อที่ 6.2.3)

ปี พ.ศ.	สตช. (คน)	DSI (คน)	อส. (คน)
2560	n/a	n/a	n/a
2561	n/a	n/a	n/a
2562	n/a	n/a	n/a
2563	n/a	n/a	n/a
2564	n/a	n/a	n/a
2565	n/a	n/a	n/a
2566	n/a	n/a	n/a
ค่าเป้าหมาย	n/a	n/a	n/a
2567	n/a	1	n/a
Percent Change	n/a	n/a	n/a
ระดับผลการปฏิบัติงาน	n/a	n/a	n/a
Index Score	n/a	n/a	n/a
ผลการปฏิบัติงานเฉลี่ย	n/a		
ระดับคุณภาพข้อมูล	1	2	1
Index Score	0.000	0.125	0.000
คุณภาพข้อมูลเฉลี่ย	0.042		

หมายเหตุ:

- 1) กำหนดให้ตั้งค่าเป้าหมายในทิศทางที่สูงกว่าค่าประมาณการเนื่องจากหากการช่วยเหลือมีจำนวนมากแสดงให้เห็นถึงการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมและการพิสูจน์หลักฐานยืนยันความบริสุทธิ์
- 2) ไม่นับข้อมูลการช่วยเหลือของศาลยุติธรรมเนื่องจากศาลยุติธรรมรายงานผลการพิจารณาคดีที่ตัดสินว่าจำเลยไม่ได้กระทำผิดตามฟ้องไม่ได้เป็นการให้ความช่วยเหลือให้เข้าถึงกระบวนการยุติธรรมและการพิสูจน์หลักฐานยืนยันความบริสุทธิ์ตามความหมายของตัวชี้วัด
- 3) สตช. และ อส. ไม่มีการรายงานผลการประเมินคุณภาพข้อมูลอยู่ในระดับ 1 ส่วน DSI เริ่มมีการรายงานมีผลการช่วยเหลือ 1 คดี เพิ่งเริ่มเก็บข้อมูลเป็นแรก ผลการประเมินคุณภาพข้อมูลอยู่ในระดับ 2 เนื่องจากยังขาดความต่อเนื่อง

ผนวก ง-27 ร้อยละผู้ถูกจับกุม/ผู้ถูกคุมขังที่ได้รับการชดเชยเยียวยาภายหลังได้รับการพิสูจน์แล้วว่าไม่ได้กระทำความผิด
(ตัวชี้วัดด้านที่ 6 หัวข้อที่ 6.2.4)

ปีงบประมาณ	กคส.			กองทุนยุติธรรม			ศาลยุติธรรม	ผลรวม		
	จำนวนผู้ ขอรับความ ช่วยเหลือ กรณีถูก จับกุม ดำเนินคดี โดยไม่ได้ กระทำ ความผิด (คน)	จำนวนผู้ ได้รับเงิน ชดเชย (คน)	ร้อยละ ผู้ที่ได้รับเงิน ชดเชยกรณี ไม่ได้กระทำ ความผิด	จำนวนผู้ ขอรับความ ช่วยเหลือ กรณีถูก จับกุม ดำเนินคดี โดยไม่ได้ กระทำ ความผิด (คน)	จำนวนผู้ได้รับ เงินชดเชย (คน)	ร้อยละ ผู้ที่ได้รับเงิน ชดเชยกรณี ไม่ได้กระทำ ความผิด	. จำนวนจำเลยใน คดีอาญาที่ศาลมีคำ พิพากษาว่าจำเลย ไม่ได้มีกระทำ ความผิด	จำนวนผู้ขอรับ ความช่วยเหลือ กรณีถูกจับกุม ดำเนินคดี โดยไม่ได้กระทำ ความผิด (คน)	จำนวนผู้ ได้รับเงิน ชดเชย (คน)	ร้อยละ ผู้ที่ได้รับ เงิน ชดเชย กรณี ไม่ได้ กระทำ ความผิด
2546	294	32	10.88	n/a	n/a	n/a	n/a	294	32	n/a
2547	584	287	49.14	n/a	n/a	n/a	n/a	584	287	n/a
2548	608	203	33.39	n/a	n/a	n/a	n/a	608	203	n/a
2549	642	354	55.14	n/a	n/a	n/a	n/a	642	354	n/a
2550	672	257	38.24	n/a	n/a	n/a	n/a	672	257	n/a
2551	669	255	38.12	n/a	n/a	n/a	n/a	669	255	n/a
2552	691	135	19.54	n/a	n/a	n/a	n/a	691	135	n/a
2553	940	170	18.09	n/a	n/a	n/a	n/a	940	170	n/a
2554	780	201	25.77	n/a	n/a	n/a	n/a	780	201	n/a
2555	745	82	11.01	n/a	n/a	n/a	n/a	745	82	n/a
2556	857	109	12.72	n/a	n/a	n/a	n/a	857	109	n/a

ปีงบประมาณ	กคส.			กองทุนยุติธรรม			ศาลยุติธรรม	ผลรวม		
	จำนวนผู้ ขอรับความ ช่วยเหลือ กรณีถูก จับกุม ดำเนินคดี โดยไม่ได้ กระทำ ความผิด (คน)	จำนวนผู้ ได้รับเงิน ชดเชย (คน)	ร้อยละ ผู้ที่ได้รับเงิน ชดเชยกรณี ไม่ได้กระทำ ความผิด	จำนวนผู้ ขอรับความ ช่วยเหลือ กรณีถูก จับกุม ดำเนินคดี โดยไม่ได้ กระทำ ความผิด (คน)	จำนวนผู้ได้รับ เงินชดเชย (คน)	ร้อยละ ผู้ที่ได้รับเงิน ชดเชยกรณี ไม่ได้กระทำ ความผิด	. จำนวนจำเลยใน คดีอาญาที่ศาลมีคำ พิพากษาว่าจำเลย ไม่ได้มีกระทำ ความผิด	จำนวนผู้ขอรับ ความช่วยเหลือ กรณีถูกจับกุม ดำเนินคดี โดยไม่ได้กระทำ ความผิด (คน)	จำนวนผู้ ได้รับเงิน ชดเชย (คน)	ร้อยละ ผู้ที่ได้รับ เงิน ชดเชย กรณี ไม่ได้ กระทำ ความผิด
2557	762	123	16.14	n/a	n/a	n/a	n/a	762	123	n/a
2558	749	126	16.82	n/a	n/a	n/a	n/a	749	126	n/a
2559	724	62	8.56	n/a	n/a	n/a	n/a	724	62	n/a
2560	681	104	15.27	n/a	n/a	n/a	3,397	681	104	3.06
2561	566	78	13.78	n/a	n/a	n/a	3,648	566	78	2.14
2562	618	58	9.39	n/a	n/a	n/a	6,329	618	58	0.92
2563	520	68	13.08	n/a	n/a	n/a	2,308	520	68	2.95
2564	441	62	14.06	6	1	16.67	1,917	447	63	3.29
2565	340	43	12.65	13	1	7.69	5,076	353	44	0.87
2566	402	59	14.68	26	7	26.92	5,356	428	66	1.23
ค่าเป้าหมาย										1.26
2567	305	66	21.64	n/a	n/a	n/a	3,276	305	66	2.01
Percent Change										59.89

ปีงบประมาณ	กคส.			กองทุนยุติธรรม			ศาลยุติธรรม	ผลรวม		
	จำนวนผู้ ขอรับความ ช่วยเหลือ กรณีถูก จับกุม ดำเนินคดี โดยไม่ได้ กระทำ ความผิด (คน)	จำนวนผู้ ได้รับเงิน ชดเชย (คน)	ร้อยละ ผู้ที่ได้รับเงิน ชดเชยกรณี ไม่ได้กระทำ ความผิด	จำนวนผู้ ขอรับความ ช่วยเหลือ กรณีถูก จับกุม ดำเนินคดี โดยไม่ได้ กระทำ ความผิด (คน)	จำนวนผู้ได้รับ เงินชดเชย (คน)	ร้อยละ ผู้ที่ได้รับเงิน ชดเชยกรณี ไม่ได้กระทำ ความผิด	. จำนวนจำเลยใน คดีอาญาที่ศาลมีคำ พิพากษาว่าจำเลย ไม่ได้มีกระทำ ความผิด	จำนวนผู้ขอรับ ความช่วยเหลือ กรณีถูกจับกุม ดำเนินคดี โดยไม่ได้กระทำ ความผิด (คน)	จำนวนผู้ ได้รับเงิน ชดเชย (คน)	ร้อยละ ผู้ที่ได้รับ เงิน ชดเชย กรณี ไม่ได้ กระทำ ความผิด
ระดับผลการปฏิบัติงาน										5
Index Score										0.500
ระดับคุณภาพข้อมูล										4
Index Score										0.375

หมายเหตุ:

- 1) กำหนดให้ตั้งค่าเป้าหมายในทิศทางที่สูงกว่าค่าประมาณการเนื่องจากแสดงให้เห็นถึงการให้ความช่วยเหลือได้มาก
- 2) เริ่มนับค่าเป้าหมายตั้งแต่ปี พ.ศ.2560 เนื่องจาก ศย. ได้เริ่มรายงานข้อมูลการตัดสินคดียกฟ้องผู้ไม่ได้กระทำผิด โดยในการประเมินตัวชี้วัดในปีนี้ได้เริ่มใช้สถิติผู้ได้รับการชดเชยเยียวยาเทียบกับผู้ที่ศาลตัดสินแล้วไม่มีความผิดทั้งหมดจากเดิมที่เปรียบเทียบเฉพาะผู้ขอรับการชดเชยเยียวยากับผู้ที่ได้รับเงิน
- 3) ตัวชี้วัดนี้มีการพัฒนาสถิติให้สามารถเปรียบเทียบจำนวนผู้ได้รับการชดเชยเยียวยาเปรียบเทียบกับที่ศาลตัดสินแล้วไม่มีความผิดทั้งหมดได้ซึ่งเป็นข้อมูลที่ที่น่าเชื่อถือและมีการรวบรวมอย่างต่อเนื่องแต่ยังขาดการนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบายที่ชัดเจน คณะกรรมการประเมินคุณภาพข้อมูลเป็นระดับ 4

ผนวก ง-28 สัดส่วนผู้ได้รับการช่วยเหลือชดเชยเยียวยาเมื่อเทียบกับจำนวนคดีที่มีการรับแจ้งที่ผู้เสียหายคดีอาญาอยู่ในข่ายจะสามารถขอรับเงินชดเชย
 เยียวยาตาม พ.ร.บ.ค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทนค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544
 (ตัวชี้วัดด้านที่ 6 หัวข้อที่ 6.3)

ปีงบประมาณ	ตำรวจ	กคส.			สัดส่วนผู้ได้รับการ ชดเชยเยียวยาเมื่อ เทียบกับคดีที่รับแจ้ง ทั้งหมด
	จำนวนคดีที่มีการรับ แจ้งที่ผู้เสียหายอยู่ใน ข่ายจะสามารถขอรับ เงินชดเชยเยียวยาตาม พ.ร.บ.ค่าตอบแทน ผู้เสียหายฯ	จำนวนผู้ขอรับความ ช่วยเหลือกรณีถูกจับกุม ดำเนินคดีโดยไม่ได้ กระทำความผิด (คน)	จำนวนผู้ได้รับเงิน ชดเชย (คน)	ร้อยละผู้ที่ได้รับเงิน กรณีไม่ได้กระทำ ความผิด	
2546	n/a	149	21	14.09	n/a
2547	n/a	1,378	273	19.81	n/a
2548	n/a	3,137	1,543	49.19	n/a
2549	n/a	4,386	2,545	58.03	n/a
2550	n/a	5,826	3,201	54.94	n/a
2551	n/a	5,324	3,643	68.43	n/a
2552	n/a	5,327	3,537	66.40	n/a
2553	n/a	8,605	3,440	39.98	n/a
2554	n/a	5,821	3,801	65.30	n/a
2555	n/a	6,397	3,691	57.70	n/a
2556	n/a	10,315	4,826	46.79	n/a

ปีงบประมาณ	ตำรวจ	กคส.			สัดส่วนผู้ได้รับการ ชดเชยเยียวยาเมื่อ เทียบกับคดีที่รับแจ้ง ทั้งหมด
	จำนวนคดีที่มีการรับ แจ้งที่ผู้เสียหายอยู่ใน ข่ายจะสามารถขอรับ เงินชดเชยเยียวยาตาม พ.ร.บ.ค่าตอบแทน ผู้เสียหายฯ	จำนวนผู้ขอรับความ ช่วยเหลือกรณีถูกจับกุม ดำเนินคดีโดยไม่ได้ กระทำความผิด (คน)	จำนวนผู้ได้รับเงิน ชดเชย (คน)	ร้อยละผู้ที่ได้รับเงิน กรณีไม่ได้กระทำ ความผิด	
2557	n/a	14,053	7,773	55.31	n/a
2558	n/a	16,572	13,051	78.75	n/a
2559	n/a	14,672	10,461	71.30	n/a
2560	n/a	14,289	9,224	64.55	n/a
2561	n/a	14,054	11,106	79.02	n/a
2562	n/a	12,379	8,258	66.71	n/a
2563	n/a	10,247	8,613	84.05	n/a
2564	n/a	10,730	7,432	69.26	n/a
2565	n/a	11,606	7,575	65.27	n/a
2566	n/a	13,272	9,373	70.62	n/a
ค่าเป้าหมาย	n/a	ค่าเป้าหมาย		81.48	n/a
2567	n/a	14,125	10,084	71.39	n/a
Percent Change	n/a	Percent Change		-12.38	n/a

ปีงบประมาณ	ตำรวจ	กคส.			สัดส่วนผู้ได้รับการ ชดเชยเยียวยาเมื่อ เทียบกับคดีที่รับแจ้ง ทั้งหมด
	จำนวนคดีที่มีการรับ แจ้งที่ผู้เสียหายอยู่ใน ข่ายจะสามารถขอรับ เงินชดเชยเยียวยาตาม พ.ร.บ.ค่าตอบแทน ผู้เสียหายฯ	จำนวนผู้ขอรับความ ช่วยเหลือกรณีถูกจับกุม ดำเนินคดีโดยไม่ได้ กระทำความผิด (คน)	จำนวนผู้ได้รับเงิน ชดเชย (คน)	ร้อยละผู้ที่ได้รับเงิน กรณีไม่ได้กระทำ ความผิด	
ระดับผลการ ปฏิบัติงาน	n/a	ระดับผลการปฏิบัติงาน		1	n/a
Index Score	n/a	Index Score		0.000	n/a
ระดับผลการ ปฏิบัติงานเฉลี่ย	0.000				
ระดับคุณภาพข้อมูล	1	ระดับคุณภาพข้อมูล		4	1
Index Score	0.000	Index Score		0.375	0.000
ระดับคุณภาพข้อมูล เฉลี่ย	0.125				

หมายเหตุ:

- กำหนดให้ตั้งค่าเป้าหมายในทิศทางที่สูงกว่าค่าประมาณการเนื่องจากแสดงให้เห็นถึงการให้ความช่วยเหลือได้มาก
- สถิติที่ต้องการคือสัดส่วนผู้ที่ได้รับความช่วยเหลือต่อจำนวนคดีที่รับแจ้งแต่เนื่องจากไม่ได้รับรายงานคดีที่รับแจ้งจากตำรวจจึงใช้สถิติสัดส่วนผู้ได้รับการชดเชยเยียวยาต่อจำนวนผู้รับความช่วยเหลือเป็นค่าสถิติทดแทน (proxy)
- คุณภาพข้อมูลผู้ขอรับความช่วยเหลือของ กคส. มีการรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบและมีความต่อเนื่อง แต่ยังขาดฐานการคำนวณคดีที่รับแจ้งทั้งหมดจากตำรวจเพื่อใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบายค่าคะแนนคุณภาพข้อมูลระดับ 4 ส่วนสถิติข้อมูลที่ไม่มีการรายงานประเมินคุณภาพอยู่ระดับ 1

ผนวก ง-29 สถิติเรื่องร้องเรียนและผลการดำเนินการเกี่ยวกับความรุนแรงหรือการใช้อำนาจเกินขอบเขต

(Abuse of Power)

(ตัวชี้วัดด้านที่ 6 หัวข้อที่ 6.5.3)

ปีงบประมาณ	สตช. (เรื่อง)	DSI (เรื่อง)	ป.ป.ส. (เรื่อง)	ปปง. (เรื่อง)	ป.ป.ช. (เรื่อง)	ป.ป.ท. (เรื่อง)	รท. (เรื่อง)	กพน. (เรื่อง)	คป. (เรื่อง)
2560	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
2561	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
2562	n/a	0	n/a	n/a	n/a	n/a	0	n/a	n/a
2563	n/a	0	n/a	n/a	1	0	0	n/a	n/a
2564	n/a	0	n/a	n/a	1	0	0	n/a	n/a
2565	n/a	0	n/a	n/a	0	0	0	n/a	n/a
2566	n/a	0	n/a	n/a	0	0	0	n/a	n/a
ค่าเป้าหมาย	n/a	0	n/a	n/a	0.5	0	0	n/a	n/a
2567	n/a	0	n/a	n/a	1	0	0	n/a	n/a
Percent Change	n/a	0	n/a	n/a	100.00	0	0	n/a	n/a
ระดับผลการ ปฏิบัติงาน	n/a	5	n/a	n/a	3	5	5	n/a	n/a
Index Score	n/a	0.500	n/a	n/a	0.250	0.500	0.500	n/a	n/a
ผลการ ปฏิบัติงาน เฉลี่ย	0.438								
ระดับคุณภาพ ข้อมูล	1	3	1	1	3	3	3	1	1
Index Score	0.000	0.250	0.000	0.000	0.250	0.250	0.250	0.000	0.000
คุณภาพ ข้อมูลเฉลี่ย	0.111								

หมายเหตุ:

- 1) กำหนดให้ตั้งค่าเป้าหมายในทิศทางที่ต่ำกว่าค่าประมาณการเนื่องจากเป็นเรื่องราวร้องเรียนถ้ามีปัญหามากจะมีการร้องเรียนมาก
- 2) หน่วยงานที่มีการรายงานข้อมูลไม่มีการร้องเรียนติดต่อกันให้คะแนนผลการปฏิบัติระดับ 5
- 3) ในส่วนหน่วยงานที่มีการรายงานในจำนวนหลักหน่วยไม่สามารถนำมาคำนวณค่าเป้าหมายได้จึงตีค่าระดับคะแนนในระดับไม่เปลี่ยนแปลง (Not Change) ที่ค่าคะแนนระดับ 3 (ค่าคะแนน 0.250)
- 4) หน่วยงานที่ไม่รายงานข้อมูล คะแนนคุณภาพข้อมูลเป็นระดับ 1
- 5) หน่วยงานที่มีการรายงานข้อมูลต่อเนื่องแต่มีจำนวนเรื่องราวร้องเรียนเพียงเล็กน้อยน่าจะไม่สอดคล้องกับข้อเท็จจริงและส่วนใหญ่เป็นการรวบรวมข้อมูลจากส่วนกลางไม่ได้กระจายระบบการรับเรื่องราวร้องเรียนไปยังหน่วยปฏิบัติระดับพื้นที่ ให้คะแนนคุณภาพข้อมูลเป็นระดับ 3 เนื่องจากยังมีปัญหาเรื่องความน่าเชื่อถือ

ผนวก ง-30 สถิติเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการซ้อมทรมาน หรือกระทำให้บุคคลสูญหาย หรือการไม่ปฏิบัติตามมาตรการป้องกันการซ้อมทรมาน หรือการ
กระทำให้บุคคลสูญหายตามกฎหมาย
(ตัวชี้วัดด้านที่ 6 หัวข้อที่ 6.5.4)

ปี	สตช. (เรื่อง)	DSI (เรื่อง)	ป.ป.ส. (เรื่อง)	ปปง. (เรื่อง)	ป.ป.ช. (เรื่อง)	ป.ป.ท. (เรื่อง)	รท. (เรื่อง)	กพน. (เรื่อง)	คป. (เรื่อง)
2560	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
2561	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
2562	n/a	0	n/a	n/a	n/a	n/a	0	n/a	n/a
2563	n/a	0	n/a	n/a	0	0	0	n/a	n/a
2564	n/a	0	n/a	n/a	0	0	0	n/a	n/a
2565	n/a	0	n/a	n/a	0	0	0	n/a	n/a
2566	n/a	0	n/a	n/a	0	0	0	0	n/a
ค่าเป้าหมาย	n/a	0	n/a	n/a	0	0	0	0	n/a
2567	n/a	0	n/a	n/a	0	0	0	n/a	n/a
Percent Change	n/a	0	n/a	n/a	0	0	0	n/a	n/a
ระดับผลการ ปฏิบัติงาน	n/a	5	n/a	n/a	5	5	5	n/a	n/a
Index Score	n/a	0.500	n/a	n/a	0.500	0.500	0.500	n/a	n/a

ปี	สตช. (เรื่อง)	DSI (เรื่อง)	ป.ป.ส. (เรื่อง)	ปปง. (เรื่อง)	ป.ป.ช. (เรื่อง)	ปป.ท. (เรื่อง)	รท. (เรื่อง)	กพน. (เรื่อง)	คป. (เรื่อง)
ผลการ ปฏิบัติงาน เฉลี่ย	0.500								
ระดับคุณภาพ ข้อมูล	1	3	1	1	3	1	3	2	3
Index Score	0.000	0.250	0.000	0.000	0.250	0.000	0.250	0.125	0.250
คุณภาพข้อมูล เฉลี่ย	0.125								

หมายเหตุ:

- 1) กำหนดให้ตั้งค่าเป้าหมายในทิศทางที่ต่ำกว่าค่าประมาณการเนื่องจากเป็นเรื่องร้องเรียนถ้ามีปัญหามากจะมีการร้องเรียนมาก
- 2) หน่วยงานที่มีการรายงานข้อมูลไม่มีการร้องเรียนติดต่อกันให้คะแนนผลการปฏิบัติระดับ 5
- 3) กพน. ไม่มีการรายงานข้อมูลปีล่าสุด เนื่องจากมีการรายงานข้อมูลถึงปี พ.ศ.2566 จึงไม่สามารถเปรียบเทียบค่าเป้าหมายได้
- 4) หน่วยงานที่ไม่มีการรายงานข้อมูล ประเมินคะแนนคุณภาพข้อมูลอยู่ในระดับ 1
- 5) หน่วยงานที่มีการรายงานข้อมูลส่วนใหญ่แล้วยังเป็นการรวบรวมสถิติการร้องเรียนเฉพาะในส่วนกลางยังไม่ครอบคลุมการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ทั่วประเทศโดยเมื่อเริ่มมีการเก็บสถิติโดยกรมคุ้มครองสิทธิเสรีภาพก็เริ่มพบเหตุการณ์ซ้อมทรมานหรือกระทำให้บุคคลสูญหาย การประเมินคุณภาพข้อมูลอยู่ในระดับ 3 เนื่องจากการจัดเก็บข้อมูลอย่างต่อเนื่องแต่ยังขาดความครบถ้วน

ผนวก ง-31 สถิติเรื่องร้องเรียนและผลการดำเนินการต่อเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการทรมานและการกระทำให้ บุคคล
สูญหายซึ่งกระทำโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ (พ.ร.บ ป้องกันและปราบปรามการทรมานและการ กระทำให้บุคคลสูญ

หาย พ.ศ.2565)

(ตัวชี้วัดด้านที่ 6 หัวข้อที่ 6.5.4)

ปี	กรมคุ้มครองสิทธิฯ (เรื่อง) สถิติเรื่องร้องเรียนและผลการดำเนินการต่อ เจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการทรมานและ การกระทำให้ บุคคลสูญหายซึ่งกระทำโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ (พ.ร.บ ป้องกัน และปราบปรามการทรมานและการ กระทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ.2565)
2561	n/a
2562	n/a
2563	n/a
2564	n/a
2565	n/a
2566	n/a
ค่าเป้าหมาย	n/a
2567	5
Percent Change	n/a
ระดับผลการปฏิบัติงาน	n/a
Index Score	n/a
ระดับคุณภาพข้อมูล	2
Index Score	0.400

หมายเหตุ:

- 1) กำหนดให้ตั้งค่าเป้าหมายในทิศทางที่ต่ำกว่าค่าประมาณการเนื่องจากเป็นเกิดเหตุมากถือว่ามีปัญหา
- 2) สถิติของ กคส. เพิ่งเริ่มมีการรวบรวมในปี พ.ศ.2567 จึงยังไม่สามารถเปรียบเทียบกับค่าเป้าหมายได้ ค่า
คะแนนผลการปฏิบัติเป็น n/a จึงไม่สามารถนำค่าคะแนนผลการปฏิบัติมาถ่วงน้ำหนักได้ ในกรณีดังกล่าว
ได้นำค่าคะแนนคุณภาพมาถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดทั้งหมดทำให้ค่าระดับคะแนนเป็น 0.400 เนื่องจากมี
การรายงานเพียงหน่วยงานเดียวจึงไม่สามารถถ่วงน้ำหนักกับหน่วยงานอื่นได้

ผนวก ง-32 สถิติเรื่องร้องเรียนในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการละเมิดสิทธิมนุษยชน
(ตัวชี้วัดที่ 6 หัวข้อที่ 6.6)

ปี	สถิติเรื่องร้องเรียนในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการละเมิดสิทธิมนุษยชนและการละเมิดสิทธิพื้นฐาน (เรื่อง)
2561	n/a
2562	n/a
2563	n/a
2564	220
2565	1,359
2566	1,058
ค่าเป้าหมาย	1,359
2567	1,058
Percent Change	-22.15
ระดับผลการปฏิบัติงาน	5
Index Score	0.500
ระดับคุณภาพข้อมูล	2
Index Score	0.125

หมายเหตุ:

- 1) กำหนดให้ตั้งค่าเป้าหมายในทิศทางที่ต่ำกว่าค่าประมาณการเนื่องจากเป็นเรื่องร้องเรียนถ้ามีปัญหามากจะมีการร้องเรียนมาก
- 2) กสม. ไม่มีข้อมูลปี พ.ศ.2567 เนื่องจากอยู่ระหว่างปรับฐานข้อมูล สถิติที่ใช้ในการประเมินปี พ.ศ.2567 คือสถิติในปี พ.ศ.2566
- 3) การประเมินคะแนนคุณภาพเนื่องจาก กสม. เริ่มมีการเก็บข้อมูลเป็นระบบตรงตามตัวชี้วัดแต่อยู่ในระหว่างปรับปรุงระบบสถิติทำให้ขาดความต่อเนื่อง การประเมินคุณภาพอยู่ในระดับ 2

ผนวก ง-33 จำนวนคดีที่พิสูจน์แล้วว่าเป็นความจริงเกี่ยวกับการฆาตกรรม (killing) การลักพาตัว (kidnapping) การอุ้มหาย (Enforced disappearance) การควบคุมตัวโดยพลการ (Arbitrary detention) การทรมาน (torture) ที่กระทำต่อผู้สื่อข่าว บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับสื่อ สหภาพทางการค้า และผู้พิทักษ์สิทธิมนุษยชน ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา
(ตัวชี้วัดด้านที่ 6 หัวข้อที่ 6.7)

ปี	กสม. (เรื่อง)	กคส. (เรื่อง)
2562	n/a	n/a
2563	n/a	n/a
2564	n/a	n/a
2565	n/a	n/a
2566	1	n/a
ค่าเป้าหมาย	1	n/a
2567	1	n/a
Percent Change	0	n/a
ระดับผลการปฏิบัติงาน	3	n/a
Index Score	0.250	n/a
ผลการปฏิบัติงานเฉลี่ย	0.250	
ระดับคุณภาพข้อมูล	1	1
Index Score	0.000	0.000
คุณภาพข้อมูลเฉลี่ย	3	
Index Score	0.250	

หมายเหตุ:

- 1) กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพรายงานว่าไม่พบข้อร้องเรียนที่กระทำต่อกลุ่มผู้สื่อข่าว บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับสื่อ สหภาพทางการค้า และผู้พิทักษ์สิทธิมนุษยชน (นักปกป้องสิทธิมนุษยชน) แต่จากการตรวจสอบของทีมวิจัยพบว่าในปี พ.ศ. 2566 และ พ.ศ. 2567 ปรากฏคดีที่เกี่ยวข้องกับตัวชี้วัดดังกล่าวปีละ 1 คดี แสดงว่ามีการรวบรวมสถิติแล้วแต่ยังขาดครบถ้วน ค่าคะแนนคุณภาพข้อมูลอยู่ในระดับ 3

ผนวก ง-34 สัดส่วนผู้ถูกจับกุมที่เคยมีประวัติอาชญากรเปรียบเทียบกับผู้ถูกจับกุมทั้งหมด
(ตัวชี้วัดด้านที่ 7 หัวข้อที่ 7.1)

ปี พ.ศ.	จำนวนผู้ถูกจับกุมที่เคยมี ประวัติการกระทำความผิด (คน)	จำนวนผู้กระทำความผิด ทั้งหมด (คน)	ร้อยละผู้ถูกจับกุมที่เคยมี ประวัติอาชญากรเปรียบเทียบกับ ผู้ถูกจับกุมทั้งหมด
2562	225,614	363,551	62.06
2563	214,537	341,959	62.74
2564	214,537	360,339	59.54
2565	237,024	407,539	58.16
2566	238,992	412,986	57.87
ค่าเป้าหมาย			56.47
2567	309,679	538,456	57.51
Percent Change			1.843
ระดับผลการปฏิบัติงาน			3
Index Score			0.250
ระดับคุณภาพข้อมูล			4
Index Score			0.375

หมายเหตุ:

- 1) กำหนดให้ตั้งค่าเป้าหมายในทิศทางที่ต่ำกว่าค่าประมาณการเนื่องจากตัวเลขการกระทำผิดซ้ำน้อยถือว่ามีผู้กลับมากระทำความผิดน้อยซึ่งส่งผลดีต่อกระบวนการยุติธรรม
- 2) มีระบบการรวบรวมข้อมูลโดยเปรียบเทียบกับเลขประจำตัวประชาชนและมีฐานข้อมูลที่เป็นระบบชัดเจน แต่ยังไม่ปรากฏว่ามีการนำข้อมูลดังกล่าวมาใช้ในการกำหนดนโยบายด้านการดูแลหรือปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดชัดเจน ค่าคะแนนคุณภาพข้อมูลอยู่ในระดับ 4

ผนวก ง-35 อัตราการกระทำผิดซ้ำ (ร้อยละ) ของหน่วยงานพัฒนาพฤตินิสัย
(ตัวชี้วัดด้านที่ 7 หัวข้อที่ 7.1)

ปีงบประมาณ	รท. อัตราการกระทำผิดซ้ำ 1 ปี	กพน. อัตราการกระทำผิดซ้ำ 1 ปี	คป. อัตราการกระทำผิดซ้ำ 3 ปี
2558	n/a	22.73	n/a
2559	n/a	22.04	n/a
2560	14.93	23.24	n/a
2561	15.63	23.68	n/a
2562	14.61	25.18	7.03
2563	13.05	22.33	7.58
2564	11.97	19.66	6.56
2565	17.17	12.35	5.55
2566	17.70	9.18	10.87
ค่าเป้าหมาย	16.26	12.40	9.21
2567	17.70	7.39	8.61
Percent Change	8.87	-40.40	-6.51
ระดับผลการปฏิบัติงาน	2	5	4
Index Score	0.125	0.500	0.000
ผลการปฏิบัติงานเฉลี่ย	0.208		
ระดับคุณภาพข้อมูล	5	5	5
Index Score	0.500	0.500	0.500
คุณภาพข้อมูลเฉลี่ย	0.500		

หมายเหตุ:

- กำหนดให้ตั้งค่าเป้าหมายในทิศทางที่ต่ำกว่าค่าประมาณการเนื่องจากตัวเลขการกระทำผิดซ้ำน้อยถือว่ามีผู้กลับมาก่อทำผิดน้อยซึ่งส่งผลดีต่อกระบวนการยุติธรรม

- 2) กรมคุมประพฤติใช้อัตราการกระทำผิดซ้ำสามปีนับจากวันที่ปล่อยโดยใช้ข้อมูลผู้พ้นคุมประพฤติเมื่อสามปีก่อนมาตรวจสอบข้อมูล ยกตัวอย่าง อัตราการกระทำผิดซ้ำในปีงบประมาณ 2566 คือข้อมูลผู้พ้นคุมประพฤติเมื่อปี พ.ศ.2563 นำมาตรวจสอบว่ามีการกระทำผิดซ้ำภายในปี 2564-2566 ในการคำนวณจึงได้ใช้ค่าอัตราการกระทำผิดซ้ำ 3 ปี มาใช้ในการคำนวณค่าเป้าหมาย
- 3) กรมราชทัณฑ์และกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนใช้ข้อมูลอัตราการกระทำผิดซ้ำ 1 ปี มาคำนวณค่าผลการปฏิบัติงานเพื่อให้เป็นปัจจุบันที่สุด โดยค่าเป้าหมายของกรมราชทัณฑ์ใช้ค่าเฉลี่ยปี 2562 – 2564 ส่วนกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนใช้ข้อมูลปี 2558 – 2564 มาคำนวณค่าเป้าหมาย เนื่องจากข้อมูลปี 2566 กรมราชทัณฑ์และกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนรายงานว่ายังไม่ครบถ้วน เนื่องจากยังไม่ครบเวลาติดตามพฤติกรรม (follow-up period) ตามระยะเวลาที่กำหนด
- 4) เนื่องจากการจัดทำสถิติข้อมูลการกระทำผิดซ้ำจะต้องมีระยะติดตามพฤติกรรม (follow-up period) อย่างน้อย 1 ปี ดังนั้นการจัดทำข้อมูลสถิติปี 2567 หรือข้อมูลการกระทำผิดซ้ำของผู้ที่ปล่อยตัวในปี พ.ศ. 2566
- 5) การจัดทำข้อมูลการกระทำผิดซ้ำมีการพัฒนาอย่างเป็นระบบ และมีการนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบายอย่างต่อเนื่อง ประเมินระดับคุณภาพข้อมูลระดับ 5

ผนวก ง-36 อัตราการกระทำผิดซ้ำ (ร้อยละ) จากการบูรณาการข้อมูล
(ตัวชี้วัดด้านที่ 7 หัวข้อที่ 7.1)

ปีงบประมาณ	สภ. (DXC)			สป.ยธ.
	กพน. อัตราการ กระทำผิดซ้ำ 1 ปี	คป. อัตราการ กระทำผิดซ้ำ 1 ปี	รท. อัตราการ กระทำผิดซ้ำ 1 ปี	
2556	14.05	3.28	14.02	ไม่มีข้อมูล เนื่องจากอยู่ระหว่าง พัฒนาระบบ Big Data ในฐานข้อมูล Data Lake กระทรวงยุติธรรม และ ระบบฐานข้อมูลกลางผู้กระทำผิด กลุ่มภารกิจด้านพัฒนาพฤตินิสัย กระทรวงยุติธรรม ซึ่งมีการเชื่อมโยง ข้อมูลกับกรมพินิจและคุ้มครองเด็ก และเยาวชน กรมราชทัณฑ์ และกรม คุมประพฤติ โดยมีการวิเคราะห์และ นำเสนอข้อมูลผ่านระบบดิจิทัล
2557	12.34	3.69	13.53	
2558	11.60	4.25	12.57	
2559	12.06	3.96	11.79	
2560	12.65	4.34	10.29	
2561	13.89	4.57	8.61	
2562	12.59	3.91	8.11	
2563	11.64	3.06	6.75	
2564	10.15	2.82	6.20	
2565	10.26	3.94	6.72	
2566	8.89	3.61	5.47	
ค่าเป้าหมาย	9.68	3.56	3.93	
2567	5.91	2.25	3.12	
Percent Change	-38.96	-36.71	-20.64	
ระดับผลการปฏิบัติการ	5	5	5	n/a
Index Score	0.500	0.500	0.500	n/a
ผลการปฏิบัติการเฉลี่ย	0.500			n/a
ระดับคุณภาพข้อมูล	3			1
Index Score	0.250			0.000
คุณภาพข้อมูลเฉลี่ย	0.125			

หมายเหตุ:

- 1) กำหนดให้ตั้งค่าเป้าหมายในทิศทางที่ต่ำกว่าค่าประมาณการเนื่องจากตัวเลขการกระทำผิดซ้ำน้อยถือว่ามีผู้กลับมากระทำผิดน้อยซึ่งส่งผลดีต่อกระบวนการยุติธรรม
- 2) ข้อมูลการกระทำผิดซ้ำจากระบบ DXC มีอัตราน้อยลงซึ่งน่าจะเกิดจากการรับข้อมูลจากหน่วยงานพัฒนาพฤตินิสัยมีครบถ้วน ค่าคะแนนคุณภาพข้อมูลอยู่ในระดับ 3
- 3) ข้อมูลจากระบบ Data Lake ไม่มีการรายงานข้อมูล ค่าคะแนนคุณภาพข้อมูลอยู่ในระดับ 1

ผนวก ง-37 จำนวนผู้กระทำผิดที่สามารถติดตามตัวได้และจำนวนผู้ที่สามารถกลับไปใช้ชีวิตในสังคมได้โดยปกติสุข
(ตัวชี้วัดด้านที่ 7 หัวข้อที่ 7.2)

ปีงบประมาณ	กพน.			รท.			คป.		
	จำนวนผู้ พ้นโทษ (คน) ⁴⁹	จำนวนผู้พ้น โทษที่มีการ ดำเนินชีวิต ปกติสุข (คน)	ร้อยละ กลับไปใช้ ชีวิตอย่าง สงบสุข	จำนวนผู้ พ้นโทษ (คน)	จำนวนผู้พ้น โทษที่มีการ ดำเนินชีวิต ปกติสุข (คน)	ร้อยละ กลับไปใช้ ชีวิตอย่าง สงบสุข	จำนวนผู้ พ้นโทษ (คน)	จำนวนผู้ พ้นโทษที่มี การดำเนิน ชีวิตปกติ สุข (คน)	ร้อยละ กลับไปใช้ ชีวิตอย่าง สงบสุข
2562	2422	1730	71.46	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
2563	2180	1871	86.10	45,477	41,633	91.55	n/a	n/a	n/a
2564	2198	1727	78.57	38,676	30,929	79.97	n/a	n/a	n/a
2565	2047	1913	93.45	32,950	27,332	82.95	n/a	n/a	n/a
2566	1875	1783	95.09	33,219	27,574	83.01	n/a	n/a	n/a
ค่าเป้าหมาย			84.23	ค่าเป้าหมาย		84.80	ค่าเป้าหมาย		n/a
2567	1,609	1443	89.68	34,600	31,401	89.68	2567		n/a
Percent Change			6.48	Percent Change		7.03	Percent Change		n/a
ระดับผลการปฏิบัติการ			4	ระดับผลการปฏิบัติการ		4	ระดับผลการปฏิบัติการ		n/a
Index Score			0.375	Index Score		0.375	Index Score		n/a

⁴⁹ เด็กและเยาวชนปล่อยตัวจากศูนย์ฝึกและได้รับการติดตาม

ปีงบประมาณ	กพน.			รท.			คป.		
	จำนวนผู้ พ้นโทษ (คน) ⁴⁹	จำนวนผู้พ้น โทษที่มีการ ดำเนินชีวิต ปกติสุข (คน)	ร้อยละ กลับไปใช้ ชีวิตอย่าง สงบสุข	จำนวนผู้ พ้นโทษ (คน)	จำนวนผู้พ้น โทษที่มีการ ดำเนินชีวิต ปกติสุข (คน)	ร้อยละ กลับไปใช้ ชีวิตอย่าง สงบสุข	จำนวนผู้ พ้นโทษ (คน)	จำนวนผู้ พ้นโทษที่มี การดำเนิน ชีวิตปกติ สุข (คน)	ร้อยละ กลับไปใช้ ชีวิตอย่าง สงบสุข
ผลการปฏิบัติการเฉลี่ย			0.375						
ระดับคุณภาพข้อมูล			4	ระดับคุณภาพข้อมูล		3	ระดับคุณภาพข้อมูล		1
Index Score			0.375	Index Score		0.250	Index Score		0
คุณภาพข้อมูลเฉลี่ย			0.208						

หมายเหตุ:

- 1) กำหนดให้ตั้งค่าเป้าหมายในทิศทางที่สูงกว่าค่าประมาณการเนื่องจากตัวเลขการติดตามและให้ความช่วยเหลือผู้พันโทษได้มากจะส่งผลดีต่อกระบวนการยุติธรรม
- 2) กพน. มีการติดตามเด็กและเยาวชนที่พันโทษได้เป็นส่วนใหญ่แสดงถึงการเก็บข้อมูลที่ดีและน่าเชื่อถือผลการประเมินคุณภาพข้อมูลในระดับ 4 ในส่วน รท. แม้จะเริ่มมีการเก็บข้อมูลผู้พันโทษผ่านระบบ CARE แต่ผู้พันโทษที่ติดตามตัวได้น้อยกว่าผู้พันโทษที่ได้รับการปล่อยตัวมาก แสดงให้เห็นว่าข้อมูลยังขาดความครบถ้วน ค่าคะแนนประเมินคุณภาพข้อมูลอยู่ในระดับ 3
- 3) คป. ไม่มีการติดตามทั้งที่มีภารกิจการดูแลผู้กระทำผิดหลังปล่อย ค่าคะแนนประเมินคุณภาพข้อมูลอยู่ในระดับ 1

ผนวก ง-38 สถิติผู้ต้องขังระหว่างการพิจารณาและสัดส่วนผู้ต้องขังระหว่างการพิจารณาเปรียบเทียบกับ

จำนวนผู้ต้องขังทั้งหมด

(ตัวชี้วัดด้านที่ 6 หัวข้อที่ 6.5.5)

ปี พ.ศ.	ผู้ต้องขังระหว่าง การพิจารณาคดี (คน)	ผู้ต้องขังทั้งหมด (คน)	ร้อยละ
2558	63,958	315,040	20.30
2559	57,774	315,509	18.31
2560	60,754	300,623	20.21
2561	64,061	351,020	18.25
2562	60,377	370,305	16.30
2563	61,417	368,789	16.65
2564	56,703	304,203	18.64
2565	52,717	266,908	19.75
2566	50,768	267,956	18.95
ค่าเป้าหมาย			18.47
2567	63,252	285,157	22.18
Percent Change			20.09
ระดับผลการปฏิบัติการ			1
Index Score			0.000
ระดับคุณภาพข้อมูล			5
Index Score			0.500

หมายเหตุ:

- 1) กำหนดให้ตั้งค่าเป้าหมายในทิศทางที่ต่ำกว่าค่าประมาณการ เนื่องจากตัวเลขผู้ต้องขังระหว่างการพิจารณาคดีน้อยถือว่ามี การคุมขังเท่าที่จำเป็น
- 2) ข้อมูลในส่วนนี้ รท.ได้มีการรวบรวมอย่างต่อเนื่องและนำมาใช้ประโยชน์ในการกำหนดนโยบายช่วยเหลือผู้ถูกคุมขัง ที่ไม่มีเงินประกันตัวอย่างชัดเจน ค่าคะแนนประเมินคุณภาพข้อมูลอยู่ในระดับ 5

ผนวก ง-39 ร้อยละความสำเร็จของข้อพิพาทและคดีความที่ใช้มาตรการทางเลือกในการยุติข้อพิพาทของหน่วยงานต่าง ๆ

(ตัวชี้วัดด้านที่ 8 หัวข้อที่ 8.9.4)

ปี	บค.			ศูนย์สันติวิธี สธ.			คปภ.			อส.			กคส.		
	รับเรื่อง (คดี)	ไกล่เกลี่ย สำเร็จ (คดี)	ร้อยละ	รับเรื่อง (คดี)	ไกล่เกลี่ย สำเร็จ (คดี)	ร้อยละ	รับเรื่อง (คดี)	ไกล่เกลี่ย สำเร็จ (คดี)	ร้อยละ	รับเรื่อง (คดี)	ไกล่เกลี่ย สำเร็จ (คดี)	ร้อยละ	รับเรื่อง (คดี)	ไกล่เกลี่ย สำเร็จ (คดี)	ร้อยละ
2560	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
2561	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
2562	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	576	505	87.67
2563	23,776	22,009	92.57	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	706	623	88.24
2564	16,333	15,093	92.41	17	15	88.24	n/a	n/a	n/a	3,419	1,490	43.58	696	667	95.83
2565	45,529	44,393	97.50	23	6	26.09	n/a	n/a	n/a	2,037	1,312	64.41	5,238	5,200	99.27
2566	38,543	37,352	96.91	29	4	13.79	9904	9435	95.26	2,206	1,472	66.73	2,786	2,746	98.56
ค่าเป้าหมาย			95.70			42.71			95.26			58.24			97.98
2567	95,947	94,753	98.76	30	11	36.67	8865	7375	83.19	3550	1,414	39.83	63,616	62,722	98.59
Percent Change			3.06			-6.04			-12.07			-18.41			0.61
ระดับผล ปฏิบัติการ	3			2			1			1			3		
Index Score	0.250			0.125			0.000			0.000			0.250		
ระดับคุณภาพ ข้อมูล	4			4			3			4			4		
Index Score	0.375			0.375			0.250			0.375			0.375		

หมายเหตุ:

- 1) กำหนดให้ตั้งค่าเป้าหมายในทิศทางที่สูงกว่าค่าประมาณการเนื่องจากตัวเลขการระงับข้อพิพาททางเลือกที่มากจะช่วยลดภาระกระบวนการยุติธรรม
- 2) ศูนย์สันติวิธี (สร.) และ อส. มีการรายงานข้อมูลสี่ปีย้อนหลัง ค่าเป้าหมายคำนวณจากค่าเฉลี่ยสามปี (พ.ศ.2564-2566)
- 3) คปภ. มีการรายงานสองปีย้อนหลัง ใช้ข้อมูลปีก่อนหน้า (พ.ศ.2566) เป็นค่าเป้าหมาย
- 4) หน่วยงานต่าง ๆ เหล่านี้มีการจัดเก็บข้อมูลผลการไต่ถามซึ่งเป็นภารกิจของหน่วยงานอย่างเป็นระบบน่าเชื่อถือ หากมีการจัดเก็บข้อมูลอย่างต่อเนื่องค่าคะแนนคุณภาพข้อมูลในระดับ 4 แต่ถ้าเพิ่งมีการรายงานข้อมูลค่าคะแนนคุณภาพข้อมูลในระดับ 3

ปี	สตช. (คติ)	อนุญาโตฯ (คติ)	กสม. (คติ)	ศูนย์ดำรงธรรม (คติ)	ปค. (คติ)	สคบ. (คติ)	สป.ยธ. (คติ)
2560	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
2561	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
2562	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
2563	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
2564	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
2565	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
2566	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
ค่าเป้าหมาย	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
2567	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
Percent Change	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
ระดับผลปฏิบัติการ	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
Index Score	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
ระดับคุณภาพข้อมูล	1	1	1	1	1	1	1
Index Score	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000

หมายเหตุ:

- 1) สตช. สถาบันอนุญาโตตุลาการฯ กสม. ศูนย์ดำรงธรรม บค. สคบ. สป.ยธ. ไม่ได้รายงานข้อมูล ระดับคุณภาพข้อมูลอยู่ในระดับ 1

ปี พ.ศ.	ศาลยุติธรรม								
	อาญา			แพ่ง			คดีผู้บริโภค		
	ไกล่ เกลี่ย ทั้งหมด (คดี)	ไกล่ เกลี่ย สำเร็จ (คดี)	ร้อยละ	ไกล่ เกลี่ย ทั้งหมด (คดี)	ไกล่ เกลี่ย สำเร็จ (คดี)	ร้อยละ	ไกล่ เกลี่ย ทั้งหมด (คดี)	ไกล่ เกลี่ย สำเร็จ (คดี)	ร้อยละ
2564	5,484	4,127	75.26	30,135	24,278	80.56	116,871	114,675	98.12
2565	9,216	7,099	77.03	47,034	36,660	77.94	144,486	140,965	97.56
2566	9,321	7,277	78.07	44,975	35,564	79.08	180,239	177,141	98.28
ค่าเป้าหมาย			76.79			79.19			97.99
2567	10,729	2,239	79.13	49,958	39,212	78.49	20,7822	20,4271	98.29
Percent Change	2.34			-0.70			0.30		
ระดับผล ปฏิบัติการ	3			3			3		
Index Score	0.250			0.250			0.250		
ผลปฏิบัติการ เฉลี่ย	0.250								
ระดับคุณภาพ ข้อมูล	4								
Index Score	0.375								

หมายเหตุ:

- 1) กำหนดให้ตั้งค่าเป้าหมายในทิศทางที่สูงกว่าค่าประมาณการ เนื่องจากตัวเลขการระงับข้อพิพาททางเลือกที่มากจะช่วยลดภาระกระบวนการยุติธรรม
- 2) การจัดเก็บข้อมูลรวบรวมจากคดีที่มีการไกล่เกลี่ยในชั้นศาลซึ่งเป็นระบบและน่าเชื่อถือ ค่าคะแนนคุณภาพข้อมูลในระดับ 4

ปี พ.ศ.	ศาลปกครอง		
	ไกล่เกลี่ยทั้งหมด (คดี)	ไกล่เกลี่ยสำเร็จ (คดี)	ร้อยละ
2562	17	16	94.12
2563	135	79	58.52
2564	152	101	66.45
2565	92	31	33.70
2566	241	173	71.78
ค่าเป้าหมาย			64.58
2567	78	124	62.90
Percent Change			-2.59
ระดับผลการปฏิบัติการ			3
Index Score			0.250
ระดับคุณภาพข้อมูล			4
Index Score			0.375

หมายเหตุ:

- 1) กำหนดให้ตั้งค่าเป้าหมายในทิศทางที่สูงกว่าค่าประมาณการ เนื่องจากตัวเลขการระงับข้อพิพาททางเลือกที่มากจะช่วยลดภาระกระบวนการยุติธรรม
- 2) การจัดเก็บข้อมูลรวบรวมจากคดีที่มีการไกล่เกลี่ยในชั้นศาลซึ่งเป็นระบบและน่าเชื่อถือ ค่าคะแนนคุณภาพข้อมูลในระดับ 4

ลำดับ	หน่วยงาน	ค่าคะแนน		คะแนนดัชนี
		ผลปฏิบัติ	คุณภาพ	
1.	กรมบังคับคดี	0.250	0.375	0.625
2.	ศูนย์สันติวิธี กระทรวงสาธารณสุข	0.125	0.375	0.500
3.	สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย	0.000	0.250	0.25
4.	สำนักงานอัยการสูงสุด	0.000	0.375	0.375
5.	กรมคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ	0.250	0.375	0.625
6.	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	n/a	0.000	0.000
7.	สถาบันอนุญาโตตุลาการ	n/a	0.000	0.000
8.	สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	n/a	0.000	0.000
9.	ศูนย์ดำรงธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย	n/a	0.000	0.000
10.	กรมการปกครอง	n/a	0.000	0.000
11.	สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค	n/a	0.000	0.000
12.	สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม	n/a	0.000	0.000
13.	สำนักงานศาลยุติธรรม	0.250	0.375	0.625
14.	สำนักงานศาลปกครอง	0.250	0.375	0.625
ค่าเฉลี่ย		0.161	0.179	0.340
คะแนนดัชนีรายด้าน				0.340

ผนวก ง-40 ร้อยละของการเข้าร่วมในกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศ
(ตัวชี้วัดด้านที่ 9 หัวข้อที่ 9.3.4)

ปี	DSI					ป.ป.ส.					ป.ป.ช.				
	เข้าร่วม การ ประชุม/ สัมมนา (ครั้ง)	จัด ประชุม สัมมนา (ครั้ง)	องค์กร ระหว่าง ประเทศที่ เป็นภาคี เครือข่าย (หน่วยงาน)	ข้อตกลง/ บันทึกความ เข้าใจตาม กรอบความ ร่วมมือ ระหว่าง ประเทศ (ฉบับ)	รวม	เข้าร่วม การ ประชุม/ สัมมนา (ครั้ง)	จัด ประชุม สัมมนา (ครั้ง)	องค์กร ระหว่าง ประเทศที่ เป็นภาคี เครือข่าย (หน่วยงาน)	ข้อตกลง/ บันทึกความ เข้าใจตาม กรอบความ ร่วมมือ ระหว่าง ประเทศ (ฉบับ)	รวม	เข้าร่วม การ ประชุม/ สัมมนา (ครั้ง)	จัด ประชุม สัมมนา (ครั้ง)	องค์กร ระหว่าง ประเทศที่ เป็นภาคี เครือข่าย (หน่วยงาน)	ข้อตกลง/ บันทึกความ เข้าใจตาม กรอบความ ร่วมมือ ระหว่าง ประเทศ (ฉบับ)	รวม
2560	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
2561	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
2562	n/a	n/a	n/a	1	1	30	39	n/a	n/a	69	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
2563	n/a	n/a	n/a	0	0	16	27	n/a	n/a	43	9	2	n/a	n/a	11
2564	n/a	n/a	n/a	1	1	23	43	n/a	n/a	66	6	n/a	n/a	n/a	6
2565	n/a	n/a	n/a	2	2	14	35	n/a	n/a	49	9	4	n/a	n/a	13
2566	n/a	n/a	n/a	0	0	29	46	n/a	n/a	75	14	n/a	n/a	n/a	14
ค่าเป้าหมาย					0.80					65.80					15.00
2567	n/a	n/a	n/a	0	0	27	190	7	n/a	224	16	2	1	n/a	19
Percent Change					-100					240.43					26.67
ระดับผลปฏิบัติงาน	3					5					5				

ปี	DSI					ป.ป.ส.					ป.ป.ช.				
	เข้าร่วม การ ประชุม/ สัมมนา (ครั้ง)	จัด ประชุม สัมมนา (ครั้ง)	องค์กร ระหว่าง ประเทศที่ เป็นภาคี เครือข่าย (หน่วยงาน)	ข้อตกลง/ บันทึกความ เข้าใจตาม กรอบความ ร่วมมือ ระหว่าง ประเทศ (ฉบับ)	รวม	เข้าร่วม การ ประชุม/ สัมมนา (ครั้ง)	จัด ประชุม สัมมนา (ครั้ง)	องค์กร ระหว่าง ประเทศที่ เป็นภาคี เครือข่าย (หน่วยงาน)	ข้อตกลง/ บันทึกความ เข้าใจตาม กรอบความ ร่วมมือ ระหว่าง ประเทศ (ฉบับ)	รวม	เข้าร่วม การ ประชุม/ สัมมนา (ครั้ง)	จัด ประชุม สัมมนา (ครั้ง)	องค์กร ระหว่าง ประเทศที่ เป็นภาคี เครือข่าย (หน่วยงาน)	ข้อตกลง/ บันทึกความ เข้าใจตาม กรอบความ ร่วมมือ ระหว่าง ประเทศ (ฉบับ)	รวม
Index Score	0.250					0.500					0.500				
คุณภาพข้อมูล	4					4					4				
Index Score	0.375					0.375					0.375				

หมายเหตุ:

- 1) กำหนดให้ตั้งค่าเป้าหมายในทิศทางที่สูงกว่าค่าประมาณการเนื่องจากการให้ความร่วมมือกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศจำนวนมากแสดงว่ามีความร่วมมือที่ดี
- 2) ในส่วนหน่วยงานที่มีการรายงานในจำนวนหลักหน่วยไม่สามารถนำมาคำนวณค่าเป้าหมายได้จึงตีค่าระดับคะแนนในระดับไม่เปลี่ยนแปลง (Not Change) ที่ค่าคะแนนระดับ 3 (ค่าคะแนน 0.250)
- 3) หน่วยงานที่ไม่รายงานข้อมูล คะแนนคุณภาพข้อมูลเป็นระดับ 1 ส่วนหน่วยงานที่มีการรายงานข้อมูลคะแนนคุณภาพข้อมูลเป็นระดับ 4 เนื่องจากเป็นสถิติที่มีความน่าเชื่อถือแต่ยังไม่พบว่ามีการนำไปใช้ในการกำหนดนโยบายที่ชัดเจน

ปี	ป.ป.ท.					ศป.					ศร.				
	เข้าร่วม การประชุม/ สัมมนา (ครั้ง)	จัด ประชุม/ สัมมนา (ครั้ง)	องค์กร ระหว่าง ประเทศที่ เป็นภาคี เครือข่าย (หน่วยงาน)	ข้อตกลง/ บันทึกความ เข้าใจตาม กรอบความ ร่วมมือ ระหว่าง ประเทศ (ฉบับ)	รวม	เข้าร่วม การประชุม / สัมมนา (ครั้ง)	จัด ประชุม/ สัมมนา (ครั้ง)	องค์กร ระหว่าง ประเทศที่ เป็นภาคี เครือข่าย (หน่วยงาน)	ข้อตกลง/ บันทึกความ เข้าใจตาม กรอบความ ร่วมมือ ระหว่าง ประเทศ (ฉบับ)	รวม	เข้าร่วม การประชุม/ สัมมนา (ครั้ง)	จัด ประชุม/ สัมมนา (ครั้ง)	องค์กร ระหว่าง ประเทศที่ เป็นภาคี เครือข่าย (หน่วยงาน)	ข้อตกลง/ บันทึกความ เข้าใจตาม กรอบความ ร่วมมือระหว่าง ประเทศ (ฉบับ)	รวม
2560	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	2	10	12
2561	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	2	10	12
2562	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	3	2	1	4	10	n/a	n/a	2	10	12
2563	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	2	1	0	2	5	3	n/a	2	10	15
2564	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	5	3	0	2	10	3	n/a	2	10	15
2565	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	6	5	1	2	14	6	n/a	2	10	18
2566	0	1	n/a	0	1	8	3	3	3	17	8	1	2	10	21
ค่าเป้าหมาย					1					18.10					21.00
2567	4	0	1	0	5	11	2	2	2	17	8	2	2	10	22
Percent Change					400.00					-6.08					4.76
ระดับผลปฏิบัติงาน	5					2					3				
Index Score	0.500					0.125					0.250				
คุณภาพข้อมูล	4					4					4				
Index Score	0.375					0.375					0.375				

หมายเหตุ:

- 1) กำหนดให้ตั้งค่าเป้าหมายในทิศทางที่สูงกว่าค่าประมาณการเนื่องจากการให้ความร่วมมือกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศจำนวนมากแสดงว่ามีความร่วมมือที่ดี
- 2) ในส่วนหน่วยงานที่มีการรายงานในจำนวนหลักหน่วยไม่สามารถนำมาคำนวณค่าเป้าหมายได้จึงดีค่าระดับคะแนนในระดับไม่เปลี่ยนแปลง (Not Change) ที่ค่าคะแนนระดับ 3 (ค่าคะแนน 0.250)
- 3) หน่วยงานที่ไม่รายงานข้อมูล คะแนนคุณภาพข้อมูลเป็นระดับ 1 ส่วนหน่วยงานที่มีการรายงานข้อมูลคะแนนคุณภาพข้อมูลเป็นระดับ 4 เนื่องจากเป็นสถิติที่มีความน่าเชื่อถือแต่ยังไม่พบว่ามีนำไปใช้ในการกำหนดนโยบายที่ชัดเจน

ปี	บค.					TUJ				
	เข้าร่วมการ ประชุม/ สัมมนา (ครั้ง)	จัดประชุม สัมมนา (ครั้ง)	องค์กร ระหว่าง ประเทศที่เป็น ภาคีเครือข่าย (หน่วยงาน)	ข้อตกลง/บันทึก ความเข้าใจตาม กรอบความร่วมมือ ระหว่างประเทศ (ฉบับ)	รวม	เข้าร่วมการ ประชุม/ สัมมนา (ครั้ง)	จัดประชุม สัมมนา (ครั้ง)	องค์กร ระหว่าง ประเทศที่เป็น ภาคีเครือข่าย (หน่วยงาน)	ข้อตกลง/บันทึก ความเข้าใจตาม กรอบความร่วมมือ ระหว่างประเทศ (ฉบับ)	รวม
2560	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
2561	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
2562	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
2563	n/a	n/a	5	n/a	5	3	3	4	n/a	10
2564	n/a	1	5	n/a	6	5	2	4	n/a	11
2565	n/a	1	5	n/a	6	4	4	5	n/a	13
2566	n/a	1	5	n/a	6	3	0	6	n/a	9
ค่าเป้าหมาย					6.50					10.50
2567	n/a	1	5	1	7	3	4	7	1	15
Percent Change					7.69					42.86
ระดับผลปฏิบัติงาน	3					3				
Index Score	0.250					0.250				
คุณภาพข้อมูล	4					4				
Index Score	0.375					0.375				

หมายเหตุ:

- กำหนดให้ตั้งค่าเป้าหมายในทิศทางที่สูงกว่าค่าประมาณการเนื่องจากการให้ความร่วมมือกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศจำนวนมากแสดงว่ามีความร่วมมือที่ดี

- 2) ในส่วนหน่วยงานที่มีการรายงานในจำนวนหลักหน่วยไม่สามารถนำมาคำนวณค่าเป้าหมายได้จึงตีค่าระดับคะแนนในระดับไม่เปลี่ยนแปลง (Not Change) ที่ค่าคะแนนระดับ 3 (ค่าคะแนน 0.250)
- 3) หน่วยงานที่มีการรายงานข้อมูลคะแนนคุณภาพข้อมูลเป็นระดับ 4 เนื่องจากเป็นสถิติที่มีความน่าเชื่อถือแต่ยังไม่พบว่ามีให้นำไปใช้ในการกำหนดนโยบายที่ชัดเจน

ปี	สนว.					สหภาพฯ				
	เข้าร่วมการ ประชุม/ สัมมนา (ครั้ง)	จัดประชุม สัมมนา (ครั้ง)	องค์กร ระหว่าง ประเทศที่ เป็นภาคี เครือข่าย (หน่วยงาน)	ข้อตกลง/ บันทึกความ เข้าใจตาม กรอบความ ร่วมมือ ระหว่าง ประเทศ (ฉบับ)	รวม	เข้าร่วมการ ประชุม/ สัมมนา (ครั้ง)	จัด ประชุมสัมมน า (ครั้ง)	องค์กร ระหว่าง ประเทศที่ เป็นภาคี เครือข่าย (หน่วยงาน)	ข้อตกลง/ บันทึกความ เข้าใจตาม กรอบความ ร่วมมือ ระหว่าง ประเทศ (ฉบับ)	รวม
2560	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
2561	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
2562	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
2563	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
2564	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
2565	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
2566	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
ค่าเป้าหมาย					n/a					n/a
2567	2	1	4	4	11	2	n/a	2	2	6
Percent Change					n/a					n/a
ระดับผลปฏิบัติงาน	n/a					n/a				
Index Score	n/a					n/a				
คุณภาพข้อมูล	2					2				
Index Score	0.125					0.125				

หมายเหตุ:

- 1) กำหนดให้ตั้งค่าเป้าหมายในทิศทางที่สูงกว่าค่าประมาณการเนื่องจากการให้ความร่วมมือกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศจำนวนมากแสดงว่ามีความร่วมมือที่ดี
- 2) สนว. กับ สภานายฯ เพิ่งรายงานข้อมูลปี พ.ศ.2567 เป็นปีแรก ไม่สามารถคำนวณค่าเป้าหมายได้ ค่าคะแนนผลปฏิบัติเป็น n/a ในส่วนระดับคุณภาพข้อมูลเป็นระดับ 2 เนื่องจากการรายงานข้อมูลแต่ยังไม่ได้รายงานอย่างต่อเนื่อง

ปี	ตร.	ศย.	อส.	รท.	กพน.	คป.	สป.ยธ.	สกร.	ปปง.	เนติฯ	อนุญาโตฯ
2560	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
2561	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
2562	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
2563	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
2564	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
2565	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
2566	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
ค่าเป้าหมาย	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
2567	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
Percent Change	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
ระดับผลปฏิบัติงาน	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
Index Score	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
คุณภาพข้อมูล	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Index Score	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000

หมายเหตุ:

- กำหนดให้ตั้งค่าเป้าหมายในทิศทางที่สูงกว่าค่าประมาณการเนื่องจากการให้ความร่วมมือกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศจำนวนมากแสดงว่ามีความร่วมมือที่ดี หน่วยงานในส่วนนี้ไม่มีการรายงานข้อมูลค่าระดับคะแนนคุณภาพข้อมูลอยู่ในระดับ 1

ลำดับ	หน่วยงาน	ค่าคะแนน		คะแนนดัชนี
		ผลปฏิบัติ	คุณภาพ	
1.	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	n/a	0.000	0.000
2.	กรมสอบสวนคดีพิเศษ	0.250	0.375	0.625
3.	สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและ ปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.)	0.500	0.375	0.875
4.	สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.)	0.500	0.375	0.875
5.	สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ป.ป.ท.)	0.500	0.375	0.875
6.	สำนักงานศาลยุติธรรม	n/a	0.000	0.000
7.	สำนักงานศาลปกครอง	0.125	0.375	0.500
8.	สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ	0.250	0.375	0.625
9.	สำนักงานอัยการสูงสุด	n/a	0.000	0.000
10.	กรมราชทัณฑ์	n/a	0.000	0.000
11.	กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน	n/a	0.000	0.000
12.	กรมคุมประพฤติ	n/a	0.000	0.000
13.	สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม	n/a	0.000	0.000
14.	สำนักงานกิจการยุติธรรม	n/a	0.000	0.000
15.	สถาบันนิติวิทยาศาสตร์	n/a	0.125	0.125
16.	สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอก เงิน (ปปง.)	n/a	0.000	0.000
17.	เนติบัณฑิตยสภา	n/a	0.000	0.000
18.	สภานายความ	n/a	0.125	0.125
19.	สถาบันอนุญาโตตุลาการ	n/a	0.000	0.000
20.	กรมบังคับคดี	0.250	0.375	0.625

ลำดับ	หน่วยงาน	ค่าคะแนน		คะแนนดัชนี
		ผลปฏิบัติ	คุณภาพ	
21.	สถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย (TJ)	0.250	0.375	0.625
	ค่าคะแนนเฉลี่ย	0.328	0.155	0.483
คะแนนดัชนีรายด้าน				0.483

ผนวก ง-41 จำนวนคดีที่มีความร่วมมือระหว่างประเทศฯเข้าที่ประเทศไทยให้ความร่วมมือในการ
ดำเนินคดีหรือบังคับคดีหรือการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดในทางคดีหรือการส่งผู้ร้ายข้ามแดน แยกตามประเทศ
ที่ให้ความร่วมมือตามขอบเขตภารกิจความรับผิดชอบของหน่วยงาน
(ตัวชี้วัดด้านที่ 9 หัวข้อที่ 9.3.4)

ปี	สตช. (เรื่อง)	DSI (เรื่อง)	ป.ป.ช. (เรื่อง)	ป.ป.ท. (เรื่อง)	อส. (เรื่อง)	รท. (เรื่อง)	ปปง. (เรื่อง)
2560	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
2561	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
2562	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
2563	n/a	n/a	5	n/a	n/a	n/a	n/a
2564	n/a	n/a	2	n/a	n/a	n/a	n/a
2565	n/a	n/a	3	n/a	n/a	n/a	n/a
2566	n/a	n/a	2	n/a	n/a	n/a	n/a
ค่าเป้าหมาย	n/a	n/a	3	n/a	n/a	n/a	n/a
2567	n/a	n/a	3	n/a	n/a	n/a	n/a
Percent Change	n/a	n/a	0.00	n/a	n/a	n/a	n/a
ระดับผลการปฏิบัติงาน	n/a	n/a	3	n/a	n/a	n/a	n/a
Index Score	n/a	n/a	0.250	n/a	n/a	n/a	n/a
ผลการปฏิบัติงานเฉลี่ย	0.250						
คุณภาพข้อมูล	1	1	4	1	1	1	1
Index Score	0.000	0.000	0.375	0.000	0.000	0.000	0.000
คุณภาพข้อมูลเฉลี่ย	0.054						

หมายเหตุ:

- กำหนดให้ตั้งค่าเป้าหมายในทิศทางที่สูงกว่าค่าประมาณการ เนื่องจากจำนวนเรื่องยังมากยิ่งแสดงถึงความจริงจังในความร่วมมือที่มาก
- หน่วยงานที่ไม่มีการรายงานการประเมินคุณภาพข้อมูลระดับ 1 ส่วน ป.ป.ช.ที่มีการรายงานข้อมูล แสดงว่ามีการจัดเก็บและรวบรวมข้อมูลในส่วนน้อยอย่างเป็นระบบคะแนนคุณภาพข้อมูลระดับ 4

ผนวก ง-42 จำนวนคดีที่มีความร่วมมือระหว่างประเทศขาออก ที่ประเทศไทยให้ความร่วมมือในการดำเนินคดีหรือบังคับคดีหรือการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดในทางคดีหรือการส่งผู้ร้ายข้ามแดน แยกตามประเทศที่ให้ความร่วมมือตามขอบเขตภารกิจความรับผิดชอบของหน่วยงาน
(ตัวชี้วัดด้านที่ 9 หัวข้อที่ 9.3.4)

ปี	สตช. (เรื่อง)	DSI (เรื่อง)	ป.ป.ช. (เรื่อง)	ป.ป.ท. (เรื่อง)	อส. (เรื่อง)	รท. (เรื่อง)	ปปง. (เรื่อง)
2560	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
2561	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
2562	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
2563	n/a	n/a	0	n/a	n/a	n/a	n/a
2564	n/a	n/a	42	n/a	n/a	n/a	n/a
2565	n/a	n/a	16	n/a	n/a	n/a	n/a
2566	n/a	n/a	29	n/a	n/a	n/a	n/a
ค่าเป้าหมาย	n/a	n/a	22	n/a	n/a	n/a	n/a
2567	n/a	n/a	14	n/a	n/a	n/a	n/a
Percent Change	n/a	n/a	-81.61	n/a	n/a	n/a	n/a
ระดับผลปฏิบัติงาน	n/a	n/a	1	n/a	n/a	n/a	n/a
Index Score	n/a	n/a	0.000	n/a	n/a	n/a	n/a
ผลการปฏิบัติงานเฉลี่ย	0.000						
คุณภาพข้อมูล	1	1	4	1	1	1	1
Index Score	0.000	0.000	0.375	0.000	0.000	0.000	0.000
คุณภาพข้อมูลเฉลี่ย	0.054						

หมายเหตุ:

- กำหนดให้ตั้งค่าเป้าหมายในทิศทางที่สูงกว่าค่าประมาณการ เนื่องจากจำนวนเรื่องยังมากยิ่งแสดงถึงความจริงจังในความร่วมมือที่มาก
- หน่วยงานที่ไม่มีการรายงานการประเมินคุณภาพข้อมูลระดับ 1 ส่วน ป.ป.ช.ที่มีการรายงานข้อมูล แสดงว่ามีการจัดเก็บและรวบรวมข้อมูลในส่วนน้อยอย่างเป็นระบบคะแนนคุณภาพข้อมูลระดับ 4

ภาคผนวก จ ผลการสำรวจข้อมูลผู้รับบริการ (User Survey)

ผนวก จ-1 ระดับความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการบังคับใช้กฎหมาย
(ตัวชี้วัดด้านที่ 10 หัวข้อที่ 10.2)

ชื่อตัวชี้วัด	ระดับความเชื่อมั่น					ค่าเฉลี่ย	S.D.
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
1. การรับบริการงานทั่วไป							
1.1 ท่านได้รับการบริการหรือได้รับความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่อย่างครบถ้วนตามที่ร้องขอ	358	61	27	1	1	4.73	0.60
1.2 คำร้องขอหรือการขอรับบริการของท่านได้รับการตอบสนองหรือให้ความช่วยเหลืออย่างทันท่วงทีหรือเป็นไปตามระยะเวลาที่เหมาะสม	349	70	26	2	1	4.71	0.62
ค่าเฉลี่ย						4.72	
2. แจ้งความร้องทุกข์/กล่าวโทษคดี							
2.1 ท่านเชื่อมั่นต่อความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ในการให้ความช่วยเหลือดำเนินคดีที่มาแจ้งความร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ	34	7	3	1	2	4.49	1.01
2.2 ท่านเชื่อมั่นว่าเจ้าหน้าที่จะทำการสืบสวนสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานในทางคดีอย่างครบถ้วนตรงไปตรงมาเป็นไปตามพยานหลักฐานที่ปรากฏ	31	10	2	1	3	4.38	1.10
2.3 ท่านเชื่อมั่นว่าการดำเนินคดีในชั้นสืบสวนสอบสวนปราศจากการแทรกแซงด้วยอำนาจหรือการใช้อิทธิพลโดยมิชอบ	29	9	6	1	2	4.32	1.05

ชื่อตัวชี้วัด	ระดับความเชื่อมั่น					ค่าเฉลี่ย	S.D.
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
2.4 ท่านเชื่อว่าเจ้าหน้าที่ปฏิบัติต่อทุกคนเช่นเดียวกันโดยไม่มีการเลือกปฏิบัติ (จากสถานะทางเศรษฐกิจสังคม เพศ ความเชื่อ ศาสนา เชื้อชาติ ฯลฯ)	32	8	4	0	3	4.40	1.08
2.5 การสืบสวนสอบสวนคดีดำเนินการโดยปราศจากการคอร์รัปชัน การเรียกรับสินบน หรือการเรียกรับผลประโยชน์ในทางมิชอบ	31	9	5	1	1	4.45	0.92
2.6 ท่านเชื่อมั่นว่าเจ้าหน้าที่จะสามารถสืบสวนสอบสวนติดตามตัวคนร้ายและดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดได้	30	9	4	1	3	4.32	1.13
2.7 ท่านเชื่อมั่นต่อข้อมูล วิธีการรวบรวม และเทคโนโลยีในการพิสูจน์หลักฐานในการสืบสวนสอบสวนหาข้อเท็จจริงและยืนยันการกระทำผิด	32	7	4	2	2	4.38	1.08
2.8 เจ้าหน้าที่ได้ให้การคุ้มครองความปลอดภัยของผู้เสียหายหรือพยานอย่างเหมาะสม	33	7	3	3	1	4.45	1.01
ค่าเฉลี่ย						4.40	
3. ติดต่อกับคดีโดยไม่ได้เป็นผู้เสียหายหรือผู้กล่าวหาหรือโจทก์โดยตรง (เช่น ให้ปากคำ เป็นพยาน ญาติผู้เสียหาย เป็นต้น)							
3.1 ท่านเชื่อมั่นต่อความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ในคดีที่ท่านผ่านเข้ามาเกี่ยวข้อง	106	17	6	0	0	4.78	0.52

ชื่อตัวชี้วัด	ระดับความเชื่อมั่น					ค่าเฉลี่ย	S.D.
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
3.2 ท่านเชื่อมั่นว่าการรวบรวมพยานหลักฐานในทางคดีมีความครบถ้วนตรงไปตรงมาเป็นไปตามพยานหลักฐานที่ปรากฏ	102	22	5	0	0	4.75	0.51
3.3 ท่านเชื่อมั่นว่าการดำเนินคดีปราศจากการแทรกแซงด้วยอำนาจหรือการใช้อิทธิพลโดยมิชอบ	101	21	7	0	0	4.73	0.55
3.4 ในการติดต่อทางคดีในคดีนี้ไม่มีการเลือกปฏิบัติต่อท่าน (จากสถานะทางเศรษฐกิจ สังคม เพศ ความเชื่อ ศาสนา เชื้อชาติ ฯลฯ)	100	21	8	0	0	4.71	0.57
3.5 เจ้าหน้าที่ได้ให้การคุ้มครองความปลอดภัยของผู้เสียหายหรือพยานอย่างเหมาะสม	96	27	6	0	0	4.70	0.55
ค่าเฉลี่ย						4.73	
4. ผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยในคดี							
4.1 ท่านเชื่อมั่นต่อความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ในการดำเนินคดีที่ท่านตกเป็นผู้ต้องหาหรือจำเลย	82	22	5	0	1	4.67	0.65
4.2 ท่านเชื่อมั่นว่าการดำเนินคดีเป็นไปอย่างตรงไปตรงมาตามพยานหลักฐานที่ปรากฏ	80	25	3	1	1	4.65	0.67
4.3 ท่านเชื่อมั่นว่าการดำเนินคดีปราศจากการแทรกแซงด้วยอำนาจหรือการใช้อิทธิพลโดยมิชอบ	77	23	7	2	1	4.57	0.77

ชื่อตัวชี้วัด	ระดับความเชื่อมั่น					ค่าเฉลี่ย	S.D.
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
4.4 ท่านเชื่อว่าเจ้าหน้าที่ปฏิบัติต่อทุกคนในการดำเนินคดีเช่นเดียวกันโดยไม่มีการเลือกปฏิบัติ (จากสถานะทางเศรษฐกิจ สังคม เพศ ความเชื่อ ศาสนา เชื้อชาติ ฯลฯ)	76	25	7	0	2	4.57	0.77
4.5 การดำเนินคดีเป็นไปโดยถูกต้องปราศจากการคอร์รัปชัน การเรียกรับสินบน หรือการเรียกรับผลประโยชน์ในทางมิชอบ	77	26	7	0	0	4.64	0.60
4.6 ท่านมีสิทธิได้พบทนายหรือผู้ที่ตนได้รับความไว้วางใจให้ร่วมรับฟังพยานหลักฐานอันเกี่ยวกับ ข้อกล่าวหา	80	20	7	1	2	4.59	0.80
4.7 เจ้าหน้าที่ได้ใช้อำนาจในการจับกุม ตรวจค้น ตรวจยึดทรัพย์ หรือใช้อำนาจในการดำเนินคดีด้วยความจำเป็นภายใต้กรอบกฎหมายและระเบียบปฏิบัติ ไม่มีการใช้ความรุนแรงเกินความจำเป็น ไม่มีการซ้อมทรมานหรือข่มขู่บังคับให้ยอมตาม	78	18	10	0	4	4.51	0.93
4.8 ท่านมีสิทธิชี้แจงและนำเสนอพยานหลักฐานแก้ต่างข้อกล่าวหาอย่างเต็มที่	82	17	8	2	1	4.61	0.78
4.9 ท่านเชื่อมั่นว่าจะได้รับความเป็นธรรมในการถูกกล่าวหาหรือตกเป็นจำเลยในคดีนี้	80	25	4	0	1	4.66	0.64

ชื่อตัวชี้วัด	ระดับความเชื่อมั่น					ค่าเฉลี่ย	S.D.
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
4.10 ท่านเชื่อว่าการคุมขังหรือควบคุมตัวผู้ต้องหาหรือจำเลยในคดีได้กระทำเท่าจำเป็นโดยผู้ต้องหาหรือจำเลยสามารถขอลปล่อยตัวชั่วคราวได้หากไม่ไปคุกคามพยาน ยุ่งเหยิงต่อพยานหลักฐาน หรือจะหลบหนี และไม่มีกรเรียกหลักประกันเกินควรหรือไม่เรียกหลักประกันก็ได้	76	27	6	1	0	4.62	0.63
ค่าเฉลี่ย						4.61	
5. การฟ้องคดีหรือการพิจารณาคดีในคดีอาญา (ทั้งในฐานะโจทก์ จำเลย พยาน หรือทนาย)							
5.1 ท่านเชื่อมั่นต่อความรู้ความสามารถของพนักงาน ผู้สั่งคดีหรือพิจารณาคดี (พนักงานอัยการผู้สั่งคดีหรือผู้พิพากษาผู้พิจารณาคัดสินคดี)	35	9	4	2	0	4.54	0.81
5.2 การสั่งฟ้องหรือพิจารณาคดีดำเนินการอย่างตรงไปตรงมาเป็นไปตามพยานหลักฐานที่ปรากฏ	33	11	4	2	0	4.5	0.81
5.3 ท่านเชื่อมั่นว่าการสั่งฟ้องหรือการพิจารณาคดีปราศจากการแทรกแซงด้วยอำนาจหรือการใช้อิทธิพลโดยมิชอบ	30	11	5	1	3	4.28	1.11
5.4 ท่านเชื่อว่าการสั่งฟ้องหรือการพิจารณาคดีไม่มีการเลือกปฏิบัติ (จากสถานะทางเศรษฐกิจ สังคม เพศ ความเชื่อ ศาสนา เชื้อชาติ ฯลฯ)	34	11	3	0	2	4.5	0.92

ชื่อตัวชี้วัด	ระดับความเชื่อมั่น					ค่าเฉลี่ย	S.D.
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
5.5 ท่านเชื่อว่าการสั่งฟ้องหรือการพิจารณาคดีดำเนินการโดยปราศจากการคอร์รัปชัน การเรียกรับสินบน หรือการเรียกรับผลประโยชน์ในทางมิชอบ	32	12	2	2	2	4.4	1.02
5.6 ท่านเชื่อมั่นว่าจะไม่เกิดการตัดสินที่ผิดพลาดในกระบวนการพิจารณาคดีในชั้นศาล	33	11	5	1	0	4.52	0.75
5.7 ท่านเชื่อมั่นว่าจะได้รับความเป็นธรรมจากการสั่งฟ้องหรือการพิจารณาคดีในคดีนี้	32	14	2	0	2	4.48	0.90
ค่าเฉลี่ย						4.46	
6. การฟ้องคดีและการพิจารณาคดีในคดีแพ่ง (ทั้งในฐานะโจทก์ จำเลย พยาน หรือทนาย)							
6.1 ท่านเชื่อมั่นต่อความรู้ความสามารถของศาลในการพิจารณาคดี	22	2	0	0	0	4.92	0.28
6.2 การพิจารณาคดีดำเนินการอย่างตรงไปตรงมาเป็นไปตามพยานหลักฐานที่ปรากฏ	21	3	0	0	0	4.88	0.33
6.3 ท่านเชื่อมั่นว่าการพิจารณาคดีปราศจากการแทรกแซงด้วยอำนาจหรือการใช้อิทธิพลโดยมิชอบ	20	3	0	1	0	4.75	0.66
6.4 ท่านเชื่อว่าการพิจารณาคดีไม่มีการเลือกปฏิบัติ (จากสถานะทางเศรษฐกิจ สังคม เพศ ความเชื่อ ศาสนา เชื้อชาติ ฯลฯ)	19	3	2	0	0	4.71	0.61

ชื่อตัวชี้วัด	ระดับความเชื่อมั่น					ค่าเฉลี่ย	S.D.
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
6.5 ท่านเชื่อว่าพิจารณาคดีดำเนินการโดยปราศจากการคอร์รัปชัน การเรียกรับสินบน หรือการเรียกรับผลประโยชน์ในทางมิชอบ	18	4	2	0	0	4.67	0.62
6.6 ท่านเชื่อมั่นว่าจะไม่เกิดการตัดสินที่ผิดพลาดในกระบวนการพิจารณาคดีในชั้นศาล	20	4	0	0	0	4.83	0.37
6.7 ท่านเชื่อมั่นว่าจะได้รับความเป็นธรรมจากการพิจารณาคดีในคดีนี้	18	6	0	0	0	4.75	0.43
ค่าเฉลี่ย						4.79	
7. การฟ้องคดีและการพิจารณาคดีในคดีปกครอง (ทั้งในฐานะโจทก์ จำเลย พยาน หรือทนาย)							
7.1 ท่านเชื่อมั่นต่อความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่คดีในการรวบรวมข้อมูลและพยานหลักฐาน	22	12	3	0	0	4.51	0.64
7.2 ท่านเชื่อมั่นต่อความรู้ความสามารถของศาลในการพิจารณาคดี	23	14	0	0	0	4.62	0.48
7.3 การพิจารณาคดีดำเนินการอย่างตรงไปตรงมาเป็นไปตามพยานหลักฐานที่ปรากฏ	19	16	2	0	0	4.46	0.60
7.4 ท่านเชื่อมั่นว่าการพิจารณาคดีปราศจากการแทรกแซงด้วยอำนาจหรือการใช้อิทธิพลโดยมิชอบ	19	14	4	0	0	4.41	0.68
7.5 ท่านเชื่อว่าการพิจารณาคดีไม่มีการเลือกปฏิบัติ (จากสถานะทาง	20	14	3	0	0	4.46	0.64

ชื่อตัวชี้วัด	ระดับความเชื่อมั่น					ค่าเฉลี่ย	S.D.
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
เศรษฐกิจ สังคม เพศ ความเชื่อ ศาสนา เชื้อชาติ ฯลฯ)							
7.6 ท่านเชื่อว่าพิจารณาคดีดำเนินการโดยปราศจากคอร์รัปชัน การเรียกรับสินบน หรือการเรียกรับผลประโยชน์ในทางมิชอบ	19	14	3	1	0	4.38	0.75
7.7 ท่านเชื่อมั่นต่อการรวบรวมข้อมูลและแสวงหาข้อเท็จจริงในทางคดี	20	13	4	0	0	4.43	0.68
7.8 ท่านเชื่อมั่นว่าจะไม่เกิดการตัดสินที่ผิดพลาดในกระบวนการพิจารณาคดีในชั้นศาล	15	18	3	1	0	4.27	0.72
7.9 ท่านเชื่อมั่นว่าจะได้รับความเป็นธรรมจากการพิจารณาคดีในคดีนี้	22	13	2	0	0	4.54	0.60
ค่าเฉลี่ย						4.45	
8. การไกล่เกลี่ยหรือระงับข้อพิพาทในคดีทางเลือก							
8.1 ท่านเชื่อมั่นต่อความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ผู้ให้ความช่วยเหลือในการจัดการไกล่เกลี่ยหรือระงับข้อพิพาท	28	6	4	2	0	4.5	0.87
8.2 ท่านเชื่อมั่นว่าการไกล่เกลี่ยหรือระงับข้อพิพาทที่ท่านมาขอรับการช่วยเหลือจะช่วยให้เกิดการประนีประนอมกับคู่กรณีได้	27	8	5	0	0	4.55	0.71
8.3 ท่านเชื่อมั่นว่าบริการไกล่เกลี่ยหรือระงับข้อพิพาทจะช่วยลดขั้นตอนและระยะเวลาในการดำเนินการได้	30	7	3	0	0	4.68	0.61

ชื่อตัวชี้วัด	ระดับความเชื่อมั่น					ค่าเฉลี่ย	S.D.
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
ดีกว่าการนำคดีขึ้นสู่ศาลในกระบวนการยุติธรรมตามปกติ							
ค่าเฉลี่ย						4.58	
9. เยี่ยมญาติ/เยี่ยมนักโทษ หรือเข้ารับบริการการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด (จำคุก คุมประพฤติ บริการสังคม การปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด)							
9.1 ท่านเชื่อมั่นต่อความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ในการดูแลแก้ไขพฤติกรรมของผู้กระทำผิดไม่ให้เกิดกลับไปกระทำผิดอีก	244	91	33	4	1	4.54	0.72
9.2 ท่านเชื่อมั่นว่ากระบวนการยุติธรรมมีการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดที่เหมาะสม ได้สัดส่วนกับความร้ายแรงของการกระทำผิด	224	93	49	5	2	4.43	0.81
9.3 ท่านเชื่อมั่นว่ากระบวนการยุติธรรมมีการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูผู้กระทำผิดที่เหมาะสมสามารถคืนคนดีสู่สังคมได้อย่างเป็นปกติสุข	249	79	40	3	2	4.53	0.76
9.4 ท่านเชื่อมั่นว่าการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดปราศจากการแทรกแซงด้วยอำนาจหรือการใช้อิทธิพลโดยมิชอบ	222	86	54	7	4	4.38	0.88
9.5 ท่านเชื่อว่าการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดไม่มีการเลือกปฏิบัติ (จากสถานะทางเศรษฐกิจ สังคม เพศ ความเชื่อ ศาสนา เชื้อชาติ ฯลฯ)	228	85	53	4	3	4.42	0.83

ชื่อตัวชี้วัด	ระดับความเชื่อมั่น					ค่าเฉลี่ย	S.D.
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
9.6 ท่านเชื่อว่าการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดปราศจากการคอร์รัปชัน การเรียกรับสินบน หรือการเรียกรับผลประโยชน์ในทางมิชอบ	217	79	61	1	15	4.29	1.02
9.7 ท่านเชื่อว่าผู้ถูกคุมขังหรือควบคุมตัวได้รับการปฏิบัติในระหว่างถูกควบคุมตัวอย่างเหมาะสม และมีการดูแลสุขภาพและความเป็นอยู่อย่างเหมาะสม	229	87	53	3	1	4.45	0.78
9.8 ท่านเชื่อว่าผู้พ้นโทษได้รับการสงเคราะห์ช่วยเหลือและได้รับการดูแลหลังปล่อยอย่างเหมาะสมตรงกับสาเหตุการกระทำผิดเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดกลับไปกระทำความผิดอีก	224	92	50	5	2	4.42	0.81
ค่าเฉลี่ย						4.43	
10. การขอรับเงินชดเชยเยียวยาหรือความช่วยเหลือในกระบวนการยุติธรรม (เช่น ขอความช่วยเหลือในการประกันตัว ขอความช่วยเหลือในการต่อสู้คดี)							
10.1 ท่านเชื่อมั่นต่อความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ในการให้ความช่วยเหลือ	30	6	1	0	0	4.78	0.47
10.2 ท่านได้รับบริการหรือได้รับความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่โดยเป็นไปตามหลักเกณฑ์และระเบียบกฎหมายที่กำหนด	30	5	2	0	0	4.77	0.54

ชื่อตัวชี้วัด	ระดับความเชื่อมั่น					ค่าเฉลี่ย	S.D.
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
10.3 คำร้องขอหรือการขอรับความช่วยเหลือของท่านได้รับการตอบสนองหรือให้ความช่วยเหลืออย่างทันท่วงที	28	7	2	0	0	4.70	0.56
ค่าเฉลี่ย						4.75	
11. การบังคับคดีแพ่งหรือการบังคับคดีทางปกครอง							
11.1 ท่านได้รับบริการหรือได้รับความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ในการบังคับคดีอย่างครบถ้วนตามที่ท่านร้องขอ	17	3	1	1	1	4.48	1.06
11.2 ท่านเชื่อมั่นต่อความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ในการบังคับคดี	20	1	2	0	0	4.78	0.59
11.3 ท่านได้รับบริการหรือได้รับความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่โดยเป็นไปตามหลักเกณฑ์และระเบียบกฎหมายที่กำหนด	20	1	2	0	0	4.78	0.59
11.4 ท่านเชื่อมั่นต่อการบังคับคดีให้เป็นไปตามคำสั่งของศาล	19	2	2	0	0	4.74	0.61
ค่าเฉลี่ย						4.70	
ค่าเฉลี่ยรวม						4.60	
คะแนนดัชนี						0.900	

ผนวก จ-2 ระดับความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการบังคับใช้กฎหมายรายหน่วยงาน
(ตัวชี้วัดด้านที่ 10 หัวข้อที่ 10.4)

หน่วยงาน/บริการ	ค่าเฉลี่ยคะแนนความเชื่อมั่น
1. ตำรวจ	
1.1 รับบริการทั่วไป (เช่น ขอคัดสำเนาเอกสาร ขออนุญาต ลงบันทึกประจำวัน ขอประกันตัว ยื่นคำร้องต่าง ๆ)	4.70
1.2 แจ้งความร้องทุกข์/กล่าวโทษคดี	4.50
1.3 ติดต่อทางคดีโดยไม่ได้เป็นผู้เสียหายหรือผู้กล่าวหาหรือโจทก์โดยตรง (เช่น ให้ปากคำ เป็นพยาน ญาติผู้เสียหาย เป็นต้น)	4.55
1.4 ตกเป็นผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยในคดี	3.45
1.5 การไกล่เกลี่ยหรือระงับข้อพิพาทในคดีทางเลือก	5.00
1.6 เยี่ยมญาติ/เยี่ยมนักโทษ หรือเข้ารับบริการการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด (จำคุก คุมประพฤติ บริการสังคม การปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด)	4.57
เฉลี่ย	4.46
2. อัยการ	
2.1 รับบริการทั่วไป (เช่น ขอคัดสำเนาเอกสาร ขออนุญาต ลงบันทึกประจำวัน ขอประกันตัว ยื่นคำร้องต่าง ๆ)	4.87
2.2 แจ้งความร้องทุกข์/กล่าวโทษคดี	4.63
2.3 ติดต่อทางคดีโดยไม่ได้เป็นผู้เสียหายหรือผู้กล่าวหาหรือโจทก์โดยตรง (เช่น ให้ปากคำ เป็นพยาน ญาติผู้เสียหาย เป็นต้น)	4.79
2.4 ตกเป็นผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยในคดี	4.51
2.5 การฟ้องคดีหรือการพิจารณาคดีในคดีอาญา (ทั้งในฐานะโจทก์ จำเลย พยาน หรือทนาย)	4.63
2.6 การฟ้องคดีและการพิจารณาคดีในคดีแพ่ง (ทั้งในฐานะโจทก์ จำเลย พยาน หรือทนาย)	4.79
2.7 การฟ้องคดีและการพิจารณาคดีในคดีปกครอง (ทั้งในฐานะโจทก์ จำเลย พยาน หรือทนาย)	4.59
2.8 การไกล่เกลี่ยหรือระงับข้อพิพาทในคดีทางเลือก	4.70
เฉลี่ย	4.69

หน่วยงาน/บริการ	ค่าเฉลี่ยคะแนนความเชื่อมั่น
3. ศาลยุติธรรม	
3.1 รับบริการทั่วไป (เช่น ขอคัดสำเนาเอกสาร ขออนุญาต ลงบันทึกประจำวัน ขอประกันตัว ยื่นคำร้องต่าง ๆ)	4.57
3.2 ติดต่อทางคดีโดยไม่ได้เป็นผู้เสียหายหรือผู้กล่าวหาหรือโจทก์โดยตรง (เช่น ให้ปากคำ เป็นพยาน ญาติผู้เสียหาย เป็นต้น)	4.70
3.3 การฟ้องคดีหรือการพิจารณาคดีในคดีอาญา (ทั้งในฐานะโจทก์ จำเลย พยาน หรือทนาย)	3.86
3.4 การฟ้องคดีและการพิจารณาคดีในคดีแพ่ง (ทั้งในฐานะโจทก์ จำเลย พยาน หรือทนาย)	5.00
3.5 เยี่ยมญาติ/เยี่ยมนักโทษ หรือเข้ารับบริการการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด (จำคุก คุมประพฤติ บริการสังคม การปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด)	4.50
เฉลี่ย	4.53
4. ศาลปกครอง	
4.1 รับบริการทั่วไป (เช่น ขอคัดสำเนาเอกสาร ขออนุญาต ลงบันทึกประจำวัน ขอประกันตัว ยื่นคำร้องต่าง ๆ)	4.88
4.2 ติดต่อทางคดีโดยไม่ได้เป็นผู้เสียหายหรือผู้กล่าวหาหรือโจทก์โดยตรง (เช่น ให้ปากคำ เป็นพยาน ญาติผู้เสียหาย เป็นต้น)	4.90
4.3 การฟ้องคดีและการพิจารณาคดีในคดีปกครอง (ทั้งในฐานะโจทก์ จำเลย พยาน หรือทนาย)	4.40
4.4 การขอรับเงินชดเชยเยียวยาหรือความช่วยเหลือในกระบวนการยุติธรรม (เช่น ขอความช่วยเหลือในการประกันตัว ขอความช่วยเหลือในการต่อสู้คดี)	5.00
4.5 การบังคับคดีแพ่งหรือการบังคับคดีทางปกครอง	5.00
เฉลี่ย	4.84
5. สำนักงานคุมประพฤติ	
5.1 รับบริการทั่วไป (เช่น ขอคัดสำเนาเอกสาร ขออนุญาต ลงบันทึกประจำวัน ขอประกันตัว ยื่นคำร้องต่าง ๆ)	4.50
5.2 ติดต่อทางคดีโดยไม่ได้เป็นผู้เสียหายหรือผู้กล่าวหาหรือโจทก์โดยตรง (เช่น ให้ปากคำ เป็นพยาน ญาติผู้เสียหาย เป็นต้น)	4.76
5.3 ตกเป็นผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยในคดี	4.68

หน่วยงาน/บริการ	ค่าเฉลี่ยคะแนนความเชื่อมั่น
5.4 การฟ้องคดีหรือการพิจารณาคดีในคดีอาญา (ทั้งในฐานะโจทก์ จำเลย พยาน หรือทนาย)	4.34
5.5 การไกล่เกลี่ยหรือระงับข้อพิพาทในคดีทางเลือก	4.00
5.6 เยี่ยมญาติ/เยี่ยมนักโทษ หรือเข้ารับบริการการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด (จำคุก คุมประพฤติ บริการสังคม การปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด)	4.57
เฉลี่ย	4.48
6. สถานพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชนหรือศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชน	
6.1 รับบริการทั่วไป (เช่น ขอคัดสำเนาเอกสาร ขออนุญาต ลงบันทึกประจำวัน ขอประกันตัว ยื่นคำร้องต่าง ๆ)	4.73
6.2 ติดต่อกับคดีโดยไม่ได้เป็นผู้เสียหายหรือผู้กล่าวหาหรือโจทก์โดยตรง (เช่น ให้ปากคำ เป็นพยาน ญาติผู้เสียหาย เป็นต้น)	4.80
6.3 ตกเป็นผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยในคดี	4.36
6.4 การฟ้องคดีหรือการพิจารณาคดีในคดีอาญา (ทั้งในฐานะโจทก์ จำเลย พยาน หรือทนาย)	4.57
6.5 การฟ้องคดีและการพิจารณาคดีในคดีแพ่ง (ทั้งในฐานะโจทก์ จำเลย พยาน หรือทนาย)	4.83
6.6 การไกล่เกลี่ยหรือระงับข้อพิพาทในคดีทางเลือก	4.33
6.7 เยี่ยมญาติ/เยี่ยมนักโทษ หรือเข้ารับบริการการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด (จำคุก คุมประพฤติ บริการสังคม การปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด)	4.42
เฉลี่ย	4.58
7. เรือนจำ/ทัณฑสถาน	
7.1 รับบริการทั่วไป (เช่น ขอคัดสำเนาเอกสาร ขออนุญาต ลงบันทึกประจำวัน ขอประกันตัว ยื่นคำร้องต่าง ๆ)	4.48
7.2 ตกเป็นผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยในคดี	4.30
7.3 เยี่ยมญาติ/เยี่ยมนักโทษ หรือเข้ารับบริการการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด (จำคุก คุมประพฤติ บริการสังคม การปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด)	4.34
เฉลี่ย	4.37

หน่วยงาน/บริการ	ค่าเฉลี่ยคะแนนความ เชื่อมั่น
8. สำนักงานบังคับคดี	
8.1 รับบริการทั่วไป (เช่น ขอคัดสำเนาเอกสาร ขออนุญาต ลงบันทึกประจำวัน ขอ ประกันตัว ยื่นคำร้องต่าง ๆ)	5.00
8.2 ตกเป็นผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยในคดี	4.90
8.3 การไกล่เกลี่ยหรือระงับข้อพิพาทในคดีทางเลือก	5.00
8.4 การบังคับคดีแพ่งหรือการบังคับคดีทางปกครอง	4.65
เฉลี่ย	4.89
9. กองทุนยุติธรรม	
9.1 รับบริการทั่วไป (เช่น ขอคัดสำเนาเอกสาร ขออนุญาต ลงบันทึกประจำวัน ขอ ประกันตัว ยื่นคำร้องต่าง ๆ)	4.00
9.2 การฟ้องคดีและการพิจารณาคดีในคดีปกครอง (ทั้งในฐานะโจทก์ จำเลย พยาน หรือทนาย)	4.00
9.3 การไกล่เกลี่ยหรือระงับข้อพิพาทในคดีทางเลือก	4.50
9.4 การขอรับเงินชดเชยเยียวยาหรือความช่วยเหลือในกระบวนการยุติธรรม (เช่น ขอความช่วยเหลือในการประกันตัว ขอความช่วยเหลือในการต่อสู้คดี)	4.67
เฉลี่ย	4.29
10. กรมคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ	
10.1 การไกล่เกลี่ยหรือระงับข้อพิพาทในคดีทางเลือก	4.25
10.2 การขอรับเงินชดเชยเยียวยาหรือความช่วยเหลือในกระบวนการยุติธรรม (เช่น ขอความช่วยเหลือในการประกันตัว ขอความช่วยเหลือในการต่อสู้คดี)	3.00
เฉลี่ย	3.63
11. ยุติธรรมจังหวัด	
11.1 รับบริการทั่วไป (เช่น ขอคัดสำเนาเอกสาร ขออนุญาต ลงบันทึกประจำวัน ขอประกันตัว ยื่นคำร้องต่าง ๆ)	4.68
11.2 แจ้งความร้องทุกข์/กล่าวโทษคดี	4.88
11.3 ติดต่อทางคดีโดยไม่ได้เป็นผู้เสียหายหรือผู้กล่าวหาหรือโจทก์โดยตรง (เช่น ให้ปากคำ เป็นพยาน ญาติผู้เสียหาย เป็นต้น)	4.00
11.4 ตกเป็นผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยในคดี	4.80
11.5 การไกล่เกลี่ยหรือระงับข้อพิพาทในคดีทางเลือก	4.43

หน่วยงาน/บริการ	ค่าเฉลี่ยคะแนนความ เชื่อมั่น
11.6 การขอรับเงินชดเชยเยียวยาหรือความช่วยเหลือในกระบวนการยุติธรรม (เช่น ขอความช่วยเหลือในการประกันตัว ขอความช่วยเหลือในการต่อสู้คดี)	4.89
เฉลี่ย	4.61
12. ยุติธรรมชุมชน	
12.1 รับบริการทั่วไป (เช่น ขอคัดสำเนาเอกสาร ขออนุญาต ลงบันทึกประจำวัน ขอประกันตัว ยื่นคำร้องต่าง ๆ)	4.43
12.2 ติดต่อทางคดีโดยไม่ได้เป็นผู้เสียหายหรือผู้กล่าวหาหรือโจทก์โดยตรง (เช่น ให้ปากคำ เป็นพยาน ญาติผู้เสียหาย เป็นต้น)	5.00
12.3 การไกล่เกลี่ยหรือระงับข้อพิพาทในคดีทางเลือก	5.00
12.4 การขอรับเงินชดเชยเยียวยาหรือความช่วยเหลือในกระบวนการยุติธรรม (เช่น ขอความช่วยเหลือในการประกันตัว ขอความช่วยเหลือในการต่อสู้คดี)	4.63
เฉลี่ย	4.77
ค่าเฉลี่ยรวม	4.51
คะแนนดัชนี	0.880

ผนวก จ-3 ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมใน
ภาพรวม
(ตัวชี้วัดด้านที่ 10 หัวข้อที่ 10.3)

ข้อคำถาม	ค่าคะแนนความพึงพอใจ					ค่าเฉลี่ย	S.D.
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
1) ท่านได้รับบริการหรือได้รับความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่อย่างครบถ้วน ตรงกับความต้องการ	675 (43.86)	573 (37.23)	253 (16.44)	31 (2.01)	7 (0.45)	4.22	0.82
2) หน่วยงานมีการจัดทำข้อมูลเผยแพร่หรือจัดเจ้าหน้าที่ผู้ให้ความช่วยเหลือในการแนะนำข้อกฎหมาย ขั้นตอนการปฏิบัติ ให้คำแนะนำ หรือตอบข้อสงสัยได้อย่างเพียงพอและเข้าใจได้อย่างชัดเจน	625 (40.61)	573 (37.23)	296 (19.23)	34 (2.21)	11 (0.71)	4.15	0.85
3) เจ้าหน้าที่มีความรู้ความสามารถเพียงพอต่อการให้บริการ	699 (45.42)	512 (33.27)	287 (18.65)	33 (2.14)	8 (0.52)	4.21	0.85
4) เจ้าหน้าที่ให้ดูแลต้อนรับเป็นอย่างดี กริยาวาจาของเจ้าหน้าที่ ความสะดวก อ่อนโยน เป็นมิตรต่อประชาชน	691 (44.9)	522 (33.92)	288 (18.71)	29 (1.88)	9 (0.58)	4.21	0.85
5) ระยะเวลาในการให้บริการมีความเหมาะสม	634 (41.2)	530 (34.44)	313 (20.34)	45 (2.92)	17 (1.1)	4.12	0.90
เฉลี่ยรวม						4.18	

ผนวก จ-4 ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

รายหน่วยงาน

(ตัวชี้วัดด้านที่ 10 หัวข้อที่ 10.4)

หน่วยงาน	ค่าคะแนน					ค่าเฉลี่ย	S.D.
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
1. ตำรวจ	189	44	17	1	3	4.63	0.73
2. อัยการ	175	29	3	0	0	4.83	0.41
3. ศาลยุติธรรม	9	6	2	0	1	4.22	1.03
4. ศาลปกครอง	37	8	0	0	0	4.82	0.38
5. สำนักงานคุมประพฤติ	259	42	21	0	0	4.74	0.57
6. สถานพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชนหรือศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชน	126	35	8	1	0	4.68	0.59
7. เรือนจำ/ทัณฑสถาน	113	54	22	2	0	4.46	0.74
8. สำนักงานบังคับคดี	20	0	1	1	0	4.77	0.73
9. กองทุนยุติธรรม	4	2	0	0	0	4.67	0.47
10. กรมคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ	3	0	0	2	0	3.80	1.47
11. ยุติธรรมจังหวัด	45	14	0	0	0	4.76	0.43
12. ยุติธรรมชุมชน	13	5	1	0	0	4.63	0.58
ค่าเฉลี่ยรวม						4.58	
คะแนนดัชนี						0.900	

ผนวก จ-5 ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อระบบการติดตามความคืบหน้าการดำเนินคดีของ
หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม
(ตัวชี้วัดด้านที่ 5 หัวข้อที่ 5.4.1)

หน่วยงาน	ค่าคะแนน					ค่าเฉลี่ย	S.D.
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
1. ตำรวจ	161	35	6	2	0	4.74	0.56
2. อัยการ	145	19	1	0	1	4.85	0.46
3. ศาลยุติธรรม	5	3	1	0	0	4.44	0.68
4. ศาลปกครอง	30	5	0	0	0	4.86	0.35
5. สำนักงานคุมประพฤติ	200	40	6	1	0	4.78	0.50
6. สถานพินิจคุ้มครอง เด็กและเยาวชนหรือศูนย์ ฝึกอบรมเด็กและ เยาวชน	101	30	7	0	0	4.68	0.56
7. เรือนจำ/ทัณฑสถาน	89	28	10	2	0	4.58	0.70
8. สำนักงานบังคับคดี	20	0	0	0	0	5.00	0.00
9. กองทุนยุติธรรม	4	1	0	0	0	4.80	0.40
10. กรมคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพ	2	1	1	0	0	4.25	0.83
11. ยุติธรรมจังหวัด	42	10	0	0	0	4.81	0.39
12. ยุติธรรมชุมชน	14	2	0	0	0	4.88	0.33
ค่าเฉลี่ยรวม						4.72	
คะแนนดัชนี						0.930	

ภาคผนวก ฉ ผลการสำรวจสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Survey: CVS)
ของตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDGs)

ผนวก ฉ-1 ระดับความหวาดกลัวภัยอาชญากรรม

(ตัวชี้วัดด้านที่ 2 หัวข้อที่ 2.1)

สถานการณ์	ระดับความรู้สึกปลอดภัย									
	ไม่ปลอดภัยมาก		ไม่ปลอดภัย		ปลอดภัย		ปลอดภัยมาก		รวมทั้งสิ้น	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	เฉลี่ย ถ่วง น้ำหนัก	S.D.
1.การเดินทางลำพังในเวลาที่พักอาศัยตอนกลางคืน										
	157	5.23	669	22.3	1,473	49.14	698	23.28	2.90	0.94
2.เมื่อต้องอยู่บ้านคนเดียวในเวลากลางคืน										
	129	4.30	521	17.38	1,569	52.35	778	25.95	3.00	0.90
3.เมื่อต้องอยู่บ้านคนเดียวในเวลากลางวัน										
	90	3.00	324	10.81	1,635	54.55	948	31.63	3.15	0.83
ค่าเฉลี่ย									3.02	
ร้อยละ									67.33	
คะแนนดัชนี									0.673	

ผนวก ฉ-2 สัดส่วนของประชากรที่ได้รับความรุนแรงทางร่างกาย จิตใจ หรือทางเพศในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา
(ตัวชี้วัดด้านที่ 2 หัวข้อ 2.2.3)

ประเภทความรุนแรง	ผู้ที่ได้รับความเสียหาย (คน)	ประชากร (คน)	สัดส่วน (ร้อยละ)
ความรุนแรงทางชีวิตร่างกาย			
2566	97	6,843	1.42
2567	124	5,627	2.20
Percent Change			54.93
ระดับ			1
ค่าคะแนนดัชนี			0.000
ความรุนแรงทางจิตใจ			
2566	n/a	n/a	n/a
2567	44	5,627	0.78
Percent Change			n/a
ค่าคะแนนดัชนี			n/a
ความรุนแรงทางเพศ			
2566	16	6,843	0.23
2567	17	5,627	0.30
Percent Change			30.43
ระดับ			1
ค่าคะแนนดัชนี			0.000
ค่าคะแนนดัชนีรวม			0.000

หมายเหตุ:

- 1) เนื่องจากผลการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนปี พ.ศ.2566 ไม่ได้นับเฉพาะผู้ที่ได้รับความรุนแรงถึงขั้นได้รับอันตรายต่อกายหรือจิตใจ จึงไม่สามารถนำมาเปรียบเทียบผู้ที่ได้รับความรุนแรงทางจิตใจได้
- 2) ความรุนแรงทางชีวิตร่างกายนับจากผู้ที่ได้รับอันตรายต่อชีวิตร่างกายจากการก่อเหตุความผิดต่อชีวิตร่างกาย และความผิดต่อทรัพย์ที่มีการทำร้ายร่างกาย
- 3) แยกจากผู้ได้รับอันตรายต่อชีวิตร่างกายหรือจิตใจจากการก่อเหตุทางเพศเป็นอีกกลุ่มหนึ่ง

ผนวก จ-3 สัดส่วนของเด็กอายุ 1-17 ปี ที่เคยถูกทำร้ายทางร่างกาย และ/หรือข่มเหงทางจิตใจโดยผู้ดูแล
ในเดือนที่ผ่านมา
(ตัวชี้วัดด้านที่ 2 หัวข้อที่ 2.2.4)

ประเภทอาชญากรรม	จำนวนผู้ตกเป็น เหยื่อ (คน)	จำนวนเด็ก อายุ 1-17	สัดส่วนผู้ตกเป็นเหยื่อ (ร้อยละ)
ถูกทำร้ายร่างกายหรือข่ม เหงทางจิตใจโดยผู้ดูแล	2	442	0.45

หมายเหตุ: เก็บข้อมูลเป็นปีแรกยังไม่สามารถทำค่าดัชนีเปรียบเทียบได้

ผนวก ฉ-4 สัดส่วนของผู้หญิงและผู้ชายวัยรุ่นอายุ 18 - 29 ปี ที่เคยถูกระงับความรุนแรงทางเพศก่อน
อายุ 18 ปี
ตัวชี้วัดด้านที่ 2 หัวข้อที่ 2.2.5

ปี	เคย (คน)	ไม่เคย (คน)	รวม	สัดส่วนผู้ตกเป็น เหยื่อ (ร้อยละ)
2566	5	347	352	1.42
2567	13	641	654	1.98
Percent Change				39.44
ระดับ				1
ค่าคะแนนดัชนี				0.000

ผนวก ฉ-5 สัดส่วนของประชากรที่รายงานว่ารู้สึกถูกเลือกปฏิบัติหรือถูกข่มขู่/คุกคามใน 12 เดือนที่ผ่านมาตามข้อบัญญัติพื้นฐานของการห้ามเลือกปฏิบัติในการแบ่งแยกเชื้อชาติภายใต้กฎหมายสิทธิมนุษยชน

ระหว่างประเทศ

(ตัวชี้วัดด้านที่ 4 หัวข้อที่ 4.2.3)

ลักษณะอาชญากรรม การเลือกปฏิบัติ	ผู้ที่ได้รับความเสียหาย (คน)	ประชากร (คน)	สัดส่วน (ร้อยละ)
2566	8	6,843	0.12
2567	4	5,627	0.07
Percent Change			-39.15
ระดับ			5
ค่าคะแนนดัชนี			1.000

ผนวก ฉ-6 สัดส่วนของบุคคลที่เคยติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างน้อย 1 ครั้ง ที่มีการให้สินบนหรือถูกเรียกสินบน โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐในช่วงระยะเวลา 12 เดือนที่ผ่านมา
(ตัวชี้วัดด้านที่ 8 หัวข้อที่ 8.5.4)

ลักษณะอาชญากรรม การเรียกรับสินบน	การติดต่อเจ้าหน้าที่รัฐ ในช่วง 12 เดือน (ครั้ง)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง ที่ถูกเรียกรับสินบน (คน)	สัดส่วน (ร้อยละ)
2566	11,471	56	0.49
2567	11,561	56	0.48
Percent Change			-0.78
ระดับ			3
ค่าคะแนนดัชนี			0.500

หมายเหตุ:

- 1) ตามมาตรฐานข้อมูล SDGs ให้มีการเก็บข้อมูลของบุคคลที่เคยติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของรัฐโดยนับเป็นจำนวนคนซึ่งในปี พ.ศ.2567 มีกลุ่มตัวอย่างที่เคยติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ 1,866 คน เคยถูกเรียกรับสินบน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 3.00
- 2) แต่เนื่องจากในปี พ.ศ.2566 ได้จัดเก็บข้อมูลโดยนับจำนวนครั้งที่ไปติดต่อ ในการเปรียบเทียบค่าเป้าหมายในปีจึงได้ปรับเป็นจำนวนครั้งที่เคยไปติดต่อให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน โดยในการเปรียบเทียบข้อมูลในปีต่อไปจึงจะได้ปรับมาตรฐานตาม SDGs

ผนวก ฉ-7 สัดส่วนขององค์กรธุรกิจที่เคยติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างน้อย 1 ครั้ง และมีการให้สินบนหรือถูกเรียกสินบนโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐในช่วงระยะเวลา 12 เดือนที่ผ่านมา

(ตัวชี้วัดด้านที่ 8 หัวข้อที่ 8.5.5)

รายการธุรกรรม	ประสบการณ์เกี่ยวกับการให้สินบนหรือถูกเรียกรับสินบน				
	ผลรวม	เคยถูกเรียก สินบน และมีการ ให้สินบน	เคยถูกเรียก สินบน แต่ไม่มีการ ให้สินบน	ไม่เคยถูก เรียกสินบน และไม่มีการ ให้สินบน	ร้อยละ
1.การดำเนินการด้านไฟฟ้า (เช่น ขอใช้ไฟฟ้า เปลี่ยน มิเตอร์ ฯลฯ)	199	0	1	198	0.50
2.การดำเนินการก่อสร้าง อาคาร	171	0	1	170	0.58
3.การขออนุญาตก่อสร้าง อาคาร	136	1	3	132	2.94
4.การขออนุญาตนำเข้า สินค้า	191	0	3	188	1.57
5.การตรวจสอบภาษีโดย เจ้าหน้าที่สรรพากร	362	0	0	362	0.00
เฉลี่ย					1.12

หมายเหตุ:

- ข้อมูลจากรายงานผลการสำรวจความคิดเห็นขององค์กรธุรกิจ ตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เป้าหมายที่ 16 ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุม เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ (ตัวชี้วัดที่ 16.5.2) โดยศูนย์สำรวจความคิดเห็น “นิด้าโพล” สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ เมื่อเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2568
- เก็บข้อมูลเป็นปีแรกยังไม่สามารถหาค่าดัชนีเปรียบเทียบได้

ผนวก ฉ-8 อัตราการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมคดีชีวิตร่างกายและเพศจากการสำรวจอาชญากรรมภาค
ประชาชน (ต่อประชากร 100,000 คน)
ตัวชี้วัดด้านที่ 2 หัวข้อที่ 2.2.6

ปี พ.ศ.	ประเภทการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม	
	ชีวิตร่างกาย	เพศ
2559	272.72	45.45
2561	43.96	43.97
2563	143.65	101.40
2565	1,394.42	672.31
2566	1,417.50	379.95
2567	2,132.57	568.68
ความเปลี่ยนแปลง	715.07	188.73
Percent Change	50.45	49.67
ระดับผลการปฏิบัติการ	1	1
Index Score	0.000	0.000
ค่าเฉลี่ย	0.000	

หมายเหตุ: เนื่องจากการจัดเก็บข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2566 มีการเปลี่ยนวิธีการจัดเก็บเป็นการจัดเก็บคดีที่ก่อเหตุสำเร็จและไม่สำเร็จ ซึ่งอาจส่งผลต่อจำนวนอาชญากรรมที่บันทึกในระบบสถิติได้ ดังนั้น ในการเปรียบเทียบผลการปฏิบัติงานจึงเปรียบเทียบเฉพาะปี พ.ศ. 2566 กับ พ.ศ. 2567 เท่านั้น

**ผนวก ฉ-9 อัตราการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจากการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนในคดี
ประทุษร้ายต่อทรัพย์
(ตัวชี้วัดด้านที่ 2 หัวข้อที่ 2.3.2)**

ปี พ.ศ.	ประเภทการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม	
	ความเสียหายทรัพย์	ฉ้อโกงหลอกลวง
2559	2,886.36	590.91
2561	1,692.68	2,659.93
2563	2,408.32	6,016.60
2565	1,506.47	3,050.30
2566	1,899.75	3,434.17
2567	1,172.91	7,392.92
ความเปลี่ยนแปลง	-726.84	3,958.75
Percent Change	-38.25	115.27
ระดับผลการปฏิบัติการ	5	1
Index Score	1.000	0.000
ค่าเฉลี่ย	0.500	

หมายเหตุ: เนื่องจากการจัดเก็บข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2566 มีการเปลี่ยนวิธีการจัดเก็บเป็นการจัดเก็บคดีที่ก่อเหตุสำเร็จและไม่สำเร็จ ซึ่งอาจส่งผลต่อจำนวนอาชญากรรมที่บันทึกในระบบสถิติได้ ดังนั้น ในการเปรียบเทียบผลการปฏิบัติงานจึงเปรียบเทียบเฉพาะปี พ.ศ. 2566 กับ พ.ศ. 2567 เท่านั้น

ผนวก ฉ-10 คติการคำนุญเพื่อบังคับใช้แรงงาน
(ตัวชี้วัดด้านที่ 2 หัวข้อที่ 2.5.2)

ปี	การตกเป็นเหยื่อบังคับใช้ แรงงาน (ครั้ง)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)	อัตราการตกเป็นเหยื่อ (ร้อยละ)
2566	25	2,936	0.85
2567	33	2,993	1.10
Percent Change			29.49
ระดับ			1
ค่าคะแนนดัชนี			0.000

หมายเหตุ: นับอัตราการตกเป็นเหยื่อในรอบ 5 ปี ตามมาตรฐาน SDGs

ผนวก ฉ-11 อัตราการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในคดีที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตร่างกายหรือทรัพย์สินอื่นจากการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน
(ตัวชี้วัดด้านที่ 2 หัวข้อที่ 2.9)

ปี พ.ศ.	ประเภทการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม									
	ข่มขู่คุกคาม Physical harassment	อุบัติเหตุ	อันตรายจาก มลภาวะ	คอมพิวเตอร์	เรียกสินบน โดยเจ้าหน้าที่ ของรัฐ	เรียกรับสินบน โดยภาคธุรกิจ	ถูกเลือกปฏิบัติ	ถูกล่วงละเมิด ความเป็น ส่วนตัว	เจ้าหน้าที่รัฐ ใช้อำนาจโดย มิชอบ	ตกเป็นเหยื่อ ในกระบวนการ ยุติธรรม
2559	0.00	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
2561	395.69	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
2563	219.70	n/a	929.53	50.70	236.61	0.00	8.45	67.60	0.00	0.00
2565	336.15	1,755.47	74.70	311.25	149.40	24.90	24.90	112.05	49.80	0.00
2566	175.36	1,899.75	263.04	248.43	789.13	0.00	116.91	14.61	43.84	0.00
2567	337.65	2,754.57	106.62	302.11	17.77	0.00	71.08	17.77	0.00	0.00
ความเปลี่ยนแปลง	162.29	854.82	-156.42	53.68	-771.36	0.00	-45.83	3.16	-43.84	0.00
Percent Change	92.55	45.00	-59.47	21.61	-97.75	100.00	-39.20	21.63	-100.00	100.00
ระดับผลการปฏิบัติการ	1	1	5	1	5	5	5	1	5	5
Index Score	0.000	0.000	0.500	0.000	0.500	0.500	0.500	0.000	0.500	0.500
ค่าเฉลี่ย	0.300									

หมายเหตุ: เนื่องจากการจัดเก็บข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2566 มีการเปลี่ยนวิธีการจัดเก็บเป็นการจัดเก็บคดีที่ก่อเหตุสำเร็จและไม่สำเร็จ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อจำนวนอาชญากรรมที่บันทึกในระบบสถิติได้ ดังนั้น ในการเปรียบเทียบผลการปฏิบัติงานจึงเปรียบเทียบเฉพาะปี พ.ศ. 2566 กับ พ.ศ. 2567 เท่านั้น

ภาคผนวก ข สรุปผลการประชุมวิพากษ์ผลการจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรม ประเทศไทย

เมื่อเสร็จสิ้นการจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย ทางคณะผู้วิจัยได้จัดให้มีการประชุมวิพากษ์ผลการจัดเก็บและผลการวิเคราะห์ข้อมูลตัวชี้วัดด้านกระบวนการยุติธรรม ในวันพฤหัสบดีที่ 11 กันยายน 2568 เวลา 13.30 – 16.30 น. ณ ห้องประชุมกิจการยุติธรรม 1 (JA1) สำนักงานกิจการยุติธรรมและผ่านระบบออนไลน์ Cisco webex meeting เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในกระบวนการยุติธรรม ผู้ใช้ข้อมูล นักวิชาการ และผู้ที่สนใจ ร่วมรับฟังกระบวนการจัดเก็บข้อมูลระเบียบวิธีวิจัย และผลการจัดเก็บและวิเคราะห์ตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 รวมถึงนำเสนอประเด็นวิพากษ์และเสนอแนะแนวทางเพื่อนำไปพัฒนาการสำรวจในครั้งต่อไป โดยสามารถวิเคราะห์และสรุปสาระสำคัญที่ได้จากการประชุม รายละเอียดดังนี้⁵⁰

1. สรุปสาระสำคัญของการจัดเก็บและผลการวิเคราะห์ข้อมูลตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย

การจัดเก็บตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทยในรอบปีการประเมิน พ.ศ. 2568 ได้ปรับปรุงตัวชี้วัดจากรอบปีการประเมินก่อนหน้า เป็น 10 ด้าน 55 ตัวชี้วัด โดยบูรณาการให้สอดคล้องกับตัวชี้วัดแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติและตัวชี้วัดสากล เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน และสามารถนำไปใช้ประโยชน์เชิงนโยบายและการพัฒนากระบวนการยุติธรรมประเทศไทย ผลการประเมินตัวชี้วัดปรากฏเป็นรายด้าน ดังนี้

1) ตัวชี้วัดด้านที่ 1 ระดับการรับรู้กฎหมาย สิทธิพื้นฐาน และความรู้พื้นฐานในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้สะดวก

มีค่าคะแนนตัวชี้วัดเท่ากับ 0.685 เป็นการจัดเก็บข้อมูลความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิพื้นฐาน ความรู้ความเข้าใจกฎหมาย ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับช่องทางและการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม และระดับการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม การจัดเก็บข้อมูลในตัวชี้วัดนี้ใช้วิธีการสำรวจข้อมูลภาคประชาชน (PS) โดยมีข้อสังเกตในการจัดเก็บตัวชี้วัดนี้ คือ ในภาพรวมตัวชี้วัดนี้มีค่าคะแนนมากขึ้นเมื่อเทียบกับคะแนนประเมินตัวชี้วัดดังกล่าวของปีที่ผ่านมา

2) ตัวชี้วัดด้านที่ 2 ความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัย

มีค่าคะแนนตัวชี้วัดเท่ากับ 0.438 เป็นการจัดเก็บข้อมูลความหวาดกลัวต่อภัยอาชญากรรม อัตราการเป็นเหยื่ออาชญากรรมภาคประชาชน สถิติอาชญากรรม และการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมตามมาตรฐานสากล (SDGs) การจัดเก็บข้อมูลในตัวชี้วัดนี้ใช้วิธีการสำรวจข้อมูลภาคประชาชน (PS) ควบคู่กับการประเมินข้อมูลทางสถิติ (AD) โดยมีข้อสังเกตในการจัดเก็บตัวชี้วัดนี้ คือ สถิติอาชญากรรมมีค่าคะแนนตัวชี้วัดมีค่าคะแนนที่น้อยลง เนื่องจากการเก็บข้อมูลเพิ่มตัวชี้วัดตามแผนมาตรฐานสากล (SDGs) ซึ่งบางหน่วยงานมี

⁵⁰ ค่าคะแนนตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทยมีการปรับเปลี่ยนหลังจากการนำเสนอในการประชุมวิพากษ์ผลฯ เนื่องจากมีหน่วยงานส่งข้อมูลมาเพิ่มเติม ทำให้มีการคิดคะแนนตัวชี้วัดใหม่ โดยรายละเอียดค่าคะแนนตัวชี้วัดทั้ง 10 ด้าน ปรากฏในผลการศึกษบทที่ 4

การใช้ข้อมูลทดแทนแต่ไม่ได้ใช้ข้อมูลตามแผนมาตรฐานสากล (SDGs) โดยตรง อาทิ SDGs ต้องการข้อมูลสัดส่วนผู้เสียชีวิตจากเหตุอาชญากรรม ทางองค์การสหประชาชาติ (UN) ต้องการชุดข้อมูลเป็นจำนวนคนผู้เสียชีวิต แต่สถิติของสำนักงานตำรวจแห่งชาติรายงานเป็นสัดส่วนคดีฆาตกรรม ซึ่งในหนึ่งคดีอาจมีผู้เสียชีวิต 2 คนขึ้นไปได้ ทำให้ไม่สามารถรายงานตรงตามแผนมาตรฐานสากล (SDGs) ได้ จึงต้องมีการปรับตัวชีวิตเป็นไปตามมาตรฐานองค์การสหประชาชาติ (UN) โดยแบ่งเป็นค่าคะแนนคุณภาพ และค่าคะแนนการปฏิบัติการ อย่างไรก็ตาม จากการประเมินคะแนนสถิติคุณภาพพบว่าคะแนนไม่สูงมาก เพราะสำนักงานตำรวจแห่งชาติและกรมการปกครองไม่ได้รายงานข้อมูล

3) ตัวชี้วัดด้านที่ 3 การมีกฎหมายดี ประชาชนเคารพกฎหมาย

มีค่าคะแนนตัวชี้วัดเท่ากับ 0.695 เป็นการจัดเก็บข้อมูลความสำเร็จของการประเมินผลกระทบด้านกฎหมาย การเคารพกฎหมายของประชาชน และคดีความที่รับแจ้ง การจัดเก็บข้อมูลในตัวชี้วัดนี้ใช้วิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง (SA+OB) การประเมินข้อมูลทางสถิติ (AD) และการสำรวจข้อมูลภาคประชาชน (PS) โดยมีข้อสังเกตในการจัดเก็บตัวชี้วัดนี้ คือ มีการรายงานเพิ่มเติมของตัวอย่างความสำเร็จของการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย มีการรายงานในผลคะแนนที่สูง แต่สัดส่วนคดีความในกระบวนการยุติธรรมมีการประเมินคะแนนด้านคุณภาพยังอยู่ในเกณฑ์คะแนนที่ต่ำ เนื่องจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังไม่มีกรรายงานผลข้อมูล มีเพียงรายงานผลความผิดคดี 4 กลุ่ม แต่ไม่มีการรายงานข้อมูลคดีอาญาทั้งหมดที่รวมคดี พ.ร.บ. อื่นๆ นอกเหนือจาก พ.ร.บ.ยาเสพติด พ.ร.บ.จราจร จึงทำให้คะแนนในส่วนนี้ต่ำลง แต่ในภาพรวมตัวชี้วัดนี้จึงถือว่าอยู่ในเกณฑ์คะแนนที่มีทิศทางดีขึ้น

4) ตัวชี้วัดด้านที่ 4 การบังคับใช้กฎหมายถูกต้อง เทียบธรรม

มีค่าคะแนนตัวชี้วัดเท่ากับ 0.474 คะแนน เป็นการจัดเก็บข้อมูลการใช้ดุลยพินิจถูกต้องปราศจากอคติ การไม่เลือกปฏิบัติ ปลอดทุจริต และปลอดการแทรกแซงกระบวนการยุติธรรม การจัดเก็บข้อมูลในตัวชี้วัดนี้ใช้วิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง (SA+OB) ควบคู่กับการประเมินข้อมูลทางสถิติ (AD) โดยมีข้อสังเกตในการจัดเก็บตัวชี้วัดนี้ คือ สถิติการร้องเรียนของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม มีการเก็บข้อมูลการร้องเรียนของประชาชน แต่ส่วนใหญ่จะเก็บไว้เฉพาะส่วนกลาง สถิติการร้องเรียนมีประมาณ 3-5 คดี ไม่เกิน 10 คดี ทำให้ไม่สามารถนำมาเปรียบเทียบได้ แต่ในขณะที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนมีการรายงานเรื่องการร้องเรียนในหน่วยงานยุติธรรม 100 คดี แสดงให้เห็นว่าจำเป็นต้องตรวจสอบการรับเรื่องร้องเรียนว่าควรมีการพัฒนาเพื่อให้ได้ข้อมูลดีขึ้นอย่างไร อย่างไรก็ตาม ค่าคะแนนตัวชี้วัดรายประเด็นถือว่าอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่อนข้างดี แต่ในภาพรวมของตัวชี้วัดนี้ยังมีคะแนนรวมเกินร้อยละ 40

5) ตัวชี้วัดด้านที่ 5 กระบวนการยุติธรรมพื้นฐานการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

มีค่าคะแนนตัวชี้วัดเท่ากับ 0.684 เป็นการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมที่เปิดเผยและโปร่งใส การบริหารทรัพยากรบุคคล คะแนน ITA ต้นทุนการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม การกำหนดระยะเวลาและเร่งรัดการดำเนินการ ข้อมูลด้านเทคโนโลยี และข้อมูลด้านทรัพยากร งบประมาณ บุคลากรเพียงพอ การจัดเก็บข้อมูลในตัวชี้วัดนี้ใช้วิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง (SA+OB) ควบคู่กับการประเมิน

ข้อมูลทางสถิติ (AD) ซึ่งเป็นการปรับปรุงวิธีการจัดเก็บข้อมูลตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิด้านกระบวนการยุติธรรม โดยมีข้อสังเกตในการจัดเก็บตัวชี้วัดนี้ คือ การประเมินการกำหนดระยะเวลาและเร่งรัดการดำเนินการ มีค่าคะแนนเท่ากับ 0.501 คะแนน ซึ่งถือว่าเป็นค่าคะแนนที่ต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับปีที่แล้ว ทั้งนี้ข้อจำกัดหน่วยงานที่ต้องประเมินตามแผนแม่บทกระบวนการเปิดเผยโปร่งใส ทางหน่วยงานได้รับคะแนนค่อนข้างดี แต่ค่าคะแนน ITA อาจมีการแก้ไขเพราะเป็นการประเมินการปฏิบัติการของหน่วยงานแต่ต้องมีดุลพินิจในกระบวนการยุติธรรมร่วมด้วยเป็นพิเศษ ในส่วนเรื่องทรัพยากรกำลังพลไม่เพียงพอต่อการบริหารทรัพยากรจำเป็นต้องคิดถึงปัจจัยภายนอก อย่างไรก็ตามการพัฒนาบุคลากรยังมีคะแนนที่น้อยอยู่ที่ 0.550 รวมถึงการวิเคราะห์คะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม (ITA) ที่หน่วยงานอาจไม่มีการพิจารณาเรื่องต้นทุนการเดินทางของประชาชน และค่าเสียโอกาสในการมาขอรับบริการ

6) ตัวชี้วัดด้านที่ 6 การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ

มีคะแนนตัวชี้วัดเท่ากับ 0.458 คะแนน เป็นการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกระบวนการ อันควร การคุ้มครองสิทธิมนุษยชนตามหลักสากล การป้องกันการจับกุมและแจ้งข้อหาผู้บริสุทธิ์ การร้องเรียนเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิ ข้อมูลผู้เสียหายและผู้ถูกกล่าวหาได้รับการคุ้มครองอย่างเหมาะสม การจัดเก็บข้อมูลในตัวชี้วัดนี้ใช้วิธีการสังเกตและการประเมินตนเอง (SA+OB) ควบคู่กับการประเมินข้อมูลทางสถิติ (AD) โดยมีข้อสังเกตในการจัดเก็บตัวชี้วัดนี้ คือ ปัจจัยที่ทำให้เกณฑ์คะแนนต่ำมาจากการจับแพะรับผิด ในกระบวนการยุติธรรมยังไม่มีมาตรการในรูปธรรมกลไกยังพบปัญหาอยู่ และผู้ได้รับการช่วยเหลือชดเชยเยียวยาเมื่อเทียบกับจำนวนคดีที่มีการรับแจ้งที่ผู้เสียหายคดีอาญาอยู่ในข่ายจะสามารถขอรับเงินชดเชยเยียวยา มีค่าคะแนนเท่ากับ 0.125 คะแนน ซึ่งนับว่าเป็นค่าคะแนนที่ต่ำ ซึ่งมาจากขอบเขตการเก็บข้อมูลที่จำกัด ทำให้ต้องมีการพัฒนาในการช่วยเหลือแพะรับผิดจึงทำได้เพียงแค่ลือฟื้นคดีแต่หลักฐานกลับไม่มี

สำหรับการประเมินคะแนนสถิติเรื่องร้องเรียนในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการละเมิดสิทธิมนุษยชน และการละเมิดสิทธิพื้นฐานในกระบวนการยุติธรรม เนื่องจากข้อมูลสถิติบางหน่วยงานมีไม่เพียงพอ ทำให้การประเมินข้อมูลสถิติที่เป็นทางการของหน่วยงานราชการเท่ากับ 0 คะแนน จึงส่งผลให้การประเมินค่าคะแนนตัวชี้วัดดังกล่าวมีค่าเท่ากับ 0 ซึ่งถือว่าอยู่ในเกณฑ์คะแนนที่ต่ำ ทำให้ส่งผลต่อความน่าเชื่อถือของหน่วยงานได้ หากไม่มีการพัฒนาให้ค่าคะแนนเพิ่มมากขึ้นในการประเมินครั้งต่อไป

7) ตัวชี้วัดด้านที่ 7 การปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดในกระบวนการยุติธรรม

มีค่าคะแนนตัวชี้วัดเท่ากับ 0.646 คะแนน เป็นการจัดเก็บข้อมูลอัตราการกระทำผิดซ้ำ และข้อมูลผู้กระทำความผิดที่กลับไปใช้ชีวิตในสังคมตามปกติ การจัดเก็บข้อมูลในตัวชี้วัดนี้ใช้วิธีการประเมินข้อมูลทางสถิติ (AD) โดยมีข้อสังเกตในการจัดเก็บตัวชี้วัดนี้ คือ การติดตามผู้กระทำความผิดสามารถกลับไปใช้ชีวิตได้ปกติ สุขพบว่าเมื่อเปรียบเทียบในการช่วยเหลือตัวเลขสถิติของผู้ที่ติดตามได้และผู้ที่ได้รับการปล่อยตัวทั้งหมด สถิติค่อนข้างที่จะห่างกันมาก และการทำระบบ AI เพื่อการคำนวณอัตราการกระทำผิดซ้ำ ได้มีการพัฒนาระบบให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับตัวชี้วัดนี้สามารถนำข้อมูลลงระบบได้ เพื่อประเมินทำนายอัตราการก่อเหตุ

กระทำผิดซ้ำ แต่ตัวระบบยังมีปัญหาในเรื่องการเก็บข้อมูลการกระทำผิดซ้ำของแต่ละหน่วยงานที่อาจทับซ้อนกัน อาจทำให้ระบบนับรวมเป็นคนเดียวกัน

8) ตัวชี้วัดด้านที่ 8 การพัฒนากระบวนการยุติธรรมตามหลักสากล

มีค่าคะแนนตัวชี้วัดเท่ากับ 0.609 คะแนน เป็นการจัดเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตัวชี้วัดสากล SDGs WJP Rule of Law Index การต่อต้านองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ การต่อต้านการค้ามนุษย์ การต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน (ในประเทศไทยและ CPI) การต่อต้านการฟอกเงิน การคุ้มครองสิทธิมนุษยชน กลไกระงับข้อพิพาทสากล กระบวนการยุติธรรมทางเลือก การจัดเก็บข้อมูลในตัวชี้วัดนี้ใช้วิธีการประเมินด้วยตนเอง (SA+OB) ควบคู่ไปกับการพิจารณาค่าคะแนนจากตัวชี้วัดสากล ขณะที่การประเมินกระบวนการยุติธรรมทางเลือกใช้วิธีการสำรวจข้อมูลภาคประชาชน (PS) ควบคู่กับการประเมินข้อมูลทางสถิติ (AD) โดยมีข้อสังเกตในการจัดเก็บตัวชี้วัดนี้ คือ การประเมินการต่อต้านการทุจริตจากวิธี SA+OB มีค่าคะแนนเท่ากับ 0.725 แต่เมื่อพิจารณาเทียบกับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (CPI) มีค่าคะแนนเท่ากับ 0.340 ส่งผลให้ภาพรวมการประเมินการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน มีคะแนนเท่ากับ 0.372 ซึ่งถือว่าอยู่ในเกณฑ์คะแนนที่ต่ำ จึงสะท้อนว่าการพัฒนากระบวนการยุติธรรมตามมาตรฐานสากลยังเป็นโจทย์ที่หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมต้องร่วมกันขับเคลื่อนต่อไป

9) ตัวชี้วัดด้านที่ 9 ความสำเร็จการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในกระบวนการยุติธรรม

มีค่าคะแนนตัวชี้วัดเท่ากับ 0.686 คะแนน เป็นการจัดเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเครือข่ายประสานงานระหว่างหน่วยงานกระบวนการยุติธรรม ความร่วมมือระหว่างประเทศ และเครือข่ายประชาชน การจัดเก็บข้อมูลในตัวชี้วัดนี้ใช้วิธีการประเมินด้วยตนเอง (SA+OB) ในภาพรวมถือว่าเป็นตัวชี้วัดที่มีค่าคะแนนค่อนข้างดี มีค่าคะแนนเกินกว่าร้อยละ 60 สะท้อนว่าหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมมีความพยายามในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในกระบวนการยุติธรรมกับทั้งระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ภาคีเครือข่ายทางสังคม และองค์กรระหว่างประเทศ โดยเฉพาะความสำเร็จตามกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศ ที่มีคะแนนลดลงจากปีที่ผ่านมาเหลือ 0.517 และในการจัดเก็บข้อมูลในตัวชี้วัดนี้ใช้วิธีการประเมินข้อมูลทางสถิติ (AD) ร้อยละของการเข้าร่วมในกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศ พบว่าค่าคะแนนค่อนข้างต่ำเพียง 0.099

10) ตัวชี้วัดด้านที่ 10 ความเชื่อมั่น เชื่อถือ ศรัทธาในกระบวนการยุติธรรม

มีคะแนนตัวชี้วัดเท่ากับ 0.824 คะแนน เป็นการจัดเก็บข้อมูลความเชื่อมั่นกระบวนการยุติธรรม และความพึงพอใจให้บริการของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม การจัดเก็บข้อมูลในตัวชี้วัดนี้ใช้วิธีการสำรวจข้อมูลภาคประชาชน (PS) โดยมีข้อสังเกตในการจัดเก็บตัวชี้วัดนี้ คือ จากการเก็บข้อมูลทั่วประเทศ 2,800 ตัวอย่าง แบ่งครึ่งการเก็บเป็นผู้รับบริการและไม่ได้รับบริการโดยประเมินจากการรับเข้าบริการโดยตรงต่อกระบวนการยุติธรรม ส่วนใหญ่ความพึงพอใจได้คะแนนค่อนข้างดีมาก ทั้งนี้ความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม มีค่าคะแนนเท่ากับ 0.700 ซึ่งเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญเมื่อเปรียบเทียบกับค่าคะแนนของปีที่ผ่านมาที่มีค่าคะแนนน้อยกว่าร้อยละ 30 เนื่องจากการจัดเก็บข้อมูลในปีนี้มีกรปรับข้อคำถามให้ละเอียดมากขึ้นเพื่อสะท้อนถึงการประเมินความเชื่อมั่นต่อกระบวนการยุติธรรมในภาพรวม เช่น ระดับความพึงพอใจของ

ประชาชนต่อการดำเนินงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมในภาพรวมและระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมรายหน่วยงาน

2. ประเด็นวิพากษ์และข้อเสนอแนะของตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย

2.1 ผู้เข้าร่วมมีความคิดเห็นว่ามี การดึงข้อมูลจากระบบการรับแจ้งเหตุคดี อาทิต คดีอาชญากรรมที่นับเป็นจำนวนคน ในรายคดีจะมีการนับเป็นเรื่องคดี จึงขอเสนอให้มีการเชื่อมข้อมูลโดยตรงกับข้อมูลที่เข้าระบบเรียกดูข้อมูลจากฐานข้อมูล (query) เพื่อต่อการเก็บข้อมูล และอยากให้มีการปรับปรุงคำอธิบายรายละเอียดของสถิติหรือตัวชี้วัด และปรับปรุงข้อความนิยามให้มีความสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อให้ต่อการเข้าใจ

2.2 ตัวชี้วัดที่ 2 ในเรื่องจำนวนผู้เสียชีวิตจากสงครามการเมือง (Civil War) สภาความมั่นคงไม่ได้มีสถิติ หรือเก็บรวบรวมข้อมูลในส่วนนี้ ขอให้เจาะจงส่วนนี้กับหน่วยงานที่มีข้อมูลสถิติโดยตรง อาทิ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ หรือสถาบันการแพทย์ฉุกเฉิน

2.3 ตัวชี้วัดที่ 3 เรื่องการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย ในการเก็บข้อมูลตัวชี้วัดหน่วยงานในปีถัดไป เรื่องการประเมินกฎหมาย สภานายความ กับ เนติบัญญัติสภา อยู่ในมติคณะรัฐมนตรีที่มีการได้รับประเมิน ส่วนหน่วยงานที่มีการยกเว้นเรื่องการประเมินกฎหมาย คือ สถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย (TIJ) เพราะเป็นกฎหมายจัดตั้ง ไม่ได้มีพ.ร.บ. และสถาบันอนุญาโตตุลาการไม่มีกฎหมายพระราชกฤษฎีกา

2.4 ผู้เข้าร่วมมีความเห็นว่า สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรมมีข้อจำกัดในเรื่องกลุ่มเป้าหมายที่มาติดต่อที่หน่วยงานโดยให้มีการทำแบบสอบถามโดยตรงซึ่งไม่ได้ลงพื้นที่เก็บข้อมูล อาจมีแนวโน้มการตอบแบบสอบถามโน้มเอียงมากเกินไป (Bias) เกิดขึ้นหรืออีกตัวอย่างอาทิ การเก็บข้อมูลเรื่องความเชื่อมั่น ซึ่งหน่วยงานมองเห็นถึงปัญหาที่เกิดขึ้นแต่มีข้อจำกัดในการเก็บข้อมูลเพราะไม่มีงบประมาณในการจ้างบุคคลมาเก็บข้อมูลให้

2.5 ในตัวชี้วัดที่ 5 คะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม (ITA) ไม่มีเก็บข้อมูลโดยตรง แต่มีการเก็บข้อมูลหลังสำเร็จการไกล่เกลี่ย อาจมีการเก็บข้อมูลครั้งหน้าเป็นรูปแบบ public survey โดยให้ประชาชนตอบแบบสอบถามในการไปใช้บริการของกระบวนการยุติธรรมเพราะตอนนี้ยังไม่มี การคิดคำนวณการประเมินค่า

2.6 ประเด็นค่าคะแนน ITA เพิ่มขึ้นแต่ค่าคะแนน CPI ลดลง ซึ่งไม่เป็นในทางเดียวกัน ทางหน่วยงานสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติกำลังมีการพัฒนาระบบซึ่งอยู่ในขั้นตอนการพิจารณาทบทวนอยู่

3. สรุปสาระสำคัญของการประชุมวิพากษ์

จากข้อเสนอแนะให้พัฒนากระบวนการจัดเก็บข้อมูลและเครื่องมือแบบสอบถามเพื่อให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมสามารถจัดเก็บข้อมูลที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดทั้ง 10 ด้าน 55 ตัวชี้วัดมากขึ้น และการวิเคราะห์ข้อมูลตัวชี้วัดยังคงมีประเด็นที่ต้องพัฒนาและปรับปรุงโดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2566 - 2569) เพื่อให้ข้อมูลที่ได้จากการจัดเก็บสามารถนำไปใช้

ประโยชน์โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไปได้ รวมถึงการพัฒนาการขับเคลื่อนนโยบายกระบวนการยุติธรรมที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดระดับสากล เช่น ตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) และตัวชี้วัดหลักนิติธรรม (Rule of Law Index) ของโครงการความยุติธรรมโลก (World Justice Project: WJP) เพื่อปรับปรุงการค่าคะแนนตัวชี้วัดระดับสากลให้ดีขึ้น เนื่องจากค่าคะแนนตัวชี้วัดระดับสากลในปีนี้มีเปลี่ยนแปลงจากปีก่อนหน้าอย่างมาก

4. รายชื่อผู้เข้าร่วมการประชุมวิพากษ์ผลการจัดเก็บและผลการวิเคราะห์ข้อมูลตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย

การประชุมการประชุมวิพากษ์ผลการจัดเก็บและผลการวิเคราะห์ข้อมูลตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทยมีผู้เข้าร่วมประชุมทั้งหมด 73 คน รายละเอียด ดังนี้

ชื่อ	สังกัด (ศูนย์/กอง และกลุ่มงาน)	ตำแหน่ง
กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน		
นางสาวโชติมา สุรฤทธิธรรม	สถาบันวิจัยและพัฒนา	ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชน ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา
นางสาวกานต์ธีรา กล่อมแสง	กลุ่มกฎหมาย	นิติกรปฏิบัติการ
นางสาวดารณี เกิดพิพัฒน์	สถาบันวิจัยและพัฒนา	พนักงานคุมประพฤติชำนาญการพิเศษ
นางสาวจริยาภรณ์ อิ่มนพรัตน์	กองบริหารทรัพยากรบุคคล	นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ
นางสาวอิสริยาภรณ์ ต้วงวิเศษ	ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ	นักวิชาการสถิติปฏิบัติการ
นางสาวอรัชพร ต่อพันธ์	ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ	นักวิชาการคอมพิวเตอร์
นางสาวสริน อินทร์แก้ว	กลุ่มงานจริยธรรม	พนักงานคุมประพฤติปฏิบัติการ
นางสาววรพร จันทร์ฉลอง	กองพัฒนาระบบงานยุติธรรมฯ	พนักงานคุมประพฤติปฏิบัติการ
สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม		
นางสาวณัฐพร ศิษยาสูตร	กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กลุ่มงานติดตามและประเมินผล	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ
นางสาวณริสา มีแก้ว	ศูนย์บริการร่วมกระทรวงยุติธรรม	นักบริหารจัดการงานยุติธรรม
นางสาวสรัญญา ทองมณี	ศูนย์บริการร่วมกระทรวงยุติธรรม	นักบริหารจัดการงานยุติธรรม
นายมนิษฐ์ สุทธิวัฒนินิติ	กองยุทธศาสตร์และแผนงาน	ผู้อำนวยการกองยุทธศาสตร์และแผนงาน
สถาบันนิติวิทยาศาสตร์		

ชื่อ	สังกัด (ศูนย์/กอง และกลุ่มงาน)	ตำแหน่ง
นางสาวฐาติณี พงษ์รูป	กลุ่มนโยบายและแผน	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ
นางสาววิไลพร ทองภาพ	กลุ่มนโยบายและแผน	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน
กระทรวงกลาโหม		
พ.อ.กันต์ เสดะพันธุ์	กรมพระธรรมนูญ (กกต.ธน.)	รอง ผอ.กกต.ธน.
สำนักงานศาลปกครอง		
นายธนพิพัฒน์ วิชญธนาเลิศ	สำนักบริหารยุทธศาสตร์	เจ้าหน้าที่ศาลปกครองชำนาญการพิเศษ
นางสาวเกศราวรรณ คำลือ	สำนักบริหารยุทธศาสตร์	เจ้าหน้าที่ศาลปกครองชำนาญการ
กองต่อต้านการค้ายมนุษย์ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์		
นางสาวขวัญตา อุดมนิยมเจริญ	กลุ่มนโยบายและวิชาการ	นักสังคมสงเคราะห์
สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน		
นางสาวลักขมณ วงษ์สุจริต	สถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินศึกษา ส่วนวิจัยและพัฒนา	นักวิชาการปฏิบัติการ
นายสิราวุธ ปัญญาณะ	สถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินศึกษา ส่วนวิจัยและพัฒนา	นักวิชาการปฏิบัติการ
นางสุภรณ์ กองแก้ว	สถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินศึกษา ส่วนวิจัยและพัฒนา	ผู้อำนวยการส่วนวิจัยและพัฒนา
นายณัฐชุนาท พิบูลย์สมบัติ	องค์กรอิสระ	ผู้อำนวยการสำนักเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ		
นายอนุภาพ พรหมบุตร	สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ กลุ่มงานนโยบายและยุทธศาสตร์	นักวิชาการสิทธิมนุษยชนชำนาญการ
สำนักงานศาลยุติธรรม		
นางรัชณี สินปรุ	สำนักแผนงานและงบประมาณ	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ
ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้		

ชื่อ	สังกัด (ศูนย์/กอง และกลุ่มงาน)	ตำแหน่ง
นางอาตีลา บุเตียะ	กองส่งเสริมและสนับสนุนงานพัฒนาเพื่อความมั่นคง กลุ่มงานบริหารงานยุทธธรรมและอำนวยความเป็นธรรม	ผู้อำนวยการกลุ่มงานบริหารงานยุทธธรรมและอำนวยความเป็นธรรม
นายมนูญ มณีวิทย์	กองส่งเสริมและสนับสนุนงานพัฒนาเพื่อความมั่นคง กลุ่มงานบริหารงานยุทธธรรมและอำนวยความเป็นธรรม	นิติกรปฏิบัติการ
นางสาวสุมัยยะห์ สาแม็ง	กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ
สถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย		
ดร.อาภามาศ จันทร์เมฆา	สำนักนวัตกรรมการเพื่อความยุติธรรม	ผู้อำนวยการสำนักนวัตกรรมการเพื่อความยุติธรรม
นางสาว ชาลิณี ทองอนันต์	กองนโยบายและยุทธศาสตร์	เจ้าหน้าที่คดีพิเศษปฏิบัติการ
กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย		
นายสรศักดิ์ วิบุลากร	ส่วนการสอบสวนคดีอาญา สำนักงานการสอบสวนและนิติการ	เจ้าพนักงานปกครอง
สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง		
นายกรัษ จิตเลิศขจร	ฝ่ายตรวจร่างและพัฒนากฎหมาย สำนักกฎหมายและคดี	นิติกรจ้างเหมาบริการ
ส.ต.อ. พรสุริยะ หม่อทิพย์	ฝ่ายตรวจร่างและพัฒนากฎหมาย สำนักกฎหมายและคดี	ผู้อำนวยการฝ่ายตรวจร่างและพัฒนากฎหมาย สำนักกฎหมายและคดี
นางสาว ภูษณิศา อภิชาจิระเดช	ฝ่ายตรวจร่างและพัฒนากฎหมาย สำนักกฎหมายและคดี	นิติกรชำนาญการ
สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด		
นายเฉลิมชัย อยู่สำราญ	สำนักยุทธศาสตร์	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
นางจิตติมา บุญเก็บทอง	สำนักยุทธศาสตร์	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ
สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข		
นางสาวนิตพร จันทรดี	สำนักมาตรฐานวินัยและระบบคุณธรรม	นิติกรชำนาญการ

ชื่อ	สังกัด (ศูนย์/กอง และกลุ่มงาน)	ตำแหน่ง
จำเอนสมศักดิ์ เทพาทิพงศ์	สำนักมาตรฐานวินัยและระบบ คุณธรรม	นิติกรชำนาญการพิเศษ
นายเกษมรงค์ บัตรสูงเนิน	สำนักมาตรฐานวินัยและระบบ คุณธรรม	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา		
นางสาวพันธุ์ทิพา หอมทิพย์	กลุ่มงานกฎหมาย 2 สำนักกฎหมาย	วิทยาการชำนาญการพิเศษ
นางสาวบุษยพรรณ ปักกระโณ	สำนักการมาธิการ	ผู้บังคับบัญชากลุ่มงาน คณะกรรมการการการยุติธรรม และการตำรวจ
นางสาวพันธุ์ทิพา หอมทิพย์	สำนักกฎหมาย	วิทยาการชำนาญการพิเศษ
สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ		
นายสาธิต โพธิ์รักษ์	สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ	นักวิชาการคดีรัฐธรรมนูญ ปฏิบัติการ
นางสาวจิตราภรณ์ โสติกุล	กลุ่มงานสัมมนาและเผยแพร่กฎหมาย สถาบันรัฐธรรมนูญศึกษา	นักวิชาการศาลรัฐธรรมนูญ ปฏิบัติการ
นางสาววรลัญช์ จิรมงคลโรจน์	กองสื่อสารองค์กร	เจ้าหน้าที่ศาลรัฐธรรมนูญ ชำนาญการ
นายอริศ กำพลนุรักษ์	สำนักคดี 2 กลุ่มงานคดี 4	นักวิชาการคดีรัฐธรรมนูญ
นายทวีคุณ กังสดเทียม	กลุ่มงานยุทธศาสตร์ แผนงานและน โยบาย	เจ้าหน้าที่ศาลรัฐธรรมนูญ ปฏิบัติการ
นางสาวจิตาภา ช่วยเกิด	กลุ่มงานพัฒนามาตรฐานงานคดี สำนักมาตรฐานคดีรัฐธรรมนูญ	นักวิชาการคดีรัฐธรรมนูญ ปฏิบัติการ
นางสาวรวีวรรณ แสงเกตุ	กองวิเทศสัมพันธ์และการต่างประเทศ	นักวิชาการศาลรัฐธรรมนูญ ปฏิบัติการ
สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี		
นางสาวน้อมจิตร์ ทิพย์มณี	ศูนย์บริการประชาชน	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน ชำนาญการพิเศษ
สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ		
นางสาวชญาธิษฐ์ ธรรมภูริธัญ	กองความมั่นคงเกี่ยวกับภัยคุกคาม ข้ามชาติ	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและ แผน

ชื่อ	สังกัด (ศูนย์/กอง และกลุ่มงาน)	ตำแหน่ง
นางสาวขวัญรัตน์ บิณศรี	กองความมั่นคงเกี่ยวกับภัยคุกคามข้ามชาติ	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร		
นางปิยะนาถ รอดมัย	พัฒนากฎหมาย	ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานพัฒนากฎหมาย สำนักกฎหมาย
สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ		
นายจิรณนิน กิริตกิตติพัฒน์	สำนักบริหารงานกลาง	ผู้อำนวยการกลุ่มบริหารข้อมูลคดี
สำนักงานอัยการสูงสุด		
นายศุภฤกษ์ ชลวีระวงศ์	สำนักงานวิชาการ (สฝสบ.)	อัยการจังหวัดประจำสำนักงานอัยการสูงสุด
สำนักกฎหมาย กระทรวงมหาดไทย		
นายสมฤทธิ์ ลิ้มวนานนท์	กลุ่มงานคดีและนิติกรรมสัญญา	นิติกรชำนาญการ
สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ		
นางสาวปรดา เขียวประดิษฐ์	กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร	ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนาระบบบริหาร
เนติบัณฑิตยสภา		
ม.ร.ว. ประเดิมสวัสดิ์ สวัสดิวัตน์	องค์กรวิชาชีพ	ผู้อำนวยการกองบริการ สำนักอบรมศึกษากฎหมายฯ
สำนักงานงบประมาณและการเงิน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ		
พ.ต.อ.หญิง นารี ถิ่นเฝ้า	ฝ่ายอำนวยการ สำนักงานงบประมาณและการเงิน	ผกก.ฝอ.สงป.
กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย		
พ.ต.ท.ธยดล มากทรัพย์	สภ.หนองโสน ภ.จว.พิจิตร	สว.อก.สภ.หนองโสน
กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ		
นางวารุณี วงศาพิทย	กองยุทธศาสตร์และแผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	นักวิชาการยุติธรรมชำนาญการ
ตำรวจภูธรภาค 4		
พ.ต.อ.พลีพงษ์ เสฐนันท์กุล	กองบังคับการอำนวยการตำรวจภูธรภาค 4	รอง ผบก.อก.ภ.4

ชื่อ	สังกัด (ศูนย์/กอง และกลุ่มงาน)	ตำแหน่ง
สภ. ภูธรบางม่วง		
ส.ต.ต.กิตติพิศ โพธิ์เมือง	สถานีตำรวจ ภูธรบางม่วง สอบสวน	ผบ.หมู่ฯ
สภ.หนองกรด		
ร.ต.อ.สุวิทย์ บุญวรรณ	สอบสวน	รอง สว.(สอบสวน)สภ.หนอง กรด
สภ.ห้วยคต		
พ.ต.ท.สุริยัน ศุภินิธิกรกุล	สภ.ห้วยคต	รอง ผกก.(สอบสวน)สภ.ห้วยคต
สภ.ตลุกดู่		
พ.ต.ท.ณัฐจักรพันธ์ วราสินธุ์	ภ.จว.อุทัยธานี	รอง ผกก.(สอบสวน) สภ.ตลุกดู่
สน.นางเลิ้ง		
พ.ต.ท.สำเนียง โสธร	สอบสวน	รอง ผกก.(สอบสวน)สน.นางเลิ้ง
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ		
ว่าที่ พ.ต.ต.ภัคกรวัฒน์ ศรีเจริญ	สภ.พ.	สว.ผอ.สภ.พ.
พ.ต.อ. หญิง ชัชชญา แสงหทัย	กองบังคับการอำนวยการ สำนักงานพิสูจน์หลักฐานตำรวจ	ผู้กำกับการ ฝ่ายยุทธศาสตร์
พ.ต.ต.สมโภช คงนาลีก	ตำรวจภูธรภาค 8	รอง สว.ผอ.3 บก.อก.ภ.8
จ.ส.ต.เชวงศักดิ์ รัตนานุพงศ์	ภ.8	ผบ.หมู่ ผอ.3 บก.อก.ภ.8
พ.ต.ท.ระฐศาสตร์	ฝ่ายยุทธศาสตร์	รอง ผกก.
เปรมยุดา ภูเมือง	บก.อก.ภ.6	สว.ผอ.3 บก.อก.ภ.6
สุภารัตน์ โพธิ์ศรี	บก.อก.ภ.6	ผบ.หมู่ ผอ.3 บก.อก.ภ.6
พ.ต.อ.อุดมศักดิ์ จิตตธรรม	สถาบันส่งเสริมงานสอบสวน กมค.	ผกก.กลุ่มงานส่งเสริม งานสอบสวน 1 สบส.
พ.ต.ท.ธีระพร เขตรักฎี	กองบังคับการอำนวยการ ตำรวจภูธร ภาค2	รองผู้กำกับการ
พ.ต.อ.ศุภศักดิ์ ปิรียานนท์	จต.	ผกก.ฟรท.บก.อก.จต.
พ.ต.อ.หญิง วราภรณ์ พิศเกาะ	ฝ่ายอำนวยการ กองการต่างประเทศ	ผกก.ผอ.ตท.
ร.ต.อ.หญิง ธิติมา บุบผา	ฝ่ายอำนวยการ กองการต่างประเทศ	รอง สว.ผอ.ตท.
พ.ต.ท.หญิง จำเนียร อักษรไชย	ภ.จว.กำแพงเพชร	สว.ผอ.
ภรากร เอี่ยมสอาด	สภ.บางประมุง	ผบ.หมู่(ป)
ร.ต.อ.พงศศักดิ์ บัวขำ	สภ.โกรกพระ	รอง สว.ป.สภ.โกรกพระ

ชื่อ	สังกัด (ศูนย์/กอง และกลุ่มงาน)	ตำแหน่ง
นุชนาฏ โคมแก้ว	ภ.จว.ระนอง	สว.ฝอ.ภ.จว.ระนอง
ส.ต.ท.วรุฒิ อ่วมจรรยา	ตำรวจภูธรภาค 6 ภ.จว.นครสวรรค์	ผบ.หมู่ (ป.) สภ.แม่เปิน
ส.ต.อ.ชัยดิพงษ์ สุขเทศ	สภ.บรรพตพิสัย จ.นครสวรรค์	ผบ.หมู่(ป.) สภ.บรรพตพิสัย
ส.ต.ต.จักรินทร์ โหมงาม	สถานีตำรวจภูธรนิคมเขาบ่อแก้ว	ผบ.หมู่(ผช.พงส.)
พ.ต.ท.หญิงสุพินศิริมิง คลสุตร	กองวิจัย กลุ่มงานวิจัยและประเมินผล 3	รองผู้กำกับการ
พ.ต.ท.สุทธิพงศ์ รอดสง	สภ.จุฬาภรณ์	รอง ผกก.(สอบสวน)
สุระชัย จันทร์อ้วน	ภ.จว.มุกดาหาร	ผกก.(สอบสวน)ฯ ภ.จว. มุกดาหาร
พ.ต.ท.ตรุณ มณีภาส	ภ.6 ภ.จว.อุดรดิตถ์	รอง ผกก.สอบสวน สภ.วังกะพี้
ร.ต.อ.สมชาย ขุนศรีธรรมรา	ภ.จว.อุดรดิตถ์	รอง สว.(สอบสวน).สภ.ปากท่า
พ.ต.ต.กัญญ์คุณ ศิลาณิล	กลุ่มงานคดีปกครอง กองคดีปกครอง และคดีแพ่ง	สว.กลุ่มงานคดีปกครอง คพ.
ส.ต.ต.นพรัตน์ เกิดหิรัญ	สภ.ตะคร้อ	ผบ.หมู่(ป.)
พ.ต.ท.หญิง พรรดิตรา ภูมรินทร์	กลุ่มงานคดีปกครอง กองคดีปกครอง และคดีแพ่ง	รอง ผกก.กลุ่มงานที่ปรึกษา คพ.
พ.ต.ท.ปฐพีชัย เหมกั้ง	สภ.สีชล ภ.จว.นครศรีธรรมราช	รอง ผกก.(สอบสวน)สภ.สีชล
พ.ต.ท.วัชรินทร์ คงเพชร	สภ.สีชล ภ.จว.นครศรีธรรมราช	สว.(หน.งานคดี)สภ.สีชล
พ.ต.ท.สมชัย รัชศรีทอง	ภ.จว.นครศรีธรรมราช	สว.(หัวหน้างานคดี) สภ.นาบอน
ร.ต.ท.รัฐนันท์ แสนกรู	ตำรวจภูธรจังหวัดนครสวรรค์	รอง สว.(ป.) สภ.บางม่วง
พ.ต.ต.อุกฤษ จูอาภรณ์	ตำรวจภูธรจังหวัดพิจิตร	สารวัตรฝ่ายอำนวยการ
พ.ต.ท.มณฑิร แสนเทพ	สภ.บ้านไร่ อุทัยธานี กลุ่มงาน สอบสวน	รอง ผกก.(สอบสวน)สภ.บ้านไร่
พ.ต.ท.ณรงค์ศักดิ์ ยาจาติ	สภ.เมืองระนอง	สว.(สอบสวน) สภ.เมืองระนอง
พ.ต.ท.มณฑิร แสนเทพ	สภ.บ้านไร่ ภ.จว.อุทัยธานี ภ.6	รอง ผกก.(สอบสวน).
ส.ต.ท.พิชญานันท์ พันธุ์วิเศษ	สภ.วังห้ว ภ.จว.พิจิตร	ผบ.หมู่(ป.) สภ.วังห้ว
ว่าที่ พ.ต.อ.ชัยสิทธิ์ ธีรชราภรณ์	กลุ่มงานสารสนเทศฯ	ผกก.กลุ่มงานสารสนเทศฯ ศทก.
พ.ต.ท.หญิง ปารณัท เกตุภู่งษ์	ตำรวจภูธรจังหวัดนครศรีธรรมราช	รอง ผกก.ฝอ.ภ.จว. นครศรีธรรมราช

ชื่อ	สังกัด (ศูนย์/กอง และกลุ่มงาน)	ตำแหน่ง
พ.ต.ท.ธีรเดช ชัยประสิทธิ์	ภ.จว.พังงา	สว.น.ผอ.ภ.จว.พังงา
พ.ต.ท.บัณฑิต ทาเกตุ	บก.อก.บช.น.	รอง ผกก.ผอ.3 บก.อก.บช.น.
พ.ต.ท.วันวิเศษ จันวัฒนะ	สอบสวน	รอง ผกก.(สอบสวน)
พ.ต.อ.ณรงค์ วงศ์ธรรม	กลุ่มงานสอบสวน ภ.จว.นครพนม	ผกก.สอบสวน กลุ่มงาน สอบสวน
ส.ต.อ.จิรายุ สารคนธ์	สภ.หนองบัว ภ.จว.นครสวรรค์	ผบ.หมู่(ป.)สภ.หนองบัว
พ.ต.ท.ณรงค์ สีหะวงษ์	สภ.บางมูลนาก พิจิตร	สว.อก.สภ.บางมูลนาก
พ.ต.ท.ปรีฤดี ช่างเหล็ก	สภ.ตะพานหิน ภ.จว.พิจิตร	รอง ผกก.(สอบสวน) สภ. ตะพานหิน
ร.ต.อ.อมร. แสนเรี องเดช	สภ.บางลาย	รอง สว.(ป.)สภ.บางลาย
ร.ต.อ.สงกรานต์ ไกรดิงาม	สภ.แม่วงก์ ภ.จว.นครสวรรค์	รอง สว.ป.สภ.แม่วงก์
พ.ต.ต.ศราวุฒิ บุญมาตา	สถานีตำรวจภูธรบ้านโคก ภ.จว. อุตรดิตถ์	สว.(สอบสวน)
พ.ต.ท.สศณวรรษ ล้วนสมหวัง	ภ.จว.นครสวรรค์ ภ.๖	สว.อก.สภ.ชุมแสง
พ.ต.ท.จำนั ชูช่วย	สภ.เขาพังไกร	สว.(สอบสวน)สภ.เขาพังไกร
ส.ต.ท.ศิรากร ภัทรชนนท์	สภ.ลาดยาว	ผบ.หมู่ (ป.) สภ.ลาดยาว
พ.ต.ต.ทำนองพิบูลย์	สภ.เขาพังไกร	สว.สส.สภ.เขาพังไกร
พ.ต.ท.หญิง ผุสดี ธรรมศักดิ์	ตำรวจภูธรภาค 5	สว.ผอ.3 บก. อก.ภ.5
ร.ต.อ.สนั่น อยู่ซิด	ภ.จว.สุโขทัย ภ.6	รอง สว.กก.สืบสวน ภ.จว. สุโขทัย
พ.ต.ท.ไพศาล ดำจันทร์	สภ.การะเกด	สว.(สอบสวน)สภ.การะเกด
พ.ต.ท.ชยพัทธ์ กล้าพารา	สภ.ไพศาล จ.นครสวรรค์	รอง ผกก.สอบสวน สภ.ไพศาล
พงศกร บุตรพา	ภ.จว. นครสวรรค์	ผบ หมู่ ป สภ.ชุมตาบง
ร.ต.อ.กฤตนิย ล้วนสมหวัง	สภ.ทัพทัน	รท.รอง สว.(สอบสวน)สภ.ทัพ ทัน
พ.ต.ท.สุนันท์ นาคนิคาม	สภ.การะเกด	สวญ.สภ.การะเกด
ส.ต.ท.วัชรสรณ์ จันทร์ทอง	สภ.การะเกด	ผบ.หมู่(ผช.พงส.)สภ.การะเกด
พ.ต.ท.ณรงค์ชัย ทองศรี	ภ.จว.พิจิตร	สว.ป.สภ.สามง่าม
พ.ต.อ.หญิง กนกนุช จันทร์จันทร์	ตำรวจภูธรจังหวัดยะลา	ผกก.ผอ.ภ.จว.ยะลา
พ.ต.ต.บัญชา ณ นคร	สภ.การะเกด	สว.ป.(ชส) สภ.ลานสกา

ชื่อ	สังกัด (ศูนย์/กอง และกลุ่มงาน)	ตำแหน่ง
พ.ต.ท.สายันต์ ชูกร	สภ.การะเกด	สว.ป.สภ.การะเกด
พ.ต.ท.พงษ์นรินทร์ ภัคพงศ์รัตนกุล	สภ.สว่างอารมณ์ ภ.จว.อุทัยธานี ภ.6	รอง ผกก.(สอบสวน)
พ.ต.อ.หญิง ประพร เต็มเกาะ	กลุ่มงานพัฒนากฎหมาย กองกฎหมาย สำนักงานกฎหมายและคดี	ผู้กำกับการ (ผกก.)
กิตติภูมิ. ตาบุตรวงศ์	ตำรวจภูธร ภาค 6	รองผกก.ป สภ.บางมูลนาก
พ.ต.ท.ณรงค์ ม่วงทอง	สภ.ด่านแม่คำมัน ภ.จว.อุตรดิตถ์	รอง ผกก.(สอบสวน)
ร.ต.อ.สรรัตน์ สังข์อยู่	สภ.ดงป่าคำ ภ.จว.พิจิตร ภ.6	รอง สว.ป.
ด.ต.ธนภุต. ยิ้มกล้า	ภ.จว. นครสวรรค์	ผบ.หมู่ ป. สภ.บางม่วง
ว่าที่ พ.ต.ต.อุกฤษ จูอาภรณ์	ภ.จว.พิจิตร	สว.ผอ.ภ.จว.พิจิตร
พ.ต.อ.ชัยพลกษ ผาติวรกร	สถานีตำรวจภูธรท้ายเหมือง ตำรวจภูธรจังหวัดพังงา	ผกก.สภ.ท้ายเหมือง
ร.ต.ต.อมร. แสนเรืองเดช	สภ.บางลาย	รอง สว.(ป.)
พ.ต.ท.วิโรจน์ เหมือนโพธิ์	สภ.ตาคลี	สว.(สอบสวน) สภ.ตาคลี
พ.ต.ท.ประเสริฐ สิทธิฤทธิ์	สภ.ท่าปลา จว.อุตรดิตถ์	สว.(สอบสวน) สภ.ท่าปลา
พ.ต.ท.ชีพ ศรียศ	สภ.เมืองนครสวรรค์	รอง ผกก.(สอบสวน)
พ.ต.ท.ชัยวัฒน์ บุญธรรม	ภ.6	รอง ผกก.(สอบสวน) สภ.วชิร บาร์มี
พ.ต.ท.พลวรรช พรหมศร	กองบัญชาการตำรวจนครบาล	รอง ผกก.(สอบสวน) สน.บุคคโล
ส.ต.อ.วงศ์ธร โตสั้ม	สภ.เมืองอุทัยธานี	ผบ.หมู่(ป.) สภ.เมืองอุทัยธานี ธุรการคดี
จ.ส.ต.กฤษกร ศฤงคาร	สภ.ถ้าพรรณรา ภ.จว. นครศรีธรรมราช ภ.8	ผ.หมู่(สส.)สภ.ถ้าพรรณรา
พ.ต.ท.ทักษิณ ภาพสวัสดิ์	สภ.ถ้าพรรณรา ภ.จว. นครศรีธรรมราช ภ.8	รอง ผกก.(สอบสวน)สภ.ถ้า พรรณรา
พ.ต.อ.วิษยานนท์ เอกตาแสง	บช.น/บก.น.9	ผกก.สน.ท่าข้าม
พ.ต.ท.หญิง กชวิภา เสี่ยงเพราะ	สภ.เปลี่ยน ภ.จว.นครศรีธรรมราช	สว.อก.สภ.เปลี่ยน
ด.ต.พรชัย ชีอตรง	สภ.เปลี่ยน ภ.จว.นครศรีธรรมราช	ผบ.หมู่ ป.สภ.เปลี่ยน
พ.ต.ท.เผด็จ พูนผล	ตำรวจภูธรภาค 7	รอง ผกก.ฝกค.บก.ภค.ภ.7
พ.ต.ท.พนมพร นันทวรรณ	สถานีตำรวจภูธรพิชัย	รอง ผกก.(สอบสวน) สภ.พิชัย

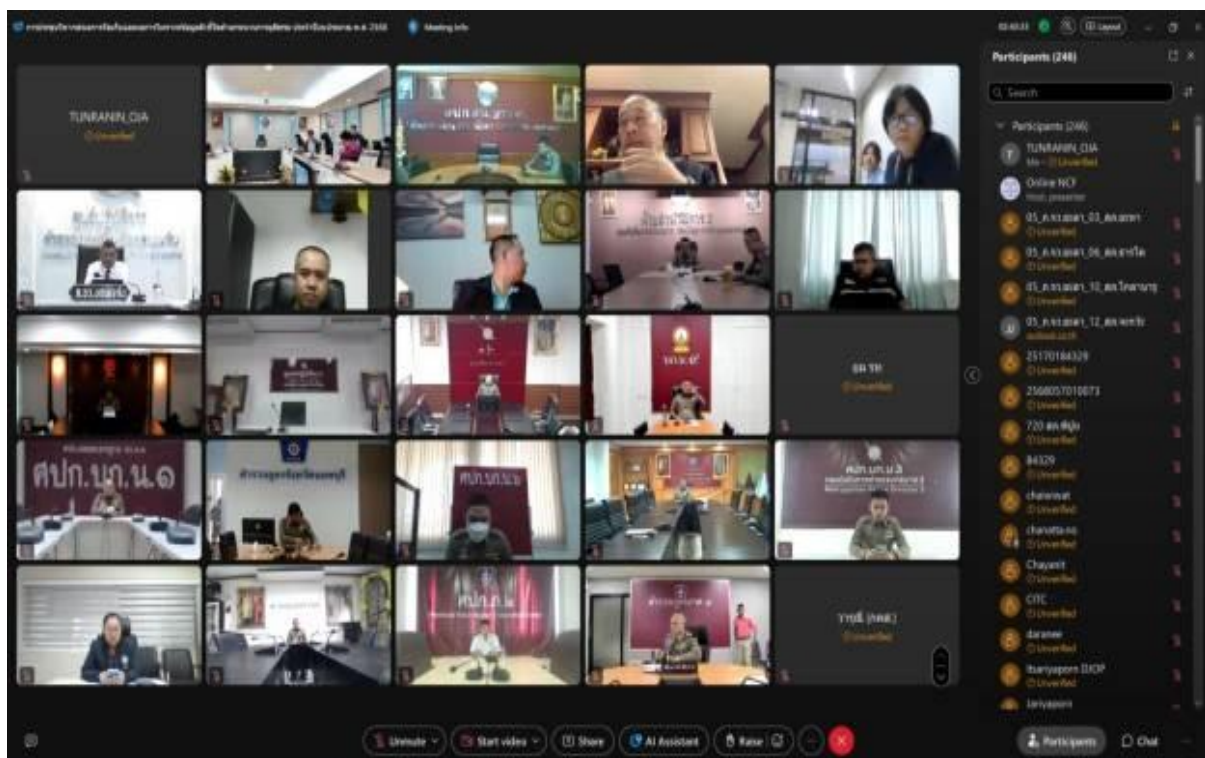
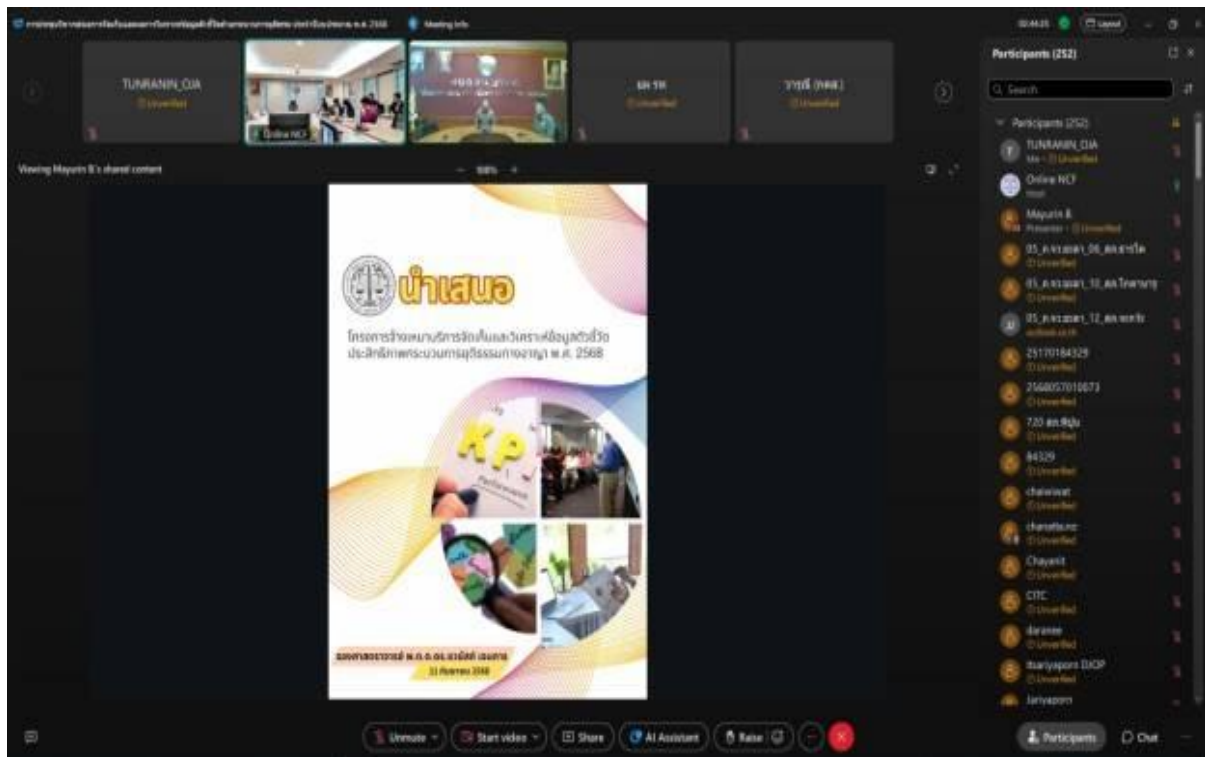
ชื่อ	สังกัด (ศูนย์/กอง และกลุ่มงาน)	ตำแหน่ง
พ.ต.ต.นฤชาติ ประพัฒน์	ตำรวจภูธรจังหวัดนครศรีธรรมราช	สว.(สอบสวน) สภ.ถ้าพรรณรา
พ.ต.ท.สุริยา ศรีแฉล้ม	ส.เปลี่ยน ภ.จว.นครศรีธรรมราช	รอง ผกก.(สอบสวน) สภ.เปลี่ยน
พ.ต.ท.วิชัย ชมสุวรรณ	กลุ่มงานสอบสวน	สว.(สอบสวน)สภ.องค์พระ
พ.ต.ท.วรรณชัย คงศาลา	ภ.จว.นครศรีธรรมราช บข.ภ.8	รองผกก.(สอบสวน)สภ.ชะเมา
วัฒนา บึงซ้าย	สภ.ลาดยาว	ผบ.หมู่ ป.๖
ร.ต.อ.ชวนนท์ ศิลา	สภ.น้ำปาด ภจว.อุตรดิตถ์	รอง สว.(สอบสวน)
ส.ต.ท.วงศกรณ์ ลิขิต	สภ.หนองขาหย่าง ภ.จว.อุทัยธานี	ผบ.หมู่(ผช.พงส)สภ.หนองขา หย่าง
พันตำรวจโทธีระพล วิเวกหัสกัณท์	สถานีตำรวจภูธรหนองฉาง ภ.จว. อุทัยธานี	รอง ผกก.(สอบสวน)
พ.ต.ท.สัมพันธ์ รัตนประดิษฐ์กุล	สภ.ดงเจริญ จว.พิจิตร	รอง ผกก.สส.๖
พ.ต.ท.สัมพันธ์ รัตนประดิษฐ์กุล	ภ.จว.พิจิตร	รอง ผกก.สส.สภ.ดงเจริญ
ด.ต.ธณรงค์ บถญทอง	สภ.จันเสน	ผล.หมู่ ป
พ.ต.ท.สราวุธ สูงสง่า	สภ.ทุ่งคาโงก	รอง ผกก.(สอบสวน) สภ.ทุ่งคา โงก
ว่าที่ พ.ต.ต.ชยกร สุวรรณเกล้า	สภ.ทุ่งคาโงก	สว.(สอบสวน)สภ.ทุ่งคาโงก
ส.ต.ท.เก้าศรีณย์ ปิติภัทรสกุล	สภ.เก้าเลี้ยว	ผบ.หมู่(ผช.พงส.)สภ.เก้าเลี้ยว
พ.ต.ท.โกวิท คงหนู	สภ.ทับปุด ภ.จว.พังงา	รอง ผกก.ป.
ด.ต.ประสาน ช่วยเกื้อ	สภ.จุฬาภรณ์	ผบ.หมู่(ป.)สภ.จุฬาภรณ์
พ.ต.อ.จุมพล อินทลักษณะ	ตำรวจภูธรภาค 4	ผกก.ฝอ.3 บก.อก.ภ.4
พ.ต.ท.สนั่น มณีฉาย	ภ.8	รองผกก.ป.สภ.เฉลิมพระเกียรติ นศ.
คณพล	สอบสวน	รองสารวัตร
ร.ต.อ.บุญธรรม ลำจุมจั่ง	ตำรวจภูธรภาค 4 กลุ่มงานวิจัย และ พัฒนา	รอง สว.ฝอ.3 บก.อก.ภ.4
ร.ต.อ.นันทพงศ์ บัวสระ	สภ.แม่สลิค จว.ตาก	รอง สว.(สอบสวน) สภ.แม่สลิค
ชาญชัย พรหมเถื่อน	สภ.ท่าตะโก	ผบ.หมู่. (ผช.พงส.) สภ.ท่าตะโก
ดาบตำรวจอภิชา ขากรมธีรัตน์	สถานีตำรวจภูธรท่าตะโก จังหวัด นครสวรรค์	ผู้บังคับหมู่ผู้ช่วยพนักงาน สอบสวน
พ.ต.อ.ประภาส ศรีสังข์จร	สภ.ลานสกา	ผกก.สภ.ลานสกา

ชื่อ	สังกัด (ศูนย์/กอง และกลุ่มงาน)	ตำแหน่ง
พ.ต.ท.พิทักษ์ สุวรรณภักดี	สภ.พิปูน	รอง ผกก.สส.สภ.พิปูน
วินัย รัตนจิตต์	สภ.ร่อนพิบูลย์	รอง ผกก.ป.
พ.ต.ท.ณรงค์ สีหะวงษ์	สภ.บางมูลนาก ภ.จว.พิจิตร	สว.อก.สภ.บางมูลนาก
พ.ต.ท.โกมินทร์ มีจินโท	สภ.โพธิ์ประทับช้าง ภ.จว.พิจิตร	รอง ผกก.(สอบสวน)
ดารุณี คัดทะจันทร์	สถานีตำรวจภูธรท่าศาลา	สารวัตรอำนวยการ
พ.ต.ท.ดร.ณ มณีภาส	สภ.วังกะพี้ จ.อุตรดิตถ์ ภาค 6	รอง ผกก.(สอบสวน)
พ.ต.ท.เชิดชัย ไยแก้ว	ภ.จว.เพชรบูรณ์	สว.ผอ.ภ.จว.เพชรบูรณ์
พ.ต.ท.อัษมาส์ อ่อนศรีแก้ว	สภ.พิปูน ภ.จว.นครศรีธรรมราช	รอง ผกก.ป.สภ.พิปูน
สงกรานต์ สันทรกรณ์	ภ.จว.มุกดาหาร	รอง ผบก.ภ.จว.มุกดาหาร
พ.ต.ท.สายชล ทับทิมทอง	สอบสวน	รอง ผกก.สอบสวน สภ.แม่ ระมาด
ส.ต.อ.จิระพัฒน์ บุชาบุญ	สภ.แม่เลย์	ผบ.(ป)
พันตำรวจโท ปรชัย เพ็ชรพันธุ์	กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดพังงา	รอง ผกก.(สอบสวน)
พันตำรวจโทบัณฑิต เติ่นไพร	สถานีตำรวจภูธรวังเจ้า จังหวัดตาก	รองผู้กำกับการสอบสวน
พ.ต.ท.ธวัชชัย สิทธิเวช	สถานีตำรวจภูธรพบพระ	รอง ผกก.(สอบสวน) สภ.พบ พระ
พ.ต.ท.สมสิน เกิดผล	สภ.ราชกรุ	รอง ผกก.(สอบสวน)สภ.ราช กรุ
ร้อยตำรวจเอกไพลอด ขวานอก	สถานีตำรวจภูธรแม่ท้อ ตำรวจภูธร จังหวัดตาก	รองสารวัตรสอบสวน
พ.ต.ท.สมเชิญ ทองใหญ่	ภ.จว.นครศรีธรรมราช	รอง ผกก.สอบสวน สภ.ขนอม
พ.ต.ต.เกรียงศักดิ์ สังขผล	สภ.เขาหลัก ภ.จว.พังงา ภ.8	สว.อก.สภ.เขาหลัก
พ.ต.ท.อนันต์ เกื้อบุญแก้ว	ภ.จว.พังงา	รอง ผกก.(สอบสวน) สภ.ตะกั่ว ป่า
พ.ต.อ.ธีระวัฒน์ นุมนานิต	ภ.จว.ขอนแก่น	รอง ผบก.ภ.จว.ขอนแก่น
ร.ต.อ.บำรุง ยมเกิด	สภ.หนองบัวเหนือ ภ.จว.ตาก ภ.6 สตช.	รอง สว.(สอบสวน)
พ.ต.ท.จิรายุทธ อรุณมาศ	สภ.สากเหล็ก จว.พิจิตร	รอง ผกก.ป.สภ.สากเหล็ก
พ.ต.ต.ดำรงค์ บุญมาก	ภ.จว.ตาก สภ.พะวอ	สว.อก.สภ.พะวอ

ชื่อ	สังกัด (ศูนย์/กอง และกลุ่มงาน)	ตำแหน่ง
พ.ต.ท.ชำนาญ รัตนมณี	ภ.จว.นครศรีธรรมราช	รอง ผกก.(สอบสวน) สภ.หัวไทร
พ.ต.ท.อภิเดช ตาบุญถึง	สภ.วังประจวบ ภ.จว.ตาก	พนักงานสอบสวน(สบ3)
ร.ต.ต.ชัยวัฒน์ เกตุตระกูล	สภ.ยกกระบัตร	รอง สว.(สอบสวน)
พ.ต.ท.ณรงค์ชัย ทองศรี	ภ.จว.พิจิตร	สว.ป.สภ.สามง่าม
พ.ต.ท.พลากร กิจวิจิตร	สภ.ไม้เรียง	รอง ผกก.(สอบสวน)สภ.ไม้เรียง
พ.ต.ท.หญิง เสาวลักษณ์ สุวรรณมณี	สภ.ไม้เรียง	สว.(สอบสวน)สภ.ไม้เรียง
พ.ต.ท.บุญรักษ์ เชิดชู	สภ.นาโตน	สว.สภ.นาโตน
พ.ต.ท.ชิตชัย เอกรงค์	สภ.โพทะเล ภจว.พิจิตร	สว.อก.
พ.ต.ต.ญ. ลลิตตา ศิริพันธุ์	สถานีตำรวจภูธรบ้านตาก	สว.(สอบสวน) สภ.บ้านตาก
พ.ต.ต.มณฑป รูปสูง	กลุ่มงานคดีแพ่ง กองคดีปกครองและคดีแพ่ง	สว.กลุ่มงานคดีแพ่ง คพ.
พ.ต.ต.โกศล พุดซ้อน	ภ.6/ภ.จว.ตาก/สภ.สามเงา	สว.อก.สภ.สามเงา
พ.ต.ท.วิฑะ วรรณลักษ์	สภ.เมืองพิจิตร	สว.ป.สภ.เมืองพิจิตร
พ.ต.ท.วิทยา สุตสาคร	สน.หนองแขม บก.น.9	รอง ผกก.(สอบสวน) สน.หนองแขม
พ.ต.ท. เสถียร สงพราหมณ์	สภ.บางขัน	หัวหน้าคดี สภ.บางขัน
ร.ต.ต.ขวัญชาติ กันทะใจ	ภ.6	รอง สว.(ป.) สภ.แม่เมย
พ.ต.ท.ฉัตรชัย ทองแถม	ภ.จว.อุตรดิตถ์	สว.สส.สภ.เด่นเหล็ก
ภาวณณ เดชพงษ์	สน.ร่มเกล้า	สารวัตรธุรการ
พ.ต.ท.พจกรณ์ พรมายะกุล	สภ.ตรอน ภ.จว.อุตรดิตถ์ สอบสวน	รอง ผกก.(สอบสวน) สภ.ตรอน
พ.ต.ท.วัชรพัฒน์ เรืองอักรนนท์	สน.หนองค้างพลู บก.น.9	รอง ผกก.(สอบสวน)
พ.ต.ท.หญิงวีระญา คชบริรักษ์	สภ.นบพิตำ จว.นครศรีธรรมราช	รอง ผกก.(สอบสวน) สภ.นบพิตำ
พ.ต.ท.ศักดิ์ อ่อนนักร์	สภ.เกาะยาว	สว.อก.สภ.เกาะยาว
ร.ต.ท.สุวรรณ มีแดนไผ่	ภ.จว.พิจิตร	รอง สว(ป)สภ.ย่านยาว
พ.ต.ท.พีระพงศ์ ยอดสุรางค์	สถานีตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ	รอง ผกก.(สอบสวน)
พ.ต.ท.วชิระ ทองบุญยัง	สภ.เชียรใหญ่ ภ.จว.นครศรีธรรมราช	รอง ผกก.ป.สภ.เชียรใหญ่
พ.ต.ท.เมธสิทธิ์ มธุรส	ภ.จว.ขอนแก่น	รองผกก(สอบสวน)สภ.เวฬุวัน
พ.ต.ท.มณูญ. ม่วงมิตร	สภ.สามเงา จว.ตาก	รอง ผกก.(สอบสวน)

ชื่อ	สังกัด (ศูนย์/กอง และกลุ่มงาน)	ตำแหน่ง
พ.ต.ท.สมคิด อ่อนจันทร์	ภ.8	สว.(สอบสวน)
พ.ต.ท.ยศพัฒน์ สุวรรณสิทธิ์	สภ.ทับปุด ภ.จว.พังงา	รอง ผกก.(สอบสวน)
พ.ต.อ.ลือชัย ทองสินธุ์	สภ.พิปูน ภ.จว.นครศรีธรรมราช	ผกก. สภ.พิปูน
พ.ต.ท.เกียรติพงศ์ เสมสุขกรี	สภ.พิปูน ภ.จว.นครศรีธรรมราช	รอง ผกก.(สอบสวน)
พ.ต.ท.พิทักษ์ สุวรรณภักดี	สภ.พิปูน ภ.จว.นครศรีธรรมราช	รอง ผกก.สส.สภ.พิปูน
พ.ต.ท.วิชาญ ัญญพิช	สภ.พิปูน ภ.จว.นครศรีธรรมราช	สว.ป.สภ.พิปูน
พ.ต.ท.โสภณ บุญสุวรรณ	สภ.พิปูน ภ.จว.นครศรีธรรมราช	สว.สส.สภ.พิปูน
พ.ต.ท.วรุฒิพงษ์ วัฒนะปรีชาพงศ์	สภ.พิปูน ภ.จว.นครศรีธรรมราช	สว.(สอบสวน) สภ.พิปูน
พ.ต.ท.กำพลพัฒน์ ไพโรจน์	สภ.พิปูน ภ.จว.นครศรีธรรมราช	สว.(หน.คดี) สภ.พิปูน
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์		
รศ.พ.ต.ต.ดร.ชวนส์ เจนการ	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	หัวหน้าโครงการ
นางสาวธนพร ช่วยเจริญ	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	ผู้ช่วยวิจัย
นายไท วัฒนา	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	ผู้ช่วยวิจัย
นางสาวมยุรินทร์ บุญประเสริฐ	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	ผู้ช่วยวิจัย

รูปภาพการประชุม

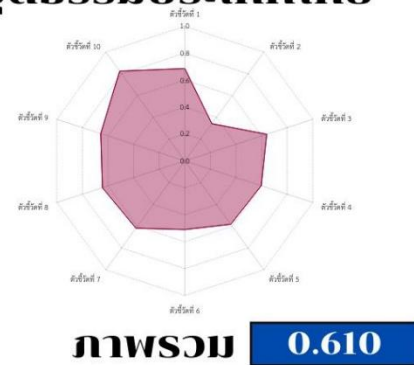

ภาคผนวก ข

แผนภาพหรืออินโฟกราฟิกนำเสนอผลการจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลตัวชี้วัดที่แสดงให้เห็นแนวโน้ม
ข้อค้นพบและข้อเสนอแนะที่สำคัญ

	การรับรู้กฎหมายและสิทธิพื้นฐาน	0.686
	ความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัย	0.342
	กฎหมายดี ประชาชนเคารพกฎหมาย	0.640
	ความถูกต้องเที่ยงธรรม	0.597
	การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี	0.582
	การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ	0.510
	การปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด	0.618
	มาตรฐานสากล	0.644
	การสร้างเครือข่าย	0.657
	ความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม	0.824

ตัวชี้วัดกระบวนการ ยุติธรรมประเทศไทย

การรับรู้กฎหมายและสิทธิพื้นฐาน

ความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัย

กฎหมายดี ประชาชนเคารพกฎหมาย

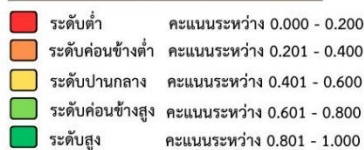
ความถูกต้องเที่ยงธรรม

การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

ระดับผลการประเมิน

การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ

การปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด

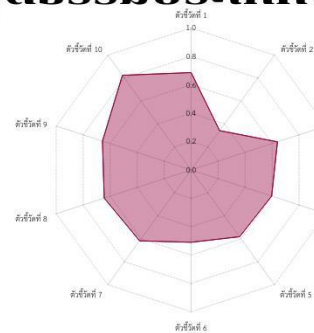

มาตรฐานสากล

	การรับรู้กฎหมายและสิทธิพื้นฐาน	0.686
	ความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัย	0.342
	กฎหมายดี ประชาชนเคารพกฎหมาย	0.640
	ความถูกต้องเที่ยงธรรม	0.597
	การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี	0.582
	การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ	0.510
	การปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด	0.618
	มาตรฐานสากล	0.644
	การสร้างเครือข่าย	0.657
	ความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม	0.824

ตัวชี้วัดกระบวนการ ยุติธรรมประเทศไทย

ภาพรวม

0.610

การสร้างเครือข่าย

ความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

ระดับผลการประเมิน

- ระดับต่ำ คะแนนระหว่าง 0.000 - 0.200
- ระดับค่อนข้างต่ำ คะแนนระหว่าง 0.201 - 0.400
- ระดับปานกลาง คะแนนระหว่าง 0.401 - 0.600
- ระดับค่อนข้างสูง คะแนนระหว่าง 0.601 - 0.800
- ระดับสูง คะแนนระหว่าง 0.801 - 1.000